المتشارات انجمينا آسيائي كاكتنه

Published by the Asiatic Society, Calcutta and Printed by M. M. Saha, Rupasree Press (Pt.) Ltd., 9, Anthony Bagan Lane, Calcutta-9

ر عيال .

رق المتحادث

جئد دوم

اقليم ثالث

(ازلارتا نيوم)

بسعى د اهتمام

ن الحاسمة

استاد سابق دانشگاه کلکند در رشته عربی و فارسی

در معلبعة رويا سرى كلكته درسنه هزارر سيصد و هشتاد وسه هجرى مطابق هزار د نبصد و شعست و سه ميلادى بطبع رسيد

د ترایم مافد و ساوک معددای که در تصحیم و ترایمب

ديوان علصرى بتصحيح يعيى قريب جاب طهران سال ٢٢٢ هعرى شمسى . ديوان حكيم سنائي بكوشش آقاى نظاهر مصفا جاب تهران سال ٢٢٢ هجرى

٠ رحسب

دال المديمة) كالمشتسد نبيكولو بالمساوم ويتعجمة (داري ورايا إداريا الماليا الماليا الماليا الماليا الماليا الماليات المساود بالمساود بالمساود الماليات الما

كتابه طهران سنه ۱۲۱۸ هجرى شمسى . د بوان سيد مسن غزنوى بتصحيح آقاى تقى مدرس رفيوى طبع جاپخانه دانشكا.

. يحسم نعيجة الهدم بالسائن اليها

ديوان انوري . كابات اليو غسرو (كيات عناصر دواوين غسرو) چاپ مطبع لول كشور كانبور

منام ۱۹۱۹ میلادی . قران السعدین تصنیف امیر خسرو دهاوی چاپ مطبعه انستی تیون علیکر کالج

سنه ۱۱۹۱ میلادی .

كليات امير مسن ديوان ميرزا كاسران سرتبه ايم . محفوظ الحق مطبوعه معارف بديس اعظم كرو

سال ۱۹۲۹ سیلادی . دبوان بیرم غان خانجانان سرتبهٔ ای . دینیسن راس از انشارات انجمن آسیائی

کاکنه، چاپ بیشیت میشن پدیس، ۱۹۱ ، ۱۹۱ ، سلادی . برا الالباب تصنیف عمد عوفی جلد اول و جلد دوم بسحی و اهتمام ادوارد

براؤن الكليسي، عهاب ليدن سنه ۲۰۴۱ - ۲۰۴۱ سيلادى . رياض الشعراء تأليف على قليعفان واله داغستانى نسعفه غطى متعلق بكتابعفانه العبين آسيائي كاكته .

الا الله العارفين كرد أوردة (فيا قليخان هدايت مجاب تجران منه ١١٣١ رتجمع النصح الما نسا فليخان عدايت حاب تجران ١٩٩٥ هجرى قمرى .

(i

را الله عمد دفافر حسين "صبا" چاپ مجمع شاهجمهاني الجويال، سال

بهمه الجثبياني دهلي سنه ١١١ هجري قمري. تذري الاوليا مصنفة شيخ فريدالدين عطار بتصحيح محمد عبدالاحد عال

41 AFLE. 62.20 .

تفعات الانس تصنيف سولانا نورالدين عبدالرهمن جامى جاب مطبعة نول كشود

لمع ويتعممتن رويله، شاه رتعالمبه ممنهم بالباكال أو اليفكال لبفا كهاؤ سنه ١١١ سيلادى مطابق سال ٣٣٦ هجرى قمرى .

والمة الصلور و أية السرور مؤافه محمد أبن على ابن سليمان الراوندي بتصحيح . معبوى قعرى الإسلام الله المالية المعبود المعبود الله المعالمالية المعالمات

على و كبيرالدين احمد از انشارات انجون آسياري كاكته على و كبيرالدين احمد از انشارات انجون حميان ديايم ناسو ايس (Captain William Nassau Lees) د منشى احسد مستخبالتواريخ درسه جلد مؤلفه عبدالقادر بن سلوكشاء بداونى بتصعيع عمد اقبال طبع ايدن منه ١٢١١ ميلادي .

سيد احمد خان و كريرالدين احمد از انشارات انجمن آسيامي كالمده سال تاريخ فيروز شاهي مؤلفة غياءالدين برني بتصحيح كيتان ويليم ناسوليس ف MLV1 - 6111 MKCD.

قاريخ سباركشاهي مؤاده يجيي بن اصعد بن عبدالله السيموندي بتصعيح محمد

ممتلالا رمعيم نهشيه تسسيتها پاچ فمتلالا ريأليدا نامجنا تا الشياا با فرنيسه تيامله

تاریخ نبارکشامی (ترجمهٔ انکمیسی) کیکواد سیریز شمارهٔ ۲۲ .

۳۵۸۱ - ۲۸۸۱ میلادی . عبدالرحيم؛ از انتشارات انجمن آسيائي كاكته، چاپ بيتيست ميشن پريس كاكته، سال

العند المرعه دردو جلد العندان فين البوانيان علامي المحمد التهارين المحمد المعالمة المحمد الم

: ١٩٨١ -

ال الشارات در سه جلد ترجمه الكليسي از اي - دي (على الالتشارات الشارات المري دري (على الله التشارات التشارات ال بعن اسالي كلكنه چاپ بيتست ميشن بديس كلكنه سال ۱۹۱۳ - ۱۹۱۰ سيلادي . اليغ فرشته در دو جلد تصنيف عمد قاسم فرشته چاپ بعنی و بونا سال

الله ا ميلادى . تاريخ كزيده تالبف حسدالله مستوفي قزويني از انتشارات اوقاف كيب ميموريل

سمارة جهاردهم جاب عكسى ليدن ١٩١٠ ميلادى . مبيساالسير في اغبار افرادالبشر در سه جلد تاليف غياثالدين بن همامالدين مبيسالسير في اغبار افرادالبشر در سه جلد تاليف مياثالدين بن همامالدين العسيني العدمو بغواند امير جاب مطبعه احمدى بمبئي سنه ٢٥٢٢ هجرى قمرى

ما يون نامة كبدن بيكم مؤلفة محمد عليم الدين سالك، عاب لاهور . هما يون نامة كبدن بيكم

(Stanley Lane-Poole) ماع - بنا ريانات منيان استيال (Stanley Lane-Poole) ماء - بنان استانان استانان - بداع المان الم

كتاب بغيمة الوعاء في طبقات اللغوين و النحاء تأليف جلال الدين عبدالرحمن السعوطي جانب مطبعة السعادة مصر سنه ٢٢٦١ هجرى قمري .

معجم البلدان در بنج جلد تصنيف علامه ياقوت الحدوى چاپ بيروت سنه

۱۹۰۰ - ۱۹۰۶ سیلادی . کشف الظنون عن اساسی الکتب و الغنون تألیف مصطفی بن عبداشه الشهیر الشها منابا به باکتب عبد شرف الدین بالتقایا و رفعت بیرای الکایسی

جاب استامبول سنه ١٣٦١ - ١٣١١ هجري قدري .

De Zambaur, Manuel de Genealogie et de Chronologie pour

nley Lane-Poole, The Mohammadan Dynasties, Paris, 1925. dinand Wustenfeld, Vergleichungs-Tabellen der Muhammedan-

und Christlichen Zeitrechnung, Leipzig, 1854, 1887. navus Fluegel, Corani Textus Arabicus et Concordantiae Corani

onymous, Hududu'l-Alum (translated and explained by V. sky), "E. J. W. Gibb Memorial" Series, New Series, XI, London,

arles Rieu, Caialogue of the Persian Manuscripts in the British m, Vols. I-III and Supplement, London, 1879, 1881, 1883 and

rmann Ethe, Catalogue of Persian Manuscripts in the Library of sia office, Vols. I-II, Oxford, 1903 & 1937.

G. Browne, A Literary History of Persia, Vols. I - IV,

ridge.

ا ما الله منتذلا لله المنافع ا 4242 βŞ فهالهاي اغتماري كه در پادرقي اين كتاب استعمال شده 35 01514

السعفة غطى هفت اقليم متعلق إكتابخانة انجمن أسيائي ككته شعاره ٢٨٢.

 \mathbf{C} 7567 خفه غطى هفت اقليم متعلق إكتابخانه انجون آسياني كاكته شعاره ۲۸۲ . OUIT

(المجموعة كرزن .

1892 4-4-184-25M [1

H

E 1 241

Cam.

A

0

E.

1924

1000000 ministra 1995 16.00 The same 1746 N. Just M.

CANCE! Part of the second

. .

پرشوی اهما_ز دل فریب بسیار دارد و (۱) این بیت ازان ایبات است (۲) :

آنشي افكنده عشقم در دل (۱۱) از هر آراد آراد سوا(۱۱) است عشق و (۱۱) من سراسر آزاد

Rr

از شهرهای قدیم است این اینکه در چه عصر و زمان بنا شده و زدام یک از شهرهای قدیم است کماشته (۲) بنظر نیامنه . و از خصوصیات آن شهر از سلاطین بر آبادانی آن شهر و از خصوصیات آن شهر و ولایت چیزی که قابل ایراد باشد هم سماع نیفتاده لاجرم باحوال سلاطین آن دیار که در حقیقت غراجی دارد مبادرت می نماید . مخفی نماند که اکثر تتبی کنندگان

lastic Recolit. To immy mKolasis Ke iRe Rais outher(v) Too ee joshis Zarimee teco(n) outhertine. e(p) Tercolite Too Zarimee agest onlime Too states in the

میلاد همیر آنست چه بدین نستل که او ذکر سلاطین لار کرده از زمان کرگین میلاد تا زمان(۱۱) کیمفسرو تفاوت فاحش در مدت ظاهر میشود چنانچه ثبت میکردد:

ابراهيم خان بن محمد ييك انوشيروان (١١) بن امير ابو حميد بن علاءالملك محمد يك بن امير علاءالملك امير هارون بن علاءالملك (١١) بن جهانداه بن مير عهانشاه بن قطبالدين مبشر بن مبارزالدين محمد مبارزالدين بن علاءالملك (١٥) كركين شاه بن

۸ الف : بود . ۹ ب : عول او ندايد . ۱۱ در هوسه نسخه 'بيكي' . ۱۱ ب : زمر ۱۱ در هوسه نسخه 'بيكي' . ۱۱ ب : زمر ۱۱ با الف : از "مصدد بيك" تا علامالمك أدارد .

الف: إز "محمد بيك" كا علادالمك" نداره . ما ما محمد بن علادالمك . الف: : تطب الدين مبشر بن مبارز بين محمد بن علادالمك.

١٠ ب: الوشروان.

اسير علادالملك بن قطب الدين مويد(١٠) امير قطب الدين مويد بأقوى(١٩) بن أمير وهب سخلمالدين نصرت (١) لجنالا (١) لجنالا ن؛ تصرت بن كالنجا (١) لجنال نالي علادالملك

امهر وهب الدين امير وهب الدين بن (٩) امير بدرالدين بن امير شرف الدين اسعد (٩١) امهر اسدالدين امهر اسدالدين بن^(۱۸) امير بهادالدين ابواقاسم لنك امير بهادالدين بن زلكي(9) امير وهسالدين⁽⁴⁾ ين امير معزالدين حسين امير⁽⁴⁾ معزالدين حسين ان

اول مكام اسلام است و در عهد عمر عبدالعزيز مسلمان شده . و ايرج يسر كركين اسير شرف الدين بن إسير جلال الدين اسير جلال الدين بن أبرج و جلال الدين بن أبرج (١١٠)

فيروز (١١) بسر اجرام د اجرام بسر اجمن د اجمن بسر أرسى د أرسى (١١) بسر قباد و قباد يسرقباد وقباد يسر بهمن فيهمن بسر اردشير و اردشير بسر لاد ولاد بسر ليدوز و است و کرکین بسر لاد و لاد بسر کرکین و کرکین (۱۱) بسر طبعورث و طبهورث

او(۱۸) معلوم شله مدقوم سي گردد . باقوی تا (۱۱) ابراهیم خان که درین عصر و زیمان بوده تاریخ جلوس و (۱۷) وقات جسد لاد و لاد بسد كركين و كركين (١١) بسر سيلاد . و از اميد تطب الدين سويد

الف : بن يوسف لعوت . . فرلويلا (٢٠١ معند) رايدال يا امير(١) قطب الدين الملقب بباقوى (١٩٠٠ در بانعبد و نود و چهار بعد از بدر بد

الف: ياقرمي ؛ ع: در مكن اياقري و در حاشيه ترفيم داده كه : اياقري لقب امير الف: بن قطبالدين نصرت مويق .

3 : امير عقادلك بن قطب الدين مربد امير قطب الدين مويد ثاني بن كالنجار امير الف: "اميرومب زنكم" نداده . قطب الدين است كه قطب الدين باقرى ميكفئند٬ .

م ب، ع: بن امير اسدالدين بن . • سالاين • كالنجار بن امير قطب الدين مريد امير قطب الدين مريد ياقرى بن امير

. بالما ليده الدلا : و نب

• نعير شرف الدين سعد ؛ ﴿ : أحير أشرف الدين اسعد • الف : 'د كركين ندارد . - 1 الف ع: بهاءالدين بن امير دهــِالدين بن .

الف : كلما الا نداد . ١٩ ع : داميد. الف : بياقرص ؛ ع : بياقري . الله : القرمي كم تا ؟ ع : ياقرم تا . الف: عول الأنطارة . ب: دونيدرز لدارد ، ۱۰ ب درنوسي لدارد . 41 . ماله ' وميرادع، : ب ب ع: د جالالعين بن ايدع نداو .

VI

مغلقا نتشفم

4 3 : 4800C .

. عنفشش : سفاا ١٠٠٠ . عزاله كرديد و هددران ؛ ج : عزالة كريده و هددران . و هشتاد و سه رغت (۳۹) بوادي خاموشان كشيد . امير علاءالعلك بن جهانشا، (۲۹) مدهد الله (۱۹۹ و ۱۹۹ از فون بدا بر مسند حکومت دنیمه کردید (۱۹۹ و در هشتمد سال ولادتش هفتصه (۱۲ و نود و هفت بوده. سر جهانشاه بن مبشر در عشتصه و سی پادر بسلطنت رسیده (۱۹ و (۲۹) در هشتمبد و (۱۹) پنجاه و نه بعالم ناقی توجه نمودهٔ هفتمها (١٧) و شمبت (١١) و له بوده . قطبهالدين مبشر بن مبارزالدين محمد بتفويض خود علاوالملك (۱۹) پادشاه شده (۱۱) و در هشتصد و چهن درگذشته الربغ ولادتش المست (١٠١) و در هشتمها و بيست و ساء فوت شده . ميارزالدين محمد بعد از والد شاه بن سيفسالدين در هفتصد (١٠٠ و چهل و نه منولد شده و در روز اوت پدر بر تخت و نه تولد شده و در ۱۱ مشتصد و شازرده فوت نموده . علامالدين والملك كركين (۱۱) هفتمبد(۱۰) و پنجاه فوت گردید . و حاجی(۱۰) سینسالدین نصرت بن کالنجار در هفتمبد(۱۰) و سي في بك اتفاق افتاد . كالنجار ثاني بن علادالسلك بعد از بدر جلوس كرده و در(٣) رسيام. اسير علاءالملك (١٥) بن قطب الدين قايم مقام بدر شده وفاتش در هفتصد (١) و كالنجار بعد از لمون (۱۹) پدر والي شده در ششصد و نود و نه در يكي از حروب بقتل مولت گروید و همدوان (۱) زودی فوت شد . امیر قطبالدین موید ثانی بن (۱۹) از فوت والد غود امير قطبالدين بحكومت رسيد و در ششمبد(۱) و مشتاد تغیّد باطانت نشست و در شهما و چهان و عشت درگانشت . امیر کالنجار بعاد ALE IN

[.] يمان نيب شعلا : و نب ، سندايه ، و نب له

ع الف : كرده در . الف ؛ اعير علاءالدين .

الف: فوت شد علادالدين كركين ؛ ب: فرت نموده علادالدين المك كركين . . چېله درياري : د نيال ٠١ ٠٠ ع: ومعد ، الف : تولد نموده در .

٠٠ عن : قد ٠ ٠ ب ن ع : معمد . الف : 'و شعمت' الدارد . in 3: want . . بستي : ﴿ بُ الد . مطما بيمايانه : ج

[.] عمقه : و أب ه دمش عايمته : و "ب ١١٠ ب: يسينو. 61 ٠ عالمة في تداو . و : ادر مشتصر و ادارد .

[.] فالشائم مدلما الملح يده المعيدة : ب : فلشاله بي ما مالاه الميده الميدة الميدة . مغاا . ۱۰۹۰۰ : و نب 44 • تسمغي : ب ٢٩

ا فرزه و(١) مولانا مصلح الدين كه عاشيه برشرع هدايه عكمت دارد .

و(۱۱) در غلال احوال بنابر ناسازگاری روزگار بنیند دکن فارد گردید. در اندک بد بسیاری از متداولات واقد (۱۰) کشته در سلک فخبلای آن دیار انتظام داشت مدراليي مصيد (١)

طبل و علم و غيل و حشم گرديده روزگارى سهنا داشت تا آفتاب عمرش پكسوف ره ای را به و جلالش مرتفع کشته مخاطب بافغیل خان شد و بندریج (۵) میاحب

سه مليعيم نتسا هاايم نكن نالمب اجل سبتلا كلمت، يوت (١):

درو که زمیر است و کامی (۷) شکسر

· (•) نتسا ملمجنازًا فوي ت د او کاه کله بنابر لطف طبع تنبعی^(۱۸) شعرا کرده شعری سی گفتنه و کلامی تنظه

هد که آید پجدال تـو عدو خود بخرق

مه شكاند جو قلم جدول و (١٠١٠) إز سرخي خون

راه به ۱۱۱ را به زالمیه محمقه بیش ری

محصه وبيها المعش

يد سر غود چو شمشهر زاي وقت جدل

الله : حلى 'ز

ب: عول از نداوه . برادر مبدوالدين محمد بوده. چند وقت در طرشت (۱۱) رى بادر قضا مشغولى ا

ع : شد و بالدوي ؛ ب : شده بالدولع . هـ ، سماله ساءً : و 'ب الغ : كالمع 'واقف' أددارد . المنصه؛ لأمالا : نقال

٠ : جدول . . و الما الما الما الما الما المنا 100: ن. ع: حرب ر ب، ع: در كه نيست است كامر (ع: د كامر) . ر کنی : رو v الله .

دارد .

دارد .

ile .

ختث

416.

ı İe

- 1

٧

١١ الف : ديوان بودة غواجه .

. هـ سسايا: و نب ۱۱

3: ****.

٠ ١٠٠٠ : ١٠٠٠ .

٠ رقماً نشهه نالها : رفال

ب: بكفر زركه نون با عشق بود احرام شد .

الف: ارراسيه نظم ؛ بن ج : ارراست - .

والله : مغاصلت مانده بود ؛ ب : مواصلت ماند بود .

۱۱ ع: بكذارند.

، دلایا: ب ۱۱

٠ نامين: و نب

۷ ب: نېو در بر٠

.)لف قاييف: ب ه

۱ ۲۰۰۰ : بهندو .

چون قصد درون رفتن كرد خازن بكريست و سوكند ياد كرد كه در آنغانه مالي نيست مكر تابوت دانيال . چون در آن بكشاد (۱) سريرى ديد (۱) كه شخصي بد آن خواييده كه اهماك خللي در جسم او راه نيافته . و ابو موسى بغرموده خليفه دانيال را در قدر آبي دفن كرد . گويند (۱۰۰۰ آن ماهيان چندين سال بماندند كه كس را ذهره هيد كردن آن نبود . در عجايب البلدان (۱۰۰ آمده هو ناني (۱۰) كه در آن شبه بودي ماهيان بدان التفات نمودندى .

فاكره المسع

شهرى با نام بوده و ابتداء (٢) اشكر بن طهمورث (٧) ديو بند در آنجا شهرى بوزگ ساخت و آن را اشكر خواند (٨) و بعد از چند وقت ويران گرديد (٩) و شاهور ذوالا كتاف (١٠) بتجديد عمارت فردود و مورج (١١) شابور خواند . و كرت ديكسر و الايراني نهاد . مكرم در حيني (٩١١) كه از جانب حجاج بخوزستان (٩١١) وقت و فرخ رو بويراني نهاد . مكرم در حيني (٩١١) كه از جانب حجاج بخوزستان (٩١١) وقت و فرخ زاد را (٩١١) بكشت آن شهر را آبادان ساخت و موسوم بعسكر مكرم گردانيد و نيشكر (٩١٥) وسكر با نام بوده . گويند وقتي از ثغل (٢١١) نيشكر جراه (٧١١) بسيار بهمرسيد كه (٨١١) عسكر گرديد و اين سه شهر كه مذكور گرديد الحال خرابست . و از باعث ويراني عسكر گرديد و اين سه شهر كه مذكور گرديد الحال خرابست . و از شهرهاى سابق خوزستان (٩١١) كه الحال آباد است (١٦) دزفول و ششت (١٦) و غيره است . چون بر حقيت ديكر بلدان اطلاع ندارد هر آينه بذكر دزفول و ششت (١٦) احتصار مينايد .

۳ ج: کو کرنین . ۲۰ ه چ: ۱۳ البادان اندارد . ه ج: هر اهاني .

۳ : شهر با نام بوده ایندا . ۷ الف : طه-رراسپ . ۸ ب ک خوانده . ۱۹ الف : چذه رقس بران زاید کردید . ۱۹ هم : خوالاکنانی .

١١ ب: مرزخ . ١١ الف: مكر چنين . ١١ الف ؛ ب عبر بعدرستان .

١٠ ع: فرخ را . و١ الف ب : الشار .

١١ الف: ثقل، ب، أع: نظاء . (الله : جرار؛ إله : جرار؛ الف : جراره .

۱ ع : خورسیان و از ایر
۱۰۰ ب ع : 'أباد اسس أدارد؛ الف : سابق كه خورستان الحال أباد است .

١١ الف: درفول ر ششترة ؛ ب: دافول ر شستر ، ١١ الف درفول ؛ ب: دافول .

د افعل (٠)

المدع لهمأ فيمثأ حدود درختان اند که آن را زرین درخت خوانند و تکوفه آن زرد و بسیار بناست اما مرغزاريست. ليم فرسنگ در ليم فرسنگ (٥) كه نمام لركس خودود است . همدرين فأ را الما بعد الله المعدد و بعد الما يعدد و العدان دو قرى معدوله و در موالي أن از ابنيه اردشير(۴) بايكانست و(۳) در تزهة الفلوب آمده اكرچه شهرى (۱۹) كوچك

ازان شهر(۱۶ ؛ برغاستهاند . از آنجمله برزويين بلندي واقع شده و قلعهاش در غابت حصانت و محكمي است. و دردم نيك ١٠٠٠) كوشيلا ؛ ١٠٠٠ لنا ينهيد فآع (١٠١٠) لهم ليسا تبهيع إن فآره لنا يا لميشهر (١١٠٠). رابادالي ميدهجين بيشعاد في المعام عمارت التام المعالمين محلشهم عسخامل مخمع گفته اند که (۱۰) بنا کرده شاپور بن شاپور است. و مهاصب نزهمة الفاوب آورده بعضي بشوشتر و برخي بشسنر تعبير كرده اند(٢) و(٧) دارالملك خواستان(١٠) است و(٩)

. فالم : أب أباد ؛ ب : است أباد .

تعالی گفت آلست برنگم د من در شکم عادر بودم که گفتم (۱۱) بلی . و ریاخشش است که از سجتهدان سوفیه بوده . از فری نقلست گفت که یاد دارم (۱۰ که حق سهيل بن عبدالله ۱۲۰۰

41

الف: کلمه عمه ندارد . 11 3: "Lu' iche. ، ن للسهمة : ج 'ب 'سعاا ، ٩ الف: حوف أو ندارد . برخي بتشتر تعبير كرفةاند . ٧ الف: حرف أو ندارد . ب : شستر بعضى بشوستر و برخى بسستر تعبير كردة ؛ ج : شستر بعث ي بشوشتر و ع: 'در نیم فرسنگ ندارد . الف ع : مؤم الا نمالا . ٠٠٠٠٠ : ق بند او G الف: دونول ؛ ج: دونول . ب: از أبينه دازل اردشير .

ب ع : " نعمي له ياد دادم ندارد . • الغد : بودة م كفتم • الف: كلمة شهر نداد . • الله عنه وي دالم : ب نفال ١٩

مملة التما

بعیائی(۱) رسیده بود که در بیست روز یکبار افطار کردی و کاه بودی که در چهان شبانروز یکبار بیک (۱) مغز پادام افطار نمودی. از وی برسیدند که توبه چیست ? گذیت: آنکه گناه را فراموش کنی. بزرگی حاضر بود گذت: توبه آنست که گناه را

ابوالونا

فراموش نه كني. سهيل گفت: چنين نيست كه ذكر جنا در ايام وفا نبود(۱۰) . و(۱۷)

از لطيف طبعان آن ديار بوده و درشاعرى مشار إليه ميزيسته . اين دو بيت از

دی مشهور است (۵) :

دیکر(۸)

از لطیفی جام و لطف می بجام⁽⁴⁾ کس نداند این کدام است آن کدام گرئی آنجا جام هست^(۷) و باده نیست

كوئي اينجا باده هست و نيست جام

واز مردم اين عصر يكي

مولانا عبداللة

. قا المان المان المان المان المان المان المان المان المان منازست . و

مولانا عبدالله ثاني

است که در تکمیل علوم دینیه و تحصیل معارف یقینیه بر امثال و اقران فایش

۱ ع: بجاي . ۱ ع: بجاي . ۱ الف: كفسه آننه كناه را فرامرش نكفي سهياه كفس چيفن كفت كه ذكر جفا در ايام جفا

[•] الف عن عنه الف عنه المعنى
الجام جام دست ؛ ج : أنجام جا مست .

٨ الف : رسيدة اعلم العلماي ايران ميزيسته ديكر.

ه و قرب بيست سالست تا در فجد اشرف حست بركسب شويات اخروى مي كمارد .

الما از شعرا

مولانا بيكى

معرلي شده بدان علت ازين جهان در كلشت. اين اييات از منتطومات اوست(٥) : فام یکمد می کشت و بساط نشاط را بقلم انساط در میانوشت تا آخر خبطی بر مزاجش الكنام و(١٠) با فضلا و شعوا جون باد عبها از صف و سائنا بادة مسلفا از بعدين الله عردار و لطف كنتار التعاف داشته . مدت مي سال در هوان رهول (٩)

سواد لاله چو دردی (۸) که مانده در تا ساغر بود بلدور چمن لأنه همجو (٧) ساغر خالي در آن محيفه زهرسو مزار نتش مصور جهان صحيفة ديكر كشود نويس ديكر(٣)

ز باد کشته شود هر چراغ و ساحر دوران که مست کشته و کلها ز هر طرف زده سر(۱۱) بکیر ساخر(۹) می در چهن ببین سوی نرگس (۱۱)

هد آن درخت نو د کنهنه که بود بهم خبم (۲۰۱ ز بهاد ساخته ووشن چراغ لاله احمر

يئان نمود ز بسيارى شكونه كد(١٠) گرئي مد آن نیال بزرگی که خورش آمده در بد

فهنته در ته يك (١٩١١) چادرند سادر و دختر

٠ نالف: از هسن ٠ . سلع : رهلك . الف: او ندار.

[.] هـ. النس : النس عن النساء . النساء . هـ. النساء . هـ. ا الف ع : حوف في ندارد .

[.] بادلس نيبي: نقال ٩ الف: درد . ٧ الفيه ب : چەس قدىچو لالة . الف: ديكركشر بو نيست دكر.

١١ الف: (ناه برسره ١١ الف : جستم .

[.] مامه نده نداد . . بمان الله الله الله الله الله الله الله ٠٠ ع : بيين نوکس .

درین بهار دلا های (۱۱) ما و گشت گلستان بهار مشر ولی دست ما و دامن میدر در مدینه علم (۱) نبی علی شه مردان که سرمباد کسی را که سربه پیمود ازان(۱۱) در

ند آنتاب(۱۰) خطوط شعاع کرده نمایان که ترکشی شده بد تید ۱۹۰۰ دشمن حیدر

شمها چه چشم تسرحم سخنوران بشو دارند به بین بچشم ترحم بجانب من ابتسر دام بخمم تو یک ذره کرم مهر تکردد(۵)

(۸)لبغيا ها ج

اكر(١٠) بدامن من مسجو(٧) آفتاب كند زر

بهر کس درسخن مکشا^(۹)لب جان پرورخود را سخن گوهر بود بشناس قدر گوهر خود را بعبز خا کسترم بستر نباشد کز^(۱) شرار دا، شبی نبود که خاکستر نسازم بستر خود را

فرد (۱۱)

به نبغر من چو طبیب آمد و نهاد انکشت چو شمع بر سر انکشت(۱۱) او فتاد آتش

۳ ب: راها: الله : ا و الله :
[،] الشا: ب ، لشلا: ب ، و هلي المنازي . و الشاء . و المناز . مناا ، منال مناز . المناز . منال مناز . منال مناز .

[.] مجالعة 'سيشلانا' لأملا: و ١١ . متشهنة ويه: ب ؛ عالم 'هــا سيملاه بيا: و ١١ .

lie

شاعر شکفته الجمن شيرين سخن بوده أين چند بيت مر اوراست (١) :

مصون ار اکشد فاش آن بت چین را توان بخورت او داد جان شیرین را اشان خون شهبدان عشق میطبخد حذر تن ای گل و منمای دست رایکین را خوش آنکه شب کشی و روز آلیش بر سر که آه(۱) اینچه کس است و که کشته است این را

مولان (۱۱) محصد لتعي

بالمنافض و جودت طبع أز ممكنان ممثار و مستشى است خصوص (۵) در معقولات المنافض في المنافض في المنافض في المنافضة في المنافضة في المنافضة و مماوت تمام دارد . ابتدا كداه) بميد وارد گرديد در سلك ملازمان سپد سالار عمايت المواهم بالمنافضة المنافضة المواهم بمدد ابر عمايت المروز جبك در حبل المثين آن عتبه معمود (۷) تباهم بامنافضة و نفقدات شاهشاهانا(۱۸) نيزها مي باشد و احيانا مليد دارد و منتظر عمايات (۷) پادشاهانه و نفقدات شاهشاهانا(۱۸) نيزها مي باشد و احيانا المبلد بوزوني طبح شعری مي گنته از انجمله است (۱۰):

من بنده این رسم (۱۱۱ که در چار سوی عشق با هسر که نه غارت زده مسودا ندسایند (۱۱)

گر نیست نور روی تو در کعبه جاــوهگر از^(۱۱) بهر چیست این همه تعظیم خانهای

ا الغان علام الغاليم : $\frac{1}{2}$: $\frac{1}$

[،] هــ سسا: و نب : شدين شسا: نما اهـ ، ۱۰ الف: الست بيت؛ نم الله . هـ . الله . الله الله . الله . الله . الله . ۱۱ الف: (هيم ، ۱۱ ب: کر ، ۱۱ الله : الله الله الله . ا

(۱) **رولانان**

K 1.1

از اهلیت بیرژ تمام دارد و رایت(۱) معاش از سمر ملازست امرای قزاباش میافرازد این بیت مر اوراست^(۱۱) :

در بیش دست (۱۹) فیض بسان تو کاه جود بعسر محیط را نبسود قطسرهٔ وجسود

بجازي

از شعراي معرف آنجاست و اين مطلع مر اوراست(۱) :

که ادا دیکران آتش که چو کل جانان من کل برای دیکران آتش برای جان من

لمجن

مرد آهسنه همواريست و بعضي مقلمات ديلمه شعرى ميگويلهٔ از آلجمله است (٨):

تسلمه رم رباد شان المند شار المند شان ناب المند شان المناسب المناسبة المنا

اوهام و(۹) عقول ره نبردند جهيج زين مغلطه جز آنکه على نام خداست

. هـ سم الملحوراً

م الف: مر ارزاست فود ؛ ب ع : مر ارزاست - 0 .

م الف: كلمة 'دست' ندارد .

a الف: مراوراست فيو؛ ب: مراوراست - 4 ؛ ج: چيزي اندشته .

۲ الف: کلمهٔ دکه ندارد. ۱۸ الف: میکوند ازانجمله است نظم: ب: میکوند اینست - 6 ؛ ج : میکوند از

ه ب: مون 'ر' ندارد .

كرميل

كه چون هيزم ميسوزد. و از كرمان ديزم نيك بسيار برخاسته اند(۱۸). از آلعبطه در جبال كرمان سكهاست كه چون آن را برهم سايند باران آيد و ايضاً سنكى است خا ّ ل ا دردم عوفی هابون(۱۱ ؛ نکار میبرند . و در(۱۷ عجایب|ابلدان آمده که آنجا سالي نه ماه يار ميدهد. و در حوالي كوه بانان(١١٠) پشتمايست (١٤) كه نیک، میشود، اورا نام موضعی است از مخنافات کوه بانان که درخت انجیر (۱۰) آن. جييرنس(١٠) و سيرجان(١١) است. و دړ بعنمي ولايات كربان خرما و انجير(١١) آورد. که کرمان ده شهر دارد آرد. آن شهرها را هوار معتلاست و شهر کلان از كنار دجله يفداد تا رود جيجون سيخر كرد . حمدالله مستوفي در نزهمة التلوب بغت كرم أردشير شمهر كواشير(٥) را كه سالمها دارالملك، كرمان بود بساخت و تا بغت كرم را هلاك كرد . كويند كريان بدو منسويست و بعد از كشته شدن با او جنگ كارد و معلوب گشت . ١. آخر بعیله یكی از پیشكاران اورا بذریفت داشت موسوم ابنخت كرم (٥) كه كرس ول يا أو (٣) تالب (٧) مقاوست نبوده (٨)؛ اردشهر دست یافت متوجه کردنان گشت و درانجا سردی بود هفتواد(۱۱۰ تام، سهد سالاری دبار گشته . اما در [تاریخ] گزیده مسطور است که چون ارشیر بر ملوک الطوایف آن يعر فارس (٩) و شعال آن خراسان اسات ، و كرمان بن فارس و شعل آباداني آن ولايني است فسيح و بي پايان شرقي آن بكران(۱) و غربي آن قابين و جنوب

41

ب) يا الرا عوض (ج : بعرض) صابون . ١١ الف : بكار بويد در . و الله مهد : و المول مهد : ب 1 10 . صدا داسي : ب اسسا ملشي : رفاا 31 ٠ : الرجِه . ١١ - الفيه ب ع : إز النيك ميشود كما المخت الجيد المالو . 41 الف : كوشير . ٠١ الف : مرفت ؛ برا_{ع :} حوث . 11 . عامه 'بال" لمعلا : مقاا ۸ ب: نبود؛ ج: نبودی. ب: بخت کرم . الف : اسمت ندارد . الكلفة : ب ١٣ • سايان : ب نموان • المان ب عبد الله بعد الله عن : و في وسفال

ولعمشهلش

است که بزرگ عهد و محتشم روزگار بوده . گویند چهل سال نخفت و نک در چشم نیکرد که چشمهاش چون دو کاسه خون شده بود . شبی بعد از چهل سال بندت (۱۱) مدای را جل جلاله بخواب دید گفت : بار غدایا من تبرا ببداری بندتم (۱۱) در خواب یافتم . گفت : ایشاه ما را در خواب ازان بیداریها یافتی .

شيريج ١٠٠٠ اوحدالدين حاصده

ide (*) 1.)

سملست مرا بر سر خنجبر بودن در بای مراد دوست بی سر^(و ۱) بودن تو آمده ای که کافیری را بکشی غازی (۱) چو تولی رواست کافر بودن

بغد (١٧) ازان خليفه عذر خواست و دريد(١٨) كشت. و اورا بغير از رباعيات مشوى

ا الف : ار در أمك در چشم كا البطقات لدارد .

۴ : به بیداری جستم ؛ ج : به بیداری چشم .

ا الف: شاه . على الف: هام ؛ الفاء في الفاء في المام ؛ إلى الفاء في الفاء ف

ه الف: عربي . ٨ الف: رسينه برسينه اينها باز نهادي ؛ ب: وسينه ايشان باز نهادي .

ارا ب² : • بدوه . الاراع : الانكونه . الاراع : الاراء . الاراء

۱۹۱ براج : الرب ۱۹۱ در ۱۹۱ می الماد در ۱۹۱ براج الماد در ۱۹ براد در الماد
است موسوم بسمبلج[لارواج كه اشعار شكرف بسيار دارد٬ اما⁽¹⁾ از هر كدام بيتي چند آورديم تا زيب اين تاليف گردد :

134 (4)

گر یار جغیا کند پسنسدیده ماست شاک قدمش چین سرمه در دیدهٔ ماست هر جور و جغا که می اماید نه ازوست آن تیز هم از طالع شوردنهٔ ماست

السالحوني

الديشة إلى و عايض و غد كلام الديشة إلى و عايض و غد كلام ايكن اكرم بوسه دهد رد كلسم (١٠) مستورى نيسز تا بذين حد كلام

6 (P(6)

گر پیسج سر زاف تب راهی باشد هر تار بادست داد خواهی باشسد جز زاف و رغت کسی نشانی ندهد یکشب که دراز نیر زیاهی باشسد

F Tr (h)

هر چند که تو چارد بهبود کنی آن به که هر آنچه بیکنی (ود کنی زان می ترسم که چون پشیمان(۱۷ گردی

ونت به نالبه ما ساله مود کنی

ه ع: اين علامت '-ه ' دارد ؛ الف ' ب : چيزې لنوشته .

٠] : اون علامت " ١٠ دأود ؛ إليه : ب : جوزي للوشك . ١٠ ٧ - ١ الشيدال .

f (1)

نه سهر نو دردل حزین می گنجد نه مهر تو در دل تکین^(۱) می گنجد جان خوانست ارچه بیش ازانی لیکن^(۱۱) در کابید گفتت^(۱۱) همین می گنجه

e (4 (8)

در مدرسه ما ماید (۲) کفتسارم نیست در پتکلمه صلیب و زنارم نیست سر تسا سر بسازار بهیتیم نخرنسد آخر چه متاعم که خریدارم نیست

و له ني مصباح الادواج (٧)

کس زنده نماندنی است^(۸) جاوید ورچه بعلسو رسم بخسورشیسه دیببای حیات اگرچه نیکسو ست^(۹) مقسرانی سمسطت لازم اوست

F (10

زود آک اجل سبه در آرد گرد از همه نیک و بد برآرد(۱۱) نه شاه رها کند نه کمهتر(۱۱) نه راه رها کند نه رهبر(۱۱)

F [4 (1)

هستی چو یکی درخت خسود رو در^(۱) دیشه جهال اسر ایب جسو سرسایسه ایرگی و بیار داری در شیاخ اثیر ایهبار داری^(۱۱) چهه قاییده از ایهبار و بیرگت

چون نیست : سیوه باد و برکت

کان شماخ شحسر که بسر نمارد باشم چهر تنی(۱۱) که سر نمارد

(8) لَجْنِا عَلَى عَ

ايمن گردى ز جنگ هر كس فارغ باشي ز سنگ هر كس جندانكه چنان شوى كه ابليس در تبو ارساد بمکر و تابیس ب (۱۲) تششار ۱۲ کمیشه ا وز آتش عقل بخشدت تاب (۱۱) والدرتو(٩) كند بدست دل اصل (١١) إذ اصل كملك خويش يك فصل (١١) يس باز شكاندت بدو ليم المسياسة فين المسلة المسائه از روی رفسا راژهٔ دیس بشرد سر هستی تو بی کین چون بيسخ تسوكل اړادت يكسرفت ز آب استمسارت إلى شدالشا لغه وال الرمغرش (۸) مرزمي يصنه ثارً دهقان تو پير خانقساء است کو رهبر^(۷) سانگان راه است المساد سود به (مد آن سدره) on the i die belie lime

بد فوت و ديوه دار كردى ال بدك و بد د(١) ديماد كردى نام تو درخت علم كردد بار تو ترقيع علم (٣) كردد غرم دلى آنكه كرد بخنش در باغ خرد چنين درختش غود كس نكند چنين غداوند إيتكونه درست خوب پيوند باكا ملكا كه بغت (١٠ بغشد ميده إيك درخت بغشد

امام شمس الدبين محدمد بن الطفان (١٠)

در دریاي طریقت و غواص بحر حقیقت («ا بوده و چند کتاب در بیان حقیقت و طریقت از نظم و نشر ساخته و در غزل نیز صاحب دیوان بوده . این چند بیت ار آنجمله است(د):

ایجان جان جانها جانه(۷) بلطف جان ده آنی کد آن آنسی دل را بسرحست آن ده تن شد گران ز سهرت دیرش ز نمم سبک کن دل شد سبک ز عشقت زودش می گران ده

ینگن ز خانمانم(۱۸) برکش ز این (۱۹) و آنم آ

بکسل زعقل و جانــم از هستيم کــران ده درد دلم فزون کن جازر(۱۰۱ زعشق خون کن

از جنتم بسرون کن در قربتم المان ده تسو مالک جهانی مولای انس و جانسی

. الله : سفاا ٢ ٢ . ١٤٠٠ .

ما را زی نشانی بیخود بخبود نشان ده

م الف: آخت. م

^{.)}أهلنا بن محمد : ق : أ سأفلمال محمد : سفا ا

ه ع: در درياي حقيقت رغواص بعر طريقت.

٠ الغا: الجالوب الجالوب الجالوب من العاد المناع ال

(۱) لهنج

از شهرهاي مشخص كرمان است و آب و هواي (۴) ناخونن دارد و قلعهاش در شايت معمانت و محكمي است نظم(۴):

بد افراز او چنبر ۱۳ چرخ کردان سر پاسیاندر اساید یافسر (۹)

, طبيّل_ا

شاعری بوده که عطارد (۱۰) که دیبر افلاک، است از شره بیان او چون داهی در تابه تیبلدی (۷ و مشتری که مشعله افروز آسمانست، از تابشی گرهرهای کلامش طیلسان خجابت بر سر کشیدی (۸ ، نظمش در غایت بی تخاری و نثرش در نبایت داپذیری نظم (۹ :

بيش لظمش بزمين (١٠) وقته فيرد آب ألال نيود تشرش سيد اقكناء چين وقت نهار

اين اييات كد ممورت ايراد مي پذيرد از منظومات اوست (١١) :

ای بغفات گذرانسده همه عمد عموی ز ترو چه کردی و چه داری عمات گو که کراه ترفیدهٔ آغرات (۱۱) چیست دریس راه دراز کره ترا هبوی سیده از اجل آورد پییام وای اگر(۱۱) پرده بر افتله که ز بس خجلت و شره همه بر جای عرق خون دل آیده ز مسام (۱۱۱)

ا الف علال بدي ؛ جناب كوان . ٣ جن ج اين علامت الله ، الون الم جن چتر ، و جن سر واسكالوا بساوه فر . ١٢ الف : بوده عطاود . ٧ الف : تاوه طيبودي ؛ جن آلوه به تويددي .

۸ اف : در کشیدی ، ۹ ب : این علامت (۱۹۰۰ دارد ، ۱۰ ب : در وارن ، ۱۱ اف : در وارن ، ۱۱ اف : در وارن ، ۱۱ اف : در افرت ، ۱۱ اف ؛ ب : آخرت ، ۱۱ اف : ب : آخرت ، ۱۱ اف : در افرت ، ۱۱ اف : در افرت ، ۱۱ افرت ، در افرت ، ۱۱ افرت ، در
دل برین (۱) کنید کردندهٔ خونخوا منه که بسی همچو تو (۲) دید است (۳) و به بیند آیام آفریننده خبود را تبو اکبر بشناسی طی شود در نظر همتت (۱۱) این سبز خیام کام جان از شگر مصراتش شیدین کین تا تبرا زهر اجبل شهد نصاید در کام

F (4 (8)

سرورا یک سغن اصغیا کن و انصاف بیله غود روا نیست کز انصاف (۲) کسی در گذرد هر دم از بنده بیرنجی که هجا میکوژی (۷) ور مدیحی بتسو آورد عطا می نبسو (۸) شاعبری (۹) گرسنه در کنج سرای خالی از تو آزرده اگر که نخورد پس چه خورد (۱۰)

6 Pr (11)

چو نیست روی سمادت کمان برم(۱۱) که مگر قضا مسزاج زمسال داد سعدید کبری را چه گرویم از غم گیتی که هرچه می گویم بیموزد آنش اندوه افسظ و(۱۱) معنی را

الشاءة عالمان

र्था । क्रमा क्रमाहित्र ।

١ - الف : بدين .

ا الله المالية
ه ب: الد علاء سن العا عن العاع : چاري الراشاه .

[.] ١٠ الف : جيزي نئوئية ؛ ب ' ج : اين علامت ' ٣٠ - ١١

^{41 4: 5: 6}

٠٠ لکنه : العالم ١٠

e (1, (1,)

اریاد مهر و وفا (۱) از زمانه عین غطاست ازایکد عادت (۱) گیتی همیشه جور و جفاست مباش نمس (۱:-ن روزگار سرد فررب چو کار و بار(۱۱) جهان آگهی که جمله هباست (۱۰) کدام کا بشکفت از چین (۲) که تازه بساند کدام ما ماه منور تسام شد که نیکست

E the Lympi (V)

آن السان كر دوست بيغام آدرد باد حبا غاك در چشم عم افكن زايد آيش, (۸) رنگ جام بادهاى خور كر فروغ أو تسوان ديدن بشب خون سرطوب از عروق و مغز هرور از عظام دبيدم باشد ز رنگ و ببوى أو بيغنواره را لاله وكل در جيين و مشك و عنبر در مشام لاله وكل در جيين و مشك و عنبر در مشام هاش كردد سرها (٢) از الوج عفوظ ار فتد بيزتو ببرق و(١) مغلى او بدين فبروزه (١) بام چون ومال دوست (١ اجان بخش و جورویش دافریب چون جواب بيار اللخ و چون ابش ياقبوت فام شادى طبح جيوان و دافيج اندوه پيير (١١)

انت بال کسرام و مایسه جدد لشام

ا الف: نظم ، ج: این علامت '-۵' دارد؛ ب: چیزی ننوشته . ۱ الف ، 'أمید مهر د' ندارد ، ۳ ب' $_3$: آنش ، ۴ ب: چو ز کار د بار ، ۱ م $_3$: هیاست ؛ الف: زحور کار د بار اللی جمله بیناست ، ۳ $_3$: جهراب ،

۷ بن ج : القدار
۴ الف: سترها؛ ج: نيرها. ۱۱ ج: پيدرد (۴ ، ۱۲ ج: ارست. ۱۲ ج: پر.

iemin Tell :

و له(١) في الرباعي (١)

از بیم نکسرت (۱۱) جهان می ارزد از انسط ملاانت زبیان می اسرزد (۱۱) از غایت احسان تو بر هر ذاتی بر جان تو مد هزار جان می ارزد

(4)لبغيا مل ج

گر(۲) تین ترو یکسام ز میان بسرخیزد عصمت عصه را ز خانسان بسرخیسزد ۱۰ از بستر نمم که جای بدخسواه تو باد

انفراالبين

بدخية سبك واله جهان بدخيماذ (٧)

شاعری بوده که بر آسمان اشتهار کواکب فضایل و(۸) کمالاتش تابنده بودی و در شهروستان فصاحت بنای قصر وارداتش پاینده فضم (۹) :

زیر هر افظ وی از معنی روشسن شعمی که بیروانکیش سهدر و مه آرند اقبرار

اكرمهم اشعارش بسياراست اما ديوانش درميان نيست لهذا آنيه يانته شد

ानुष्य (+ 1)

زنهار زیر ستنس فاکم خواب خوش کن کن سیل فتنه در چی او محکمی نماند تنها نشین و حجبت دیو اختیار کن کاشار انسی در گمبر آدمی نمانید

۴ الف : کموه ۲ شعر دومی ندارد . ۸ ج : از ندارد .

و الف : قصر ارادتش پاينده -6؛ ع : قصر وراداتش پاينده -6. و ب علامت (ه. دارد .

6 pr(1)

اسر کلیچه اسام اسو «اکاداتسم» (۱۱) اسر فکندم بیش مک از خایدار مک نخورد: آدرا بیواید و بدونت کفت بسون مفلکس می آیسدش

e (4)

سیلاب غون دل اگر از دیله سر دهم طوفان نسب باز بیمالیم بسرادرم چندان غسست برغمم ازدر (۱۰) غمیر دل کز غم مجال نیست که یکدم برآورم هردم هزار بار فرد می برم (۱۶ نفس

6 14 (k)

تا کی نشی فرو برم و غم براورم

در ابردی تو با من بنده چین است و زین (۷) معنی بود کم بیش ماهی دریسن حیسرت مرا از آنش دل برآید (۸) هر زمان دودی و آهی چه کردم یا (۰) چه گنتم تا بیفتاد (۱۰)

س مرا در است سان استرا در طاعت بن استبامی

٠ الف: تا: ب: با .

[،] ويتشاشن : و ١ علامت : واد ؛ الف ؛ ب فيان ، هنا ، علام : عا ا : عا : و ١ علام : عا : و ١ علام : و ١ علام : و ا

٣ إلف، ب، ج: چيزي نفرشته : ٢ الف: أيد ، ٤ ب، ج: مى بود . ٢ الف ب، ج: چيزي نفرشته ، ٧ الف: دويس ، ٨ الف: برآمد .

(۲) یمه امل ولتم ملب بیدالت کرم را گرکنی حاکم درین کار كه كسوهي برنسابد خعف كاهي سرا بيعبرم از چشمت(١) ميفكرن

و له (سر)

ز نقد بيدكي اركم كند جوى چوعيار(٨) بريده باد چو قلاب دست خاطر من سياء دل چو دواتم دو روى چون طوسار اكر ندارم در خدست كمسر چو قلم ملیب دارم در دست و بر میان زناد اگر تدارد(۲) بر دوش خود ردای هوات (۷) ز عكم شرع برى ام (١٥) دين حتى بيزار اكر نوست كل باغ من (٣) خدمت تو

6 (b)

ملک را دیدم آستین در دست دل است از و دیسه تسا تو بودى غنوده اندر تب سردی آسان و گرمی تسو سر تو تا قرين بالش (۱۱) شد ما در البه نمال تح

كرده از ايمك ديده خون آلود هرچه خون داشت در جگر پالود محسنة رحوى له بهسشي لطاغ جان و دل کرد جای آئش و دود بهلوی خاتی بستری (۱۱) میسود سبب اختلال عسالم بسود (۱۱)

[.] تتممشم: نقال ١ الف: اين مصرع ندارد .

[.] اين علامت '-ه' دارد! الفا ب: چيزي ننوشته .

[.] وله : سم الله : سفا و الف:از. r چ: ندارت .

[.] نتايمه : مفاا ٨ ب: اركم جوي زعيار؛ ج : اركم كله جوي زعيار.

۰۱ ع: تو٠ ٠١٠ ب: پايش. ١١ الف: يهلوى بسكوم. . فشهنا رجيني : ب 'دفال ؛ باراه ' هـ · سماله _{(سا}ا : ج

السلان گفت غم محفور که خدای بر دل ریش عاصی بخشود آتش تب از جسم ۱۰ او کم کرد در عذاب مخالف افسزود

6 (4)

تا جدا ام شها ز حشرت تــو دلم از هر چد ۲۰۰ راحتت جداست آلچه بـــ ما گـــــــشت در هجرت دكر تا كرده به كه بس رسواست

راد، ۱۳

آزاوسندی (۵) خدست ندهسم شرح ازان جامعانی نیست که بر قدییان آید رست

و له (۲)

خدای داند و من دانم و تو میدانی که من چگونه بدیدارت آرزوسدم و له (۷) نی الرباعی (۱۸

گر^(ه) خامه هزارسال تحرير كند در قصه اشتيان تقميير كند اين شرح بكاغذ و قلم نايد راست دل خود براست به نو تقرير كند

£ (+1)

هر روز کشم من از تو آزار دگر هر روز خورم من از نو تیمار دگر(۱۱) من خوی تو دانم و دل ساده کند هر بار شفاعتی که این بار دگر^(۱)

ع: مصرع تاني ندارد. الف: هر روز غريم من از تو تيمار دكر من غري تو دانم د دل ساده دكر هر درز كشم من از تو آزار دكر هر بار شفاعتى كه اين بار دكر

٠ محمد : سفا ٧

كمالاين غواجه

Il INH, Iti cyl, seco Trimin lighted e lumin (1) zah st. als lumin, littling ann st. delt st. e.g. e.g. e.g. e.g. e.g. st. e.g. e.g. st. e.g. e.g. st. e.g.

هر كو بره على عمراني شد - چون غفير بسر^(١٠) چشمهٔ هيواني شد از وسوسهٔ غارت شيطاني رست^(١١) مانده علاء دوله (١٥) سمناني شد

و غواچه پیر از خسه دیوایی دارد مشتمل بر قصاید و غزل و رباعی قریب (۲۰۱۰ در ۱۳۰۱ عنو هواغه و براعی قریب (۲۰۱۰ در ۱۳۰۱ عنوب این تربی ۱۱ در ۱۳۰۱ و ۱۳۰۱ و ۱۳۰۱ مینود سطری (۱۳۰۱ تاب و ۱۳۰۱ مینود مینود سطری (۲۰۱۰ از ۱۳۰۱ مینود مینود مینود مینود برای در ۱۳۰۱ مینود
ای میمان درت را عالمی در هر دمی هروان راه عشت هر دمی در عالمی با کمال قدرتت بر عرمسهٔ ملک قدم

هر تف (۱۲) آش خلیلی هر کف خاک آدمی

۲ برای : نجا نداود . ۸ الف : از در پس ازان سیاهت نا انظم فرصود اندارد .

۴ 5: الأندارد . الف : علاء الدون . اا ب ك : الشيع الدارد .

۱۱ الف: مراوراست واعي ؛ بن ع: «راوراست -- » . ۱۰ ما الف: هنا الف: هنا ، هنا ۱۹ بن علا دوله ؛ الف: الما الدوله .

۱۱ ب: قرب ، ۱۷ ب: رسطری ، ۱۸ الف: "سطری ازان کتاب را الاه ، "سطری ازان کتاب را الاه ، الاه ، الاه ، الله الله ، ۱۹ الف: مطری ؛ بنای : قطری ، ۱۰ الف: سحابست بیت ؛ بن : محاب است هم .

۱۹ الف: هرافي: ب: هرافس،

د ادان از اسخه د بدان حکمت نکده ای

يحرو کان از سوج درياي مطايت شبنمي (۱)

الماليث دياكلات حد شاكلوي شيلل (١٠)

وي بسيدان بلايت هر سواري (١٠) ادهمي

6 [Y(2)

بوقت خلده زامل تو جان فرو ريزد

بكا، جلس المسروت روان فرد روزه

جو جعد شائه أني صد هزار دل يري (٥٠

Ziglio ce uluita clumilo de execto

بساء لعلى الو هو العظاء خون إ مؤكانم ٧٧١

are clin By It (mands bee life

چو درن امل تو طبعم بسا چو در خوشاب

بملحت شمه جاحية برأن فرو ويزد

مه سهد ولايت که از ملابت او

سهار خم شود و اختران فرو ریزد

شهي كه طاعته تيخ او بروز مصاف

چو برگ بید سر دشمنان فرو ریزد

ومي نفس (٨) عمله على احت آلك، بتيغ

، روالعد: رو م.

جواعب از كمد تسوأمان فسرو ريزد

(١٠) تستفاد يعير ١٥ (٩) إذا لهد لهديد ال

کهر بداین کون و سکان فرد ریزد

ب: نسبتي ؛ الف: بعد از شبنمي ؛ كلمة (باعي، نوشته شده است.

[.] الف ب ع : چيزي لنوشته . و الف : بعد از 'بيني كلمه انظم فرشته شده است . . بالله : ريتي بي ؛ يومله : نظار ا بر ع: فرسوار،

[•] ن داداد معه فا راهد : ب ١٠٠ ۳ ب الف : د خي أقش . ۱ الف : د خي أقش .

ز تاب آتش قهر تو مغز شير فلك شود گداختسه وز(۱) استخوان فرو ریزد چو نخلبند(۱) کل ملحتت شود خواجو

و له (ط)

بسا که کل بریاض جنسان نود ربود

جان پرورم گهی که تو جانان من⁽⁴⁾شوی جاوید زنده مانم اگر جان من شوی رنجم شفا بود چو تو باشی طبیب من دردم دوا شدو چو تـو درمان من شوی

چشمم فتاد بر تو و آبم ز سر گذشت اندیشمام نبود که طبوفان من شوی

e h (8)

ایا مببا خبری کن مرا از آنکه تو دانی بدان زمین گذری کن بدان زمان که تو دانی بدوک خاسه سرگان تحیتی که نوشسم بدو رسان و بگوشش چنان(۱۰) یخوان که تو دانی

حکایت شب حجزان و حسال (۷) روز جدائی زسین بیوس(۸) و بیان کن بهد زبان که تو دانی

و) ا الله : كداخته از .

[،] بعد داخا، دفاء بعد .

[.] متشهد و به نوا د باره ده. سماله سيا: و من معلم المنا: و المنا ا

[.] فالمُنافِ وَ فِي : ب ؛ وَلَمْ : الله ؛ فَالْ لا عَمَالُ لا مَالُه وَ ١٠٠٠ وَيَارِي اللَّهِ ١٠٠٠ و

الف: دِيَوْشِ بَأَنْ. ٧ بَنْ جَ: جَانِ، ٨ ب: (٩ يُولِيْنِ)،

 $\epsilon^{i,k(1)}$

دردا که یار در غم و (۱) دردم بماند(۱۱) و رفت مارا چو دود بر سر آنش نشاند و رفت چون بده را معادت قربت نداد دست بیون بده را معادت قربت نداد دست بیون آستانه و (۱۹) خدست رساند و رفت

لايقئ بالـمد

در زمان سلاطين آل مظفر بغايت معزز و عترم ميازيسنه' خصوص شاه شجاع كه هسيشه غريق بعمر احسانش داشته ابواب اشفاق بر روزگارش ⁽⁹⁾ مياگشوده. در حسب السير مسطور است كه خواجه عماد را گردداى بود كه مر كاه نماز كذاردى با او موافقت بجاى آدردى و(۳) شاه شجاع اين معنى را بر كرامد او حمل كرده(۷) پيوسته بهتام اخلاص غدمت آنجناب كردى. و خواجه حافظ كه ازين معنى در شك بود (۸) بهتام در آن وقت برشته نظم كشيده (۹):

مسوفی نهاد دام و سرحقه (۱۱) باز کرد بیاد ،کسر با ناسک (۱۱) مقد باز کرد بازی چسن نشانکش نیخسه در کلاه زیرا (۱۱) که عرض شمیمه با ایرا باز کرد ای دار بیا که ما به بناه غدا رویسم

زانچه آستین کوته و دست دراز کرد دردا که پیشسکا، حقیقت شود پدیمه

شرمنده رهروي(۱۱) كه عمل بر مجاز كرد

وا الف: أعار مكويا ملك . ١١ الف عن ع : أن ل . ١١ ع : (هررى .

الم : ١٨

ای کبک خوشخرام که خوش «شروی بناز غړه (۱) مشو که گربسهٔ عابسه نماز کړد مانظ مکن ملامټ رندان که در ازل ما را غدا ز زهم ریا (۱) یی نیساز کړد

شمخ اذرى در جواهرالاسرار آورده كه در سخنان متقدمين و متاغرين تواند بود كه سهوى(٣) و غطائي سر زده باشد الا سجنان عماد فقيه كه باعتقاد (٩) من از سهوو(٩) و غطا(٣) منزه و مبراست(٧) . و ديوان عماد فقيه كه(٨) مماكي (٩) فرات ، نيل است امروز متداول است اين ابيات ازانجمله است(١٠):

تو مهندار کد هر گوشد نشین دیندار است ای (۱۱) بسا خرقه کد هر وشته او زنار است گرد بزاج تیو شیود منجرف از علت عجب (۱۱) هر هرینی کد علاج تو کیند بیمار است جوی از گنسج قنداعت کندت مستننی کد بر اهسل نظر اندک او بسیسار است

£ (41)

در راه عشق رسم كدائي غريب نيست سلطان اگر يكوى عبت رسد كداست دارو دوا تكردد(۱۱۱۹ كو(۱۱) درد دوييتي است(۲۱) مرهم شفا نبغشد باكر(۱۷۱۱ زغم ناشناست

€ (*(1)

من همان شب که نیر از دست برفتی گفتم که سره یی تیر فراموش کند بالین را

 $\mathbb{E}\left(Y_{\left(A\right) }\right)$

ظاهر آست که در هیچی کمی نتوان بانت ان طراوت که در اوراق کل رخسار است

و له (۹)

هر كد دارد نظرى يابد ازان روى نصيب وركسي ديده ندارد كند از باذب اوست باد هر كوى كد او ميكذرد (١٠٠ غاليهساست غاك هر راه كد او يي سيرد(١٠٠ عدير بوست

f p(+)

از در اهل (۷) منا روی بکردان (۸) ایدل هر که دور است ازین در بخدا نزدیکست

 $\Gamma_{P(k)}$

ارفت و خاطر مجموع ما پریشان کرد هزار غانه دل را خراب و ویران کرد شیدهای(۱۰) که چه با باخ کرد باد خزان فراق روی تو با جان بیدلان آن کرد

[.] دائشان _قيه : ب نها ؛ دارد ؛ اهـ، سماله بيء : و ا

[،] عاملانه : ب م علامه على . ب دفال ؛ عانه العلم على على ا : و ال

[.] راها زا: دفال ، ۱ منشهان ری په : و دب دها ، ۱ مهسره : دفال ، ۱ مهسره : دفال ، ۱ مهسره : دفال ، ۱ م

۱ م الف : ب المحاول . ۱ م الف : م المحاد ب المحاد ب المحاد الف المحاد الف المحاد الف المحاد الف المحاد الم

د له(۱)

ومملش بجست و جو نتسوان یافتسن ولی آن به (۱) که عسر در سر این جستجو رود (۱۷)

و (امر)

ای شیخ اگر(ه) بعمجت افتادهای (۲) (سی بازی مکن بچشم عقسارت درد مبین بر شیر ازان (۷) شدند بزرگان دین (۸) سوار کاهسته تـر ز مور گذشتنـد بـر زمین گر در جهان دای ز تنو خرم نمی شـود (۹) باری چنان مکن که شود خاطری (۱۰) عزین

شرم شاه (۱۱۱)

شاه (۱۱) دیار خرسی و سلطان ولایت بی محدی بوده و از حطام جهان بدادی دروری بوده خرسند گشته ازیاده از وجه کفاف را بیمهوده و مذموم می انگاشته (۱۱) و احیاناً بنا بر سسرت (۱۱) خاطر شعری می گفته ازانجمله است (۱۱):

بند اكنون كار مى بندم (٢٠١) كه كار از دست رفت دست يار اين لعظه مى جويم كه يا (٧١) از دست رفت روزگارى در بى ومهل نكارى مسرف شسد ومهل او دستم نياسىد روزگار از دست رفت بندم كه در دستم بمانىد آن نگار غود غيالى بود آن نقش و نگار(١١) از دست رفت

[.] متشهدنا هيمه : ب 'سفاا ؛ عاد 'هــ ، سمالد سايا : و

۳ ب ع : جست و جو بود . ۳ ب ع : جست و جو بود . ۳ ب ع : جست و جو بود . ۳ ب ع : چ نما : چ نما : چ ه الله در الله علم : ب الله علم : چ الله علم : ب الله علم : ب الله علم : چ الله علم : ب الله علم : چ الله : چ الله علم : چ الله : چ الله علم : چ الله : چ الله علم : چ الله : چ الله علم : چ الله
٣ الف: اونتادة . ٧ ب ع : إن ١ ٨ ب : دون . ٩ الف: أمى أشود .

[.] مهامهٔ الله عليه . ١١ . مهامهٔ الله الله الله عليه . ١١ . سهامه . مهامه . مهمد الله . مهمد

١١ الله : مرسم ، ١٠ الله على ١٤ ما ١٠ م ما با ١٤ ما ١٤ ما ١٤ ما ١١ م

قاضي شهاجالايهي محمود (١)

در منقبت این چند بیت از اثر قریحت اوست (۱) : السلم تضات آن شهر و محال بوده و بمزيد علم و تقوى قاين بر اقران و اشال.

المام و هادى ماان على ايس اليطالب خداوندا بده تسوفيستي مدح سرور غناس

ز بمد مصطفی بهتر (۱۹۱ میل مشرق و مغرب المام عالم (") مندر شه دنيا و دين حيدر

فلم كردد اكر السجار و افراد جهان كاتب بر اوراق فلك بك نكته از ، لمحش نسو كنجذ

برای سشمت حیدر دو نویت (۵) باز گشته خور

زعي رفعت كه فرطان بر شد اورا شارق (٢) وغارب

ملئ وسنوج لل لمديا باد ليدما تا جهتم شام

هنرهای تو ناید در حساب ای آفتاب دین حسودش آب چشم این دم میان آتش لاهب

ا کر عو ذره از ذرات کردد در جهان حاسب

حله وحبل تو مي شواهم نه سيم و ذر چو ديكاركس

ب في (٧) لينا، شالمعم ملشل (٧) وي.

چو تو دارم همه دارم بعرن حفيرت واهب ندارم جز تو مقصودى نباشد جز تو مطلوبي

ا الف : "محمود أذارد .

١ الف: ارست نظم ؛ ب ع : ارست - ٩ .

۰ خا: سفاا به

و الف: دربت.

٣ ٠٠:١ر شارق . . س^{با} : و ٠ ٠٠: بدينسان. ٠ . محاله: و ب

خواجه شهاب الدبي عبدالله البيائي ١٠

گردون که مرکز ستم و نقطمهٔ بلاست یک دل که مبتلای نمش ایست در آجاست

و این رباعی و چند بیت مشوی از نتایج طبع نقاد اوست (۱۰۰۰):

یا رب که سرا صحت (۱۱) جان بی تو مباد و ز هستی من نام و نشان بی تو مباد انجام زماند یک زسان یی تو مباد (۱۱)

کوتاه کنم سخن جهان یی تو مباد

ع: اين مصرع ندارد .

[.] فمعاليس: و ^نب ١ . . . عالماني اليابال لي 'ريالشال : ب ؛ ريالشال: سفا . . ما الله : و 'سهال : و 'سفال : و 'سفال ا

۳ الله عن الل

[•] مهماره: سفا ۱۰ . مهامهٔ فرینسم؛ سفا ۱۰ . سنشدا: ب ؛ منهه؛ و ۲۰ . مامه و ۱۱ . و ۱ . و ۱۱ .

۱۱ ب: در مرثیه چذد بیت . ۱۱ الف : اینست دود . ۲ : پر الف : اینست دود . ۲ : پر ۱۱ الف : اینست دود . ۲ : پر ۱۱ الف : اینست دود . ۲ : ۱۱ الف :

€ (* (1)

Let chimiting the act the figure (1) and (1) increased in the stand (1) increased in the stand (1) and (1) increased in the stand (1) and (1) increased in the stand (1) and (1) and (1) increased in the standard (1) increased (1)

ازبرانیان بسرگ کل در غنچه اساز دان آن کل که در چنت شود باز میان یک جمهه از ده بخش مویش

غلط گذیم، که نازک تر ز خویش

شالا جهانگهر هاشمی ۱۹۰۰

It splings the regular below the ilms find e_{N} and e_{N} the splings to the same in the splings of the s

المان المان عن المان ال

۱۱ الف: كن و بكرك . ١١ الف: أو نداد . ١١ الف: المالالار . ١١ الف: الأمال . ١١ الف: الأمال . ١١ الف: الأمال المال . ١١ الف: الاسرال نداد . ١١ الف: الاسرال نداد .

[.] يتسينانين علفلا: 3 : سسا دايل ملفلا : ب الا

: (١) تبدأ الملبعة إلى شهر ملبه زيرا

معلم عشق و عارف طوطی و درآت عرفانش سبق معنی و مبورت ابجد لوج دبستانش عجب (۱) لوحیست لوج مکتب معبورهٔ عرفان که عالم عالم معنی است در هر نکته بنهانش

درین ره جز خطر نبود معاذ اته چه راه است این که شد ذرات جسم رهروان ریک. بیابالش

چو معوفی وقت وجند از چرخ کردان دامن افشاند نماید هیأت چرخ دگر^(۱۱) از دور دامانش

چو پشت یا زند مانند چوکان بر^(۱۱) جهان ساک نماید کنبد کردان چو کویی پیش چوکانش

سراسر دیده چون آثینه شو تا^(و) وشنش بینی که با این دیدهٔ تاریک هرگز دید نتوانش

تو تاریکی وگر نه بنگری(۲) آن آفتایی را که تابانست نورفیض بر آباد و ویرانش

در و گوهر کجا آید بیشی شش ان رندی کد باشد قطره های مکی خون درهای کنافلانش

چنان از دوست مملو شد محیط باطن عارف که از سر میرود بیرون سرشک چشم گریانش

جهان را در ره معراج هست مشت خاکر دان که در چشم اییمان(۷) میراند از مکر شیطانش

بود منعم باسباب جهان شاد و نميداند که آخر آن همه خواهد شدن اسباب حرمانش

بعقدار تعلق جان دهد هر کس خوش آن مفلس که از وابستگی شد تلخی جان کندن(۱۸ کسانش (۱۹

ا با ع: است - ۹ . ا ع: درين رو هز عجب ، ۲ . ۲ . و كمر . ١ با ع: در ، ۵ با ع: دردن روه شر چوري آذينه تا ، ۱ ب : دکر بنگري . ٧ ع: درد ، ۸ ع: دادن ، ۱ ب : اين بيس با ندارد ،

102

شالشا إحيلقا

-13.6 hi

06591

6 Pr (1)

دام بدنامي و آغوب نكوه " نامي چند خويرويان(١) چه كسانند دلارامي چند

لكشيدنع أر دست المنهي جامي جثله وه کد پیمانهٔ ما پرشد(۴) و در پای خمی

عانسمي قطع تسناره، مكن از صبح فصال

د (۱_{/۱۲}) كر بنوسيدى هجران كذرد شاسى چند

معدد تسمير دي ملكول الما تتساجمة

چو هاشمی من و خون جگر که سانی دعر اله دود گرييد و له صاف هر چه هست دهد

می مسراد بساول همتسان

F M(A)

كر همه چشمه (۹) خورشيد بود ساغر (۱۰)ما ایی تو نبود هوس ساغر می (۸) در سر ما

روزگاریست که زابل شده از کریهٔ حجر

الف : أظم ؛ ج : اين علامت ' - 4 دارد ؛ ب : چيزى أنوشته .

ور. بالمانه ما شد پر. و الف: (أمنا أداره . ٣ الف: بدنامي أشويه و لكو. . نازيت : مقال

صورت خرمي از خاطر غم برور ما

الف : نظم ؛ ب : چيزي ننرشته ؛ ج : اين علامت '-ه دارد .

الف : (باعي ؛ ب : چيزي انوشته ؛ ج : اين علامت " ه دارد .

ب: تعمي أندارد . و الف : نيشمة أندارد . ١٠ الف : برد در ساعر .

£ (1)

وبماحه بعالا من الما مع وبه این چنین کز آستانت میروم نا داد. جان (۱۱) رخت هستي بسته بار(۱) ناتواني ميادم ميروم از کشن كريت كرانى ميدم

6 (r(st)

سر دستار و انداز فشی (۲) بدود ال مد الأوره المايه نا تشنا حضور خاط و وقت خوشی بود خوش آن وقتی که ما را سهوشی بود

خاموش نیست(۸) انجمنی از دعای تو ذاتت بخير باد كه در بزم كاينات

e la mi (0) maly (Kur ((+ 1)

علم سياقست(١١) بفايت جلي(١١١) آمده از شاه ولايت عملي (۱۱) ملة يشا للف بال لفذ ١١٠) به الله تااغ ملك مده دوا

41

[.] ماك ' هسه شدهلد سي ؛ إلى ؛ فشهه ؛ جازي ؛ بالله علام ت . ب الوار .

ا ع: ميروم تا ديده جال ب: سست بار،

الف: نظم ؛ ب: چېزى ننوشته ؛ چ: اين علامي " -ه، دارد .

٠: أرامي ؛ ج : اراي .

^{3:} سر نستار اندر ارفشي ؛ ب: سر دستار اندر از فشي .

[،] هنشهان ري يي : ب نظا ؛ دارد ؛ الف ؛ ب : چين نشانه .

[.] لهلسه : ب الف: 'د له حن ندارد . ١ الف: • ظهر الآثار .

١١ ب: ابوز نداره . ٠٠٠٠٠٠٠ و في ٨

[.] تسيقاليم : ب ١١ ، رداه : ب ' نقال اله

هر كده جفا پيشه و باد خو دود كر همه در ناخن او ني كني (۱) سفله که زر در کره مشت اوست درعملي كوش كزان كسب وكار زور كمان درخور بازو خوش است خوان جهان كرچه زادست بداست خير تو چندانکه زيادت شود فالت عدالت بنهى درسيان هر ورق راست روان مد کشی همجو قلم ناظم دفتر شوى به که بدین علم حساب عیار

دشمن أو خوى بد أو بود Early well 18 2 220 (11) هر دريي لاخل الكمات اوست عاقبت كار شيوى وستكار سنگ بسيزان ترازو خوش است المقمله بعقارا للمو درخور است Up to while weather their سخ تطای کی از جهان الدخط الخوش قام رد كشي عامسل معموري كشور شوي دخل(؛) تسمأتي بقسرار مدار

امبير شمس الدين معصمه (١٠)

باعيات سر اوراست(٥) : الله فملاي آن ديا التظام دارد و شعر را در غايت جودت الشا مي نمايد . ابن

شرمنده و رو سیاه میباید رفت آلوده حد كناه ميبايد مرد مي خورده بخالقاء ميهايد رفت يى مركب و توشه زاء ديبايد رفت

6 p(h)

كر حبل متين يكردنم در فكنند (٧) بيم است زكفر من كه زنار شود از واعظ شهر کی مول کار شود يا كفر من اسلام كيما بار شود

٠ جو چې : کوهمه در داره او پرياني . . باخاله : ب

^{3:} حاصل اد کوکنی ؛ ب : حاصل اول کنی .

ه نايانال سمش : شعال ه ب ع : اوراست مه . .

[.] الغن ب : (باعي ؛ ج : هيج ننوشته . ٧ (لف: ناند.

۶ (۲₍₁₎

در میکده عشق شرایی دگراست در شرع مجبت احتسابی دگمر است مستان(۲) تو فارغند از روز مساب زین طایفه در مشر مسابی دگر است

امبير فاضلي يمي (١١)

inder lake a sum tely trade claim, time and ago to the ard in agod, with lake a claim of the market of the market of the market of the market of the content of the conten

عيبم مكن كه طاقت دل بر قرار نيست عبد مرا چو وعدة وصلت مدار نيست در حاصل دراد مكن فاخلى شتاب سمى و(١٠٠٠ طلب چه فايده چون بغت يار نيست

F P(II)

از بهر گورخانه خود بی اجل ممیسر بهر بشسر سراسسر آفیاق مدفن است

أمببو صافي

عم زاده امير فاضلی(۱۱) است بجودت ذهن و بحدت(۱۱) طبع سرآمد آن ديار بوده و(۱۱) بوفور شكفتكی(۱۱) و گرمی هنگامه قرار داده اوباب(۱۱) اعتبار هنوز بالقوه

 $^{1 - \}frac{1}{3}$, $\frac{1}{3}$; $\frac{1}{$

١٠٠٠ جن ج : إن ندارد . ١١ ع : اين علامت ' - ٥٠ دارد ؛ الف ع : چيزي نارشله .

١١ الف: ففلي . ١١ ب عدت . ١١ ب علي الله . ١١ ب علي الله .

١١ ج: داده در باب.

استعفرادش بفعل نیاملمه بود که بر دست مردم تیران که بر ولایت خراسان استیلا بافته بودند کشته گردید . این ابیات که صویت ایراد میپذیرد از چیس اندیشهٔ او(۱۱ گونهای و از کما طبع او نمونهایست(۱۱) :

[취_{수]} (씨)

زهي تغافل نياز تو سد راه وميال ز زهر چشم عتابت زيان خراهشي لال عتاب خوى تو در بند ترده پاى اميد غرور تاز تو بر شوق بسته راد خيال

اگر بکوکب بختم قران کند نصحی عمران مهرد در ۱۳۰۰ ساله مهران نصح بازیم ماله مید پر در^(۱۱)

چو ابر نست گهر بار شاه وقت نوال شهی کد از اثر (۱۵ عدل اوست تین اجل

برى أ تسمين خون ريختن هو أين خسال (١٠) الما يدش بنظر عكس خويش همجو الف

اگر در آئید رای او بید (۱۷ دال

ضعير. عقل كل آيد(٨) باستفادة نوال دهد فروغ چو رايش بخاطر جهال

زهي محيط سخائي (٦) كه هست جود كفت فزون ز حوصله آرزو و ظرف (١٠) سوال (١١)

ود زطبع فضول اختلاف اکر(۱) رایت کند اراده که باشد جهان بیک منوال بسی نماند که از(۱) پشتی ممایت تو بینغ غصره کند حبید شیر چشم غزال ز بس بعبد تو اجداد را یکانکیست بجای آب نصایده آتش استعمال بیاد عفو تعو گر(۱۱) خلق را برآید دم

(۵) رجعنس

كالمه (١١) وقع نشود در صحيفه اعمال

از زیکو طبعان این عصر و زمانست و شعرش مصون و محفوظ از عیب و نقصان . این بیت مر اوراست (۲):

هورت هر مؤدات (۷) بر ورق خاطر با (۵) کزاکی (۹) بهر مک حرف عبت باشد

elac(* 1)

بمير اقتلمي شهرت داشته و (۱۱) هموان بدر دلها گرديده لوای نشيم تازان ممر هما از المتشاه اما شته معشي از زياده طولي نبوده و مبورت طبعش (۱۱) خالي از معني تبول نه (۱۱):

ز دخیل جود اهمان دل (۱۱ بدش خرج نبودش (۱۱ غیر ازیین خرجی و دخلی

۱۰ الف: 'وانعد' نداود؟ جاي بياض مانده . ۱۱ الف: 'و' نداود .

[.] سان المان علي المان ا

بعدر الاستان دمات المساد الماسية المارية الما

و ايشتر منظوماتش در طيبت بوده چنانچه (۱۰ ايراد مي پذيرد (۱۰) :

اقتارا (۳) آن عذاب مردم را کشته دره مدرهٔ تقدم را اقتارا (۳) آن عذاب مردم را آنکه از شرع می کشد داسن اقتارا (۳) کاتبان مفدره را اول آن عبدی فلک زده را اقتارا (۳) کاتبان مفدره را اول آن عبدی فلک زده را اقتارا (۳) آنکه ساخت از زر سور^(۸) مسجدی را که لا سجود سجود

و اين دو بيت نيز از وي نوشته مي آيد(٩) :

از باده نشمای(۱۰۰ بدل و جان ن_{دی (۱۰}۰۰ کیشیک_(۱۱۱) بعشتی جوانان نمی (۱۱۰

e la (41)

برگریهٔ من خندهٔ آن پسته دمن بین در خندهٔ آن اب نکر و گریهٔ من بین

क्रोसंस_{्ट (भा)}

بامر حکاتی اشتغال داشته و این نوع ایبات میکوید ۱۱۰۰

فروغ ماه رخت دیدمام پر آب کند کسی (۱۱) ندید (۱۷) که مه کار آنتاب کند

⁴¹ φ : aléd ξ lia. : (aléd ξ) 'coléd ξ ' ivelt. ξ , where ξ where ξ is ξ and ξ is ξ is ξ and ξ is ξ is ξ in ξ is ξ in ξ is ξ in ξ in

(۱) ولتسبس

eking lmm Ve akekth [i áclmlimm il estife(9) Zeebte e glinn skipti e eking lmm Ve akekth [i áclmlimm il estife(9) Zeebte e glinn skipti e akekth liter listitumló(9) and e ce [i étem mine itaz. Ipeli, igeo Ze gr. gr. genge, (9) itazi y eget e májle(1) e etem y elet e lai shen ann y ev. Ipeliz, Iti Indian e giphumió e imelet ing myen elet e lai liter ages memiló (1) ime aget aget aget enque mágin (1) ipe aget, e etem magin (1) liter aget, e gen magin (1) liter aget, e gen enque mágin aget e gen (9) liter aget magin e e sheh Igan e englet e engle pamme(1) ma jemin e sheh Igan e englet ligate min (1) etem ligage e englet elem imme (1) ma jemin elem jene e englet ligade min ilegage. A el engle ligade min ilegage. A el engle ligade limit gra e englet inte lumi e (1,9) englet e englet gline lumi e (1,9) englet e englet gline lumi e (1,9) e engle ele eget e elem inter jene ligade inter lie ele elem la elem la elem liter elem la elem

ا الف: افغانشاه . عا الف: جرب .

الف: كيلى ؛ ب: كدلى ؛ در هاشيه ع : ترضيم داده كه دينار كيك سلطان از اوزان ديگر فرزني داشت و الحال سواي مارزاء الفهر جاي ديگر محسوب نيست .

٠ ٠ : استقوار . ٢ ٠ ٠ ٠ ؛ ؛ ؛ ؛ ذواره . ٨ الف : سكرى .

٠١ الف: سجري ؛ بد: سلجري .

¹¹ ب: سجستاني . ال ب ع ع : ميرمند .

۱۱ الف: (قسنه ندارد . ۱۱ الف: وفضلانش در بعود .

۱۷۱ اغت: جزيزة است. ۱۱ اغت: جزيزة المست. ۱۲ اغت: خزيزة المست.

جول بسر كوه سيسند خود را بر روى ريك رها كرده سيل پايان ميكنند() و دران وقت آفاز(۱) تقاره و نفير از ميان كوه(۱۰) نوعى بيدا ميشود كه گريا پنجاه غروار تقاره و كوركه را يكبار در خروش آوردهاند؛ و عجب تر آنكه چون بياى كوه ميرسند هر ريكي كه پايان آمده باز ميكردد و هرگز تخلف نميكند(۱۰), و مردم زيك ازان ديار بسيار برخاسته اند مثل:

ابو عبداللة سجيزي 🚓

كه بارها بدر" توكن في راه كديه كرده و خواجه عبدات طاقي (٧) كه در (مد و عبادت (٨) شهره آفاق بوده و شيخ ابوالحسن بشرى (٩) كه از بيران خواجه عبدات الدين سجزى (١) كه شيخ الشيوخ طريقت بوده عبداته العمارى ببزيسته و خواجه معين الدين سجزى (١) كه شيخ الشيوخ طريقت بوده بنط وى (١) نوشته ديده شد كه در بغداد بسجد جيد دولت ملارست (١) غواجه عثمان هاروني را حاصل كردم (٣١) كنت : دوكانه بكذار ، كنتم : كذارم ، فربود : عثمان هاروني را حاصل كردم (٣١) باز (١) فربود كه سورة ابنقر بخوان وينان كردم . كده مستقبل فبله بنشين بنشستم ال باز (١١) فربود كه سورة ابنقر بخوان وينان رابيدم . بمد ازان كوت بيست بار كلمه سبحان الله بكو . كنتم ، آنكه كنت : بيا برا بغدا رسانيم ، بعد ازان مقراضي بكرفت (٩١) و كلاه چهار تركي ببريد (١) و كليم غاص غود عطا يس ازان مقراضي بكرفت بكره چهار تركي ببريد (١) و كليم غاص غود عطا كرد الكاء كنت : بنشين و (٧١) هزار بار سورة اخلاص بخوان . چنان نمودم . گذب : در خانواده با همين يك روز و يك شب مجاهده است و بول يك شبانه روز (٨١) را بدرا خون دوم روز شد بخدست خواجه رقيم عظيم كشاده شد (٩١) بهن كنت . در زدم كنت : چه مي بي خواست خواجه رقيم عظيم كشاده شد (٩١) بين كنت . در

ا ع: العيد الله ع : الماء الماء الماء . م ب : ال ميال لفير كود .

۲ ع: در. ۱ اف: عبادات. ۱ اف: بخط خرد ري. ۱ الف: بخط خرد ري. ۱

۱۱ الف: (ملازمت ندارد . ۱۱ ب ع : ۱۱ ب ع : ناما دراه د دراه د الف :
١٠٠٠ الف: كالمارم كفت مستقبل فلبة مشين بنشستم باز.

١٥٠ ج. يوسانيدم رپس اران مقراض كوفت (ج: بگوفت) . ٢١ ج: بويد .

١٧ الف: لا ندارد. ١٥ ب: شيالزرز. ١٩ الف: شده.

زمين چه مشاهده ميكني ؟ گفتم: تا تحت اشرى بنظرم مي آيد. بعد ازان دو انكشت غود بكشاد د (۱) گفت: چه مي بينى ؟ گفتم: هژده هزار عالم را مشاهده ميكنم. چون اين بكنتم (۱) فرنبود: برو كه كار تو تسام شد (۱۱). و از آنجناب كاهي مصراعي (۱۱) يا بيتي سر ميزده چنانچه اين بيت (۱۰):

لب ببند و چشم بند و گموش بند کسر نبینی اازها بسر من بخند

ابوالحس على بن جولوغ(٢) الغرغي

با کاروان حاله برفتسم ز سیستان با عاله تنیده ز دل بافته ز جان (۱۹)

ا الف: (الادارد. الله المناء) و الف: شده . المناء و الف: شده . المناء و المناه و المناء و ال

at the (1) include to making the safe (1) include the making (1) include (1)

دز هـ پدایمی که بخواهی برو(۱۰ نشان نه ملهای کرز آب رسد در در(۱۷ گزید

از همر مشابعي كه بغنواهي برو (۵) الر

نه علمای کسز آنش دارد ورا^(۱۵) زبان نه رنگ او تباه کند تربت زمین

له رکت او تیاه شد تربت رمین نه تشش او فرو سرد گردش زبان

هر ساعتی بشارت دادی مرا خرد کین حلّه مر ترا برساند بنام و نان

العملَّه بسته المتغال (٩) سسية ملَّه بيرا

تلاش بود دست و(۱۱) خمير الدرآن ميان

نظش کرد و بر سر هر نقش بر نوشت تحمید بسوالمظفس شاه (۱۰) چغانیان (۲۱) گرد سربر اوست همه گشت آفتاب

سوی سرای اوست همه چشم آسمان (v_1) ا الف: ابریشم.

ا الف: ابریشم.

و بن $_{\overline{g}}$: براد،

الف: پود ازر،

الف: بردار،

الف: برادار،

الف: برادار،

. برائع: سامله ماه نيست . ١٠ (الف: مال . ١١ (الف: سياهلم هنا: ق ١١ (الف: شست . ١١ ب: بالفت . ١١ (١٠ نال) نام الفا: أن أداره . ١١ (الف: براسطه رشاه . ٢١ . المنافق: ق ٢١ . ١١ (الفناج والمناب .

از میم خویش تبسره شود بد سیمهر تبیر(۱) گسر روز کینه دست برد سوی تبیردان(۱) ای بد همه هوای دل خویش کامگار

وى بر همه مراد دل خويش كامران

سود همه جهانی و بر تو بهجج وقت هرگز نکرد^(۱۱) کس بجز از تیخ تو زیان^(۱۱)

روزيكه سايه كيرد بر تيخ تو سهر .

دوزیکه باد گیرد از تیه تو کمان

بس (١) بايدا كدره التيغ تنو(٧) يندازد(٨) از ركاب

جن دستها که گرا تو(۴) بر گیرد از عنان

آن دشت را که رزمگه تو بود بر او (۱۰)

دریای خون لتب ۱۱۱شود و کوه استخوان

دوزی درخش تیج تو بر عالم اوفتاد

نالش السم تيج تو در سنک شد نهان

اكنون چو آهني (بر سيك بر زنيد

آسیمه (۱۰) گردد و شود اندر جهان جهان

من بنده را (۱۹۱ بشعر بسي دستگه نبود

انین بیش وانه مل^ج تو گفتی درین جهان

اكنون چو دستگا. قوى كاشت ز آنچه بود

اليملع تسو مرا نهديرفت سيستان

ال ج : السمة .

راه دراز د دور زجي كردم اي سك

تا من بكام دل برسيدم درين سكان

ه آراوی آنکه کنم خدش قبول

اسروز آرزوی دل ۱۱ من بين رسان

سر بود لوکی راست میکرد کرد از بهی اسر برود و (۷) فرخی نزد وی رفت و قمیسه رو سیوده هزار مادیان بود(۵) که کره در دنبال داشتند و اس اسعد که کنتندای(۱) د جون فرخي بجلاليان (١) وسيد (١٩) بهار بود و (١٩) امير در داغتما، بسر : يبرد چه

مر وزیرا عذب یافت اما فرخی را سکزی (۹) بی اندامی دید؛ جبه پس و پیش شکانید نه جهة او كنته بود بعثواند و شعر امير هم بدو عرض كرد . امير(۱۸ اسعد اكرچه

ر بای کرده رهبیچ باور نکرد که این شعر از وی باشد . بر۳۰ سبیل امتحان گفت ۱۰۰۰ دستاری بدرگ سکزی (۲۰۱۰ وار بر سر تبهاده و پای بوش پشسین (۲۰۱۰ تا غوشی

سردم خيمه ها د شادروانها بران لاله ستان (۱۱) كشيدهاند و (۱۷) حريفان درهم نه اسر۱۹۱۱ بداخگاه رفته و من اینک میروم و این داخگاه جای نزه و با ۱۹۱۷ طراوتست

نه افروخته اند که اسپان را داخ میکنند(۱۱۰ و امیر در دستی جام عقار و در

سته شراب میخورند و سرود میگویند و رود میزنند و بر در (۱۱) سرا پردهٔ امیر آتشی

دِلا آله بالدين مضمون شعرى يگوئي (۲۲) تا ترا پيش امير برم (۱۳۷، فرخي آل ۱ م ست دیگر کمند حلق فشار بر زبر (۳۰ تختی نشسته نشاط مینما ید و اسپ (۱۷) می بخشد.

. بجغانيا_ن . . مهامه نراه ؛ خاله .

. جو انداره ، ٧ الف: ﴿ نوارد ، . ادارد ، اسيد ادارد ، م الف : أك ندارد .

الف: سكوي : تي : سكوي . الف : او ندارد . H - 1 ۳ ع : عرض كود د اميو. ٩ الف: يوكري .

ب کا : اسس د دوره الما الم : مير. ائہ . ياكن فرحشوا لا فيميشوا : ب : بحمشوا : 3 à t

۱۱ ب: او سروه ميكوند و روه ميزند و او دواد . ب: ج: در نداو . *j*, 1 الف : نواة و طراولست ؛ ب : نواة با طراؤست . ٠٠ الله على . ب 8

١١ الف ب: بكرى . والمارحة : سفال ١١٣٠ 12 ا : كه اسيانوا كه داغ هيكند . • ١ ج : دستي ديكر بكند خاق فشار برزير . 5

قصیله بادین صفت بیرداخت (۱) و بامداد بیش امیر اسعاد آورد (۱) که این ایات آزانجمله است (۱۱) :

چون برند نید گون بر روی پوشد مرغزار پرنیان هفت رنگ اندر سر آرد کوهسار (۱۹) باغ را چون ناف آهو مشک زاید بیقیاس

بيد را چرن پر طهيطي برگ رويد چي شمار دوش (۵) وقت نيم شب بوي بهار آورد باد

جبذا بساد عمال و خرّما بساد بهار ملس دارد اندر سرسه

ارغوان لعل بدخشی دارد اندر کوشوار باد گوئی مشک سوده دارد اندر آستین

باغ کوئسی لعبتان جلسو، دارد در کنار باغ بوقلمون لباس و(۷) شاخ بوقلمون نعامی (۸)

آب سروارید بار داید سروارید بار دروارید بار ۱۳۰۰ دادد دروارید بار

راست بشداری که خلعتمهای رنگین یافتند (۱۹ باعبهای پــر نگار و داغکاه (۱۱۰ شهریار داغکاه شهریار (۱۱۱) اکدون چنان خرم شود

کاندران از خرامی (۱۱) خیره بسانسد روزگار سبزه الند سبزه بینی چون سپهر الندر سپهر خیمه الندخیمه بینی چون حصار الند(۱۱) حصار

. هـ - مارا نعده ابياء : ب المنافعة و المنافعة
ا ب: اندرسراد مر درزگار؛ ج: اندرسر آرد ردزگار. ه ب: نوش ندارد. ۲ الف: لولوی ؛ ب: بولوی ؛ ج: بولوی ، ج: لولو .

۸ برای در الف د

۱۱ الف: دراخكاه شهريارا ندارد و جايش سفيد مانده ... ۱۱ ب: نفومي ندارد . ۳۱ ع: النول ندارد .

-

هر کمنه شده به به نوشاد معنفه شده امدنه ایمنان ایمنان ایمنان بادی از دیدار باد

از احد داغ آتشی افیروخته خورشیداوار

هر کشیده آنشی چیون مطبرد دیبای زرد کرم چون طبع جوان و زرد^(۵) چون زرعیار

داغها چون شاخهای بشد(۱۰) یاقوت رنگ هر یکی چون تار دانه گشته اندر زیر تار ربدکان(۱۱) خواب نادیده مصاف اندر مصاف

سكيان داغ ناكرده قطار اندر قطار

خسرد فسرخ سير بر بارة (۱۰ دريا كسار با كمند اندر ميان دشت (۱۰ چون اسفنديار

هر چه را اندر کمند شعبت بازی(۱۱۰ در کشید گست نامش بر سرین و شانه و رویش نگار

هر چه زین سو(۱۰ اداغ کرد از روی دیکر هدیه داد شاعران را با لگام و زایران را با نسار ۱۱ اسار ۱۱ اسار ۱۱ اسار ۱۱ اسار ۱۱ سسر عادل بروانعظیر شاه با پیسوستگان

کلی و کاسران و شاد کام و شاد خواد

ا الف: خوش. ۱ الف: سيز، ۲ الف: چنگ و مطوان. ۲ ب: چوب. ه ج: نوش ساقيان؛ ب: بوس ساقيان. ۲ الف: پاره.

۲ ع: خسرری . ۸ الف: فيررزه . ۹ ب^{ه ع}: جوالاي ززد . ۱۴ الف: شاخهاي بسدت ؛ ب: شاخها بسد .

ا الف: كولال : با كولال : ع : كولال : ١١ ع : يال ، ١١ ب ع : دست . ١١ الف: باري . ١١ الف: باري ، ١١ الف: با ال

ناسة شاهان بخوان وكتب (١١) بيشينان بيار اينچنين روز از ممه شاهان كرا بود (۱) وكراست نيم ديك مطربان و(١) بادة نوشين كوار روز یک نیمه کسند و برکبان تیز تگ

ور سموم خشم تسو بسر ابسر و باران اوفتد فيسل آشفته امان و شير شرزه زينهار ای جهان آرای شامی کو تو خواهد روز رزم

ور خیال تیج تسو اندر بیابان بگذرد از تن او ابد آتش گردد و باران شرار

چون تو از بهمر تماشا بد زمنهی بگذری زان بیابان تا بحشر الماس خیزد از غبار

کرد کردن(۱۱) سیم و از اندر شربعت نزد تو حركيامي زان أبين كردد زبان المتغار

مسجنان كز آسمان ايزد على را ذوالغقار السر زرين فسرستد آفتاب از بهمر تسو نا پسندیده تر از خون قنینه است و قطار(۱)

گر ند از بهر عدوی تـو بیایستی(۹) همی سلک(۷) تو بود اندرین کردون(۸) براد کرد کار كردگار از سك كيش بى نياز است (٣) اي ملك

فخر(۱۰) تو از روی گیتی برگرفتی نام عار

٠ تىغا: يو ١

الف: ج ندارد .

الف: كرد كردان. ٣ ٠: کړ د بود .

الف: أز جون فلله اسب و ممار؟ ب: أزخون فلله است وقعار؟ ج: أزخون

[.] عامان احلام لملك : ب و)لمة م لتدسا دبلة

ه ب: ع, کوان. ٣ الف : السك ندارد .

[.] با هد: و نب نشفاا . رئيساربا : سالسان.

تا گذارنده مدیح (۱) تــو دقیقی در گذشت ز آفرین تو دل آگند، چنان کز دانه تار^(۱) تا بسوقت تــو زمانه مــر ورا مدت نداد

أنين سيس جون بنكرى (١٠) ادروز تا روز شمار

جد کیامی کسز سر گسور دقیقی بسردمد گر بیسرسی از آفرین آخو سخن گوید هزار

تا تكردد شاك آب(١٩) و ماه مهر و روز شب(٥)

تا كرواكب را همي خالي ابينند (٧) از وسيرا ٨)

تا طبایع را همی افرون نیابده از چهار د همه شادی ته باشی شاد کام و شاد خبار

بر همه شادی تو باشی شاد کام و شاد خوار بر همه کامی(۱۰) تو بادی(۱۱) کامران و کامگار

الما تواز عاتیان سروقد چون بوستان

قصر تبو از لعبتان قند اب چون قندهار

و(۱۱) جون امير اسعد اين قصيده بشنيد حيران فروماند، كه (۱۱) هرگز مثل اين شعرى بگوش او فرو نشده بود (۱۱) ، جمله كارها را فرو گذاشت و فرخي را برنشاند و روى بامير آورد عون بخدمت امير (۱۱) رسيد . گفت : ايخداوند ترا شاعرى آورده ام تا (۱۱)

ا الف: مديعي .

٠٠ الله عملان در دانه بار ؛ ب: آکان چان در دانه نار ؛ جانه میلان در دانه آل ؛ • بآح نظام ؛ . .

۳ ب^{ارا} ج : بکفرون ه ۱۹ ۱۱۸، ۲۰۰۵ - برمالا د هرون د شمر د

۱۱ الف : دو ندارد . ۱۲ الف : شعری گرش او نشنیده بید ؛ ب : شعر بگرش او فرد نشده بید .

وا بن ج: الديو ندار .

رسانيد . بعد از آن متوجه خدمت سلطان محمود خازى شد و چون سلطان ويرا متجمل دست(۱۹ فرش کستردنی بدو میذول داشت و کارفرخی بالا کرفت و تجمل تمام بهم اسبي يا ساخت خاصه و دو خيمه و چند برده و چند دست رخت پوشيدني و چند را بیاوردند(۲۰۱۰) امیر ویرا بنواخت و آن کرگانرا(۲۰۱۰) بدو بخشید و در همان روز و گفت: مردی مقبل (۱۳ است کاروی بالا گیرد , بعد(۱۳ از طلوع آفتاب فرخی رفت. كركانرا بشدردند (۴٠٠ چېل و دو بودند ، برفتند و امير را خبر كردند امير بخنديد ب الهغم ١٠٠ المنا يما يا الما يود برد دهليا بيلم دستارد اليوس بهاده بعد الماسة ١٠٠ المناسة ١٠٠ المناسة هر چپ و راست بدوانید که یکی را نتوانست (۱۷) گرفت (۱۸)، آخر الامر در رباطی فسیله (۱۱) افکند و یک گله را در پیش کرد و بر(۱۱) روی دشت بیرون برد و بسیاری اثر کرده بود (۱۱۰ ایرون آمد و دستار از (۱۱۰ سر فرو گرفت و خویشتن را دومیان تو مرد سکزی (۱۰) عیاری چندانکه بتوانی (۱۱) گرفت نرا دادم . فرخی را (۱۱) شراب بغرغی کرد و گفت: هزار کره آوردند(۸) همه(۹) روی و چهار دست و پای سفید شكفتيما (٣) نمود . بعد از آن فعيدة داخكاه برخواند(٧) امير را حيرت زياده شد روي قصيله راه آورد برخواند. امير چون (٩) طبعي بشعر مايل داشت ازان قصيله شراب خواستند و دوری چند چون بکردش آمد فرخی (۱۹) برخاست و باواز حزین حکایت کرد آنچه رفته بود . پس امیر فرخی را بار داد. چون درآمد و بشست دقيقي ووي در نقاب تراب كشيده (١) چشم عجايب بين مثل وي (١) نديده (١) و

۱ ب، ع: کشیده ، ۱ الف: اولی؛ ب: اری ، ۲ الف: ندیده برد . ۱۳ الف: أحد و فرضی ، ۱ الف: قصیده دا أو رد امیر را چون ،

r الفائكي ؛ $\dot{\varphi}$: لايفائكي ؛ $\dot{\varphi}$: $\dot{\varphi}$ الفائد . $\dot{\varphi}$
١٠ الف: مرد سندري؛ ب: مردي سكزي. ١١ الف: ميتمواني ، ١١ الف: الف: الما درد .

۱۱ ب: کرده برده . ۱۱ الف: دستار را از . ۱۱ الف: خیل ؛ چ: فسله . ۲۱ ب: کرده بر . ۱۲ ب: کرده بر .

١١ ب: بود .

١١ الف : كوفلارا شمردند . ١١] : بقتل . ١١] : كيرد وبعد .

دبه بهمان چشم در وی نگریست تا کار او رسید بدانیط که رسید . گریند که پیوسته پیست غلام سیمین اندام با کمرهای زر و سیم از عقب او بر (۱) مرکبان گر زن خوش عنان بر نشستندی (۲). رشید وطواط (۳) بسیار معتقد فرخی نبوده و میگفته (۱۱) که فرخی عجمدان را چون متنبی است مر عربان (۱۵) را . وقتی عزیمت تعاشای سروند نمود قنها را در نزدیکی شهر جمعی از قطاع الطریق سر راه بر وی گرفته از لباس مکنتشی ناری ساخته و مال و متاع اورا بالتمام ببردند . و او چون (۱۰ تنکدست و بیساء ان بدان منطه درآمد خود را بمردم آن شهر آشنا نساخت (۲) و آمدن را یکسی اظهار انمود خطه درآمد خود را بمردم آن شهر آشنا نساخت (۲) و آمدن را یکسی اظهار انمود بردگار گذاشت (۱۰) :

همسه امسه سعوسنه سر بسر دبسه، انظاره کردم در (۹) باغ دراغ و (۱۰) وادی و (۱۱) دشت چو بود کیسه و جیب من از درم خالی دلسم ز معین امل نسرش خرفی بسوشت بسی ز (۱۱: اهل هند بارها بهر شهری شینهه بودم کسوشر یکی است و جنت هشت همزار کوشر دیسهم هسزار جنت بیش ولی چه سود چو من تشنه (۱۱) باز خواهم گشت چو دیده نعمت بیده بکف درم نبسود

سر اسریده اسود درسیان زرین طشت

۱ ب: لإ لادارد . ۲ ب: بر اشس*تاند .* ۲ _ع : وعراطه . ۲ ب^{اع ع}: لاميكفته لدارد . ۵ الف : است عربان ؛ ب: است مير عربان . ۲ الف : بيردند رچون . ۲ ب غ. تشت .

٥ - ١١٤٠ : كذاشت نظم ؛ ب : كذاشت قطعه ؛ ج : كذاشت - ٥ .

ا الف: كوم ردر. ١١ الف: في أددارد. ١١ ب: في أددارد.

[سيري (١١) [سكزي]

نظر نيامله (٥) : در زمان ابو(۱) على سيمجور(۱۱) بوده و بغير أزين سه بيت (۱۱) شعرى از وي

کس را ندادهاند بسرات مسلمی هركس بقدا خويش كرفتار محنت است (۸) روما کا الهرزم (۷) مرام المعمنة جندانكه كدرد عالم حورت بر آسديم (٢) خاص از بدای معنت و رنج است آدمی عنقاي مغربست دريين دور خوامي

شمس الدين محمد مباركشاه

المافته (١٠) . أين چنك رباعي مر أوراست (١١) : فعثر نعيدوز بوده و عقل در مكتب او نو آموز . زياده (۱) بر احوال او اطلاع

lke like to in (41) like ilik چشم تــو ببخشيدن مد کنج کهد در بیش تسو لان نان آمو نیزند کان با کف (۱۱) زر پخش تو پهلو نزند

E (+ (+ 1)

واندراگ و پی مشتی تو در جان دارد چاکر تپش (۱۱) عشتی تو در جان دارد

[.] ٥- ديموليا : ب ؛ بنامده ٥٠٠ . عا الف : در بيدس ؛ ب ع : در سه بيدس . ا الف : سمجور؛ ب : سمحور. ، ج، ع: البو نداره . الف ع: ابوالفرح .

٨ الف: شعر دريم و سريم پس و پيش شده است . الف: 'أمد' ندارد . . رمهم آيم : و ب

المناهلات ال 41 الف: ادراست رباعي ؛ بناج: ادراست-. ٠١ ب: يانند . 11 الف : نور موز باده .

وا إلف: طيش . الف ، ب : چيزي ننرشته ؛ چ : ابرن علامت " ه دارد . ٢ : البرد إذه دكوة بد؛ ع : البرد إذه دكوة بد . 41

عدد المنهالا مال على المناه

کری دی آب کون جوشان دارد

ولد ايفيا (٧)

شد قساش چناکه حکمت اندر بسونان در دور زمانه بخل ازين (١٠ معلمه ونان

טרו טלי ייילוגיין אילודיין טלרו בק كر وستم دستان بمشل زنسده شود

و(م) اسلام ز کسفر(۵) تاتوای دارد یی(۷) تین تر فتنه کامراتی دارد

سر برکن و بنگر که ز سرگان تو جهان

(١٥) در سرئيه يكي از اكابر كويد(١٠) :

در پای بلا چه زندگانی دارد

- ۱۱۱ تشخ رحول (۱۱ بربایه) به ملینش ن (۱۱۱) تابه میل (۱۱ با ۱۳۸ مید (۱۱۱) برای (۱۱۱) مید (۱۱) مید (۱۱۱) مید (۱۱) م ن شهر که به بعلی منسوب و بتنک چشمی مشهور بود و (۱۱) بزخم زبان دراز گوشی

در تذكرة محمد عوفي آمده كه وقتى شرف الافاضل كركس خوارزسي از معارف

كو غر للعد باسيه (١١) غر چون ستدى

ای سرکب نسرود شو از فسوی زر از دو هزار سرخ افزون ستدى کیرم که ز(۱) شه اطلس و اکسون ستدی

۹ ب: دراسلام توکفره الف: ج ندارد . ا روان الآراث ا N. ٠ بن ع : كون ه . ١ ب ب ؛ ع : بن يا نبي ندار . ه الف: ١٠ ندارد . 3: 440; 4: (for. . درالسب مالكس : 5 : درالسب ماللسب به . قيكو: ب ١ الف: (باعي ؛ ب ع . چيزي نفوشته .

[.] بآب: مقاا 11 . ٥- شفل: ج ؛ ٥- شفل: ب ؛ يعمل) سفة: سفا وا الف:كيرم (٠ المو ، با ب : إسلام ؛ ج : إسمار . 4 3 : 8 Wile. ار کا غن ال C E

امام شمس الدين محمد بي نامر١١٠

مالک ممالک (۲) کلام بوده از زادهٔ بحر قریعتش یک مجمع البعرین (۳) است که میان عقیقت و شریعت (۹) ازدواجی داده. این رباعی که در حق ملک تاجالدین یلدوز گفته هم از منظومات اوست (۵) :

شاها باید کرز^(۲)نو دای کم شکند الحف تـو هزار لشکـر غم شکند اندیشه بکار دار کاندر سحری کـ آه هزار ملک برهم شکند

تاعالاين يلدوز

از بندگان سلطان معزالدین سام بوده و احوال او بتفصیل در بعضی از تواریخ هند مسطور است. در طبقات اکبری آمده که تاجالدین را دو پسر بوده روزی معلم بقصد تاریب کوزهٔ آبی بر سر یک پسر زده قضا(۷) را بدان در گذشته و^{۱۸} چون غبر بسلطان رسیده (۹) معلم را طنب داشته پارهٔ غرج راه بدو داده و گذشه مادام که مادرش را خبر شود غود را بمامنی برسانی که ازو بتو آسیی نوسه (۱۰)

فريدالدين جاسوس ١١١ الافلاك على المنجم

Let say $e^{(4.1)}$ each can teer lattice itily by the arrest $e^{(4.1)}$ acting a matter than the same that the same in the same of the contract of the same than the same of the same invertible in the sam

[.] عرامة الحالمه : لقال ؟ القال ؛ القال ؛ القال ؛ القال ؛ القال القال القال ؛ القال ا

٣ ب: كر ، ٧ الف: زده برد قضا ، ٨ الف: ٢ ندارد ، ١٩ الف: رسيد .

١٠ ع ب : خبر نشده بايد كه خود دا (ع : بميامني) بمامني ساني كه ازد اسيبي بتر نسد .

ا الف: جارس ؛ ب ع: جاارس . الف : جارس ؛ ب عالم : و نوارد . الف : جارس ؛ ب عالم : و نوارد . الف : جارس ؛ ب عالم

١١ الف : " فيان أندارد . ١١ ع : ناكوده .

١٥ الف : ناكردة بهموارة با اهلى .

Lin Hard

: (۸) كهمة طابالله ط

راشته. از (١) وارداتش همين يك رباعي بنظر آسده (١٠):

راه دل من آن بت داخواه زند دزدست (۱۱) عمجب نبود اگر راه (۱۱) زند چاهی است که چاه زنخش میکیویند

أجل العالم نصيرالدين

زافش همه دل بسر سر آن چه زند

در سلک افاضل (۵) عصر انتظام داشته و در فنون کسالات رایت میهارت افراشته ، خطش از خط دابران عنبر ژاف خوشتر و شعرش از شعر معشوتان لانه داکش تر . محمد عوفی در تذکرهٔ خود آورده که چین اورا از سیستان برسالت ر فرسنادند در حضرت سلطان غیاشالدین بتشریفات وافر مستطهر گشت و مهدر د فرسنادند در حضرت سلطان خیاشاشاین بشریفات هافر مستطهر گشت و مهدر

ختیار بود بوی اشفاق سوفور سبذول داشت و او شکر آن انعام و(٧) کرام را بدین

از ادای شکر انعامش چنان عاجبز شدم کین زمان صد (۹) خبطت از طبع سخنور ، بیسرم ادیش تخشی نامه اندر سر چو هدهد آمدم (۱۰) طوق بدرگردن زشکرش چون کبوت د بیسرم تا بتشریفم سر و تن کرد چون مبنج و شفق

ب ع : می داشته د از . اها ب : آمده رباعی ؛ ج : آمده -۵ . ا الف : دردشت . م ب : درد شب اگر نبرد کر راه ؛ ج : دردشت اگر نبود اگر راه .

سر ازان مبع و شفق بر چرخ اخضر سیسرم

[•] الف: افضل . ۲ ب: «رزي . ۷ بن چ: 'انعام و' آدارد . ۱۸ الف ب: لمود قطعه ؛ چ: لمود –۵ . ۱۹ ب: کامه محمد، زدارد . ۱۰ الف: آيدم .

ميل يارانم بشكسر بحود ايسنك بهمرشان(۱۱) ز امطنعاعش حد همزار انعام دیکر میسرم نه که بر یک خلعت معهور مقصور است و بس نیک میدارم که یاد(۱۱) یاد صرحه میبسرم عاراتها لو(١) ملا خال (١) دار كويم يجويه المناوا

شسدیتی از چشمهٔ حیوان و(۲) کوئر میبسرم ما معتقر را كر بس دل كفشه الله شعسر فخسرالدين بسراء آورد ايدر(٥) ميبسرم

وه چه (٧) عذري هست كازرامي بجائي (٨) سبرد (١)

ש הוני לניני נווים ג עם ת ייירן ذكر من در حضرت سلطان بيخوبي باز راند عذر متبول است كسر هديه محقر ميبسرم او سلیمانست و من در جنب او مور حتیر ذوه بسيش أنتاب نسود كستسر ميبسرم

صد عسزاران داغ مهجورى بدلبر ميبرم میروم افسوس ذین آتش که دودش (۱۷) در فروخت المسيد (١١) كمتم المابلا نايا المناميد نيسم الشائد خواهم که آرم سوی او زحست (۱۰ ۱۰ و لیک

اجل العالم زين السجزى

با وفور(١١) علم و سرعت فهم راى رزين (١١) و انديشه شكرف داشته (١١) فرد (١١):

ادل انديشه و(۱۱) آنكهي كنشار اسود (۱۷) در وقت گفتن اورا کار

الف: زنن سنجرى با فرز. ١١ الف: زرنن . وا ع : داشته بوده . 41 ب: ايس كاركمتر؛ الف: ايس كابرام كمترم. ١١ الف: كه هجوت . 11 ٠١ الفَّهُ بُ نُم اللهِ ١٠ ا٠. ب ع : بعناى . ٩ الف: • يبرند. آلف: ازين در. ٣ الف: الأندارد . ا ب: کولی د آنه . 3: 2620.

⁴¹

^{3 :} كلمة أبود أدارد . ب : مصرع : جائي نا تمصرع ، ندارد ؛ جائي سفيد مانده .

۱۸ ج: حول الا نداود .

اكر مهم مهمب ديوانست اما بنابر اقتصار بهمين بك رباعي اغتمار افتار(١):

مشنو سخن عالم فانی و مگنوی و اندر طبش مدار چندین تک و پوی دنیا چوگل استای پسر بنراب جوی تا چشم زنی ازد(۱۰) نه رنگ بینی و نه بوی

بديع الدين تركو(١٠٠)

شاعر لیکو قریعت نادر سغن بوره صجتش مطبوع و مستحسن. وقتی دوستی ریزآگشت که تا کی زن نخواهی و از عقب اولاد _{ای (۱۹۲۵} مان_{ی (۱۲۱}), در جواب این نظمه انشا نموده(۱۰):

سرا کسی ز زبان (۲) دگـدکسی دی گذت که ای فلان چو جهان جاودان نی پاید(۷) گذشت روز جـوانی و لهـو نیــز آمد

نشان شیب (۵) کنون گر کان این شاید از آنکه از ایناء(۹) نوع نسلت(۱۰) را

ملاح بدت در مد فلاج (۱۱۰ بکشاید ازان سوال جکسر غای او بسرنجیدم

ا الف : افتاد بهاء ، ج : افتاد ه . م : الزو نداره .

جواب دادم و گفتم که ژاژ (۱۱۱) میخاید

۳ الف: رکوع ؛ ج: ترکیه ؛ ب: رکوع ؛ یا ترکیه انداره . ۱۳ الف: ارلامی بهوه مالی . ه الف: نموده قطعه ؛ ب: نمود قطعه ؛ چ: نمود . ۲۰ .

. الله المنافع : بن المنافع في المنافع المناف

که بد سرم زنکی کید خوان میهاید مرا نكوره سر و كاريست اين زمان العن كناند خسرج من ايخماجه يسرنميآيد ز (۱۱) چند گوند کفایت که در هنر دارم جز از سلاست في الوحدة (٣) كي دل آسايد (٩) كيد بمار ١١) شياله عاب مجر مليم

(٨) لَجْيا مل ع

لباشد این ز حکیمی که من زنی خواهم

بنان و جاسه و(۲) اورا. کسي (۷) دگو گايد

دو چهو، کابان کابان چو(۱۰۰۰ مشتری از توس چسو سرو بر سر سروش هسزار لاله ستان ۱۹۰ درآمد از درم آن آنتاب ترکستان

چو آفساب بجوزا و ماه در سرطان بصله كرشمه و ناز انهار آمد و بنشست دو لعل غندان غندان چو(۱۱) زهره از ميزان

فالمنه بد بدن فه دام تعلا ١١١ استلا بد سيسيد بالدان كه وي دا مل سال سال مه

نه دوستی را در نعمل کجرو تو نشان نه مردمی را در طبع کاند تو ائیر

۷ الف : السي ندارد . الف ع: و تعاود . ه ب: بكو. 4 4:4. ٣ ب ع : كو دى أسايد . . اسباق : عان ا ا ج : في الوامدة .

[.] ١٠ الف: نظم : ج: إن علامت (-6 ، دارد ؛ ب: چيني نارشته .

[.] يمهِ سامنة داما : ب ١١ ١٠١ الف ب: جهود تابان جو، . بن السنه : ب

[،] سباله الهاب ١١

sim Man

مرا سبک شد(۱) دل(۱) از گرانی نمبر تو تو^(۱۱) با بتان سبک روح در شراب گران جواب دادم کای بر سرم رائیس چو نقل

خطاب کردم (۱۹۰ کای در تنم خزیز چو جان نهاده عشق تو اندر درون من آتش

کشاده سهر تو از دیدگان من طوفان چو با تو باشم باشم چو^(و) جام در سجلس

چو بیتو مانم مانم چو گوی (۲) در دیدان بدان خدای که گوهر نگارد اندر دحر (۷) بدان خدای که یاقیوت بیدد اندر کان

بعلم آنکه بدوزد کلاه هفت اختر بحکم آنکه بباند(۱۸ قبای چار ارکان

که کر ز طلعت میمون تو جدا باشم نه بای از سر دانم نه وصل از هجران

جمال تو دل^(۹) و جان سرا كند تازه (۱۰) چو طبح را سخن نيك و كشت را باران

(۱۱) لَبغيا ما ع

تساکی بیاشی بیرای نسانسی بیابید هر جائی(۱۱) و هر دری چو قرص خورشید بیا زاره(۱۱) خاطر و نه (۱۱) دیده بیباز

کین آب روان تست(۱۶ و آن نان(۱۱) سفید

ا الف: ادل؛ نداره. ا ب: الو اداره. ا الف: يدكر الماره. الف: يدكر الماره و الف: كرد . الف: يدكر مالم جو كرى ؛ ب: بدكر مالم مانم كرد. الف: يدكر مالم جو كرى ؛ ب: بدكر مالم مانم كرد.

۸ ب: سايد. و ب ع : تو كه دل . ۱ الف: الف: الوه ادارد. ۱۱ الف: نظم : ع : إلى علامت الحمد ب : جاري نبوشته . ۱۱ ب : جاري . ۱۱ ب : باراده ، ۱۱ الف: نيم ، ۱۱ ب ع : (دان است ، ۲۱ ب : انار اندارد ،

(١) لَبغيا ما ع

(v) لَّبْغِيا لمل ع

چون شاهد روح خانسه پسرداز(۸) شود ایسن فسری باصل خویشتن باز شود بسر ساز وجسود چار ابسریشسم طبسع از زخمهٔ(۹) روزگار نا سیاز(۱۰) شسود

(۱۱) آبفيا مل ع

آن اسب ترا(۱۱) عظیم شیدرین انداخت انصاف بده کر در تحسین انداخت در رهممذر تسو پیدر کفتاری بسود اسبت چو بدان رسید سرگین انداخت

ملك جلالالدين

از ملوك آن ملك است^(۱۱) و نسب ايشان بكيخسرو^(۱۱) منتهي ميشود . امروز بحسن ارث بر وساده رياست تكيه زده هماحب اخلاق مزهبيه است و بنا بر موزوني

ا الف: نظم ؛ ع: الد علامت "ه، دارد ؛ ب ; جليل المشته .

ا ع: بجهد، و ع: رغ . ١ الف : ١٠٠ ندارد .

٧ الف: رباعي ؛ ج: إذن علامت " فه دارد ؛ ب: جيزي ننوشله .

[.] بالسان: و فب فسفا ١٠ . وهني ما: ب : همعني با : سقا ١ . م الحايم: سقا ٨

١١ الف : (باعي ؛ ج: إبي علامت في دارد ؛ ب : چيزي نيوشته .

[.] ا الغا: أنسب كه أول ، ١٠ ب ع على السنة المالو ، عالم عن كيفسرو .

عفت اقلهم

~~ ·

فرد(۲) ملد رخته بر دام ز خداگ تو(۳) نظر کند

امير (۵) كمال الديبي

ت راه آزاد (۱۱) بدلم بیشتر کند

امیری صاحب کمانست و از قدیم الایام و کالت ملوک (۲) آن دیار بدین ساسله متعلق است و امیر مزبور (۷) استعداد تمام دارد و شعر را یکو میگوید (۸) . این ایبات مر اوراست (۹) :

شدا رح ۱۸ (۱۱) به الم را ۱۱) ما تسته آن به که(۱۱) محسح المشئل رسح (۱۱) مع نا

ای خیل :لا دور شوید(۱۱) از سر راهش

ال له عناليلا م مديد مو مع مديال

6 (A (al 1)

از بسكه شدم همه تقاضا از خامشهم (۱۱) سوال خيزد

قاضى احمد المشهور بقاضى لاغر

از مستمدان زمان (۲۱) خود بوده (۲۱), چون در سیستان قاضی دیکر بوده ده . برخلاف قاضی احمد جسیم تر واقع شده بود هر آینه وی بقاضی لاغر اشتهار یانت.

ا ب ع: شعر ، ابن عالم الله الله الله ، الله عليه الله . الله عليه الله الله الله . الله عليه الله الله . الله ع

الف: ادراست نظم ؛ بن ع: ادراست ه . ا الف: در . ا الف: در ، الف: ب: ما خواب ؛ ع: ما چو آب . ا الف: الف: الف ؛ به الف: شو ، عا الف بن ع : چيزي نتوشته .

و بالمشلم : و ١١٠

، ۱۳ الف: شو. ۱۳ الف جن ج : چيزي دوست. ۱۳ ج : زمانه ، ۱۳ ج : بود .

آدرده الذكه وقتى از عاكم آن ديار رنجشن كرده بقندهار رفت و در آنجا اين اييات گذته بوي فرستاد (۱) :

شهنشها (۱) ز كسوم عذر بنده را بهذير ز هجيت تو(۱۰) دو سه روزي (۱۰) اگر كناره كنم ز خدمت تو مرا ممايع است امر قضا تو خود بگو كه بامر قضا چه چاره كنم ز باده منع تو نتوانم و نكو هم (۵) نيست

که می خورند حریفان و من نظاره کنم

ابن رباعي ليز أز وي مي آبد (٢):

و (١١) اين بيت از واردات اوست (١١) :

غوبان كل كاشن حياتند (٧) همه اب شكر و شيرين حركاتند همه از آدميان غرض همين ايشانند (٨) باتش كه باتي حشراتند (٩) همه

المبهوا يحطوا

بداد قالحی لاغر است. اکرچه درسن (۱۰) چهار سازی مکفوف (۱۱) اربصر کشته بود اما بسیاری از متداولات را بقید خبط داشت و اوای شعر کفتن نیز میافراشت. نظم (۱۱):

هرچه تو بيني ز سنيد و سياه اجر سير كاريست درين كاركه

همرکز نکنم یاد تو تا (۱۱) زار نگریم کم(۲۰) یادکنم از تو که بسیار نگریم (۱۷)

۱۱ ب ع: ز نداو . ۱۱ الف: ارست فرد ؛ ب ع: ارست - ۵ . ۱۱ الف: کی . ۱۱ الف: کی . ۱۱ ب نام .
ವಿಬಿಷ್ಟ್ದ

از ایکو طبعان آن شهر و کان بوده و شعرش خالی از حشو و عذیان. این (۱) پیت مر اوراست (۲):

تا باو روشن (۱۱) كنم راز نهان خدوش را سوختم چون شبع مغمز استخوان خويش را

خواله ⁽⁴⁾

ولایتی است مختصر و قریه دره که ارتفاعش (۵) نیک بعصول می پیرونده از (۱) فعمایم آنجاست. و در یک فرسنگی فراه کوهی است که آنرا بارندکی گویند و درین کوه طاقی است از سنگ که دایم ازانجا آب میچکد و مردم بزیارت می آیند و دست برداشته دعا میکنند و طلب حاجت مینمایند. اگر چکیدن آب زیاده شود بروا

شدن مطلوب خود امید دارند(۷) و آلا عروم باز میکردند. و شاهان قراه(۸) قومی بزرگ بودهاند و بعضی از ایشان مرتبه ولایت داشتهاند(۹), و

هما کابل

حاحب نصاب حبيان نيز ازان شهر و مكان بوده .

امام شرف الدين ١٠١٠ سحمد بن محمد

آفتاب (۱۱) فلک هنرسندی و قدر آسمان غردمندی بوده. این چند وباعی از وی میآید (۱۱) : رویت چسو گل و گلاب ازو می بستیکد

ملاچ است که آفتاب ازد میمایید. ۱ الف: ایران ایدده این ۱ ۱ الف: ادراست فرد ؛ ب د ادراست - ۵ .

ا الف: هذيان لبردة اين . الف: ارراست فرد ؛ بن ج: ارراست ـ ٥ . ٣ ب: تا بارش . ۱ الف: فراة . ۱۵ ب: كه از بقاعاتش .

ا با ع: دار ، ۱ ، م: غرد اميدرار اند ، ۱ ، الف، : فرة . ا با ع: الداد ، ۱ ، المام شرف الدين ندارد . المام شرف الدين ندارد . ا ا ع: محمد بن محمد الرى شوف المام أفتاب .

الله : از وي مي أيد وباعي ؛ بن ع : إذ ميابد ٤٠٠٠

41

الف: دار.

همر بيت كه گرويم آب (۱) ازد مي بچكد يا رب كه چه آتش است كاندر ومفش (١)

£ (4)

دران نکر مکر مت یاد آیم درهم شده و شكسته چون زلف تسو ام باشد که ز بند (۵) هجسرت آزاد آیسم بادم نكن ازان بغدر باد (۱۹) آرم

f fr (h)

کل دانته و میسرود کلاب از دیسله ای را نده یی تسو را نده آب از دیده

خمون از جگـر آنش ز دل آب از دبید تا باز ند بینمت ند بینم خالی

قاضي بو کلا(۱۷

ديكر سماع ليفتاده (٩) هر آينه اين معما از وي نوشته آمد (١٠) باسم دارا (١١): عالمي خوش تقريد و فاضلي روشن ضعير بوده چون (۱) از وي بفير از معما شعر

دوسه دور گردید آخر سر آساد بفسرمان حد کس که دوران بسرامد

شهر(۱۱) مينجو به او گرديدن آن مندلخه نآل اواده ميکند و از۱۱۱ اور باب مينجواهد دو سه دور کردید دو از مصراع اخیر ترکیب و تحلیل یافته است و از دو سه

٩ الف : بفريادم . . واد ، ما مسمله سيا : و نب ؛ يوابا : ساله ، ٠ : ١٠٠ نداره . . پېشنى : ₃

[.] فلشهانا روايه ب نها ؛ به ال نام نص سعلاد ريا : 3 ٠: نيد .

[.] د الغين : نيفتاد . ۸ بر ع : فميراست و چون ، ب : بركه .

[.] رشش دسه سه عان : رغال ب ع: ازد نوشته ميايد . ا الف ; دارا فود ع : دارا معم .

المن محمول مي بيوند و دويار دور در ميخواهد(١٠) و از در(١٠) نال ما الب ه المر فعد ثالث طرفين باستمه مي نمايد و از دو ١١٠ سه دور مذكور كامه طرفين يافتن (٣٠

مرکاه که طرفین باب که دو بی است رد باشداه؛ اسقاط خواهد یافت الف بحسول الله قصل مي المايد كه رد باشد إس از شش دور مذكور طرفين باب رد حاصل شد

رسراد (١٠) ازان تبديل باى ادل است به رى (٧) و باى نايل كده با اله عصول جوست د باز از شش دور تتمه باستور شش دور اول طرقين باب رد بهم ميرساد

(۱۱) كمي إاكنيه ر باقي جروف (۱۱). الماقي كاسه اواد (م) بعصول ميرسد و آخر سر آمد مشمر (۴٪ بر تقديم دالست (۱۰)

جوانيست بمكارم اخلاق موصوف و بخوش سليقكي(١١) معروف و بنابر لعاف طبع(١٠١)

: (a ا) تنسا ملمجنا[] مما لمبيري (a ا) :

رخسارة تسو چو سنك پساخاره (۲۱۱ تست المسرام قلسى كه خرس انكارة تست

چیسزیکم لسکوست در تسو رغساره تست أز ديدن روى زئمت خود رنجه مشو

وكالمتضيب

راخ بيني و يك نصف دهن نداشته . چنانچه غلرقا بحل كرگس نام كرده بودند . و بغايت كريه و مضمك بوده(١٧) چه از (١٨) يكطرف رو مثل يك چشم و يك

۱۱ خ، ٤٠ ؛ دو. ٠

. پرکفکئ : شکفکی .

ب ع: د دو دو بار در ميخواهد (ب : در ميخواهد) . الف : د ادوا ندارد .

41

٠؛ ج: دل است. الف : ميرسد مراد ؛ ب : باب ميرسد و مراد . ٧] : دي . الف : درر .

٠٠) کمېټي : 🗓 ېې و يعش ؛ ب

، با غارة . . با خارة .

1

1

•

ķ.

al.

١٠٠ الف: ١٠ ز اذه ارد . . ٥- سسا هلمجازا مايليد : بن ع : بناي د الانجماء است - ٥ .

، بى اين ئىلىنى الىلى ، بى ال

41

10

ا الف: عول . ٨ الف: ايراد . ه الف: دو مي ډاشد .

الف: 'طبع ' ندارد .

الما تعلى عدين بالله عمون يت است (١):

عشق خوابش برده (۹) پندارد که بالینش بد است هد انس جائي (١٠) نهد عاشق سر خود شام غم

تندهار

م و خاها که (۱۱۱ در (۱۱۱ درون کنبذ (۱۱۱ نیفتاده (۱۷) . و دیکر مزار ن ا با الحمام مجالت و (۱۱) ما بديمانيد الله و (۱۱) ما سال (۱۱) با المانيا الله المانيا المانيا المانيا ه در آن دو(١٠) قبر است که ایشان را شاهزادهای گنبذ(١١) سر باز میکویند. مکررآ غور است. و دیگری بست است که شهری(۹) بعظمت بوده. و دران نامیم کنبذیست يكي از مخيانات قندهار زمين داور است كه دارالملك سورى بوده كه جد سلاطين در وقتیک از آن چاه (۸) آب می کشند برگهای درخت و شاخهای کیاه برمی آید. و ه مناهمهای در سنگ خاره ، کسانیکه در آن خوش کردهاند آب آن را جاری (۷) دیدهاند و و ايشان شهربند بالاتر ازان ميامايد(٣) كه معهود است. و درسيان قلمه چاهي است شهربندنی استوار دارد گویند هرگاه اشکری (۵) آن شهر را محاصره الماید در نظر

شيع احمد نوقاني

ال عالم رفته عمونين نشسته بود (١٧). كويند قامي آن ديار از كمال شقت روی (۳۰ شیخ همچنان بر جای نماز بجانب قبله بوده و (۱۳ بعد از چهار سال که مل مدرا مهدل در الله في الله الم الله عدر (١١) شارية با زانه الله عدما

و بن ع: لشكر. ب عبال نال الله و ٠٠ ع : برد ۰ ¥ . بي شعري . ا من ع : جامي . ٣ الف: است فرد؛ ب: است ـ......

[،] کيا_ن : ۾ ان ان ع: ÷اي ٠ ، ب ' ع : 'چاه' ندارد .

⁴¹ . عبد: و نما ١١ ب ع : كنبديست و در آنچا دو . • 1

١٩١ الف : كما و هال ١٩٠ الف : إن ذر كنبد ؛ ج : أن كنبد ، ١٠٠ ب : و ؛ نداود .

الف: ذرفاني است و لوفال از قرايان . ١١٠ ب: لوقاني است از قويات بست در. V 1 rı 3: Vișc. ب : غاشاک که در. vi कि : धोधि . 81

الف: دوزي . . ۱۲ الف : لا ندارد . ١١ الف: بوده .

مروسالله عارس مادام كد شيخ را (١٠) جمال ماين نشاند، ان انتاجب في نشده . الم الم داده و عظريس (١) وقات بالحد و بسيار از آل و(١) عشاير قاضي ليز

مدر الافاصل ابوالفتنع بستي

. منامتدانه بالسن فسيار برخاستداند .

و طعم آجديات داشته و فتر وفائش خاصت روان . ابتدا (٧) در سلک مشيان (٨) الوا عداله (و) كنايت و درايت و دالي ملك، (٢) عنر و براعت بوده فلم چول آب

وج المن منصور ساماني(٩) انتظام داشت و يهن ازان در دولت امراى بست نارغ البال

مرفدالحال زندگاني مينمود . تا امير ناصرالدين سبكتكين آن مملكت را مستخلص

الو أو بالن شعر گفته اشعار تازی او که در سلاست از باد شعال خکایت میکند مدون و کفایت و بزرگی او دیده و برا برگزید(۱۰ و بستل عالی رسانید . و او

ستنُّ و درايارسي ليز شعر(١١) بسيار دارد اما مدون نساخته , ابن قطعه ازانجمله

یکی نصیحت من گوش دار و فرمان کن

که از نصیعت سود آن کند(۱۱) که فرمان کرد (۱۱)

بسلع گیرای و همه مدارا کن (۱۱)

که از مدارا کردن ستوده گردد مرد

بكرد ملح كراى و(۱۷) بكرد جنك يكرد

١٠ ع : و ١١٠

به : اين مصرع نداره .

41

١١ الف: غيرت.

٧ ج ع : البندا نداره .

۳ ج: الاندارو.

اكسرم، قب تارى و عبات الهار

. عان و معرع الدارد .

ا ب ع : شعر ندارد .

L....

: (۱۱) تت

ال ع : الميعيمين أن سود كذد

الف: الملك نداره .

الف: الله نوارد .

ب : داد عنقريب .

ال الم : لوج بن سامان ؛ ع : لوج بن ساماني .

۱ الف: ﴿ نُوارِد ،

. نالسبقاء، دالها م ، دفياء : و نفا ه

. ٥- ست : إن ؛ فعلمة سدا : بغا ١١ ١٠ الف: بركزيده .

نه هر که دارد شمشير حرب بايد کرد(۱) نه هر که دارد با زهر زهر بايد خورد

و اول در انشا چند نسخه است ازانجمله یکی عادات السادات و سادات العادات است و این فنوه ازان کتابست: شن تم یکن نسیمیاً لا ترجی (۱) مشه نمیمیاً هر که نباشد حاصب احل و نسب امید مدار ازد هیچ جهره و (۱۱) نصیب .

امام الاجل شمس الدين (١١)

مذكرى اطيف طبع عالى سخن بوده (۵) و نمك (۲) كلامش را بغايتى (۷) المدش را بغايتى (۷) المدش را بغايتى (۷) المدش را بغايتى المدش نمادى باكله (۵) المدش نمادى باكله (۵) المدش نمادى باكله المدش نمادى باكله (۵) بها و جان رسيدى و لطف طبع ويرا أو مغرى بيران بيرى ميران بيرى بوران بو

کویند ز زر بود تسرا خریسدی (۱۱) خرسند شوی (۱۱) چو دل ازد بر کندی زر کندهٔ کان بیرفای (۱۱) دهسر است بسر کنسدهٔ بیسوفا چسرا دل بندی

6 (4 (8 L)

كر هيچ بسيب زنخش بازرسي بارى تو بهرس (٢١) نرخ شفتالو چيست

ا لباب الالباب (من : ١٩٣-٥٢) بايد رفس ؛ ب : نه هركه شمشير خوب بايد كرد . ٢ الف، ب : ترج .

ع الباب الألباب (ص١٨٨٢) : الأمام الآجل شمس الدين عابهي بحد (؟) البستي . 8 ب : عادلي بودة . ٢ الف

۳ استی بوده . ۱ استی بوده . ۱ استی بوده . ۱ استان استی بوده به استان استان . ۱ استان
۱۱ ب: غررسند شود ؟ ج : غررسند نمود . ۱۱ الف : ۵

۱۱ ب: اول علامت (-4 ، دارد ؛ الف، ع : چيزي لنوشته .

١١ الله : بارى بريوس ؛ لباب الالباب (س: ١٨٧) : بارى بروس .

اللام مرجه ايست (١) از خمايم قندهار نزديك بقلاب و آن را متر ايز(٣) كويند :

المدال المالية المالية المراد

ابوبكو (١٠) المعد بيهاقي

الله استاد سلطان محبود غازى بوده و سنزي كبير (4) از تصنيفا ت اوست. و ديكر

فوديك زمين داور است (٨) واقع شده. و مردم با نام ازان مقام برخاسته اند (٩) مثل ر (۷) الحال بشدر دیهی مانده و در جنوب کوهستان سنبل (۷) که

بحريم (۱۳) چ

أحمد بن عسن (۱۱) که در زمان امیر ناصرالدین سبکتگین در بست بضبط اموال دیوانی مشغولی (۱۱) داشت.

فالمرجو إلى المنظم في سنول في المنازية (٣٠) المافية المناطم المناطق المناج إلى المعربية المناسبة المنا انتشار و و موسوم مسيمه مالك و شغل عرضي عساكر خميمه موم مذكور كشت كه رفيعي (۱۹ الطان محمود بود . و او ابتدا صاحب ديوان انشا (۱۹ اگنت و

تمامي مهمات پرمی آدام تا دشرب عذب سلطانی (۱۱) نسبت با بوالعیاس (۱۱) اسفراینی (۱۱)

مست تکدر(۲۰۰ بذيرفت زمام سهام وزارت را در كف كفايت او نهاده مدت

الف : با ابوالعباس .

الف : ديوان و انشا .

. باين : و ، باين : ب

الفي: في تدارد .

3 : "lib" iele .

٧١

8 1

41

الف: شهر جدايست.

، منميه . و ب ع: البوبكر ندارد .

الغدار: بالمغال.

ب: مسين ،

. يحالفسا: إنجسا فسه ١ ٩ .

. نييسه : سڍن

حسل (۱۱) عبدمغدى

(۵) بالمغربية

L L

• |

• 4

۲ الف: بود دو سنن کبير . الف : مضرنيز ؛ ب : نيز مقر.

. با نامار؛ ع : کاندر.

. الغد : ١٤٠ ندارد .

ب: زمين اورست.

. ن للملس: سفاا ٧١

.وض: با⊫ . نارن نوايغشه: ج

عوده الله من حيث الاستلال وزارت كود . و در زمان سلطان مسعود (۱) يور جنا ساله بغيط امور ملك و مال قبام و اندام نمود .

عبدالر زاق بي حس

ال سهاء ظائر النما بصوب سيستان روان كرديد كه آن ولايت را از سلجوقيان باز ستاند ال سهاء ظائر النما بصوب سيستان روان كرديد كه آن ولايت را از سلجوقيان باز ستاند كه در غيبت وى (٥) سلطان وفات يافت و اركان دولت على بن مسعود را بهادشاهي برداشتند چون غبر بدو رسيد عبدالرشيد بن مسعود را كه در يكي از از قلاع محبوس بود برآورده بجانب غزنين درحركت آمد و چون على طاقت متاومت عبدارهيد نداشت هرآينه (١) ملك بوى قرار كرفت و او وزارت را تا آخر ايام عيات هبدارزاق كذاشت.

معصمد شالا انسي

از معارف قندها ربوده و کامی بنابر استحان طبیعت کرمی از رشته خاطر بمدد اندیشه (۷) میکشود . این ایبات سر اوراست(۱،

خنجر بسیان تین بکن چین بجبین ۱۹۱ باش خواردیز و ستم بیشه کن و بر سر کین باش با آن اب شیرین شکرستان جهان شو با روی چنان ماه همه روی زمین باش

F (+1)

سشکم رفته رفته بی تو دریا عد تماشاکن بیا در کشتی چشم نشین و سیر دریاکن

ا ج: بالزود . الله :
ا الف اسال سلطان با . و ب ع : او . ۲ ب الماس بهراود . د الما الما المال با
يا (فا) عمر بالدازة غم بايستي

غواجلا هس

يا با غم من مير بهم بايستي المسايل لعنه زيه بسيمنا ملمم العن : (٧) نسا ملينانا حسن خلق را با جودت ذهن جس داشته کامی شمری (۱) بنابر الحلف طبع میکننده

اكسه لهر يمه عد المه يور اله المال

: (٩) معتبته (٨) با أهل أن ديار نيك، برثيامه، نظم (٩) : ألهما المعجم الكد دروع بسيار كذي و يكامت(١٧ تلميمهم معايب خويش الحلهاز ردو معلموان شاعری گلیمی جهه شهرت خرقه (١/ ساخته بجانب عراق در حرکت جاموني (۵)

هزار نکته باریک تــر ز دو اینجاست نه هر که آینه سازد سکندری داند نه هر که چهره برافروخت دلبری داند

ماعه تناه على تا تسمه نداء دو کد مو بتراشد (۱۰) ملدری داند

اين ابيات كه نوشته ميشود مر اوراست (١١) : که در گدا صفتی کیمیا گری داند

سوز پروانه ز بلبل طلبی شرست باد

F (+ (+ 1) اتش از دور بهشت است تماشائی را

دای تسند نالم و که به بان مد سری زا

. ستئس .

ع : مويدراشد .

٠ : ب الله : ب

٠: ٩ '

-1

A

ه ب: جنوبي. ٣ ب: بهجاى الحوقه المحول . . بن : ب في الله . هـ حسا : و نب ؛ ولفة حسا : مقاله ١ ا الف: شعر. در هیچ دلی نیست که جای تو نباشد

. ال ب ع : اوراست ۵۰ ۱۱ اف ب ن چ : اوراست ۵۰ ۱۱ اور ۱۱ و ۱۱ اوراست ۱۱ مناسبه به ۱۱ ا

. د- معلينې : و نې م

و (۱)

سر ندانم(۱) که درو آتش سودائی نیست دل نخوانم(۱۰) که بران داغ تمنائی نیست علقه ، اتسم و هنگامه شیون مهد بسار به زبزنی که درو انجین آرائی نیست

संबिध

خالي از جوهري نبوده و شعرها همواري ميكلته ازانجمله است (٥) :

خوش آسمی (۲٬ برو ای خربی بجای دگر کد تنیل خانهٔ ما را کلید پیدا نیست

هاشمي

را الحلاعي بر احوالش ندارد . اين دو بيت از وي مي آيد(٧) :

رهزن دل شده خال زخ گشدم گونش گوئیا برده هسین دانه ز ره آدم را آنچنان(۱۰) بر دل من زخم تو غوش می آید که نهد بر جگر ریش کسی مرهم را

مبدالله

در سلک ملازمان حضرت شاهنشاهی انتظام دارد و همواریش زیاده بر دیگر (۱) مفاتست . این رباعی مر اوراست (۱۰) :

دی توبه بلست شیخ ^(۱۱) در انجینی کردم ز می و شاهد و هـر ما و منی

ا الف ؛ شورى نوشكه . ١ الف : ندارم . ١ الف ؛ نطواهم . ١ الف : شعرى . ٥ الف : است فود ؛ ب : است . ١ الف : الي .

[.] ب: إ الماسم، كا المعاليد، لدارد ؛ الف : معاليد بيت.

۸ ب : نولن و الف : دگر. ۱۱ الف : ارزاست (باعی ؛ ب نی ارزاست - ۵ . ۱۱ الف : غوش .

Al .: Witz.

۲۱]: عد رحد .

ب ع : ايس علامت '-ه' دارد .

المراويين بشكند سيمارغ را إسر

سر گردنکشان هفت کشرور

١١ الف: ﴿ أَزَرَالِبُسُمُانَ } .

الم المر المال على المال
٧ الف ع : يافت.

. با المان نجالة : 3 : " ب

، الف : بغايب .

164

الف : • جددالدين نسائي ؛ ب : سنائي .

شعر کفته الله و عظیم مشهور الله اکتفا کرده شد .

به نيزه كركدن را بركند(١٠) شاخ

شع البسسان عسود غازى

41

11

- 1

G

الف : مشهد .

ب ع: او اندارد .

الف : حوالا .

الف : مسجد در مدرسه .

الف : دورة .

الف : برد .

الف: براشد؛ ب ع: بشكند. ١٥ الف: دارينه،

٣ ٠٠٠٠ ; مفيد .

وحيد أمان خود بوده، در النحات آمده كه حكيم سنائي (۱۱) از كبراي

استناد الحكما مجدالدين آدم السنائي ١٧١٠

و سردم خوب آن خطه از حد و عد (٣٠) بيرونست . بنابر الدزام بقليلي از ايشان كه

را زا بالمستان (١١) ميكفته المد و مستنتمه (١١) برين قول شعر فرغير است نظم (١١) ;

آلعبا كمنز ميباشد(٩) . و(١٠) در واقعات بابرى آمده كه در زمان باستان غزنين و قندهار

اندویهٔ مفیده (۳) در جبالش بسیار یافته (۷) میشورهٔ و (۸) کژدم و دبگر موذیات در

خروار کنجشک صیادان بشمر میآوردند. و غزنین آب و هوای نیک دارد و

بیان میسازد که غزنین در زمان سلطان محبود چنان آبادان بود که هر روز (۵ هزار

مسجد و مدرسه (١٠) داشته . و ماحب تاريخ مباركشامي از كتاب ١٠ عبوايب العالم

غزنبين

ا**نختگاه سلاطین سبکتگین بوره و عظمتش را بغ**ایتی (۱) نوشتهاند که دوازده هزار

و از بس كه (١٥) اوليا و فضلا درآنجا آسودهاند آن شهر را مدينه ثاني كنندانده

الدوذ دلسم بيسود (١) با تسوية دي

در رمکندری شاز تسویه شکنی

٠ رجانشا : و

مولانا جلالالدين محمد بلخي در مثنوى اظهارى (٧) بدان كرده ميكويده نظم (٨) : و مواجيلا (٩) ارباب معرفت و توحيلا (٢) دليلي قاطع و برهاني ساطع است؛ چنانچه معنفات خود آوردماند (۳) و کتاب حدیقه بر کمال وی در شعر و (۳) بیان و اذواق شعرای طایفه صوفیه است و بزرگان این فن سخنان بسیار (۱) ویرا باستشهاد (۲) در

از حكيم غزنــوي بشنو(١٠٠ تمام تدک جوشی (۹) کرده ام من نیم خام

است. و امير خسرو در يكي از قصايد خود اظهار بدين معني نمودهاست بيت (٧١) : كفت: آن سنائي كه ديروز در نظر شعا بودم أمروز نيستم مخالبًا سد راه اين كفش اقربا طلب کفش (۲۰۱۰ کرده روز دیگر کفش را بحضور دوستان برده بیفکند و كرديدي وازبن سبب دوستان بر عال او كريان شدندي (١٠). و او بنابه غاطر همداني داد (۱۱)، و بتدريج كارش بجائي (۱۱) رسيد كه هموان پاي (۱۱) برهنه ألمارت حرمين لمود (١١) و بعد از معاودت بخراسان آماء دست ارادت بابو يوسف و شبخ در عنفوان جوانی از اشغال دنیوی دامن فراهم کشیده عزیمت

هر شکاف از ۲۰۱۰ پاشنایش (۲۰۱۱ دین و دولت را درست نیست. مدیر(۱۱۰ اهل ترک ار خود ندارد کفش زانک (۱۱)

و(۱۲) آنچه ادروز از شيخ متداولست يكي ديوانيست(۱۲) مشتمل بر قصايد و

١ ج: است اين بزرگان اين فن بسيار ريرا استشهاد . الف: ابسيار ندارد .

٣ ب ' ۽ : 'د' ندارد . ه الف ' ۽ ، وراهيد . الف: أرردة .

3 : \$ c ~ v . ٧ ب: اظهار. ٨ ب علامت ١٠٠٠ دارد . ب: او توميد ندارد .

الف: عزيمت هي أمود ؛ ب: عزيمت مفر هجاز أمود . 1.1

١٠٠٠ ع: نجاي الف: 'بابو يرسف ١٠٠٥أي دار، أندارن جاي سفيد مالدة . 11

الف: لهي أندارد . ١٥ الف: برحال كريان شدند . . رحشفا : سفاا ۱۱ 41

ب ع: اظهراري يدين معني نمونة (ب: نمون) -4. ما الف : 'مديو ندارد . ۸١

. منآزًا : لها 61

۳۲ ب: ديولن است. الفيه ب: او نداد . 11

وا الف: در.

تشعر هر دو اللك (۲) است . وفات شيخ يقول اصح دو پانصلا و بيست و پنچ بوره و (۳) غول و رباعي و ديگر عديقه است و ايغماً كنزاليموز و كارنامه است(۱) كه

يرسرخم رفت و جدا شد ز درد مساف در آسیخت بسدردی می ميرد زار: ابته ما جسيمس^ح ملماند، جان دوم را که نداند خاتی قالب خاکی سوی خاکی (۱۱) فکند جان و خرد سوی سموات (۱۱۱) برد کرو دو جهال را بجوی سیشمرد المان الله المان خالدان آب نه بد او که بسوما فسود ۱۲۱۱ tine tratio and the terior sace أن الكر(٧) بالمر الله (٩) بالمر المال جان کراسی بهدر بساز داد عهر يماسه مسيدا المسيدالا مرد سنساني زنه همانا كه سرد(ه) مردن آن المناجه نه كاريست خورد مرقد ابشان الحال جائي با نام است. عزيزى چند يت در درثيه وى كفيه نظم (١٠):

: (۸۱) عميس و ابتدا از (١٥) اشعار وي بدين قصيده كه (١١) مطلع دبوان اوست شروع كرده

در جهان شاهدى و ما فارخ در قلع جرعدای و ما هشیار زین سیس دست ما و دامن دوست بعد ازین گوش ما و حلقهٔ یار تاكي از خاله هين (۲۰ ب وه صحرا تا کی از کعبه (۲۷) هید(۲۷) و سار طلب اي ۱۷،۱۷ عشقان خوش رفتار طرب اي (١٩٠١ نيكوان شيرين كار

الم

ب علامت (مه دارد . و ع : امود . ٠ ج ، ع : ايس . ۳ الف ع: لا ندارد . ا الفياء بيه ج : هو دو يكي . ب: كارلاممايست.

ب : خاکي بخاکي . . تام ۱۰۰۰ نقا اله ١١ الف: بريد، نداره. ١١ الف ب: فشرد. الف : کاه مه نداد که . ۰ ک: ۱۶۰ ب _کلاه ؛ و ب . متنى : ب م

[.] ای ندارد . چ وا ع: اي ندارد . ٧ŀ ب ع : ري كه بدين قصيده . . هـ. مهشيه : ب ؛ والحام عبشيه : ميسود ــه . L i

٠ سيمه : ج . براية فببعن الدارد . ٠١ 5: ٩٠٤٠٠

-, 3: ? iche. (١١) إلى من المستلك المراد المار الم جان عاشق نتسد از ششير بعضما اركسي تسواند بسود راه تسوميد را بعقل مجبوي ک در آید فرشته تا نکنی بل بدان احنت است کاندر دين ند بدان لعنت است در ابلیس علم كرذ تبو تبرأ نه بستاند to tet (A) Tinky In like es دعوی دل مکن که جز عم حق کارس کر ریک و بوی دارد و بس ده رمل کرده ای از آنی کم جون تمرا باک از تمر بستاند تا ترا بار۱۴) دولت است ندای كابعاى كالمدود لخواهي ماليد تا ا خود بشدود نه از من و تو ترکتازی (۱۹) کنیم و بسر شکنیم

سرخ محبوس نشكفند (۱۱) ز اشجار بى غدا از غداى بىر خوردار ديدة روج را بغيار مغيار(۱۱) سك زدر دور و صورت از ديوار ما ما الما بعلم الكند (١١) كار (١١) که نداند همی یعین و یسار جمل ذان علم بد بدد مد بار گاو و(۴) خو باشد و خیلع و عقار (۱۰) نبود در حريم دل ديار حبَّدًا چين و قرَّمَـا قبرغــار عــز ندانستهاي از آني خــوار دولت آن دولتست كار آن كار در جهان خدای بر خوردار سال عمرت چه ده چه صد چه هزار لسن الملك واحمد القسهار نس زنکی سزاج (۵) را بازار रेट हर । भी ने ये पट दह आह (۲) المينالشنو دي ب آ (۱) ال بيد

[.] ريناشي : ب ؛ بينالسب : سنال ١

ع: بار. ۱ الف : 'كار ندارد . ه ب: لئر مراح. الف: كراؤف: ب: كروون. ١٠ ب: تركباني.

١١ الف: نيكو. ۸ الف ع : وه چه بود .

ب : علم علم دادد و علم نكفد كار . 41

الف: بغانه معار؛ ب: بغار بغار؛ ع: بغار مغا.

ع: بشكفد . ١٥١ در ديول سنائي چاپي : بارانند .

مکن در جسم و جان منزل که آن دونست و این ۱۹۰ والا (۱) مل ع

بهرچه از راه باز انتی چه کفر آن حرف و چه ایمان قلم زين هر دو بيرون نه نه اين جا باين و(١٠) نه آنجيا

نشان عاشق آن باشد که خشکش پینی از دریا گواه رهسرو آن باشد که سردش یابی از دوزخ ۱۲۰ المرجة أل دوست وأماني جه زشت آن تقش (١٠) و(١٥) جه زيرًا

عجب نبود که از قرآن نصيبت(١٠) نيست جز حرفي مكان كسز بهسر حتى باشد چه جابلسا چه (۹) جابلتا سخل کر روی دین باشد چه عبرانی (۷) چه سربانی (۸)

بشيخ عشق شسو كشته كه تا عمسر ابسد يابي که از خورشید جسز گردی نیابد چشسم نا بینا

که اینجا مورتش ماست و آنجا شکاش (۱۳) اژد (ها ور از دوزخ همی ترسی (۱۱) بمال کس مشو غره

از الله مشتى (١٠) رياست جــوى رعنا هيئ كالمايد و گسر نه نف (۱۱۱ آن آتش شسرا هيزم کند. فسردا كر أسروز آنش شهسوت بكشتى بيكمان رستى

مسلمانی ز سلمان جسوی و درد دین ز بسو دردا

که از شسشیسر بسویتحیی نشان ندهد کس از احیا(۱۱)

. نفد: نقال

41

41

. سشه: مقال ای

ع: كه سرش ياني از دنيا . ٧ الف: عمراني . ٨ ج: عبراني و چه سرابي . ه الف: از ندارد . الع : بي نداره . ، ب∶نفس، . دارد . المسالة ن إ : ق أب ؛ المان 1 3:60.

ا ين معرع از ديوان سنالي چاپي نقل شده ؛ الف ب ع : تو خود مي بند ننيوشي 1.1 و فه ؛ جابلسارچه ؛ چ ؛ جابلسا و چه . . بي يمما : بي ا . į.

[.] بالشه : ر ن ال . برسيميدي : الميليسي . (الف : مينوشي) ازين كوياي نا كري .

گرت نزهت همی باید (۱) بصحرای قناعت شو کد آنجا باغ در باغست و خوان در خوان و وا در وا (۲) بحره ار^(۱) شربتی خوردم مگیر^(۱۱) از من کد بد کردم بیابان بود و تابستان و آب سرد و استمقا

6 (4 (8)

درد کر جامعای پوشی ز فضلش آستین یابی درد کر خاندای سازی ز مداش آستان بینی(۸)

ز حرص و (٩) شهوت و کینه بیر تا زان سپس خود را اگر دیبوی: ملک یابی و گر گرگی شبان بینی نظر کاه الهی (۱۰) را یکی بستان کن از عشقی

که در وی رای د بوی کل(۱۱) ز خون دوستان بینی

که دولتیاری آن نبود که از کل بیستان سازی که دولتیاری آن باشد که در دل بوستان بهنی

ه الف: نظم ؛ ج: اين علامت (-4) دارد ؛ ب: چينې ننوشته . ۲ ج، ج، هجا . ٧ ب: الو ندارد . . ، الف: دروگر جامه سازۍ زعدلش آشيان يابې .

۱۱ اف : دی بود رنگ رنگ : ب : دی بود رنگ کال : چ : دی بود رنگ کال : . ۱۱ الف : دی بود رنگ رنگ : ب : دی بود رنگ کال : چ : دی بود رنگ کال .

شالشا الميلقا

تو یکساعت چو افریدون بمیدان باش تا زان پس بهر جانب که رو آری دوشن کاویان(۱) بینی خلیل ارنستی(۳)چه بود تو با عشق آی در۱۱۰۰۰ تش که تا هر شعلهای از وی درخت ارغوان بینی

چو جان از دین قوی کردی تن از خدست مزین کن که اسب غازی آن بهتر که (۱۷) یا بر تستوان بینی

اگر چه طیاسان داری مشو غره کره در دوزخ

یکی طوقست از آتش که آنــرا طیســـان بینی بدین زور و زا دنیا مشــو غــره چو بیعند/ن

که این آن نو بهاری نیست کش (۱) بی سهرگان بینی

اكر عرشي بفرش آئي (١) و كر ماهي (٧) بچاه افتي

دگر^(۸) بعری تهای گردی و گر باخی خزان بینی گهی اعظم (۹) را حصال میران زمین یابی (۱۰)

ر الله المان الله المستال (١١١) تا المان الله المستال المان الله المستال المان الله المان الله

یکی از چشم دل بنگر درین زندان خاموشان که تا آن لعل گویا را بتابوت از چه سان بینی

چه باید نازش و ناش ز اقبالی و ادباری (۱۳۱۰)

سرالپ ارسلان(۱۶)دیدی ز به شنه بر^(۱۱)گردون

بدو آ تا(۱۰) کنون در کل تن ایپ ارسلان(۱۰) بینی

كه تا برهم زني ديده نه اين بيني (١٠٠ نه آن بيني

. کا : دو ۱

h #

4 1

۱۷ الغو: برراي نا ، ۱۸ ع: لب ارسلاب،

ج : الأول المارد . المارد . المارد . المارد . المارد المارد . المارد . المارد . المارد . المارد المارد . المارد .

٣ ج: تو با اين عشق د در؛ ج: تو با اين عشق در.

٠٠ . ١٥ المسب (ع: كه اسب) عازي أن باشد كه .

ه براج: كس. ٢ ب: (أكي، ندارد. ٧ ب: وكرمائي ؛ ج: وكرماني . ٨ براج: اكر. ٩ الف: اعضب ؛ چ: اعصاب ، ١٠٠٠ ج. ي: بيني .

ا، الف: اجراب، ۱۰ الف: باران، ۱۰ الف: النبال، و الدباري.

ج: ابيني أنداره .

E (1)

ای خداوندان مال الاعتبار الاعتبار وی خداوندان قبال الاعتبار الاعتبار الاعتبار الاعتبار الاعتبار الاعتبار الاعتبار الاعتبار بهده (۱۳) منور عذار عذار عذار عذار عذار عذار عذار الاعتبار دولود (۱۹) بر عذار

در جهان شاهان بسی بودند کر گردون ملک نیموه (۵) شان پردین گسل بود و سنان (۲) جوزا شکار

بنكريد اكدون بناشالنعش وار از دست مرك

یک طپانچه مرگ و زین مردار خواران یک جهان یک صدای صور (۱۰) و زین فرعون طبعان صد عزار

در(۱۱) تو حیوانی و شیطانی و رحمانی درست(۱۱) در شمار هر که باشی آن توئی(۱۱) روز شمار

باش تا کل یابی اینمها را که امروزند جزو باش تیا کل بینی اینهها را که اسروزند خار(۱۹)

نیست یک رنگی بزیر هفت و چار(۱۱) از بهر آنک. ور^(۱۱) کل است اینجای با خار است و رمل با خمار

بردر ماتم سرای دین (۱۷ و چندین نای و نوش

در ره رعنا سرای دیو و چندین (۱۸) کارو باد (۱۹)

ا الف: نظم ؛ ب: إين علامت "٥٠ دارد؛ ج : جبزي ننوشته .

۱ الف: الحاسومي ناكرفته ؛ بن عن المسامي ناكرفته . الله الله الله . بلد .

١٠١ ب: صداي صد . ١١ الف ؛ در . ١١ الف : دراست . ١١ ج : أن قر بي .

ك تـوان آمد^(م) براه حتى ز راه جلـنى و حاتى (و) يلا ياب (٩) (١٠٠٠ الشالت كال بايد كرد كار بند زیسن دیم و عبارت (۱) راه باید دشت راه (۱)

بالكه زان درديكه دلها خيون كند در بير چو تار (٣) نی از آن دردی که رخ سجوج دارد چون تربع درد باید حلق سوز و (۱۰) حلق دوز (۷٪ و حق گذار ۱۸۰

چون بلست مست و (۱۱) ديوانه است تيغ ذوالفقار علم و دين (* ۱) در دست مشتي جاه جوي و مال دوست(۱)

E (41)

کار درگاه خداوند جههان دارد (۱۰) و بس درگه خلق (۱۹۱۰ همه زرق و فریب است و هوس

ای برادر کس او باش و میندیش از (۱۸) کس هر که او نام(۱۱) کسی یافت ازین درگد(۱۷) یافت

روزها ايمني از شحنه (۱۲) و شبها (۱۲) عسس بند: ١٩١١ عاص ملك باش كد (١٩) با داع ملك

 ه الف: علق رحلق؛ ب: خلق رخلق؛ ع: خلق رعلق. ٠ سائغ: رفال ٠ 3 : عيابت . ٢ الف : چند ازدن وكي و غيار راه بايد راه رفت . ٢ الف : ازدن .

ب: خلق سوز خلق بايد حق كذار. ٧ الف: درد يابد حلق سوزو خلق درز. 3: 8 iche.

١١ ج، ج: و نداره. ب ع : جري مال درست . 11 ١٠ الف : علم لاين ؛ ج : علم د ايس. الف: خون بريزد جويبار. Ь

٨ŧ . رام يم مسه : ب ١١٠ الف : جهان را دار . G i الماع : در عالى ، $\dot{}$. $\dot{}$ با نام ملامت ' $\dot{}$ ، مارد ؛ الف : $\dot{}$ وبياء : $\dot{}$ 41

14

ы

ميلة شنه

पत किः। . شيحنه . ۱۰ الف: باش و که . ب: 'بنده ' ندارد . ۱۰ ب کے: باش میندیش ز. The : c/80.

75

گرچه (۱) خوبی تو سوی زشت بهخواری منگر کاندریین ملک چو طاوس بکار است (۱) میس (۱۰) نام بساقی طلبی گسرد کم آزاری گسرد (۱۰) کز کسم آزاری بس عدر بیسابد (۵) کبرگس

e th (2)

ای خنده زنان نوش تو بر تنک شکر بر وی طنز (۷) کنان گوش تو بر رای گهر بر نظارگیان رخ زبیسای تبو بر راه (۸) افتیاده چو زاف سیمت یک بدگر بر (۹) بنشاند بخیواری خرد و عافیتم را زنجیر دلاوییز تو چون حلته بیدار بر

دیوانه بسی دارد بر^(۱۱) هر شکن و بیخ آن سلسلهٔ مشک تو بر طرف (۱۱) کمر بر هان آهوی آن جور یکن تا نه بگویم(۱۱)

این ^(۱۱۱) جور تو بر عدل شه شیر شکر بر فرخنده یعینی و امینی ^(۱۱۱) که بخنسدر

یمنش بقضهاهها (۱۶) بر و امنش (۲۰۱ بقدر بر هر کس که کند قصد که تا سر بکشد زو

سد کم شده بیند چوکند دست بسر بر

ا ب ، ع : كر آد ، ب ب ، ع : طاوس أكارست. ب الف : است و مكس . ع الف : بكو ، ه الف : بتايد ؛ ب : بيايد ؛ ع : ببايد ، ه الف : نظم ؛ ب ، ع : اين علامت ، ص مارد ، ب الف : طو ۱ الف : أو بواء ، ه الف : يك كوهر تر ، الف : دارد و بر ، الع : أو بواء ، ب الف : هان أهوى كاجور مكن تا كه تكويم .

ال ع: مسل لو برطون ، العا: هان اهوى كاجور مكن ل كه تكويم . ١١ ب ع: أي . عال ب: امنيني ريمني ؛ ع: اميني ريمني .

وا الف: بقضا. ٢١ ٢٠ ع: برد امني.

ابات تسود بادا زن عصمت ابرد

تا بلد زره سازد بر روی شمر (۱) بر

ای ای سببی از جسر فسا رفتسه بآزار £ (4)

می تابش روی تو دل ما همی از رنج اي مانيده ز آزار تبو ما سوخته زارها

تدكي تو و مسكز نبود ترك وفادر ما خود (۵) ز تو این چشم ندارد-م ازیراک (۲)

تا کیست دل ما که ازد گردی رائی خواهی سوی شهر بر و خواهی بسوی دار ما زان توایم و دل و جان زان تو ما را

در بیک در زن ند کند بان ند کنهکار تركانه يكي آتش از قهد برافروز(۸)

اين (٩) بيغرديها همه معذبر همي دار ما را ز فسراق تو خرد هيسج نمساند است

ای سائی دم درین منزل قلسندر وارزن F (+1)

، ٢٠٠٠ : سفل i

الف: نظم ؛ ج: اين علامت (-ه، دارد ؛ ب: چيزي ننوشته . ı

الف ب ع : چيزى ننوشه .

• 1

٨

الف: با تو. ß الف: توسوخله آزار. م الف: الم الد

١ الف: ازايراك: ب: ازيراكه.

. نهايما أهمه : نقال ١١ ٨ الف: برافرون الف : ازد کرئی تا زار. ٠ : ش٠

خاك در چشم همه (۱۱) پاكان دعويدار زن

تا کیست تن با که ازد کیسری آزار(۷)

نه بای ز سر داند و نه (۱۹) کشش ز دستار

کر همی دندان(۱)مار از اطف خواهی شکرین (۲) . یاد (۳) آن اب گیر و بوسی بر دهان مار زن

£ (4)

تا بدو نیک جهان نرد تو یکسان نشود کفر در دیدهٔ انصساف نو ایسان نشود حد نمازت بشود (۱۵ باکد ۱۰ نداری بجروی چست (۷) بیبساشی تا خدست سلطان نشود

 $\text{\rm F} \gamma^{(v)}$

دل بی لطف تبو جان ندارد جان بی تو سر جهان ندارد ناید ز جمال دوج دوحی تا عشق تبو در میان ندارد ناید ز کمال عشی عقلی(۵) تا نام تبو بسر زبان ندارد دوج ار چه(۱) شریف کد غدائیست(۱۱) بی لطف تبو غانمان(۱۱) ندارد با ناز و کرشمه(۱۱) تبو دسات بامی است که نبردبان ندارد بی خوی خوش تبو روی نیکو(۱۱) بیاغیست که بساغیان ندارد(۱۹)

ولد(۲۱) اگر عاشقی کفر و ایمان یکی دان که در عقل رعناست این نیکخوشی(۱۷) همه چیز را تا نجوشی(۱۸) نیابی جز این دوست را تا نیابی نجوشی(۱۹)

ا ب: إلايان . المنان . المناز
 γ_1 آلف $_3$: جنگجرتی ؛ φ : جنگجریی ، γ_3 : γ_3 : γ_3 : γ_4 : γ_5 :

£ (1)

يك غاد به از هزار غرباست (١٠) هر جا که مراد دل برآید آنجا كه جمسال دوستسانست (۱) والله كه ديان خانه محراست ال تشهل خيال دوست با ماست ما را همه عمر غود تماشاست

E (2)

عاشتن لباشد آلكه مر اورا خبر شود (٧) از سردى زمستان وز كرمي تموز تا جايزي (٩ همي نشناسي ز لا يجوز (٢) الله طريق عشق مسلم لداي هنوز

۴ (۲)

کفتن و هم کردن از سوختگان آید (۱۱۱) يك عهد بجا(١١) يردن يك(١١) وعده وفاكردن (١١) یا زشت بود کوئی در راه(۱۰) نکو بویان ورانه كم أزين بايد آمنك جنا كردن نی نی (۹) به ازین بابد با دوست وفا کردن

باز از (۱۹) چوشما خامان نا گفتن و(۲۱) نا كردن (۲۱)

یکبان به نیکست از گفتن و تا کردن (۱۸) بادر نکسم تولت زیسرا که ترا در دل

الف: نظم ؛ ب ع : چيزي ننوشته .

٣ ج ، ع : اين سه بيد نداو . الف: درسكان زيست. Ä

ه ع: نا جايزي . الف ب ع : چيزى اندشته . ᅱ

v 3: 606. الف : تا جان بري همي نشاسي در ار نجور . 'n

الف : نظم ؛ ج : اين علامت "-ه دارد ؛ ب : جيزي ننوشته . ٧

١٠١٠ ب: كري ر مل راه . . نه نه : و نې ٠ ام : نبع انداره . Ь

بع : بدن ريك . ١١ الف : اين بيت نداره . ١١ الف أب ع : أحد . 41

ستنفر اله سالله لسعم ا بال : ب : ب عهد ال سالله يمشلمها با با ب سفاا ۸ŀ ١١ 3: ٢ نداره . ع: بازار. 81

ب عباره و تنگ است از گفتن نا دردن ؛ الف : از گفتن و نا دردن . ٧I ما كردس .

یا رسم بتان نبود در بوسه سخا(۱) کردن در معجمع بت رویان تو بوسه درینی خود (۱)

و له (م)

تو جنان زی(۲) که بسیری برهی ٪ نه چنان کرد تو همه کس برهند با همه خلق جهان گرچه از آن بيشتر بيسره د(١٠) كمتر برهند(٥)

6 P (A)

كرسر اين سخنت نيست برو سر و ديـوار بتـــو نزديكست ان تو کوری نه ۱۸ جهان تاریکست آن تو کری نه سخن باریکست

E (+ (b)

راستسان رستماند روز شمسار جهد كن تا تو زان شمار بوي (۱۷) بغدا ار (١٠١٠ كل بهار بيوي (١١١) يا(١١) كري (١١١) خوار ترزخا (١١١) يوي (١١)

١١ ٨) ت ليدلي الرياعيات (٨١)

هاحب نظرى كجاست تا بسمايم ﴿ حَمَدُ كُويَهُ تَلْجُ زِيرِ هُو خَنَاهُ خُويشُن سيرم إ حيات محنت آكندة خويش انين روزى ربزة پراكندة خويش

ß الف ب ع : چيزى لنوشته .

الف ' ب' ع : چيزى ننوشته . الف: بيشتر ببرو كمتربر بند .

، الف ب ع : چ ال المال الم

الف : في الرباعي رباعي .

n ∸, 2:n.

٧I

. تا اران . 41

ب ع: خور٠ 116

١١ الف : بوكي . ٠١ : ب الفا : ١.

١٠ الف : كرى ؛ ب : كزى .

. يرځې : نفال ۵۱

ه ده نما ۸

٣ الف: ذي .

٠ رخم: 2

٠ اي ن کا ن ال

الف : شوى .

ب: 'خود' ندارد .

F (1)

6 14 (+ 1)

از عمر (۱۱) گذشته جز گذاهی نیماند (۱۱) در دست بجز حسرت و آعی نیماند (۱۱) تا خرس عمر بود در خواب بدی پیدار شدی کنیزکه(۱۱) کامی نیماند (۱۱)

E (+1)

کردون ز زمین همیچی کمی بر تارد کش^{۱۱} (۱۷ انسترد هم بزمین نسپارد کر ابر چو آب خاک را بردارد تا حشر همه جان عزیزان بارد

f (V 1)

نه يار و نه روزگار و نه وقت و نه حال نه کفر و نه اسلام [و] نه کردار و نه مال (۱۰) نه رنج و نه راحت و نه هجر و نه وحال بگرفت مرا ز عمدر بيه وده ملال (۱۰۰۰)

e (+4)

از الحف بدن بدان رسيات بابه

کر زهره و ماه باشدت پیرایه (۱۹۹)

الف : با الف : لا بررى . ٣ الف : بوره است . ١ الف : بوره . ١ الف : با درفي و (فوه . ١ الف : بأوارم ؛ ب : با درفي و (به ي : با درفي الف : با درفة است . ١ الف : با درفة است . ١ الف : برده است . الف : بر

الف : بولاه است . (الف ع : چيزي المواشك . (الف ع : چيزي المواشك . (الف ع : چيزي المواشك . (الف ع : خيري المواشك . (الم : خيري ع : خيري ع : المواشك . (الم : خيري ع : خي

۱۱ ب: نماند؛ چ: نفياند. ۱۱ الف: چذانكه. ۱۱ ب عال ب الف: نمياند. ۱۲ الف: ريامي ؛ ب چذري نفرشته . ۱۱ الف: کس .

۱۸۱ الف ، ب ع : چيني زير شكاه .

۱۱ بن ع : لنه يار نه روز كاز نه وقت نه حال . نه كفر نه اسلام نه كودار نه مال . ۱۲ الف : ايري بيت ندارد . ۲۱ الف ، چيو_{ي : چيوي} ننوشته ، ۲۱ ب : باشدت پر پايه .

کر جسم تر بد زمین نیفتد سایه (۱) از لطف تو هست بر تو چندان ماید

E (+ (+)

از عميدة عبد اكر (٤٠) برون آيد مرد (١٠) از هر چه كمان برى فزون آيد مرد سكر تو بدان كه ذوندون آيد مرد در عبد نكا، كن كه چون آيد مرد

E (8)

دن برکندن(۸) ز هر که باشد سخت است هر چند کد(۷) یار در ونا کم رخت است آن نيز مرا هم از عدوي سخت است (۳) تسدا تنفيم وهشامه إلى ملازا ل

E(4 (4)

ست ا عن به (۱۱) که در اول است (۱۱) از آن ۱۳ ساست أن جار به لطيف در بيار(١٠) به است در باغ لطانت ني چار به است

آن به (۱۹) که در آخر است از آن(۱۶) چار به است

الف ، ب ع : چيزې نارشته . ٣ ب ځ : کړ . ١ ع چ : امرد اندار . كر زهوا و مالا باشدت پيرايه از لطف تو هسس بر تو چندان مايه . الف: از اطف بدن بدأن رسيدت بايه كز جسم تو بر زمين نيفتد سايه

الف: نظم ؛ ب، ع : چيزى ننوشته .

ع (در هاشيه) : پردخت است يعني پرداخت است.

٨ الف: دل كندن. 3: '24' ندارد . ٨

[.] مُشْهِمُنُ رِيْهِي : ب : بار سماله سيا : 3 : ولي: رهام.

ب: در يار؛ الف: به و لطيف و دربار. • 1

١١ ب: ٢٠٠ نداره .

٠, ٤ : ١١٥٠ 41 الف : السسه ندارد . 41

١٠ ٠٠: ١٤ نمانه .

دا ن, ٤: ١٥٠

شيع لفي الدين على ١٧٤١٠

گرفته . و(۱۰ گاهی از روی مسرت و خوشحالی شعر از ارشان ۱۰ وارد میشاده . هماره وا دربافته و امانت حضرت رسول الله را صلى الله عليه و سلم (٣) كه شانه بوده (٧) ازو (ه) الله الماليغ (م) كامل خرقه داشته، و در سفر متندوستان خدت ابواردا (رزوه) بعد أزان بعثوارزم بعثدمت (١٠) شيخ نجم الدين كبرى وقته بساء ك مشغول كرديد . و رضي الدين بعزم حج بغراسان أمامه معجبت شيخ يوسف همداني را دريامت (١), د ال كمل مشايخ است و پلار وي شيخ سعيل پسر عم شيخ سنائي است. و شيخ

هر کس که در آرزوی دیدار تواست (۱۱) الله طلبت (۱۱) نول باليد خوا (۱۱) نتبلك المالما عسم دل بهسزار جان خریسدار تسو است هم جان بهزار دل كرفشار تو است

F (# (# 1)

ميخور چو صلف كه هـم كمرها دعدت (۲۱) عشتى ارچه بسى خون جكرها دهدت (۱۵)

: (١٠) ميسامقاا بداهنا نوم تميد لبي

^{14 : 16} to : 3 : 16 d . ج: را يافس را دريافت.

الف : دريافت بعد از ان بخوارام در خدمت .

[.] لحياشه بالربي ع سنسيان ا باياد : مناا ؛ لجيش : و قب

ب : رسول را صلى الله عليه رسلم ؛ ج : رسول را صلى الله عليه ر آله رسلم . الف : عبدالواء تن ؛ ب : ابرانواء تن .

۸ 5: 'د' ندارد . الف : بود . ٨

^{- 1}

الف ب ع : چيزى لنوشته . 41 ١١ الف : الن بيس نداره . 11 -: ne; 2: ne. 1 1

١١ الف : كهرها ديد است. الف : عشق أز چه بسي خون جگوها دود است. 3 1

هر چند که بار عشق باریست (۱) چون شاخ بری بارکه برها دهدت (۱)

و له (۱۹)

می خوردن من نمه از برای طربست یا جهر فساد و ترک دین و (۱۱) ادبست خواهـم که ز بیخودی بر آرم نفسی می خوردن و مست بودنم زین سبست (۵)

السيدالاجل اشرف الدين حسن ١٠٠ بن ناصرالعلوي

از سشاعير زمان بوده بلاغت طبع ذي (٧) اورا كردن داده و (٨) فصاعت سر بر (٩) غط بنان (١٠) او نهاده. دولتشاه در تذكره خود آورده: روزى كه سيد حسن مجلس نمهادى و تذكرى كردى قرب هفتاد هزار كس در مجلس او جمع كشتى چون اين (١١) فهردى و تذكرى نودى قرب هفتاد هزار كس در مجلس او جمع كشتى چون اين (١١) خبر ببهرامشاه رسيد دو (١) شمشير برهنه با يك غلاف نزد سيد فرستاد (١١) و سيد حسن غرض (١١) اورا فهميده (١١) تبيده سفر حج نمود چون بمدينه رسيد ترجيمي (١١) كه كفته بود در آنحضرت بغواند ، حمدالله مستوفي در كزيده خود (١١) تقليد كد چون بدين بيت رسيد (١١):

لال فرائدى نيارم إد درين حضرت وايك

ملحتى أوردم اينك خلعتى بيرون فرست

ا ع: اين علامت "-0 دارد؛ الف ب: چيزي ننوشته . ع ع : از ندارد . ه اين رباعي قدري باختلاف قرأت بعدر خيام منسوب است .

۲ ب: مدين ع: السيد الاجل مسن ، ٧ ب ع: زكي . ٨ ب: نو ندايد .

⁽¹⁾ $\frac{1}{3}$; c_{5} , $\frac{1}{3}$; $\frac{1}{3}$

[.] هـ ميس : رسيد فرد ؛ ب ؛ رسيد ـه.

غلمتى از دوخه مطهرة (۱) آنحضرت بيرون آملا و بعد ازان دردم را جبهت يافتن غلمتى از دوخه مطهرة (۱) آنحضرت بيرون آملا و بعد ازان دردم را خبهت يافتن غلمت اعتقاد ديگر بدو بيدا شد و بسيارى (۱) از هر طرف (۱۰) در ظل غدمشن جمع شده غلميه عقيدتش در دوشي کشيدند . چون بدارالسلام بغداد رسيد سلطان مسعود شطان عمد بن دلکشاه مقدمش را معزز داشته عفه (۱۰) زر اندود چهة او سامان بن سلطان عمد بن دلکشاه مقدمش به بعزز داشته عفه (۱۰) زر اندود چهة او سامان نمود و (۱۰) بعزت و مکنت تمامش بجانب خراسان روان ساخت . و سيد چون بجوین بمود و آندو در قصبه آزادوار از حیات آزاد گردید . این چند (۲) بیت از درثیمایست (۷) ده عزوزی چپت وی گذیه (۸) :

بد⁽¹⁾ تو سید حسن ازان کریم که نمک چون تو حق گذار نداشت (۱۱) زانجهان اختیار جان تو کسرد که دگر چون تو اختیار نداشت (۱۱) ساتسم (۱۱) روزگار داشتسه ام (۱۱) که دگر چون تو روزگار نداشت

اين قصيله در صدق دعوى شرف (١١١ نفس خود گفته (١١) :

داند جهان که قده (۲۱) عین پیمبرم شایسته میسوهٔ دار (۱۷) زهرا و حید ارم دریا چو ایر بار (۱۸) دکر آب شد ز شرم چون گشت روشش که چه پاکیزه گوهرم کل بلبلی گریند در براغ سیرتم سه اختری نداید در پیش (۱۹) اختدرم

ا بن ع : مطهر ، الف : شده بسيارى ، ٣ بن ع : إسيارى اران طبف ، ه ب : محقه , ه الف : أن أندارد ، ٢ ب : وند أندارد ، ٧ الف : مرثيه است ، ٨ الف : كفته نظم ؛ بن ع : كفته ـــه ، ٩ ب : پور .

[•] الله عن الله • الله

۱۹ الغا: اندارد؛ ب: شاء بسته ميرة دل . ۱۸ جن ج : ابار ندارد . ۱۹ ب ج : تختري نمايد در پيش ندارد .

خون در اتم چو نافه (۱) اندیشه غشک شد جردم همین که هم نفس مشک اذفرم(۱) سر چون قلم ز لوج وجودم بریده باد گر تا بساق عرش فرود آید(۱) این سرم ناوردهٔ برون چسو منی در(۱) هزار سال اینک تسو ایداری فلکا و من ایسارم(۱۰) در عهد من هر آنکه کند دعوی سخن خصیش خدای گرر نشیند(۲) بدرابدم

از کس چو سهر و ماه سهر نفکنم از آنک بون تیخ (۷) هبج و تیر سعر که دلاورم از باطل زمانه کیسم سایده درفتد کانسدر پسناه سایده حق بسوالمظفیرم سلطان یعین دولت بهسرامشاه شاه کاقبیال او گیرفت بانصاف در بسرم

در آرزوی آرزو(۱۰ از ایر ایسامد است آنها (۱۹ که شد اقسوت جودش میسرم

f (* (* 1)

جان سیسرد بعشسرت خوبسان کلشنسم تسن سیکشد بسخندست دیسوان(۱۱) کلخنسم شاد از چهام (۱۱) ازینکه درین غمکنه یکیست(۱۱) درمان و درد و نیک و بد و سور و شیونم(۱۱)

۱ الف: از ندارد؛ ب: در تنم خون لنفه ز. ۳ الف: آیده ندارد . ۳ الف: عدمه فر را ؛ در من منا را

۱ الف: ايد درد. ۱ الف: ايد درد. ۱ الف: ايد دردر و در اندر . ۱ ب: غدای بنشيند.

۰ البنيا ، ۸ ب: در از روی از روی . ۹ ب ع : در البنیا ،

^{•1 3: | \(\}frac{1}{2} \) \(\frac{1}{2} \) \(\frac{1} \) \(\frac{1}{2} \) \(\frac{1}{2} \) \(\fr

کردنده نشسه مکس نسور دیلمام پسوشنده بسرهند مکسر نسوک سوزنم پسوشندم دامان ۱۱ کشان ز چن آلسوده شد ز چشمه خورشیسد دامنم

112

 $\frac{1}{1}$ $\frac{1}$

باشد ا مه کلاب د ا خسورشید چندنم (۷) گر منکری بیاید و گوید نه بکردم تا معجد: (۸) (سول ایکسردد سرعنسم

از بعمد پانصد و چهل و پنج گو يدا در من نگد که معجزهٔ جد خود منهم

6 p (b)

ولت آلست که مستان طرب از سر گیرند(۱۰) طرهٔ شب ز رخ روز همی بسر گیرند مطسربان را و ندیمان را آواز دهیسد(۱۱) تا سماعی خبوش و عیشی بنوا بسرگیرند ساتیان گسرم درآرند شسراب(۱۱) کاکسون

که نسیش ز دم خسرم (۱۰۰) مجمد کیرند

ه الف: نه مردود و . ت : ياليدم .

الف: چيدنم ؛ ب: كلاب (خورشيد چيدنم ؛ ج: كلاب ز خورشيد مبيزم .
 الف: معجزة . ١ الف: نظم ؛ ج: اين علامت ' ه ، دارد ؛ ب : چيزي ننوشنه .

۱۱ الف: دهند. ١١ الف: شرابي. ١١ الف: غرام.

سالماني و چه گوني (۱) و(۱) چگونه يا رب (۱۱) که مي (۱۱) کلکون از جام (۱۰) معنبر گيرند قطره خون بيود از خنجبر ايشان مريخ (۱۰) روز نصيرت چو بکف قبضه خنجر گيرند

آهره در ساغر شان رقص كند معجو حباب گاه عشرت چو بكف گوشه ساغر گيرند

بسوسهٔ از اب شان گسر بیشل نقل کنی بوسه را در نیک و پسته(۷) و(۵)شکر گیرند خه خه(۵) ای شاه زیانه که هزارت شمرند

هم المعر تسو جدو اندازة اشكر (۱۰) كيرند اندر آن روز كه كردان(۱۱) دل رستم يابند(۱۱)

و اندر آن عال که مردان بی (۱۱) عیدر گیرند باد تازی را بسر عسرمه خاکی رانند آب هنسدی را در شیعله آذر گیرند

محسرخها را از کابدن (۱۱۰ قاست چیند مک جانها را از نافه پیکسر(۱۶ کیرند

شخصها سسوی سسر قارون همسره طلبند(۱۱) رومهسا اسر قسلم عیسی (۱۰ اسر گیرند(۱۷)

و ع : لصعفا المجمه ١١٠

۱ الف: چگونی . ۲ در مجمع الفصحا : ساقیانی غوش ر گرری ر دلیر ر سرهست.

م الف ن ب ع : من . و الف : دم ؛ ب ع : دام ؛ در ديوان چاپ تهران (جام) .

۳ با ع: ایشان تر دریع. ۲ ب نامی در سکه . ۸ الف : ز.

۴ الف: به چه . ۱۱ ب: کردن . ۱۱ ب: کردن . ۱۱ ب: کردن . ۱۱ ب: کردن . ۱۱ الف: دل و ستم مانند .

۱۹۰ الف: دل و رسام مانند . ۱۹۰ الف: کارغار ۱۰ م.

۱۹ الف : كارضان را از چدن . ۲۱ الف : قارون همه را طلبند .

¹⁰ ع: اون بيس ندارد .

ان زمان فتح وغاد پیش روند (۱) از چپ و راست بس دو فتراک نو (۱) منصور و مظفر گیرند چون باشکس نگسری موکب انجم رانشد (۱) چون جنیبت (۱۱) طلبی مقسود حدیمر گیرند فسیان بانک بسرآرند بتکبیس سبکی

فنحناست چو کبیوتر همه در بر(ه) گیرند مدج مسمود [و] غزامهای مسعزی را خسان (۱) گر چه بهه(۷) آتش و یا آب برابر گیرند

دوی در داردند از شدرم گرین (۱۸ آیند را (۱۹) پیش آن دو منم (۱۰) شاهد دایر گیرند گرچه خوردم ملکا تام بزرگ از من جوی

که بط فریه ازان جره ۱۱۱ لاغر کیرند تا جهانداران خاصه ز پی جانداری بنده و چاکر(۱۱۱ شایسته و(۱۱۱ در خور گیرند

تر چنان بادی ای شاه که جاندارانت از جهانداران مد بنده و چاکسر گیرند(۱۰۰۰

6 (r(41)

بندگان داری بحمداته که چون (۲۱ فرمان دهی هر یکی چون در و زر در (۲۱ آب و در آذر شود

 $^{1 - \}frac{1}{16}$ و نام : فرانه $\frac{1}{16}$: \frac

ا عاق الم : غزلها معزى (خاق . د الم الم الم الم الم الم الم الم الم

ا الفراب: بوده ؛ چ: ده بط فروارات جرحه ، ۱۰ چ: پولوب ؛ لفر: بند مو جاکو. ۱۱ الفراب: جرحه ؛ چ: که بط فروارات جرحه ، ۱۱ چ: چاکوب ؛ الفر: بند مو جاکو.

۱۱ ب: الله : الماره ، علامت (٥٠٠ دارد ؛ ب: چيزي لنوشته ،

از (۱) مبوری همچو مهره بسته کاچیخ (۱) بود وز دلیسری همچو گوهر در دل خنجر شود

e (4)

در⁽⁴⁾ همه عالم یکسی عرم نماند اینت⁽⁸⁾ بی یاری مگر عالم نماند غصه چونان^(۲) شد که تو بر تو نشست گریه چونان^(۷) شد که نم بر نم^(۸) نماند

नाम केन १८ में छ ६ में छ (१) केन स्त्रास

e (+1)

از دل و دابر (۱۱) جدا افتاده ایم خود چنین (۱۱) تنها چرا افتاده ایم خود بجو (۱۱) نخرید مارا هیچگس تا پدین حد (۱۱) کم بها افتاده ایم جای آن کز جای برخیزیم نیست در چنین عصری که ما افتاده ایم کافیران بسر ما گواهی میدهند ای مسلمانیان کجرا افتاده ایم (۱۱)

6 p (+1)

عقلم بوقت طفلی زو چون شکوفه پیسر(۱۷) بهنتم بگاه(۱۸) پیری چون سرو ازو(۱۹) جوان

ا الف ؛ $\frac{1}{3}$: $\frac{1}{3}$

8 ب: النست ع: جيزى للوسلة . ٢ الف: جويل ؛ ب: حويل .

۱۱ف : گرند جوران ؟ ب : گرند هرن نان .
 ۱۱ف : جائی ؟ ب : (رجایی اندارد ؛ ج : جای جای .

نوهنه . $_{3}: [1]$ والد $_{3}: cl_{\pm 1}$. $_{3}: cl_{\pm 1}$. $_{3}: cl_{\pm 1}$. $_{3}: cl_{\pm 1}$. $_{4}: cl_{\pm 1}$.

١١ ب: غود رچايد. ١١ الف: غود بغود. ١١ الف: بدين حله . ١١ الف: إين بيت درارد . ١١ ج : اين علامت - ٤٠ دارد ؛ الف ب : هيه نغوشته .

در دل هوای اوست چو خون درسیان رک در جان (های اوست چو مغز اندر استخوان ای همچو کل مطبع تو با برگ و با نوا وی همچو کل حسود تو بیرنگ و بیرتوان

ره) مير ديو (۱) ۲۲ هـ ديو

کر سایهٔ بیرگ کل(۲۰) فتد بر تو بیر^(۱۱) عارض تازکت نشیان ساید

سکار میماش مین بحمل (۱۱) کسردم بد کن که زیبکوان همان(۱۱) ماند

درهسم شده و شکسته و (۱) غسته

خون (۷) بسته دام بناردان (۱۸ ماند بسادیا نسسان بسر من

تو بر تــو هم (۹) بآسان مانـد(۱۰)

EL.(11)

شدم ز کمبد(۱۱) نیاسوفری چو نیلوفر که گرد کرد من آبست و درمیان آتش بوعدهٔ دل من خوش کن ارچه نبود(۱۱)راست

المثان کا گیردت زبان آتش

. عبند: و ب

11

[.] الله علامت ' ه الرد ؛ الف ؛ ب : هد لله لله الم ؛ و .

٣ الف: سايد بركل ؛ ب: سايد بزك بركل .

٠ : العلى .

و الف : ليكول همي أن ؛ ع : له زليكو هنرهمان .

۸ الف : دام نيارد آن . ۴ ج : تو برهم . ۱۰ ج : "ماند اندارد .

[.] متشين وينه : ب ناه ؛ دارد ؛ الف ؛ ب : هياء نوسته .

١١: الف: ارنبود.

بروز محشرش (۱۰ از نیک بر۱۱ کران آنش (۵) عدوت را ز تو هم راحت است كالدازد تو در امهار نسیمی و در خزان آتش (۱) بدلغوشي بكشم كرم و سود تو كه سرا रात क्र कर रिंग राज्ये क्रेंग्र राज्ये گرا چو مشک دهم^(۱) يې خيانتي برباد

6p (h)

الماسيح (١١) تال ناسيه لما الميال الما اليسازد در گریه و آه سرد من کوش کین آب و هوات(ه) می بسازد بد ساز تــر از (۷) ستم چه باشد و يــن هم ز قضات (۸) مي بسازد

(١١) تاليداريا الغ ماع

المرخيز كه بيدارى دوك خوابست (۱۷) بشتاب كه آتش جواني (۱۱) آبست وابن عمر گريز پای چون سيمابست من الر(١١) كذ من أنه كه دلم إد تابست

F (81)

خون را مي راز را(۱۷ سخن دانستم اين طايفه (١١) را چو خويشتن دانستم

الف : اين بيت ندارد . مفحه ۱۰۱) : از ننگ بر . ١٩ الف: ارسك بر؛ ب، ج: ارسك به؛ ديران سيد حسن غرنوي (چاپ لهران ، ج: إنى بيت نداره . ب: مشك ري .

[.] سالخة به : ب ؛ سيالخق به : 5 الف : بد ساز توا از. . متشهنن ريم : بن ؛ بنان : مغان

الف: در ، ١١ الف: غادر ، ١١ الف: في الرباعي ، ويعلى ، ١١ الف: غير المامي ، على المامي ، على المامي ، على المامي ا 3 : 4clm2 . 6

GI 11

۱۷ الف: مي دررا . llan : leidlis . 41 . متشين روييم : ب نها ؛ مار ، ١٠٥٠ ساله ريا : 3

جملسه نه چنان بود که (۱) من دانستم (۱۱) عول تجربه چشم خردم (۱) باز کشاد

E (1)

وز خط تو ستک مه نگاری (۱) آموخت از زاند تو باد كل سوارى آموخت

جان از سغنت بزرگسواری آموخت

وهم از دهن تو خورده کاری (۱۹) آموخت

F (4)

خاک در نست مفرشم (۱) تا چه شود حالي باري (۸) در آتشم تا چه شود

با لا شوشي هجر خوشم (١٠) تا چه شود

تو سیکن و من همی کشم(۱۱) تا چه شود

6 14 (41)

در هر که (۱۱) نظر کنم ازد زار ندم نه کونهٔ از اسروی اردم ماند(۱۱۰۰) نی باد سعسر با دم سسردم مانسد

عم درد من خسته بسلادم مانسه

ب : خودم ، " ب: جماه سخنان بود كه . ٣ (اف : إين بيت أدارد .

٣ الف ع : خورد لارى ، الف: مشك برنكاري . 3 : اين علامس -0 ، دارد ؛ الف : رباعي ؛ ب : هيازي ذارشته .

^{. .} هنشهنا چيه : ب ؛ داره ؛ ه- ، سماله سيا : چ ؛ يحلبا : سفاله ،

ب: حال نارى ؛ ع : يارى . . و الف : تست مغو سلم .

[.] لسريده سه سكريه : ب ١١ • لسيكت كم كغير : 3 ون

ع: اين مصرع ندارد .

د (۱)

كردم كد خوشيهاي جهان زير بلاست كويند مرا كرد بلا بيش يكرد(١) جز آن ليود كه بر سر بنده قضاست فردا أيغرم هرجه درين شهر بلاست

6 (4 (4)

ديدم همد را و آزمودم تو بهي از دیده که (۱۱) نشش تو نمودم تو المی وز دل که برو گذاشت زودم تو جهی ال جان كه نداشت هيچ سودم تو بهي

جمال الدين محمد بن ناعر العلوي

میدامایست که در مدح بهرامشاه (۷) گفته (۸) : ز در خدست سلطان(۲) بهراستاه محمله عامر و الله علمه والشماله، ابن چند بنت از برادر بزرگ سید حسن (۵) است در حسن کلام و لطف بیان از افراد اسجاد بوده

عار(۱۱) كرده فيوة تو موي بر شير عرين (۱۱) خوار کرده بیک تو بست بر بیل دمان ز آسمان بر دست و تیغت(۹) آفرین باد آفرین(۹۱) اي بيك حمله كرفته ملكت روى أسين

الف : نكوه ؛ ب : بيش مباش مكود .

الف: (باعي ؛ ج: اين علامت سه ، دارد ؛ ب: هي ننوشته .

ب : سلطان ندارد . ۴ 3: 'كه ندارد . « الف: جمال الدين بن ناصر علوى برادر بز رك سيد عسين .

[.] سيس : رسا . ٥- متفاد: ب؛ ولمنا متفاد: مفا ٧ الف : از "محلي تا "بهرامشاه ندارد . ٧

[•] سايخ : و نب نسفا ١١ ب ع : أفريس بر أفريس ١١ ب : خوار .

612.

نابد تالب تداري، دائب ا فالالبان

شهریاران را سبیل حلمتن ۱۱۱ حبل متین

تيخ تو يكياده باى عدل و داد و اس و دبن (١٠) جود تو بربست دست اير و يعر و آفتاب

از اقران حکیم سنائی است و حکیم را برو عقیدت مفرط بوده و در اشعار كالمنع المحمد المختاري

كر (٥) برد لمعداى از خاطر مختارى نير (١) نشود پيش دو خورشيد و دو په تاري تير(۱۹)

خود ذكر وي بسيار كرده چنانچه درين قصيده گفتهاست (٣) :

يش از اندازه حدقش بكمان نايد نير(٧) آذیکه در چشم خردمندی و در گوش سخن

گر بزر وصف (۸) کند برگ خزان را پس ازین (۹)

آنجه از لكرت عقل تو برآرد (۱۱) كه نظم (۱۱) بدک زرین (۱۰) شود از دولت او در سه تیر

معنى الله سيمهى حرف خطت هست چنانكه (۱۱) بهمسه عمد نيابد مدف از ابر مطير

و الف: كو. ٢ ع: بير؛ الف: نيز. ب : نشود پیش دو خورشید (۲۰۰ تاری تیر؛ ج : نشنود پیش دو خورشد ز ۱۰ تاری . ٥- دافل : ب ؛ بالما نسسا ملعل : سفا . ٠ الف : بكشاء باعدمار و داد رادين . : سندهن :

ملد(١١) وفشي الماد سينهي چشيم بصير(١١)

امنا ج : إذن : ديوان مكيم سنائي چاپ تهران صفحه ١١٠ : كر بزار وصف كند برك ٨ در هرسه اسخه : كر پر از وصف . معنقا) مفحه ۱۱۰ : پيش اندازة مدقش بنمان آيد آير. ب عدفش بكمان نايد تدر ، ديوان حكيم سفائي چاپ تيوان (بَريش آقاي عظاهر

الف: سهى عوف غطت ليست چنالكه . ١٩١ ديوان عليم سنائي : صورت . 11 . ع: رزيس ، ١١ الف: فكر عقل تر برد أرد . ١١ الف: "كه نظم" ندارد . • 1 درانو پس از آن .

الف : الدر چشم بعير؛ ب: الدرسيمي چشم نعير.

8 1

: (٣) تسا مليمة نازا تاليا بيا معتوان (٣) غواند اگر کسی بغور آن فرو شور داند که از رگ اندیشه خون چکانید. محمد عولي در تذكره خود آورده كه مختاري را قصيلمايست (١) كم بشش نوع

روی تو رشک قمر ز تابش بسیار الدوى توجون كمان وليك دل المروز دلبر نازک دلی ز ناز که بوس (۷) آب حیاتی بلس بعشور خونخوار نود دلى سر المد ل نع (٩) چون (٢) نار باد ندای تر جان س که بهر حال ماه مني (١٤) اي بسر بعيد به ديدار ای طرب انس د جان نکار وفادار

سلطان ارسلان بن مسعود گفته (۱۱) : و ديوان مختاري امروز متداولست و مطلع ديوانش اين قصيلم است(٩) كه در ملح ند در كرمان حكوست كرده اند و ايام اقبال ايشان حد و پنجاه سال امتداد داشته . بسیاری گفته و کرمانشا، پسر قاورد بن چغر[ی] بیک ۱۸ بوده و از سلجوتیان یازده د مختاری بیشتر اوقات در کرمان میبوده و ملح ارسلانشاه بن کرمانشاه

سهه بکشور هندوستان کشید(۱۱) بفرو نظام دنیا مولی العلوک شاه جهان غلايسكان سلاطين علاى دولت و دين (۱۱) ئالىسلىم بالى ئا ،لىك شىمان كىستىن ناس بحد ان الله الله المان

براى روشن و(۱۱ تدبير بير(۱۱) و بغت جوان

٠٠ ع: تول ٠ الف: فميده است ؛ تفارة لباب الالباب هي ذكري از اين قصيده نداره .

[.] هـ هسا الميدة : ق هـ سساله الميدة : ب : سير السيا الميدة : ق .

ت الف : چو . و فرسه نسطه : بدوزخ . H

الف: ركاركفريوش ؛ ب: ركاركم نوش ؛ چ: ركاركم نوش ،

الف: كرمان يسرقادر دين حقير بيك ؛ ب ع : كرمانشاء يسرقادر دين جقر بيك . ٧

[.] هـ متفاد: و ن د راها متفاد: سفاا ١٠ . سياديده : و ن

ب : الله الله عنده الما الله عنده الله الله الله ا 1.1

ا ا ب ع : ويير أنداره . الف: أرك ندارد . 41

خبر رسیسه که انبار نسواحی سمکار(۱) سر مصاری کردهاست با ستاره(۱) قران ز سوج دریا سنگ بناش چون میدا ز تف سهسرگل باره هاشر(۱۱) چیون سرجان هزار سال ز بیاران بیدو زیبان نیسد

اكد بعباى سرشك افتد از (۱۱۰ هوا سندان بسرو ز كشور اسلام ناكبانشته حبهازه)

درد نبرده کس از هستی خدای گمان عبار اشکبر خسرد چو زنگ در آمن

بقتل سردان بنشاند سرگ را بسر خوان کنون بغزلین کوهی برآید(۱۰ از آهن

اکر بدیسزی انجیسر کردن ایشان نشان خنجر مسعودییان چنیسن بهاشد

که تا قیامت باد این شان فنند شان

6 P (b)

چو سن بقسوت اسلام و نصرت داور ا بهدر خدمت بستم كعد بصرم سفسر مديج بسود مرا رهبد و سغن مونس اميد بسود مرا همره و(۱۰) خرد يباور

ا الغاد العماد الموجده ؛ والساد في الله : بالها الماد الماد .

[.] ساله بالراست يادشاء . . اب الراب مال به المال بالراب المال سمال بالراب المال المال المال المال المال المال ا

بعدا المعدد جمازه (۱) و آورد یکسی هیونسی معمور نسورد و کسوه سپر (۱) سطبر گردن و آگنده ران و بنهن سرین بلند قیاست و بسیار موی و کوچک سر (۱۷) دویده از دهنش خوشه های مروازید دویده بسر کسفهای بسرگی هیای سیسنبر (۱۹) چو باد پیای یکسوهان او در آوردم

ز جای در جست آن بادیای که پیکر(۵) ز جای جستن او دیدم و ندیدم بیش که کوه کوهان که می بدید یا کردر(۳)

چـ انتاب عنان را بباختر بـرتافت(٧)

انسام ادرا بسرتسافسته (۱۸ سبوی خاور دهی بیش گدفته که از سخافت آن

برو(٩) نكشت فلك تاش خون نكشت جكر

عال پشته (۱۰) او دیده را نشد عسوس مخست پیشه او وهم را نداد کذر

بسان ناته مهای بیک شب اندر کوه حزار بهار برون آمد از میان حجر (۱۱)

که هیچگونه ز فردای او نبود اثر

ا الف: «مجهر جمارة؛ ب، ع: «مخهر جمارة». الفناء : كوة سيو . ٣ ب ع: بالله قامت بسيار هرى كوچك سو .

الف: سي سلار؟ ب: سملير؟ چ: سيسر. و الف: كو پيكر.

ر ۲ الف : ميبوند با نه در ؛ ب: ميبوند با نه در ؛ ج: نه سوة كوفيان كه ميبوند با نه در . م الله . در .

[.] ١ ١ الف : در آافس . م ب ع : والم او ابرآافتم . و مجمع الفصحا : بررس . م الم ع : محمد الفصحا : بررس .

١١ ع: محال بسله ؛ مجمع الفصحا : مجال بشته .
 ١١ الف : خنجر؛ ج : برر أمد از ميان مجر.

بحوالا متسقم

۱٦

و اصل عامد عمد ابن غطيب نه جسز مديع خداوند نهمتي در(١) سر نه جز شکر فردا شکری در دل

جو رنج و راحت برش (٤٠) رسيده بر هر نفس كه محمدت زخطابت (۱) كرفت زينت و فر

فعاتبه داری از نبوک کلک او پیدا جو روز و روزی نامش دویده (۱۲) در هر دو

جهان ستانی در آب تین او مضد

زهی سیاست تبو عدل ملک را در خور (۵) زمی وعایت شو عدل ملک را زیبا

در آن معانی که از حرص جنگ و فنته کین (۳)

فرو نشيد كرز بدا بعد. بسر(٧)

طريق خامه ماني و زنده آذر(۹) زیان رسے سر ناچن^(۱۸) تو برگیرند

عنوا ناشده خاکی از ندل اسب (۱۰) تو کرم

حزار بيكـر كستـرده باشي اندر خون هنوز ناشده مولي (۱۱) ز خوي در اسب تو تر(۱۱)

بدان دو پیکر خون (۱۱) خوردهٔ بدن کستر (۱۱)

ج: 'بدأن در ييكر غون' ندارد . ١٩ مجمع الفسحا : پيكر خوانخوارة بدن كستر .

ع الف : نامش دو ديده . ١ الف : ضطابش . ٠ رسي ۽ دفال به الف : لهملي برءُ ج : أجمن برءُ ج : تهملن برءُ مجمع الفصحا : فهملي در.

[.] سباد لمبلاد : لتصعفا إ هم جمه ؛ سيار مبلاد : لله المبلاد : ب ع : اين بيت نداره . ß

الله : لا في : ب : إمانه لا سول في ؛ ج : إمانه وم سول مي . ٧ مجمع الفصحا : كرز پسر بمغز پدر. ٨

الف : زندة آذر؛ ع : زندة أرز. .

[.] بسا راهاي راه الله عالي : أب أب أب أب خال علي خال الله الله . + |

ج: مون ١١ الف: مولي رحوي برات تو بو ؛ ب : مولي زحون بو آب تو تو. 11

همى بدانشد بددم حفات رزم تسرا بریله ساخت شب و روز را زیکدیکر (۱۱) محلا تست بار (۱۰) که بر کان او گذشت ناک بديده كردد صد جاي سد اسكندر (۱) وي جون بالد با د الا كند باجوج (۱)

6 (4 (+)

بدو رسيدم و(۱۹) خون شد مداد بر(۱۶ دفتر

جون (٩) شعرا مدح خاندان تو كويند دولت شان كويد السلام عايكم المسترام المنا به المناه به المناه المناهم الم اع زكريمان جو أنتاب ز٧١ انجم وي زيزكان جو جد خويش زمرم

عرف جويي (١١) ملح تو پذيرد تركيب كك بكريد درو بـوجه ترحم (١١)

اسل گردان از دور نماید شیدا اجل مردان در جنگ بیاید نیزدیک آسان روى بيسوشلا(٢٠) بغيسار از هيم ان نور نبرد بعسام از خورشيد (۱۶) جان شيرين بسها كرده (١٩١٠ بيازار فغا چون درآبند بهم عدر(۱۱) فروشان نبرد e (41)

الف: بجام از خورشيد ؛ ب: نجام از خورشيد .

G I

41

٧ الف: 'ز' نداره ؛ ب: را .

و مجمع الفصعا : مداد در .

١ ١٠٩٠ع (القدمعا : (درز، ٠ ج: باد اد كند با چرخ .

الف: درز از يكديكر؛ ب: درز دا ز با يكديكر.

ب ع: از نداره . J.

الف: نظم ؛ ب، ج : چيزي نغوشته .

٩ الف: جو. الف: خار.

الف: بكريد برو نومه ترم . 11

الف : در أيند غموة .

١١ الف : نظم ؛ ب ع : چيزي نغرشته . ١٠ ج : عرف خوبي .

١١ ب: شيرين بنهان كرد .

rا $\dot{\varphi}^{*}_{3}:i_{\varphi}$ ۇشد .

بسنان پيل بدوزد بغدنگ ازدرها (١٠) بسها (١١) كسوه بسوزد بشهاب اعديمن که چو(۱) خواشید ز یک گوشه درآید تنها حمد دنیا را بیشه(۱) بـرافـراخته تیخ

F ((a)

المان (٩) بشد از فيمها و نام از ياد (٩) أحرص حيب گذار خواست كرد بر پيكان بكين ايشان دو شست (۸) بندگان سونار بجان خصم در انداخت آنش خلان (۷) قبارك الله ازان (١) ساعتي كه نصرت شاه

چو آنساب برستی (۱۰ ز آنت نقصان کر^(۲) آندِمان تسراز تاج او گرفتی نور و الله الله المان لبود نام و نشان (١١)

6 (4 (3) 1)

خواجه خورشیدی(۱۱) و مخدوم ابر بیشتسر از هر دو بتاب و ببار(۱۱) هسرچه انظم آیسد جز ملح تسو افظ(۱۰) شود خسته و معنسي فكار جان ا بي مهر (۲۱) تو هر ساعتمي سجساه كنه پيش داسم چند بسار سمد تسد چون قطره خون در داسم ... وفت و باکند (۱۵) چو در دانه نیار

الف: خواجو رسيدي .

٧I

۱۹ : الف : ب : بيلر؛ ج : بهار.

[.] الاما ؛ ب: سنان ييل بدرزه بخدنك اردما . . باليس: ب د لهما: سفال ١٠٠٠ . همه: ب ١ . عنده : ب : عنديب : سفاا

[.] والماغه رهني : چايې : چان . ۲ . و ناس . مغشهانما ريايې : چ ان العام . . . الان العام

[.] با كام المومون ب المان في ١٠٠ . والله مالي . ١٠٠ . والمان المومون ب المسمعة . ب ٧

[.] سكسي: ق ب دها الله . هم: مقال الم . سالها ول عميه سالهيا): 🛪 ب 11

⁴¹

⁴¹ الف: نظم ؛ ب، ع : چيزى ننوشته . . منارليا عن : رفيا اله .

الف ب: بيم إلى عبي عبور . لفقا : دفاً ١٧

F(1)

المد كفت نيلوفري كو(١١) (خم او كردد نهنك هيبت نـو پيشواي سرک باشد چون سقهم حشمت تو دستیار مرد باشد چون تسوان با أجل هو تيخ را ده (١٠) شرط باشد چون قلم با فنا هـ كز را يك (١) عقد باشد چون نكاح

بوست برک زعفران و استخوان شاخ بقم

6 (P(B)

از دهان من برآبد چون رخ (۹) پوسف زچاه صورت و معنى كنون كاوازة (٨) ملحت شنيد ا الدديد رك ايت يدى زاد ازكياه (٧) جادوی کردن همان از آخشیجان در بهار(۲)

F (+1)

كد كاك از لطف او اندر بنانم (١٠١١) جانور كردد ذ اسم جادوي (١١) ترسم چو وصف طبح او گويم (١١) ا کر شسید بارد (۱۱) ابر، باد اورا سید گردد کسی کش دولت بـوالفتــ بو مسعود بنوازد

. أ ع: اين علامت ' ـــه' دارد ؛ الف ؛ ب : چيزي نلوشته .

4 4: 26. ٩ ٠: ١٤٠ إلاه . ١ الف: هر كرزريك.

ه الف ب: چيزي ننشته ؛ چ : اين علامت ' ـه دارد .

م ب: كارراء . الف: لأرابر دير رك اينك بريزاد از كناه . ب ع : اخشجان در بها ؛ الف : جادركي كردبهمان زاهسمجان در بهار .

الف: برأيد چون برأيد چون (غ. .

الف: بيس؛ ج: إين علامت ' -ه، دارد؛ ب: چيزي ننوشته . ١١ الف: أرد . - 1

١١ إلف: جادوك : ب ع : رسم جادري . ١١ ب : كريم . ١١ ب : بيائم .

کر آن آعن که سم مرکبش را نمل زان(۱) پاشد بداند٬۱۰ کو چه خواهد شد هم اندر کان قمر گردد

£ (4)

کوهر شناش شد قلم من ز بسکه کرد از کان نظم کوهسر مدج ترا کسزین آن شاعبران که نور سخای تو دیدهاند خواشید را ز هجمو بدرند.(۱۱) پوستین

€ (4)

در خدست تو سرد چو سر بر اسین نید ساحت کنند بر سرش اعفای دیگرش در تحت آفرینش تست اسمان نفیل عزم تبو آفتیایش و حزم تو تحورش

 $e_{(h,(r))}$ Residuate sum and simple set in the state of the state of simple set in the sum state of the set in the sum of the set in the s

£ [4 (+ 1)

شد مستعن بوسه و (۱۱) مستو .ب کنار یاقوت مشکبوی تـــو و سرو (۱۱) لاله بار

۴ الف: هجو بدارد . و الف: نظم : جزي علامت ' ه دارد : جزي ننوشته .

ا ع: اين علامت "ه، دارد؛ الف، ب: چيزي لنوشته . ٧ ب: افس.

۸ [أف: هيي در ه دن . ۱ الف: انظم ؛ ب ن ج : چيزي المرشته . ۱ الف: مشكبري بود سرو .

كه زان فروغ (١) لاله بچشم اندرون بهار كه زان نسيم مشك بعنمز اندرون تبت (١)

كه حلقهاى جهانكيسر در(١) شكر دارد جهان من دل من بود زان او پکرفت عنابهاش (۵) که در گوهر و شکر دارد عزبز جون گهر است و لطيف چون شكر حديث چون دررش طعنه بر شكر دارد خطان تبرک (۱۹) من الدر گهر شکر دارد 6 (m (m)

6 (A)

كر ز خاكش الن الن الله برايد نيريك (٩) لطف نظم تو(۸) رسيد است بعچين در چه شكفت

ز خاک روح روا باشد و روا نبود که بیوفائی خیزد ز طبح معنتاری f [* (+ 1)

بزمکاهش پناه داد و ادل (۱) رزسکاهش شکارگاه اجل المسر جرخ جرم اختسر الحست اختسر روز عكس المسر (١٤) صدر شمس معالي (١١) ٢: ١٥ سپين (١١) همه با بندگانش دارد ميور و له في المشوى (١١)

ه الف: نظم ؛ ب ، ع: چيزي نيرشينه . ٢٠ ع ي : جرك . و الف ، ع تلابيلي . ١ الف : مه را فروغ . . سين : و ن نفا ا

٠ بن ع : سرک . 3: "it isle. ٧ الف : فرد ؟ عن علامت في ١ دارد ؛ ب : جيزي نوشته . ٧

الف: فرد ؛ ج: إين علامت (٥٠ دارد ؛ ب : جيزي لفوشكه . • 1

الف : فود ؛ ب : وله في المثنوي -٥. 11

[.] بليد: نفا ا ا ا الف : پيش از اين بيت كلمه " فرد" دارد . ١١ الف: صدر رشمس معاني أنكه كهر. 41 ه براهه: 3 11

آب شد(۱۱) چون عديث او بصفات باد چون عزم اوست در ناورد تا حيات هنر مروت اوست کرز او کوه ای ستون آمد سام المحلود دي محلم الاست زانكه او خلق (۱۰ را بكرده جزاست (۱۱) در سنانش (۱) گشاده چشمه غم

زان نهاد اندرو خداى حيات الان بیابان برست و کون^(۱) نورد (۱۱) سياه حدث اوست (۱۱) e Tundio at life uniti Tunito) حز اقبال مهسر خاتم اوست (۱۸) بارگاهشر (۹) بحشر بازد راست (۲) اد نکینش نسکار کرده نعیم (۲)

تا اصل بكار باشد اركان جهان ١٠٠٠ مخدوم سهمر باش و سلطان جهان (١٥) با ملک تو عمم است بیمان جهان ای روج ریای تیج نو جان جهان و له في الرباعي (١١)

بي باد غلاست (۱۸) به پيوند ملوك جان نيذيرد قالب فيراند ملوك ساتهان ۱۷۱ سات تسخت مل ورا ماوک کا بای که بینت تر سوک المال 6 Pr (+1)

مجروج نكردند(١٩)ز شمشير چد آب از آتش چون هوا نه بينند عذاب بال تعلى عمرت دولت ياب ب المخد المنت من دهما (١٩٠) منك دي F (+ (+ 1)

- 1

01

الف : ملجاء ملك راي محتم أرست كيديدكى هيات هومت ارست . درلجان . ۲ أف : مانناد آست. ۷ ب ن علجان . G ب: سكايش، ا ب: بغم ، الله ي علق ، الله : كارده الست .

الف: أسمان را ازر ستون آمد سا عيات عدر مررت ارسم +1 الف : حرز اقبال مهر خالم ارست كسرز أو كسوه بيسكسون أمد į,

[.] قول سسايا : ب : قول سسايا : و . برایا الف: شد ندارد . 1.1

الف : في الزياعي رباعي ؛ ب : وله في الرباعي رباعي . 41

[.] اين مصرع أندارد ؛ الف : تا اصل بكار باشد از كارجهان . 41

الف: (باعي ؛ ج: ابن علامت "٥٠ داره ؛ ب : چيزي لنوشته . 41 ب : باش و سلطان سلطان .

[.] بي المال أن العلس: ب ١٠ ب: بنياد علاميست. Αİ

[.] ماك ده على علمه الله على ؛ في على ؛ رفعال ؛ رفعال . 61

[.] دقت : رقا : رفا : 11 .: Dice .

e (* (1)

راج سفر (۱۰) و غم تو ای آفت جان . در من کردند چون دهان تو جمهان از ناخن دست خسته کردم کف وران(۱۱) ، قریاد رس غمت این (۱۱) بود نه آن

شهاب الدين شاء ابر على رجا ١٠٠

It artial is antilled in the sec (P) interior and a Article I in items (V) Recording to the single of interior in the section of the second in the seco

سبیده دم که خط روز (۱۱) بر ظلام کشند برای (۱۱) خسرو سیاره در لگام کشند همی برآید خورشید از ممالک شرق چو خنجری که (۱۱) بتدریجش از نیام کشند بعین دولت (۱۱) شاهی که خسروان جمان بیاد بزدش بر پای می بجام کشند (۱۱) چنان نمایش دارد بخنجرش خورشید

كه از نيامش هر روز لعل فام كشند (١١)

ا الف: (بأمي ؛ بن ع : چيْزي لنرشته . الف: (نع و سفر؛ ب: زم سفر، ١ الف: درأن و سفر؛ ب: زم سفر، ١ الف: خرياد رس كه اين. ٩ الف: فرياد رس كه اين. ٩ الف: فرياد رس كه اين. ٩ الف: فرياد رس كه اين. ٩ الف: شهاب الدين شاء ابو على آقا ؛ ع شهاب الدين ابو على رجا ؛ در لباب الالباب

⁽ جَلَمُونِ مِن ٢٧٦ طبع ليدن) الحكيم شهابالدين شاء على ابي رجاء الغواوي . ٢ ب ع : بوده .
٧ الف ع : تعبير؛ ب : تعيير.

۸ الف: نارش در مناثور را بتغیر؛ ب: دسش در منشور را به تفسیر؛ ج: نارش درر منشور را به تفسیر؛ ج: نارش درر

[.] ۵- نهشيد : و 'ب ؛ مظام نهشيده : مفال ١١ . ١١ الف : خطه (در ؛ بن عند من من معلم هذر من منهسة : و نب نه منه من منه منه الله منه منه الله منه منه الله الله

١١ الف: برق. ١١ ج. ١٤ : ١٤ ندارد . ١١ مجمع الفصحا : ملت.

وا لباب: مي زجام كشند؛ ب : بياد برمش هر در لعل فام كشند .

١١ ب: اين بيت ندارد .

ومياقا تشفه

6 14 (1)

منی که کو بجیکد قطره ای بدوی بساط سوی بیشه رود مست نیبر شادروان هوا بزمشن ناهید بر ایب ساغر بگاه رامشن مریخ بر سر پیکان از آنکد غنجه بود بر مثال پیکانش عدو ایبم نیایز گذشت در بستان

فيهاء الدولة و الدين محمد بي اني نصو١٠)

It likely (4) Zelt detent the (4) detent the end determined by electrical teach the and the sample of the sampl

در نظم بسری در (۱۰) که دفینه است ترا با نشر گرمها که قرینه است ترا نبود عجب ار (۱۱) سفینه در بجر بود این طرفه که بجر در سفینه است ترا

اسمعيد بن ابواهيم ١١١)

طبعی سلیم و ذهنی مستقیم داشته و (۱۹ ۱ نظم و نثرش در غایت عذوبت و جودت نوده . این ایبات مر اوراست (۱۹ ۱ :

ج**ان** هر شراب وصل کرو نوش سیکند دل حلقهای (۱۰) ز زلفش در گوش سیکند

ا ع: الن علامت (ه، دارد ؛ الف ب : چيزي أغوشته .

۱ الف : ابو اعمر ؟ ج : ابي افعير ؛ ب : فيلاء المدين و الدولة « بحمد بن ابي اعمر. ٣ الف : افضل . ٢ ب : بود . ٥ الف : با فر (٢ ب م ع : فلون .

٧ الف: دنيائي ب، ع: دنياي ؛ لباب جاد ادل (ص ١٨١) : دنياري .

۸ الف: معلقیت . ۱۰ ب: (در ندارد؛ لباب جلد ارل (ص ۱۸۲): در فضله بسی در . ۱۱ الفره ج: از .

١١ ب: اسمعيل أبراهيم ؛ لباب جلد درم (ص ١٩٦) جمال الشعرا اسمعيل بن أبراهيم

الغرابي المعروف بزر ريس . ١١ ب: ج: أو أدارد . ١١ ب: ج: أو أدارد . ١١ الف : أوراست نظم ؛ ب: أوراست - ٩٠ . ١١ ب : ملقما ي أدارد .

نا کام بین که از بن (۱۱) دندان همی کشم بازم اميد وملش خاموش ميسكند گویم ز جور هجرش قریادها کنم آن عارض و کلاله گیسوش (۱) میکند بد کس میاد آنچه برین سوخته جگر از عقل میستاند و بیموش میکند هر دوز چند بار سرا از ۱۱ نواق خود

ابو عنبغة اسكاني (۵)

هر بد که بر من آن ن نیکوش (۱۱) سیکند

: (٩) تساع المعلقد إلى اليام الميالي بهملة ممعنم سلطان مسعود بن محمود را لازم ۱۸ گرفته وای ولایت نظم گردید و مضامین شکرف آنماز کار همت بر حرفه کفشکری (۲) میکماشته و بد از کسب کمال (۷) حضرت

بهانه هيچ نيارد ز بهر خوردى كار فلك بعيشم (١١٠) بزركي كند لكه در١٩١١ آنكه عو(١١) خاك تيره نمايد بخلق زر عيار(١١) جو مرد باشد بر(۱۰) کار و بخت باشد بار(۱۱)

6 (4 (H 1)

با نسوسيدى غم كمن بكسارم (١١) خود فردا را صد عم نو (١٩) دارم كرا٧١) كرد خلاف و نامد است يادم من نيز شراب ديدكان بيش آرم

الف : هر دوز چند بار مرا چند بار از .

. مالاسا: اللهاني الف: عارض كلاله وكيسوش ؛ ابراب جلد دوم (ص ٢٩١) : عارض وكلالة شيوش .

الف : ارست نظم ؛ ب : ارست -٥ . • ١ مجمع جلد ادل (ص ١٨) : در . ه بي المه : و ن م الف ' ب : كه اريس . ۱ الف : كيلوش . ب : گفتگوي . ۱ ب ' ع : 'كمال' نداود .

١١ مجمع جلد الي (ص ٢٨) : از. ٠ بار٠ 11

الف: بمعلق ازعيار. الم

الف : نكاه كود رز ؛ ب ع : نكاه كود در ؛ مجمع جلد اول (ص ١٨) : كند نكاه در . .

الف: رباعي ؛ ب ع : جيزي لذرشته . 41

١١ ج: ٿو. ١١ الف: يكبارع. . هن : نما ۸١

سديدالدين على بي عمو(١)

از امداعان خسرو شاه بن بهرامشاه غزنوی بوده و شعر از وی کم دردیانست آمید بنظر (۱) آمده این چند بیت است (۱۱):

دل كالمدر غم عشق تسو در بساء وقا باشد بسندى از وفاى خبود كه در چنگ جفا باشد(۱۰) ز تو كر (۱۰) بوسه اى خواهم بجان نفروشي (۱۰) و كريش تو كي دبلدى كه بوس ما چنين ارزان بيها باشد تو كي دبلدى كه كوشم هر دم از اطفت (۱۰) ز اطفت چشم (۱۷) ميدارم كه گوشم هر دم از اطفت (۱۸) چو گوش آسمان از توس (۱۰) ساهان پر جدا باشد ملك غسرو ملك شاهي (۱۰) كه نصرت چاكرست او يا

ابوبكر بن المساعد المخسردي ١٠٠٠

چنان منصور شاهی را چنین جآدر سزا باشد

خسرو اهل سعنن و والي اهل دانش بوده و در دوات حضرت خسرو ملک (۲) بن خسرو شام که آخرین سلاطین غزنویه است آسایشها دیده و (۱۱۰ ازینکه منسوب بوی) بوده خسروی تخلص میکرده این چند بیت مر اوراست(۱۱) :

نا چند پیش تیر (۱) خمت دل سهر کنیم (۱۱)

در عشنی نام خویش بگیتی سعر کنیم(۱۷)

ا برا ج : همل ابن عمو ۱ الف : شعر ازو کم درمیانست آنچه از ری بنظوه . ۱ الف : است نظم ؛ برا ج : است ۵ . ۱ برا ج : جنگ و جفا باشد ؛ بباب جلد درم (صفحه ۲۰۱۹) : پساندی از وفاء خود که

و الف: بر. ۲ ع: بفررشي. ۲ ب: بغررشي. ۲ ب: کوشي. ۲ ب: کوشي.

١١ الف : بو بكر بن المساعد الخسروى ؛ ب ع : ابوبكر ابن المساءد الخسروي .

۱۱ برا ج : درا می ادیاب دانش بوده (ب: بود ر) در دراست خسر و ملک . ۱۱ إلف: بر ندارد . ۱۱ برا چ : ادراست ۵۰ ، ۱۱ ب: اتدر ندارد .

١١ هرسه نسخه : كنم ؛ لباب جلد درم (ص١٦) : كنيم .

١١ هرسه اسفه : كنم ؛ لباب جلد دوم : كنيم .

هر (۱) ساعتی ز موج فرافت بیجر غم خانه ز آبدیده بسان شمر کنیم (۳) در آرزدی سیوس بستسان روی تو (۳) از ابد غم دو چشم بسان مطر کنیم (۱۶)

سرگندها خوریم که بودیم در بهشت چون درسیان کوی تو جانا گذر کنیم (۵۰

على بي محمد القنصي (٢)

مغتلج خزاین هنر و فارتحه مصحف کمال بوده و شعر را در غایت جودت(۷) انشا کرده و از وی می آید(۸) :

تسلیم براه عشق جان یافتن است میشوق لطیف را نبهان یافتن است (۱۰) این را کم کن اگر تو آن میطلبی .کین گم کردن زبهرآن یافتن است

6 (+ (+ 1)

در عشق بكاه جسم تا(۱۱) جان كردى شدر افكن شهسوار ديدان كردى كدرت چو كمال كيرد(١١١ يمان بينى اينت چو تمام نيست شد آن(١١١ كردى

جمال الديبي فاعه يعرف بكاذرك غزنبهي ١٩١١

طبعی بهزل و طرفکی (۱۵) مایل داشته و اشعارش جمله در هجو و خیبت بود (۲۱)

و الف: جاناك كذر كنيم: ب، ج: جاناك كذر كنم ؛ لباب جلد درم: جانا كذر كنيم.

٢ الف : الفتى ؛ ب : على البن محمد القصى ؛ على البن محمد الفتحى . ١ - . (مريد، ١٠١٠)

۸ الف: مي آمد بيت ؛ ب: انشا ميكرده از ري است - 6 ؛ ج: انشا ميكرده از ري

مى أود ـ ه . ه . اون مصرع ندارد؛ لباب جاد دور (ص ١٩١٩) : بنها ، يافتنست . ا الف بن : چيزي ننوشته . اا ج : بنا ؛ ب : در عشق كاه جسم با . ۱۱ هرسه نسخه : كو ؛ لباب : كيو . اا الف : نيست شددا... .

۱۱ الف: نيست تيدان. ١١ الف: جمال الدين ناصر تعريف بكافركه غزنين؛ م، جمال الدين ناصر معرب بكافرك

عرائين ؛ ج : "يعرف بكافرى غرنين، أندارد ؛ لباب جله دوم (ص ١٩٩٧) : الاجل جمال الدين ناصر شمس يعرف بكافرى غزنين .

١١ ع: طري ؛ الف : طبيعي بهزل و طريكي .

١١ الف: بودة.

: (١) كىش مولانة مويشود (١) :

المراها جست ديده هاي پسر (ع) بسرد زود دستهای (۲۰ پسدر پداش کر بنانش (۱۰ دست برد اسرش کر بخوانش در نگرد

6 Prikl

أز بعنيلي كه هست كييرش را . بكس (٩) زن درون همه نكند (١٠) آنچه سرمای (۷) پخول خواجه کند بعه دی درون دمه اکسید (۱۸)

6 pr (11)

جهد كن تا ١١٠١ دويده كون باشي . روز روز درو.ده كسونالست (١١١) تا ولايت بلست تسركانست ،سيرد ازاده ،سيرد يي ناملست (١١)

سولانا يعقوب چوغى

الراهجاب خواجه بهاءالدين (١١) نتشبند قدس سرو(١١) و غواجه علاءالدين عطار

ا الله المرابع المجاري المراجع : ب ١ (لف: • مي شود لظم ؟ ج: • يشود - ٩ ؟ چ : چيزي لنوشته . ٣ ج : كر به • اس .

3 الف : ديدكان پسر؛ لباب جلد دوم (صفحه ۱۹۹) :

پسوس کر بخرانش در نگرد در کشد چست دیدگان پسر پدوش كر نائش دست برد ، بشاند خورد ناخان پدر

: (PAS فحفه) الما ومجمه (PAS)

بلاد چست چشمهای پسو بدرد زده دستهای پدر پسش گر بخوانش در نگود پدرش کر بذانش دست برد

الف ب ع: چيزي الد شته .

هرسه نسخه : سوماية ؛ ابداب جلد دوم (ص ١٩١٧) و ٥٠ جمع جلد ادل (ص ١٩١٥) : سرماي .

جلد اول : بمه دي درون دمه لكند . الف: 400 درون مي لكذد؛ بيه ج: بمولي درون مي لكذد؛ لباب جلد دوم و مهجمع

الف ع : همي لكذه ؛ ب : مي لكذه ؛ لياب جلد دوم و مجمع جلد اول : عمه لكذه . • |

الف ب ع : چيزى ننوشته . 11

. سالين عنده ١٠٤ (١٩٨٩ محفح) با علج وجعم 41

41 તા છે:0:

و بازد : دنقهبند قدس سرو ندارد . وا ب ج : بهاوالدين. . سمنه کون کونست .

قلم سره (۱) بوده و خواجه ناحرالدين عبيدالته قلس سره در (۱) خدمت ايشان كسب كمال سره (۱) بوده في خواجه ناحرالدين عبيدالته قلس سره در (۱) خدمت ايشان كسب كمال نموده چه مولانا (۱) يعقوب هميشه ميفرمودند كه طابي كه بصحبت عزيزى بيايد چواخ ميدالته (۱) ميبايد چراغ مهيا (۱) ساخته و روغن و فتيله آماده كرده (۱) همين گوگردى بدان (۷) ميبايد داشت . و (۱۸) مولانا يعقوب گاهى شعرى ميكفته جنانچه اين رباعي (۱):

تا در طلب گرومسر کانی کانی تا زنده ببوی وصل جانی جانی فی الجمله جدیث مطلق از من بشنو صر چیمز که در جستن آنی آنی

د څړې

از تومان الهوكر (١٠) غزنين است و درين تومان بغير از چن جاى ديگر باغ نيست. و(١١) مولانا عثمان مشهور بمولانا زاده (١١) هم از چن بوده و فضيلت تمام داشته . و

سجاوزد

نیز از سالفان (۱۳ سال شوای مجاور ست . خواجه بونس و خواجه احمد سجاوندی آز مشاهیر زمان و (۱۹ سود بود مانه ، یو ایفیآ

ملك الكلام مجدالدين احمد بن محمد السجاوندي

است که سلطان جهان علم (۱۱) و مماک ولایت بیان بوده مصنفات غریب او مجتبه علمای عالم و تالیفات(۱۱) لطیف او معشوق (۱۱) افاخل بنی آدم است. عبدالعمانی که در تفسیر کلام ربانی ساخته(۱۱) است بر کمال فضل او گواهی عدل و

ا الف: تعدس سوء ندارد . ١ الف: ناصرالدين عبدالله احرار از .

۳ الف: كمال جون موالان ، ١ الف: عبدالله ، ۵ ب ع : نماين ندايو . ۲ الف: كرده ندايو ، ۷ ب : ندايو ، ۱ م ج : نوايو ، ۸ م ج : نو ندايو .

ه الف ب: اين رباعي رباعي . ا الف البر البراعي رباعي .

١١ الف: از د چرنج از تومان تا ابنغ نيست د ندارد .

[.] سالغمه : سفا الا

۱۱ الف: او ندارد . (۱۵ الف: السخاوندي كه سلطان جهان مالم . ۱۱ الف: ب: تاليف . (۱۷ ب: ۵۰ شق ، (۱۸ ب: سفان) ندارد

وا إسرايه و همكي فضلا وا سرمايه است؛ اين (٣ رباعي نيز از منظومات اويست (٣) ; معظير معادق است. و ذخاير ثمار(١) كه در معاني اخبار سيد مختار پرداخته جمله علما

یک دوا بهی کن همه بد نتوان کرد

هر بدی بدی نشوان کرد (۱۱) کس را بیدی مطبع خود نتوان کرد

150 80 168 3 44 (B) ELLO JE

مببر محصدل خان

آن خان ليكو مفات در ديوانست (۱۱) از تركي و فارسي (۱۱)؛ چون الترام شعر تركي ولايت را از استبلای ميرزا سليمان بولي بدخشان(۱۱) مماني گرداييد . واردات ۱۲۱ عابقه را این فتح دست نداده (۱۰) و دیگر فتح کابلست که بمحمول جلادت آن مهالرائعه . بكل از آثار او فتح قلاع آدم ككر(٥) است كد ميچ كس از سلاطين و (٧) منزلت بر ا**قران رجعان** داشته و در فضايل (٨) نفساني رايب زيادتي بر همكنا**ن** از جمله اتابكان حضرت شاهنشاهي بوده (٢)، بعلو قدر و درتبت و سمو جاه

أشده هر آينه (١٤) شروع در اشعار پارسي مينمايد (١١) :

آنچه باقی بود آنهم در پریشانی گذشت در جوانی عاصل عمرم (۱۷) بنادانی کذشت

. هـ ارسس زاعی ؛ ب ن ج : ارسس - . ه . ا ب: درين. ب: نفاير بيشمار.

ب: اين مصرع أنعارد؛ لباب جلد ادل (صفحه ١٨٣) : برهربدئي بدى مدد نتوان كرد . ą.

الف : تا ابد؛ ب : تا بيايد .

. با : سحت ؛ العا : جمله اركان هفرت شاها ؛ يوده . V 4: 8 66.

ب: دالى داليت بدخشان . Q: 6/68. • | ب : رجمعان دارد در فضايل .

. نسساله و دورانست. الف: كردانيد و ادوات . 11

. هـ. ميامليد : بن ؛ بن عياميليد . ه. 41 ١٥١ ب: أشرة و هر أرنه . ٠ ، ع : څرسی ، 41

٧١ ٠: عمر.

حیف اوقاتی که در شاهی و سلطانی گانشت بادشاهی جهان را در کدائی یانتم

6 P (1)

جگری (۱۲) سوخته و چشم تری میدارد شمع سان هر که بهشتن تو سری (۲) میدارد

محمد غال التكلاه مبهرزا عزيز كوكلناش المخاطب بخال اعظم ولد شمس الدين

حروف بحسن كردار و لطف شمايل٬ فرد (٢) : موصوف بوده٬ ذات حميده صفاتش بعدل و انصاف ما يل است و وجود فايض الجودش المال المال والحال العلام (٥) مخاطب كشت و خان اعظم بكرايم اطوار

آنجناب درین دودمان عز و علا بتوجه رای صواب نما(۱) و اصابت تدبیر عزيز نامش در جسم (۷) افتخار ميات عجيب نطقش در عقد روزگار درر

سرار حضرت شاهنشاهی کردیده لاجرم روز بروز جواظف کوناگون و اصطناعات مخال غدمات نكيا بالمناس و العال از غايت اخلاص و وفور عقيدت مخون

وز افرون عز (۹) اختصاص و شرف امتياز مي يابد :

سلرة المنتب بسلا مشتباق (۱۰) جاه او در تسرقي است كه هست

^{3 :} أين علامت ' مه دارد ؛ العي بي : جيزي نلوشته .

الف: إيمه ؛ ج: الله ؛ ب: "محمد خان الكه الدارد منتخب التوارخ جلد اول ٣ الف: جگر. ن : نستخ ،

[.] والف : باعظم خان . (ص وقعم): د ألين البوى جلد ادل (ص ١١٢): الكه .

٣ ب ع: قود ندارد .

٠ : عزا ٠ الف: در حسم ؛ ج: در چشم . م ج: دنما الدارد .

الف : مي بابد جاء أو در ترقي است ع سدرة المنتهي بدر مشتاق . - 1

: (١٠) تسا ملمجنا إ

ونمبت مي نمايد و احيانا بنا بر موزوني طبح درى از بعر (٣٠ خاطر بساحل بيان سيادكند. و هرگاه كه از خدمات(۱) فراغت مي يابد بمطالعه كتب توازيغ و(۱) احلاق و سير

This edian e elematic edia المانكه بجهز رضاى جانان طبند(١) در وادى عشق مستمندان د گرزار در کوی سراد خود پسندان ۱۵۰ گرند

مولان ببنكسي

الجن درگاه روزگار(۴) ميكذرانيد تا در خلال احوال خواست كه معاودت نموده ۱۰۰ افاده را كرمي (٨) ميداد بس ازان عزيمت عندوستان نموده برسم مصلحبت با اسراي از فاشلان(٧) زمان خود بوده ابتدا بكابل در خدمت مهرزا معمد حكيم عنكامه

ان جمه آخوشی (۱۱) عافیت سپارد که در اثنای راه جموضی برشاور هادم اللذات(۱۱)

للمارد ز برنا و فرانوت باك دم مرك چيون آتش هيولناك الرسوش تاخته دست آرزويش را از دامان مامول كوتاه ساءت البيت ١١٠٠ :

از (١٠) اشعارش اين قطعه مشهور است (١٥) :

4

41

ليكسى كر شهود (٢١) طعنه مردم عبد بار

Kie Timm De Taime e ceaq inge

اين چنين بيت(١١) چرا شهرة عالم نشود كالمنش ومالع تسالع تبين نبيا ملانان

الف : است (باعي ؛ بن _ع : است ـه. ٣ الف : 'بعو أندارد . ۴ الف: الأندارد. . شمه : _{و ت}

۸ خرب کا داوانیل . ب: بعررفاي جانان طلبند؛ ج: بهز برفاي طلبند . ٠ ساسم : و ٥

١٠ الف: ٩٥ معاردت نمرده أدارد . الف : بامراي أين دركاه روز . ب : مرزا عكيم هناكمه افاده را كروي ؛ ج : ميرزا حكيم هدكمه افاده را كرامي .

[.] هـ شغاس: _ق ب الا ٠٠ ع : اغرش ، . شانالالمانه : سقال ١١ 11

۱۷۱ ع: الاست ندارد. الف: بشئود . . هـ شما: ₅ 'ب ۱۵ ٠ سيا : 3

یادشامی جهان را در کدائی یافتم حیف اوقاتی که در شامی و سلطانی گذشت

e (1)

شمع سان هر آده بدشتن تو سری (۲) میدارد جگری (۲۲) سوخته و چشم تری میدارد

ميدرا عزيز كوكاتاش المضاطب بضان اعظم ولد شمس الدين مصمد خان التكدما

است که ثانی الحال بغان اعظم (۵) مخاطب گشت و خان اعظم بکرایم اطوار موصوف بوره' ذات حمیده عفاتش بعدل و انصاف مایل است و وجود فایض الجبودش معرف بحسن کردار و لطف شمایل٬ فرد (۳) :

عزیز ناسش در جسم (۱۷ افتخار حیات عجیب انطقش در عقد رو زگار درر د آنجناب درین دودمان عز و علا بتوجه رای صواب نما (۱۸ و اصابت تدبیر ۲۰۲۱ ، ۱۰ ،

سار عندات نیک بشتدیم رسانیده و العنال از غایت اخلاص و دفور عقیدت میخزن سرار حضرت شاهنشاهی گردیده لاجرم روز بروز بمواظن گوناگون و اصطناعات

وز افرون عز (۱۹ اختصاص و شرف امتياز مي يابلہ :

جاه او در ترفی است که هست سدرة المنتب بلو مشتان (۱۰)

ا ج: اين علامت ' - ٥٠ دارد ؛ الف ن بي : چيزي نارشته .

۱ الف: ابنه ؛ ع: النه ؛ ب: "محمد خان النه ندارد منتخب التواريج جلد اول

⁽س ۱۹۵۹) : د آئين البرى جاد ادل (س ۱۹۲۳) : الله . الف : باعظم خان .

ا ب ، چ : 'فرد' ندارد .

٧ الف: در هسم ؛ ج: در چشم . ٨ ع: دنما ندارد . ٩ ب: عزا

١٠ الف: مي دارد جاء او در ترقي است ع سدرة المنتهي در مشتاق .

و هرگاه کد از خدمات (۱) فراغت می یا بد بمطالعه کتب تواریخ و (۲) اغلاق و سیر رغبت می نماید و احیانا بنا بر موزونی طبع دری از بحر (۳ خاطر بساحل بیان می افتلاد

ازانجیله است (۱۰) : در کوی براد خود پسندان (۱۵) دگرند در وادی عشق بستمندان دگرند آنانکه بجیز زخای جانان طبند (۱۰ آن دگیرند و دردسدان دگرزید

مولان بیناسی از ناندلان(۷) زیان خود بوده ابتدا بکابل در خدمت میرزا محمد حکیم هنگامه

افاده را گرمی (۸) میداد چس ازان عزیمت هندوستان نموده رسم مصلحیت با امرای این درگاه روزگار (۹) میکذرانید تا در خلال احوال خواست که معاودت نموده (۱۰) تن بهم آغوشی (۱۱) عافیت سپارد که در اثنای راه بموضع برشاور هادم اللذات (۱۱)

بر سرش تاخته دست آراویش را از دامان مامول کوتاه ساخت بیت ۱۱۱ : ۲۰ مرگ چون آتش هولناک ندارد ز برنا و در توت باک

از (۱۱ اشعارش این قطعه مشهور است (۱۱):

41

11

بیکسی گر شود(۲۱) طعنهٔ مردم عبد بار لایق آنست که آشفنه و درهم نشود

زانكد اين بيت كمالست بعالم مشهور ابن جين ست(١٧) چرا شهرة عالم شود

ب: بحر (فاي جانل طلبند؛ ج: به زبرفاي طلبند.
 ب : بحر (فاي جانل طلبند؛ ج: به زبرفاي طلبند.
 ب : مرزا حكيم هنگامه افاده را گروي؛ ج: مير زا حكيم هنگامه افاده را گرامي.

الف: بامراي اين درگاه روز. ما الف: 12 معردت ندرده ندارد. ب ع: آغرش. ۱۱ الف: هاداللذات. سما ب ع: ساخت ه.

 $3: \frac{1}{2}$. $61 + i, \frac{1}{3}: \frac{1}{2}$. $91 + i, \frac{1}{3}: \frac{1}{2}$. $91 + i, \frac{1}{3}: \frac{1}{2}$. $91 + i, \frac{1}{3}: \frac{1}{2}$.

منت اتليم

سنک بد گرهر(۱۱) اگر کاسه ارین شکند

قیست سنگ نیفزاید(۲) و زر کم نشود

مولانا شيري (٩)

خالي از تصرف طبيعي (١٤) نبوده و از علم عروض و قافيه بعشي داشته اين رباعي مر اوراست (٩) :

شيري (٢) بعريم جان و دل منزل كن قطع نظر از صورت (٧) آب و كل كن جز معرفت غداي (٨) هيچست همه بكذر ز همه معرفتي حاصل كن

ROFF

از شهرهای معروف هند است لاهاور و لهاور و لوهاور(۹) نیز آمدهاست و مسعود سعد سلمان(۱۰) لوهر نیز آورده چنانچه در قصیده ذکر میکند بیت(۱۱):

من شنيدم كه مير ماضي را نظرى بدود والي اروهر

و لاهيور(١١) نيز گفتهانده من قرآن السمدين (١١) :

در عجایب المخلوقات نقلست که دو استخوان زانوی آدمی در زمان سایی در (هور افتاده بود که یکی را متوطنان آن مکان(۱۰) انبار غله ساخته بودند و دیگری را قنطره آب گردانیده. و در عجایب البلدان مسطور است که لمهاور در زمان باستان

و ع: ارفيار. ۱۰ الف: آمدة مسعود سعد بن سلمان.

ا ب: الين علامت (-4 ، دارد ؛ ع : چدزى نغوشته . ١١ ب : الأهور . عا ب : الأهور . عا ب : الأهور .

ا ع: قول السعدين ــه . عا ب: العور . و ا الف: قصنور . ٢١ ب: قصنور .

Letel Hells e sereces at milio chara to at the few andres set elected (1) in interior in anima and iteration of the termination in anima iteration of the termination in anima iteration of the terminates and iteration of the termination of the set of the control of the animal of the control of the animal of the control of the animal of the control of

فتخوالزهاد متعمد بي عبدالملك ١٩٠٠

از مشایخ غطه مذکور لا بل از افاضل جمهور بوده در قبیله های عرب دقایق (۱۱۷) تفسیر و حدیث آموخته و در مرحله های عجم آتش فصاحت و بلاغت برائروخته و گاهی بنا بر موزونی(۱۱۰ طبع درری از بحر اندیشه بساحل بیان میافکنده این ایبات از آنجمله است(۱۱) :

کردش روزگار پسر عبراست (۱۱) نیک داند کسیکه معتبراست چرخ پر شعبده است (۱۷) و پر نیرنگ همه نیرزکمهاش کارگسر است اختر و اخشیج (۱۸) یی مهرند اگر این مادراست و آن پدراست از چنین مادر و پدار چه عجب گر موالید (۱۹) مازده در بدراست

ا ب : علاهده بود والعال : ج : علاهده بود العال .
 ا الف : آده ي وقور .
 ا ب : البغ .
 ا ب : البغ .
 ا الف : هيم و الكور ،
 ا ب : البغ .
 ا الف : بول سكان .
 ا الف : فخوالوهان «حدد بن عبدالمل .
 ا الف : فخوالوهان «حدد بن عبدالمل .
 ا الف : فخوالوهان «حدد بن عبدالمل .

۱۱ الف: • ودرني . (۱ الف: است بينت ؛ بن ج : است - ۵ . ۲۱ ب : برغراست ؛ چ : پرغرت . (۱۷ ب : شعبدست ؛ چ : شعبد است . ۸۱ ب : أخشيم ؛ چ : اخشم . (۱ ب : الفت به واليده .

افصع العجم سراج الدين المنهاج ١٠٠٠

تا غزلي يا (١) رباعي انشا كردي ازانجمله است (٧) : و بر نشابع قربعت سعبان بارناسه (۱۱) كردى و كاه كاه لطف طبع وي را محرض (۱) آمدي ناطعه اي در بوستان محاوره بنوا آمدى حسان را كد ماك محالمه بينوا خواندى سراج عنل همکنان و منهاج عرفان (۱) بوده مذکری (۱۱) که چون عندایب

Telio(P) celient to ak In Less اذ خوی تو آگهم کد ناگه ناگه(۸) از هر شادي كه بود پاكش كردي آن دل که ز هجر دردناکش کردی

F (+ 1)

كر عمر وقا كند قرار اين داد است عیم آبزن خاک درت(۱۱) خواهد بود جان ديده بر اميد لبت بگشاد است دارا برخ خوب تو ميل افتاد است

أبو جعفو عدو بي أسحن

اذان خوس و کلی ازان چین است (۱۱) : اوماف نظمي داشته چون در شاهوار و نثري مانند ياقوت آبدار اين درر غرر كيلي (١٠٠) بغضل و دانش در جهان طاق بوده و (۲۰) در زهد و تقوى شهرهٔ آفاق و با این

ا الف . منها_ي . دوش در سودای دلیر بودهام با لب خشک و رخ آدر بودهام

[،] ال ع رحاية : مفاا ، الف ع: معوس . 3 # 4: U : U & b . ٠ : بوده ملكورى ؛ ج : بوده المكوري. ١ الف: ومنهاج طرق عوارفان.

الف: آداز. . ه. سسا دامجان : برك ؛ برك : ارانجماه است -0. A មុះបាងបង្

ب: چشم أمدن خاك درك ؛ ج : چشم الرن خاك درست . ۱۱ الف: در ندارد . ٠١ الف : راباء، $\frac{1}{2}$: $\frac{1}{2}$: $\frac{1}{2}$: $\frac{1}{2}$: $\frac{1}{2}$ ا 11

الف : اين در غونركيلي .

[.] الغه : الجمود است نظم ؛ ب : جمود است - 8 ؛ إنجمود است .

فز⁽⁴⁾ نم چشم و تنسدك مد زمان⁽⁴⁾ كوئي اندر آب و آذر⁽⁴⁾ بوذهام در(١١) خمار عبهرين معفمور او ديده باز از غم چو عبهر بوده ام

: (9) تنسا طلبجنا إلا نتيه! در شعرى كه هر ييت آن چهار چيز لازم داشته باشد و او فصيده بكفت كه ابن چند أوردمالذ كه وقتي نجيب السلك ابو طاهر كه وزير عصر بود ويرا استعان كرد

سَدى دو جوى امل روان از دو جزع (۲۰۱۰ من رخسار(٩) هستهو لاله ولب جون كل انار چشمت بسان نرگس و عارض ۱۸ چو نسترن لطفي بكن چو باد و مسوزان تنم (٧) چو نار اي پاک همچو آب چو (١٠) خاکم مدار خوار

longet oming The ingel That Lad (41) آنرا كه خورده بادة عشقت پرير (١٠) و دى زان دو عقبق ۱۱ او زان دو رده ۱۲ ادر شاهوار

العميد الاجل ابوالقرج بن مسعود الروني ١٠٠٠

د کبیر معتقد و خواستار او بوده و جملکی (۱۷ کاشیه محبش بر میداشد . و اوای از كمل شعراست حتى سبحانه و (١١) تعالى ويرا قبول عامه بخشيده بو د كه صغير

41

٠ : ١٠٠٠ اور ١٠٠١ اوه . ٠ : ١٤٢

٠٠ نام چېم در تف دل د هر کال ٠٠

ج: 'و آذر نداره جاي سفيد مانده ؛ ب: كرنى اندرات و آذر.

الف: است نظم ؛ جراج : است -4. ٣ ج: 'چوك ندارد؛ الف: نيمخراب حو .

ب: باد مسوران تلم : ج: باد سوران ليم . ، سالتس: بستان ،

١١ ب: ران وعقيق. ١٠ الف: جرع. . الأسان : و b

الف: ابوالفرج بن مسعود الرومي ؛ ج: ابوالفرج بن مسعود الروني ؛ ج: ابوالفرج 81 ۱۱ الف: بزير. ١١١ ب : مخمل ندارد . الف: دو و ده .

^{5 : &#}x27;د' نداره . ۱۱ الف : خواستار او بوده جملكي ؟ خواستار بوده و جملكي . 41 بين مسعود الرومي ؛ لباب جان دوم (ص ۱۳۱۸) ابر الفرج الروني .

H

كس الكشت قدع بران لكذاشته مسعود سعد سلمان راست (١) : مجتش مي افراشتند و در شاعرى نسبتي داشته كه همه كس شعر اورا پسنديده و هيچ

شادم بدانكم مستى استاد من نازم بدانكه هستم شاكرد تو שו אני לניי ובי יני שמור ביני اليخواجه بوالفرج (٣) كاني ياد من

داشته بر خواهش و ميل او دليلي روشن و مبرهن است(٥) : سغن او بسیار نمودی این قطعه که عزیزی کاغذ جهت نثل دیران وی ماب والورى بيوسته ديوانش بنظر داشته در بوستان شعر او تفرج (٤٠) كردى و تتبع (١٠)

تسا بلدیدستم و لوعی داشتستم بس تمام (۱۱) باد معلومش که من خادم بشعر بوالفرج(۱۱) كالدين خدس بشرح آن توان كردن قيام (١٠٠) آرازومندی بخدست بیش ازان دارد دلیم (۱) چون ابد بی منتما باد (۷) و چو دوران(۱۸) بر دوام اللكاني مجلس عال_{ت (٢}) در اقبال تسام

٣ الف : تغرج . الف ؛ ب: بوالفرح . . هـ سندسال سامل سعد سعود : ب : مسعود و سعد سامل راست - ه .

٧ ١٠٠٠ عالم ٠ ٧ الف : برد . م بواوي است ۵۰ . جهة كاغذ نقل ديوان رى علب داشته بر خواهش ر ميل او دليلي روشن و طلب بر خراهش د میل اد دایلی روشن و مبرهن است -ه ؛ ج : که از عرزیزی الف: دليل روش و مبرهن است نظم ؛ ب: كه از عريزي جهة كاغذ لغال ديوان وي

الف: تول كو اين قيام . - 1 ديوان انوري (ص ١١٥) : چون ابد بي انتهي باد د چو درك. ١٩ الف : درام . ٧

الف ب: تا بديدستم د نوعي (ب: لوعي) داشتم بس تمام ؛ ج: تا بديدستم و 41 الف ب: بو الفرج .

تا بساشعار سنایی رغبتسی دارم تمسام باد معلومش که من خادم ا و اکنون مدنیست لوعد را شسنم بس تمام ؛ ديول انررى :

شعر أو مرغي كه آسان الدر افتد غود بدام ١٠٠) عزم دارم كان بروزى (۸)، چند بنويسم كه نيست استخدای بس بی نظیر و شیووای بس با نظام (۷) كانت من دارم يكو، از التخاب شعب او il Regultheris The armin like Reg take Relg دى همين العني مكار إبر لفظ إين خادم برفت (١٠) در سفير وقت تردد در(١٠) حضر كاه مقام (٩) جون بدان دافعى تبودستم طنب مبكردهام قطعه از عمرو و (بدار) و لكتنه از (۱) شعر و عام (۱۱) شعر چند العن بلست آوردهام في ما مشي لدنده

از سر گستاخی رفت این سخن با (۱۱) آن بزرگ دستگير آئي سرا (۱۱) خواه از عطا و خواه وام (۱۶) على ار دارى بتايي (١١) چند كاغذ اي كريم هست اميدم كد(١١) اين خدست چو بكذارد پيام الكن (١١١) الي كاغذى شعرى (١١) لكردستم سواد

تا بدين بيخردگو (۱۷ معذور دارد و السلام

الف: بي اظيري كفته وبس با اظام ؛ ب: أسخه بس وبي اظير وكفته بس با اظام ؛ ب: دي هدين معدلي لكر بر اغظ اين خادم كذشت ؛ ديول انوري : اغظ من خادم برفت. ديول الوري : وقب مسير و در . و الف : خطر كاه مقام ؛ ب : حصر كاه و مقام . قطعه قطعه بيس بيت از عمرو و إيد و خاص و عام ٣ ديوان اذري: بعضي از ديدوان او السعق بدست آدردهام 1 3: 201 ([the citie (4: [the cite) 4) . الف : عمر و زيد .

ب ع : جرد ز فيول الورى : عن أف دارم كه روى . استخالي بس بي اظير د شيرة اي بس با اظام . V ج : نسخه بس بي نظير و تفته بس با نظام ؛ ديوان الوري :

ديوان الورى : بيني . . ديا: نقا ١٠. H ديون انورى : أسك اندرون أيد بدام . Ь

الغد: هالتي أرد بيلي ؛ ب ع : هالتي ارد بناي . ١٠ ع : دستكيرا بي درا . g i 16

دستكيري أيدرم اما عطاء اما بدرام ميوان اندى: حالي الداري بنايي چند يا بديا سره

الف : وفت اين سخو وف با؛ ديوان انوري : از سر كمنكاخي ار وفت اين سخن با .

ب: بدين بعيري ؛ ج: بديني بي بغيري . ۸t 4

r 3:156.

• طلع از تصيده ايست (۱۲) كه در ملح آن وزير كنته (۵) : و (١٠) وزير مملكت خواجه محمد بن بهروز بن أحمد را بوى عنايت تمام بوده . ابن و ابوالفرج (١) دز عمد سلطان ابرأهيم بوده (١) و در آن دولت آسايشها ديده

if show weart smyll lastine کر (۳) بخت را وجاهت و اقبال را پدست (۷)

چند بیت از قصیدمایست که در ملح وی گفته (۲۱): با بوالذرج (١٠) انعامات و صلات دادی و بمحاوره او (١١) استيناس تمام داشتي . اين و (١٥) إيضاً منصور بن مسعود بن محمود ميمندي (٩) كم عارض سياه بود همواره

كدسبكروج و(٧١) كران (١١) كايين است بعجه سالم بعروسي (١١) عالم عمجو پد کار حرير چين (۱۱) است آب چين يافته در حوض از باد باد چون خاکر(۱۱۱ عبيد آگين است آب چون آتش عود افروز است ردز بسازار کل و نسریسن است جشن فرخندة فروردين (١١) است

٨

ب: از اداره ؛ ع: اديده را اداره . ١ الف : در عصر سلطان البراهدم رضى بوده . الف ب: البوالفرج .

الف: قصيده است ع : قصيدة بهروزيست. 뉘

[.] ٥- متفاد: و "ب ؛ بطا متفاد: سفا ß

⁽اف : ملصور بن مسعود بن أحمد ميمندي ؛ ب ع : "مكمور ابن (ع: بن) محمود 6 ۸ اغ : ځ نداره . . تسمع: ب نماا

١١ الف: الوالد. الف: با ابوالفرج. • 1 ful lack + itiles .

ب : كفته ـ٥ ؛ الف : قصيده است كه در مدح اركريد نظم . 4.1

^{£ ،} لاډر څين ٠ GI ١٠٠ ن عالى باد چون. الف : حسن فرخادة فروردي . 41

هرسه نسخه : در ندارد . ۸١ ١١ ، عبتمع الفصحا (جلد ادل ص ٧٧) : عردس .

لباب (جله دوم ص ۱۳۵) : سبكروج د كراب . الف: ازان؛ مجمع الفصحا جلد ادل و ديوان استاد ابوافرج ردني (ص ٢١) و VI

همتش رهب علييسن است (۲) چنک در خدست او زن که برا با رقومشل (۵) رفسم ترقين است آن دبيري(٣) است كه در جوزا تير(٩) كه همين خسرو و(٢) آن شبرين است علم أو زيسل (١) ملسين إ وا ولك

E (1 (A)

ابسو المغلف شاه مظفس ابسراهيم سهاد دولت و دين آفتاب هفت اقليم

بطالعي كه تمولا كند بدو (٨) تقويم كشيد رايت منصور سوى لسوهاور

اشاط شاهان بيني نهاده روي بغم (١٩)

اميد رايان يابي بذاده بشت به بيم (١٠)

سيد كند بكشاد خلنك ديدة روز(١١)

چنانکه نوک قلم در شتاب حلته و يم

أمراد خورد حشرات إلمانه نيزة (١١) إو

خیال تین وی اندر میان پشت پدر چنانکه جادوئی ۱۱۰ جادوان عصای کلیم

علوى دولت ودين را ميان إند بدو نيم ١٩٠١

نعوذ بالله ازان آب رنك (١٥) آويل فعل

که باد اخم دعد او بخاک رنگ اد به (۲۱)

الف : ني أدارد . € 14): We le juic. الف : سه او زيد؛ ب : شه و زيد ؛ ج : شه او زيد ؛ مجمع الفصحا (جلد اول

و ع: بار قرمش . ب: كه در خور ابقر. هرسه أسحه : دبير ؛ ديول اسلاد ابوالفرج (دني أص ٢١) : دبيري . j.

الف ب: بدر كذر ، و ب: نعم . ١٠ الف: اهيد رايان بيني بداءه پشت ربيم . الف: (اهبار عليين است ؛ ب: رهبار علين است . ٧ ١١ في ؛ ب ع : جنزي ندوشته .

ب : خشرات زمانه نزه . ب: سيه ليك بكشاد خدنك ديدة (رز ؛ مجمع القصحا (جاد اول من ٧٥): ديدة مور . 21 1

هر سه أسخه : جادري ؛ مبعمع الفصحا (جلد ادل من ١٧٥) : جادرتي . 41 11

الف: دهمد رو بخلک رنگ رديم . وا الف: آب د رنگ ؛ ب: ابر رنگ . 41 . وين ع منن : سفا

لگاه مملح سبگروج تر(۱) ز علم شجاع بروز حرب گرانبار ت_د زخشم (۳) حلیم

اسير بوده او بي نفس چو سنگ صدف يتيم كرده او بي عقب چو در يتيم

 $\ell^{(4)}$

عرب (السماني (ع) عن كذار است عجم را آفتاني (ه) سايد دار است ملك مسعود ابدراهيم مسعود كه صلحب غاتم اين روزگار است انظرهاى كريدش با طراوت هندهاى عظيش بى عوار است (٢) بسراق همتش معربي به عبار است (٣) عقاب دولتش نهمت (٨) شكار است بدراق همتش معربان در كشاكش زداغش ران گوران (٩) پو نگار است زدامش جان شيران در كشاكش زداغش ران گوران (٩) پو نگار است نوندش (١٠) كوه و محرا را سمارى (١١) مسامش دين و دنيا را مصبار است نوندش (١٠) كوه و محرا را سمارى (١١) يكي آبي (١١) كه بر آتش سوار است (١١) يكي غاكي كه مرمد زو پياده است (١١) يكي آبي (١١) كه بر آتش سوار است (١١) ازان بر (١٥) پشت ماهي را (٢٠) پشيزه (٧) و زين در ديده كيوان شرار است

٠ ، ت : شد .

41

١ الف: ٢٠٪ ندارد .

۱ الف: كران تر زخشم ؛ مجمع القصحا (جاند اول ص ۷۵) : و ديوان اسةاد ابوالفرج (وأي (س ۲۸) : گرانمايه تر زخشم . ۳ الف : نظم ؛ ب ع : چيزي لنوشته .

ا هرسه نسخه : أسمان ؛ هجمع الفصحا (جلد ادل س ۲۷) و دووان اسلاد ابوالفرج (رني (س ۲۲) : أسماني . هرسه نسخه : أفلاب ؛ هجمع الفصحا (جلد ادل س ۲۷) و ديوان اسلاد ابوالفرج

⁽رنی (می ۱۲) : آفتانی . r الغ : عظیمش بی عظیمش بیعوار است . r ب r : بدما .

٨ خرسه نسخه : همت ؛ ديوان استاد ابوالفرج روني (ص ١٦) نهمس .

ا ا ج: شيران. ۱۰ ج: لوندش. ۱۱ انف ؛ ج. امران. الماني. ۱۲ ج. الماني. ۱۲ خ. الماني. ۱۲

۱۱ ب: ييادة سست. ۱۱ ب: ييادة سست. ۱۱ الف: اين بين ندارد؛ مجمع العسما (جاد ارا، ص ۱۷): ١

يكى خاكم كه با صوصر دوانست يكي أبي كه بر آنش سوار است.

¹⁰ الف : پر ؛ ديوان استاد ابوالفرج روني (ص ١٣) : مر.

[،] وكيش : ب: (١٨ −

بتن جون گرد کوچی(۱۸ در سلاسل أميسن را هيكلشر سد يركبسدر ن من اها يكدندين اها يكد كن كمان دستم دستان بسخى خدنكش جرم (١) بيجانست ليكن یک (۱۰) چیزن کردبادی در غبار است (۱۰) معل را قدامش قد جنار است (۷) لعم جون بيل بكدلدش ١٠٠ عزار است كم ار تتبوك نوم (١٠) شهويار است بدو(١) عد كونه جرمي جان سيار است (١٠)

6 (r (i i)

الله سفسرة رأم رأم جويانت چيسزي تخورنسد جز پيسيماني ميل تسو بعمريكه فزون بينند (١٩١) إن ميسل طفيل يان (١٩١) بمهماني (۱۹۹ والليد بروي درامه داده ۱ (۱۹۱ تاليد ناليد نالميد ان بعق مجسم است شمشيرت كاندر حك (١١) اوست جان جسماني ای مرخ کمان پرست فرمات (۱۷) کاندر چسر اوست فعل طوفانی (۱۸) آنجا كه نه نعمت (۱۹ ا) تو درويشي . و(۱۹) أنجرا كه نه حشمت أو ويراني (۱۹) ای شیر دل ای (۱۱) زریر شیبانی (۱۱) ای قسون بسازوی سلمسانی

⁽ الم (ص ۱۹۹) : جرم . ا الف : عرم ؛ بو ع : عرم ؛ مجمع الفصحا (جلد اول ص ١٧) و ديول استاد ابر الفرح

الف: برم. و الف: يكديدش. الف: برو؛ مجمع الفصحا (جلد اول؛ ص ٧٧) : از أن . ٣ ب : جان بسيز الست . ᅿ

الف : خيار است. ٨ ع : 'كرد كوفي ا ندارد . 3:40. ٨ ٣ الف: يكديدش.

ب: بنن كود دادي درعباراست. - 1

الف: نظم : ج: إذن علامت " - ٥ ، داره ؛ ب: جيزي أنوشنه H

ب: أنجا له نعمت ؛ «جمع الفسعا (جأد اول على ٨٧) : أنوا له نه نعمت. الف: الى ندارد. ١١ ع: شبياني ؛ ب: اي شير راي راير شباني . 16 41

الف ع : رد تداره . 9 1

ديوان ابوالفرج درني (ص ١١١) : . سالعها شال بالعا في الما : أنما ؛ شاله بوات الم VI. ب : يوواني . 41

الف ب ع : در فاد باراني ؛ ديوان استاد ابوالفرج روني : نا داده شهاب كوب الف: جني . ١٠ ب: ابداراست ؛ ج: ابدار . ١١ ب: ١٤ ج : ١٠ . 44 أن ميخ كمان وراست قريانت كاذر سرارست فعاء طرفائي 61

ع: بينند است ؛ الف: بعريكه فرن بيند؛ ب: بعريكه فرن است. 71 . پاهاني .

[.] ي ليلفه : ب 41

ر و له (۱)

جو راست رانم^(۱۹) ایکی چه خوست اینکه تو داری جد بدی خواهم رنگی چو صلح خواهم جنگی ند کا، خلوت جفتی نه وقت (۱۹) عشرت باری چه دابري (۲) چه عياري چه صورتي چه نگاري

لمسيمه المهنه المهنه تا رامت و عنت است(۸) و تا وعد و وعید(۹) الروني منصور سعيد الروني منصور سعيد بالب تد کنی عید که(۱) گرداند عید وله في الرياعي (٥)

e (+1)

وين آب نسيرور بجوئي (١١) ديكر اين باد نعي جهد جز آنجا كد(١٠) تذيي گفتم که فرو شوم بکوئی(۱۱) دیگر دل شاد کنم بخوبروئی(۱۱) دیگر

تا خود بدعا بلا چرا خواسته ام (۱۱) تقصير مكن كت بدعا خواستمام آنسكاه بسارزد تسرا خواستمام ای عشتن بخویشتن بلا خواسته ام F (81)

[.] سنة، ما رتفف سهاغ علا ما: ب ؛ سنتم يرتفف سهله علام: مقال له ، باما: ب ١ ١ الف: وله في الرواعي (واعي ؛ ج : علامت (٥٠٠ - ١ ، دارد ؛ ب : چيزي للوشته .

٢ هرسه نسكه: كني كه عيد ؛ ديوان استاد ابوالفرج رزف (ص ١٩١١) : كني عبد كه . الف : رباعي ؛ ب : با في الرباعي -٥ . ٠ ب ع : خواهم .

ديوان اسلاد ابوالفرج روني : (صر ١٦٩) است د وعده است ويده ؛ الف : است در تا . عامان نسسان: ب ٧ الف ع: بوالفرح .

ب: جهد جز الكه . ١١ أن ع: بغرنون 11 ٠: بكر؛ ج: بكرى . وعد وعيد . ١٠ الف : رياعي ؛ ج : اين علامس "٥٠ دارد ؛ ب : چيزي انديشته .

١١ ب: بغوي ؛ الف ع : ١٠٠٠ . BI

الف: (باعي ؛ ج: إبي علامس " ه ، داره ؛ ب : چيزي لنوشته . 41

الف: تا خود بدعا چوا خواستمام ؛ ب: اين بيمت ندارد .

6 (1)

خوامي همه زار باش خوامي همه نور جون از تب (۱۱) و نابش تو گشتم نفور جون آتش شب نماى نزديك تو(۱) دور رال عهد پر از نتاقت ای شمع سردر

€ (M)

انسرا کمه ممه کشید میون بابد (۷) بمد کاستن و نیسک نسزودن بابید با عمر که بسود زفق نصودن بازید از هر کد بود (۵) بند شدودن (۳) باید

6 (r(V)

آسوده کسی بود که درخاک بود(۱۱) تا چن چنین غافل ۱۰۱۰ بیباک بود هر تيير كه ديزه جعبه افلاك بود آماجگهش اين دل غمناك بود

ابو عبدالله روزبه بي عبدالله إلىنتي ١٩١١

در لطف طبع يكانه و در(١١٠) وفور هنر نادرة إضائه بوده لكات لطيف او از حد

ا الف: رباعي ؛ ج: اين علامت سه دارد؛ ب: چيزي نيوشته .

ديول استاد ابوالفرج ددني (ص ۱۶۲۱): ي .

[.] نامينش: سفال ديوان استاد ابوالفرج ددني (ص ١٩١) : دهد . ديوان استاد ابواغرج رزي : نف . ٢ ١ الف : رواعي ؛ ب ع : إين -٥ ، دارد .

ب ع: اين مصرع مقدم مؤخر شدة است ؛ ديران استاد ابرانفرج رزني :

٠٠ ، ١٤٠ ، الف: رباعي ؛ ب ع: اين عالم سياء . معلى : مقاله م ره کاشتن و انیک فرودن باید از اکه پس از کشت درودن باید .

ديول استاد ابرالفرج ردني (ص ١٩١١) : ظالم .

ب: أسردة بود كسي كه در خاك برد ؛ ج : اين مصرع ندارد .

النكتى اللهورى . الف ب: اللكي ؛ ع : البو عبدالله زوره بن عبدالله اللكي ؛ ابراب (جلد دوم) م ١٥٠) :

^{11 -: 1}C.

المزون و لقود سغن او بنايت رابج (١) و نموزون اما درين وقت چيزي كه لايق (١) ايراد باشد بنظر نيامده بناير التزام بدين دو بيت اكتفا كرده شد(٣):

الدكس المكارى (١٠) چوان جام أراين المزير جام (١٥) أراين چشمه چشمه (٢) تو گولي چشم معشوقست مخبور از ناز و نيكولي كشته كرشمه

حميدالدين مسعود بي سعد شالي كودب (٧)

حمید دهر و وحید عصر بوده در طبح ای و در شعر رودکی . این چند بیت که معرب تحریر میهانبدد بدگی از چین خیال و جرعهای از دن اندیشه اوست(۱۰) :

ای باغ روی دوست بسریان مغرقی(۹)

وز نسویهار باغ ارم بسرده رونتی(۱۰)

از رخ بکاه جلسوه بهار ملسونی(۱۱)

وز اب بکاه بسوسه شراب مرونی

باچهرهٔ تو کاتش و لاله است و ۱۱ آب و کل

زهد است ابلهمی و صلاحست احمقی (۱۱) قاشی روی خوب تـــو انصاف روی تو داد آنچنان که حرفی تکذاشت مابقی (۱۱) با جزعت(۱۱) از چه روی توان بود پارسا با اعلت از چه نوع توان زیست (۱۱) متقی

ا ب: رابع ، ي: رابع ، الف: قابل ، ١ الف: شد رباعي ؛ ب: شد - ٥ . ١ الف: نكوي ، ١ ه . . ١ الف: براجم ، ١ الف: بهده مشمه .

۴ (تعد: تطوي ، و ب: پر زجام ، ۲ (قد: چشمه هشمه . ۱ الف: شالي کوت ؛ بن ج : سيال کوتي ؛ ايباب (ج ۲ ف ۱۱۹) : شالي کوب .

۸ الف: ارسس بیت: ب: ارسس ه. ۹ ب: ای باغ دری درسس بذسون مفوتی . ۱۰ الف: برده رونقی ندارد . ۱۱ ج: ملوتی . ۱۱ ب ع: در ندارد .

۱۱ الف: ابن بيت در آغر أحدة ؛ لباب (ع ٢ عر ١١٩) : با تقي . ۱۱ بن ع : جوست.

۲۱ الف : ازیست ادارد .

De myte it seems seen itel similar

ور مشك را بغمره كني كيره (١٠ ير حقي (١)

مولانا شهري (۵)

اين فطيموم أجمهان المروز كه اين قطعه ازانجمله است (٨) : الماني تحسيمه ترتيب ميداده (٩) و اورا در مدح خان اعظم مقطعات (٧) تسم فرب هزار ال ليكو طبعان اين عصر و زمان بوده (١٩) و قوت أنديشه اش بحديكه در إندك (١٥)

اسب ارزو رسان دا (۱) سيدن دل آلتاب بايد ل ناسح واملين اليسا در عشق کسان اسیر عشت

و اين ابيات متفرقه لييز مر اوراست (١٠) :

[بر] معتنانة (١١) منس له زا رسيا مكاناسة ايرا چرا که عیش برون رفته از میانهٔ (۱۱) یا كاشتكان همه عشرت كند كاسودند(۱۱)

بشكر آنكه نبودند(۱۱) در إلىانة لما

F (4 (8 1)

بان فریفته شد دل جمال سلمی را

ك يمكن مي است (۱۷) تسياي با دا برا ۱۹ (۱۹) مع

[.] شدا المن فيا في ١١٩١ (يا المعل إلمام الميع المدد إلى محدد الديم فبط شدة است. ب: نطرة كي أنبرة ؛ لياب (ج ٢ ص ١١٤) بطيبة كذي طيرة .

۷ 5: معظمات . ۸ اف ب: است دهمه . ۱ اف : اوراست بیت ؛ ب² : اوراست -4 . 3: اميد بارزورسا . الف: سيرى ؛ ج: سرى ، ١٠ الف: زود . و ب: بحدى كه باندك . ج: «بيداد . ، ، الف ب: است قطعه . ، ، الف ب: است قطعه .

الف: برون ونسه از ميالة ؛ روز روشن : برون ونس از إمالة . 41 الأردشي (۱۷۹) : كنيد كاسويد . î١

الم

h i ب ع: لبوديد . ١٥١ ب ع : إين علامت - 4 دارد ؛ الف : چيزي لنوشته . 41 الف: ١٠١ كسانكه پس از ما رساند ؟ ج : اباك مي كه پس از ما رسند .

۱۱ الف: است الدارد . . مارد : معاند : سفاا

هجوم ناز چنان گرد دوش پار(۱) گرفت که راه نیست در آن تنگنا تمنی را (۲) بخاطریکه تــوئی یاد دیگری کردن درون کعبه پــرستيـــدنست عــــزی را

و لد (۳)

ناوکش پیکان زر دارد که بخشد بعد فتمح خسته را مرهم بها و مرده را وجه کفن

و بعضى مولانا شيرى را از سيالكوت (۱۱) ميدانند و سيالكوت بناكرده سلطان معزالدين سام است.

مولانا محمود

شعر همواری میگوید اما از غث و سمین (۵) احوالش اطلاعی (۲) ندارد . این بیات مر اوراست^(۷) :

برآر سر ز(۸) گریبان و چشم دل واکن

جمال شاهد مقصود را تساشا كن (۹)

مشو ز جهل بیابان حرص را مشاح وطن بگوشهٔ تجرید چون مسیحا کن

و لد (۱۰)

در کف دوران دل صد چاک ما هست(۱۱)طوماری پر از مضمون غم

َّ ه الف : ثمين . ٣ ب: اطلاع. الف: اوراسّت نظم؟ ب'ج: ارزاست ــه. ۸ ہے: 'ز' ندارد ،

ج: 'كن' ندارد ؛ الف: اين مصرع ندارد .

ب ؛ این علامت ۱ عن دارد ، ج : چیزی نفوشته ؛ الف : جای سفید مانده . ب : هست هست .

الف: باز؛ ج: بار، الف : تنكذا مسمى را ا ب : ننى تمنى را . ب؛ این علامت اسه، دارد؛ الف، ج: چیزی نفرشته. الف : سيري را سيالكوت .

المعلاناتية

هجوم ناز چنان کرد دوش یار(۱) گرفت که راه نیست در آن تنکنا تعنی را(۱) بخاطریکه تسوئی یاد دیکری کردن درون کعبه چرستسداست عسزی را

و له^(۱۱) ناوکش بیکان زر دارد که بخشد بعد نتح خسته را مرهم بها و مرده را وجه کنن

و بعضي مولانا شيرى را از سيالكوت(١٠) ميداند و سيالكوت بناكرده سلطان معزالدين سام است .

مولانا محمود

شعر همواری میگوید اما از غث و سمین (۵) احوالش اطلاعی (۲) ندارد . این یات مر اوراست (۷) :

بدار سر ز(۸) گریبان و چشم دل واکن جمال شاهد مقصود را تساشا کن (۹) مشو ز جهل بیابان حرص را مشاح وطن بگوشه تجرید چون مسیحا کن

در کف دوران دل صد چاک ما هست ۱۱ اموماری پر از مضمون غم

F(+1)

ب : إلى علامت '-4 ، دارد ؛ ع : جيزي لنوشته ؛ إلف : جاي سفيد مانده . ب : هست هست .

جهنی ۱۱۱

را نیز احوالش معففی است٬ و این بیت مر اوراست٬۳٪ :

در هر دلی که عشق گذر کرد در رمان گر خاک بود خاصیت کیمیا گرفت

و مردم فاضل لاهور از حد و عد (٣) بيرون است كه بنا بر عدم طبع نظم احوال ايشان در پس برده خفی مستور^(۱۲) ماند. و از مردم این عصر و زمان که قابل ذکر^(۱۵) و بیان باشند یکی

قاضى صدرالدين

است که در علوم عقلی و نقلی سهارت تمام داشته . و دیگر

مولانا سعد الله

است که با فضیلت موفور ذوق صوفیانش دامن گرفته با آن فرقه هم مابده و هم فایده گشت٬ و آخر بروش ملامتیه (۲) برآمد . و ایضاً

مولانا جمال الدين

است (۷) که امروز در فن خود بیهمالست و مردم نیک از شاگردی بمرتبه كمال رسيدهاند (٨). و همچنين

قاضى صوفى

است که مدتما قضایای شرعیه لاهور را فیصل میداد (۹).

- الف: حشتى؛ روز روشن (ص ١٢٤): جشنى غلام على الهورى از مالزمان أستان جهانگير پادشاه بوده .

 - الف: ارزاست فرد؛ ب: ارزاست ـه.
 - ب: خفی ر مستور.

 - الف: المامتي .
 - الف: مردم بیک ارشادی او بمرتبه کمال رسیده.
- الف: رمان قابل و ذار . الف: مولانا جمال است . ٩ الف: ميدادة.

٣ الف: حد وعدد .

دا؛ رجنهم

در هر دلی که عشق گذا کرد در زمان را نيز أحوالش معظم است و اين بيت مر اوراست (۲) :

و مردم فاضل لا هور از حد و عد (٤) بيرون است كه بنا بر عدم طبع نظم احوال ايشان كر خاك بود خاصة كيميا كرفت

د بیان باشد یک در إمل بدره غفي مستور(۱۱) ماكد. و از مردم اين عصر و (مان كه قابل ذكر (۵)

orell met Ills است که در علوم عقلی و نقلی مهارت تمام داشته . و دیگر

هم فايده كشت و آخر بروش ملامتيه (٣) برآمد . و ايضآ است که با فضیلت موفور ذوق صوفیانش دامن گرفته با آن فرقه هم مابده و

قاضي عدرالدبين

سولانا جمال الديين

است (٧) که امروز در فن خود بیممالست و مردم نیک از شاکردی بمرتبه

كمال رسيادهاند (۱۸) . و همعينين

عاضي صوني

است كه مدتم تغماياى شرعيه لاهور را فيصل ميداد (٩) .

. ماماد: مالامار.

م ب : خلى (مسلور . . هـ حسابا : بن ارزاست فود ؛ ب : ارزاست ـ ه . جهانگير پادشاه بوده . ﴿ الْفُ : حَشْتُي ۚ ((ز رَشْنَ (صُ عَلَمًا) : جِشْنَى غَالَمُ عَلَى الْمُورَى أَرْ اللَّهِ اللَّهِ إ

الف: مردم بيك ارشادي اد بمرتبه كمال رسيده .

۳ الف: حد وعدد.

. زير ، بابل تابل د دي.

٩ الف: ٠٠٠دادة . . تنميا راهم والزاج مال است.

مولأنا منور(١)

لهز ازانجمله بوده است (۲) . و از مضافات لاهور كوهستانيست موسوم به

చ్కోలు

و نگر کوت (۳) قلعه دارد که زفعتش چون آه تا هبوران سر بفلک کشیده و آوازهٔ استخایش چون اشک سهجوران بهمه جا رسیدهٔ فرد (۱۱) :

بغایتی ز بلندی که عقل نتواند کمند فکر فرازد بدان بلند حصار

Ex closi Isis Zeo myor mige Erica maintin' e c(0) c(0) c(0) mily olymin(r) Ili ili mico. (v) e aricolm remembrant e lab. and of sult mili migy o large large lilica. e lab and of sult mili migy o large lilic migh main ic, e comby ce y extra atterned lilic Zeo and it e locin lilic migh main ic, e comby ce y extra atterned li arice e direce direce direce with a sult some main surve (°) me li y imitain the li arice e direce delle Ito olic comby e since more part of sulting and cite aget li delle Ito olic surve suggi engles and cite idio acc (11) of summing the light of the surve since except such in the sulting survey and of the large and and and a safet sulting except such and etc idio tile large and like a safet of and

ملت پيشر آور(١٤) كه اينجا هرچه آرند آن برند

١ ب: و مولانا منور.

۴ الف: الست ندارد . ۳ ع : نگرارت و نگرارت و

[.] هـ دينه جا دورده فرد ؛ بن ج دبه جا رسيده ـه .

ه ع: 'در ندارد . ۳ الف: سنكهاره است . ۷ ب ع : ساخته .

ال ع: زلول زلول خود . ال ع: قريب بأن . ١١ ع: بنمايند .

٠ ارزا : ب اله

هم از بن كوهستان است (19) و همه يكجا شده در ولايت بنكرانه بمعيط متصل كردر (٢١). حوالي تته (١١) بعمان ميريزد . و ايغمآ آب گنگ و جون و رهب (١١) و كوى و سرو (١١) رادی و چناب و بهت (۱۱) و زیلاب و این آبها در نواحی ملتان بیکدیگر پیوسته در فسيار ازين كوهستان درسيان ولايت هند جريان مي پذيرد مثل ستلج (١٠) و بياه و تحت محد اظهراي بدان كرده شد (۱) و كشير و تبت درسيان اين كوه است و آب کشیده و از شمال بنیشاپور (۷) کذشته بری و قزوین و طبرستان زفته چنانکه (۸) در تا نهايت ولايت خطا (١٠) رسيده و همچنين از هند كذشته بكابل و بدخشان و غراسان و از ينجيت اهل هند کن کوه را سوا ک پربت ميخوانند. و همين کوه است که كوهستان كرد، الد يك لك و بيست و پنجهزار كوه " و بتصل همين كوه يافتهاند در (بان و دين با اهل (٣) هند متفق اند ، حكمك سابق (٣) هند أديا تحقيق اين بتكاله است زميندارانند كه هر كدام سه چهار روزه راه ۱۲ زمين در تصرف دارند و واين كوه برشمال هند واقع شده و از نكركوت تا كوچ (١) كه اقصى ولايت

سوهند

امروز بحسب نزهت(۱۸) و عنفا و باغات دلکشا جای معروف و مشهور است. و سکانش جدا ساخته سركار كردانيد و حصارى در آنجا بنا فرموده (١٧) موسوم بفيروز آباد . و سهرند كه بسهرند نيز تعبير كردهاند سابق داخل سامانه بوده سنطان فيروز ساه آن را

[،] ما امن و بالسن : و دخال ا . بامان : _ت الف: الماء ندارد؛ ب على : جار دراة راه . ÷ 562.

الف : از الرهستان تا اكره ندارد .

الف: چنانچه . ٧ ٧ ٠٠: نشاپور: ٤: نيشاپور. الف : كوه إست أل أبهاب غطا .

تب: و الف: سلتي ؛ ب: شاجي . . 1 ٩ (جووع شوك به اقايم ثاني صفحه ٢٣.

¹¹ الف: هردو نك چهار نقطه دارد ؟ ج : بر هردو نت حوف اعا دارد . 41

٠ كاكته : ٢- ١١٠ الف: راهب ؛ ج : ر چون درهب .

[.] ويموأ بالتسهيم: مقال

[.] سعابا: لله الم ب : نموده ؟ چ : فرهود . ۸۱ ١١ الف : ميكود . 8 1

ک بیده و دینه شد یک صنعت (١٠) مصوري را كه بهتر (١٥) از ديگر صنايع تنبع نموده اند (١٠). و از مردمش آنچه بعضي بجيز (١) خوائدل و نوشتن مشغولي (١) دارند و برخي اهل جنعت (١) اند خصوص

شيج بدرالدين

لوازم حسن اعتقاد و ارادت را بجاى مىآورند(١)٬ امروز خلف ارشدش است که طوایف انام از خاص و عام (۷) بوجود فایض الجودش مستظهر بوده

ming area

بنصابح سودمند معتقدان را محظوظ دارد (٩) , و ايضآ

شبع علجي نتجالله

را بيشه داشته إ و حالا ثمر آن شجر است (۱۰) که تا وقت استرداد اسانت بلست افزار خدا ترسي، زهد و ورع (۱۱)

عبدالعمد

بشمع عبادت جای آبا و اجدادش را روشن میدارد . و

سولان جوهر و سولان بايزيد ١١١)

للش الخاده بد الواج خواطر طلبه (۱۹) مي لكارند . در فنون فضايل سرآمد عشاير و قبايل الله و(١٠) همواره بلوازم درس و بحث پرداخته

- ب: 'بچيز' ندارد .
- المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان الم
- الف: غصرماً منعت مصوري را بهتر.
- ٧ الف: عوام . ب : كردهاند .
- ١ الف : ١١ المائه المالية : ٢٠ الما ١٠ . الف: محطوط ميدارد .
- الف: زهد ررع؛ ب: اممانت اقرار خدا ترسمي ذهمه ر ررع . 11
- ۱۰ الف: نر ادارد . الف: اجداد روشن ميدارد مولانا جوهر د مرلانا بريد . 11

٨ ٠٠: بجاي آدرند .

ا عند المنافر ال

ع ب کی این استعادی از ب

. سله: 3 41

عالي از كيفيت و مزه (۱ نيست و شعر را نيك ، گويد . اين ايات از مطاورات تشم بعضي از متداولات كرده ، مرد آهسته عمواريست و كتابت نسخ (٣) تعليتنين سولان مفائي 🕕

مهر تو بجان و دل بي كينه (و) واست (4):

در خورد نمک هنوز در سینه داست أرفعي كله لبت بحري :ملك الحيايالمله عكس تسو هنسوز الدر آليية ماست

Level the oil we scan exeq (V)

حديث عيش بنامرد گو كه دين مردم

خالي از خبطي نبود و اوقاتش هميشه بكتابت (* و شعر كفين سيكانشته . اين mg((A) 23)22

چنان با طالعم داره زبونی نسبت خویشی (۱۱) : (۱۱) نشساری ایراست (۱۱)

كه مقراض اجل نتواند اين پيوند بريون

(۱۱) رجستان

. فيش ن ع : چ : في نوشته . B 3: 'es list' lele. الف ارست اظم ؛ ب: ارست - ٥. · ((ز (رشون (صفحته ١٩٧٠) : صفل . ٢ ب : بنتسخ ؛ ج : المع . ٢ ج : كيفيت مؤه . در جوار حصار واقع است و در زمان سابق جای (۱۱) با نام بوده و (۱۱) تسعه

و ب: نبرد ارقائش هميشه لناري . الف: "مولانا" ذدارد . الف : خوشم كه بدرد كه من مرد عصه و دردم ؛ (در روشي (صفحه ١٩٩٠) : فرد عوصه

41 -: Elele. ١١ الف: جائي. ب : شهر هانسي ، ا ي : خويش . الف: ادراست فرد ؛ ب ع : ادراست - ۵ .

٠ : عمل .

لبغيا

موجودند . و از نیکان آن سکان (۱۱) یک حمل (۱) شد که در هر کرت چهار پسر ازد بوجود آمه و امروز هر (۱) شانزده پسر استوار داشته . شخصی نقل میکرده که در نخبافات هانسی عورتی را چهار کرت وفیع

شيع جمال الدين غطيب

ناليم، عبد ملا تسنا ميس مكل (١١٠) يواد، كرده الله على عدل مدي مدي درسيان مكر اينمعني موافق مزاج ليفتاده(١٠) ايشان بنور(١١) كرامت دريافته٬ فرمودند كه و تعظيم بجاى آوردى(١١) روزى كه اين امر بوقوع آمد مرا در خاطر كذشت كه مولانا جمال الدين براى من قيام ندود و عالانكه (٩) پيش ازين بر پا خاستي (١٠) شمخ الشعوع فريد الحق و الشرع (٧) و الدين مرا بدولت خلافت خود رسانيد (٨) هانسي روزگار كذرانيده ، از سلطانالشايخ شيخ نظام (١٠) اوليا نقل است كه چون است که خلیفه شیخ فرید شکر گنج (۱۰) بوده ٬ و شیخ دوازده سال بمعتبت(۱۰) او در

مكن كه شرط ادب نيست پيش سرو قيام قيام خواستت كسرد عقل بيكويد

أسد دوئي معدوم شد و ما و تو هر دو يكي شديم جهة خويشتن قيام روا نباشد(۱۰):

شهع قطبالاين منور

٠ . ١٠٠٤ ناور . است كه شيخ لظام اوليا اول خلمت خلاقتي كه (٢١) بخلف خود پوشائيد(١٧) وي

 المان السام المان الما ب: بوده شيخ درازده بمحبث . . هنځ فريد کنچ . الف : ازينمكان ازنيكان .

. مامن نواشرع : سفا ٨

ب: للمودة حال الكه ؛ ع : بلمود و حال الكه . ب: مرا بدر خلافت خود رسانيد ؛ ج : مرا بدرر در خلافت خود رسانيده .

١١ الف : كرديد ؛ ج : كرده أيد . مان کے بہد . عاللغيا : ب ١١ الف: بجا مي أرزوي . الف: خواستي ؛ ب: پر يا خاستي .

الف : دوشانيده . AL . هـ مشلبا: _و

از محب ميرسيده بدان قنام، ميكرده فرد (٩): بوده و وي (١) در علم و عقل و عشتي و وفا و درد و بكا(١) نظير نداشته و هر چه

پير سگ (١٤) خايد بدندان پاي مردي (١٤) هر دري شيدار بسوساء بغلمت مرد نسائسع را قلم

مرلاقا مغيبه

اين چند بيت ازانجمله است (١) : از شعراي مشهور است اگرچه احوالش بنظر نيا. مه اما شعرش بسيار مطالعه انتباره .

داد نکیش کنون امل تو از کان حسن مسكت دلبرى حجتي (٨) اول لداشت جای نمکدان نشست روی تو بر خوان حسن ما يده لطف غيب شد چو بگيني فراز جون نو کلی گر کشد ... ; گربیان حسن چاک کند کل (٧) بسی جیب به بستان مسرز

بسبالرنا

محمود ثمنيله كه در تهانيسر چنين بتخانه است بعزيمت(۱۱) جهاد درسال چهار صد و دو اتم بزاك(١٠) بوده موسوم بعيكرسوم كه معتقد فيه اهل هند بوده (١١), و چون سلطان تفاریق را نیک تشع کردهاند. و در زمان سابق بشخانه بزرگ داشه و دران بشخانه ا كرچه شهرى مختصر است (٩) اما آباداني تمام با اوست و نساجانش اتسام

1.1

٠ بور ٠

الف: داد.

ا مـ ۲۰ کیده : و کید دو م ج: يكار؛ الف : ورد وبكا .

[.] ٥-- نشسا: و نب ؛ ولفة نشسا: نفا ٢ ه الف : مرد . . پرسنک .

۸ الف: حجت. 3: 'M' iele.

[.] ما الف : "بزيك" ندارد . 4: my orklar (min : 3: my orklar jumin.

[.] رسيني : رفا ١١

اظهارى بدان نموده ميكويد (٨) :

بغزلين (9 برده فرش آستان (۲ مسجد سخت ميشانيد (۷) عنصري در يكي از ليميايد آمد و فرمود تا (١٠) آنچه یافتند عمارت کردند و بشخانه را ویران ساخته بت چکرسوم را نما بد بنجاء بدل پیشکش میفرستم (۹) . و سلطان التفات بدان ؛ كرده (۹) به تهانیسر ستوجه هند گردید: نزد[فی] جیپال پیغام فرستاد که اگر سلطان فسخ (۱) این عزیست

بهار کنک بکند(۱) و بهار تهانیسر (۱۰) الالكام جايكاء حج هندوان بودى

رآن حوض می اندازند مظنه شان اینکه هر دیناری را حق جل و علا هفتاد دینار حوض (۱۱) سی آیند و از طلا و نقره و زر و جواهر آنچه دست مکنت شان بدان میرسد(۱۳) است و اهل هند در روز کسوف و خسوف از اطراف و اکناف جهمة غسل بلابن و ابغماً در تنهائیسر حونحی است که آن را اکرکیت میکویند و معبد براهمه (۱۱)

اللب نجيث

ر دانيا (١١) عوض ميدهد. وأز مردمش آنچه قابل ذكر و لايق تحرير باشد (١٥)

اهل آن شهر حلقه مریدی او در گوش و نماشیه عقیدتش بر دوش دارند . و الحال است كه فاتحه احوالش رياضت و مجاهده و خلعت كارش مكاشفه ومشاهده بود (٢١)

که غلیفه و جا نشین ویست بر وساده خدا شناسی تکیه زده خواص و عوام شيرمخ أظلم بن شيمج عبدالشكور

٣ ب: استاني . ٧ الف: جدائه . الف: ساخلة جكوسوم بغونين. भ ५: ६७-६० १७ १) . ب: لكرده ؛ الف: بدان التفات للمردة . ١ الف: ميفريسم ؛ ب: پنچاه فيل پيشكش ميفرستم . ٠٠ وي : د ع . سالای اوازم حسن علیمت و ارادت بعجات تعالم و با آنام میسته و ایام سالات

الف : ميكويد فرد ؛ ب : ميكويد ـ ه .

٣١ ب: بدأن ميرسيد . ١١ الف: خوض. الف: براهيمه . الف : بهار ايدس ؛ ديوان علصرى (ص ١٨) : تائيس . ٩ ديران عنصري (ص ١٨) : باله .

الف: ر خلق به كارش مكاشفه و مشاهره بوده . ١٧١ الف: مي أوردنده ؛ ج : مياورد . وا الف: قادل ايراد دائد. الف: "در داية" أدارد ؛ ج: در در دنيا .

عيسم الا همين كه از هندم (١٠)

کورو هرجا بدم سراب بدود (۸)

جنك يا بغث بدل ميسر أيست

. ١٠ الف : مينويسند .

. والمنابع: 5

P - 3 : (466.

ا ب ع : درستي .

الف: صرفيه شيخ مطالعه للموده .

المراه علم جمله بسئد اهل عرفانست و ايضاً تفسيرى المهرس نموده كله معالى آنرا المعيولية (١) في أن كتب عبوفيه هيج مقائلته لكرده (١) مبنا نسعفه در اتصوف المبنيق

نست کر زاهدم (۱) و کر رندم

از(١) عطش ميلم ار بياب بود (٧)

بعث بله جز بغصه رهير أيست

: (3) تنسأ هلمجنازًا

. تالفياسة : نظا

ع: معروض .

٠ : ايلا .

٠ 3 : أجودة .

41

11

همه در قالب تمهون بيان كرده .

.)لاءاسا : سأدال

درزرش (من ۱۱۹): عيدم الا عدين كه ار زندم.

ب: شيخ شوف المشهور بالبوعلى قلندر! ج: شيخ شوف الدين مشهور بابوعلى قلندر.

٧ الف: شود . ٨ الف: شراب شود .

روم مرا معجب دست داده. بهر تقدير در ملفوظات وي بنظر آدمه كذ ابتدا در دهاي

از مصنفات(۲۱ غود آورده که اصل من از ولایت عراقست و با شمس تبریز و ملای

شهر و هم در آن شهر و فات يافيه هرا يد در تحت با د شهر در (۱۱) به ه مده در در ال

سعروف (۱۱ ا کرچه اصل وی از عراقست اما چون گشاد کار(۱۱) وی د پانی بت

از فعمول مشابيخ وقت بوده بتجريد و تفريد مخصوص و بكرامات و خوارق عادات

شبيع شوف الدين المشهور بابو على قلندو(١١)

از جاهای (۱۱) معروف است متوطنان آن جا حرفه کارد کرنرا نیک ورزیده اند.

لندبورنال

الف: است نظم ؛ ب: است - 4 ؛ ج: شعرى هموار ميكود از انجملم است - 4 .

مطالعه بعضي متداولات كرده روز مره دريسي (١٠) دارد و شعر همواري ميكويد؛

فرلى

الله الد على تعالى دريداسه كد علم طريت و عيمت (١) بعد الزالى دار: و آن الما المنافعة على در أن بلت المن المنافعة المناف

رس (۱۱) ایداخته کس را طاحت آن نبودی بلکه مبهوت شدی و خاکستر گشتی (۱۱) المستركة المنافي (و) السيده كد عميشه مستنوق بودى و سنن لكفتى و اكر كوشة چشهر مناه از جذبات مول جذب (١٠) كرده كه مجذوبانه كرد عمور و بازار ميكشنه و در الراوي مطاعدة و المست سال ديكر در عبادت و بندكي مشدول بوده و بند زان

كه جمله مدعيان از سهابتش مردند هرف زعشق تو گشت آن قلندر سرمست (۸)

فوشته بعذامت شيخ فرستاد(١١) : ما أنيز فرص خود بتو بخشيديم. أوردماند كه وقتى سلطان محملة تغلق ابين رباعي را(١٠) حضرت ذوالعبلال دررسيد كه اى شرف چون (١٠) حبيب ما مشت خود بتو بخشيد (١١) سنت خود بعن بخشيد و من چهل سال فريغمه بي سنت ادا كردم و بعد ازان فرسان و در بکی از ملفوظات خود آورده که حضرت رسول حملی آلله علیه و آله و سلم ۱۰

کس نیست که استاد قطبا را پرسد (١١) وي م الله الله الماليان و الماليان و كه راست كند مورت (۱۱) مردي و زاي

کز اور چه سازی و چرا سیکی

الله : على إنوا جلاب .

، المناشد : ب ا

ا ب: مقيقت و طريقت. ، الف : قريب ؛ ج : قري .

٠٠٠ ١٠٠ ١٠٠ ١٠٠

V 4° 3: ARME ac -0;

[.] الله : عليه رحلم .

Mary hope 1 1 1 1 400, m/c; c, 3 1 1 400 400

大なころなって~~ A. B. Ho.

on when the some beating

The let the let of its.

150 ing In The is in it. (1) ecte in its.

It is a railmon In gent i Idel (1)

It is a railmon In gent i Idel (1)

It is a railmon In gent i Idel (1)

داین کوب که بسلطان علاءالدین خاجی نوای شد در از در سودی است. علاءالدین خاج خوطه (۱۰) دهلی و اعلام قاید : دروامه فقیر خدا را جنان طهانچه زده (۵) که حوش از ان بورد ۱۰۰ در ۱۰ و موز ده در

المهتر و الا براى (٧) دهلي خوطه (٨) ديار خواسته خواهد شد .

فادري

نمارت بر شعر گفتن بسیار دارد و اول شاعر بهای اوست بیختمل (۹) که ترقی در شعرش لیمدا شود نیک و بد طبیعتش از بن ابیات مستفاد میگردد (۱۰):

اد جماد اند از كمان درون ز شست (۱۱) شست او كر نقش كبرد بر كمان ان انشان از وی نشان ماند (۱۱) چو نقش كاه تصویر از كن نقش آوران

دهلی

از جمع فرا و فزاهت باغ و محرا ستشی از جمیع شهرهای هند است و محمده داوالملک سلاطین عظام و سرکز دایرهٔ اسلام و محیط رجال افاضل (۱۱) و مامن

و الف: غزا را چالارچه زده . ۱ الف: جبة . ۸ ب: مفظه ؛ ع: مفط .

The state of the s

١١ الف: بابد.

دورش ازانگه (۱۱) که بد کارشد دایرهٔ چرخ ز آسرکار شد (۱۱)

در تواویخ اهل هند آمده که شهر دهلی(و) در عصری از اعصار نهایت آبادانی وا داشته و بعد ازان نوعی خراب شده که مسکن وحوش و موذیات گردیده(۱):

وهم ازو افتان و خمه زان رفتی ار رفتی برون (۷) عقل ازو (۱۵ ترسان و ارزان دادی ار دادی نشان

If 1026 cc mant e spyl cases pli Ipcló Pam' e ècr, mant mlb cc Iú bló autelú base e bacló() secelit' e cc plant e amil e amil e amil e cami se cami e libió individadió antilusó may liturió adei la lusci individade e libió individade e cano auteló e e calo interporte e cami al comico anema e comico accepto al laborado seces. e cado interporte e ciencio accepto al laborado seces e cado interporte e comico al especió anema e comico accepto al laborado e e cado interporte e comico al especió anema e la adei e comico accepto anema e comico e cado interporte e comico al especió anema e la comico e cado interporte e comico al especió e cami e la adei para la el comi para e comico e cado interporte e comico al especió e cami e la adei para le comico e cado interporte e cado int

1 $\dot{\gamma}^{1}$; $_{3}$; $_{5}$ $_{1}$ $_{2}$; $_{3}$; $_{2}$ $_{3}$; $_{3}$; $_{3}$; $_{3}$; $_{4}$; $_{5}$; $_$

اردیده ـــه . ۱ ـ ب : دم دد فنان خیوان رفتی ا رفتی بددن ؟ چ : دم زدفنان د خیوان رفتی ادرفتی ادرفتی بدون . ۲ بدون .

الف : أنمان كامجور كامران ؛ ب : أن مكان هندول كامجو كامران . ب : ابيك ؛ الف ع : ابيك .

ب : ميناو ايسن .

المنالا والباعش الحدوس ذرع نظم (١):

شكل مناورا) چو ستونی ز سنک از چی سقب فلکر شیشه رنگ (۱۱) تا سوش از اوج بگردون شتافت (۱۱) کنبد پی (۱۱) سنگ فلک سنگ یافت ماه اهمیسد همه شب تساسحر کز سر سختش خاه (۱۱) دارد ببر

اما دهلی نو در یک (۷) فرسنکی شهر قادیم در کنار آب جون (۸) در سال ششمید و بشتاد و هشت باهتمام سلطان(۹) جلال الدین خاجی بنا شده و این شهر در(۱۰) خایت

کر شنود قصه این بوستان مکه شود طایف هندوستان

و هوا و دو (۱۱) نیمایت لطافت و صفاست فرد (۱۱) :

د درین شهر چندان (۱۱ باغات جنت نشان و ممارات خورتق (۱۱ بیان است که غامه دو زبان از تحریر آن (۱۱ بتقصیر قایل است ازانجمله مضمع جنت آشیانی

هما بون بادشاه است که عمارتی بدان اطافت درین عصر و زمان ساخته نشده ، فرد(۲۰۱): هر که میخواهد که بیند شکل فردوس. برین

لا إ . ب: اين علامت (-4 ، دارد ؛ ع : جيزي لنوشته .

۱۱ ن : کولیا .

کو بیا (۱۷) آن قصر و آن باغ همایون را بیین

ا ب : دينارد . ٣ (جوع شود به قبل السعدين صفحه ١٠٠ . ١ هرسه اسخه بنافت ؛ قبل السعدين (ص ١٣) : شتافت . و ب : كندر پي .

۱ الف : كرسرسجنش عله ؛ ب : كرسربحش عله ؛ ي : كز سنجش خله ؛ قران السعدين (ص ۱۳) : كز سرسختش خله .

الف: إلى .
 الف: أب جور؛ بناج : أب جون ؛ قران السعدين (من ١٣): أب جون و در

پل درقی شماوه ۳ نجون دریای جمین . ۲ مها ج : سلطان ندارد . ۱ می در نواید .

ا ا ج: 'در' ندارد . ۱۱ ع: اين علامت نه دارد . ۱۱ الف: چندين . ۱۱ ج، ع: خوراق . ها ب، ج: الن ندارد .

ال علد و علم اجرواست فرد (۵) : الرائين جهت (١) جندان عمارات رفيع مقام و حظاير مينو فام در آن شهر بنا شده كد معرض (١) بعولي اختلام موشع ميكردد در آن(١١) خاك باكش دان كالمله وألما جون دهلي هميشه عيط أوليا و أنتيا بوده هر آلينه هر كرا طومار المعدادة

۱۹۰ درنی راسی و رنگ بوی (۷) همه شهر بستان همه كوي جوي (١)

شمهر(۱) بر خاسته الله كرژه ميشود . نازا مد دره وی د در از از از از شدست در گذشته شروع در مردمی که ازان خصوصيات دران شهر بسيار است. كه اكر در صدر ذكر جمله (١٠) آنها درآ يد نسخه شعبت ذرع طول داشته باشد بر با داشتن آن نوعي از ممالاتست درازين قبيل (٩) محكم أشده باشد ايستادن آن ممكن و ميسر نخواهد بود و بدين تقدير عمودي كه سادام که بیخ این عمود بزمین لرسید. باشد وسی ذرع دیکر بخاک و غشت و کل (۸) تسما مبته به شهامه زیرا و شما مکند شغا مکر می میشود و بالیم مالی مالی الله مالی عمودى برآمده است كه قرب سي ذرع ارتفاع و سه ذرع سطبرى آنست و از روى و در نصرون شهر عمارتي است موسوم بشكاركاه سلطان فيرو ز شاء و درميان عمارت

محمد بن على المشهور بشبيخ نظام ادلبا

و آن دو بزرگ برنافت یکدیکر از ساوراهالنهر بهبندوستان وارد شده و (۱۱) در بداؤن و جد بدری آنجناب را خواجه علی بعناری گذشدی و جد مادری ویرا خواجه عرب٬ از كمل (١٠) مشابخ هند است و(١٠) اهل هند ويرا سلطان المشابخ ميخوانند (٩١)

الف : کوی (جوی . ب ع : بير ونست ـ ه . ب : ازال جهسه ع : ازال جهة . ٣ ج: ٠٠٠٠ د دراي ٠ 1 3: 2+440. الف: في نداره .

٠ ب: ښ. . عالما نسسا : و ب ۷ الف ب: بن د بوي .

II w: skeet. الف: 'جمله ندارد .

ب أ ع : محمد على المشهد (بعبغ نظام أوليا أزكمال (ع : كمل) : 41 . ع) اعباً فيهش : سفا ١١

١١ الف: ي لدارد. وا الف: خرائد. الف: الأنداية .

فيسر وي دوازده پشت بامام همام على ابن موسى الرخا مى بشو و نما يافته (۱) المنسر وي دوازده پشت بامام همام على ابن موسى الرخا مى بشوند . و شيخ نظام المنسر بوده (۱) كه پلاوش از سر وفته و دو(۱) دوازده مالكى عبت شيخ نويد در داش (۱۱) پيدا شده چناميم بى ياد او نفسى بر لمى آورده و در بيست مالكى فضيلتش بجهاى رسله عياميم بى ياد او نفسى بر لمى آورده و در بيست مالكى فضيلتش بجهاى رسله كه هيچكس را با او طاقت مقاومت نبوده. و درميان طابه بخطاب مولانا نظام الدين بعوات (۱۷) عنل شكن اشتمار يافته و هم در بيست مالكى بامودهن رفته مربد بعوات (۱۷) و بس از چند وقت اجازت تكميل ديكران يافته بدهاى مراجعت فرمود (۷). و بس از چند وقت اجازت تكميل ديكران يافته بدهاى مراجعت فرمود (۷).

کل به همه خرمی که دارد از بعد کیا رسد به بستان

15 Co, 15 C (b) :

۸ جو چ : از ندارد .

٩ الف ب: فريد دروش.

۲ الف: بود.

ا الف: "يافته ندارد .

۴ الف: 'د درك ندارد .

[.] تتاجي، _و 'ب ئتتلجنا: ساءا ه

۲ الف: كشده ؛ ب : بيست سالكى با جودت ذهن رفته مودد كشت.

٧ - الف: فرموردي. و أن ب : ايون علامت " ــ ٥ - دارد ؛ ــ : مدند الذيثية.

و : اين علامت ' ـه ' دارد ؛ ج : چيزي ننوشته .

[،] مامان فرحمانان : ق ب الا من المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناه المناه الم

نه : شيع فياستامي كه مغتر عصر و (مان برده و در باب ؛ ي : شيغ فييا شامي كه پ معني عصر و زمان برده در باب .

مولانا بدرالدين استتن

איז ון יואט וט יאט (מו)

است و او ابتذا در دهلی باستفاده کسب (۵) علوم مشغولی میفردوده و (۲) چون بعرتبه کمال رسید چند مسئله برو مشکل شد که از علمای هند آن عل نمیکشت . هرآینه قصد عزیمت (۷) بخارا نمود در اثناء راه چون باجودهن (۸) رسید بخاطر آورد که بخاست شیخ فرید رود شاید مطابش بعصول پیوند (۹). لاجوم بعقصد رسیده شیخ بخدست شیخ فرید رود شاید مطابش بعصول پیونده (۹). لاجوم بعقصد رسیده شیخ ودیرا بخوان به وادای و دامادی خود معتاز ساخت. ماحب سیرالاولیا آورده که مولانا بدرالدین و ادامادی خود معتاز ساخت. ماحب سیرالاولیا آورده که مولانا بدرالدین را هیچ کس بی گریه ندیده و و از کثرت گریه در دو چشم وی گئی از سیدی افتاده بود و هیچ اورا از گریه بسیار منج فردوده (۱۰) در جواب این بیت غوانده (۱۱):

مان براية معناته عنانه مدر برا با اب براية عنانه غراب را

و از خوارق عادات او سخن بسیار نوشته اند که این نسخه طاقت حمل(۱۱) آن ندارد.

م اليه رب المن ب المن ب المن ب الله منفل الله منفل الله منفل الله منفل الله الله منفل الله الله الله الله الله

۱ ب : خوانیش . ۱ اه : دیگر ازدن مکان . ۱ اه : باستفاده و کسب . ۲ اه : بی ندارد .

۸ ب : نموده در اثناء راه مون بارجوددهن . ۲ الف : مي پيونده . ۱۰ الف : وقتي اورا دک از گده بسيا، ماه و ه ه .

 الله: مقال ١١

مولان شمس الديس بيصير

المادت اشجع نظام داده كارش بجائي (۱) انجاميد كد از آشائي خلق بالكيد المادت اشجع نظام داده كارش بجائي (۱) انجاميد كد از آشائي خلق بالكيد العامن درجهده و(۱۱) اورا خادمي بوده فتوح نام كد اگر كس بديدن او آمدي بدو بسايدي كه چنين بكو و چنان مكوى (۱۱) و الا اورا از غايت مشغولي خبر از هيچ

نيودي . و همچنين .

فتخوالدين إوادي (و) است كه بوادر علم و شدت مجاهده مستشم مدريسته و او ايز از خلفاى (٢) شيخ الخلال (١٠) شيخ در كوه ها و محراها (٧) بسر ميبرده . و اورا دو الخلال الساد است در اباحت سمع كه متدمات آن را بر قواعد اصول فقه تمام كرده . و ديكر

مولانا علاء الدين نيلي: (٨)

بوده که قرآن را بآفازی خوش و اهنی داکش قرأت میکرد، اگرچه او این از جمله غاناء شیخ نظام بوده اما هرگز مرید نکرفته (۱) و در خلافت دخل انموره و در آخر عمر ملفوظات ایشانرا جمع ساخته قواید الفواد (۱۰) نام نماده و (۱۱) بیمسته آنرآ مطالعه میکرد، فرد (۱۱) :

تسين ملا (۱۱) تسه لمعا كبه بابل كمة وميسنا ملا (۱۱) تسهم لحط محل المال (۱۱) النس تبعد مثل خطا (۱۱) النس تبعد تسمين

ا الف: شمس الدين يعيني قاضي ؛ ج: مرلانا شمس الدين فانملي . ١ ب: كارش تا بجائي ؛ ع: كارش بجاي . ٣ الف: ﴿ نَوَارِد . ٣

عا الف: چنين بكر و چنان مكر؛ ب: چنين مكر و چنان بكرى . 8 الف: (راوى ؛ ب: (ردوزى . ٧ ب: صحرا . من دري .

۷ ب: صحول ، ۸ ب: بیلی ؛ چ: نطی ، ۹ الف : اما هزار «رین گونله ،
 ۱ مولف کذاب فواید الغواد خواجه عسن دهلوی هیداشد (جوع شود بفهرست ندب خطی فارسی در «روه بویطانی جلد سرم (من ۱۷۴) و اخبارالاخیار فی اسرارالبرار چاپ دهلی ۱۳۲۱ هجوی (من ۱۰۱) ,

ا الف : و الدارد . الم : و : مرا شم تر وايد كجاست ؛ ج : مرار نسم . الم : و : ميكرده . ه .

آلاست كه زغم غوردكان (۳) شمشير عشق را نيكو مرهمي بوده و دردمندان درد هيت را غوش درماني . جمله لطيف طبعان آن عصر شيفته هجبت او مي بودند و هشتر اوقات را در خدمت او بسر ميبردند . و از غايت اخلاصي كه به چير غود داهته هرگز بشت خود بجانب غياث پور كه على اقامت (۳) شيخ نظام بوده لكرده . دو آخر عمر بديوكير راته (۳) آنجا فوت گرديد (۵) .

أعبير خسرو(٢)

If aille this there e the limb The least Kenni (V) it of claims the teletimate the life that the least the limb and the least the life of the state of the limb and the east of the state of the state of the state of the state of the state of the state of the state of the state of the state of the state of the state of the light of the limb of the state of the late of the light of the light of the light of the light of the light of the light of the light of the light of the light of the light of the light of the light of the light of light

ا الف : نموازن المفارد . ۱ اقامه . ۱ الف : نكوده در أغر عمر بردور گرفته .

و الف: كوديدة . ٢ ع: اهير لاهمچي . ٨ مه مع : شد . ٩ الف: كرديدة ؛ ب : و در سالي متلاطله كوديدة . ١٠ ب : جوار ري بودة . ١١ ب : أو رده . ١١ الفمه : ١٤٠ نده ود .

ا ع: قرم، ۱۱ الف: خاقاني بيش برد. ۱۱ الف : مير غسرو. ١٠ ١ الف: بيتابي. ۱۱ الف: بيتابي.

الله : علوم نظام الإليا لديونه وي الرويدة : ٢٠ ب الموقعة . ١١ الف : لدوله . الله : علوم نظام الإليا لديونه ويد كرويدة وجود از حد بكونيت جلد مرطلة اجتلوا اسود

اورا در خدمش شیخ رتبتی بیداگشت که عرم راز آنجناب گردید. روزی در داج سلطان المشایخ شعری بگفت و در مجلس او (۱) آورده بگذرانید' شیخ را بغایت خوش آدمه فرمود که حملهٔ این (۳) چه میخواهی ؟ گفت: میخواهم که از برکت قبول شما آدمه فرمود که حملهٔ این (۳) چه میخواهی ؟ گفت: میخواهم که از برکت قبول شما شیرینی در نظم من بیدا شود. سلطان المشایخ (۳) فرمود که در (۱۵) زیر چاریائی (۱۵) من شیرینی در نظم من بیدا شود. سلطان المشایخ (۳) فرمود که در (۱۵) زیر چاریائی (۱۵) من هاس اد شکر است آن را بددار و بد سر خود نشار کن و قدری بخور امیر خسبو (۲) بغرموده عمل نموده ، باندک روزی از برکت آن چنان شد که شهد سخش خلق

شرق و نحرب را لب شهرین ساخت (۷)، و بعضی گفته الله که شیخ آب دهن خود را در دهن وی انگنده چنازکه (۸) در نه سپهر می آورد نظم (۹) : خوش آندم که من ز اعتقاد ضعیر گرفتم بعق دست آن دستگیر

بنسه بعد زانجانبم (۱۰) راه شد چو کشتی مرا دست آن شاه شد من از وی لعاب اسان بیافتیم کزین گونه آب دهان یافتیم دو قطره کزان (۱۱) در دوات افکنم تظلیم در اب حیرات افکنم دامید خسرو با شغل ملازست و شاعری چهل سال را بصوم دهر گذرانیده و هر شب

۱۱ ₅: ^{لکل} ۱۰

. سن مسر : ق ۱۸

ر سال ، الف: ساطنة ، هـ . الف: ساطنة ، هـ . المالية ، هـ . المالية ، هـ . المالية ، هـ . الرد الينات له سيرير ،

ه ب: مي آدر - ه ؛ ي دي آدر اييات نه سډير. عليم الغي: (أنجانيم ؛ ب ع : پحوة زانجانيم . اا ب: از ان . الغيم الغيم الله ، اا ب ع : بيد خسر .

العلمواز بالمدر كه در فيمن ابن غطاب تعميه (١) است. و نيز آورده كه آنعنهرت

ا الله خطاب دادماند. واين رباعي شيخ راست در حتى مير شسرو (۱):

شهدو(۱۱) که بنظم و نشر مشاش (۱۱) کم خاست

ملكيت (٥) ملك سخن اين خسرو راست المسن خسرو ماست خسرو ناصر نيست

زيسرا كه غداى نسامر خسرو ماست

Elene ince (r) is suit until in included in the suit suit of the until (v) and all of the content such as in the suit of the content of the suit of the content of the suit of suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of the suit of sui

. الميدى دارى كه در فعول إبن غطاب إين لعملها .

الف: مير غسر رنظم ؛ ب: مير غسر رك . ٢٠ ع : غسر د اداره . ٢٠ ع : غسر د اداره . ١٤٠٠ الف ؛ با ع : غير غسر د . ١٤٠٠ الف ؛ در مايين نداره . ١٠ ع : در اداره . ١٤٠٠ ع : در دراوه . ١١ الهم ؛ احمه .

سر مزار شميخ رفته در بيش حظيره(١٩) وي بر خاك مي غلطيد و نوحه و(١٩) زاري

The state of the s

الله ال شكل مأه الاحمت على ليوست. و تاريخ اورا خواجه حسن چنين (١)

الن محيط فضل و درياي كسال مير خسرو خسرو (۱۷) ملك ميخن

عا فين الدن الشا بهيد مد چون امهادم سر بزانوی خیال اذ بسرای جستن تساریخ او نشراو صلحی تسر از آب زلال نظم او دلکش تر از ماء معين

دولت شاه در تذكره خود آورده كه مييزا بايستقر بن مييزا شاهرخ اشعار دبكرى شد طوطي شكر مقال

جهار صد هزار(۴) زیاده است. و نود و نه کتاب مشهور است که در سلک نظم کشیده يعجر خسرو در يكل از وسايل خود أورده كه عدد اشعار من از يافصد هزار كمنتر و از أمعر منسرو را جمع ساخته (۱۶) یکصد و بیست هزار بیت جمع (۱۵ شده و هم او آورده که

ييت عشيقه چهار هزار بيت (٧)، قران السعدين چهار هزار بين، نه سهر چهار هزار اما ال كتب مشوى او آنچه امروز متداولست بدينموجب است: خمسه عؤده عزار

المن المن المن المن المنه المن المنت المنت المنت المناوايام على المناوايام المناوايام المناوايام المناوايام تسهيد علم على إلفا بالعدا علا (١٠) تاليعالكسع ع (١٩) تسمع ا بالبد ولوا بالمعدا من <u>يت مخالق نامه سه هزار بيت و اورا چهار ديوانست بدين نوع تحفة الصغر(٨)</u>

نده در تتبع خاقاني گفته و موسوم بمراة الصفا گردانيده (۱۱): ۱۰۰ نیا ، و علمد ای**یات د**واویتش (۱۳) مشخص نشله. این اش

سواد الوجه سبق و مسکنت(۲۱) کنیج دبستانش دلم علمال است و چیر عشق استاد زبان دانش

المالية : عير فسرو عسر. ع الف: ساخت. . ٩ - الف : يافله نظم ؛ ب أ يافله - ٤ . 4: 40m.

ارسط المان عن المان المان دارد . ١٠١ الف : أرسس رسط البعيات . و الله المعلم مهار مرار بيسه المارد . A lie : Lozas llarig. و الهد: جمع لدارد . ١ الف ب : چهار فرار .

41 : llas : carect lumine. STATE STATE OF و هيون هيون سما : دها

در الله: مكالب

كه اين ميورت كه تو دارى چه معنيهاست در شانش بدو (٣) بر آلينه زانبوي خود نه روي تا بيني درونش لوج محضوظ است و خاموشيست برهانش ألمان دان بدرعشق آمد كه هر كاموخت(۱) رمز او

اسير آب و گل را چون کلوخي دان که هر چندش الماي عكس خبود تا آنكه لبزدائي فراوانش چنان نا چيز شو در خود که کر(۳) آئينهاي بيني

ا کم مستی ز بام افتد خبر فردا شود زانش تو سر مستى چه داني كز چه (۵) جا افتادهاي الحق فسرستي سوى بالا يابي انسد زير سيلانش (۱۹)

هزاران جبرئيسل سست بسيني در كلستانش ردان شو در تساساگه رندان تا ز بوی سی

تو خنته مست و آلوده زمي انسان و کغرانش (٣) من ن البدل منات. علال منان البه الم مندي

ادب از جوع کن خود را که چون پیلی بود وحشی كسي كو گرسنه باشد نباشد جز نمم نانش ز سیری (۷) یاد میآید شراب و شهوت و نخوت

أهم كمراهي خواجه كه سيري جويد از سلطان(١٠) شكم كر لقمه جويد سنك ده نه مرغ بريائش أبي دايم (٩) چرا مي بست سنک اندر شكم داني چد(۸) مرتانش کند مردم تهی دارد علندانش

٠ ج، ٦ : تو ٠

الف : هر كو موخس ب : هر كه أموخب ، كه كمد عالم شود اتمه نكردد سير شيطانش

٩ ٠٠: ٩٤٠١ش . ب: اکر.

[.] نشابغد السان كفراش . و الف ب : كروه و

٠ الف : طام . y ~ 1 37 ' الف : شيري ؟ ب : يطون .

agend landed; injuly

سجو هزار از فلکم کو خاک خور گنج فريدونش بهل ملک جهان کو باد(۱) بر تخت سليمانش عربص از^(۲) غود همه حسرت خورد از مال بيكانه چنان خايد كزانهم بارهاى ماند بدندانش

همه دلهای مظلومانست آن صد پاره بخته (۱۱) که تو بر خوان (۱۱) سلطان قلیه میخوانی و بربانش بجری از نالهٔ نرم خمیف ای سکسل سلطان ز

که سنگت را (۵) پدوزد گرچه از مومست پیکانش تسرا کلتار نساهموار بخراشد دل (۳) خلتی

یکن هموار آنرا هم زبیان تست سوهانش کسی کاندام (۷) او آزاده کشتی از حریر و خز

بیا تا خاک بینی مرده (۸) بالا در شبستانش م

ملک تقویم بر کف از چی تقطیع پسراهن (۲۰ اجل پنجه میما کسرده از بهسر گسربیانش

هممه گفتند و کس روشن نکرد این عین معنی را همان افسانه پیل است و امس دست (۱۰ کورانش

بسازار فمتسران رو اگر نقدیست در کیسه که چندین تحفه غیب است در هر کنج دکانش در در خانهٔ درون دان به تازوران بال

درون خانه درویش دانی چیست آن(۱۱) غلست شب قدر آمد است و گشته اندر حجره پنهانش چومرد از خود برون(۱۱) وتنه کل و خارست یک رنگش

چو ست از هوش شد فارغ شې و روز است يکسانش

ا الغا: الأو نظمة على المالولمالست أن صدر يارة تنفقه . علا الغا: شان . على : شان . على : شان . على : شان . على الغا: شان . على الغا: شان . على الغا: شان . على الغا: سان . على الغان الغان . على الغان . على الغان . على الغان . على الغان . ملى الغان . على الغان .

[•] ب: الأندارد ، ٢ ب: داي ، ٧ ب: كادم ، ٨ الف: «.و. ، • ب: إذ أهن ، • ١ الف: ييدل است پيش دشت . ١١ الف: اذ . ١١ ب ع : بدردن ،

مرا المياف مطلويست له (٨) تعمين أزين معنى بسطق آسوزى شيديس إبانان خراسائش إلا أنش نام مرات العبقا كردم (٧) كه بفرستم که از خواب گران بیدار کردستم بشروانش (۱) سخن زالكونه گفتم من بلند امروز در دهلي(٥) جوی آدردم و کاهی که ریزم پیش یکرانش نه من گفتار دان را جوابی ساختم ایکن دل من بعد (۱۱) تعلیم است و من طغل زبان دانش مرا سبق كمالست اينكه كلت استاد خاقاني کسی کو سهر او در دل ندارد نیست ایمانش مرا مهر على ايمان و در دل مهر او دارم که آسانست بر موسی که گردد چوب نمبانش (۱۷) چو شیخت شیخ باشد کر جمسادی جانور کردی تيمع فرهب آمد (۲) نوج را در عين طوفانش ذ درياي شميادت چون نينت لا بدارد سر(۱) .

مرد الصاف المعلوسات نه (۱) تحسين أزين معنى كسى كو بكذرد ز العماف باشد خصم يزدائش ز ايم دزد(۱) مدنون كردهام كمني بهد بيتى غداوندا نكمدارى ز دست نقب دزدائش (۱۰)

F (11)

وقست كين غيرابه(۱۱) بديبوان رهما كنيم جيرواز بها فيرشته بهاوج سما كنيم

۸ الف: نهر ، ۴ ب: درد ، ۱۰ الف: تعب دردانش؛ ع: نقب در دانش ،

١١ الف : نظم ؟ ج : إن علامت " - 4 ، دارد ؛ ب : جيزي ننوشته . ١١ ب ع : خواب .

چون نفس (١١) كشتني است تدوقف چرا كنيم چوان عمر رائتي است تاسان چزا خوريم ويسن تسويسه وا ذخيسرة راء انسا كنيم از آب ديده بـر(٣) دل بـربــان نمك زنيم مينا لبة تيهم ممالم منالغيام ل مطربه کفی بهم ژن و مستانهٔ (۱) یکوی عيد بسيك يه الما الماليه كيسر

دردی که در دل از بی (۳) این خاک احد است این بشت ط (۵) که بر در دونان دوتا کنیم على منسكلة بي اله وي إحد محالمة ماسع

ه رب زر ما سهوس بديمهاى ما ازانكر (٥) له دب که کر اجل نبود ما چها کنیم (۸) بها هیبت اجل همه چندین دماغ و کبز المثنار اره، مشالانه (۷) إلب على معالم المثال

نسرلاد بيسرمش (١٠) چو تولي هر چه ما كنيم

(42g)

هر آن کسي (۱۱) که بدو اين دهند آن ندهند بكسوى عاشتى از عنائيت نشان درهدر (۱۱)

:14

و الف: بل. ٢ : ج: بي. * -: 4C. . شقا : ىغا) A ⇔: ♥⁽* . الميد : و ب ا ب: هم زن د دستانه .

الف ب: بدلهاي ما از (تنه (ب ؛ ازاتنه) . الف : اين مصرع ندارد .

ج: پرسش ؛ الف: سرزد بپرسش : ب : بر رو سرسش . • 1

ب ع : بكري عانيت أز عاشقي أشان أندهند (ع : أندهد) . ١١٠ الف : يكن . ج: اين علمت أ-4 ، دارد ؛ ب : جيزي للرشته .

⁸⁸

THE REAL PROPERTY.

فالتثالم بتداركه بالمن بعائشان بکنتش که بکش تا بسمدر و بسرهسم

Ela(1)

آن داروم (۲) بهم که قدامسوشی آورد من ثالمران ز ياد كسى كشم اي طبيب اعمل علاج را بسقدع إسوشه آورد عشقت غيد ذ عالم بمسهدشي آورد.

E (4)

ابن سخن بیکانه را کو کاشنا را خواب نیست كنته بودى خسروا در خواب رخ بنسايت خانهٔ درویش را شعی به از مهتاب نیست كر جمال يار نبود با خيالش هم خوشم (٧) حسر كجا جلاد بماشد عاجت تقماب نيست « به نام من است ای چرخ تو زحمت مکش (۲) خون خود خور آخر(۱۱) ای دل گرشراب ناب(۱۰) نیست خم تهی کشت و هنوزه جان ز می سیراب نیست

یادید چه بلا آدمیم خونی که دارم (۱۰) هر جا که یکی روی لکو(۱) جان من آنجاست

٠: بېش .

[.] عالمه نجاله . م العالمة : ب المعالمة . الله : ولامي ؛ ب ع : چيزي لنوشته . ١ الف : داروام .

ياليه كه چه بد أدميم خوى كه دارم . إلى: بلا دمنم فرى دادم ؛ ج: إلا أدميم فرى كه دادم ؛ وإنسالهم انسفه غطى : و الله: رو مكو. ع : إلى علامت (٥٠ ، دارد ؛ ب : چيزي لنوشكه . ألم : خيال ؛ ب : خيال غوشم .

(i)

که کیمیرای (۱) میدودی کلام کس دارد وسأأطيعة بالث ببالعيدة طمه

6 (4)

در آنتاب قيامت هنوز تدر باشد شميدار (١١) عشق جو آلوده شد بعفوني كنتش (١٠)

درون خاک (۷) که خشتم بزیر سر باشد کنم کر از تو فراموش خاک بر سر من (۱)

چشم مشتانانت از خون بسته كردد نه ز خواب

F(+1)

باز تکشاید مکر بازش هم از خون تر کنند (۱)

بودست (۱۱) بيش ازين قدرى أرسيده تر الأأنا مانه عدى ورنه روزكار

F(+1)

برأن دلی که بشبهای ۱۹۰۱ تار میکذری تو ست. ناز چه دانی که تا چه سیکذرد

٣ الف ب: چيزي نارشته ؛ ج: اون علامت - ۵ دارد . ، تيهش ؛ ب اه ٠ ع: كيماي . الف ب ؛ چيزي ننوشته .

ب: خاكى ؛ تذكو رياض العارفين من ١٠ ١ ، چاپ طهران : بزير خاك . ٢ الف: ييس ازاين مصرع 'فرد نوشته است . پشتفر .

• الله : بار يكشايذ عكر بارش بهم بهم اله الله الله عب الله عم ال غوي براغله . • الف : فرد ؟ ب ا ج : چيزى لفرشته .

الف : بولاة أسب . 11 . فالد : فود ؛ ب : چيزي لنارشاء ؛ ع : اين علامس " ك ، دارد . • 1

الف : قرك ؟ : اين علامت " ه ، دارد ؛ ب : چيزى ننوشته . 41

. يولېلىسى: ب 41

ALIMAN.

41

£(1)

چنان زهر فرانس^(۱) ریختی در کام جان من که مرک از تلخی آن گرد جان من نحیگردد

€ (r (a)

همر کاه سرفی از سر شاخی نوا زند آید بدل کسی و ره جان ما زند

و له في الرباعي از آتش (۱۹) عشق هر كه افروخته نيست

باوی (۱۹) سد سوزنی دلم دوخته (۱۹) نیست

کر سوخته دل نه ز ما دور که ما آتشن بدلی زنیم کو(۷) سوخته نیست

e (4 (A)

هوشم نه موافتان و خویشان بردند این کجکههان مو^(۹) بریشان بردند

گویند تو دل چرا بدیشان ۱۰۰۰ دادی

بالله كدمن ندادم ايشان(١١) بردند

. وله (۱۱) ولغي كه هسزار دل بكارش ميشد

اجديد عكر مشك بكارش ميشد

، منشهانا روپين : و نب شعال ٢ . و الف : فراقي . ١ الف ؛ و نب شعال . و نب شعال . ا ١ العالم : و ١١١ من العال عن العال العال العال العال العال العال العال عنه العال . العالم عنه التعالم العالم ا

ه کلیات امیر غسر ؛ نامای (باض العارفین ؛ با او ، ت ب ع ؛ دل اندوغته ، ۷ کلیات امیر غسر و ؛ آنابای (باض العارفین: کان ،

. من الالحيد: سفا ، المنشئة ري يي : و الف : كام المناه ال

رياف الشعرا نسطه خطى: كريذه كه دل چرا بخريان . ۱۱ الف: ندادم ر ايشان . الف ب ع : چيري تنوشته .

كنتم كه جرا سرش بديدى كنتا

بسیار سر اندر سرکارش (۱) میشد

وله (۱۹)

الله روى چو برگ ارغوان را تكريد د آن غمزه شوخ داستانرا^(۱۱) تكريد

ابروش بنیکویی (۱۱) دوم دارد لیک چشمش که دوم ندارد آن را نکربد

£ [7 (8)

و سه ای دل که (۲) فرانش رک جان بکشودت

(٧) تاكان غامة خون آلودت (٧) تاكان غالبة خون آلودت (٧) من النابع بالنابع بالنابع

6 (h (p)

خوبسان ز دل درد گرزین میهرسند دز بیساران رنج بیسن میهرسند

" كذتي كه فلان (* !) هنوز بي ما (* !) زنده است(* !)

الف: سروكارش.

۲ الف: رباعي ؛ ج: اين علامت شه، دارد؛ ب: چيزي لنرشته . ۲ الف: شوخ و داستانوا . ۲ جن ج: ايكوي .

و الفَّن: وباعي ؛ ج: إين علامت 'ك ' دارد ؛ ب : چيزي لنوشته ، Γ الف : چو ، V . ب : دردست ، V . ب : دردست ،

من خود مردم ولى چنيين مي پرسند (١٠)

مىسوز چنانكه بىرنىيايىد دودت(۸)

. به الله . (بامی ؛ بن _{ج : به نوزی ننوشته . ۱۱ الله : (ما نداید . ۱۱ ب : هنوز می بازند است ؛ چارند است .}

۱۱ الف: (مما ندارد . ۱۱ ب: هذر زمي بازند است ؛ ج : مازند است . ۱۲ الف : ايرن مصرع ندارد جاي سفيد مانده .

41 M

غراجة عس

[F] (et) : قناعت و تعبود و تفرد و خوش بودن و خوش گذرانیدن مانند غواجه حسن ندیده ام. كسي را (١٠) در لطافت طبع وجودت ذهن و استقاست عقل و تبهذيب اخلاق و لزوم نجم الدين الدب داشته فياد برني (١) در تار يخ فيروزشاهي آورده كه (١) من

ت ا بال نشاط و راعت جان را عوف سرور و شادی جون چهرهٔ دوست از ملاحت جول لكته عاشق از لعباحت

در آن باب (٢) جنبائيده٬ فرد (٧) : طرز حضرت (۵) شيخ سعدى بوده ، و هميشه تلاش آن روش ميكرده چنانچه جرسى شدى بقوالان كنتى كه شعر خواجه حسن را بجنوانند. و خواجه حسن بسيار معتقد و خواجه حسن نهز از سريدان شيخ نظام اوايا بوده٬ و شيخ را هركاه ذوق سماع

(۱) المال معنو كالبين ازان كاستانده سن کمی ز کاستان سعدی آورده است(۸)

تداولست النجه نوشته ميشود ازانجمله است قطعه (١١) : وقت سلطان محمد تغلق بديوكير وفت(١٠) و در آنجا فوت نمود . ديوانش اسروز ادی توجه (۱۱) خاص بوده . و خواجه حسين در آخر عمر حسب الفرموده (۱۱) پادشاه و اهل هند اورا سعدى هندوستان (١٠) سيكفتداند، پادشاهان و ملك زادگان را

ع : اين علامت ' عه ، دارد ؛ ع : جيزي لنوشله . الف: أن ندارد . 3 : Icche imm la . . وأي المياء : ب ؛ ب الميا وزني .

ب : اين علامس (ـ٥ ، دارد ؛ ج : چيزي لنوشله . ، باب؛ نداره . . با ع : المفرت ؛ ادارد .

١٠ الف : ملدرسكاني . . عنا يالسلا : مغا ۸ الف: أرزد است.

١١ الف: بديوكير كرفت ؛ ب ; بديوكير رفئه . ب: حسب أنفرمونة . 41 . برهايي : ب ١١

[.] هــ نتــــا : بن ؛ هملتا نتــــا : لغا :

اگر ز جام ابت جرمه (۱) بیخشی زود

smele Ira (") mile in a no le .

هزار آتش (۳) سوزان فرو شد اندر دل د زین فرد شده یک روز برنیامد(۱۰) دود

عجب معامله، پیشم آماست امروز که زاهدان گلهمتدند و شاهدان غشنود

علام نتوكس مستانة تنسو ام امروز

خلاص کرد (۵) ز پسرمیسزگاری که نبود

حسن نصيحتي از دل هميكنيم ترا۱۲)

وله (۸)

ولى دل تو نصيحت بذير نيست چه سور (٧)

ما را بعبز تو در همه آناق يار نيست

مشفق تد از غم تو دگر (۵) غمکسار نیست گفتی بسو بکوی دگر کس قرار گیر در(۱۰) عمهد نامه من و تو این قرار نیست

E (4 (1 1)

ای خواجهٔ عاقل (۱۱) تو دل خویش نکهدار بر دل شدگان چیب گرفتن هنری نیست

. لمري واله إلى الله علي عليه المعالم الم

. ٢ رياض الشعرا نسخه خطي : بشري ايين دلم ارتوئه . ٢٠ رياض الشعرا نسخه خطي : هزار درزج . ٢٠ ١٠ هم الف : يكرون نيامد .

ه رياض الشعرا نسخه ضطي : خلاص داد . ٢ ب ع : هميينكيم كه ترا .

۷ . و المساور مست من المساور و المس

۱۰ اف : بر. ۱۱ اف : به مناه به مناه به نام نوری : به نوری : به نوری : به نوری : به نوری : به نوری : به نوای : به نوای : به

العلااشة

و مهل اگر خواهی قلم از کوی هستی بازکن(۱) کیمیا در حقه نمیب است در(۱) بازار نیست

[F] (a)

P/AN

در عرصات همچنان (۱۳ روی گشاده اندر):

تا بدعا بدل شود دعوی داد خواه تو هر کنهی که میکنی عذر که میکنی(۵) طلب

12.(1) and diam and The me "the The "The "The "

د (۸)

ای بهبدت پارسانی را برسوانی(۱) بدل من یکی زان پارسایانم که رسوا کردهٔ

F (+ 1)

اگرنه چشم حسن خامه (۱۱) بهر ديدن تست

بعمر خویش مبیناد روی بینائی

F (* (* 1)

بدائي كي دوي نان (۱۳ ساليا دي

دلی ز بخت به خویش در عراسانم

ا رياض الشعرا نسخه خطى : ومن ميكولي قدم أزكري مستى بازكش .

۱ الف: است د در. ۳ چ: اين علامت -۵ ، دارد ؛ ب: چيزي ننوشته . ۴ کارات اما م

م اليان امير مس (٥٠ ١٩٦) : ممچنين . و رياش الشعرا نسخه خطى : ميكند .

ه رياض الشعر استخه خطي : ميكند . ٢ له الف : اي اذرارد . ٧ ع : 'تر ك أدرارد . ٨ الف : نظم ؟ ع : اين عالامت "٥٠ دارد ؛ ب : چيزي ننوشته .

 ⁽بافرالشعرا نسفه غطى؛ تذارو رباض العارفين (ص١١٦)؛ كليات امير هسب
 (ص١٦٦): پارسائيها برسوائي.

[•] ا ج : الاس علامت '-ه ، دارد ؛ الف ، ب : چيزي ناوشته .

[.] ١١: كليات امير هس (٧٧) : خاص .

[.] ١١٠ علامت و مارد؛ الما ب : جيزي نيشله . ١١٠ الما : ليايد .

مقلت اقليم

(۱) یما ج

Und that : hum (4) or) It sind love huma أل خدا البيد ميداوم (١) كه قسيرة روز مشر

6 fr (at)

آنچه در فرهاد مي بينم (١٠) در پرويز نيست (٧) عشق بازان دیگرند و میش (۱۰ سازان دیگرند

6 (4 (V)

تا بوی بېشت آمد اړين (۱۱) فستن و فېورې الاسما (١) يلب سيام ده (١٠) و ذر دهني ريز

E (41)

اين آن(١٠) سوالهايت كه آنوا جواب نيست کفتی آدا چه شور و چه (۱۱) سوداست در دماغ (۱۱)

6 (x (1 x)

م الف ب: چيزي لنرشته . ٠ : دست. ٠ الف : داوم . ا ع: إلى علامت الله ؛ دارد ؛ إلف ب : چيزي للوشاء . ان نه زانست روزگار منست (۱۷) که ز سبر تا بهای د بیدست (۱۸)

ميدينم كبعل پرويز داشت. ج ؛ الين بيست أمارد ؛ تفكرة وياض العارفيين (ص ٢١٦) چاپ تهران : انچه در فرهاد ١ الف : مي بينديم . . نقشه : مقال

١١ الف، ب : جداري للوشاته . ١١ ج ع : شور چه . . بېښانانسشوا: ب وباضرالشعوا نسخه خطى انجمن آسيائي كلكته و كابرات اميرهسو، ص ١٩١١ : (ن. . ج : البن علامت '٥٠ دارد ؛ الف ' ب : چيزى لنوشته .

١١ الف ع : إنه يورد است. . تسين: ب ١١ الف : فرد ؛ ب ع : چيزي ندشته . كليات اميرحسن: اين زان. كليات اميرصس من ٧٠ : كفتى ترا چه سوز ر چه شورست در سماع .

٨١

Ffr(I)

ای جون مه نو آیتی (۳) از نور سمادت

جون حسرت من حُسن تو هر روز زیادت. در سرت المراب

از دست تو تالیدن و درمان طبیدن

ستى ادب باشد و تعملن ارادت(۱۷)

د (به (a)

جد کرد طبع بدایم صلا دهم همه را که از کرم نبود طوف (۵) بوستان تنها

دلی ز طایفه سیوه دزد میمانرسم که باغ سخت بزرگست و باخبان تنها (۲)

و له في الرباعي (٧)

ای اضا تو تعدم شوی نادانیها (۸) عفو تو پذیرای (۹) پشیمانیها از اطف بکن کاد بدیشانم جس ای جس کندره پسربشانیها از اطف

F (* (* 1)

دارم داکی غمین بیامرز و مهرس صد واقعه در کمین بیامرز و مهرس (۱۱)

۱ الف: بنست؛ بن ع : چيزى ننوشته . الف: نوالي. ۳ کليات امير هسن (ص ۱۷) :

۸ ع: شرى تا دانانيا . و الف : پذيرائي .

. الف: براي ؛ ع: اين علامت "-۵، دارد ؛ ب: چين نشيشه . ا ا ع: اين مصرع ندارد .

شرمنده شوم اکر بهرسی عملم (۱) ای آگرم الاکرمین (۱) بیلمرز و مهرس

شيع جماري (۱۹)

بسیار فاضل و با خود و دبانت(۱۱) بوره در زمان ابوالغازی سلطان حسین میرزا (۱۱) بوده در زمان ابوالغازی سلطان حسین میرزا (۱۱) بخراسان رفته تا آخر عمر بدان دیار گذرانیده و چون (۱۱) وقت استرداد امانت نزدیک (۱۷) رسید معاودت نموده همه بر اذخار مثوبات اخروی میکماشت تا رایت بعنام مخلد برانواخت (۱۸):

كسى كد عزت عزات (٩) نيافت هيچ نيافت كسيكد روى قناعت نديد هيچ نديد

و جنت آشیانی همایون پادشاه را (۱۰) بصحبت شیخ میلی مونور بوده و (۱۱) همواره ها او مجالست مینموده و احیاناً بصحبتش میرسیده و او بواسطه ستر اموال توجه بنظم اشعار مینموده (۱۱) این ایبات از انجمله است نظم (۱۱) :

عشق را طی اسانیست که مهد ساله سغن دوست با دوست(۱۱) بیک چشم زدن دیکوید

سا دا ز کرد کویش (۱۱) پیراهنی است در تن

آنیم ز آب دیدهٔ صد چاک تا بداین

ب: علم. ب: جمال ؛ (رز روشن (صفحه ۱۹۵۴) علمي جلال خان جمالي دهلوي . الف : 'و با غود و دياديت نداود .

الف: كفرانيده چون ع: كفرانيد رجون . « ع: تريون الدارد . الف: بر افرائيت . « الف: بر افرائيت . « الف: تمرات الدارد . « الف: تمرات الدارد .

۱۱ با الله : (ا نوارد . ۱۱ با ج : (ز احيانًا كا نمينمبومه ندارد . ۱۲ با ج : (د احيانًا كا نمينمبومه ندارد .

۱۴ (رز ررش (۱۹۰ معفعه ۱۹۵۱) و تغاید ریافه العارنین (۱۹۰ معفه) : یار با یار . ۱۹ الف ب ع : چینزی نندشته .

۱۹ (((رشون (مفحه ۱۹۵۴) ؛ تذکره ریاض العارفین (۱۹۰۰ هم) و طبقات ۱۲ بری (جانه ۱ س ۱۳۴۰) : ما را خاک کریت .

ت اقليم

ویرانهٔ دلم را(۱) گنجی است یاد رویت در وی خیال زانت چون مار کرده مسکن

وله (۲)

زاهد بطعند گذشت كد روى بتان مبين (۱۱) ای ای تحيیز دیده بینا برای چيست

قبرش در دعلي كبنه است و خسرو هند (ما) تاريخ فوت اوست .

مولان (و) على أحدد

در آمهر کنی از بی بدلان زمان است و بنا بر جودت طبع شعری میکوید، از ممله است نظم (۲) :

صورت و معنی نگردد جمع در عر پادشاه پادشاه صورت و معنی است اکبر پادشاه آن (۷) شپنشامی که میافتد (۸) بروز پار او از نبیب چوب (۹) دربان پادشاه بر پادشاه تا که باشد مشرق و مغرب مبادا غیر او

از کنار باختر تا حد خاور پادشاه

ic (- 1)

مرا هر شب چو دزدان خواب کرد چشم تر کردد دلم را به خست بیدار بیند باز بر گردد(۱۱)

الف: 'را' ندارد . ۲ الف' ب' ع: چيزي ننرسته . ۲ ع: (مبيدي' ندارد . (در ررشون (ص ١٥١) ؛ فهرست كتب خطى جاد اران (ص ١٥٦) سال فرتش ۱۹۲۲ نوشته . ۵ الف: (مولانا ندارد ، ۳ ب' ع: است ک. الف: ای. ۸ ب: که افته . ۴ ب: خرب .

ب: إني علامس '-ه' دارد ؛ ع: چيزي نفرشته . فما قليطان عدايس در تفاره رياف العارفين صفحه ١٢٦ چاپ طهران بعنه ١٣١١ إين بيس را باسم نشاني دهلري خبرط كردهاست .

مولانا عبدالحق

ر در سلک نضلای آن شهر و مقام انتظام دارد و علم ریاضی و آلهی (۱) را نیک

سیداند و گاهی شعری میکروید؛ از آنجمله است^(۱) :

راک حداست در کف بای مبارکت با خبون عاشتانت که با بال کردهٔ

وشيخ فيضي اين رباعي درحق وي (١٠) گفته :

ای باک بیرون ۱۱۰ سید کار بدل اقرار بلب کرده و انکار بدل دین از تو دو روید شد بمانند قلم مصحف بزبان داری و زنار بدل(۵)

14m2 (r)

اگرچه از میصل است اما در دهلی متوله گشته و شعر را نیک میگوید، این راعی در مدن عضرت شهنشاهی مر اوراست رباعی (۷) :

فردوس بسلسبيل و كواد نازد دريا بگهر فلك باختر نازد عاشق بكرشمهای داير نازد كونين بذات شاه اكبر نازد

و له (۸)

من كاهش جان اهنت اهنت خويشم شرمنده دا، ز روى سخت(٩) خويشم Tتش زن خانسان رخت(١٠) خويشم

ديريست (۱۱) كد من دشمن بعضت خويشم

ا الف: اللهي. ، الف: است نظم؛ بن ع: است – ق ، الله عن خود . الله : برري ، هي عن ان رين بدل ندارد .

٢ (در رشو (صفحه ۱۹) : اظهر .

٧ ع: الراست - ؛ الله : در عق شهنشاء مر اراست رباعي .

٨ ب: إين علامت '٥٠ دارد؛ الف ع: چيزي ننوشته . ٩ ب: "سخت ' ندارد .

ا الله : دار است .

وكسوا

داشته (۱) چنانچه از این ایبات که مسعود سلمان راست مستفاد میکردد٬ نظم (۲) : در زمان باستان شهری با نام و نشان بوده و قلعه در غایت حصائت و محکمی

اجوم عند(١) درآورد لشكر جزار بدای نصرت اسلام را (۱۹) ز دارالسک (۵) خدایسگان جهان خسرو صفسار و کبسار بخسرخی ملک (۳) عصر سیف دولت و دین

بسان کوه بدو بسارهای چون کمهسار حمار آکرد پیدا(۱۱) شد از میانهٔ کرد كعش مقام بيشه كمش نسزول بغار همي گذاشت حصار و همي نــشت زمين(۱۰) چو بعر (۴) طوقان فعل و چو ابر صاعقه بار جدجرخ کینه(۷) کش و چون زیمانه(۸) با قوت

سلطان سکند راودی هست بر معموری (۱۳ تان مقصور گردانیده و (۱۶ شیر خان و سلیم خان وده و الله عناليا تافليف إلى (١١) بالمتنا مكرًا على ما والمنالي تافليف بالما الله (١٠) يوده و

٣ ديول مسعود سعد سامان بنصحيع آقاي رشيد ياسمى چاپ طهران ص١٢٦: بكو كه ، هـ ميگيه : _{و "}ب ا ١ الف: 'داشته ندارد .

ص ۱۲۲ : زبهراصوت اسلام را . ١١ الف: إو ؛ ديوان مسعود سعد سلمان بتصحيم آقاي رشيد ياسمي چاپ طهران

، فايدا عې : چ کيدانه . ١ الف : بيرم د هند . . حلاناً عن ا: و ع

١ ايفناً : كهي كذاشت حمار د كهي كذاشت زمين . ٩ ديوان مسعود سعد سلمان بنصحيع آقاي رشيد ياصبي چايد طهران من ١٢٢: چو ابر. ه ښارهغ : ب ۸

المناج : أكرة جو ييدا.

١٠٠٠ ج ؛ أباداني . . هناليمه : رو اسه

وا الف ب: ﴿ نَدَارِدُ. ، امترا: _{و '}ب ۱۱ 6 4

ان ان سی موفور در آبادانی آن (۱) بشدیم رسانیده اند ، اما در زمان ابد بیمان میر به از رسی موفور در آبادانی آن (۱) بشدم رسانیده این در زمان اید بیما و میرت شامه از شدید آن میرا شام روز (۱) بیما و میرت آن میری آن میرز آن میرز آن میرز آن در (۱) بیمانی بیمانی روز (۱) آز میران میرز آن میران
آن حدايق و سرابستان(٩) و عمارات ساخته شده كه هريك چون روضهٔ رخوان

ني (١١) خوبي آن را ز ره عقل و (١١) قياس است ني خوشي اين (١١) را بكه ومن شعار است

نداند السي چون ستايد(۲۵ همي برد چشم را چون گشايد همي(۲۷)

: (١٩٩) ي فر١٩٩) دارد ١٩٩٠ ع سنالها سيرله، ولاحتسا

دلكشا و مالند عوصه (١٠٠٠ قردوس جان اقواست قرد (١١٠) :

۱۱ الف: سرا بستانات. ۱۱ الف: (عرصه الدارد . ۱۱ ب: الف علاصت " ۵۰ دارد ؛ چيزي لنوشته . ۱۱ الف: نه .

۲۰ الغاد الكان الما الكان الما الكان الما الكان الما الكان الما الكان الما الكان الما الكان الما الكان الما ال

۱۲ ج: الف: الأندارد. ۱۲ ج: الان الدارد. ۲۲ الف: يكدكر.

ب: سايد . ٢٦ ب: همه .

: کېشرحه والزمردسي أنجد قابل ذكر و لايق تعرير باشد اين چند نفر است كه نوشته

المفااعا بديث

آگره می نویسد و شیخ مزبور امروز مظهر جلایل اخلاق و شرایف اومیاف است (۲) : آگره سکونت گرفته و مسقط الراس شیخ ابوالفضل آگره است لاجرم ویرا در تحت(۱) شمخ مبدك ناگوری الاصل است اما جون قطع تعلق ازان شهر و منكان كرده در خلف العمدق شيخ مبارك است كه در سك علماء وتت انتظام داشته اكرچه

از کوهر سيراب (٣) بسي کنج دفين است کنجیست خمیرش که بهر گوشهٔ او در

آزمودن(١٠) طبع جواهر نظم (١١) از كان انديشه بيرون مي آورد' چنانچه اين بشعر خواندن وغبت تمام (٩) دارد و بنزاكت و دقت نظم نيك ميرسد و احيانا بنابر مترسلاله اجتناب واجب میرداند و شاهد این معنی تاریخ اکبر نامه است و همچنین (٨) تاللمة ع فاليشد تالفلائه إلى للشكري بيهجة مكلس م فإلا تا إلجه (٧) إن تا إلا. و تنعقيتي مطالب حكما مصروف ميدارد (٢)، و در انشا يد بيضا دارد' چه نوادړ عرض بجوهر قايم است اكر ساعتى فرصتى (٥) مي يا بدا وقات را بتحصيل سفنان فضلا وفهم لظير و علميل لدارد٬ و با آنکه همواره در غدمت حضرت شاهنشاهي چون الما يبع تكاف و سخنورى و غايله تصلف و مدح (۱۹) كسترى (مروز در عقل

همرجند بجهد لاغرش ميسدارم (١١٠) از يك سعنن فضول فربه كردد نفسي دارم كه هد نفس مه كردد كويم كه رياختش دهم به كردد

[.] تسوية : سفا ، ب : اميدارد ندارد . ٠ جي: درد ۽ ٠ م باست و الم ب : لاجرم و بر درخت . ، هـ حسا: ب ١

الف: ١٦٠ ندارد . ، سالفينسة : سفال ٨

الف: أزمون ؛ ب: احياناً براى أزمون . . النمس: بسيار.

[.] لوناي ي : ب اله ب ع : (باعي ه . . يحلقا: نظام ١١

شيم الوالغيف فيفى

أنجز ثمبر شجر (۱) شيخ مبارك است در جامعيت علوم و لطف شعر و حسن فقال(۱) عمديم المثال است و در حلمت طبع و كثرت فهم و دقت غيال مشوف يو يوتبه كمال نظم(۱۰):

هست از اهاف طبع (۱۱) گروه.. بار بعتر ابسرار(۱۶) و مخسیان اسرار

واو در اندک روزی (۲) بنایر کثرت قابلیت در خدست حضرت شاهنشاهی نشو و نما یالته بخطاب ملک الشعرائی شرف امتیاز یافت (۷)، مواردانگام (۸) نام کتابی در اغلاق نوشته که (۹) حروف منتوطه ندارد و نفسهر کلام نشبر را (۱۰) نیز بی نقط (۱۱) تمام کرده و موسوم بسواطع الالبهام گردانیده و (۱۱) میر حیدر معمائی (۱۱) سورهٔ قل هواند احد را تاریخ تمام آن یافته (۱۱).

ديوان شعرش بانزده هزار بيت است⁽³⁾ كه متذاول است و بموجب فرموده حضرت ديوان شعرش بانزده هزار بيت است⁽³⁾ كه متذاول است و يموجب فرموده عضرت المعلشاهي تتيم خسمه نموده و ⁽¹⁾ در برابر هر كتاب (۱۷) حكوبت چندي گفته اما بالمام ارسانيده (۱۱) و <u>نار دمن</u> را نيز بفرمان حضرت شاهنشاهي نظم نموده . و بالمام ارسانيده (۱۱) همه علوم بخشي دارد اما عربيت و حكمت را بيشتر تتيم نمرده و در

[.] المان : و ن الله على المان المجمد المان المجمد المان المجمد المان المجمد المان المجمد المان المجمد المان الم

ه ب: است از طبع . ۱۹ ب: است از طبع . ۱۹ ب: فرصلی ، ۱۰ اف : از در خده منت تا ۱۱ متیار بافت اندارد .

۸ ب: نوادرالكام ع: نوادرالكلم.

۱۱ ب: الله : به المارد . ۱۱ الف: بسواطع الألهام كودانيدده و يدر شيخ مهاك محمدالدين شيخ أدرالله جونهدري

بجامي بسم الله الرصون الرحيم لا اله الا الله محمد الرسول الله يافقه و . ١٠ الف ب : معمامي . ١١ الف : هو الله وا تاريخ الممام أن يافقه ؛ ب : تعام يافقه .

وا ب: السب الدارد. ٢١ ب ٢٠٠٠ الله . ١١ ب عن الدارد .

۱۷ الف: برابر كتاب.

النما و سكاوم اسلاق و الرساط على خود يستطست . و اشعارش (۱) اكرمه از هايت الجمثه راحياج (۱) باطبها و تعاود اما يتابر التزام بعدي جند بيت اختمار افتاد (۱۱) .

ع عند دل بسشوة خوبان كرد كدم الهن دل استوام و دل ديكو ل يو كدم حد اد لاند ل ياغ اسدم كل اشاط تا كل هوتان الكادم ها حسوت درد كدم

ديوان خود مكر بدو عالم كرو كنم

ولد(ما) دويان ديار كرومي شكر لبان هستند كد باده با نمك آميختند و بد مستند بناله شهرة عشق است عندايس ار نه ناس كداشته مرغان دريين چمن هستند

د (۱۵ (۵) کر سیم اینچنین (۳) بود چشم تو بد هلاک ما از بس مرگ عاشقان سومه گذید خاک با

رد (۷) محرو الباد ناليان نالي عالم المحرو که ز الباب جهان ۱۵) محرو بالته الد

The state of the s

F (1)

کید را دیران سکن (۱) نشد ها (۱) نیس ناسی از ایران ایران ایران (۱) در (ایران (

وله في الرباعي (ع) عاشق كه غم از جان خرابش نرود تا جان بود از تن سب و (۵٬ تابش نرود خاصيت سيسماب بسود عاشق را

Every cy factonia eleq cyto gib

The form of particles gib

If a_{n} the a_{n} is the a_{n} is the form of the left of the a_{n} is the form of the left of the a_{n} is the factor of the

وله (ه) عشق آماه و غاك محنتم بر سر ربيخت وز بسرق بلا بغرمنسم اخكسر ربيخت غولز (۱۰) در رك و ريشه دام سوخت چنان

كز ديده بجاي الملك خاكستسر ريغب

و الله الكلم الب المن علمت - ٥٠ دارد ؛ ع : جدوي ارفياء .

مهمي

شاعر(۱) توكل بدشه بوده و شعرش حاء وسط(۱) را داشته . آنچه نوشته مي شوره داز هي مي آيد (٣) :

حسالسا دايساليه مد منهلا نالبه

درو کسیکه اقساست نکسرد انسانست (۱۹)

الذال دهر تأهل (ه) طريق مردان نيست

كسيكه رست ازين بيد(١) زال مردانست

نداع بد سر ابن خاكدان نشايد كرد

كه اين غرابه سر انجام كار ويرانست

شهد که منت کردون بزر(۷) کشید کداست (۸)

تسالطه تسا تند نانا في لا ملا اللا

الذور المأذي همت جو حشي (٩) هر كس

رد ديد ناس مسعار كنسد سليمانست

سحائمه

اگرچه رطب و یابس درهم میهافده اما بعضی (۱۰) وقت خیالاتش خالی از مزه و تازگی نیست چنانچه ازین چنه بیت مستفاد میکردد(۱۱) :

در هر قلم اين راه اكر چشمه آبست

در تشکی خواهش من جمله سرابست این هفت کرد حامل یک نقد ونا نیست

ساباب علمهار كرمهاى مباب است

ا الف: شاعري .

[.] هـ مياره : و نه ؛ بلفا مياره : مغاا ٣

e ب: تامل ؛ ع : تامان .

٧ ب: 'بزر' نداره . ٨ الف : كذاغت .

و محمد الما بالله : ب المحمد الله الما الم

السا: السط.

م الف : كردانست .

٣ الف : پيرو .

هر سه استهم : وعشان . براي : ميلود عه

جون زميم و لب تشده درين راه سرايي

· سيرايي چشمم (۱) همه از موج سراب است(۲)

عنهدا

شهری (۱۱ مختصر است و هوای نیک دارد . و(۱۱ کمان را در آن مکان غوب میسازند . از مردمش

هبد شاهي (و)

ملحب طبع سليم و ذهن مستقيم است و با وفور فخيلت شعر را در غايت جودت انشا مينمايد اين بيت در اوراست (٢) :

استغفر الله از دل بیمپاشنی درد پیکان بسینه به که دل مرده در بغل

آورده اند که سید شامی را برادری بوده خو کرده محنت و دل داده مجنت (٧) :

دردسندی تا سرادی بی دلی مست عشق از غویشتن لایعقلی

ناكاه در وهكذري هندو إني بديد هر هفت كرده چون ماه دو هفته :

ساید ناز میس مساید ناز انهان قسمی همساید ناز بلا بیمی ز زاف نیم تابش ستم خاری ز کازار عتابش

سید زاده را چون چشم بر جمال آن نازلین افتاد در اول نظر دل از دست بداد (۸) نصیحت بفضیحت انجامید سودمند نکشت بند ببند کشید نایده نبخشید. معشوقه چون

. هـ سينصه ي ب

ا چ: سيرابي زچشمم .

٣ - ياش څخول يون : ب د يون ځو شور .

۱ ۱ الف : اين بيت نمارد . ۲ ب کي کي نوارد .

ه الف: سيده شاء . ٢ ب: الماليان . ٢ ه الف : سيده شاء .

۸ (اف : داد .

24. (4) :

الأنظين وا بدين اساق ملاحظه نمود دل از آنش اشتياق او كړم ساغت و تن واصلت او در داد و هو چندگاه(۱) چون شهرين سايه كاكرني بر او هاد غود اللااغت و هو چند وقت مانند ليلى محمل(۱) عنايتي بر در غلوت (۱۷ مجنون غويش

هر دو مشتی یک دگر می باختند هر دو با دل سوختین می ساختند

ع (۵): آخر این راز نیان در دهن عام افتاد و(۲) واقعه شب مثال روی رز گشت(۲):

خوش است از پخردان این نکته کنتن که مشک و عشق (۸) را نتوان نهنتن

بعد از آنکه این خبر بوالد معشوقه (۹) وسید کمنج حسن آن نازنین را بویرانه جدائی ای (۱۰) داده روز روشن را بر دیدهٔ عاشتی تاریک ساخت و عاشق را چون بوسف همرش در چاه فران مبتلا گردید بعقوب وار ساکن بیت الاحزان سهجوری گردید ذهاب (۱۰) خون از دیده راندن گرفت(۱۰۰:

چنسان شد داش و دردمند که گذی کسی از (۱۱) تنش جان بکند گشساد از ره دیماگان سیسل خسون ز چشمش (۱۱) دل خسته آسد بسرون

ا ب: رجند کاه . ۲ ب: محفل ، ۳ الف : شارد ، ۱ الف المناطق الدارد . ۱ ب الف المناطق الدارد . ۲ ب الف المناطق الدارد . ۲ ب المناطق الدارد

[،] رکشه ع رقشه : هـ شها ۸ (اف : عشق د شها . ما الما ما رقشه : هـ شها : هـ ما الما : هـ م

مهول مفارقت استداد پذیرفته (۱) و شکیرای بنیهایت انجامیده و سوره (۱) ما پوسی در مصحف بقا خوانده درق حیات درنوردید * بیت :(۱۱)

كر خون كند فراق داي را عجب مشار هجـر جمال دوست دل سنك غـونكند مردن هكفت نيست جدا كشته را ز يار

الما حب مامي بيچاره چون كند

جون خبر بممشوقه رسيد كه صبح حيات آن بيجاره بشام مسات انجساميد در فور خود را ببهانه از خانه بيرون افكند و برآئين ماتم إدكان و رسم^(ع) مصيبت ديدكان متوجه آن افتاده شد(ه) :

که آسد در طریق عشق مسادق که نامد(۱۰) بر سرژن معشوق عاشق

جو آن بیمهاره را از عشق خود کشته و از درد خود(v) مرده یافت سرش را (v) از خاک پرداشته بر دامن گذاشت و رو بر رویش(v) نهاده جان بحق تسلیم کرد(v):

چو جان یا جان و تن یا تن به پیوست(۱۱) تن از دوری و جان از داوری(۱۱) رست چنین واجب کنسه در مشتق مردن

بجسانان جان چنين بايد سردن

ا الف: پذيرفت. الف: انچاميد و سروه؛ ع: انچاميد سرده . ۳ ب: در دردوده.

[،] ج: شد. ه . ۱ ب: ماند ، ۲ ب الف: خريش .

۸ جئے: راغ نداود. ۱۹۰۱ ج: تسلیم کردہ کے: تسلیم کردہ.

ال ع: تو ينوست ؛ ب: جو جان بأ جان رتن به ينوست. ١١ ع: دارري .

W 10

ملايك مورتي طاؤس زيبي

الله عبد كو إن يود تما برد بماشيد الان الان برد است كو يى درد بماشيد البهي تمان دار ايين خساكيمان را بيمابرز آن دو يمار بهسربان را هسياهيد اين حسكايتي دارم

آورد، اند که در هند شخصي از قضات بسری داشت بکمال استمداد سومبون باستمداد کمال معروف قضا را بر سر چاهی رسید؛ هندو زنی دید که از تاب رهید جماش مید سوخته چون خال عذارش برآتش نشسته و از کفر زانش د مسلمان دار در زنار بسته : (۱)

کوش کن تا تسام بکدارم

طسراوت بعثش كسزار (۱) جوانى تسر و تازه چسو آب زندگانى قاضى زاده در اول نظر دل از دست بداد و دست از جان شسته دغدغه نام فيك (۱۱) از كف بكذاهت آخرالامر پدرش مى اقربا و احبا در تدارك پريشانيش في آمده حملاج (۱۱) دران ديدند كه يكبار (۱۵) آن جان جهان را بوى نمايند شايد دردش آرامى و در آشنتكيش سرانجامى بديد آيد (۱۱) تا آنكه روزى با جميح احباب د هوهرش ؤنتند و قضيه نهفته باز گفتند (۷) چون آن شخص را يقين حاصل شد

ال يسن سه بارة عابد قدريبي

ه دامان عبت آن بیواره از اغرافی شهوازی(۱۰ یک است از سر مرحمت رخمین ود(۹) :

[.] هـ متسب بان با ب ؛ منه با ب با با با با با با با با با الله با با با منه با با با با با با با با با با با با

[،] والبن : سفا ه . و المن : سفا ه .

۳ ب : شايد دردش ارامي د در اسكيش [؟] سرانچامي پديد امد . ٧ الف : نمردند . ۸ الف : اعراض شهرتي ؛ ب : اغراض شهراتي .

[»] هـ المارية لينهف للمارية في المارة .

كه تا ماتم كند بر مردة خويش طلب كردند باران ١٠ نازين ايش

و آن تازين جوروج وفان و حمد كذوان آسده بديريك آن(۱۰۰ افتاده بيشست (۱۰۰).

چون مرغ أعم بسمل نه آمرده و (۱۱) نه زند. مسلاً شالي إ راء ديد دل ال عالم متفدة

نهرسمه . چون عاشق آفاز معشوقه (۵) بشنيد بمقتضى اين معني مصرع (٤) : با وجود كانرى از مشاهمه آن حالت مثار كشته بيش او بنشست و ازو احوال

شمع من (٧) هنگام رفتن خانـه روشن ميكنـــد

در كيرد عشق صادق و صدق عاشق در وي سرايت كرده متوجه آن افتاده شد و مشاهده فرو وفت و آن زن إن المساهده اينمعني (٩) جون جراعي كد باقتباس از (١٠) آتش چشم بگشاد و نفسي چند در(۸) مشاهده جمال برآورد و در همان استفراق و

سریکه در هوایش بباد رفته بود از شاک برگرفته برکنارگذاشت و رو بر رویش (۱۱)

ای مرغ سعر عشق ز پروانسه بیساموز

کان سوغته را جان شد و آواز نیساسد

كذا شته جان تسليم نمود ، فرد (١١٠) :

١١ ألف: برويش.

ع ع: او ندارد . 1 4,3:50 ۱ . بن _ج : ۱۱۰۰ نولو .

[.] هـ سسشان : ب

الف: بنشست أزد اعوال پرسيد چون عاشق آداز معشرق .

^{3; •}λ. Λ Ψ; ⁽⁸ω₂) ⁽(, ٠ الف : د آذوهان ايلممني . . ٥- ونعملها : ب : و رونعملها : سال

ر ۱۹ مې : نموده - ۹ ؛ ع : افود نداود . الف : ال ندارد.

³⁰

1568

جد کنار سر جو(۱) واقعست و شهری با نام است از مردمش آنچه بنظر آمام یک

شمع نميرالدين

است كه خلونه دوم شيخ نظام اوايا بوده (۱) و اورا چراغ دهاي بيكنته اند. از سغنان اوست: كه ننس آدمي بمنزله درختي است كه بمدد هواي شيطاني در ذات اين كس بيخ (۱) ميكيدد و محكم ميشود اكر آدمي بزور (۱۱) عبادت هر روز آن درخت را بجنباند بيخ او مست ميشود و قابل نام (۱۰) ميكردد و ديكري (۱۱)

أميل سيد علاء الدين

است که همیشه کاشف اسرار مکاشفه و سالک طریق مراقبه بوده و کاهی شعری میکانته (۷) از آنجمله است (۸):

لدانم اين كل خود رو چه رنگ و بو دارد كه مرغ هر چيني كنت و كوى او دارد (۱۰)

الف ب: سرد؛ چ (در هاشيه): ارده همينكه شهر دابنيه (1) قديمست و الا هيه غرابلي د كيفيلي أندارد د أن درياس سرجو أبايت قهار و خاك ومين فرد رفته د هر دو كنارش بلند افتاده بموتبهٔ جنكال كاس د بانست كه فيل سوار بنظر أمي آيد و مكان شير د ببر ميباشد د اكثر اوقات هيوانات سبع واه مترددين را بند ميكند و ارائجا تا كورك پوركه پنجاه كور [شايد كروه] است تمام جنگاه در جنگاه از كاسهاى كه نه بكار آلم مي آيد د نه بكار هيوان د دهات و قصيات هم كم دارد د اكر دارد بسيار مختصر است.

۲ ب ' ع : د شهری با نام از مردمش آنچه بغظر آمده شيخ نصيرالدين است كه غليفه دوم شيخ نظام ارايا برده (ب : نظام برده) .

۳ ب: در ذات بيني . ۱ الف : محكم ميشود د اكر أدمي بزيور .

ه الف: قطع.

٧ الف : سالك و غريق مراقبه بوده و شعرى كاهي ميكفس .

٨ ٢٠ ع: اسس ٥٠ ١ الف: كفتكرى او دارد ؛ ب: كفت وكو دارد .

HE HE

المنها ال

معرفار است و شهرش برکنار آب جون واقع است() و لبات آن مقام با زام است در (۱) از مردمش کسیکد زبان بشهد شعر می آلوده

البابع البو سعبيان

(٣) تسمية عوادت و رياضت تمام بكار ميبوده و اين يست از جمله منظومات اوست (٣) :

آدمی و بهمایم از خاک است هسرف آدمی بهادراک است

and semin aless the multi- The adjust a saying (41) attendiby of ighthe saying (62). The estate the tested ellipse (11) along the properties of the properties in and along the same and along the saying the saying the say it and the and it and the lunk of the say it the interpretation of the say it and it and the interpretation of the saying the interpretation of the saying the interpretation of the saying the interpretation of the saying the sayin

مغنی نماند که هندوستان مملکتی است در نحایت طول و عرض و متوطنانش (۱۱) اکثر بت پرستند و درسیان ایشان نیز اختلاف بسیار است . و حیوانات غرببالاشکال

[،] هـ سما : ب ب ع المان ،) : إن ب المان على المان على المان على المان على المان على المان على المان المان الم

[.] سبالجد ع بياية هالسا : ﴿ أَ سِيالِجِهُ سِيابَةُ هُمْ هَالِسَا : بِ الْمُ

[.] الله : مي أرد . ٢ ٢ - ١٠ أود .

١١ ب: سود مراجي ميشود ؛ ج: سود مراجي ميشد . ١١ الف: بالخانه .

١١ الف : جالكي اغاليار مينمودند هركز .

۱۹ ب : عوض و طول مترطنانش ؛ ع : طول رعوض متوطناش .

ای خوشا فصل دی بهندستان (۱۰) که شود خالم و چهن بستسان نه که از برف بنبه (۱۰) بشت شود نه ز سرب شکنج مشت شسود نه شود سبسوه کم ز دشت قراخ نمه ز بوشش برهنسه گردد شساخ

دیکر هر اوع که کس (۱۱) خواهد باشد منعی و تکلیفی (۱۱) نمیباشد و استیفاه الدت (۱۱) نفسانی آلعیه هوا برستان و جوانان را در هند میسر است در هیچ دیاری آیست و از میوههای هند آنچه (۱۱) قابل ایراد باشد انبه و نیشکر و انباس و کیله است (۱۱) و کتبل و نارنگی و امرود و کبرنی و بیر و نارجیل (۱۱) نیز از

ا ب: عيوانات فريب النمال از.

۴ ب: لا تحصي است و ايضاً . ۲ الف : غوان دران . ۱ الف : غوان دران . ۱ الف : غوان دران . ۱ الف : غوان دران . ۱ ا

۴ ب: غربهای . ۵ الف: که مسافر را بزاد و همراه احکیاج . ۲ الف: هر منزل خوراک و علیق ر چهاریا ؛ ب: هر منازای خوراک بعنی کهچوبی

د علف چاریا . ۲ ب: نمیکارده در راه پادشاهی معمول قبول هصوص . ۸ ب چ: است ک.

۱۱ ب: کسي . ۱۶ الف : خواهد باشد و منعي و تکافي ؛ چ : غواهد باشد معني و تکلفي .

The latter that I start the

the state light 3: often light.

Manager to the forest the transfer to the forest the same of the s

١١ الف: ييز.

میروسای معزوف هند است . و از گلها کیوره و مولسری (۱) و سیونی و کل کرزه فردای ندل و چنبهای و چنه (۱) است و چنیه سالی (۱۱) دو مرتبه کل میدهد و (۱۱) هر مرتبه ایامی مستد میماند . و از تباتات نافعه یکی برگ تنبونست که سادام کسی

آلَةُ إِلَّا لَمُعْوِرِهِ خُوبِي (4) آلَنْ دِرِ ذِهِنَ مَنْصِيرِ لَكُرِدِهِ (٣) :

الدوه والركى جو كل بوستسان خواشرون نعمت (٧) هذا وستسان خوردن او (٨) بوى دهن كم كند سستى دندان همه عمكم كنسد تهزاه جو كوش فرس تهز خهز صورت و معنى بصفت (١٠)هر دو تيز (١١) تيزى او آلت قطع جذام (١١) قبول نبى ونتسه عليمه السسلام در دهنش كير و (١١) بصحبت خوام تنا تكرى معلى عجب والسلام (١١)

e lings li lock àcest e eneg assent ce ainh (e^{+}) cests e singue she li ang applituire malage (e^{+}) hand institute $e^{(V)}$ institute malage (e^{+}) hand institute $e^{(V)}$ institute $e^{(V)}$ make cell $e^{(V)}$ in Archin little $e^{(V)}$ make cell $e^{(V)}$ in Archin little $e^{(V)}$ make cell $e^{(V)}$ in Archin little $e^{(V)}$ make cell $e^{(V)}$ is a acquire $e^{(V)}$ in and $e^{(V)}$ in a acquire $e^{(V)}$:

یکره بسوی این سخن تازه گوش دار (۱۹) چون نیست لذتی سخنسان شدوده را

. مالس د پنه م سام .

١ الف : پهولسري ؛ جه چ : بهولسري .

١ الف : كل كورة و راي بيل و چنيه .

۴ . د کار کروه د بدیار د چنبیلی د چنبه است سالی ؛

ه ب: بغيره غوبي ؛ الف: نغيره و غوبي . ٢ ب: نكود ١٠ . ٧ الف: • يوه . ٨ ع: أل .

١٩ ټ: جرام. ١١ ب: او نداره ١١ ع: اين بيسو انداره .

[&]quot;Gi Lang , Fland fr fange årges eg ante ? a. ; e I igne eg årges eg atte .

و ا ب: د النها از امين غريده در مذد : ج: د ا نهمه در امير غريبه در مذد . ٢٠ الف: از ميم خا نديده د از سيامي ؛ ب: از هيم جهان ديده سيامي .

الر ميمويزد (۵) ۽ خزالان خرامان خرامان ميچيد (۱۱) و مردوار از سرجان كه متاحي است به كران را(١٠) بسطوهاي كوناكون معطر ساخته و كلها بر يسين و يسار حمايل كرده چون عظمم الاقوع مرابعولد و صاحب تعزيد لباسهاى قاغره بوشيده و سر و موى فوالله معييت دي زلدگاني را در خود حرام ميكرداند و در آن دوز جيسي ١٩٠٠ المحال البيملة ابنست كذ جلان هندو انى را شوهر وقات بابد

سوخت خود را تا نه بيند محنت روز فراق شام وصل آگا، شد بروانه از (١٠) سوز قراق

المود و آن إن همچون باد مبيا كه (١١) بر سامت لالدزارى كذرد (١١) درميان آتش او روان گردید چون بنزدیک رسید بیماله که در دست آن محروقه بود بدو اشارت بوداند یکی را نام برده طبید و آن را حال متغیر گشته بی اختیار بجانب امهم رسيد د دجود دوئي (۱۱) معدوم كرديد از آن زنان كيه در برابرش ايستاده قلاً بوده باشد ازد در وجود نمي آمد و در علي كه جسدش را بالش يكرنكي كمال آرام و قرار ياتش پيوسته پكسر مو حركتي كه مشعر بر علم ثبات و ایستاده بودند آن سوخته دایرهٔ آتش را مرکز گردیده و (۱۱) شمع وار در بدينكونه هنكامه كرم كردانيده (١٠) و از اقرباى زن جمهي در برابر او صف زده ولايمت بنگاله (م) زني را آتش اين واقعه شعله در خومن (۹) انداخته بود و شخمی که حملت الواش (۱۷ ترجیح برکاب داشت نقل میکرد که در حدود

[.] رومهم : درا ۱ ب: مييابد ودر.

[.] ب : فالمواو پوشيده سر و مرديا را ؟ ج : فاغر پوشيده سر ر مرديل .

٨ الف: 'بنكاله' ندارد. . ىشاية مىد تولش. ب: بروانه وار از . ं : १८ <u>०५</u>०५५ (० −० , ج : غزالان خرامان ميجمد .

[.] ا ب: منكم كرم كردانيده ؛ ج : منكام كردانيده . . رومي نه . سفاا

ب و څوه دی . ب: الأ لغارد؟ الف : مركز ديدة ر . 1 1

الف : از تبنونيك او رسيده تا "باد ميا كه ندارد .

ب: منهو باد منا كه برساست لاله زارى كه وزد .

المن لبه ال مجال المنا العنا المنا العنا العالم ، الما العالم المنا في حالت (١) : دست ميدهد كه اي ترس و هراس بدان مهلكه در ميرود و بيغيرر ١٦) كويته دو آن وقت هركس را كه آن محروقه سطليد ١١٠ تان كس را ابن تهور الله الله الله وا مانند كل سورى ال دشت او كرفته شكفته و غندان بدكرديد .

غیب سخنان میکوید و خبرها میدهد که اکثر آنها ۱۸ بظهور میرسد . دارد که چون آن زن (۱۰ باتش درسیاید و ملاقات او باتش روی میدهد از (۱۷ ولكم بدأورد[ن] احملا خبرى و شعورى نبود و دبيمان (٥) اهل هند اشتهار اذان عورت تنست که سرا از رفتن درسیان آن کلستان آتش و کلی بدان

الم از تکلم بسته و ارکس حقت نظر بر پشت یا داشته بایستاد و بارشاد وي ۱۸۱۱ در ادار راچه آمد و (۱۱) دراسم تعظیم و لوازم تسلیم بجای آورده د غنچه وار لهربقاً كريونته و در ايستي بيافنا آوييخته كسوت فنا در بر و كلاه لرك (۲۱) بر سر عظیمی (۱۱ از ارباب و اصطب (۱۱ اصلام جمع کشت و جوکی مزبور (۱۱ از هستی جوك أفتاب از شهرستان مشرق (١٠٠ سر برآورده بر نطع غاكستر متمكن كرديد غلق واجه آن پرکنه (۱۱) سه روز به سور و سرور پرداخت و روز چهارم علىالصباح که جذگتی لیمدا شده و (۱۰) میخواهد که خود را در نظر راجهٔ آن محل بسوزد و ممح وملينش ووي مدته عند للنائم إلى إلى إلى إلى الم المعينة إلى المتشهد الما مالس ملخم محمله يوسف هروی که از مستمدان زمان ميزيست در عجايب و غرايب مردم

الف: الأندارد .

٨I

^{3 : *} ralitie .

العب : در ميرود بيفير ؛ ب : در رد د بيفير . . بران في : مقال له ۱ الف : مالت و تهود .

الف: 'رنك برأورد [ن] اصلا خبري و شعروي نبود و درويان ندارد .

الف : غوليب هند (ساله ؛ ج ؛ غوليب مودم رساله . ٠ ج: الي تداو. . انف: أن. . بالدار الله الله .

[.] عامن کی: ب نطال • 1

[.] راحما : رفا 11

^{8 1} . ريملڪت: هڪسانس هين 41

الف: جمع كشته و جوكي مذبور.

٠ بالمعاب نباله ، . بيهم : و (مقال ١١)

الف: بركان.

۱۱ ب: اوی ندارد .

الافعان المفاعد كوستند و كافر ذوانا ساغته بركرد او ميريفتند تا بسر و معامل برآسد بعد إذان از چه و راست آتش در زده بداءن باد كردن گرفتند تا آتش ازاء) همه طرف دست بهم داد و هنگام كرم كرديد و دراس وقتى كه اسهوار آتش تا كلوى آن سوخته رسيد بجائب راجه توجه نمود و هرفى چند در زبان راند و نيازمندانه سر فرود آورد و بيشاني بر همان روى آتش نباد

عاشتن (۵ سرگرم او غشتی که زیر سر نیهاد سوخت چندانی که آخر سر بخاکستر نیهاد

د الهيم الاسمام و دم در سيده (١٠) :

بعد از ساعتی که تعقیق اجزای پیکرش نمودند غیرکف خاکستری چیزی زوییان لدیدند^(۲):

ز هستیت روتی تا چچا(۷) برد خامی بسوز شیع صفت جمله تا تمام شوی(۸)

دیگر جمعی از جوگیان در هند میباشند که در حبس نفس میکوشند و مواظبت مداوست را بجیانی میرسانند که در هر چند روز یک بار نفس بر میآوراند این شیوه را کمال تکمیل و نبایت تحمیل میدانند از آنجمله در بنارس وگئی بود^(و) باین حفت موموف چنانچه خان زمان یک مرتبه زیاده از ده روز راید خاکش داشته و کرت دیگر لنگر مفت قرب دوازده روز در ته آبش (۱۰)

لذاشته که امیلا بدو خبرری و آسیبی نرسیده (۱۱) و ایشاً در ولایت پنجاب

٣ الف : هنگامه كرم ديد و در ؛ چ : هنگامه كرم كرديد در .

۸ برا ع: درکشید - ۵ . و برا عاشقی .

[.] ب ا ا ن ي الله عنه ا ا ن ي الله ا ن ي الله ا ن ي الله ا ن ي الله ا ن ي الله ا

: بهان بالبالم المعلقة الجود ال قبد عالم الزاده في سوداى دو عالم يكسو أبهاده له بمالمش تنطقي

عِشْمِ از بد و نیک دهر بردوخته بود ال هر من سوالي إده يسر ديسكه

كرده و الله ولي التوفيق . دويين مدت نه يا كشيده (١٠) و نه دست الكنده و از غذا (١٠) بيوى طعام تناعت در ازدیک او میبودند شنیدم که بیست و دو سالست تا بدین نسق افتاده و پوشیده . محمد یوسف مزبور(۱۱۰ نوشته که من آن شخص را دیدمام و از مردمی که دانست در آن شکاف امهاده (۱۰) و دست از خوردن کشیده و چشم از غنودن و عموها كوشه زستي را شكافته بود(١١ و يمهلوى چپ را كه سغزن كوهر

نود و ششهزار سال عرفي است و درين (۱۱) زمانه سه حصه از چهار حمه لك. (١١) سالست: د دور دوم كه مسمى به تريتاً است بقاى آن دوازد. لك و سلمشه در سرهبیات الهی (۱۰) سلوک مینمایند و عمر طبیعی مردم این دور یک شریف و غنی و مسکین و (۸) حغیر و کبیر راستی و درستی را (۱۹ شعار خود كويتد و درين دور اوخاع جهانيان فرداً نرداً بر ملاح [است] وخيج (٧) و را که ملمت او منده (۲) لک و بیست و مشت عزار سال متعاواست ست مکر میکویند که مدار کردش روزگار بوقلمون بر چهار دور است و دور افل ه براهمه عندوستان که جمهور اهل هند تابي اقوال و اعمال ایشانند

ده (۱۹ مزار سالست؛ و دور سيوم كه بنام دواير اشتهار دارد امتداد آن هشت (۱۹) الوضاع آدمیان بمقتضای رضای (۱۱۱ البه است و عدر طبیعی مردمان این دور

٠: (م) ٠

۱۹۰ الف : دوازنه .

[.] حائمة : ₅ ه الف: ببود ندارد . ١ 5: نمونه . الف : مذبور .

الف: برملح داشت وغيع ؛ بن ج : برملع وميع . الف: مدت أو فقلاء ؛ ب: مدت و فقدة .

[.] نستهار دارد هشت . ب: اين دري هزار. ۱۱ الف: د أود ششهزار عوفي اسسه درون . الف: ﴿ نمارد . و الف: أل ندارد. ١٠ (لف : مرفيك اللهي .

عمله ما ایک (۱۰) مختبة اعتبار کرده اند و (۲۰) شعب و روز پیمهزار و چهار حمد حرکدام را یک ساعت گفتهاند و هر ساعت را شعبت تسمت کردهاند هر کذشته است . و فارسیان شب و روز را بیست و چهار قست کرده اند (۱۸) برهمای مال یکم است و از عمر این شخص بدین امروز پنجاه سال و ایم روز (١٧) شسامليس لم المعمل والعدا و الله (١١) شاكة إا مجمل (١١) مح لمديد عليديد است. و بزعم ايشان عدد برهما كه بوجود ١٠٨٥/١١، ١١٠ علم بشرى احاطه آن بد چهار هزار دور مذکور و هر شبی بلستور روز متضمن هزار دور^(۱۱) مسطور عمر دارد که هر سال (۱۱) از آن سیمباد و شصبت روز است و هر زوز (۱۲) مشتمل و ابن بزرك را برهما نام باشد . و اعتقاد ايشان آنست كه برهما حبد سال د علم بجاوهگاه:^(۱) شهادت و وجود بحا^قورد و اورا وسیلهٔ آفرینش عالم میسازد لؤادي (٥) را از بكمن ستر و غفا بموطن بروز و جلا ميدارد(٩) و از ساحت غيب مغبرت هستي بخش جهائيان و پديد آرنده عالميان(٧) تجرد نهادي را و دانش مردم المن روز كار صد سال است (٥). و اين كروه جزم (٣) دارند كد غير يك چندى حمد الي جهار حمد اطوار خياليان در تا راستي و تا درستي است و عدر طبيعي واسي في دو هزار سالست و بردم عال تعلق بدين دور دارند و درين دور سه روش جهالیان در راست گفتاری و درست کرداریست (۱۱) و غمر طبعی آدمیان این الكارة المعبات و جهاد هزاد سالست و درين هنكام ١١١ دو(١) معمد أز جهاد ا

و جهل دقيقه باشد و مقدار دقيقه آنست كه كرس فاتحه با بسمالته (١٩) بغواند .

ا الف: هنگامه . ۲ تا ۲ تا ۲ در رئاست کولارنست . ۱۳ ب : دور . ۱۳ نامه : دارد . ۲ الف : جوم .

[،] راها: بهارواه ، الله : سال ، ۱۱ اشا : است خر درزی » ۱۰ الف : بوهبه نم نواد ، ۱۲ الف : بوهبا نم نوبه نواد . الف : بوهبا نم نوبه نواد .

ا الغاد الدوار : با الماد الم

۱۱ ب ع : است انداره . ۱۱ ب : الده نداره . ۲۱ ب ع : بت ساره . ۱۱ ع : فاتحه باسم الله .

را سمدر کويند و کورا نييز نامند . ده پکمپرب را (۱۹۰۷ سهاسروچ و پدم میخوانند و ده پدم را آسکت باشد و ده سنک کرور و جد درور را ارب و در ارب را کمنزب و در کمیرب را پکمیرب و دیگر مد مزار را یک بک (۱۰۰ خوانند و ده لک را پدهشگويند و ده پدهش (۱۰۱ را آثار را یک من و دوازده من را یک مانی و حد مانی را یک میباسه(۰۰ گویند. و لمود و عشل راني بوده باشد و پنجاه تولچه را یک آثار اعتبار کرده اند و چهل ملا تنسا (۸) مهمای تک مشد و دوازده ماشد که تنسا مالند مکر و چنهار ساشد را یک بنایک کد سی و دو رتی بوده باشد و پنج ساشد را (۷) كالمزدم هزار بهل بوده باشد . و أيضاً أهل هند تششه وتي إلى بالبده ميه للما المناه الما الما الما الما يكين چشم بوشيدن و باز كردن اعتيار كرده اند كه شيانروزي دو حد و(١٠) ويجيُّ شهافروز سه (ه) خزار و شبشصه بل بوده باشه . و مقدار يل را بعضي برابر ميخواند و هر گهري (۵) را شحست حصه كرده هر يك را بل ديكويند كه المادي المندرا و هو شبازوزى را شعب الله قست كرده هر كدام را يك كبرى كالعل عند زوز را چهاز و شب را (١) چهار قسمت كرده اند .

المعال و واقعات احوال ايشان مورد و رطب اللسان كرداند (١٠) بمنه و كربه . تواریخ (۲۰) سنداوله بواجبی مذکور نکشته مذکور سازد و زبان خامه را از حادرات پتان أمود كه سجملي از ملوك هندوستان خصوصاً سلاطين دهلي را كه در د چون^(سرا) درین کتاب النزام ذکر سلاطین غیر مشهور نموده درین وقت صواب

م: دور داست و رع: دور و دست و ۰

ع : يک کړي ميخوانند و هر کړي . ب: شبكانرو (را سه . الف : قسمت كولة هر قسمى را پهر ميذامند . . بالمان نسمش: ب

ب: کی ندارد . الف: ١٠ ندارد . ۸ الف : توله .

الف: يك لك و ده لك را بريوك كويند و ده بريوك . ١٠ ٠٠ مد هزار را ك ؛ ج : مد هزارك ، . فسلنس : ب

⁴¹

الف: قع كهوب ال يك هوب وقع هوب را ؛ ب: قع كهوب را يكهوب را .

الف : احوال نسيان مورد و رهابالسان است كرداند . الف : سمفر و كورا نيز نامند چون . الف : تاريع.

سطني نطلد(١) كد ابتلط از بادشاهان اسلام كسيكد(١) بجالب

امبلر فاصرالديهن سبكذكيهن

مايدة ترادر

بغراسان رفته عد از معاودت در سيصد و عشتاد و هفت داعي هني را لبيك رمادات عصمه نه رحما ساعامه نازا (۱۸ مع و مداره و ما ساعه به استراد) الماداني المادا المرستاد. و اسهر ناصرالدين بعزم انتقام رهان كشته بفتح و ليروزي اختصاص يانت و تا تنكه بغدست اسير ناهبرالدين فرستلد و چون بجاى خود رسيد نقض عبد كرده آفوجه را فتال حمس انتاق افتاد و آخر علح بدان قرار گرفت كره پنجاه زاهبير فيل با چند لك (٣) متالت البقسل عبد فالسعدة الراء إلى المغمد الالمانية ستاية المراهب و المراهب و المراهب و المراهب و است و او چون از فتح بست و قصدار(۱۰) باز پرداخت بغزو و جهاد(۱۱۰) کدر بست .

كمنس (٥) . ايام حكومش بيست مال بوده (١٠) .

النوع المنظم عالمنطر (١ ٤) في المعيد هم الإدم المعمد والديم والمدون المدون المدون الدور والما المركب والدون الم د راجه با یانزده نفر از بسد د برادر استد کشته (۱۱) پنجهزار کس بقتل رسعه . كرديد . درسال سيميد و نود و دو با راجه جهها در يشاور چېک كرده كارده كرديد . درسال فالتسهمانه هميمة متخلس (۱۱) ت الله على مهيمة فالتسيد له ال فالسايخ سنو الم ال الله على الم الله الم بعد از فوت پدر بد برادر بزرگ خود امير اسعميان كالب آمده پادشاه شد؛ د اس (۱۱) سلطان مصمود سبكة كمي

. ه الله : جيهال وا كه .

٠ ١ ١ الله العلماني إلى مسلا المقبا : ﴿ وَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مَا يُهَ الْمُلْسِلَ الْمُقَبَا : ب م . والله : نعال .

[.] متالئش بالحينسل: 3 : سائلش بالبقلسل : مغال رم الف ب: بغزو جهاد .

[.] ملفا : مقاله . الفراد والمناود و المناهد و المن

[.] سا عشه دلشمالي : ﴿ فَ سَامُ عُيمَةُ دلشمالٍ : مَعَالَ إِ إِ

ب: در أمدة بعد .

الأفيامة : معال او الف: المدامدة

The Relie of the control of the series of the control of the series of t

(۱۷) لا کالیده

شهریست مشتمل بر بتخانه های عظیم و مولد کشن بن باسدبو (۱۱) است که

- ه ب ع: فرستند د درنود دنه . ۲ اغت : انت پال . ۷ ب کي . نيل .
- ۸ ب عن ج : جواهر را كرفته .
- ٩ الف : از أو در چهار صد و چهار نا تبدست آورد ندارد .
- ۱۰ الف: ودر چهار ضد و ذود نه ؛ چ : د چهار صد و نه . ۱۱ ب : «تسخیر؛ ندارد . ۱۱ الف: براند رسید ؛ ب : براند رسید » . ۱۱ الف: براید و ندید به الف: براند رسید » . ۱۱ الف: براید به ندارد .
- . ماماً والما: برأن وسيد ؛ ب: بن المان . هميس فنه: بن المان ؛ بن المان . المان . بن المان . بن المان . بن المان . بن المان . بن المان . بن المان . بن المان . بن المان . بن المان . بن المان المان . بن المان المان . بن المان المان المان . بن المان - ١١ الف : أدرنة . ٢١ الف : رسيدة كسى براي .
- ۱۸ در هاشیه ^رج ، چذین نوشنماست: مولاد کشن دبیر پور کچرات است ر متهروزه محل ارتار ⁷ بودش یعنی هرکاه از مولد ر موطن بمتهروه آمد اقامت نمود ر درین مکان هقانعالی در ر 6 ظهور کوده شوافست متهووه باین اعتبار بهم رسید .
- ١١٩ : ابن باسديو؛ ب: بن ياسديو.

-814

تغفوة (١) افروا تعل حلول واجب تعالى ميدانند . و لشكر سلطان آنشهر را عارت کلرده بشفانه ها را سوختند و یک بت زرین را که بفرموده (۲) سلطان شکستند نوید و هشت هزار و سیمبد مثقال زر پخته بود و یک پاره یاقوت کعلی یافتند که چهار صد و پنجاه (۳) مثقال وزن داشت . گویند چند رای که از راجه های معتبر هندوستان بود هیلی داشت بسیار (۱۳) قوی هیکل و سلطان آنرا سکور (۱۶) بینهای گران خریداری میکرد و (۱) او مضایقه مینمود بحسب اتفاق در وقت مراجعت آن بی فیلبان (۷) گریخته بسراپرده سلطان آمد و سلطان شادیما کرده خدا داد نام نهاد . و جون بغزنین رسید و غنایم آن سفر را شمار کردند بیست و اند بار هزار هزار درم و بنجاه و سه هزار برده و سیصد و پنجاه و اند فیل بود . و در چهار صد و ده بقصد استیصال نندا باز متوجه هندوستان گردید و در کنار آب جون نرو جیبال ۸۱۱ بمعاولت نندا در برابر آمده لشكرگاه ساخب . اتفاقاً (٩) هشت نفر از غلامان خاصه سلطان از آب گذشته بر لشکر وی حمله آوردند و لشکری بدان شگرای را پریشان ساختند (۱۰) و غلامان بدان اکتفا ناکرده قصد شهری که در آن حوالی (۱۱) بود کرده آنرا نیز متصرف (۱۲) گردیدند و پس از آن سلطان بولایت نندا درآمده در برابر صف آرای (۱۳ شد . گویند روزی سلطان بر بلندی برآمده لشکر نندا را بنظر در آورده هراس بیقیاس بدو راه یافت و (۱۱۰۰ از آمدن پشیمان گردید. لاجرم جبین نیاز بر زمین خضوع و خشوع نهاده از حضرت بی نیاز فتح و ظفر مسألت نمود . چون شب در آمد خوقی در خاطر نندا راه یافته با چندی از مخصوصان(۱۹) راه قرار پیش گرفت و عالم عالم غنیمت باز گذاشت٬ و بحسب اتفاق در بیشه پانصد و هشتاد پیل از پیلان

۲ الف: را بعرموده. الف: شہود؛ ج: هدور. الف: چهار و پنجاه؛ ب: چهار صد پنجاه . ہ ج: مکرراً .

٧ الف: آن فيلدان.

ألف: زاد يافس باچندي مشصومان.

الف: ' بسبار ' ندارد .

الف: ببهای نمام خریداری و .

الف: شگرفی پریشان ساختندی. الف ب زنزد جديال . ١ الف : العاق .

۱۲ الف: مصروف. الف: شهریکه در حوالی ؟ ب: شهر که دران حوالی . 11 ۱۴ الف: در آورده هراسان شد و . الف: در آمده برابر ری صف آرائی. 11

عالم غنيمت باز كذاشت و بحسب اتفاق در بيشه بانصد و مشتاد بيل از بيلان غوفي در خاطر لندا راه يافته با چندى از مخصوصان(۱۹) راه قرار پيش كرفت و عالم خفنوع و خشوع نهاده از حفبرت بی ایاز فتح و فلفر مسالت نمود , چون شب در آمه هراس بيقياس بدو راه يافت و (١٠) از آمدن پشيمان كرديد. لاجرم جبين نياز بر زسين من آراي (عود عد . كونيد روزي سلطان بر بلندي برآ. مده اشكر نندا را بنظر در آورد. كرده آنرا نيز متعبرف (١٠) كرديدند، و بس از آن سلطان بولايت نندا درآمده در برابر ساختند(١٠) و فلامان بدان اكتفا ناكرده قصد شهرى كه در آن حوالي (١١) بود سلطان از آب کذشته بر اشکر وی حمله آوردند و اشکری بدان شکرنی را پریشان مهاله فالمالحة إلى المشه المالكوك المناسنة القاقا (١) المناسنيامي استیمال ندا باز متوجه هندوستان کردید و در کنار آب جوی نرو جیهال ۱۸۱ ينجاه و سه هزار برده و سيمل و پنجاه و أناء فيل بود . و در ميها ر مد و ده يقميد بفزنين رسيد و غنايم آن سفر را شمار كردند بيست و اند بار هزار هزار دوم و كريهضه بسراپرده سلطان آمد و سلطان شاديما كرده خدا داد نام نهاد . و چون ميكرد و(١٠) او مغمايقه مينموده بعسب اتفاق در وقت مراجعت آن بي فيلبان (٧) الميلي داشت بسيارها قوى هيكل و سلطان انرا سكورها ببهاى كران خريفارى في بنايس دري داشت. كويند چند ري كه از را مدي ماين مندو شندان بزن العد ١٩٠١ العد ١٩٠١ العديم المدوستان بود هشت هزار و سیمهد مکال زار بخته بود و یک باره یاقوت کعلی باکتند که چهار صه Ace matter at il medich e id in illici il de incecco (4) matti in dumant inte e المراعد الرا على علول واجب تعالى ميداند . و لشكر علمان الشهر را عارب

e 2: my (1.

الف : شهود ؟ چ : هذوز . ١ الف : را بفرمودة .

و فالمِنْ بِمَ اللهِ ؛ ب ؛ قالمِنْ عِ اللهِ ؛ سقاا

الف : "بسيار" ندارد .

[.] واقت: اثقاق. الف : بيهاجي نعام خريداري و . ٧ الف: أن فيلبان.

الف : شهريكه در حوالي ؛ ب : شهر كه دران حوالي . ١١ الف : ممروف : . الهيم؛ : نود جيهال . . ا الف: شكرفي پريشان ساخلندي.

الف : در (مدة برابر ري صف ارائي . و م من الله عد الرودة هواسل شد و .

و المع د هما و المنافع

ر عيس محمله بن محمود در ایام سلطنت خود بمندوستان نیامد لاجرم از ذکر وی در کذشته سلطنتش سي و پنج سال بوده و دوازده كرت سفر هندوستان(۹) نموده . چون سلطان برکشتن سرفو دی بهم رسانیده در چهار صد و بیست و یک درکنشت . و (۱۸ مدت المشهبة بعواق وفته رى و اصفهان را به پسر خود امير مسعود داد و در وقت يس هو كترين أن بتكده بوده بغزلين برده (٧) بر در مسجد عاس الداعت . و بس ازين ملا ت الله و تاولج المعالم في نا مدسكم ل اله مانافعة و مامن و المان المعالم الموالم متشك ريمقه معلق اليسو سكرنيم أا (۴) معيد (۳) ورديد (ع) هر يمته معلق المسخيل المنطقية فرمود . بعد أز چند وقت بمقتضاى عادت با پنجاه و چهار هزار سوار و سيمبد فيل معلم بوي فرستاد و نندا باز زر و جواهر بيرون فرستاد و(١٠٠ سلطان بغزنين مراجعت ملقان منشور حكومت بانود. قلمه را ۱۱ اوشت با تعف ايران و توران عوض كالمنام يهرون فرستاد . و شعرائيكه در غلمت بودند مضامين آن را تتحسين نموده (٧) المان ليشكش نعوده اينهار جست و يس از آن شعرى بزيان هندى در مدح سلطان الما المول الموده المان شواست و جون قلمة كالنجر عاميره شد الما سيميد والما الما ولا به الما كرده جون بقلعه كواليار رسيد عاكم قلعه سي و انج الما ياهد أن را أعز نسيمه غنايم كردانيده مراجعت نمود . و در چهار مد و

مسعول بي ملكمول (۱۱)

میشاید، و او پس از تنسیق سهمات عراق و غراسان و غوارزم در چهار مد و بیست و چهار قصد هندوستان نموده (۱۱) قلعه سرستی را که در درهٔ (۱۱) کشمیر واقعست گرفته غناجم بسیار بدست آورد . و در (۱۱) چهار مد و بیست و هفت باز لشکر بهند کشیده

[.] ب: فيل ؛ الحد : چون بكواليار (سيد ماكم قلعه سي زنجير پيل .

١ الف: كوده . ٢ ١ ١٤ . فالمودة قلمه ديكر را ؛ ب: والبودة دبكر را .

ا بن ج: از تر فندا باز ، تا توسیاه در ندارد .

العد: إز ابعداز چفه وقت أن المويد ندارد .
 العد: وبعد .
 البنائي برده ندارد ؛ العد: بزركة بهو بغوليل برده ؛ ج: بزركتريل بود بغوليل برده .

٨ ألف: ﴿ ثُوالِهِ . ١ إِنَّ عَلَمْ . ١٠ بَ : مسعودُ محمود .

الب: نمون الله: درواه. الله: أرزده در.

سلطان ابراهيم بن مسعود بن محمود

رسید (۹) و او پادشاه هادل و (۱۰) عابد بوده و (۱۱) چون او را با سلجونیان مهاج اتناق انتاد (۱۱) بهبدوستان آمد و بسیاری از بخاع و قلاع (۱۱) را مفتوح ساخت. از آلمجمله شهری بود در غایت آبادانی و افراسیاب در حین گرفتن ایران جمعی از مردم غراسان شهری بود در غایت آبادانی و افراسیاب در حین گرفتن ایران جمعی از مردم غراسان را اغراج فرموده بهبد فرستاده بود تا (۱۱) در آن مکان ساکن (۱۱) شده بودند و سکنه آن شهر را غراسانیان می غواندند. و (۱۱) راه آن شهر از وقور تشابک اشجار مرثی (۱۷) تین شده سلطان در اندک روزی (۱۱) آن شهر را مفتوح کرد و بغزنین معاودت نمی شده سلطان در میهار حد و نود و دو (۱۱) فوت نمود و (۱۱) منات حکومتش فرموده (۱۱). و در چهار حد و نود و دو (۱۱) فوت نمود و (۱۱) منات حکومتش

ا الف: قلعه هانسي را كشاده پيالي ديت كرديده ؛ طبقات اكبرى جلد ارل مفحه ۱۲ : سوني پـــــــ اشكر أدرد . ۲ الف : ازاده . ۳ ١٠٠٠ أورد . ۱۲ ب : بارديكه . ۱ الف : سي د سه . ۱ الف : داشس .

عا ب: بازبان . ها رسم . سم رسم . ماربان . ماربان . ماربان . ما ماربان . ما

وا ب: ساكن ندارد ، ۱۱ الله : دي ندارد ، ۱۷ ع : تطاب مركب ،

١٨١ ب : نشايك مراي أمي شد سلطان داند كه روزي .

١٩ الف : مفترح كرفة بغزنين معاردت فرمود .

۱۹ هر شاسته : چهارصد و شکناد رفت. ۱۹ پې : 'د ادارد .

^{11 4: 6} perfor

marel

ير سرير سلطنت نشست و شانزده سال حكومت كرد چون نوت كشت ولد (۱) ارشدش

المالكاة

سلطان سنجر در درادر مغلفر كشته بالتشاش دراخت . مدمت سلطنت سه سال بود . الشكرى جيع أورده بهرامشاء را از غزنين بيرون كرد و بهرامشاه (١٠) باز بمدد لشكر كريخته بهندوستان رفت و أن ولايت ببهرامشاه مقرر كشت. و إسلانشاه از هندوستان ثارت سلطان سنجر رفت و سلطان بمدد وي بفرنين آمده و (۱۱) بعد از جنگ ارسلان (٣) هنتخوبح ما ال ماشدارون برك استخد ما شام ال زاراد ال ميغو مستسم المكتسا للمدوية

ره) لالهم الهور

روز جلوس وي سيد حسن (٨) قصيده گفته كه مطلعش اينست (٩) : شبيخ سنالي خديقه را بنام وي نوشته و كليله و دمنه نيز بنام او درين كرديده؛ و در (٧) بادشاه مباحب شوکت و لیکو طبیعت بوده و همیشه (۱) با ففهلا و شعرا حجبت میداشته.

كه بهرامشاه است شاه جهان نالسا تشغه با مدآي (١٠) يالمان

بغفي او در حركت آمده در ملتان طرفين را حرب صعب انتناق افتاد و شاست بني آن بغزلين مراجعت نمود . و آن شخص كفران نمست كرده واء عصيان سيرد٬ و(۲) بهرامشاه بوداد مسجر ساخت و بس از آن یک از امرای خود را بضبط ممالک هندوس ان کذاشته فر الو خيد كرت لشكر بهند كشيده ولاياتي كه اسلاف او بر آن دست (١٠) ليافته

ب: کو ندارد. عا ب: بيرون كونه بهرامشاه . ١ - الف : بهرامشاء كم كريضته ؛ ب : بهرامشاء كريضكه . . عالى : بلك .

إلف: بودة و بهرامشاة ١٣٠ الف : طبيعت بود هميشه .

ب : نيز مزين بنام او كرديد و در ؟ ج : نيز مزين بنام او كرديده در .

اللغ فرشلة مفحه ٢٨ : مناليء . هـ- سنيا : _و 'ب م الف : سيد هسين .

ع: او نسمه ډران و

[.] مجامعة في : رخا اله

المناسبة ال

غسرد شالا يى ايهرامشالا

of things led .

للما إلى يدر بسلطنت رسيد. و چون شنيد كه علاءالدين حسين خورى مخوجه خزاهن الست گريخته بېندوستان وفت و در لاهور حكومت مينمود تا در يالعمد و ټخواه و بنج هو گذشت. مدت حكومت او هشت سال بود (۱۱).

خسرو ملک بي خسرو شاه

نهمد از انتقال پدر در لاهور فرمانفرما شعد و از بسکه جمیش و طرب مشغول بود شنامهای کامی در مماکنش راه یافت (۵) :

در آن تنفت و ملک از خلا عم بود که تدییر شاء از شبان کم بود

غیرن سلطان (۳) معزالدین محمد سام غزاین را (۷) تختگاه ساخت شکر بهبد کشیده غیرو ممک را در پانصد و هشتاد و سه بهست آورد . مدت محمومتش بیست و هشت سال بوده و (۸) دولت غزنویان سبری شده از آن غانواده انتثال نمود ، و از به وره و (۸) دولت غزنویان سبری شده از آن غانواده انتثال نمود ، و از ابتدای دولت (۱) سبکتگین که عبارت از سیصد و شعبت و هفت است تا پانصد و هشتاد و سه دویست و شازده سال سلطنت در آن دودمان ماند و سیزده نفر پادشاهی کردند و از پانصد و هفتاد و چهار که سلطان معزالدین غوری متوجه هندوستان گردیده تا زمان تحریر که عبارت از سنه اصلی و الف هجریست سی و شش (۱۰) نفر پردیده تا زمان تحریر که عبارت از سنه اصلی و الف هجریست سی و شش (۱۰) نفر پردیده تا زمان تساط و اقتدار برافراشته این چنانچه از سیات آینده مستناد میکردد .

ا ب: سانيدند . ١ المان ب: الايان ب ١ المان ب ١٠ المان ب ١٠ المان ب ١٠ المان ب ١٠ المان ب ١٠ المان ب

[،] هـ سنال : و ن ، هـ بار .

سلطان معزالدين مجمد سام

الملكيل راي (١٧) جنگ كرده و اورا با بوادرش بقتل وسانيد و اجمير كه . الملكش هشت تلافي را متوجه هندوستان شده در همان موضع كه سابقه محاربه شده بود با عقب اسپ سلطان گرفته اورا از جنک که نیرون برد. و در پانمبد (۲۰ مشتاد و نوديك بود كه از اسپ در غلطد كه درين اثنا بياده از خلج (۱) خود را بر شده نيوه بر دهن او زد و(۱۱۰۰ او نيز نيزه (۱۱۰۰ بر بازوي سلطان رسانيده چنانچه رمني لعد ششاء ولاد (۱) يول ملتح (۱ ۱) ي عي رجله ي الله عمر (۱ ۱) ي يولي با براد الملك که راجه اجمعیر بود درکنار آب سرستی مقاتله(۰) عظایم کرده شکست یافت و غرجستان عبوس کرد تا درگذشت. و در پانصد و عشتاد و هفت با رای پشهور (۱۸) تهمست آدرده نزد برادر خود بفيروز كوه فرستاد و غياشالدين اورا در يك از تلاع در فبهظ آورده برگشت . و در بالمبد و مشتاد و دو باز نلامور آمده خسرو ملک را وسال ديگر بطرف ديول كه عبارت از تته (٧٠ باشه سوارى نموده تمام آن بلاد را را به يك إنجير فيل بيشكش فرستاده سلطان مدزالدين [صلح كرده] مراجعت لمبود . شال او سر لاهور آماده خسرو ملک این خسروشاه را محاصره کرد و خسرو ملک پسر خود أعلمه ويدا منهزم ساخت وسلطان بمعتب (١) تمام خود را بغزلين رسائيد . و يس از يك كيه أل أن ريكستان متوجه كجرات كورد كه راى بهيم ديو ساكم آن ولايت در مقابله والأريست قرامطه بسون آورد (٩) و برائر آن ملتان را نيز مفتوع ساخت و خواست سكومت غزاين رسيد، و در بانصد و هفتاد (١٠) و چهار لشكر باچه (١٠) برده آن ولايت كه بشجاب الدين اييز (١٠) اشتهار داهته و(١٠) بترابت برادر غود در پانمبا و مكتاد

[،] جا اف : "كا الله عن الطال معرالدون محمد بن سام كم الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن ال مع الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الله عن الل

و الف: أوردة. • الف: بمحب.... ٧ الف: يثنة. ٨ الف: أحي أيبه واي - • الف: حقابله.

۱۰ الف: شكست يافت سلطان خود را با بوادر تيهو راي . ۱۱ الف: از ذداود .

۱۱ تاریخ فرشته صفحه ۹۹؛ طبقات اکبری صفحه ۲۸: کهاندی رای ؛ تاریخ صبایک شاهی مراه برهینی بن اعمد بن عبدالله السینزندی صفحه ۸: تربند رای .

۱۰ افت: او نادارد. ۱۲ افت: ۱۹ افت: بو دهن زد و او ليوه. ۱۰ افت: در غلطت دريي لثنا ينامه غلف .

الف: در فلعك درون اثنا پياده غاني.
 الف: 'پانمد' ندارد .

١٧ الف: تيهو راي .

: ٨٠ ميه شهر ١٠١١ ناله ٢٠ حمد ١٨٠ آمد و بعد از مالش (۱۰) معاودت نموده در دميك نام ديمي از تواج غزنين أز دست الماسي لاهور عصيان ظاهر سيكرديده (١١١) بانتقام ايشان كرت ديكر بهندوستان و معالك برادر را بر آل سه قسمت (۱۱) كرد و در آخر آن عمر از كبهوكهران المادر خود سلطان عياشالدين كه اسم بادشاهي برو بود شيد(١١) متوجه بادغيس شدا التقام سلطان از رای بهیم دیو والی آنجا کشید و سلطان(۱۱) درین یورش خبر فوت فر محيت او(٩) كواليار و بداون را مسخر ساغته (١٠) لشكر بنهرواله كمبرات برد و شكست يافت و سلطان بعد از فتح باز بغزنين معاودت فرمود . و ملك قطب الدفئ فانورج با سیمبد و چند ایدل (۸) و لشکر بسیار در نواحی اتاوه و چندوار محاربه کرده ديد (٢٠). و در هيين سال سلطان معزالدين باز بقصد قدوج بهندوستان آمد و والي (٧) بالمسد و مشتاد و نه دهاي را (١٥ دارالمك ساخت و ازين تاريخ دهلي تختكاه سلاطين وهلي و ميرت (١) را از تعبرف (٩) خويشان بتهويا و كنده راي بدآدرده (٩) و فر الله غود در مندوستان كذائسه جزنين رئت. و در سنه مذكور تطب الدين ايركي ا فالماليمان و عالمي و ديكر الوكنات بتصرف آسد و ملك قطبهالدين و الم

سيوم ز څړه شعبان بسال ششميد و دو فتاده در ره غدانين بمندال دسيك شهادت سک بحر و بر شهاپ الدین کز ابتدای جهان مسجو او نیاس یک

﴿ (١٧) خُزاين بسيار از زر و جواهر ازو مانده از آنچىله پانصد من الماس بوده . ايام سلطنتش از ابتداى خزنين تا آخر عمر سي و ذو سال و چند ماه بوده ؛

الف: ليهورا راي د كذرة راي (طبقات اكبري صفحة ٢٦٠ : كهاندي راي) برأوره . ٠ : بود . ب : ميرته ؛ چ : ميرته . الف: طوف.

الف : ري . · سخك : سفا ا . الف: 'دهلي را' ندارد . ١ الف: شدة . ٧ ب: بهندوستان أمدة داك .

[.] نالملس «ميشة : سفاا ب : كه هم پالشاهي برو بود شنيد . ٠٠٠ ۽ و ٠٠

lles: fe ll as my amous? 3: fe ll us ll amous. 31 lles: Leges.

[.] رشياره ا : رهاا

[•] درنين اردسمه مدالي كهركهران • 14 4: 6, 10/6: الف عبد عولين فداي كبركبر ؛ ع : غرلين بغواي كبوكبر ؛ طبقات البوي صفحه ١٩٠٠ :

سلطان تطبالنين ايبك

المنال المنالدين عمد كه سلطات يافته بود از فيروزكروه (١) عمود (١) المنالدين سلطان غياشالدين عمود (١) في سلطان غياشالدين عمد كه سلطنت يافته بود از فيروزكروه (١) جهت وي چتر المارت (١) بادشاهي فرستاده بعنطاب سلطانيش معفاطمه ساخت. و او در لاهور المارت (١) بادشاهي فرستاده بعنطاب سلطانيش معفاطمه ساخت. و او در لاهور العرور (١) سلطنت نشسته داد بعشش و سعفوت بادل چنانچه اورا (١) قطب الدين ارسوير (١) سلطنت نشسته داد بعشش و سعفوت بادل چنانچه اورا (١) قطب الدين كي بعش سيكنند (٧). و او در هند كارهاي (١) با نام كرده (١) و بسياري از يولوات (١) را بعيطه غمط آورد (١١) و در ششمد و هفت از اسپ افتاده قالب تهي ولايات (١) را بعيطه غمط آورد (١١) و در ششمد و هفت از اسپ افتاده قالب تهي آيود . مدت حكومتش از انتج دهني تا آخر عمر بيست مال بوده و ايام سلطنتش چيود . مدت حكومتش از فتح جمان را از جمانياي چاه اوره دولت بسرش

لال واراً

ول بر تنخت نشانيدند و او چون از عبده ملک داری (۱۱) بيرون نتوانست آمد جمعی ملک داری (۱۱) بيرون نتوانست آمد جمعی ملک التمش را که بنده و داماد و بسر خوانده سلطان تطب الدين بوده (۱۱) از بداون بدهنی طابيده سلطنت را بدو دادند .

سلعان شمس الدين النمش

 μ دشاه (۱۱ شعباع با تدبير بوده و (۱۱ در اول سلطنت وي تارالدين ىلدوز كه پا ماه فرانين بدين الدوز كه پا ماه فرانين بود بهوس تسخير(۱۱ لاهور بهند آماه، بعد از محاربه بدست افتاره بقتل رسيد (۱۷).

ه الف: في المارد . ١ الف: « الفياد بعد المهارد على المارد المارد . ه مارد المارد .

۱۱ الف: ازگان دولش پسش آرامشاه را بر تنعیش نشانیداد د چون او از عهد ملک داری.

الله : بود . • ١١ الف : بدو دادند شمس الدين التبش يادشامي .

۱۱ الف: 'و' نمارد. ۱۱ الف: بهوس بتسفير. ۱۷ الف: رسيردة .

و همجيس او را با ملك ناهبرالدين قهاچه كه داماد سلطان فطبنالدين (۱) بود و ستد و همجيس او را با ملك ناهبرالدين قهاچه كه داماد سلطان فطبنانده الدان را به و و ستد هم و مساحل ساخته دار شش را بعجمه فبط انتان التاميد. كرت انتج التشين را بود و آخر او را مستاحل ساخته دار يشش را بعجمه فبط (۱۱) كشيد. و بس ازنين لكهنوي و بهار را از تعبرف غیاشالدین خلعبی بدون آدرد و در (۱۰) و بس ازنين لكهنوي و بهار را از تعبرف عیاشالدین بدون آدرد و در (۱۰) مسجد را گرفته بتخانه مهاكال را كه [در] منت سیمند سال (۱۱) میدر یافته بود غراب ساخت و تشال بگرباجیت را كه هنوز هنود تاریخ از وی (۱۷) مینویسند آدرده در پیش مسجد جامع دهلی در (۱۸) زمین فرش گردانید و بس ازان در (۱۰) وتیکه متوجه مثنان بود بسال شمد و سی و سه بمالم (۱۰) عقبی غرابید. میدن ساطنت وی بیست و شش سال (۱۱) بود . و (۱۱) چون ملطان شمر الدین دراند اعیان دولت بسرقی

كوالدين فيهروز شالاها)

را بر آخت دهای جلوس دادند. و او بلهو و اهب و شراب برداخته هوای عیش و عشوت او را از کار ملک باز داشت . لا جرم بعضی امرا به سلطان رخیه که دختر بررگ سلطان شسرالدین التمش (۱۱) بود بیعت نمودند . و این خبر برکنالدین بررگ سلطان شمی وی در حرکت آمد و سلطان رخیه فوجی را باستتبال بروا شاه رسیاده او را بقید آورده (۱۱) هبوس داشتند تا نوت گردید . مدت سلطنتش شش ماه و چند روز بود (۱۱).

[.] ساطان سلطان قطب الدين .

ا ب: الها و ديكو.

م الف: الرادة در.

ال ب: من سي سال . « الف: كه هنوز تاريخ أز وي ؛ ب: كه هنود تاريخ أزد . ٨ الف: در پيش در دهاي در ؛ ج : در پيش جامع دهلي در .

[،] المالية مالسه ما عن المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية المالية ا

۱۱ ب: پسوف فيروز شاه . ۱۹ ب ع ، پرون فيروز شاه . ۱۹ ب ع ، آورد . ۱۹ ب ع ، آورد .

المليل الملك

المساهدة مساهل كشت قباق مردانه دو يد كوده (١) خود كوده بود جون فو المساهدة مساهل كشت قباق مردانه دو يد كوده (١) و كلاه بد مر نهام معالفت شدند آمد (١), دو خلال احوال جسي كذران نعست كرده در مقام مغالفت شدند و ساهال زميه در انندك مدت آن جماعت را منهوم و بديشان ساخت و (١) و ساهال زميه در انندك مدت آن جماعت را منهوم و بديشان ساخت و (١) مدرا ازان باز (١) إبرداخته بود كه امراى ترك مغزالدين بهرامشاه بن شمس الدين و ايران باز (١) إبرداخته بود كه امراى ترك مغزالدين بهراساه بن شمس الدين و ايبادشاهي برداشته او را كرفته در قلعه تبرهنده (١) عبوس كردانيدنه و مركت ماكم تبرهنده (٧) او را بمثله خود آورده با زميداران بسيار بجانب دهلى در حركت ماكم تبرهنده بهرامشاه ملك بلين (٨) خود را بدي ايشان مامور ساخته آن آمه معوزم گرديدنه و بعد مدتى باز لشكرى اراهم آورده درين كرت لهر شكست

سلطان (۱۱) معزالدين بهرامشاة

يافته بلست افتأده(٩) يقتل رسيد ، مدت سلطنتش مه سال و شندر، ماه بود ،

درشهمه وسی و نه در تخت جلوس نمود . بعد (۱۱) از یک سال افواج چنگیز خان بهند آمده لاهور را گرفته خارت نمودند و ملطان معزالدین نظام السک وزیر را بدنج آن جماعت مآمور ساخت و او در راه امرا را از سلطان برگردانیده بقصد سلطان پیدهلی آمده و بعد از (۱۱) اندک عاصره ویرا بدست آورده بقتل رسانید (۱۱) میست سلطنتش دو سال و چهل و پنج روز بوده . و پس از وی (۱۱)

سلطان علاء الدين مسعود شاد

من المعن فيروز شاه بن سلطان شمس الدين التمشي را كه در قصر سهيله مجبوس بود

ا العد: تسلم بودند پدرنیز دیرا دلیه پد ؛ ب: تسلم بوده د پدر نیز اد را دار عبد ۲ به چ : در برکود .

٣ ﴿ عليقات اكبرى مفحه ١٢ ؛ تاريخ فرشله مفحه ١١١ ؛ أز پرند بير رن آ درد .

ر الف : سلطنتش سال و شش ما سلطان؛ تاريخ فرشته مفحه ۱۱۰ ه مسال و شش ماه و شش ررز)؛ بواي : سلطان ندارد . ۱۱ الف : بر تصت تسمت د به.. بو با الف : از آن ندارد ، ۱۱ بو ی تبقیل آرد . ۱۱ الف : از آن .

داست سلطنتش چېار سال و يکماء و يکروز بود (۲). هاب داشته علاد الدين مسعود شاه را كرفته مقيد ساغتند تا وقتيكه در كانشت(ه) . ناعبرالدين بن سلطان شمس الدين را كه در بمواجح (١٠) ميبود و از همه غورد تر بود درزيده (۱۰) روش اخذ و تنال بيش كرفت تا هر آيينه امرا و اركان دولت (۱۱) و ولايت را درميان امرا تسمة كرد ١١١ اما آخر از طريقه العمال فالمياه و معالمة العمالة بداورده و بر تخت سلطنت اجلاس دادند. اكرچه لخست داد و عدل پيشه خود ساخت

ناعبوالدبين مصمود

و غود را خجل و شرمسار گردانی . بلست تو دادم کاری (۱۱) تکنی که در حضرت بی لیاز از جواب آن درسانی و مرا سبمات بالغ خان گفت که من ترا نابب خود کردم هر اغتیار امور(۱۰ سلطنت را بود مقرر كرداليد و بغطاب الغ خاليش (١١) سرفراز ساغت . كويند در وقت تفويض جلوس فرمود منصب وزارت را بملك غياثالدين بلبن كه بندم و داماد بدر او (۱۱) نوازش (٥) فرمودى، طبقات ناصرى بنام او تاليف شده . و او چون بر تنخت دهلى بادشاه عادل و مخير(٧) بوده "ملحا و علما(٨) را دوست داشتي و باكابر و افاضل

نان بعثين هميشه دستهاى من الكار ميكردد اكر كنيزي بغزى صواب باشد . سلطان نبودي (٢١) و منكومهاش هميشه طعام مي پخته . روزي بسلطان كنت كه از جهت آن را در وجه. توت خود مصروف داشتي. و همچنين او را هيچ كنيزكي و غادمه كويند سلطان ناميرالدين دو سالي (١٩١) دو مصغي كتابت كردى و (١١) بهاى

الم عرب و سفاا م الف: منحول كرديد . م الف: "دولت أداره .

[.] والم : برانع ؛ ب: ابراع ؛ وابداً ؛ و ابداً : ب ابدائع . المانع : برانع ؛ برانع ؛ المانع : برانع ؛

الف : أ وقلى دركافيس ؛ ب : إ وقليكه دركافيقه .

و إيما علما واعرا . الف: سلطنتش را چهار سال د يكماه بود ؛ ب : سلطنتش چهار سال د يكروز بود .

יש : بنده و پدرو داماه و پدراد . . يغضه ماداد الشال : ر ني

[•] ١٠٠٠ بال بالمغر ؛ ب الم ا الف : غود كردانيهم احود . الف: اكابر وافاضل دا نوازش .

و المان في المان الله : عادمي لبوله : ع: عادمه ليوور. ~ ?: ¿c. ما الف: 'در سالي لمارلة.

المناز المن المناسسة المناسسة المناسسة المناسسة المناز المنا (١) المناسسة

جهان خوابیست پیش چشم د دار بخوابی دل نه بندد سرد هشیسار

ق مهم از نوزده (و) سال و سه ماه و چند روز که بدین نسق سلطنت نمود (۲)، بشارخ ششمه و شمست و چهار از دنیا (۲) پدار آخرت انتقال نمود . و چون از سلطان نامبرالدین فرزندی و فارتی نماند هر آینه جمله امرا و سران (۸) ملک از سلطان نامبرالدین فرزندی و فارتی نماند هر آینه جمله امرا و سران (۸) ملک انتقاقی کرده الغ خان بلین را که بلین خورد میگفتند (۹) و بمدار و داد و بصفات (۱۱) موموف بود بسلطنت برداشتد.

سببل الميامالالية والملس

بادشاه دانای صاحب قال تجربه کار بوده و کارها (۱۱) از روی فهمیدگی و دانستگی و سنجیدگی کردی (۱۱):

چه ایکو متاعیست کار آگهی مبادا ازین (۱۱) نقد عالم تهی کسی سر برآرد بعسالم بلند که در کار عالم بود هوشمند

داد کار مسکن را جزایا کابر و مردم دانا نسپردی و رازار (۱۰) را در در دار . ندادی و مسخوه و هزل را در مجلس خود راه ندادی و (۲۰ همواره بمجلس وعظ . جانبر شدی و اوامر و نواحی را کما ینبغی رعایت کردی. و در نشست و خاست

الله : كردة الوغ شان بلين را كه بلين شهره ميكفتند، : ب كرده بالم كان بلين .

الف: كردة الوغ خان بلين را كه بلين خورد «يكفتند؛ ب: كردة بالغ خان بلين خود «يكفتند».

۱۱ عنات و منات . ۱۱ عنام : و مناع : و ۱۱ عن المناع : و مناع : و المناع : و مناع : و المناع : و مناع :

المهالي أن روى البهت و عظمت سلوك (١) نموذى كه بيندكان را از ديتون آزرو) إهرو بكنداختي، و در آراستن سجالس جشن از بساطهاى (١٠) سقش و او ايي زر و بخرو و جردهاى زر دوزى (١٠) و الواع اطعمه و اشربه و تنبول مبالغه كردى. و هركز هجوتهه در سجاس (١٠) الب تكشوده و ديكرى هم در سجاس او زهرة خنديدن نداشته و ميكنته آنقدر رعب و هيبت كه از (٢) وتارو تمكين بادشاه در دل خلايق ميرويد از سياست نميرويد.

ا الف: «سلوک. ا با ع: (آن ندارد. ا ب: إساطها. الف: در (ری. ه الف: در «مجلس ندارد. الف: انقدر رغب س هیبت از. ۱ الف: که الف: که الف: که الف: که الف: که الف:

[.] الغا: والارد . و عن عند . ما المان عند العاد العاد . المان عند العاد . ما العاد العاد . ما العاد ال

۱۱ الف.: «بهاست و «مامیت . ۱۱ ب: خد» من ار برداد دو ۴ ج: خد» سا ار بسر برداد و در .

۱۱ الف: فرستانه ميالغها . ۱۹ ب: سلطان . ۱۱ الف: تيمور؛ طبقات البري جلد اول صفحه ۹۷؛ تاريخ فيررز شاهي مخافه مياء برني

ماهمه ۱۹۹ و تاریخ میاری شاهی صفحه ۱۹۹ نصر؛ تاریخ فرشه جاید ارل صفحه ۱۹۹ : تیمرز غان ۱۱ الف: مغله ۷۱ الف ب: آمده سلطان ، پورین و نصحبه فردارد ، ۱۹ ب : کشیده در مابین ، ۱۹ ب : انجامه ب

معاد دو الدون در تنول بود تا جبوا رحمت حتى بدوست. ايام سلطنتش بيست ميال هم جبله بماه بوده (۱' د جون بغوا خان (۲) در لكمبنوتي بود هر آينه

معزالدين كيقباد

خوام مخلت که لازمه جوانی و هوا برستی است بیدار سازم و کلیه نصیحت آنست بقعبود هميين است كه گوش و هوش نبرا بدرر نصابح كرانبار كردانم و برا از نسله سلمان ناحرالدين بيسر كفت كه من چندين راه كه زسمت كشيده امدهام هر دو پادشاه (۱۳) صحبتها داشتند و(۲۰) مجلسها ساختند. و چون روز وداع نزدیک ناجرالدين برطاست و بيارگاه غود رفت. و (۱۱) چند روز پدر متوانر بطانه پسر آب. و از آن با پدر بزیر (۱۱) تخت بر آمده در نمایت ادب بششت د بعد از زمانی سلطان المائدة أز تنفت قرو دويد (٥) و بدا را در كنار كرفته كريه بسيار كرد . و (١٠) بعد شرايط تمظيم بجراي آورد. و (٨) [چون ناصرالدين در] برابر تعفت رسيد پسر را طاقت در باب چگونگی ملاقات مخدان کانست و آخر قرار یافت که چسر بر تغت اشیند و پدر فرود آمدند و قران السعدين مير خسرو داستان ملاقات بدر و پسر است. القصه سه روز مناه شوق از طرفین متحرک شده هر دو اشکر بر کنار آب مرد هر (۷) دو جانب فر لعبية مشغولست اراده لبود كه بيسر ملاقات نمايد . بعد از رسل و رسايل (١) للمو سلطان سعزالدين كد ولايت لكهنوتي داشت چون شنيد كد يسرش دايم للمهو استيقاء لذات انساني را در مصالح امور (١٠) جهانياني «قلام دانست . و بغرا خان(ه) يسم ويوا كه در خدست سلطان بسر سيرد بسلطنت (١٠) برداشتد. و او بحكم جواني

الف: بود؛ ب: 'بوده' ندارد. ١ الف، ع: بقوا خان ؛ ب: توا خان.

ا ب اسلمانت.

الف : بنوا غال . الفاد مردم والتاريخ التاريخ الفاء مردم والتاريخ التاريخ التاريخ التاريخ التاريخ التاريخ التاريخ التاريخ التاريخ

٧ الف: ١٩ دو جانب بركنار آب سرو بر.

راف جو: لخشت فرود (مددة .

ا ا ب : برزربر، ع : برزدر. الفد : پسر أمد و هروجة پادشاهي .

ع الف: امير مصالي.

[.] م. اعال مي التي الم

۱۱ الف: فو ندارد .

મા ઃ જું છાલું .

كه المركب خداون عداب بعمالي (١) العلم:

نماید پادشا (۱۰) را مست برون بود شمه باسبان خلق پدست شبان چیون شد غراب باده (۱۱۰) ناب

درین عشق (۱۱) و هوس بهوست بودن غطسا باشد که باشد پاسیان مست رمه در مصده گرگان کند (۱۰ غواب

و دیگر باک نظام الدین را [بقتار رسایی که عنقریب او ترا بقتار خواهد وسائید.
اگرچه بموجب وحیت پدر نظام الدین را (۱)] از میان برداشت اما ترک شراب اتوانست کرد تا آخر بیمار (۷) گشت و لتوه و فارج اتبانه آن گردید. و چون امراء بابنی سلطان معزالدین را بدین حالت مشاهده کردند جبت دفی فساد بسر او را که خورد ساله بود

سلطان شمس الدين

گلنته بر تخت نشانیدند , در غلال احوال ملک ایشر کجین باریک و ملک ایشر سرغه (۸) که وکیل دربار (۹) بود باهم انتاق نمودند که بعضی امراد بیگانه را از میان بردارند و سر تذکره آن جماعت ملک جلالالدین فیروز خلجی (۱۰) بود . ه چون جلالالدین ازین معنی آگاه شد امراد خلج را یکجا جمع ساخته و درین اثناد

[.] هـ يعالمن: _و؛ هـ لمن: ب ١

م عبقات البرى جاد ارل صفحه ١١٠ : بادشاء ؛ تاريخ فرشته جاد اول صفحه ١١٠ : بادشه .

م عبقات البرى جلد اول مفحه ١١٠؟ تاريخ فرشته جلد أول صفحه ١١٠؛ نه درعشق . م ب ب باري غلاماني عليقات العبد علد (م) مفحه ١١٠ ؛ تاريد فرشته مفحه ١٩٠٠ :

[:] ١١٠ هجفه ملشاء إلى : ١١١ مخدم ال علم الله علما الله أبيان الله الله معلمه ١١٠ . غواب إ بادا . و منانلا : و ه

٣ از رو نوشته نسخه غطى عفت اقليم كه أقامي پرؤسور صمدي بينده فرستالده أند .

٧ ب: أغر عمر ليدمار .

الفرد ماكم اليدير المهي باريك و ملك الدير سخة ؛ بن: ملك اليدير باريك و ملك الده برباريك و ملك الده برباريك و الك الده برباريك و الك الده برباريك و ألفه الده سرخة ؛ ماكم اليدين الديري هو ألفه على اليده و 11 : ملك اليده البارين العمد جلد اول صفحه 11 : ملك اليده برباري و الك اليده سرخة ؛ تاريخ مهارك شاهي ترجمة التلاسي كاليكواد اررينتك ميرين شاه به مفحة 19 سرخة ؛ تاريخ و بود ملك ايله سرخة ؛ تاريخ و ابين مفحة 19 و 94 : ملك ايله سرخة ؛ تاريخ و بايك اليكول لا ياكم المؤمن اليكول اليكول برباري و ايله به مفحة 19 اليكول برباري مفحة 19 : ملك اليكول سرخة و اليكول برباري مفحة 19 : ملك ايلول سرخة و تاريخ في فيله جلد اول صفحة 19 : ايتومر كيون و ايله سرخة و تاريخ في فيله جلد اول صفحة 19 : ايتومر كيون و ايله و سرخة و تاريخ في فيله و اول مفحة 19 : ايتومر كيون و ايله و سرخة و اليكول سرخة و تاريخ في فيله و اليكول سرخة و تاريخ في فيله و اليكول سرخة و تاريخ في فيله و اليكول سرخة و تاريخ في فيله و اليكول سرخة و تاريخ في فيله اليكول سرخة و تاريخ في فيله و اليكول سرخة و تاريخ في فيله المؤمن ا

ا من ع: و امن المال المن المال المن المال المن المال المن المال المن المال المن المال المنال المال المنال المال

المجمعين (١) سوار شد تا (١) ملك جلالالدين (١) را فريب داده از بيهابور بيارد ه آثر آد را نمسازه . چون بدر سراى او (١) رسيد مردم جلالبالدين ويرا (١) از استه هوده آورده ياره يا خنته (١) :

الله در دام بلا افتى سرانجهام کمه در دام بلا افتى سرانجهام الله نشيدى (۸) از سيماح اين راه كه هر كوچاه كند (۹) افتاد در چاه

قسران ملک جلال الدین که بمردانکی اتصاف داشتند سول شده سلطان شمس الدین را از تخت برداشته نزد پدر خود بردند. و ملک ایشمر سرخه (۱۰) که تمایب ایشان نمود (۱۱) در راه بقتل رسید. و پس ازین فضیه ملک که پدر ویرا (۱۱) مطان سوالدین کیفیاد کشته بود در قمبر رفته سلطان را که از و رمتی (۱۱) بیش مانده بود لکدی چند زده در آب انداخت. مدت سلطنت او سه سال و ۱۱) چند ماه بود. روز دیگر

سلعان جلال الدين

از بهها پور سوار شده در قصبه كيلوكهرى فرود آمده در تخت سلط ت جاوس فرمود (۱۰) و چون مردم شهر بهادشاهي وى راغب نبودند هر آئينه در كيلوكهرى بساختن قصرى اشاره فرمود امرا و ملوك نيز خانه ها ساختند (۲۱) تا در اندك دوزى (۱۷) آباداني بهمرسانيده (۱۸) بشهر نوموسوم گشت و دهلي نو عبارت از آنست.

ا الف: التيمير كيجي . ٣ ب ع ب ع ال " الزين معلي " (معلمه ١٩٠ سعار آخر) تا

"سوار شد تا" ندارد . ٣ ب ع الف: دي . ١٩ الف: دي . ١٩ الف: اول . ١٩ ب الون : اول . ١٩ ب ع المنازن - ٩ الف: جهل . ١٩ الف: جهل . ١٩ الف: بها كذر . ١٩ الف: بها كذر . ١٩ الف: بها كذر . ١٩ الف: بها كذر . ١٩ الف : بها كذر . ١٩ الف : المولا ندارد . ١١ ع : انمولا ندارد .

الف: اليمير سرفه : ب: المير سرفه .
 الف: اليمير سرفه : ب: المير سرفه .
 الف: الراء الف: ارز يكرم عا الف: از ندارد .
 الف: نمود .
 الف: نمود .

هما المودقة و نواؤسها بالتند . و دو سأل دوم أز جاوس سك چيمبو (۱) براد وأده مي المودقة و نواؤسها بالتند . و دو سأل دوم أز جاوس سك چيمبو (۱) براد وأده المعاني له أنطاع كره (۱) داشت لواء مخالفت برافراشته (۱۱) با بسيارى از الماني بمجانب دهان در حركت آمله و سلطان جلال الدين از كيخان (۱۱) بسيارى از ي الميني بمجانب دهان در حركت آمله و سلطان جلال الدين از كيخان (۱۱) بهمبور (۱۱) يود را (۱۱) بسيارى (۱۱) كودايده از بيش روان ساخت و در حمله اول چهمبور (۱۱) كست يافته با بسيارى (۱۱) كودار كرديده . از كيخان (۱۱) اسيران را بر شتران سوار يوده با غل و طوق آهنين (۱۱) بخدمت بدر فرساد . و چون نظر سلطان بر ايشان يرده با غل و طوق آهنين (۱۱) بودرد تا بدر از از ندر در با از آن ميان كه نود سلطان بر ايشان بروده و ميزات دايات دادرت دايشان در يودانيد و ميزات دايشان بروانيد و درا المحملي سلطاني در يشان بوشائيدند(۱۱) بمجلس شراب در آوردند. و بس از ان ملك چهمبو (۱۱) را بملتان بري قدر فرمود تا او را بحرست تمام نكاهدارند (۱۱) و اسباب عيش و طرب آنچهد المحمل دارند و باقي را در بودن و رفتن مختار ساخت.

و بعد ازین قشیه ملک علادالدین را که داماد و برادر زاده او بود اقطاع کره اده رخصت فرمود . و علادالدین (۱۰ باشاره سلطان بر سر ولایت بهیلسه (۲۱ رفته

[.] ١٤ والف: ملك هلجو را برادر زاده سلطان بابن كه اقطاع كرده .

[.] همتضايا : يو اطال به

۱۹ الف عن الكذيف ؛ ب: الكلفك عن المنع فيروز شاهم ما في المادين بولى ما ۱۸۱ و ثاريغ مبراك شاهي مؤاغه يحيي بن احد بن منامله السيهرندي ما ۱۲ و هبقات البري جلد ارا مفحه ۱۱۱؛ الكلفكان . ه عن بسرخورد وا .

۴ ب: همله اول جهجو؛ الف : كودانيده و از پيش روان ساخمت در صعله او حلجو؛ ع : كردانيده از پيش روان ساغمت در معله اول هجو . ۷ ب : بسيار .

[،] ما الله ، ما الله ، الما الله ، الما الله ، وها الله ، ما الله ، ما الله ، معمد ؛ ما همه ، معمد ، الله ، وها الله ، وها الله ، وها الله ، وها الله ، وها الله ، وها ا

الف : او بود اقطاع كرده داد رخصت فرصرد علاءالدين ؛ ع : او بودند باقطاع كره داده. رخصت فرصود و علاءالدين .

الساس بيك آن نامه را (۱۰) بجنس بسلطان گذرانيده ، سلطان فرمود كه تو زو د تر بندكي و غلمت چاره نيست و الا بزعر فصد نمايم يا سر در عالم نهاده آواره شوم . و چون من سلطان را بنده و فرزندم اگر بایلغار آمده و دست درا کرنته ببرد جر که او ایر داماد سلطان بود نامه نوشت که ابنای روزگار مرا مشهم ساختهاند كس را محافظت نموده عرفه اشت ديگر بسلطان نوشت و بيرادر خرد الماس بيك بغط غود نوشته بلست مردم اعتمادى غود بدو فرستاد. و ملك علادالدين أن رو ه الما المه المعالم عنه المعالم عنه المعالم ال فالمشد حادر شود بيدغدغه بدركه حاضر توانم شد . و غرض وي اين بود كه سلطان ن مادانه رواسه (۱۱) زمیند، شاکر وزادی آگر و استان روامه و این ما معمد و این با ما معمد و این این میادر من هر آئينه علادالدين بكره آمده عرضداشت (٩) نسور كه قيل ١١٠ و مال بسيار آورده ام الله الول استقبال نطيد و تكذاره كه او خود را راست سازه جورت نبانت تا كه بدرستي راي و استقامت انديشه اتصاف داشت عربهند سلطان را نصيحت نمود همسر و خبط آن عاجز آسد (٧). وچون اين غبر التشار بافت ملك احمد چپ (٨) الزاد و الله و جواهر و النشه و سيل خِلْدَان (د) عمايم (١) بهموسانيد كد از هندُ ساخه خواه ا الجنا آ (۱۱) لحباله جاء و رام ديو عا الجنا را الجنا را مجار المعالمة الم مجدداً عدستي كرده آيد و سلطان اجابت كرده. علامالدين تا ديوكير كه عبارت از المرد كه ولايت چنديرى (١٠) از ملك و النيا معلو و معمور است اگر رغصت باديد المرديد . و ملك ملاطالدين جون سلطان را يجنود مجريان يانت عرفدائت (٣) علايم بسهار أورد و اين غدمت مستحسن اقتاده (١) ولايت اوده نيز انهاقد الطاع او

٠ الف: غذيمت.

وسالم اكر فرمالي كه منتصوب .

[,] عالنا: مقال . سندنة المخامة : ب

الف : چندى راى .

ب: بيال و چلالو.

درني معجه ١١٩ ؛ لازم مهارشهي صعحه ١٩ و مسخب ادورزخ بداراي جالد دوم الف عبر : ملك أهمه جب : ج : ملك أعمل حرب : دار الح فيور شاعى موهم عداد

الف : مينشواهم همه را بدرگاه أرم اكر فرماني متفهي ؛ ب : مينشواهم كه أزرا بدركاه قال : ﴿ وَمُ اللَّهُ مُعْدُهُ وَ مِنْ مُوا ، إِن مِنْ عُمُوم وَاللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّ

م اله : خارطه .

م ١٨١ : ملك احمد چې د طبقات الدري جاد ارل سفحه ١٦١ : ١٨٠ احد د ب .

[.] بي المان ع : ﴿ المالِد ،

الملكر و عشم (٥) براه غشكي روان ساغت (١) : الله مخواص و المكهزار سوار بكشتي درآمده روان شد و أحمد چه (١٠) را با باقي (١٠) والمالمان إلى اجل نزديك وسيامه بود كوش بسخن دولتخواهان ناكرده بالجندي المعالمة المنافع علادالدين تعالى كد من بز الرائو وسيدم (٧) . و جون سلطان

خورد كوشمال از سهمر بلنسد ليوشند. جون كوش لنهد بيند

أكه در حتى توكردهام النحال بدى خواهم كرد كه تو اين مقدار واهبه ميكني ? استقبال نمود و سلطان طهانچه از روی عبت بر روی وی زده کفت : این همه تربیت ميخواند تا وقت عصر هفدهم (١٥) ومضان علاءالدين بر زورتي (١١) نشسته سلطان را إذا جاء القضى اعمى البصر (٣١٠ هيجي از غدر ايشان بخاطر نياورده مصعف (٣١٠) و مستعد (۱۱) ديدند دانستند كه العاس بيكما ايشانل فريم داده وسلطان بعكم فمومود تا مردم سلاحمها (۱۱) از غود دور كردند و چون لشكر علادالدين را مسلح كنه از كمال توهم قصد أواركي (١٠) كند . سلطان سغن اورا صواب پنداشته مهروش داشت که اگر علانالدین سلطان را با این جمعت ستمد بشد احتمال دارد تلا بهر حيله كد داند سلفان را از لشكر جدا سازد . العاس (٩) ييك بخدست رسيده و (٧) جون سلطان بكره رسيد ملك علاءالدين برادر خود (٨) العاس بيك را فرستاد

41

ا ب: كه برادر رسيدم ؛ ع ، كه برادر در رسيدم . ب ع: رود رفته .

[.] ب جمع عب ؛ ب ؛ احمد جمي ،

ب: را که با باقي .

ه ب : روان ساخت ـ ۵ . ه عالمان مي المال و المالي و . بشي : نفا

[،] الف ع: سارد و الماس . الف : برادر زادة خود . ٧

الف: كمال توقعد أواكي ؛ ب : كبال ترهم قعد ارراكي . + 1

ع : عمي البعر " تاريخ فرشله مفحه ١٧١ : اذ اجاء القدر عمي البصر. llas: «mist conlag. . ليماله در نايمية : بالمال 11

ب : لفعمه عاراليا : ب 41

الفي : عمر فقتدهم ؛ ب : وقب فقدهم .

الف : باللاقي .

Figure and the sec and the sec That. Cut is and and The sec That and the sec and the The second section and the sec and the second section and the second section and the second section and the second section and the second section and second section and second section and second section and second section and section and section and section and section and section section section and section sec

سغیاوت سی عیب را کیمیست (۱۰۰) سخیاوت همه دردهها را دواست ر

و جون ملك (١١) علادالدين آب جون را عبره نمود (١١) ركن الدين ابراهيم كه شورد ترين بسران سلطان (١١) جلال الدين بود و خبرى (١١) از امور جها نباني نداشت در برابر هف آراى شده بعد از اندك طمن و خربي راه فرار بيش گرفته (١١) بجبانب ملتان در حركت آمد . مدت سلطنت (١١) سلطان جلال الدين هفت سال ، چند ماه بوده (١٧).

سلعل علاء الدين

در ششصد و نود و ينج ۱۸۱۰ بر تخت دعلي جلوس نموده بمراتب و اقطاع مردم

ا الف : أورد ، ١٠ عا العالماله ع : و نب ٢ ، ١٠ عا الف : كه آل . ما ما الف : كورد : الما الماله ع : و نب ٢ ما الف : كه آل .

م بن ج : را به نيره (ب: نيره) كرده در كره مانك پير . ١٠ ب علاء الدين كرده .

[.] بي ع : از المايي كا الملك علادالدين ندارد .

سا ب، ج. السان، ندارد ، عا ب : چينې ، وا ب : برست ، ۱۳ الف : سلطنت ، ندارد ، ۱۷ ، برد ، ۱۸ الف : نبره پنې ،

و الف: سر،

Wrence (a)

سر دارت ملک تا بر این است تن (۱۰) ملک را تنه بعرامن است.

المان برادر غود الماس بيك را كه الل عان غطان داده بود (٣) بدام بسران مطان علامالدين (٧) كه در ملتان بيدودند تعين فريود و إيشان بعد از دو ماه بماير بيرياني عشم مغطر (٨) كشه از قلعه بهايان آمدند و عطان علامالدين كرفته ديدة جهان بين ال ايشان را از ديدن باز داشته در حمار هانسي مميوس كردانيد . و امراه جهان بين الدارالدين كه از روى بيونائي بدو (١) بيوسته بودند همه را كرفته بعضي مطان علامالدين كه از روى بيونائي بدو (١) بيوسته بودند همه را كرفته بعضي را بيل علي عاليدي (١١) برخي را مميوس ساخت . در سال سيوم الغ خان را با نصرت عان عارسوى (١١) بيميرات هميد و ايشان آن ولايت را نهب (١١) و خارت عان عارسوى (١١) بيميرات هميد و ايشان آن ولايت را نهب (١١) و خارت كرده دغتر راى كرن خابط نهرواله (١١) را كه دولوائي (١١) نام داشت با غزائه و بيل بسيار بلست آدرده مراجعت نمودند . و بعد از جبد وقت ساخان ملاءالدين و بيل بسيار بلست آدرده مراجعت نمودند . و بعد از جبد وقت ساخان ديمودو (١١) را كه از قلاح مشهور عندوستانست بيش نهاد همت ساخت و بدانبور (١١) را كه از قلاح مشهور عندوستانست بيش نهاد مت ساخت و بدانبور بالنوانبيا بهندود دو دو باله هروز بامر شكار اشتغال ميذودود دو بدانه بدانبور باله هروز بامر شكار اشتغال ميذودو دو بدانه بدانبور باله هروز بامر شكار اشتغال ميذودود بدانه بدانبور بدانه بالمودون بالمودون بالمودون بالمودون بالودون بالمودون ا ب ع : افزود الارد . الم ع ع : ١٠٠٠ ع : ١٠٠٠ ع : ١٠٠٠ ع : ١٠٠٠ ع : ١٠٠٠ ع : ١٠٠٠ ع : ١٠٠٠ ع : ١٠٠٠ ع

ا ب: مفهون که.

الف : برادر غود كه العاس بيك الغ خان غطاب دادة بودند .

٧ ب، ع: پسران جلال الدين . ٨ الف: • ظفر.

ا الف : علادالدين جهان بين ؛ ج : علادالدين ديدة جهان بين ١٠٠ الف : بوي • الف

ما الف : فابطه نهراوله .

وا ع: دولداني ؛ طبقات اكبرى جاد ادل من ۱۲۱ د منتخب التواديخ بدارني جاد ادل منتخب التواديخ بدارني جاد ادل
 مفحه ۲۸۱ : ديولواني .

١١ الف: رنتينور؛ ب: دنبقور؛ طبقات البوي جلد اول صفحه ۱۹۹ : رنتينبور.

١١ الف : أو قلع هذور فسكالسب ييش أباد همت ساخله بدانهانب لهمت الورد در .

ه کیمنود .

اختلاط و آمييزش ننمايند و بخانه يكديكر نروند و فرا. توانست کرفته داخل خزانه ساخت و حکم کرد که امراء و ارباب دولت ایمیم همه را بطالعبه خبيط قرمود و (١٥) هر كسكه زر داشت بهر بهانه كه دانست و هر برگنه و ديمهي كه (١١١) بعيينه اقطاع و ادرار و وظيفه در تصرف مردم بود گشتند . و چون در مملکت بتواتر فتنها حادث شد سلطان در احلاج (۱۳) کوشید. و همدرين سال برادر زاده هاى سلطان در بداون بنى ورزيده هر دو كور المنظار المناشئة بعثمن بيوستند و سلطان بر تعنت جلوس كرده (١١) اكتخازل بقتل المنافع سرا بدده خود روان كرديد و سردم جون اورا از دور بديدند (١١) عده أول أز درون رفن مانع آسد مطان (١٠) علامالدين جون بعوش هرم رود که ملک دینار که صلصب اختیار دروازه حرم بوده با مردم (۹) خود عابلة مفاست (١٨) سبادرت نمودند و اكتمان بيعوملكي كرده غواست كه بدرون تعول ايشان اعتماد كرده (٧) بتعجيل تمام بلشكرك شتانت و مردم بي آنكه تعقيق كالم قرا خلمتش (۵) بودند عوض كردند كه كار او تمام شد (۲) . و اكتخان الماخت و خواست كه پايان آمده سرش را (۱۱) از تن جدا سازد كه جمعي پايكان والدر زاده سلطان ميباشد (٩) با چندي آمده تصد سلطان تمود و تيري (٩) چند ورو المناك المرغمة كروه (١) با جندى در كوشه اشسته بود كه ناكاه اكتابان كا

مماکات (۲۱) فرستاد و نیز حکم کرد که از روی مساحت باز یافت نمایند و چودری و مقدم و رعایا (۲۱) را در گرفتن مال فاجهی را بر

ا الف : أمونه . المان المان : المان : المان : المان : المان : المان : المان : المان : المان : المان : المان : ا

۳ الف: نمود نیری ؛ ب : نموده تیری . ۱ الف: از ا نماد . ۱ الف: بابکان که در خده ش ؛ ب : بایکان که در خده مین . ۱ الف: شده .

٧ ب ع: كو ، م الف : موم آلكه تحقيق بخده

ا الله المرا بول المالوا : على المراه الم

١٠١ الف: آمدة وسلطان ؛ ١٤ أمد وسلطان ، ١١ ب : درر ديدند ،

ر ۱۹ الف: پودهري د مقدم ر باقي هايا .

[.] سال د ۱۰ ا

همچين در فيست خابه خيابطه چيد اعتباع نبود كه با دنور اسساك باوان تغاويني در فيست خابه خيابطه چيد اعتباع نبود كه با دنور اسساك باوان تغاويني در فيست خابه با دار ايام سلطنت او هميشه كنام يكيا من ببهت چيتان « فيطود به بهج چيتان د شالى ببنج چيتان د باش ببنج چيتان د موت (۱۱) بسه چيتان و باش ببنج چيتان د بود كه شيرين باف باريك (۱۱) بوده . و در قيست باريك ان خيد و سلامتي اعلى (۱۷) بهچهار لنكه و بيانه بسه (۱۸) بېښې تنكه و سلامتي اعلى (۱۷) بهچهار لنكه و بيانه بسه (۱۸) بېښې تنكه و بيانه بسه (۱۸ يك يک تنكه و كرپاس كوره چهال كز بيك تنكه (۱۹) غربه و بوروغت ميشد . و ايغنا در قيست اسب ايز غبابطه (۱۱) چيد تبكه (۱۹) غربه و بودو هر و بوروغت ميشد . و ايغنا در قيست اسب ايز غبابطه (۱۱) چيد تبار داده بود و هر چيزي را كه در بازار غريد و بردوغت اعتباج بودى سلطان (۱۱) در هغبور غود آدرده بهرى را بهدى را كه در بازار غريد و بردوغت اعتباج بودى سلطان (۱۱) در هغبور غود آدرده وري يبرى را بلامطه كردى و نرخ قرار دادى و نظر بر عقارت جنس مثل شائه و سوزن و كاسه و كوزه بيداغتى (۱۱) . و بعد از آنكه اسباب معاش و آلات و كنش و مياد او بېدوستان آمد بوعى ابواب در آمده مغول (۱۱) را مسدود ساغت كه هركه در عهد او بېدوستان آمد بختل بسد يا منبوم گشته معاودت نمود . چنانچه يک مرتبه على ايک نيده (۱۱) چيکيز غان با چههل هزار سوار بهيانب كوه مواك (۱۱) آمد و على ايک بيدو

۱ راف : چونهری . ۳ - آلزیج فیروز شاهی موافه خیراد برزی صفحه ۲۰۵ چیتل ؛ تاریخ فرشته جاند اول صفحه

م دارج فيدرز شاهي مختم ميد دراي صفحه ١٠٦ چيدن دروج درسه جده اري مستم ۱۹۵ : طبقات اکبري جادد ارا مفحه ۱۹۸ : جيدال .

٣ تاريع فيروز شاهى تانيف ضياء برنى صفحه ١١٠: شيرين بافسه مهين ؛ طبقات اكبرى جلد اول صفحه ١٢: شرين بافست باريك .

٧ (افع: سلامتي اعلى؛ ب: سيله متي اعلى؛ طبقات البربي جاند إدل من ١٩٠٠: سلامني اعلى؛ ناريع في البيم فيله برني صفحه ١١٦: سلامتي ميين ؛ ناريع فرشته جيد ارب مفحه ١٩٠٠: سلامي اعلى.
 ٨ ب: 'بسه' ندارد.

١١ ج: بسلطان .

۱۱ ب : مغمول .

ه ا سواي ؛ وجانب سواك ؛ تاريع فيشته جاد ادل مفحه ١٠٠٠ ؛ دامل كيو سواك .

بیشکش کمی گرفته با سیصد و دوازده زنجیر پیل (۱۹۰ و مشت هزار اسب و نود ف ميفرستناده باشد ١٠١٠ . و بس ازان بجائب معبر تعين شده از رايان آمجا نيز (١٩) لول (۱۷) و هفت هزار اسب پیشکش گرفته مقرر ساخت که هر سال پیشکش معوفور بدهلي روان ساخت و پس ازان بارتكل رفته ان خبابط(۱۰۰۰ آنجا حبد زنجير بسيار بديوكير قرستاء تا ماكم آن ديار را با بسرانك اسير ساخته (١١) با خزاين دست لمود و ملک نایب کانور هزار دیناری را که منطور نظرش بود با اسرای كمشت . جون خاطر از طرف مغول جيم ساخت شروع در(١١٠ نسخير بلاد (١١١) دور خاطر (۱۱) مغولان چنان استیلا یافت که نقش تسخیر هندوستان از دل ایشان محو عِيمَامُ وَا يَسَعِرِ فِينَ (١١) آوردُنَدَ . و يعد أَزُينَ عِنْدَ فَتَحَ خُوفُ (١١) و رغب ذر المرافيلاد و النباع شان را (۸) نود سلطان برديد و (۱۰ سلطان فرمود تا بيازار برده الطان راه باز كشت ايشان را كرفته جمعي كشر را (٧) عرصه نيج للم كرداليدلد من موار سوار در زمین سواک آمده دست بفارت گشادند و مردم (۳) الول إير (ه) با اتباعش بعدل آورده (ه) إن سرهاى ايشان مناو ساغت . و البغناً الما المست مزار اسب نزد سلطان آورد. و مرتبه دوم كبيك (١٠) نامي آسه مان الم المام المارد عامة (١) اكثر ايشان را بقتل باليد و (١) باقي را زلد.

ا الغا: ملت براي را ناه اله المنتمة ؛ عنفاك البريل را ناه بعد المنتمة عنفاك الدوري رفاه : والعاد المناه ال

۱ الف: الأولان . ۱ الف: الإن الإنج بداوني جلد اول صفحه ۲۸۱ : البك ؛ ب : البك ؛ خياء زواي صفحه ۱۹۳۱ و تاريخ فرشته جلد اول صفحه ۱۰۲: كفك ؛ طبقات اكبري جلد اول مفحه ۱۲۱ : كبيك ؛ تاريخ مباركشاهي صفحه ۱۷۴ كيك :

۱۰ الف: 'نيز' ندارد. ۱ الف: ١٠ المناه الإمانان. ١ الف: ١٠ المناه الإمانان. ١ المانان المانان. ١ المانان المان

و (۱۱) مستند (۱۱) ما في اورا جول تقدير (١٥) بر آن نرفته بود شبي جمعي از پايگان او درآمده بخرگاه پاره در بر الداعتن غالدان سلطان (۱۱) علامالدين با خاصان خود مشورت نمودى . اما طفل را بر تغت اشانیدی و بس ازان باندرون مرم (۱۱) فرستادی و خود همه وقت عِشم غضر غان را ميل كشيدند . و ملك نايب هر روز يك دو ساعت (۱۱) آن الله المخت الماليده خود بنيابت سلطنت (١٠) مشغول شد هـ جمعي را ١١٠٠ فرستاد تا المزول بوده سلطان شهاب الدين بجاى وى (٨) باشد . هر آينه علمل خوود سالي (٩) و اعيان ملك را حافير ساخته نوشته ظاهر ساخت كه خضر خان از امر وليعهدى شال و چند ماه بوده . و دوز دوم از وقات سلطان علاء الدين ملك تايب (٧) إيراء كردانية و باز باغواى ملك نائب اورا كرفته در نلمه كواليار مجبوس ساخت و بعد الدواد و عفد خان بسر خود را بي آلكه رشدى درو احساس كند چتر داده وليعمها عسان المال المال ملي فالد على عداري الله من الما راها المال المال المال المال (٩) هنائي بناى دولت توالد بود أزو بوجود آمد . از آنجنا الونان شيئته (٩) المان فر كمالي را زوالي لازمست مر آذيه كارهاى (١) كله مبيب زوال (١) الله المدح كم ادرا روى دادهيج يك از سلاطين هند را ميسر نشده و ما ما من ملا و مناولهاى جوامر و بدواريد و ديكر عنايم ساودت لوجوج.

که هرگز تیارد گز انگور بار اگر به کنی چشم نیک مدار (۱۱) ایرا حبیاحش شاهزاده مبارکخان را از زندان برآورده بجای ملک نایب

ا ب: هركمال زرال لان است هركينه كارها . . . الأما : زرالى . م الف: أمده از أنجدله شيفته . » الف: كانورى .

[•] معا: و ۲ مع : و ۱ معان المان : مامان المان ال

۱۱ ب: الا المارد ، ۱ العادار ، العادار ، العادار ، العادار ، العادار ، العادار ، العادار ، العادار ، العادار ،

١١٠ الف: (عرم ندارد ، ١١ الف: سلطان ندارد . ١١ ب: القدير ندارد .

١٠٠١ الله ع: به إلوالد . ١١ ب : ساغلند ٩٠ ١١ الله و لا الله ١٠ لا الله

المانية (١) ساطان شهايبالدين نشانيدند و شاهزاده امراد و ملوك را از غود كرده پيدار دو ساء بد

سلطان تطبالنين مبارك شالا

[.] الله عليان : ﴿ وَ لَمْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

 $[\]phi: {}_{\mathcal{S}}^{1}:

۸ الغب: سخس. ۱ الغب: حسن نام وبرانجه؛ ب: حسن نام پراچه؛ چ: حسن نام برایچه؛ هلقات.

اكبري مفحه ۱۷۵ : برار بچه ؛ تاريخ مباك شامي تصنيف يحيي بن امده بن عبدالله السيهوندي مفحه ۸۵ : برار ؛ تاريخ فيرور شامي تصنيف خيا؛ برني مفحه ۱۸۳: حسن نام برواربچه ؛ منتخب التراريخ بدارني جاد ارا مي ۲۰۳ : حسن

لم بروار بچه ؛ كاربع فرشكه جاد ارل صفحه ٢١ : حسن كم پروازيچه . 11 ع : (وز بروز بيش ميفومود ؛ الف : سرفراز ساخت خسرو خان خطاب داد ر از غايت محبلي كه بدو داشت روز بروز تربيكش ميفومود .

المعارن وست سبود تا شهى با چندى از سفاك بدرون قصر سلطان درآمدند سلطان بر سقیت مطاع شده خواست كه بعدم بود كه (۱۱) خسرو خان از عقب سهان بر سقیت مطاع شده خواست كه بعدم بود كه (۱۱) خسرو خان از عقب سوى اورا كرفته فرو كشيد (۱۱) و يكل از خويشان خسرو خان بدشته خوارو بمهاویش سوى اورا كرفته فرو كشيد (۱۱) و يكل از خويشان خسرو خان بدشته خوارو بمهاویش هي اورا كرفته فرو كشيد (۱۱) به تعدر بويد انداخت ، و به ازان بعدم سلطان درآمده شهان و سيكو خان بسران سلطان علادالدین (۱۱) را از مادران بستم جدا ساخته وردن زدند و دست بتاراج دراز كرده (۱۱) آنچه بافتند گرفتند . و (۱۱) بس ازان گردن زدند و دست بتاراج دراز كرده (۱۱) آنچه بافتند گرفتند . و (۱۱) بس ازان امرای معتبر را ببهانه طلب داشته بعضی را مقید و مبوس ساختند و برخی را باشرا سایدند . و چون روز شد خسرو خان اکابر و (۱۷) علمای شهر را (۱۸) طلب داشته خطبه بدام (۱۱) خود خواند و (۱۱) به

سلطان نامرالدين

دربيان ايشان تقسيم امود(١١) . و غازى ملك كه امير داير غدا ترس بود(١١) غيرت دربيان ايشان تقسيم امود(١١) . و غازى ملك كه امير داير غدا ترس بود(١١) غيرت در كار شده در انتقام غون ولينعمت زاده هاى غود كمر همت بر سيان بست و بامراه المراف و لواغى نامه و بيغام فرستاده (١١) متوجه دهلى كرديدند . و آن كافر المست(١١) شكر را دو نيم ساله از آينده مواجب داده مستعد قتل شد . غون دولت نعساعد وى نبود هر آينه بعد از اندك كرو فرى(١١) حق بر باطل غالب آمده هزيمت (١١) يافت و روزى ديكر(١١) جمعى اورا كرفته بغدمت غازى ملك آوردند

ا الف ع: أحود .

ا الف : مرى رى را كرفله فرر كشيد ؛ ب : مرى أدرا فرر كشيد .

ع ب: فريده خان پسر عالادادين . ه ب: كون . و الف : كو ندارد . ٧ الف : كر ندارد . ۸ ب ع : درا ندارد . و ب : خطبه بذام اندارد .

۱۰ الف: الأنداو، ۸ ب ع: با تداو، ۲ ب ب سب بم سرو، ۱۱ الف: کو، ۱۱ ب: بوده،

۱۹ الف ع: الندك كري رفوي . ۱۹ الف : يافت (رز ديكر ؛ ب : يافت و روز ديكر .

Met (1) It talant talan ? Les at talant of matters, hemilete(1):

سياد و اعيان سلكت ويرا بر سرير شلطت نشانيده (١٠)

هلك يتلف ريبها الثالية والملس

لالفقلغة بمصمألملس

خطاطب گردید . د^(۱۱) وی از عجائب مخلوقات بود (۱۱) کاه غواستی که سکندر وار اقالیم سبعه را مسخر گرداند و کاه (۱۱) همت بر آن گماشتی که سلیمان آسا جن

به ع: و ندارد .

وا ب: بوره.

ا ب : فارى ملك أرزد فرهودة .

^{*} ب : فرستادند . ۳ عانيدند . ۲ ب ن ع عنه عنه . ع عنه عنه . عنه منه عنه . عنه منه عنه . عنه منه عنه . عنه منه م

ه الف : بعيت عفيات مبغول داشته در؛ ب : بعيت مبغول داشت و در . ٢ ب : لكهنوتي وا ترفيب ، ۱ الف ع : تحريص ، ۱ ع : ساخته ،

۰ ۱۳ کا

والمس وا بطاعت غود آدرد. و در (۱) قهر و سماست بمرتبه بود که جهاله وا الله والله وا بطاعت غود آدرد. و در (۱) قهر و سماست بمرتبه بود که جهاله وا الله بهادی خاب که در (۱۱) طرفة الممين خزبنه بهادر سارگامي (۱۰) و بغضت ميداد بهادي (۱۱) کردي . چنانچه وقتي سلطان بهادر سارگامي (۱۰) و نفست ميداد الله به در غزانه (۱۰) داشت بوي عطا کرد و همچنين ملک غزايين وا (۱۷) پهله تعد که در غزانه (۱۰) داده نويين وا نيز همين قدر بغشيده و ملک (۱۰) سنجر بدغشاني پهده اکست که بهشت او مشتاد لک تنکه عبایت کرد . غرض (۱۰) از ين تنکه تنکه اقره است که بهشت تنکه عال واچ بوده .

آورد، اند كه مولانا جمال الدين بن حسام الدين (١٠) قصيدة جبهت وى بكفت كه مطلعش اينست(١١):

الهي (١١) تا جهان باشد تكهدار اين جهانبان را عدد شده تعلقشاه سلطان اين سلطائ را

و (۱۱) چون مطام را (۱۱) بخواند سلطان باقی را منع فرمود که من از عهده صله جمع اشعار بیرون نتوانم آمد فرمود تا صروهای (۱۱) زر آوردند و در گرد او گذاشتند چون ازدیک بسر او رسید برخاست و بایستاد و سلطان را از آن خوش آمد و فرمود تا بار دیکر زر آوردند و (۲۰۰ گرد او چیدند تا بقد او رسید.

و سلطان محمد در سلاست (۱۷) کلام و لطانت بیان و انشا و اختراع مخامین

ا ب: أورد در: ع: أود د در. ١ ب: غدا غالم فواسك ؛ ع: غدا غالم خواسك .

م الف: طرفة العيابي غزينه خالي : عا الف: طرفة العيابي غزينه خالي .

و الف : ستاركامي ؛ تاريخ فرشكه جاد ارل مفحه ١٩٦٩ : ستاركانو . ٢ الف : آنچه نقد در خوينه .

٧ . ب : كرنه مىچنى ملك ر ؛ ي : كو د همچنى ملك ر ا .

[،] رحاله عميشها : ب ما م . رحاله عميشها : ب م

١١ الف: الله. ١٠ الف: ١٠ ندارد ١٠ ١١ الف: ١١ ندارد

[.] والحاليث : لا تام مم في معالم أن المعالم الله المام معالم المالي عما المالي المالي المالي المالي المالي المالي المالي المالية الم

دخمت الصراف دادند سلطان آنها را ۱۹۰۰ بسیاست رسانید . د چون روز بدوز احکام كالمجمل (١١١) مخبيوط ساخته آنچه توانستند بقتل رسانيدند و بقية السيفي را كه المر ايشكر كران كاميزد فرميود في جون (١١) مردم بدرون كوه در آسدند زد ادران که کوه هماجل که مایش هند و دیار چین حایل است خبره نمایدا و بچهت این فرما بلد هر آلیند در خزانه چیزی اماند و لشکر نیز متفرق گردید. و همچنین خواست الا مداشت و دو سال علونه داد' چون نوحت آن نشد (۱۱) که آن حشم را کار و دیگر بواسطه تسخیر عراق و خراسان ۵۰۰ ک و هفتاد هزار سوار در (۱۹ موفس تنکد زر و نقره (۱۹) بستاند و آن خود رواج نیافت و خزاند خالی أنين حكم از ييش نسيرود فرمان داد كه هركس تنكه .س داننته باشد بخزانه آورده مدام فوسود تا مس را مانند زر و نقره سكه زده رواج دهند . سلطان سپون (۱۱) ديد كه که در تصرف آرد و چون (۱۱) خزانه او باین اراد ونا نمیانمود جهت تحصیل مبلتها ما الله عرف الذا كارشد. و اراد: ديكر اينكداس ربع مسكون را خواست من بدانم روند و(۱۰ خرج راه و بمهاي خانه (۱۰) هر يك را از خزانه داد و مسلكت الكاشته دارالملك ساغت (٧) و دهلي را خواب كرده متوطنان اورا حكم فرمود سلكيُّ إن مي يالت (١). و از جمله كارماي وي يك اين بود كه ديوكير را وسط الموالو داد سلاطيين سلف بود موجب تنفر (۵) عام مينشد و خلايهاى عظيم دو كار المعلمة العابد و خوابط سلاطين سابق را سنسوخ كرداند٬ و چون احكام او خلاف (۱۱) و بعقولات مهنمود و از بسكه سليقه مخترعه (۱) داشت ميخواست ك احكام مجدده (۱۷) (۱) تسمیم میلید در علم تاریخ سهارت تمام ناشت و همیشه مطالعه کتب میکست (۱)

[.] الغه: مطالع عاملته. ۱ الغه: مطالع عاملته.

[&]quot; " 3: " 46. " " " " 3: " helie an last, alle. a l'an; itan.

ا الله المعلم ، المعالم ،

۱۱ الف: روع دهذو د چون سلطان . ۱۱ الف: ادر اندارد . ۱۹ به اززه نقره . ۱۹ الف: ایلانت . ۱۷ ب: فردود چون .

المان و تكينات (۱) مالايطاق از سلطان(۱) بصدور سهموست و سردم از تعمل الن عاجز سيامدند، ناجار كار ملك از نظام و التيام افتاد و هر طرف فتندها متولد شد و هم كس هر جا (۱۱) كه بود دم استفلال زد . از آنجمله حسن كانكو(۱۱) در ديوكير جر (۱۰) بر گرفته بر تخت نشست و غود را

سلطان علاءالدين

خطاب (٢) داد و سالها سلطنت در آن سلسله (٧) ماذد . و سلطان غواست كه بديوكير (٨) رافته دفع حسن كانكوره) نمايد كه قضيه بيش آمده مترجه (١٠) سند گرديد و در سي كروهي تنه (١١) بيمار شده در عرم هفتصد (١١) و بنجاه و دو نوت گشت مدت سلطنتش بيست و هفت سال بوده . و بس (١١) از وي

سلطا_ن فيروز شاة

: (١١) بيس تشاهلس بمحمالهاس شيعه بمريم بمريم بالشيد (١١) :

چنان بساخت جهان را هوای معداش (۱۶) که از طبیعت اضاد رفت تا سازی

ق بس ازانکه سکنه سیوستاذرا بعنایات (۲۱) اعتصامی داده متو به هندوستان

ا ب: بنكايفات، ا عن در هروا ، الاسلطان ندارد . ا ب: كس در هروا ، الله بنكايفات، ا ب : كس در هروا ، الف : حسن كامكوبه ؛ ب : حسن كانكونه ؛ عن هنكوبه ؛ تاريخ فيروز شاهى هواهه فيادالدين برنى منصه ١٩٥٠ تاريخ فرشته جاند اول منفحه ١٩٦١ وطبقات البروي جاند اول مواهه غراهه نظام الدين احمد منفحه ١٩١١ وتاريخ مباركشاهي هواهه يصيى بن احمد بن عبدالله السيهرندي منفحه ١١١١ حسن كانكو ،

و الف: غبر , ٢ ب ، عبد : بالطب الم عبد : ب ، ب المال عبد . ب المال عبد . ب أب المال عبد المال عبد المال عبد المال عبد المال المال عبد المال الم

٧ الف: سالها در أن سلسله سلطنس . ٨ ب: كه ديوكير .

و الله : حسن كامكوله ؛ ب : كالكوله ؛ ج : كالكوله ،

ه ا الف: مستدلام . ١١ الف: موسته ال بعادي : موستان بوغايات.

ارودی سلطان نوت گشت . ایام سلطنتش سی و هشت سال و چند؛ ماه بوده (۲۱). العبامية و يسر (١٠) واطاقت مقاومت با پدر نبوده واه قرار بيش گرفت و در همان نمود . و بس أز چند روز پدر از پسر باغوای جمعی از منسدان رنجیده معامله بحرب هااهر عما با ري الكام بالبدا هنته لد نالنعال تلكم اليرم با بالله معاليه الم حصارى بدآورده فيروز بور لام نهاد. و درين (١٠) سال بناير شدت شعف و (١٩) بيرى بدگته علیعده ساخت و در هفتمد (۱۱) و عشتاد و هفت بهفت (۱۱) كرومي بداون الا لكنهنوتي و دكن (٩) . و يس از ن سهرند (١) را از سامانه جدا كرده لكمبنوتي وفته (٨) باز بصلح بدكشت . و در آن وقت نيام بلاد هند در تصرف بود الرأب ككمهر(١) جدا كرده از باي حصار سرستي (٧) بكذرانيد و كرت ديگر بجانب فرا يسمن برد (١٠) و در آنجا قلعه بنا فرمود موسوم بعصار فيروزه (٥). و نهرى ديگر كروه است وسانيد. و ايضاً نهرى از آب، جون جدا كرده با عفت نهر ديكر بهانسي وا بنا كرد . و بس از آن جوثي از آب ستلج كشيده تا جهجر (۱۱ كه پنجاه شاطان شميرالدين ناميده بود بيشكش كرفته معاودت نمير و شهر أيروز آباد دهلي جيوب گردانيد و يس از آن عزيست لکهنوتي كرده از الياس عاجي (١) كرد غود را آ أيُّنه سلطان بجناح استعجال على مساقت نموده اورا بلست آورده در قلعه هانسي . محكرة شغانه مجهولاانسين (١) را بهادشاهي برداشته سعني از مغانفت ميكرد . وديد. هو اثناء راه شيد كه أحمد أياز كه سلطان محمد أورا بييابت يفود در دهاني Talen Tebes

خدا ترس تعين كردى؛ و هيچ بد نفسى و شديد را اسير و حاكم (١٧) نساختى و سلطان فيروز شاه خراج را موافق حاصل و قوت رعايا طلب نمودى و عمال متدين

الف: مجهول البني. ٠ مجل ماني : اياس ماجي .

الف: أب سلاله كشيده كه جهجر؛ ب: أب شكام مليده تا ججر.

الف : از ' و ايضا ' تا ' رايسين برد ' ندارد . ه ع: ښودر،

[.] ديگر بېزانب (فله ؛ چ ؛ ديگر بردانچانب (فله . ب: د دان اداره . الف : د نهر ديگر از آب لكهر. 4 1161: mens.

ع : سرهند . 3 : akan. والمستهام : ب الم • 1

الف : بود . ١١ ب : شرير ميل ، الغب: نهادة دريس. ب : کا نخانو . وا الف : الجاميد بسو.

الأدل المضى از فال المولات خود در سنك نقش كرده. ازانجمله آورده كه در الذرا المضى از فال المولات خود در سنك نقش كرده. ازانجمله آورده كه در الهذه سابقه الماسك جريمه اتسام تعذيب مثل بريدن دست و با و كوفين المنعفة الباطه الله كما جريمه اتسام تعذيب مثل بريدن دست و با و كوفين استغوانها واعضاء (۱) وسوختن اندام بآتش و زدن ميخ بر دست و با وسينه و كشيان استغوانها واعضاء (۱) وسوختن اندام بآزادزند منجمله آن انعال را منسوخ ساختم. و ديگر بعضى وجوهات نامعنول را كه غلمه داغل مال واجبى كرده بودند مثل و ديگر بعضى وجوهات نامعنول را كه غلمه داغل مال واجبى كرده بودند مثل و ديگر بعضى وجوهات نامعنول را كه غلمه داغل مال واجبى كرده بودند مثل و ديگر به همنى و ندائي و كوانوالى و نيلگرى و ماهى فروشى و ريسمانفروشى (۱۱) و ديگر(۱۱) چيزها همه را بر طرف كردم (۱۵) كه بزرگان گنتهاند (۲۰) و ديگر(۱۱) چيزها همه را بر طرف كردم (۱۵) كه بزرگان گنتهاند (۲۰) و

دل دوستان جس الماتر كه (۷) كنه خزينه تهي به كه سردم اسراج

Realt, chaire To be also To (A) intermine mine many line and elle emby (P) interested and acts realth elmand, alk e ince To rection of alone are see the least of every eller to acts region to sell the end of t

الله عليقات البري جلد اول صفحة ١٩٩٠ • « أل بريدي دست ويا و كرش و بيفي وكور كولاس چشم وكوفتن استخوانهاي اعضا بمينج كوب

۱ الف: كشيدن د پوست برا رادن د ۲ الف: 'د ريسمان فروشي انداره . ۱ ب : مثل چراکي د کافررشي د نيلکري د ماهي فروشي د ريسمان فروشي د ندافي

ا الله : ميام و ، ما الله : بدأول ، الله الله : بدأول . و الله و مدافقته منه الد الد الد الد الله و مدافقة و مدافقة و الله الله و مدافقة و الله الله الله الله الله ال

۱۱ الله ؛ حيونانه مناها السام ماسة ماسة ماسة درير؛ ب ؛ دوي الدارد . الما الله ؛ السام محمد الدارد .

م الله و الرابط الرابي السلطان ساخته المراد .

معلم دو دارالشفاد بنج ، مقبره صد مناره ده و باغات از حد و حصر زیاده بوده ۱۷. د با این حالت طبع شعر نیز داشته . این ایبات از وی می زید ۱۳۰۱ :

زهی کمال اطافت که یار ما دارد که عم ملاعت و غونی و عم وفا(ه) دارد مکر فساد ز روی تو بستنوی بر مهسر دگر(ه) نه مهسر چنین چهره از کنها دارد مکایت از (۱۰) لب امل تبو میکند قبروز

الآلت سبب سخن نغز (٧) و داسربا دارد

و جون سلطان نيروز شاء وفات يافت

سلطان غياثالايي تغلق شالا

to be alt to be ele als of impair schains. Ele seato election amise also also to me light alto election election of the and the alto all and election elections are a line as a line election and and a light and the alto alto a light of the and the alto alto a light of the and the alto be the seato light of the present late (e) middle and other elections of the present late (e) middle and other elections of the means lected in the meaning that the content of the articles of the middle and other elections.

سلطان ابوبكر شاه

4: 106.

الماه شد سلطان محمد بن فيروز شاه كه از پدر فرار نموده در نكركوت مستحكم ۱ الف: شهرى سى ع: شهرسى . ۱ الف: دود .

، بربع عدي: رغا ا ا

، منعيناس : سفال ١٠

^{[1] [14]: [12]} $= i_{2}(i_{1}(c_{2}) + i_{2}(c_{2}) + i_{3})$; $= i_{1}(c_{2} - a_{3})$.

[1] [14]: i_{2} and i_{3} and i_{4} and i_{4} and i_{5} and

المستعمود ما نسجاه هزار سوار بجانب دهلي آماه شكست يافت. و يس از چنا فيفت المراز اشكرى فراهم آدرده جون هنوز نويت سلطنت بوى ارسيام بود فرين (۱) كرت ايز المهزام يافت. و آخر بعضي امراء ابويكر شاء از وى بركشته بنهاني محمد شاء را المهزام يافت. و آبوبكر شاء از شنيدن اين قضيه بي دست و با شده راه (۱) فرار يعشى كرفت. مدت سلطنتين يك سال و نيم بوده .

محمد شالا بي فبهوز شالا

در رمغان سنه منتصد (عا) و نود و دو بدعلى رسيده بر تخت نشست . و ابتدا داي در رمغان سنه منتصد (عا) و نود و دو بدعلى رسيده بر تخت نشست . و ابتدا داي البيكر شاه (عا) را بيش نباد مست ساخته با جميعت تمام بكوتله بهادر ناهو راته ودرا محاجوه نموده و بهي از چندگاه بدست آورده بقلعه ميرت فرستاد تا در آن حبي البيت . و بعد ازان بي موانع سلطنت ميراند تا در سال مفتصد (ه) و نود وشش فرت باشت باوت (د) . مدت سلطنتش شش سال و مفت ماه بوده . (٧) و امرا بس از شرایط تعزيت بسر دوم اورا (۸) كه ممايون خان خطاب داشت

سلطان علاءالدين سكندر شاه

غوا در تخت سلطنت جاوس دادند . و (٩) هنوز سلطنتش استفاستی نیافته بود که پدرود این جهان بی بود نمود . مدت حکومتش یک ماه و شانزده روز بوده (۱۰), * پس ازان پسر غورد عمد شاه سلطان محمود شاه را بر اورنک پادشاهی اجلاس داده (۱۱)

ناصرالدين محمود شاه

المنالي (١١) دادند و او هر يك از الدا را خطابي (١١) تازه داده اتطاعات ايشان را

ا ب: بود د دوي .

[،] ع_امان ادالت: نقال ا^ه روی _{در ت}سفه . ۲ ب نسخان شاقی ریشش عربی _{سخ}م : ب ۲ ب نسفه _{در ت}اوی

م الف: ريزا. ۴ الف: اك نيدارد. ۱۰ الف: برد

معالم : دادند ، ۱۱ ب ، ع : ناصرالدين محمود خطاب . ۱۱ الف، خطاب

ارَّانُ عَدُّ واقل كَشُتُه مَلُو يِنَاهُ بِمَكَّرِيخَانُ بَرِد و سَلْعَانُ بِسَرِعَتُ مِراجِعِتُ رُرده . چُونُ در (٧) خلال احوال ملو ١٨، انعان با جندى ديكر غدرى (١٠) الديشيدند و سلطان خود در دهمی کذاشت و خود با سعادتخان بجانب گوالیار در حرکت(۱۱ آبد. لقر سلطنت كردند. و مقربالمك را مقريخان وليعبد خود ساخته (و) وجاي وأي جاجبكر و يادشاء لكهنوني هدايا پيشكين (١٠) كرفت و از آن ساسله چند جواجود (٣) را دارالملک ساخته جميع زمينداران نواحي را مطبح و منقاد ساخت و از غطاب داده (١) از قدرج تا ولايت بهار بدو حواله نسود (١). و سلطان الشرق الجالحان ساخلته از ألجمله خواجه سرور را كه خواجه جهان شده بور ماكدالشرق

وا كه فاشتند بنام خود كردند، تا سه سال حال بدينمنوال بود(١٠) . و بتدريج سلو از آن از دهلي تا قيروز آباد دو پادشاه بهمرسيد٬ و امراي (۱۰) دور دست هر ولايتي سعاد تعفل عبدا ساختند و سعاد تعذان از روى اخطرار نزد مقريجان رفته بقتل رسيد . و پس أمراني كم با سعادتخان همراه بودند ترك موافقت كرده (١٧) نصربت شاه را از فيزوز شاء را از ميوات طلبيده در فيروز آباد بر تخت يشانيد (٢٠١ . و پس از چند روز خدمتگار بشهر درآورد و سعادتخان مضطر(۱۰ کشته نصرت شاه بن فیروز خان بن قالم. . بعد از (۱۱) چند و شده و شده (۱۳۱ نافع الله از (۱۱) با از الله با از (۱۱) با از الله با الله با الله با الداخته (١١) رايت مخالفت رافراخت. و سلظان يا سمادتكان ياس عاصره مشغول مقريهفان غبار خاطر سلطان را (١٠٠ بعنود از ماو استنباط نمود . هر آينه خود را بشمر

الف ع : ماري .

4.1

· 1 - 2: 1, 1016.

الم الله الم الم ١ الف: فرمود . الف: داد .

[.] شني رايامه : ب : شنشي و پيشش.

و الف : عدر. ج: 'كواليار در هوكت ' الحارد ر جاي سفيد مانده . ٧ الف: آمد ودر. : متفرس مهديا بالغبهقماليهاه ال مطلماليهاه : ب . متضاس مهيمياع: ج

الف : أز "بنخود از ملوك تا "بشهر الداخلة" ندارد .

ب بالمده: مقال ١٥ الف: چند . 41 ب: شده بود از. . الف : از نبامر محاصره ك أ مقرب خان أدارد .

الف : بهموسيد امراء . . عالمه نعيه : ب الف: دادة. . ماميناشا : ب ؛ مميناشا : مقال

• عنه سازا: ب

، نالحقضة : سفا

فالله عدد (ه) بعرب سلطان ابراهيم ووان كرديدند، و جون سلطان محدد از ملو خان المانيج الري (٣) (مهم الميرسيد ، و يس از چند (١٠) وقت سلطان محمود و ملو خان يكجا معقمه ومان (۱) خود راه گجرات بیش کرات و تا دو ماه دهلی نوعی خراب بود که هرك ميالي واطفال داده بقصبه بون رفت وسلطان محمود نيز با قليلي از نزديكان و كلفيته بفيروز آباد نزول فرموده و ملو روز دوم حركت المنبوعي نموده در حمله اول المعتمر خود سلطنت ميراند . درين اثنا صاحبتران امير تيمور كوركان از أب جون كم اقبالهان غطاب بافته بود متريخان ١١ را بقتل آورده شاطان مصود وا أمواه

ما كم ملتان بود. و مامبقران نيز در مين مراجعت آن ولايت را بدو عنايت فرمود. يغيض خان منتقل (١٩٠) كرديد تا رايت اعلى غضر خان در زمان سلطان فيروز شاه (٩١) داشته و چون ازان سلسله كسيكه قابل پادشاهي (١٠١ باشد نمانده بود هر آينه عهما رده فوت نمود . ايام پادشاهيش كه بجوز نامي نبوده بيست سال و دو ماه استداد اليانيال مقصور بركرديد (١١) . و محمود شاء بلدين أمهج (وأكار ميكذرانيد تا در هشتصلا و بسیاری از ولایات (۱۱) محمود شاه بتصرف آورد و دو مرتبه ویرا محاصره کرده عتشر كالتسم نالغ علم نبشك إلى المعا نالغ بخص ع ماييالها: تسلط عان ملو خال مستقل كمشم جكولت ميدمود بقتل وسيد (٩)، و بس ازبن (١٠) واقعه محمود شاء وا كرت ديكر از قنوج عزيمت ملتان داشتكه در دست خفير خان كه بفرموده حماحبقران امهر تيمور كوركان و ملو خان بر زبن سلک ستانی نشسته (۸) میان دوآب تا ولایت پنجاب بتصرف آورد. بد سلوكي وي از آنجا (٧) نيز فرار نموده بقنوج آمد و بدان مايد ولايت قناعت لمود ; واهده داشت شيري تنمها از اردو در آمده (٢) بلشكر سلطان ابراهيم بدوست و بواسطه

ب ع: بود ر مقرب خاب .

[.] رجال جوال: ب 'بيفا

ب: ملويكية شدة ؛ ع : ملو خال يكبية شدة .

الف : برامد : ج : از درد برامدة . الف : ال ألجا أداره .

ب: برزين سلك خلك خاني نشسته ؟ ج : برزان ملك ملك ستاني نشسته .

[.] ملشكيه : فر كشكه . • الغيا : رسيادة • ٠٠ الف ب الو.

و دراد . ه دافتسه : و ه ١ الف : شاء ندارد . الف : بسيار أز ولايس .

و آفر با وجود اعتمداد سلطنت و اسباب جهائداری اسم پاردشامی (۱) بر غود الحافق اکرد و برایات عالی (۲) سفاطب بود و سکه و غطبه ابتدا _{زنام امتد} تیمور و آخر بنام میرزا شاهرخ مقرر داشت . و او در اند ک روزی چمن مملکت عند را

از غار و خاش ک مفسدان و متمردان باک و صاف (۱۱) گردانیده ، در غاربت عدالت و غدا ترسی (وزگار میکذرانید (۱۱) تا در جوادی الآخر هشتمبد و بیست و چهار هجری به همت حتی بیوست ، مدت ایالتش هفت سال و دو ماد و دو روز بوده . بعد از

یک روز ولد ارشدش در مسند سلطنت تکیه زده به (۵)

سلطان مباری الماند الماند الماند الماند الماند و بایاند به به اند به به المان روی نمود المان و در ایام سلطند (۱) او از اطراف و به اند خلابا روی نمود و سلار کار او بر جنگ و پیکار بود . ایتدا بغی شیخا کهرکهر (۷) است کد موای سلطند مندوستان و گرفتن دهلی در سر او جای گرفته الکر پرگذات را تاخت میاند ایدد و لاهد را خاان دهای گرازار در (۸) ایاند ده ی ت

و نحارت امود و لا هود را خراب مطاق گردازید . و بر اثر (۸) سلطان هوشتک یقصید گوالیاد از مالوه در حرکت آمه' هنوز آن مهم صورت نیافته بود که سلطان ابراهیم هرایی با اشکرهای آراسته بکالیی آمده آن ولایت (۹) را متصرف گردید؛ و مبار نشاه نبز اشکری جمع آورده بجانب وی روان گشت' و بعد از دو شبازوز (۱۰) جنگ (۱۱) نبر اشکری حسی درسیان افتد هر یک مراجعت کرده بولایت خود توجه نمودند.

و بعد ازین قضایا شیخ علی بیک که ایالت کابل داشت بطرن دو لک سکه که فولاه ترکبچه (۲۱) بدو قبول نمود. بود (۱۱) بولایت هند در آمده از قبل و غارت (۱۱)

الف: مطفي وجهاذدارى اسم پادشاه .
 ب: نكود وبمراتب عالى .
 با الف: مافي .

۴ الف : الذارد .
 ۱۹ الف : البتدارد .

المجالة المالي المخاطبة و سال ديكر حوالي ملتان را تاخته و سكنه تلبيه (١) را بالسهوكة المجاهر علم مراجعت برافراشت و كرت اغير لاهور را كرفته تاراج فرمود . و جؤيل مبار علم مراجعت برافراشت و كرت اغير لاهور را كرفته تاراج فرمود . و جؤيل مباركماه فزديك رسيد زبن بر مركب قرار نبهاده (١٠) بولايت غود در آمد . سلطان بود مباركماه درين ببورش ببود الماكم كه وؤير مباريست شريك ساخت و آن شرير (١٠) بشروه ديوان ساخته با سرور الملك كه وؤير مباريست شريك ساخت و آن شرير (١٠) بشروه ديوان ماخته با سرور الملك كه وؤير مباريست شريك ساخت و آن شرير (١٠) با ملطان در متام نثاق آمده بسال هشتمه و سي و هفت وفيكه سلطان با هنمام معارت مبارك آباد كه در كنار جون بنا نبهاده بود مبرفت برغم تين بيكرش را معارت مبارك آباد كه در كنار جون بنا نبهاده بود مبرفت برغم تين بيكرش را ديزه ريزه (بزه (١٠) ساخت . ايام سلطنتش سيزده سال و سه ماه و نيم بوده (١٠)

ماهان محمد شاء بي مباركهاه

plitign loca in immer and continued to the continued of t

۱ الف : سلمان مبارك شاء نرديك شاء دين ديرس . ۱۹ الف : سرير ،

ه ب: زير زير؛ ج: ريز ديز. ١ الف: بود .

٧ ع : سوداي د در فر دلي املي .

۸ الف: ندود . ۱۰ الف: در نظر مردم سبک د در دلها گران آمده د ملک بهلول بردی د اول جوانی

المعاودة، و بتدويج ملك بهلول را هواي سلطنت در سر افتاده در مقام جمعيت شد؛ هر مدت الندك كس بسياري بروي جس آمده عمد شاه رازا مداني عاصره نمود هرود بدوا سلطنت عمد شاه در آنزل ميبود تا در هشتصد و چهل و هفت(۱۱) وديمت

عفد است آذین کسردنده دور کهی مهسرنسانی ازد کاه جور دو روز است چون بوالهوس مهر او نشسان وفا نیست در چهسر او

مهامت مهرد . ايام سلطنت وي (١١) ده سال و چند ساه ، وده (١٤) :

جون عمد شاه نوت شد بسر اور!

سلطان علاءالدين

خطاب كرده بر تخت سلطنت نشانيدند؛ و چون بر جمهانيان ظاهر شده(٢) كه وى ال بدو در كار سلطنت سست تر و عاجزتر است هر آيده سوداى سلطنت ملك بهلول قوى كشت(٧):

چو بیند که در اژدها (۱۰ نیست راج خردمنسد لکدارد از دست کیج

و(*) سلطان علادالدين آب و هواى بداؤن را موانق (* ۱) مزاج یانته بعیش و عشرت مشغول گشت و بسخن ارباب فتنه و فساد قصد حمید غن که وزیر مماکت بود نمود و او فرار کرده (۱۱) بدهلی رفت و ملک بهلول را بسلطنت طلب داشت . و چون سلطان بر قضیه انها یافت (۱۱) چیزی بملک بهلول نوشت که چون بدر من

. سنال لها ميفق : و : سنال والمه لها لها ميفق : بقا

ا ب: 'فرهود' لذارد . ٢ الف: محمد شاه محمد را .

۷ ب^{را} ج کشت هی ۵ . ۱ . ۱ و الف: کر ندارد . ۱۰ الف: بدارس مرافق .

١١١ الف : بود نمود واقوار كوده ؛ ب : بيود و او فوار كوده .

درا پسر غوانده و درا سر و برک سلطنت نیست ، بمهین بداون قناعت کرده سلطنت را بدو کذاهیم (۱) :

ی دود سر نیزد (۱۰) و آمد شد هکان (۱۱) کامی کد تمنیای ملک بود بر آمد.

منال سسم عهد (۱) سام به ا سناها دولية را باله رها (۱۹)

سلطان بهلول

سسالکان ره همت چو ارادت بیشد (۱۷) ملک کاوس و فروندون بکدائی بخشند (۱۸)

ع: باداي بغشاد .

و طبقات اكبرى جاند اول مفحه ۱۹۹: سيد ابن نام عزيزي . ١٠ ب: درش.

۱۱ ب: الملي نوارد. ۱۲ ب: الملي نوارد. ۱۲ ب: ۱۲ ب: ۱۲ ب: ۱۲ ب: ۱۲ ب: ۱۲ ب: ۱۲ ب. ۱۲

الله : برارد در پيش ؛ ب : برارده پيش .

١٥ الف: نهاد وأن مزيز قبول كرد .

و با الله : شعر ندارد ؛ ب: الله سيا ؛ ب : ١١٥ من ؛ بدا الله : بياد ،

الف: مورد .

دائمت بلست آورده معاودت فرمود . و بعد از چند وقت سلطان حسين تلافي را فرنير بود و (١٩) اعلم العلماي وقت ميزيست اسير كرده با چند بيل (١٩) كه زر بار لبتعاقمها لهرداخت و چهان نفر از سران سپاه را (۱۱ که یکی از آنجمله فتلغ خان كذاشته بخاطر جمع (١١) اللغار (١٧) نمود و سلطان بهاول فرصت غنيمت دائسته و بعملاح (١١) دولتخوا مان باز مكاتله بمصالحه انجاء يده (١١) سلطان حسين اردو را ي لشكر عظيم بلاهلي توجه نسوده مدتي بين(الجانيين وياد^{(٣١٧} لايلي در هيجان بود مناكبة (١١) كانتلد . و پون سام سال دنتخي كشت (١١) سلطان حسين با هزار إييل مهالي آلن(١٠) دو پادشاء نزاع قايم شده آخر بصلتي قرار ؟ فت كه تا سه سال باهم كم الا جهاد سال عد تدام بولايت خود قانع باشتدره). د بعد از چهار سال باز ونست داد. و چون نوبت بسلطان(۸) حسين شرقي رسيد صلح بدين نسق قرار كرفت نام خود كرد . اورا مكرد با سلطان ممود شاه و محمد شاه شرقي (٧) مقاتله و ماربه مر ووز بسلام أو ميرفت و بوى مدارا مينمود نا ولتيكه اورا بنست آورده خطبه و سكه علمان بهلول (1 بدهلي آمد عميار خان نوت و مكدت (١) تمام داشت بنابر مارج وقت المالياتي و تنقد عال عتاجان و بينوايان (١٠) واجب شناختي . لا الله و داد و عدل مبالغه ومودي، بيشتر اوقات بمحاسب علما و مصاهبت فقوا مريد عيد اشد . ساطان بهلول در كل سال دلوك ير مسالك شرعيه ندودى الما الإن المادة هميث، در غاطر (١) داشت تا در هشتمد و بنجاه و بنج بر

۱ الف: 'و' ندارد . ۲ الف: بضاعر ۲ الف: 'و' ندارد . ۱ الف: بينوايان و محتاجان . و الف: چون بهارا .

[.] سدالاه عدال عبان الله عده : ب .

٧ الف : مكرو يا سلطاند عدد شاء و « بعد شوقي ؛ ب : مكرواً با سلطان « بعد بد شاء

ن شونی در اسلمان محمد شاه شونی . ۸ ب : اوبات سلمان . ۱۰ الف : باشد . ۱۰ ب : ۱۰ ب : ۱۰ الف : با همدار جنگ .

^{11 4:} her ind; 5: he inds.

الله الغد: دوالمتصواهي باز معامله بصلح انجاء يد . ٢١ الف: جمعي .

۱۹۱۰ کاریخ فیشه خده ارا، صفحه ۱۹۲۵ وطبقات ادیری جده ارا، صفحه ۱۳۰۹ : رچ. ۱۹۱۸ : الف : ۱۶۱۰ ندارد . ۱۹۱۹ چ : ۱۹۱۹ و ۱۹۱۱ نام : دیای ۱

إذا هذا عليهم الاسر سلطان المدا المدا العدال المحاربة حصب هوالمد الدالة المرا هميل كرافت و درين جنك اسوال اي قراس بلمست لوديان اقتاد , و سأل دركر سلطان بهلول الد سروى لقته جيند ماه در كالهي صهم بمجاربة (١٠ و مقاتله كانفت و آخر سلطان حسين هويست بافته بجونبور درامد (١٠) و سلطان اجهلول از هنب وفته از المبها اير اورا بيجا ساخت و بدان اكتفا تاكرده تا قنوج و المجواني (١٠) اتعاقب نمود' و در قنوج أيتر مقاتله روى داده بعد از جنك هويست (١٠) كه طبيس و در قنوج نير مقاتله روى داده بعد از جنك هويست (١٠) كه طبيس سلطان حسين شده بود بقعل آمده (٢٠) عاتونش كه دغتر سلطان (١٠) مالاوالدين و تبيرة عفهرخان ديشد با جمله اسباب و مشم باست افتاد" و سلطان بهلول جوادور

را به بسر خود باریک شاه ۱۸، داده بجانب دهلی روان گردید و چون بنزدیک سکیت (۹) رسید در هشتمد و نود و (۱۰) چهار ونات یافت . مدت سلطنت وی

سي و هشت سال و هشت ماه و هشت روز بوده (۱۱) :

کر افراسیاست و کسر(۱۱) بور زال بیابد ز دست (۱۱) اجل کسوشمال اکر پادشاهست و کر(۱۱) خبن فروش ساند اجل حوت مرکش بکوش

و چون سلطان بهلول وديعت حيات (۱۱) بقابض ارواح سهرد' شاعزاده نظام خان که ارشد اولاد بود از دهلی خود را بقصبه جلالی رسانیده پادشاه شد و(۲۱) به

سلطان سكندر

بعظاطب كشت در اتناء عالم غان برادر غود را (۱۷) كه در اتناء، عصارى

• عالما ' تعليما : المال ١٠٠٠

١١ با ع: دودو ، ١١ الف: خودود

ا ب: (إه ندارد. ٣ ع: درأمهه. ١ ع: درأمهه. ١ الف: بهابا : بوايا : با الف: المهابا الف: إلى المهابا الم

[.] تارین الماس کلیم : مانی در الماس : مانی الماس : مانی در الماس : مانی در الماس : مانی در ۱۳ مانی

الف: و الداود . و الف: و الداود .

۱۱ ع: افراسيابست اكر؛ طبقات اكبرى جاد ادل، صفحه ۱۱۳: در. ۱۱ ع: بياند بنست. ۱۳: «و طبقات اكبرى جاد ادل، صفحه ۱۱۳: «و

مقصود باز کشت و در حین معاودت درخی بر وی (۱۱) عارض شد کرد ب ر بان مساجة بنا فرمود و پس (٢١) ازان بقصد تسعفير قلعه رئيمنيور(١٧) رفيد بي اييان لعايات عكمي است و هشت كروه طول آنست بلست آورد و بجراي رتباناه ها فاذه بهد (۱۱) معاودت بدهلي تمود(۱۱) . و در نهمد و سيزده قلمه لرور را كه در ألَّ مملح عبد (١١٠) ماء ديكر در بهار توقف كرنه بواسطه ته لم و غلائي كه روي كيه مخالفان يكديكو را پياه للحند و در مملكت يكديكر مزاحمت لرسائند و بعد علامالدين بادشاء بنكاه محاوبه (١١) روى داره آخر صلح (١١) بدين شرط قرار كرنت بلكمينواني ولمنه هو الدينه بتكاسيشي (١٠) وي در حركت أمد و اورا با سلطان بيمار ولقه آن ولايت را متصوف كرديد . و چون شيد كه سلطان حسين جنك دست داره سلطان حسين هريمت يافت(٨) و سلمان سكندر از عقب وي(٩) جمعيت (۵) أموذه به حمله زنجير بيل (۲) از بيهار بر سر (۷) وي آديد و در حوالي بنارس أسد و دو كرت كاني كه اسيان مردم سلطان فرايي شده بودند (١٠) سلطان مسين مشغول گشت (۱۱) . و دو كرت بواسطه استيلاء زمينداران بجانب جونهور در حركت طابق جونهور را مع مضافات باقطاع او مقرر داشت رمي ازان بضبط ولايت برادر دیکو باریک (۲) شاء رفته ، چس از کارزار بسیار اورا بچیک آورده بدستور علام بود بلست أورده باز معان ولايت را بدو عنايت فرمود و بر اثر آن بر(١)

٧I

ب ج: "بودند نداره . 3: 44. ه والله مع الله عنه الله مع الله مع الله مع الله مع الله مع الله مع الله مع الله مع الله مع الله مع الله مع ال الف: "برا نداره .

سلطان جمعيت.

[.] رشه لانه : رفاا ۱۰ ٠٠ ٤ : ١ د ٠ الف : بهار بسو. د ج, ع: بنه ·

⁴¹ الف: 'صلح چلد' الدارد . ب ع: نبود ندارد . 41 11 2: 15 ion 3. . سنارلعه : سغال

⁽لگهمبور . • ربي المربح • : مثال ج: ونتهذور؛ طبقات البوي جلد أول صفحه ١٣٠٣: الف : رسور ؛ ب : رم تهذور : الف: فرسود . الف : أوردة نبجابي بتنخاله مساجد بنا فرمود راحد . . 61

ساقیسانند دربسن بسام بسلان بسیدهی که چو هنگام طرب جام سزدر(۱۱) گییرند کاس(۱۰) عشرت ز کل و خاکد(۱۰) سکندر سازند بسارته عیش ز خدون دل سنجد گیراند

 $^{1 + \}frac{1}{10} + \frac{1}{10} + \frac{1}$

وه (١١٠) اين بيت مر اوراست (٩) :

کنون بدواز خواهم کرد سوی آن کمان ابدو مرا از تيرهاى او بداز بدكشت هو بهلوس

سلطنت (۱) را به پسر بزرگ او و(١١) جون سلطان سكندر برحمت حتى بدوست اعيان مملكت منصب عظيم القدر

سلطان ابراهبم

طانوه رفت. و از آنجا خواست که باز میان ولایت در آید که در اثناء راه بدست إورو : وشاهزاده جلال خان در أكره كارى (١٠٠٠ أساخته بجانب سلطان تحمور حاكم المعدار الا الله خود كاليه الا محاصره فردور تا هنكاديكه وسنخر ساخته شيوة تاراج بعمل وران كرديد . سلطان أبراهيم ملك آدم وا با چند مير(١١) ديكار اخبيط آكره متعلقان خود را با چندی از اسل در کالیی کذاشته با سی هزار سوار بجانب آکره المستاد و خود جهت دفع جلال خان در حركت آمد . و شاهزاده جلال غان اطلاع يافت ينج برادر خود را كه در غدست (۱۰ مي بودند مقيد ساخته بمانسي كرده (٨) سكم و خطبه بنام خود كرد . و چون سلطان ابراهيم از احوال (٩) او عظیت فرمود (۷) . و در عرض اندک روزی شاهزاده ترک مدارا و زمانه سازی والرجون بتخت سلطنت بدآمد ولايت جونبور را ببراد رغود شاهزاده جلال غان که بعسن فراست و کیاست و شجاعت معروف و موموف (۱۰) بود قرار داداد.

ج: هزههلوي: الف ١ «برا از تيرهاي او پراز بركست هر پهلو ؛ ج: «را از تيرهاي الله ؛ كال رغي كردي ؛ ع : كالوغي تخلص كردي . ه هس سدي ؛ و ب

الف : الأ ندارد . . تدغاهلس إميالهد 1 ب اواز پرکشت هر پهلو .

الغدا: فرصودة . الف : مدارا و ناسازي داده .

[.] ودالتسبة : سقال و ١ الف ا البراهيم از اعوال أنداره . ١٠ الف : كه بخدسي .

الف : كارسازي . ١١ الف: چندي امير.

Rinic Zeit Zam (1) ice alali Inland, beatete it mit jege (4);

خون آزاده دلان را آزاها بين ملک مربز که ترا نيز همان جرعه بساخر(ها) ريزند شربت سلطنت و جاه چنان شهرين است که شهان از پي آن خون برادر ريزند

و بس از چند وقت با امرا (۵) انعراف مزاجی بهم رسانیده مهان بهوه و اعظم (۲) ممایون شروانی را که امیرالامرا بود (۷) گرفته در تید شاهداشت (۸) تا هر دو وفات بانتند و ازین سبب دریا خان اوسانی (۹) که ماکم بهار بود (۱۰) سر از اطاعت بیچیده اوای مخانفت برافراغت (۱۱) و در خلال اعوال دریا خان فوت اموده بسرش بهادر خان بجای پدر نشسته به

ممحم ن العل

مغاطب كشت (مَا) و قرب يك لك سوار بدو جمع كشته تا ولايت سنبل بتصرف الورد. و دولت غان اودى (ما) عاكم لاهور ثيز از قمير و سياست وى انديشمند (ما) كشته بكابل رفت و فردوس مكانى باير بادشاه وا بمبندوستان (ه ۱) آورد اگرچه در اثناه راه دولت غان فوت كشته و اسباب تسغير هندوستان بكى مرتفع شده بود اما ره دولت غان فوت كشته و اسباب تسغير هندوستان بكى مرتفع شده بود اما مغيرت بادشاه تركل بمعض تائيد المهى (٢١) نموده رايت مقاتله و عاربه برافراخت. و در حوالي باني بت با سلطان ابراهيم كه قرب يك لك سوار و هزار (٧١) بيل و در حوالي باني بت با سلطان ابراهيم كه قرب يك لك سوار و هزار (٧١) بيل دراشت معمان داده (٨١) مظفر كشت و بعن از كارزار سلطان ابراهيم با جمعى از

Al lies : males (ce cles .

الف : اللهن ، ١١٠ الف : سوار نموده هوار .

العراء كفته كفته (١) سلطنت مندوستان إز طبقه إفقانان (١) بدين دودمان سمادت نشان النقال بالت . ايام سلطنتش مقت سال و چند ماه بوده .

ظهمرالدين محمد بابر يادشاه

ان معددًا عمر شيخ بن ميرزا سلطان ابوسميد بن سلطان عمد بن ميرزا ميرانشاء بن امير ايمور مباهيقران پادشاعي بود بزيور فضايل و كملات آراسته و بفرط سعناوت و شجاعت (١٠) پيراسته :

ا هم اسراه در اجهاراء كه در اي اديساد چو مي نهساد بشساخ گوازد تيسر خديدك كه شكار چنان خون چكاندى(١٠) (ز دار شير كه روى چرخ منتش شدى چو پشت پليك (١٠)

بكدام زبان در مدمت او توان سفت (٢) و بعيد طريق عابد ذات او توان كفت و مغمد آفتاب جهانتاب را (٧) چه امتياج بارايش و عذار كشرالانوار باه را چه اماجت (٨) بستايش (٩):

ومث خورشید ار نکروید(۱۰) هوشمند فیض نور او بود ملحش بسنید(۱۱)

ولادت با سعادتش در عرم هشتمد و هشتاد و هشت بوده (۲۰۰):

الدر شش عرم زاد آن شه ، کرم تاریخ مولاش هم آمد "شش عرم"

الف : فيض أ أو بود مدش يسند

ه ج^{ه ا} از این دو شعریس دیش شدد . ه جه از این دو شعریس دیشش شدد .

ا الف: المان المان . ۱ الف: المان . ۱ الف: المان . ۱ الف: المان . ۱ الف: المان . ۱ الف: المان . ۱ الف: المان ا

و بواسطة تسخير ولايت موروثي خان ميرزا حاكم بدخشان راكه بسرعم وي آماد و خود با پنج کس مقابل شده (۱۱) هر یک را بدواتی (۱۷) از اسپ در انداخت كس أبيود بآليجماعت (١١١) كه از سه هزار متجاوز بودند مصاف داد و قابق (١١٥) برداشته لواي معالقت براقراشتند . و با آنكه در غدمت بادشاه (۱۰ زياده از بالعبد عبدالرزاق (١١) بن الغ يدكم كابلى (١١) را كم يسرعم أنحضرت مي شد بهأدشاهي ذر بمردم بخش کرد (۱۰) . ق بس از معاودت قنادهار جمعی از مردم خسرف شاه بقندها ر كشيده آن ولايت را أنيز از شاه بيك بسر مهتر امير ذوالنون كرفته بسهر طلبيد (٩) و پادشاه اورز امان داده كابل را متصرف كرديد, و بس از چند وقت لينكر از تلمه کابل برآمده (٧) بعد از اندک طعن و غبرای هزیمت یافته رخصت قنادهار عمد خان شيراني أمله سمرقند را عاصره داشت و عمد مقيم بسر امير (٧) ذوالنون تسعفير(٣) آن مملكت ممكن نيست لاجرم متوجه كابل كرديد. چه در وقت معلودت الميدة مدينا مليجنو بالمناه وخاله در حركت آمد و جون بليغ متشالغ ال ملتايم منيال احوال شيد كه بعضي امواي ميرزا جهانكير برادر ويوا بهادشاهي برداشته أنده هر داد (١١) و آخرالامر سمرقند را بتصرف آورده صد روز سلطنت كرد (١١) . در خلال و با يستدران ميرزا و سلطان على ميرزا (٣) بسران سلطان محدود ميرزا مخالفتها دست غير مين دهد . و آنجناب در دوازده سالكي بولايت فرنحانه پادشاه شد و سان او بر سبيل بديمه كنت كه شش عرم شش حرفست و اغظ "شش حرف" ايو از تاريخ عليا عرم است شيخ زين الدين خوابي كه در حاشية كن مجلس نشسته بود تللست كد وفتي فردوس مكاني در سينسي مي فرموده الله كد تاريخ كولد ما

ه الغنان باراشتان و 1 الغنان باراشتان 1 الغنان باراه و 1 الغنان باراه و 1 الغنان 1 الغنان و 1 الغنان و 1 الغنان و 1 الغنان و الغنان و 1 الغنان و

١٠ الف: يسربمونم زربطشش كون ؛ ج: بسر زر بمونم بطش كود م

و به الله بنا معدادراق.

بوداد متواهم مخالفان کشت و در عوالی بخارا استماع نمود که سلاطین ار بک (۱۷) فعيد الحد حرفي (١١) بكار بود و اشكرى جيم سازد يا قليلي (١١) كه در غدياش ماورادالمهر لمود. عنان لمضت بجانب بخارا منعطف كردانيدند و اين شهر بهادشاه فببط ولايت متفرق ساخت . بعد (١٧) إز هشت ماه سلاطين اوزبك غيال تسغير كشت احمد بيك، و شاهرخ بيك، وا رخصت مراجعت داده . أي سپاه (٢١) وا جهت للده (١٠١ اطراف أن ممكت را ١٠١ الباء ت المالة (١٠١ ، و جون در اسر سلطت مستقل شتافتند و ما همود (۲۱) رايت تصرت آيت بادشاهي از ادر، دارالسلطنت سورتند طالع و والي وهزار عبيدانة خان (۱۱) مركر دولت را خالي كذاشته بجانب تركستان عَالَيُّهُ مَيْرُوا وسيلمه مسَّوجِهُ سموقيد (١٠) گرديدند و حاكم آن ديار محمد نيسور سلطان با ولايت غنلان و قندها رو بقلان (٨) نميمه ديكر ولايت (٩) كشت و در آن النا ن المحلمة و ما ما ما ما ما ما ما ما ما ما ما المحلم المتعار بوالواخنتد و در حوالي وخش شعشعه اليغ آفتاب (٩) درخش باديماه بديشان و معلم (١١) حماد اذ عزيمت دى خبر يافته با جنود موثور (١١) بعنم كارزار رايت (١٥) المعلى ال الكد عان ميرزا بيايد با اشكر (٣) قندهار و كابل و زابلستان منوجه كرديده بود «العد احد الله حداي اوغلى و شاعرخ بيك افشار را داد عمراه ساخت. و بادشاه المان المان بغراسان فرستاده (١) و شاء اسمعيل خان ميرزا را معزز المال المالة

ب: الدي ملا د قند زبفلان ؛ ع: خالان د قند ز د بقلان . الله نجاليا: و " المالي . الف : بادشاه تافئه . ٨ الف : رعايد م Ġ ٩ ب: يَافَتُه مُوفِر ؛ ج: يَافَتُه جَمُون مُوفِر ه ن : مكار. الف : خان ميززا را بيابد اشكر. الف : فرستاد . مجد منزل باز بس اشسته الد (۱۹) لا جرم دليرار شد عدان عزيمت بتكاميشي (۱۹)

٠٠ ، ١٠ ، ١٠ ، 3 : ! in hills. 4: 'P' iele. GI ا او 41 . واغ شالبه : عبدالله غان الف: ماديجه ، . نىلقىما : و 41 • 1 . د الايات .

[.] ب نام سخت و بعد . ٨ŧ ب : مراجعمت نموده باقي سهاه ؛ ج : مراجعت داده باقي پياده . 41

رهددلانو سافع عدال بالكاءشي 11 ٠١ ₅ : ازبى . ب ع: الان الدارد . ر با قليلي الف: بكار بردة اشكوى جمع سازد يا قلياني ؛ ج: بكار برد ولشكرى جمع سازد 61 ب: هربي. ٧١

3: 43 W.

نصف خراج تمام ربع مسكون را گفته بودند و يكي از شعرا تاريخ آن فتح (۱۱) را بدانجناب پیشکش کرد که هشت متقال وزن داشت و جوهریان قیمت آن را المجا با خبيط نمايد . و در آكره بكرماجيت (۱۳) عمل از اولاد مكم گواليار بود الماسي الد عهمن اقبال بادشاء وزيد شاهزاده محمد هما يون ميرزا وا (١٠١) باكره فوستاد تا خزاين كه خاص و عام ايشان از غزانه هندوستان منفعت يافتند. و بعد از آلكه نسيم فتح و آن زر را بدردم خوب (۱۱) هر ولايت فرستاد خصوص بمردم سمرقند و فرغانه ولايت بنكاله داشت چندان زر درخزانه موجود نبود كه بعلونه توپېچيان وفاكند. عبنامين ساله (١٠) ملوك عند را نوعي انعام فرمود كه بعد از يك سال اراده تسخير غزاين و دفاين او را ميسر شد كه عقل از احصاء آن عاجر ماند . و پادشاه غزاين سي و دو چنانكه (۸) كنشت بر سلطان ابراهيم افغان مستولي كرديد و (۹) چندان و از سور قلت سپاه مطلبش بحصول نه پیوسته ۱۷۰ تا در درتیه پنجم بتاریخ نمهمه و و از إرباني كه پادشاه فتح كابل (٥) نموده بود چهاو كرت بهندوستان آ.ل.ه (٣) چهره کشای ابود (۱۱) هر آلینه فروغ هست بلند امهنش بر گرفتن هندوستان تاات. اي ايال مقصور معاودت نمود . و چون (۱۰ انتش تسخير آن ولايت در آئينه مراد لدنيد، راه كابل بيش كرفت . • كرت ديكر يا امير لجم بيك بطوراهالنمو در آسه يكران پيدا آسه آتش رزم مشتمل گرديد و پادشاه (۱۷) طاقت مقاومت در خود ساله المعان داد. چون دو سه سنزل منطوی کشت داد ، تا تا المان المان المان ا

الف : مطوى كشت بيك ناكاه ؛ ع : مطوى كشت بيكبار .

الف : رزم مشعل كرديد پادشاء ؛ ع : رزم مشتغل كرديد و يادشاء .

الف: در آينه چهوه کشائي نمود . الف : معاردت أمود چون ؛ ب : معاردت فرمود و چون .

ب: هندرستان أمد ؛ الف : هندرسبّان أمده .

١١ الف : اخرب أداره . الف: مطلبش نه پيرسته ؛ ب: نه پيوست. الف: جدانه،

^{4: 18} iche. . سيهلام. و الغي: کي ندارد . ٠١ ٠: ٣٠.

المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال ال رع: نصفي خرج (رزمو تمام ربح مسكون كفته بيوند يكي از فقع: ب: از

" الله المحالات (١)» يافته . و چون آكره على نزول ياديراه كرديد رانا سنكا(١) با سه الك سوار و بيناده آمده مصاف داد و بتوفيق (١) الله تعالى ان فتح نيز كه (١٠) فيه الك سوار و بيناده آمده مصاف داد و بتوفيق (١) الله تعالى ان فتح نيز كه (١٠) فيه الله تعرب الترك فيه المواتب و ديباچه عاريات و زاكار است بظهور آمده صيب جلادتش و سردانكيش (٥) باطراف و اكناف عالم رسيد . و پس ازان بخاطر جمع مملكت و سردانكيش (١) إذ خس و خاشاك منسدان ياكب و سامنت تا در نيمبد و سمى و هفت عندوستان را از خس و خاشاك منسدان ياكب بي سامنت تا در نيمبد و سمى و هفت از عنت سراى انس بدالم قداميد . ايام سلطنتش سى و هشت سال بوده و از اعتت سراى انس بدالم قدام در بينجاه مالكي در كانشت (١):

شه خسروان شاه بایر که داشت عمد همایون بجایش نشسن چو پرسند تاریخش از تو بگهی ۱۸۰ دو صدار بنده بمانند جمشید و کی چو طوسار (۷) عمرش اجل کرد طی همایون بود وارث بلک دی"

e sering riengention list plants it altim lege lain apiliage st engle de phints (p) se ces like also elles agets and e malls and thinks e de section). The de la celles it centre of the manual englishment is a centre agin, selling entre minterior (11) section e ce en engage e lege mellet (11) enginement. It af billing pulle minterior e agets e cultalisment et six arises (21) e illeges, lumin (11) e elling

ا البرنامة جلد اول مقحه ١١٠ و الناع هنشاء جناش ما ما معضه ١٨٠ و الما عام معضه ١١١ و الناء سالم. ...

۱ الف: رانا سكا؛ اكبر نامه جاند اول صفحه ۲۰۱ ر طبقات اكبرى جاند دوم، صفحه ۲۰۱ ر طبقات اكبرى جاند دوم، صفحه ۲۰۱ ر طبقات التوارخ بداداري جلد اول صفحه ۱۳۵ : ران ۱۳۵ .

[ा] प्राप्त हो हुन्हु है । अपने का का नामा का प्राप्त का प्र का प्राप्त का प्राप्त का प्राप्त का प्राप्त का प्राप्त का प्राप्त का प्राप्त का प्राप्त का प्राप्त का का प्राप्त का प्राप्त का

و ب: روزگار بظهور آمد ميد جلات مردانكي ار .

ال ب: هشت سال از أنجمله بناج سال در هذه كذرانبد و در ونجاه سالكي در كذشاله عه :

ع: در پنجا سالگی در کذشته ۵۰ . ۲ نور کوه طور . ۸ الف: بگو ۹ طبقات اکبری جاد درم صفحه ۲۷: بموره در پاشنه ؛ اف : با

[•] رؤه ر پاشنه . ۱۰ الف: ميكنشتري و كاه بوده . ۱۱ الف: ربضي بربضي . ۱۱ ب: بغايت محضونيك . ۱۱ ب: بغايت محضونيك .

ج: 'در فقه هلغي اندارد . و١ الف: الست اندارد .

أحوال خود فر صحبت علما و فضلا را بسيار (١) دوست ميداشته و خود نيز طبع شعر داشته و شعر هموارى (٩) ميكفته از آنجمله است :

The safe e(") ch and d The steel imming some of the ill a nelso symmetric imming (") curve by elso symmetric imming (")

and The sixth imming (")

and The sixth imming (")

and The sixth imming (")

and The sixth imming (")

and The sixth imming (")

and The sixth imming (")

مولانا شهابالدين معمائي رساله در تبثين و توفيح علم معما (٨) نظم كرده و بديشان فرستاده (٩) و پادشاه بعد از مطالعه اين رباعي گفته با مبله لايق بوي فرستاد (١٠):

ناست ز عجم وفته بملکت عصوب است وز نامهٔ تو در دل معزون طرب است (۱۱) همرکس بلد آرد (۱۱) از معمل نامی نام از تو بسرآورده معمل عمیب است

و (۱۱٪) از آنجناب بوقت رحملت (۱۱٪) چهار پسر مانده (۱۱٪) محمد هما يون ميرزا و کامران ميرزا و عسکری ميرزا و هندال ميرزا و محمد هما يون ميرزا بجکم وميت

رايس الملك للمنة : و اب ا

ه الف: فكذه است كه در روزگار: چ: فكذه ايست كه روزگار. ٢ الف: تو دانسته ام.

۲ (اف : آو دانسته ام .
 ۸ (اف : آو دانسته ام .
 ۱ (نوس : ساله در آبلین و آرفیج علم عمد ؛ ب : ساله در آبلین و آرفیج علم عمد .

[.] ١ - متخلس فالما ي دي : و ١ - ١ - ١ - ١ الله ما مناف سلخته ـ ٩ .

۱۱ الف: هرب است. ۱۱ الف: بدرد آرد. ۱۱ الف: (ک ندارد، ۱۱ الف: (حلت ندارد، ۱۱ ه. ج. مانده برد.

و قابلیت از سنبل با کیره آمده بر اورنگ سلطنت منکی (۱) کردید «خیر الدارک" تاریخست (۲)

ابوالغازي محمد همايون يادشاه

خسروی بود بلطف طبع و حدث ذعن موصول و کسب فضایل فسایی و کسالات انسانی معروف تکام بدیع و منطی فصیتین (۱۰ خط ترقین (۱۱) بر بلغاء عرب و عجم کشیاه و سهارتش در آگار علوم خصوص (۱۰) ریاضی که حکماء مجسطی دانرا در پیل بشد عجز (۲۰ نشانیده (۷):

كم كسي بد سريد جاه و جلال همجو او كرده اكتساب كمال مشكل حكمت از كمالش حل منطق اه بيان همر مجمل (۸)

در شجاعت و دلیری و ^(۹) نصفت و ملک، گیری چون سکندر و نریدون و در رای ثانیب و تدبیر صایب از جمشید و کیخسرو افزون :

آنکه چون در مدحش اندیشد مقال ناحقه حیران بهاند عقل لال

بهمجبت درویشان و گوشه نشینان میل فراوان داشت و رایت عرت د. شمیدان و مستعدان باحسن وجهی می افراشت . ناریخ ولادت با سعادتش در (۱۰) نهجد و سیزده بود و افظ(۱۰) «پادشاه مف شکن (۲۱)» و کامه "خوش باد" ناریخ اوست (۱۰) . چون

ا الف: متملن. ا ج: الربع ارست. ا ب: فصيعتش.

ا ع: الرا در ييل سج : خصوص . ٢ الف : حكماء منحطي أنوا در ييل سجر .

۷ بئ ج: أشانيدة -٥.
 ۸ الف: • حقل .
 ۱ ب: تاريخ ولادتش در؛ الف: (جهي مي افراشت تاريخ ولادت با سعاداش) اندارد .

¹¹ lbs: que lad.

۱۱ تاریج فرشته جاند اول مفحه ۱۳۰۰: شاه فیروز بخست و همایون نامه ابدن بیکم طبع العور صفحه ۱۵: شاه فیروز قدر.

axec cetain c c mR matrix litals give letter (1) reglatin pleatalite axec cetain c (4) reglatin pleatalite distributions only are (4) regions of the axec (4) regions only entire (4) regions only extract (4) regions only extract (4) regions only extract (4) regions only extract (4) regions only extract (4) regions only extract (4) regions only extract (4) regions only extract (4) regions only extract (4) regions of the first plants of the regions of the first plants of the regions of the first plants of (4) regions of the first plants of (4) regions of the first plants of (4) regions of (4) r

از نعمت او بدی اجر شجری در اندر^(۱۱) عزار خانه مجمانی

۱ ب ، چ ؛ را ، ندارد ، الله عدد الله ع

۱۱ منتخب التراريخ بدارني صفحه ۱۳۳: سلطان عاام بن سلطان سكندر لودي . ۱۱ الف: با بسياري با امراء؛ ب: تا بسياري أزامراي . ۱۳ الف: 'د' ندارد .

وا الفا: بماهر الماه . ۱۱ ب: الماه

۱۶ من ع: معر نيرو د ١٥ . ١٠ الف: 'و ندارد . ١١ ب: كهراتي .

. سنال: ت

سيرزا عسكرى با چندى از اسرا كه هراول بور در حمله اول عمادالملك را شكست متصرف كرديد. هر آينه چانپانير را بتردى بيك (١٦) سپرده متوجه وي كرديد، و(١٧) أر (٣٠) بالمالميمة ومارا والمعنو الم المجنو الم المال مهال المحلم وكالمالم مكن المالم مكن المال الم المست آورد که در آن سال۱۷۰۱ لستما تراب به با با با المام ۱۹۰۱ المام ۱۹۰۸ المام ۱۹۸۸ با با با با با با با با با از کنبایت (۱۱) سراجعت کرده چانیانیر(۲۱) را مقتوح ساخت و چندان زر و سال امله و سلطان بهادر از کتبایت (۱۹ اسپان تازه زور گرفته به بندر دیپ رفت و پادشاه احمد آباد را بتصرف درآورد و بي آنكه مضبوط سازد بتكاميشي (۱۰) وي در حركت مدد آنام بود گرفه به استان است آباد عنه به بادئه این ایند از این به به به نازی به معلق ن آ یا، كشته با شش هفت سوار متوجه چانبانير١١١) كرديد و(١١) عر جواهري كه والم بالمان بهادر قدرا بر آن (٩) استيار يافتناء (٩) ، و سلطان بهادر مفطر (١٠) اكما شده (١) كا باي قلعه مندو عنان باز لكشيد (٧). و بعد از چند روز سپاه غفر و تاريخ اين واقعه را «دل بهادر(۱۱)» يافته اند(۱۱) . و يادشاه بر فرار(۱۱) سخالف موجب گرفتاریست هر آینه با پنج کس از امرای معتبر برآداه بمندو (۱) کریغت بادشاء قرب (١) دو ماه ويرا محاصره داشت و سلطان بهادر چون دانست که توقف

[.] عش: ب (مغا! ٧ الف: بازكشيد. 162 : Glis 162 : Welle . ٠٠) که د خال د ب: دل بهادر. منتخب التواريخ بدارني جاد اول مفحه ٢٩٣ : مذدسور . ٠ - ١٠ قريب .

الف : دويدة قدرا بران .

[.] بي لمنه : مقال .

بداوني جلد اول مفحه ۱۲۲۷ ؟ تاريخ فيشئه جالد اول مفحه ١٠٠٠ : جالياليو . الله : جابانر؛ ب: بمنالبانير؛ اكبرنامه جام الأل مفحه ١٣١ ؛ منالبانج : الله النواريخ

الف : کې ندارد . . روشه فلاي: بنكاهشي . -11

[.] ما الله الشيالية إلى المعال الله الها المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال

الف: جابانير؛ ب: جانبانير.

ب: أوردة كه در سال . ۱۱ ب : شد ندارد .

الف: هر ألينه جابانير را بزري بيك ؛ ب: هر أينه جانهانير را بتردى بيك ؛ ج: و عاله والماذ : ب - 3: mel (lastille .

هر آينه چانبانير را بردي بيك . ٠ : الله المالو .

و در السع اليميم له عاد المعما ولهمالي م فهوي (١) مناسعت ل عاد المعما وماد

معيلة سنفه

به بند. گذارد باقی ولایت را بملازمان ایشان سپارم (۱۰) و جنت آشیانی قبول نمود. وي بود نزد پادشا. فرستاده عرفبداشت(۱۷) نمود كه اگر پادشا. ولايت بنگاله را حرکت آمد' و چون منت مقابله بسه ماه کشید شیرخان شیخ خلیل را که مرشد رسيدند شير خان از پريشاني اشكر آگاه شده با جنود موفور بعزم مقاتله (۱۱) در ونكاله و امتداد سفر اكثر اسبان پادشاه تلف شده بودند (۱۱) و چون بجوسا (۱۱) باغواي واقعه طلبان خطبه خود خوانده (۱۱) . و در آن يورش بواسطه بدي هواي (۱۱) ابجهالكير بيك، سهرده متوجه آكره كرديد، چه منهي (١١) غبر رسانيد كه ميرزا هندان ل مالالمن ولم همها (١٠) لمنتا (١٠) بعبانب (١٠) بالمالالوب و المنتمن المعمل المالية وا بجانب شيرخان افغان كه در بنكاله بود روان كرديد . و شيرخان (٩) طاقت مقاوست و پادشاه دفع فتنه اورا اهم دانسته ابتدا قلعه چنار را فتح (۸) نمود٬ و پس ازان افغان ولايت بهار و بتكاله را متصرف كشته (٧) قامه چنار را محكم ساخته بوده حدكت آمده هو آينه بسرعت تعام متوجه آكره كرديد؛ و در غيبت پادشاه شيرخان مادشاه چون شنید که چنیال مخالفت (۲) کجرات را کذایشه بجانب آکره در وقت مردم كبيرات جمعيت كرده ميرزا عسكرى را از احمدآباد بيرون لبرديد بر ولايت را بامرا نقسيم كرده خود رفته در منكو سكونت لمود . و پير (۱۹) : excellent il mail dede iber e nes mail aute 120 mm elec .

٣ الف ب: بدير هندو بيك . الف: نهواوله . الف: دادة تا اعدد أباد وقته اعدد أباد إلى مقدول ؛ ج: دادة باعدد أباد مقدول .

ب ع : از نداره .

الف : رفانه در ماذد و سكواست أمود و پس ؛ ب : در مذدر سكواست أموده پس .

ب ع: معترج . ١٩ الف: العقال كه در بذكاله برد روال كرديد و شيرخال اندارد . الف: از "كجرات" تا "بخيال مخالفت" ندارد .

ب: جاركند ؛ ج: چاركند ؛ كاريج فرشته جلد ادل مفحه ٥٠٩ : چهاركند .

الف: خواب شدة بودند ؛ ج: تلف شدة بود . الله الما المواي الدارد . गा ः न्तिः

[.] ماباقه مقابله . ب: بكروسار. 81

الف: مي سؤان. 4: agand climas. Αl

والمن المعلى بدان اشكر راه يافت (١١٠) اود طريق ايمونائي مسلوك داشته با پسران خود راه فرار پيس گرفت و از رانين وي عمد سلطان ميرزا نبيره (١١٠) ابوالغازى سالهان صين ميرزل كه ركن آن سهد كرديد . اما هر روز جمعي از لشكر پادشاه جدا شده عنرق مي كرديدند تا آنكه کنک آمد و پادشاه (۱۱) نیز قریب یک لک سوار بهمرسانیده متوجه وی (۱۱) سعدنا كاسران با سردم خود بجانب لاهور روان گرديد و شيرخان داير كشه بكذار و بعد ازانكه ششما. كنكح و مشورت نمودند (۱۱) ميان برادران نفاق بهمرسيده ا كره كرديد . و در آنوفت سيرنا كامران در آكره و(٩) سيرزا عندال در الور بود ١٠٠٠ أب زده الزديك بيرد كه غوق (٧) شهود كه بعدد مقائري اران ورغه درآدرد (٩) دار جه فيمسته بودند به قبود و تير غريق بحر قناش مي ساختيدال . ر پادشاه ناچار خود را بر كرديده بودند (١٠) هركي كه خود را بأب مرانداغت (آنجماعت أنه ير كشنيم) المسياري (١٠) را يقتل آورد . و حون الغلانان يل ديران كرده كشيمها را ستصرف شرايط ١٠٠ احتياط بجاي نياورد و شيرخان ١١٠ غافل بر اشكر پادشاه حمله آورده كس

الهبسا كردد البسابش بشاجهار بهودن چون شود کاری (۲۰۱ سے زاوار

قرار گرفت که از آنجا کوچ کرده بموضع (۱۷ مرتفعی نرود آینده در (۱۸ وقت و چون برسات بود و محل نزول لشكر برآب شده هر آئينه راى پادشاه بدان

ب بموضعي .

٨١

٣ - ب : بوي أييا ورده شبر خال أ ج : بويا نياورد و شير خال . . في اله: نشرايط .

ب: عود را با بانداغت. ٣ ب: قناش ساختند . 4 - 3: minner lists inche. الف : بسيار .

الف: غريق. A 3: 'it love iche. 9 4: Bulc.

الف: الور پور بود .

ب : ششماء در كذكلج مشورت كرداند ؛ چ : ششماء و لدكلج و مشورت لموداند .

الف: آمدة وادشاء . ان ان الد عا الف: ميزراي البير. 11

۱۸ الف: آوند در. ب ع: يافت - م. 81 . کا الف : کار .

١ الف: خدمد كالخاري .

سوريق (١١) دارقات واقع شد و شاه دريور مقدم بادشاه را كرامي (١١) داشته در حكام شرط استقبال بجباى آورده لوازم خدمتگارى بجباى (۱۱ سي آوردند تا در بلاتي حضرت در آمد متوجه عراق گردید و (۱۱) بادشاه در هر شهر و مقام که میرسید نهيزى نشد . و چون جمله باغات و سترهات هرات كه قابل تساشا بود بنظر آن ما يجتاع سلطنت (١١) بادشاء را نوعي سامان نموذ كه تا بوقت ملاقات شاء احتياج داشت باستقبال آمده در لوازم (۱۰) تعظیم و تکریم دقیقه فرو تکذائبت و محمد خان يسر (١٥) بزرگ شاه طبماسپ با محمد خان شرف الدين اوغلي (٩) كه محمد اتاليقي بندكي و خدمتكاري (١) پردازند . و (٧) پادشاه چون بهرات رسيد سلطان محمد ميرزا فرامين و احكام بسلاطين عر مرز و مقام (٥) نوشته بدست مسرعان فرستاد تا بلوازم صغوى قلمي فرمود. و چون (۱۹) مكتوب جنت آشياني بشاه رسيد اظمار بشاشت كرده مشخص سازند روان شدند و پس از عنت موفور بلوچي قايد گرديده (٣) ايشان را كرفته بقندهار مراجعت نمود . پادشاه با بيست و دو كس (۱۰ بي آنكه راهي ۱۰۰ با ماینمال بری و در ایسال ملیقه را به المحبخه مانامتها شایمه و روز دیگر شاهنراده را (۱۰)

الف : الأ أداره .

ب: با بیست کس ؛ ج: از او دور دیگو کا ددو کس انداره .

الف : از موفور بالومي قايد كرديد .

الف: فرمود چون ؛ ب: طهماسب قلمي لمود و چون .

ب: هرمون و هر مقام ؟ چ : هرموز و مقام ،

الف: ج ندارد . الف: ميرزا كه پسر.

[.] سنملط بالبار إلى المعاني . المار : المار الما 5 : 6 icle . مفحه ۲۰۱: محمد شرف الدين عان ارغلى الكار . ٠١ ب : أمدة و أوايم . منتف التواريخ بدارني جلد اول مفحه ٣١٩ : محمد خان تكاو ؛ اكبر نامه جلد اول

الف: خدمتكذاري بجاي ؛ ب: خدمتكاري بجا .

بجانب سلطانيه وسورليق . درم، صفحه ١٠ : بيلاق سررليق ؛ اكبر نامه جلد ادل حفحه ١١٥: بعزم بيلاق از قررين تاريخ فيشته جلد اول مغضه هجام: ييلاق قيدار نبى عليمالسلام و طبقات اكبرى جاد الف: يلاقي سابق ؛ منتخب الدواريج بدايوني جلد اول مفحه ۲۲۲ ؛ كيلاق سوراق ؛

ب: راقع شدة مرزور مقدم بادشاء كرامي داشته .

ملازمت أمود (n) : آمدند و ميرزا عسكرى از شنيدن اين اغبار مضطر شده بعد از سه ماه اسان خواسته (٧) كابران جدا شده بيادشاه بيوستند و از قلعه قندهار نيز جددي (٩) گريخته بيايان (٧) متوجه قداهار كشت و (۵) قلعه را محاصوه نمود . درخلال احوال جمون از ميرزا سوار بكمك (٣) آنحضرت تعين فرمود و (٣) پادشاه بعد (ز سير(١٩) تبريز و اردبيل و شاه (۱) مراد نام یکی از فرزندان خود را که علمل شیرخواره بود با ده هزار غايت تعظيم و حرمت آشائي فمود ، پس از جندگاه در مقام روان ساخن پادشاه آمده

wind to Read in ancete 2160 چو ووشن شود روي خورشسيد و ساء

چون حوالی کابل(۱۷ کمل نزول آنحضرت کردید جمله سپاه از میرزا کامران برکشته در اثناء راه ميرزا عندال و ميرزا يادكار ناصر از ميرزا كامران كريخته بملازمت آمدند عراق یافت و پادشاه قندهار را به بیرم (۱۱ خان سپرده منو به تسخیر کانا کردید . بديشان بايد داد(۱۰). بداغ خان چون چاره نداشت قلعه را تسليم نموده (خمست از قزلباش بحکم خبرورت باید گرفت و بعد از تسخیر کابل و بدخشان دیکر باره ممازوزها شاهزاده مراد فوت گردیده (۱۱ امرا قرار بدان دادند کد قدامار را را در آن إنستان(۱۱) مأمني أبود هر آيته در يعبر حيبرت افتادند و(۱۱) قضا را در و(٩) پادشاه قندها روا گرفته ببداع خان سپرده . و(١٠) چون الوس چنتای (١١)

الف : يافس وأدشاء قندمار زه بيرم .

الف : 'د شاء' ندارد . ۱ الف : سوار کمک ؛ ب : سوار بکوفک .

الف: از قلعه قلدها رجمعي ؛ ب: از قلدها رئيز چلاي . ب ج: از نداره . 4 -, 2: " " ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ! ه ج از اداره .

٠١ الف : و الدارد. ر: سهايان. . م ج^{ائے} : المود عالم

[.] ناليقغې : خفال ٠٠ ښ٠ ؛ ج ١١ ب ع: ز نداره . ع: `رک ^{زر}ارد •

۱۸ ع: المال، الدارد . ب ع: همانروز شاهزاده مراد فرت كرديد . . 41 ب: بدیشان ماند داد.

بهادشاه پيوستند (١) :

وميلةا متنغه

Tej Ze ge ceide -c Zamin

از من دل و بعنت و يار(١) بركشت

بكذشت ميرزا سليمان اشكار بدغشان را جمع ساخته در حمله اول الهزام يالمت خلاف بخاطر راه داده (٨) بقتل رسيد، وجهون رايات عالي (٩) از عقبه هندو كش هر آینه عزیمت بلخشان تصمیم (۷) یافت و بوقت کوچ میرزا یادگار ناصر باز خیال بوده (٢) روشن ساخت. و چون ميرزا سليمان باوجود طلب بملازست نيامده بود آمده ديده (۵) بديدار شاهزاده جلال الدين محمد كه چهار ساله و دو ماه و ينج ووزه روان كرديد، "بي جنك كرفت ملك كابل از وي (١١)، تاريخست، و پادشا. بشمهر دره) چون شب شد ميرزا كاسران با چندى از مخلصان برآمده بطوف تته

شد ارادة هندوستان نمود (١١١) . در اتحت ميرزا كامران نوشته خواهد شد. و چون از معر ميرزا كامران فراغت حاصل

را ستصرف گردید. و(۱۱) همچنین مکرراً اورا بهادشاه مقابله و مقاتله روی داد چنانچه

د بكوهستان دور دست گريخت (۱۰)، و ميرزا كاسران در غيبت پادشا. آمد. (۱۱) كابل

را اول كسيك، پيدا شد دولتخواجه (١٩١٠ نام داشت خون با ن بدنند دهناي يېش العال از سه كس كه متعاقب يكديكر مي آيند نام پرسيده فال كرفته ميشود فخها آورده الله كه روزى سوار شده فرمودند كه چون عزيمت هندوستان در خاطر است

آمد كه مراد خواجه نام داشت پادشاه(۱) فرمويند چه خوش باشد كه شخصي سوم

الف ا الهزام يافقه بكوهستان در رسسه بر تخت.

11 4: [08]

الف: از ردى . و بن ع: دويده ندارد . ب ع: او اداره ، ١ طبقات اكبرى جذه دوم صفحه ١٣ : بندس يار . ب ع: پيوستند -ه.

[،] با نما نه اله : (ما اله ، نوارد . الف: داد . الف: بود .

الف: دولتخواه. ه ۱۹۱۸ : و فب ۱۱۱ الف: ١٠ ندارد .

[،] مهامه نولشاء از باد ها و د ب

: (١٩) عيمية سماك ال ولشمال نا عيه (٨١) شامينة أا ولخدا توفيق لفين الوس چنتاى كشته افعانان(١٧١) شكست بافتند وقاد رمغتار فندى را كه العن العباليين ايران شور(٣٠٠ و شين در هيجان آمده بعد الرتلاشي و كويشي سونور ه تنسأ فالها والقتاد هزار سوار و أفراغواله (١٥) بسيار بوزم القتام روان كشت و ترقف لمودله تا رايب عالي بديشان ملحق كرديد . و الكندر چون بر شكست لشكر بسيار بدست سهاه چهتاي ۱۱ افتاده تا سرهند بتكاييه در آنجا و (۱۳) بواسطه ظلمت شب افغانان طاقت مقاومت نیاورده نزار نمودند و فیل و اسب كرد (١٠٠١ و امراي منقلا در جالندر يأن (١٠٠٠ كروه رسيده أغاز كماندارى كردند . اطلاع يافته (٨) تانار خان و حبيب خان را يا سي هزار سوار از١٥) بيش روان روان شد و بادشاء كوچ بر كوچ تا لامور عنان باز الكشرد . و اسكندر (۱۷ از نفييه بملازمت رسيلمه بالتفاق خضر خان د تردى خان و اسكنار سلطان برسم منقلا(١) رکاب دولت آورده (۲۰۰ عازم نسخیر هندوستان گردید٬ و در پشاور (۱۶ بیرم خان فتم عندوستان اميدوارشد و در (۵۰ د بعديد نميمها و شمت و يك پاي دمادت در لام او بود و پادشاه ازین قضیه غریبه تعجب کرده بششت بسیار فردور و بر(۲) هبه أيمة ساده مد المد المدير رصفحت رحته الله المثل (١) الم المجالحة تعالمه ال

دشمن آنش چرست باد پیمسا را بیکسو شاک برسر کن(۲۰۱۰ که آب وقته باز آسا، بعبو

ا الف از چه خش، تا نان، نداره .

۱ الف : که نام او سعادت خواجه بود و پادشاه ازین قصه غریب تعجب کرده بشاشت. فرمودند بر.

ا الماسية بي شمعة و در ما بي آورد . ها الماسية بي المساور. ما منظم . بي الماسية بي الماسية بي بي الماسية . بي منظم . بي منظم . بي منظم . بي منظم . بي منظم . بي منظم . ب

۲ افاده: طالعه: ۲ ماده: ۲ ماده: سالعه: ۱ افاده: سالعه: ۲ ماده: ١١ الف : امراي منقا در جالندر خان . ١١ ب : 'و' ندارد .

[.] ما المان المان با المان : ب ٢٠ . . . هـ ميمية : و ن ١١ .

تاریخ این فتح را چنین یافتداند(۱): منشی خرد طبای میمون طبیسد انشاء سخن زطبع موزون(۱۷) طابید تعدید چو کرد فتح عندوستسارا تاریخ ز "شمشیر همایون" طبید

e-elmin siresty e estrici înci înte ace ștelui (1) e mkcani (10) serkenii (17) e e e elmin siresty e estrici înci înte ace ștelui e (18) liplu riceșt calu Ministre Rei circ cere cere cere ainemili adata și q (1) limbio aelita. E april milite presente ainemili adata și q (1) limbio aelita. E april limite presente area șe ancle Ministre șe keeç și și ai ai li pril melic ce ant melicii maint ce prinți prinți maint ce prinți prinți prinți prinți prinți prinți prinți prinți prinți prinți prinți prinți prinți ce antil ce antil ce antil prinți presente antil prinți presente antil prinți presente alită și prinți ce ce presente prinți prinți presente april prinți presente area prinți prinți presente april prinți presente prinți prinți presente presente prinți presente pres

ماليده جهان (١١) وجهاليان را از عادنات ايمن كرداليد . ايام زندكاني آن بادشاء

ا بن ع: يافته اند ک. ۲ الف : موذون . ۲ الف و او ادارد . ۲ ب : بعد از دقوع این خوانین ؛ ج : بعد از دقوع این خوانین . ۱ ب : بعد از دقوع این خوانین ؛ ج : بعد از دقوع این خوانین .

الف: سلطان،
 إن عن سلطان،
 الف: شط غود بدرات رسعادت ر.
 بأ ع: خطبه رسکه بذام.
 بأ ع: سواک پربت گریخته.
 با ج: سواک پربت گریخته.

ا الف: سكندر خان (ران ، الف: نمود يادشاه ؛ $_3$: نموده يادشاه ، $_3$: نموده يادشاه ، الف: نموده يادشاه ، الف: نموده يادشاه ؛ $_3$: نموده يادشاه ، الف: نموده يادشاه ، الف: نموده يادشاه ، الف: نموده يادشاه ، الف: نموده يادشاه ، نموده يادشاه ؛ نمود يادشاه ؛ نموده يادشاه ؛ نموده يادشاه ؛ ن

۱۱ ب: كالنهور ببيرم خان ؛ ع: كالنور بيرم خان . ۱۷ الف: جال الديري محمد اكبر را . م الف نشاند

الف : جلالالدين محمد اكبر را . مم الف : نشانيده وجهان .

همه أسم من المعتدا وهولي ١٠٠٠ لبني ثيام الاقتصار بدين هند (٢٠) وباعي اختمار الالتالا(٧) : مذكور سيساؤد (٣) تا حقيقتش بواجبي معلوم مطالعه كنندكان كردد(١١) اكرچه از (١٤) مجدلي ٣٠ از ديگر حمقات آلعجناب مذكور ساخته الحال از لطف طبع او نيز تالمي پیجاه و یک سال بوده (۱) و بیست و پنج سال و کسری سلطنت کرده چون

حد ايست كد كويم اين بده يا آن ده چوزیکه (۵) رفای تو در آنست آن ده ده نالسیای داد دولسی مک به ایر این رش دل کسته را دربان ۱۷۱ د.

چون با تو شدم با خودم و هشيارم جمع است دلسم با تو درون خسائه چون بي تو شسدم بيخودم و ديوانـه در تفسرقدام بي تدو بهدر ديدرانه

از عقل جفك كار دل الكار شدم بارب بكسال لطف خسامم كردان

. يىدلسە: سىلكى .

الد

ديوانه خود خوان و خلاهم كددان عسارف بعقسايين خوامم كسدران

ايشان جارى سيكردد . ثاهملشامي مقدم است بالضرورة ترتيب زمان (١٠٠٠ را منظور داشته نحسة فلم بذكر و چون ذکر تغلب و تسلط شیرخان و سلیم خان در ایام سلطنت حضرت

6/10

معفني نماند كه شير خان كه در السنه و افواه (۱۱) به

هلش ببيش

(١١١) تسمله در ملما نالسهملنو، تنسا هنذاذا (١١١) نكرسه مح وي ال العلمو نالطا مذكور است فريد نام داشته و از طابقه سور است ١٩١٥، و جد وي ابراهيم در زمان

[.] ن لهم : دها ۸ هرسه اسخه: ميكردد . ٥ ب عن ج: اكر از . ١ ١١٤٠ : اختصار بدي چادين .

[.] شهخم : و نب الد . قايمة المنساء : و "ب ۱۱ ب: است انداره . . هلاي پيغ : ب ١٠ الف: لوليب زيان؛ ب: تربيس (كان ١ ب: مي افتد (باعي ؛ ج. افتد -4.

المراهيم و فتح يابر يادشاه شيوع پذيرفت عر آينه بملازست بهادر خان لوحاني (١٠) فريد كرد و فريد بسر انجام سياه و رعيت مشغول بود تا خبر كشته شدن سلطان بود ملازم كرفت. و چون حسن فوت لمود دولتخان باعث شده اقطاع پدر را بتام ترک غلمست پدر کرد. ملازست دولتخان را که از کبار امرای سلطان(۱۸) ابراهیم ليكو غلمتي ولد داروغكي اقطاع خود را بديكر برادران (١٧) تفويض فرمود و فريد و هر دوز بر سر ایشان سواری میکرد تا جمله را مطبح و منقاد گردانید . و با این بعاريت طلبداشته (۱۱) مردم پيادة خود را سوار ساخت و جمعي ديكر لكاهداشت (۱۱) چه سازد؛ آخر فرمود تا دویست(۱۱) زین اسب ساختند و از مقدم هر موفیع یک اسب چند بودند و مردم آن پرگنه متمردی و سرکشی میانمودند در بعر حیرت اقتاد که لمودند و حسن داروغکی (۱۱ م جاگیر خود را بدو مغوفی داشت و با او چون پیادهٔ حسن بجونبور آمد خویشان درمیان آمده فرید را بخدست پدر برده (۱۱) رام کانت كرده و از سير و (١٠) تواريخ نيز بغشي فرا كرفت (١١). و بعد از دو سال كه نداشته و فريد ازين جهت از پدر رنجيده بعجونپور رفته و كائيه را با حواشي (١٠) مطالعه او مقرر بود ، و اورا دوازده بسره ، بودند (٢) ، و با فريد(٧) و مادرش چندان تو بهي (٨) سلطان سكندر(١) اقطاع جولهور داشته اسرمى دره و سيسرام (١١) و خواص بور اجها كير ١١) امرا روزگار میکذرانید (۱) و پدرش حسن لیز در کودکی جمال خان که در زمان

7 / o

61

٨l

÷, 2: :400

(الف : لبحاني ؛ طبقات اكبرى جلد دوم مختمه ١٩٠ بهار خان ولد دريا خان لبحاني ؛

الف: امراي عظام سلطان :

د الله : المارية . وا الف: طلبيدة. الف : فرمود كه تا دويست . ١١ الف: حسن خان دارونكي . ب: بوه . . متنهاد : و ني الله . ١٠ ٠: ٢٠ نداره . ب ع : بعداسم . . ٨ - ألف: التفاتي. 3 : " (c. ic/c . الف: بودة . عيقات البرى جلد درم، مفحه ٢٨ و تاريخ فرشة جلد اول، مفحه ١١٩: هشمه پسر. ٩ 5 ؛ جايكير. الف : مينبونة و سهوام ؛ ب : مينبون و سهسوام . ا المائد سالع : ب الف: ميكذرانيده .

و در ترجمه انكليسي طبقات اكبرى جلد درم " صفحه ۱۹۹۱ : بهار خان ولد دريا خان لوهاني ؛ تاريخ فرشته جلد ادل " صفحه ۱۹۶ : بهادر خان ولد دريا خان الوهاني و منتخب التواريخ بداوني صفحه ۱۹۸ : بهار خان ولد دريا خان لوهاني .

شد. و (١٩) چون چند روز روش سلوک مغول (١٩) را مشاعد کرد با یاران خود باير پادشاه (۱۷ ميرفت او را ئيز عمراه يرده ملازمت فرمود و (۱۸ داخل د؛ ايغنو اعان ١٠١٠ ت. ما ينج بالمطام و الما ن الفاقا در أن المام المطان جنيد بالمدت ١٠١٠ بالمالغ بالمالغ المالغ المالغ منت وي شده جالكير (١٥) خود را متصرف كشت . و پس از چارگاه برادر خود را در از تنكي كوه برأمده (١٠) پركتات خود را سنصرف كرديد و(١٠) محمد خان سرهون أمسمله خان بيغام داد كه غرض من انتقام از برادران بود شما جاى پدر ميباشيد (٣١) با پرگذات خود متصرف گشته كرمكيازا با تخف و عدايا ازد سلطان جنيد فرستاد و يافته بكوهستان (١٠) وهتاس متوارى كرديد . و شهر خان پركتات محمد خان را (١١) فوجي از مغول (٩) همراه گرفته بر سر محمد خان آمد و محمد خان بي چنگ هزيمت بابر پادشا. حكوب كره و مالكپور (٨) ميانمود رفته ، لازم كرديد . و پس از چندكاه و چون قوت مقاوست با محمد خان نداست بخدمت سلطان ۲۷ جنید برلاس که از جانب بود و خيره (۵) خاطرى بدو داشت خواصبور را ازو اذنزاع نموده حواله سليمان كرد(١). العلماع (١٠) أورا جدًا ساخته ببرادرش سلبمان دهند . ﴿ محمد خان كه از اسرا: بزرك اللان از ميعاد زياده ماند و سلطان عمد از وي زنجيده حكم كرد كره بعضي از شعرخاني سر افراز گرديد . و (۱) چس از چند كاه رخصت جانگير (۱) گرفيه بحسب أز بيش سلطان محمله برخاسته (١٠ فريد بزخم شمشير آن شير را هادك ساخته بخطاب ردزی در شکار شیری كه سلطان محمد خود را خطاب داده بود روشه مدرزم كرديد .

. بران کی : مغال ۱۹

الف: جو ندارد .

VI

. بالف: ١٦٠ ندارد .

. عاران في العالم : ب

. للفهم : مرفال .

هم الف : ازد رنجيده حكم كرد كه بعضي اقطاع . الف: جائير. . تتحساغي؛ بالعلس ممعم : و ف متسلغي؛ بالعلم : ب ۲ الف ب: ب؛ أداره.

٠ ، ٤٠٠٠ : ٢٠٠٠ ٠ ب : بزرگ د خيره ؛ چ : بزرگ بود د خيره .

الف: كوه مالكيور؛ ب: كوده مالكيور.

و سالتسهای د در کوهستان .

الف: بدر أثيد؛ ب: پدرايد.

الف: أز سلطان جنيد رفت أن بغده سالمان المارد . الف ب: بي ندارد . 41

^{3 - 120} m. 1600 .

الف : جائير.

Plan: Megal. . دادرشاه .

دليل ميكوني ؟ كفت: پادشاه ايشان بمعاملات كمتر ميرسد و مهمات را بوزرا

ميلة النفه

كنت كد هندوستان را (١) از مغول (١) كرفتن بسيار آسانست . كنتند (٩) : بعيد

ميكذارد و ايشان بمتشماى (عن شوت حق سلطنت را بجا نميآرند (ه).

ب: شده و هرچند خان ؛ ع: شده هرچند بشير خان.

. في العلم : نبوله . ١٥ العدم والعلم ؟ : و

١١ الف: آكاه شدة أزد.

. دلفهه : سفال ١

٧ ﴿ الْفَ : ٠٠٤٥٤٥٥

زد و ملایست نمود فاید. نکرد آخر دل بر سرگ نهاد، چندان تلاش و کوشش نمود

وی فرستاد و مخدوم(۱۰) عالم ملتجی به شیر خان شده٬ هر چند شیر خان(۱۹) در صلح

مي كرد نقار(١٧) خاطرى بهمرسيله قطب خان نامي را با سهاه موفور جهت استيعماً!

والدماش حكم ميراند تا قضا سادرش را نيز هم آخوش بدر ساخت و حكومت من

عمان ايام سلطان عمد نوت كرده جلال خان قائم مقام پدر شد و شير خان با

سلطان محمد ١٩١٥ اورا نوازش فرموده (١٥) اتاليق بسر خود جلال خان ساخت . و در

از جانب مغول (۱۳۱ ما يوس و متوهم بود هر آينه باز پيش سلطان عدمد رف و

. مدزباني آگاه گشته از ۱۹۱۱ واهمه کنه داشت همان شب بجاگیر نود رفت . و چون

ليش او اطلاع داشتند بر قر و (۱۱) بزرگی او اشارت كردند و شير خان از آن

كشته (٩) بمير غليفه كنته (١٠) كه اين الغان غريب كارى كرد چون از احوال

الن را (٨) ريزه ريزه ساخته پس از آن بكار برده و پادشاه ازين سال واقف

و او در (۲) خوردن آن خود را عاجز ميديد (۷٪ در فور كاردى كشيده

القصمه روزي در مجلس پادشاه طبني ماهيچه پيش شيرخان نماده بودند

در غلال١٠١١ احوال حاكم بنكاله را با سغلوم عالم كه حكومت حاجي بوز

ن القا: مقال

٠٠: ١٠٠ ١٩٠٥ ٠

الف: شدة .

الف : بودند و در .

ب منفقفي : و ^ب

ن عادی بار : قر ب

حيث الاستقلال به شيرخان قرار كرفت.

ما الف : فرستاه مخدوم ؛ ب ؛ ب المالية محدوم

١١ الف: در عال

الف ع : أن را الدارد

القهه : مقال

سنفا: تفس

ه الف: أرزاد

مصفارب ال

شالفا العلق

11 2: no.

و (۱۱) بوء کی کاهنت أرديد . در خلال احوال (١٠٠٠ تاج خان حاكم چنار كشته شده قلعه چنار نييز بيرى كرده ابراهيم خان را يقتل آورد و(٥) تمام فيل و توبيخانه بتكاييان را منصرف الميماليان (٧) ساخته بر سر (٨) شير خان فرسناد . و شير خان درين كرب نيز فتح و سلطان بنكاله (١٠) إبراهيم خان (٩) پسر قطب خان مزبور ٢٠) را با اشكر ، ونور همراه ازد سلطان بنگاله رفتند و ولايت بهار را بدو پيشكش كرد؛ خودها ملازم شدند. و الوحاليان (٣) كه از استقلال او در آتش عقد و حسد بودند جلال خان را برداشته تا فاين (١) آمد و اين فتح موجب ازدياد توت و ترفع (١) شان او گرديد .

inces inc 20th 29 ch Tailes چو هنگام رسيدن در رسد تنک

جالمانچه نوشته شد (۱۹ قلعه چنار را گرفته از عقب وی به بنکاله در آمد و شبر خان زیاده در آن باب(۱۷) گفت و گوی نشمود (۱۸) و پادشاه بعد از مراجعد گجرات كجراتي مكرراً بمسامع عز و جلال رسيده بود درين وقت مدارا لايق (١٠٠٠ دانسته خود را بعندست فرستاره اظمهار عبوديت و دولتخواهي نمود و چون اسنيلاي سلفان محمد را بيش وي فرستاده (١١) طلب قلعه چنار أمور و (١١) شير خان قطب خان (١١) پسر و پادشاه بعد از شکست (۱۱) دادن سلطان محمود بن سلعان سکندر هندو ببک

L 1

ج : الرابو ملايمت كا تلايق لمايو .

۴ الف: از دونند د دارسه و درنگاله ندارد . . واليالع: نواليان. ب: نسونه كا فايق أحد المن فلج موجب ترفع ؛ ج: أحد راين فلج موجب لرفع .

٣ الف: • خابور • . واليالمع، : رقاليان. ب: اخمان أدارد .

ب ع: كرديد مه. 1 1 ١٠ الف: در عال اعوال. ۹ الف: 'د' ندارد . ب: 'سر' ندارد . ٧

ب ع: انحال انداره . ب ع: الفي: الأستالية الدارد . ١٠٠٠ الف : الا الدارد . 31 11 . سسله ۱۶۰ و د د الله ۱۹۰۰ و د د الله

V I ب: دران رقت مدارا ناليقي.

[.] بارد ؛ شده ؛ ب ؛ شده ؛ برد ، شده ؛ رها ا الف: كفت و كو ناموده ؛ ب: كفلكو نامود .

- 4

r land the

المجاع خان داده متوجه (۱۳) گرديد و آن تامه را نيز بصلح کرده. خلج بود از راه صلح آمده آ**ن ولایت را پیشکش** کرد و شیر خان آن ر بعزيمت تسخير (١٩) ولايت مالوه حركت كرد و ملو خان كه از نوكران(٢٠٠٠ مندسه كرديد. و(١٧) چون خاطراز جانب پنجاب(١٨) جمع ساخت در انهملد و سمار با پنج هزار مغول (۲۱) علم تيخ ساخت و بر اثر أن با پادشاء جنگ از در سد المشت كس بسيارى را بقتل رسانيد و بعد از آن به بنگاله بنته عر الكير الله و(١١) خواست كه با أره رود شير خان كأنو جويسا (١١١ سر راه كرون ١٩١١ م. . عکمی را بدین آسانی متصرف شدند و بعد از سه ماه که بادشاه در بنکزاد با ایران ۱ راجه گرديدند و چندي بدروازه ۱۱۱ آمده باقي سياه را بدرون رسانيدند و قدد دون فرموده چون دوليمها بالتسام (٩) يقلمه در أسدند افغانان (١٠) حربها گرفته چندى عربه ينفام داد كه ديدن عودات سبب كسد عن اينجان است ١٨٠ و راجه من ننديه جون دربانان تلعه بتفحص مشغول شدند و(٧) چند دولي را که دیدند شدر با سلاح در آورده بقلعه فرستاد و در چند دولي اول عورات (۱) را در آور د ر و يك هزار دولي ترتيب داده در هر دولي دو جوان (۱۰۰ افغان مردانه انتيني . مغولان (١) از عقب من ميرسند توقع ميدارم كه بسالي (١) [?] موا در قلعد جاي م ور ماه مواهنه معالمته هملة هموار، و شنق (۱) ملنک لهجور مهار والد او ممالانو

و ب: عورت ،

[.] معلور الهم ١٩١١ هصفه الما بعلم فتشاء بجوران

ج: بسائي ؛ طبقات اكبرى جلد دوم صفحه ١٠٠٠ : بساهي.

الف: الأندارد . الف: دولي جواني.

ب: دوليها تام ؛ ج : دوليها تمام .

الف : چندين مترجه راجه شدند د چند بدر دازة .

الف : شير خان در كذر چوسا سر رأة كرفي . 8 1 . عينامغلا مالانب : مقاا ١١ ب: الأندارد.

الف: بنكاله رفس ر جهالكير بيك را با ينجهزا و هل . LI

١١ الله: وجون أر جائب يأبياء عام 4: 8 idle.

ب ع: السخير الدارد .

المع جلد أول مقحه ١١١ : ولتعليون الف : زنتهور؛ ب ع : زنهور؛ طبقاب البري جلد ؟

Le seed, e ced (A) e ittime entire lend; indy comme, of ced (A) e ittime entire lend; indy comme, of ced (A) e ittime entire lend; indy comme, of ced and ced and ced independent. The entire it at the entire it at the entire it independent it and it at the entire it independent it and it at the entire it independent it and it independent it and it independent it in

٩ الف: تا أب ليل اب؛ ب، ع : تا ليلاب ، طبقات اكبرى جلد درم، صفحه ٢٠١ : آب

· 64 24 14 16

[.] رشاً الهماء بدارا ٢ . تعالى المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال المال الم

۱۰ الف: پانصد كروه است در كروهي ؛ ب: پانصد كروه است بر هر كروه ؟ ج: پانصد

كاروا بي هر كاروا .

[&]quot; " " ; ! " I to allo is wings who.

۱۲ الف: او الدارد .

١٦ ٠: ٤ ندارد .

و شناهانس .

Lyce, get 12,20 1; e20 islam and it it tomm with -elt of alle Minister and act. -elt of alle Minister and act. -elt of alle Minister and it is the intermediate intermediate in the intermediate intermediate intermediate in the intermediate
مات سلطنتش (۱۹) نه سال بوده و (۲۰) در همین سال سلطان محمود گجراتی و (۲۱) نظام الحلی بحری (۲۷) وقات یافتند و (۳۳) تاریخ این واقعه را "زوال خسروان"

در نجمه و شعبت دنبلي بر مقعله او برآماه از شدت وجع آن در كذشت .

2 : (*50 ·

ب: الا تعارد .

الف: 'را' ندارد .

V I

۱۱ ب: نبود د در. الف: الأندارد . 41 ب: ١٠٠٠ ١٩٠٥ جون العور ١ ب: رزاله ؛ ج : رفاله . . عرابه . . شد . 41 . سانجها و به على : و ب منيش بغه : مغاا . 1 . ١٤٤٠ : جُ ندارد . ب: خان با جمعيت. • سالفيا به و تنكيها سوليشان ؛ ب : دو تنكيا سوراه بوالشابه . ٠٠: الأندار. ه ب عنامهراه ، ب: بكهكهوان . م الف: تازيان. الف: كرنة خواجه . ۱ ب کی : اشکر ادارد .

Carlotte to

رانته (الدرا) . و(١) چون سليم خان درگذشت پسرش فيروز خان را برادشامي برداشته وا سيوم ميارز خان (١) ولد نظام خان برادر زاده شير خان كه خواهرشي (١) در دنزل سليم خان (٩) مي بود در محل خواهر آمده قمد فرروز خان نمود . خواهر هرچند شفاعت بسر كرد و زارى لمود بجائي نرسيد د آن طفل بيچان را با قبح وجهي آشته بالقاتي وزرا و امرا بر سرير ايالت متمكن شد و(٩)

المال محصد عادل

Addry ylam, $e^{(V)}$, we let be reglationed by a substantion, . Given a confidence of the substance of th

18

الف : بقتلش در آوردند و در ؟ ب : بقتلش رسانیده در .

عبر الفيد: عياهر أو .

ا الف: يافتند . ١ ١٤٠٠ : إذ الما : ﴿ المَا : ﴿ المَا المَا المَا المَا المَا المَا المَا المَا المَا

۳ الف : روزي عيارز خان . ه ب : منزل سليمان ؛ چ : منزل سليمان خان .

٣ الف : اياست نشست و؛ جه ج ؛ و؛ نداره .

٠ الف عن : ب المغال ٧

٨ طبقات اكبرى جاد دوم صفحه ١١٩ : عداى و اندعاى ميخراندند .

٩ الف : نشسته برد تقسيم جاكيرمي نمود برسرجاكير.

۱۰ طبقات البري جلد دوم مفحه ۱۱۰ ومنتخب التواريخ جدد اول مفحه ۱۱۹: فرملي .

١١٠ معتم الدوائع جاد الله معتمه ١١٩ وطبقات البري عاد دوم محتم ١١١ :

[.] فاجه هجه محيد . مامان أومهم: مقال الله .

49 (là : 'c' itige .

14 A: C. 1916.

المسلمان المان

د ا کام ا در اور در در

. . . Kimirene etc "etc.

مان سلطنتش (۱۹) نه سال بوده و (۲۷) در همین سال سلطان محمود گجراتی و (۲۷) نظام المال بعری (۲۷) وفات بلنته و (۳۷) تاریخ این واقعه را "زوال خسروان"

الف: ﴿ الله ندارد .

الف: ج ندارد .

ب : الله : ج : الله :

ا الف: كوده غواجه . الف : الشكر ' نداود . الله الف : المؤون . الله : المؤون . الله غواج . الف : المؤون . الله ب : با إنهاب المؤون . الله : در المكيم سرايشان ؛ ب : در المكيم سراده بر الشان . الله : بن نظال با جمعيت . و الف : بن نداود . الله : غبر شيند . الله : غبر شيند . الله : غبر شيند . الله : غرابه .

٠١ ٠: ؟ ندارد. ١١ ٤: بجري.

بافته الد(١) . و(١) چون سليم خان درگدشت بسرش فيروز خان را بهادشامي هرداشتنه ووز سيوم مبارز خان (١) ولد لظام خان برادر زاده شهر خان كه خوامرش (١٠) در منزل سليم خان (١) مي بود در محل خواهر آمده تصد بروز خان نمود به خواهر هرچند شفاعت بسر كرد و زارى نمود بجائي نرسيد وآن خفل بيچان را با تبعج وجمهي كشته باتفاق وزرا و امرا بد سرير ايالت متمكن شد و(٢)

المالي محمد عادل

غطاب یافت. و ۱۷٬ سی از آن عوام الناس او را عدای غیراندند (۸) . روزی در دوران یافت. و ۱۷٬ سی از آن عوام الناس او را عدای غیراندند (۸) . روزی در دورانخانه اشسته تشمیم جایکی می نمود که از سر جایکی (۹) دیبان سکندر خان الرست خان شریمی گفتگو (۱۱) شده سکندر خان خنجری از سردست خان از دامی به به به به درده او غود را زد که به به بان جرعه (۱۱) از دست رفت . پس از آن بر عدای حمله کرده او غود را به بودن حریم الداخت و او مانند دیوانگان بهر جا که می رفت می زد و می کشت به بودن حریم از اطراف و جوانب در آمده (۱۱) بقتلش رسانیدن . و در ۱۱۰ آن روز در در در در ای از اطراف و جوانب در آمده (۱۱) بقتلش رسانیدن . و در ۱۱۰ آن روز

ا الف : خوا ، او .

٣ أنعد: (وزي ميارز خان .

[.] ب: ملزل سليمان ؛ ع : ملزل سليمان خان .

[،] الغ، : إذ أب عن سست في الأل الغال : ﴿ فَعَالَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

٧ الف : ب: نواره .

٨ طبقات البرى جاد دوم مفحه ١١١ : عداي و الدعلي في عوادون .

١٠ الف : نشسته بود تقسيم جاكيرمي نمود در سرجاً؛

ا طبقات اکبری جلد درم مفحه ۱۱۰ (منتخب ۱۰۰۰) فرملی .

۱۱ ب: سزوني كفت وكوي؛ ج : سروني كفت ركو؛ طبقات اكبرى جلد دوم مفحه ۱۱ ومنتصب التواريخ جلد اول مفحه و١٩: سروني؛ تاريخ فرشته جلد اول مفحه

۱۱ منتفب الدواديخ جلد اول مفحه ۱۹ و طبقات اكبرى جلد درم مفحه ۱۱ :

[.] بالمها مُعرِه لايا. ۱۳ ب نام المعالم : داراً ۱۳ ب نام المعالم : داراً ۱۳ ب نام المعالم : داراً ۱۳ ب نام المعالم : داراً ۱۳ ب نام ا

۱۱ الف: بقلاش در آوردند و در ؛ ب : بقللش رسانيده در .

ule emandi(") e żejen lijnu(") Ze schier zin ka eschelic żec and emandi(") e żejen lijnu(") Ze schier zin zin zin chimu chary and chimu chary and chimu chary and chimu chary and chimu chary and chimu chary chimu chary chimu chary chimu chary chimu chary chimu chary chimu chary chimu chary chimu chary chimu chary chimus character, chimus chary included is the alies and Zes li segment character, chimus chim

خان ؛ منتخب التواريع جاد اول مفحه ۱۹۹ : مسين جلواني راي د بهار خان .

ا ب: كرزاني؛ منتخبالتوريخ جلد اول، صفحه ١٩٠٠ كراني؛ طبقات اكبرى جلد دوم، صفحه ١٩١:كراني.

۱ اف: نصاست. ۲ اف: عماد سلیمان. ۲ اف تا ۱ اماس. سمانهای در ۱ اف تا ۱ اماس. ۲ اف تا ۱ اماس. ۱ اف تا ۱ اف تا ۱ اف تا ۱ اف تا ۱ اف تا ۱ اف تا ۱ اف تا ۱ اف تا ۱ اف تا ۱ اف تا اف

آمد ؛ چ : ملحق شده در مقام مخالف آمد . ب ب: وي در آمد در كفار آلاقي ؛ چ : وي در آمده در كفار أب كفك آلفني .

۷ الف: عملي . ۸ الف: به ب<u>وا</u>نه در هذدوان .

۹ الف : رفس در آنجا مهم عن : رفس و در انجام مود .

۱۱ الف : غوانده تا . ۱۱ ب : راى جستن هاواني د بهادر غان : هابقات اكبرى جاد دم، مفحه ۱۹۱ : راى هستن جلواتي د بهار غاني : تاريخ فرشته جاد اول صفحه ۱۹۱۱ : هسين خان د بهادر

ا الف: فرستاده بنده ؛ ب: فرستد بند .

۱ ۱۱هم : در ادارد .

[.] مدامجاً : وأب اا

سور حاکم بشکاله که با لشکر موفور متوجه تسخیر جولبور و کالهی و آکره شده بود فالمنامع تشهد ماء كشيد . و(١٨) درين وقت عداري هيمو را جنهت عمد خان آمامه و المراهيم خان(۱۷) به بيانه كريخت و هيمو تعاقب كرده بيانه را عاصره نمود بالذ عميه إلياه الكنو إلى المع عا سنولت (١١) أهلاللغو متساله وهما ال فالد إميه إبها ه بالصد بيل بجانب دهلي فرستاده و چون (۱۱) هيمو بنواحي کابي (۱۱) رسيد دفع بقال (۱۱) ساكن ميوات را كه از شحنكي بزار بوزارت رسيمه بود با اشكر بسيار در سنبل اشکری (۲۰۰ درهم کشیده متوجه کالینی کردید . درین وقت عدای هیموی متوجه فدمه دو سهوند (١٠٠ جينانچه نوشته آماد مشهزم ١١١ كرديد و إبراهيم خان المسال هما يون بادشاء از كابل بهندوستان آمده و سكندر با (۱۰ شكرهای آراسته سکندر کامیاب شده آگره و دهلی را منصرف کشت. درین وفت خبر رسید که جنت له لمود و عاقبمب اسكندر غالميه (۸) و ايراهيم ، فلوب شده بسنبل كربغت و والمراهيم غان به كثرت حشم و اشكر (٧) خود اعتماد كرده بتمانات وي النات وي بده هزار لعيرسهد از در صلح آمده التماس نمود كه ينجاب را٣٪ بدو كذارد جول شنيد اها كد با ابراهيم خان هفتاد هزار سواراها همراه است و جميع مردم خان وفت و(١٠) در ده كروهي آگره اموضع لمره قريقين را مقابله دست داده اسكندر الماهان سكتار مغاطب ساخته علم (٣) فدنه و نساد برايرا منه المناهل فالماليم در سزل او بود بساولت و اسداد تا تار غان كاسي (۱) و چند امراي ديگر غود را

ب: أن "را أهم" كا " (ابراهيم خاك" كذارد .

[.] حدلا: ب: المشيالا : سفاا

و لولوع متدغاله ؛ و أب ٣ الف: الا العالو.

ب: داده اسكندر غان شنيد ؛ ع: داد اسكندر غان چون شنيد .

الف: "سوار تدارد . ٢ الف: ١٦ نداره .

الف : نه كردة و عاقبت اسكفدر غال غالب ؛ ي : نه نموده عاتبت اسكفدر غاسب .

الف: أمدة سكندر خان با . 6

الف: مترجه شفه در سرهنف ؛ ب: مترجه در سهراد .

الف: نوشكه شدة مناوزم . ، پخشا : ب 🔃 🔢

[،] رالقب به هيم: القال . ١١ - الف: فرسلانه بود جون ؛ ع: فرستانه جون . 4

۱۸ الف: الا فدارد . 4 i و داراهم : بعاداء .

را فرو (۲۱) گرفت. ایام حکومت وی سه سال بوده (۲۱) : و دوات افاغنه سهري مده كوكربه عظمت و ابهت حضرت شاهشاهي ممالك هند که سکمه و خطبه بنام خود کرده بود خود را سلطان بهادر نامیده ولتنه بمنتق به سکه از ۱۹۰۰ میلاده ۱ ن الله المعدر شاء الله و الله و عداي در أواحي عبد الشاء المعد الله وه الشاء المعد المالية ساكم اولياي دولت (١٠٠٠) قاهره النظام داشت جنگ كرده غالب آمد و آخر بدست نیاورده متوجه دهلی کردیدند . و هیمو در دهلی با تردی بیک خان که او نیز در بالله الما الراقب و هيمو را بآكره و دهلي (١) فرستاد . اسكنام و خان اوزيك و قبل خان هالا منسابه المالية منسلا المالية عنسلا المنشر المناه المعد المنسابه المالية سنم إلىمالا بعمهد آورده بقتل رسانيد . و. هيمو بعدايي بيوسته با محمد خان سور در بنيج (٢) كروهي شكست يافته ديكر كمر ابست (۱۱) تا آغر در اوديسه (۱۱) سليمان كررابي او را رسيد ابراهيم خان از قلعه برآمده جنگ در بيوست و بس از اندک ترددي طلب داشت ۱۱ و هیمو ترک محاصره داده روان شد . و چون بشش کردهی آگره (۲)

المستن نعايم هم كامران كنسد چون شاء نطق دست به تيخ زبان كند

الف : با محمد سور در پانزده .

8 1

[.] بجنگ . ٩ الف : 'ديكم كمو نبسس ندارد . ، الحاد الحاد ، . منشاعبله : مقاا

[.] ارقيسه .

مبقات البرى جلد دوم مفحه ١١١ : كنك . و الف : باكراه بدهلي . . روامه شد مداي . م الف : كشت .

[.] با دونا ساله عليه ؛ ج الله علي مثلا ساله الله ع : ب

الف : اعمواه شهنشاهي.

الف: "دولس" ندارد . 41

ب : إن " كه در أكوا " " " اليسر محمد عان" أذاره .

الف : ممالك را فرر ؛ ج : ممالك هفد را فرا . 4 الف: از "د عداي در نوامي" تا "بقتل رسيد" ندارد .

الف : بود ؛ ب ع : بوده - ٥ . AI

چون خسرد سخن زقلم بر کشد علم اول ستایش شه گ_{یتی (۱)} ستان کند

بر فعمابد(۴ سرآت نظایر مطالعه کنندگان مخفی و مستتر نغواهد بود کد(۳) اگر بر لعبع سلاطین سلف بنده غواهد که ذکر جمله احوال اعلی حفیرت سلیمان(۱۹) هشمت سکندر درابت ظل/اللعی غلایق (۱۶ پناهی شاهنشاهی .

جلال الدين محمد اكبراه

لمادشاه خازی لا زال ملکه و دوانه نماید از مطام، باز ماند و (۷) هر چند در اختصار کوشد (۸) ناچار سخن دراز شود و (۹) تأرینی دیگر بعصول پیوندد لمهذا (۱۰) بخلیلی از روی تیمن اکتفا میانماید (۱۱) و بجرعث باطن متعطش (۱۱) را سیراب میگرداند (۱۱):

کمجا رسد سخن من (۱۹) بصدار مجلس او گذر نکسرده هنوز از فسراز علمیین

مخابی امانه که چون جنت آشیانی بمنصب غاران فایز گردید در زین الاول الهمد و شعبت و (۱۱) سه بطالع جوزا (۱۱) برگزیدهٔ خدا در قصبهٔ آدلانور بر سربر سلطنت و فرمان فرمائی قرار گرفت و جناح عدان و احسان بر مغارق جهابیان مبسوط ساخت (۱۷):

مسئل که بود آلنساب باشد که شد عالم از لور او ۱۹٬۰۰۰

الغا: ستايش كيتي : سياستش شه كيتي .
 الغا: كه ' ندارد .
 الغا: كه ' ندارد .
 الغا: مرتب قال اللهي و فالايق : مرتبت خاليق .
 الغا: مرتب البدر .
 الغا: كوند .
 الغا: كوند .

است كد از زماني كه ست آباداني (٠) بافته تا اين روزگار جهت اشتداد طرق خار باي ١١١ سيافران بوداد و١١١ اعظم اين فتوحات استخلاص ولايت دليذير كشمهر ولا ما سكي سيرت قطاع سريرت كه در راه كابل و تندهمار سنك راه بازركانان و و سرداران را استثلاث (١١) در فل اطاعت و انتياد خود آورد خصوصاً تنبيه ردزی از گربید هندوکش تا اقصای دریای شور از سه طرف جسح گردن کشان عون ميت ظهور ابدى الاتصالش در اطراف عالم سمت شيوع بذيرفت در اللك

منت وافر (۱۱) ملك خداى را كه چنين است (۱۱) ملک مصواست و حصن ملک حصين (۱۱) است

دولت و فاهيت دست لداده چه اكابر و اهاليش بمناصب ارجمند ممتازلد و سابر

تكرديد، و متوطنان عندوستان را از آفرينش جهان (٧) تا اين زمان اين (٨)

و تراکم اشجار و(۱) ونور گربوه و مغاک هیچ بادشاهی بدان مملکت مسلط و چیره

الباس از علت جزيد و زكات و ديكر اخراجات مرفه الحنال و(٩) فارغ البال:

بازها) است و هیچکس از آنحضرت محروم و تا امید نگردیده و(۱۱) هر کس و دیکر پیوسته این سده سنیه جهبت دور افتادگان و بینوایان هر شهر و دیار

شربت جود او دهسا محت (۱۱) هركرا ليستي كنسك بيمسار(١٧) المنسل ايزد شنساس كارش را که مر اورا پدید نیست کنار

در غور استمداد غود استفیق کشته چه ساسبیل است و غوان انعامش عام (۱۱) :

4: 666 mg mans.

ب: چارپای . ا با ج ؛ از ندارد . י: سردارات استقلال ؛ ع: سردارات استقلال را . ٠ سالاي : بازركاس .

الف: سمس أبادى ؛ ع: همس أباداني .

الف : اك ندارد .

الف الين ندارد .

ب : مصراع دوماندارد . . نيسه : مقاأ

الله : 'و' ندارد .

[.] سالمج ديما رشنينية آ : _و 'ب ٧

١١ الف اوافر أدارد . , ع فقهمه : سفاا ، م

الف : بيار دبارار.

١١ ب: 'بيمار' نداره . . والع: ب 81

درين آستاند در هيچ حضرتي عشر عشير آن ابوده و ايست (۲) : و(١٠) المروز ١٩١١ شامان وشامزادگان و بزرگان و دانشيندان و مستمدان كرد

جنان خوش بعجدش زمان و زمن بداهل جهان كامران جون سهه ز اع فتوهش همه ماه و سال زهي تماي اين أفتماب بالمبد

الله هنكام كل بليسل اللدر چين چو خورشید او عالمی گرم ۱۳۰۰ (۱۹) إهل ديده در شاله جدى فسال که از شرق پرتو بمغرب لکندر

در کریوه نسیان الداخته (۱۸) : سكندر سيرى كه بمواعد كرم و محامد شيم طومار ادخهار خاتان و اوراق قاآن را فعتداس (٧) بالمتيه ع يايمه إن ١٠) بالتساء إمتس فالمغتنفه فالتساء بيشتدلهما بتايفه آداب شهرياري زبده سلاطين و عمده غواقين آسده صفدري ۱۹۰۰ کد سطوت جلادت و خسروی که در آئین مرحمت و توانین مکرست و اسالیب (۱۱) ملک داری و

آسمسان كو. زهر. آنتساب كان(٩) ضميسر مسح عدل از مشرق این خالدان انکین سه مساء مشرق آفتساب گوهر تيمور آليکه كوهر قسمي ز كان كن نكان الكيخت ١ داور كردون جالالمالدين خليفه ذوالجالال

أفت هرجه أفتاب (١٠) إلى كوه و كان الكيمغتسه

سوافق نسخه تقدير آمد و صورت هر انديشه كه در باب انهدام مباني قد ر زندگاني هر تدبير كه (١١١) از براى سرانجام أمور ملك في مال براوح فمير لكاشت

الف: الأ ندارد .

ويهم والع : سفاا

الف: أددة و صفدري .

[.] الف : آفسند هر آفقاب ؛ ج : يافسند هو چه آفقاب . . هـ متفامانا : و 'ب ۸ . باغبه : ب

٠ - ١٠٠ ع : نبوده - ١٠

٠٠ ب اسلام،

٠ شمېو : ش ه . بالتساره : نقال ،

١١ الف : ١٤٠ نداود .

اهدای دولت بر ورق خیال تصویر نمود مطابق اقتضای قضا آمد (۱) هر مدیری که غفاش وار در (۳) مقابل خورشید این دولت روز افزون بمقابله برخاست از تاب اشمهٔ تین جهانگیرش (۳) فی العمال در زاویهٔ اختفا (۱۹) منزوی شد (۱۹) و هر که سر از طوق اقتیاد این خلیفهٔ (۳) خدا بیرون برد ابایس وار طوق اهنت در گردن دید (۷):

آلعيه بر(۸) سدة عاليش نباشد سر نيست زمست مغفر و عسار كله و دستسار است

Imper millering, pretick to set sels while the selection at the limit of the selection of t

ان ز يزدان تا ابد مك سيس باند باند هرچه غواهد جز نظير (۱۹) از نخل يزدان يانده

ا الف: نمول التفاعي قضا افتاد . ۲ ب و النفا ناول و . ۲ ب و النفا النفا . ۴ الفات النفا . ۴ الفات النفا . ۴ الفات النفا . ۲ ب و ب و ب و ب و المده نمول و . ۲ ب

۱۹۰ نور ان ان دانتان الجمه و دانتان الجمه و دانتان الجمه و انتان المجمه و دانتان المجمه و دانتان الجمه و دانتان الموادن و المان دانتان و دان

از آن است که طوطی شیرین مقال قلم (۱۱۰ کیفیت اندکی از آن مرقوم توالد محاسن خصایل (۱) و دکارم شمایل این خسرو خسرو نشان(۲) اونر و اکثر

هرچه در مدحش گویند رواست جسزودان (ع) لم يزل و سيعلنست (٤) (۱۹) بينيال.

من چه گویم شرف و مرتبت آنکه عقل در ما عيش (٧) حيرانست تسا نيال مد تاليا الت سفاري از وميش مد ديوانست

اوايب روزگار بوقلمون تا دامن قيامت محفوظ و مصون(۱۰ داراد(۱۱) : واسطه عقد جهان و رفاعيت عالم و عالميانيت از آفات (۱۰) كردون دون (۱۱) و

امید(۸) که حضرت کردگار(۹) بینچون ذات میمون د عنصر عمایولش را که

و اين پادشاه گردون گاه بنابر موزونی طبح و آزمودن خاطر درری ۱۹۱۷ از بعر بسي برسر خلق پاينده دار بدابها و عتبى موادش بدار خدایا تو این شاه درویش دوست که آسایش نانی در غل اوست

گریه کردم ز غمت موجب خوش حالی شد

ب ع : اين خسرو نشان . ريعتم خون دل از ديده داسم خالى شد

[.] راه نييين : شام . . رايارغة : ب

الف: جزدو أن. ب ب ن ع : ام يزل سبحانست . م بن ع: ساخت ــه.

^{41 4, 3: 46-0.} ٠ : آنتاب . رو الف : تدن نداره . . ب : ماهنش . م ب:اشه. ه ۱۰ کا د دروی

الف: ديروز ندارد . ۰۵ - سمين و نې ۱۱ الف: أرميني خاطري در؛ ب: أرمين خاطر دروي . الف: مصري و محفوظ .

ر این رباعی که (۱) بین الجمهور مشهور است از آنجناب بر زبانها مذکور است (۲):

سیناز (۱۱) که خون شد دام از (۱۱) دوری او من یار (۱۱) غمم ز دست سهجوری او در (۱۱) آئینهٔ چیرخ نه (۷) توس قزح است

دوشینه بکری (۱۱) می فروشان پیدانهٔ می باز خاریهٔ م اکنون زخمار سرگسرانم زر دادم و درد سر خربههٔ

عكسي (٨) است نمايان شده از چوري (٩) او

it into inter Δt act it is Δt which are it is Δt in the lead of Δt and it is in the interpretation of Δt in

ميرزا كامران

بكارم ذات و عماس مغات اتصاف داشته، در شجاعت عديم المثل و در سخاوت منقطع النظير مي إيسته:

از دادیش نام (۱۱) حساتم طائی هبرا بسودی از مردیش ذکر رستم دستان هدر (۱۱)

۲ ب^{را} چ: بر. ۸ الف: عکس، ۱ الف: هری ؛ ب: ۱۹۹۹ی .

۱۱ ب: در شیشه بکری ؛ چ: دوشینه زکری . ۱۱ ب: او ندارد ، ۱۱ ب ع : رصف ، ۱۱ الف : رستم سحری هدر .

و(۱) در إها. و تقوى بدرتبه بوده كه فردوس مكانى باير بادشاه در فرامين بادو فرايد (۱) در إها. و يقوى بدرتبه بوده كه فردوس مكانى باير بادشاه در فرامين بادو فرايد و بارس و جود فرايس ميخ عمد مي نوشت و در حيات آنميشين (۱) ملك و مال اين برداخت و در فلت ميان بعنودي خود من حيث الاستقلال بتمشين (۱۱) ملك و مال اين برداخت و در فيت ارتجال آنجباب جنت آشياني همايون بادشاه لاهور را با كابل (۱) بدو عمايت فرمود وقت ارتجال الجوسته ابواب بكانكي را مغتوى داشته سر از ربقه أطاعت و انتياد و وي (۱) بيوسته ابواب بكانكي را مغتوى داشته سر از ربقه أطاعت و انتياد نمي بيميد تا لاجوم روز بروز بصنوف عنايات و تغتدات اختصاص مي يافت از جماء (۱۷) ميداي گفته بادشاه بصماه أين بدگنه حصار فيروزه (۱۸) را بدو عنايت فرمود اين چند غزاي گفته بادشاه بست (۱);

دواتت (١٠) دسيدم افزون بادا طالعت فرخ و سيمون (١١) بادا هر غبارى كه ز راهت (١١) غيرد كجر (١١) پنم من محزون ١١) بادا هركه كرد تو چو پركار نكشت او ازين دايـره بيــرون بــادا كامران تا بجمهان هست (١٥) بقــا غسرو دهـــر «همايـون» بــادا

الكبرى جلد دوم مقعه ٢٣ : اغروار خان ١٠ ٢ ب : بوده . ٢١ الف : بوداع .

ا ج: الأفداو. الله با ب: بابر يادشاء بدان فرزند؛ ج: بابر پادشاء بدر فرزند. الف: بوده با ؛ ب: بود با . الف: ترديب. الف: ترميب.

ه با ع: بابلاء . ۲ اغت: او . ۷ اغت: اراد چمله . ۸ الغب بریاد کی کان بریاد .

٨ الف : بصله أن يوكنه عصار فيررز . ٩ ب ع : فرمود ارانهماء اسب - ٩.

ا الف : فرخفنه (ميدون ؛ ج : فرخ و همايون . ١١ الف : از رهمت .

۱۱ اكبرالعد جلد ادل مفحه ۱۱ : نور . ۱۲ عبا ب : مخرون . ۱۱ ب : مست ؛ دوران ميرزا كامران صفحه ۱ و اكبرنامه جاد اول صفحه ۲۱ : كم ران

ا الف: در مرتبه اشكر جهت دفع قراباش. ۱۱ ع: تلدهار. ۱۱ الف: مدرزاي. ۱۱ الف: اعزدور؛ البر نامه جلد اول صفحه ۱۱ اغزيوار خان؛ طبقات

اللك روزي باز جيمي بوي همراه شده تمام بدخشان را متصرف گشت . قراچه خان عاكم أنجا ببدغشان آمده غورى و بقلان (١١) را كرفته بوي تسليم لمود و در قلعه را سوراخ كرده بيرون وشد و پس از عنت بسيار ببلخ رفته پير (۱۱) عمد غان و(١١) حفيرت متى سبعانه اورا ممانظت مي نمود . جون طاتش طاق كرديد ديوار اكبريما. را بركنكر. قلعه جائيكه توپ و تفايم بسيار مي انداختند مي نشانيدند لمدشاء آمده ويرا محاصره لمود و ميرزا كاسران از روى بي سهرى ميفرمود تا شاهزاده بعزم رأم بيرون فرستاده 'در ديه افغانان بعد از جنگ عظيم بقتل رسيد و پس از آن کوچ بد کوچ متوجه کابل کردید و میرزا کامران شیر الکن بیک را با مردم بسیار يسغبر بجانب كابل(١١) آمده آن شهر را متصرف كرديد و اين خبر جبنت آشياني رسيده چند در آن دیار بسر برد و در وقتی که پادشاه بجانب بدخشان رفته بود باز شبی ستوجه تته (٩) كرديد . و(١٠) ميرزا شاء حسين دختر غود را بعثد وي آورده روزي تشمار را ستصرف گردید و از آنجا بجانب کابل در حرکت آمد میرزا کامران گریخته كرفته به بسرش ميرزا ابراهيم عنايت فرمود . چون (٧) جنت آشياني از عراق آمده ٨١) داشت و بجبت آثار خلافی که از میرزا سلیمان بظهور رسیده بود بدخشان را از وی را در أيما كناشته ميرزا هندال(٢) را بكابل برده جلال آباد را بالطاع أو مقرر مرعی تاریخ فتح را هفدهم (۱۱) جمادی الثانی (۱۱) یافته و پس از آن میرزا عسکری تعلمها و تسخين نموده (٣) بعد از شش ماه برآن قلمه دست يافت و خواجه حسين دارد درما چون شديد كه قراچه خان ميرزا هندال را طلب داشته سر مخالفت دارد كالله بمنابع المد مخالفت ال معالفت بدل كرده از حوالي يدهره جبانب كابل خان را پیرون کرده قندهار را ستصرف کشت . و (۱) چون امر ناکرند حضرت جنت

، الف: عندل ،

م الف : مفتدهم ،

۱ الف: کو ندارد .

الف: الأنداد.

الف : نموذ .

ع: جبيني الثاني .

الف: و جون ٠

[،] مه آ: رغاا ،

[.] منن : صفاا م .

ب: الأنداره . الف : شبى بيخير بكابل . . عماعة في تطال ال

الف: عورى ويقلان. 1 1

الف ب: بر. 41

جندان کوشش نمود که زخم شمشیر بر سر برداشت (۱۷ و آخر بغیرب تیر مخالفان كادران ملحق كرديدند و با الكداندك (١١) مردم با بادشاه بودند باى ثبات الشرده شد (١١١) . جون سهاه وي نمودار كشت (١١) جماعت مذكور أز بادشاء جدا اشده بميرزا فرستاده اورا باز طلبيدند و او بعد از يأس باسيدوارى تمام بجانب پادشاه روان رود: که باز قراعه خان و قاسم حسين سلطان و ديگر امراي بيريا كسان زناليمال و بعد (۱۳ از تبردد بسيال شكست يافته خواست كه از راه خخه و بامياني دیگر(۱۹) باره مخالفت کرد. بملازست لیامدند؛ در خلال 'حوال بمردم بدخشان در از كابل روان شده كسي (١١) بطلب ميرزا كامران و ميرزا عسكرى فرستاد و ابشال باز پافطاع (٩) او «تنزو داشت و درآخر این سال ۱۰۰۰ پادشاه بعزیمت تسخیر بلخ بشنها و طويمها (۸) ترتيب يافت و بعد ازان سامان ساهات وي كرده كولاب را المساط فرموده (٣) بوقت ملاقات نهايت مهرباني را بجاي آورده سه روز در آنموض و مهرزا بعد از آلکنه ده فرستگذا رفته بهرد دراجهت کرزه اراده دلازدنت نمود و بادشاه . ١.٠ رايمبة المسلمة (مهمية وحرية ترسمونة و المبيلة همك. تتسهف معالتسهم ال قبول شد . كريفت و پادشا. آمده طالقان را محاصرت كرد و(١) چون دلتي بكاشت از روى دجوز فريفين چون چشم ميرزا كامران بر رايت بادشاه افتاد توقف ناكرده بظرف طالقان سامان سفر بدغشان(۱۰۰ نموده از عقب ايشان در حركت آمد و(۱۰۰ بعد از تلاتي سوار لواي بي حقيقتي برافراشته (١٠) بجانب ميرزا كمران روان كرديدند. و باداناه نيز از پادشاه نمودند(۱) و چون مطلب ایشان بحصول نه پیوست (۱) با ترب دو هزار ر ديكر أمرا كه خدمات ليك به تقلميم إسائيله بودند مغرور شده توتمات غير مفدور

ب: الدك نداره.

LI

ب: لمولالدي . م الف: نه الجاميد .

الف: بن حقيقي برافراشت ؛ ب: بتحقيقي برافراشته .

ب ع : " الله و أددارد . الف: از دداره . به الف: ي تدارد .

[.] والعة إلى: ب ۱۰ الف: "سال نه دارد : ج: و د سال . الف : نمودة . الف : طربها و جشمها ؛ ب : جسمها و طربها .

٠ س٠ : سو ، ١١ ع : عسكرى [جاي سفيد] ديكر. 11

١١ الف: زخم شمشيري برسر داشت. . نعب دولتاره بعد . عاد الف: كشت. و1 الف: شداد.

٧ ١١٩٠ : ١ داوه .

امر همداستان (١٠) لكشت ليكن بنابر اقتضاى (١٠) خاطر ايشان هر دو چشم جهان عالتست اين فتنه قايم است. بادشاه عرق شفقت (١٠) جبلي را بحركت آورده بدان که بتای عرض ناموس الوس چنتای در فنای میرزا کامرانست و(۱۷ مادام که او در بواسطه مانظت (۱۹) او انواع (۱۹) منت و بريشاني كشيده بودند عرضه داشتند (۱۹) که جبلی وی بود از جرایم وی کذشته اورا طلب داشت اما امرای خنتای که سويم بالملا أز المدال و عهما (١١) تسشامني و دلشاليا ال تستيق (١١) مود و بادشاه الرائم الماليا بمعنت تمام خود را بولايت سلطان آدم ککمور (۱۰) وسانيد و سلطان آدم اورا (۱۰) سليم خان بهندوستان رفت و چون از حاكم هندوستان معاونتي و روي داي ليافت شبخون (٩) آورده ، ميرزا هندال در آن شب بشهادت رسيد و. بس ازان گربخته نزد بادشاه دیکر باره(۸) عازم دفع او گشت. و میرزا کامران بانتناق اقتانان شبی سها هيان (٣) واقعه طلب قرار نموده ميرزا كامران را بميان اقتلانان در آدردند. و(٧) و ميرزا عسكرى دستكير شده قراحه خان(١٠) بقتل رسيد. و بار (١٠) ديكر جمعي از در برابر آمده بعد از اندك ساعتى أنهزام يافته بدامن كوه مند رود (١٠) كريوفت و ميرزا هندال متوجعة كابل كرديد. و ميرزا كامران با قراعيه خان و(۱۱ اشكر كابل ميوزًا كامران در آمد. و پادشاء بعد از شهل روز با ميرزا مليمان و ميرزا ابراهيم را از خود ۱۱ دور ساخته بجانب بدخشان روان كرديد. و بار ديگر كابل بتصرف

ا الف: مخالفان در خود . الف: الف: ها الف: عامل الإدائية و مييزا (١٩) بعد الزين واقعه رخمت ا الف: مخالفان در خود . الف: غان در . ۳ ب : مندرر : عا ب: د قراجه غان . ه : رسيده بار .

[.] سالهه الم : ساله الله : ساله الله : ساله على . ۸ الف : بارا ب : باره : بارا الم الم الم

٨ الف: بار ب: بارو، يا نار تعالى .

[،] ١١ ج: ساطان اورا. ١١ الف : بولايت سلطان أمم انعضام او المعافظ سنديلاي : بولاي سلطان أمم انعضام او ال

At the second of

۱ مرامن دهسانه ۱۰ واللسمه، دفا ۱۱ ، مرامن توقف : دفا ۱۸ ، مرامن توقف : دفا ۱۸ ، مرامن توقف : دفا ۱۸ ، مرامن د

۱۱ الف: فردرجهان بندن از؛ ع: فردرجهان بندن ادرا از. ۱۱ ب: كردانيده ميرزا .

حمج یافته (۱) در منا بتاریخ ذیعجه نمیمه و شصت و چمهار بمانم بتن انتقال نمود: ههدشاه کامران بکعیه بمرد" تاریخست و دیکری چنین یافته : "بکوشاه محروم در

ייינורי יצלי

و ميدرا كامران در (۱) مخدماً شاعرى در دو سركرب سوارى (۱) نمود، چون التزام شعر تركي درين نسخه نشهه بدين (۱۱) چند ست پارسي (۱۱) كتفا كرده [ديد (۱۱)

چشم بر راه (۷) نو داریم شد ایامی چند وقت آن شد که نمی جارب را^(۸) گامی چند بهمر همید دل ما دانه خال تسو بس است

هردم از زانس سنه برسر (۱) ما داسی چند آنکه هرگز نشوستاد سوی دارس پینامی (۱۰) چه شود گر کندم شاد پدشنامی (۱۰)چند

ما خراباتی و رزمدیسم تسو با ما منشین حیف باشد که نشینی (۱۱) تو ببدنامی چند

کامران این غزل تر^(۱۱) بېمايون بفرست پاشىد ارسال كند سوى تـــو انعامى چند

وراء باز دامان خسود آن سرو بهالا زده است

. رينشا: ب

اله

ست ا در است شد کرد مشاله ای است بسته مطلمه (۱۱) مجمئه به در (۱۱) مطلسه ممتس بسته مطلمه (۱۱) مطلع کرد چو دن ستاه در ستان ناز کرد به است

عا الف : تو: ب : بو.

، داسات : ساسان ،

۱ ب: يافس. ۱ ب: يافس. ۱ الف: "سواري نداود. تا ب: اشد و بوايد. . آم با داهد و بوايد.

الف: سواري دراود.

ا الف: فارسي . ا ب: آمد ـ ۵ ؛ ع: آمد شعر . الم ب: بزاد .

ا الف: فارسي . الف: نوارد ؛ ب: سوما .

ا الف: به در الا ما . ا ب : منه رسر . الف: نما فدارد ؛ ب: سوما .

ا ب : پيغامي چند .

ماع

راسانکه جمان خود آراسه می آئی در زهد شکست آری درعشق بیفرائی در زهد شکست آری درعشق بیفرائی

پ-ون چهوه بیارائی د رخساره بىرانىروزى غود كو كه كجا ماند الین شكیبائی

سردای کسی دارد باز این سر بی سامان(۱) جای هرسی دارد باز این (۱٬ دل هر جائی

واز اجرزا كامران يك بسر مائده بود موسوم به

مبهرزا ابوالقاسم

در غایت فطنت و ذکا و در انهایت ملاحت و مغا هنوز اول جهان افروزی او بود که در بهمه و هفتاد و چهار در قلعه گوالیار ازین جهان غدار رخت بمالم پایدار کشید(۳): «نماند از کادران نام و نشانی» تاریخست، و میر زا ابو القاسم بشمر گفتن میل تمام (۱۱) داشته و بسخن نیک میرسیده و «شوکتی» تعظمی میکرده این دو بیت(۵) مر اوراست(۲):

نا من شائد که در زان سننسا زده است شسا ما زده ما زده ما زده است

وله

قبل بکشتن سن ایسن قدرشتاب کن بخواهم از ستمت سرد اضطراب کن

مهرزا عسكرى

بوفور جلادت و تجور و سخاوت و تكبير (٧) موصوف بوده (٨)، باتفاق ميرزا كاسران

. کبیرن تام الجنث: مغاز ۱۷

۱ الف: "سربي سامان ندارد .

[،] و میشد: و ؛ هـ میشد: ب ۲

[.] شيبي سيا هام كرنه اين بيت .

۱ الف: 'جا_{ح ع}رسي دارد باز اين ' ندارد . ۱ ب: تعلم ميلي.

۲ ب: اوراست ۵۰ ؛ ج: اوراست شعر . ۸ - ۱۰ د

v 2: نار.

38

ابن بيت و رباعي از آنجمله است(۳۰) : تاريخ است و سليقه ميرزا عسكرى بشعر مناسيت تمام داشته و شعر را زي، سيكفته شام و مكد است پدرود اين جهان بي بود نمود (١١) : "عسكرى پادشاه دريا دل" و از آلجا متوجه زیارت حرمین الشریفین گردیده در وادی که میان(۱۱) بتابر مصلحت سلطنت مقياء و محبوس مي بود تا هنگاميك، فرصت يافته ببلخ گريخت ساخته (۲۱) مکرراً طریق مخالفت و معاندت پیمود (۲۱) تا کرت دیگر بدست افتاده جيون بكابل توجه فرسود (١٠) باز داسان شغل (١٠) خود را بهاركين ثفاق (١١) آلود. * تسايليو فالسما و بنظها شعفه ١١١١ بي شاليمه ا تسال الماليم و المسال الماليم اعتدار مجرم و كنهكار ١٠١٠ ييرون أمده أمان خواست و بادشاه رقم عفو اد جريفه المشياني از كسوف منحنت برآساء قندهاررا مجاجره فرمون يعد ازسه ماه بقدم ليامله (٧) خچل و (٨) شرفسار يتندهار دراجعت أمود و چون آفتاب دولت (٤) جنت دراع جاي داده اواده نمود كه دست عصيان بعداوت ؟ لابد (١٠٠ و بندم دمانعت فيالمانين (١) چنانچه در وقت توجه آنحضرت بحانب عراق (٩) جنار بندار(٩) بكاخ تالمه ال بالجد بال فالمان و تشالها وبالبشآ تناب هود ال بالباه والها مشيمه

بي تكان كوشة سيخانه جائي (١٩٠) بوده است كوشية سيخانه جاي دلكشائي (۱۹) بوده است

٠ : آرد . ، مثاله ، ع : • غالله ، . معا: و دفاا ب : الماشقة . ب : 'عراق أداره . الف: بحاربيدار.

[•] نام : نمود • الف : نخجل و ' نداره . و الف: درك أنتاب. ٧ ٠١ ع : كالمعالا: و ١٠ ب: عرت مطابش را بارانيامد؛ چ: عرت مطابش را بازايامه .

الف: بداركين ونفاق . 3 [الغن: كشيد. 11 ١١ الف : ١٦ نداره .

h i . سمغلس: ب 110 : 68+608 · . داعشه: مقال 41

ب: دروادي كه دوييان ؛ چ : دروادي شام كه مييان .

[.] هـ سـ سـ ا : _و نب VI

[.] دلشلان رام : و ؛ والشلان رام : ب المناا 3: 4121. 3 : i+ e 3 . 61

...

(۱) رجولي

ای عسکری ار مست (۱ مدامی خوش باش ور معتقد باده و جامی خسوش باش گفتی بخسسرابسات نبساشهم بی او

مبرزا هندال

با يار اگر درين مقسامي خوش باش

بادشاهزاده هميده (۱۱) شعمال نيكو افعال بوده و صحيفه ضمير خود را پيوسته (۱۱) بنقوش دولتخواهي هفيرت جبنت آشياني آراسته طريق متابعت و انتياد را بقدم اخلاص (۱۵) مي پيموده ازين (۱) سبب هميشه بعواطف خسروانه (۷) بيدريغ اختصاص يافته در مآمن فراغت و عافيت مي غنوده . تاريخ مولدش ازين بيت مستفاد مي گردد(۱۸):

چست دانی سال تاریخ شه فسرخسده فال (۱) «کوکب(۱۰) برج شهنشاهی" بود تاریخ سال

و شمهادتش در موضی جیریار(۱۱) بتاریخ نمهمد و پنجاه و هشت وقتیکه تماسی قبایل افغانان سهمند و خلیل بموافقت میرزا کامران بر عساکر جنت آشیانی شبغون(۱۱) آورده بودند روی داده و «شبخون» (۱۱) که افظ مناسب است تاریخ است و مولانا

١ الف: 'رباعي، نداره؛ ج: اين علامت '-٥، داره.

۴ الف ع: دارد ، ه ب ع: الفياد دارد ، ه ب الفياد الفياد الفلاس .

٠١ ب: هيدست داني تاريخ شه فرخدده خديال . ١٠ ١٠ ب: اختر. ١١ ب: جربار؛ ج چربار؛ تاريخ فرشته جلد ادل مقحه ۱۹۵۴ : أواحي خيبر؛

ا الغبر نامه جلد اول مفحه ۱۱۳: مرضع جپر زيار (كه از ترمان نيل نهار است). ۱۱ الف: شبيشون .

اسانی (۱): «سروی از بوستان دولت رفت» یافنه. و(۲) میرزا هندال نیز طبعی بشعر و الشا موافق داشته ؛ این رباعی که بین الجمهور دلاکوراست از وی (۲) مشهور رست (۳):

قال المناه علمه المناكم المنا

د این بیت لیز مر اوراست(۲) :

سرو قبد نبو سایل اهل نیبار نیست تازیست در سر تو که در سرو تاز نیست (۷)

الامير الامظم محمد بيرم غان ١٠١ المقلى بغنانغانان

اميري بود بنغايس خصايل انساني آراسته و حق (*) سبحانه تنوي و طهارت و شغفت و سرحمت و معدات و مكرمت (*!) و شجاعت و مم آزاري و بردباري و عبت علما و تربيت فصحا را با ديگر معاني گزيده و آثار پسنديده كه از اوازم خوش ذاتي و نيگو مفاتيست در ذات شريف وي وديعت نماده و حيت اورا بر مبا سبقت داده و (۱۱) همت بلند اورا وسيله ثروت (۱۱) و نعمت ساخته (۱۳):

نکو سیسرتش (۱۱۱ بود و روشن قیساس سخن سنج و خوش خوی و مردم (۱۱۱ بناس

١ - الف : امامي ؛ ج : اماني كفته ؛ اكبر نامه جلد ارك مفحه عهم : اماني .

۴ الف: او ندارد. ۲ الف: (مفاير است از ري ا ندارد. ۴ ب: است رباعي : ج: است ۵.

ه جراج: تا بر رخ گال فشاندي از رخت پري . ۲ جراج: اوراست-4.

٧ الف: سرناز نيست : ٤ : كه سرونازنيست .

۸ ج: بيولم خان. د افع : محال آراسته حق.

١٠٠٠ ع: مرهمت . ١١ ب ع : إذ أدارد . ١١ الف: وسيلت د ثروت .

¹⁹ بناج: سخون سنج ومقدار مردم.

المناخ اقتاده در آنجا تعميل أموده (۲۰۰) در شانزده سالكي بغدست جنت آشياني را ملازم كرفت و ايدم خان در بدخشان متولد كشته و(١٠) بعد از فوت نبدر تا و تتي كه دو لتش سهرى شده آسده (۱۸) ملازمت فردوس مكاني بابر بادشاه ميرزًا لِهُمُولُ وسيدً . ولدش (٢١) يار بيك بشدار (٧١) لوشه با امير خسرو شاه مي بود معاربه (۱۹ دست داده منهزم برگشت و بر اثر آن بر دست امراء سلطان حسين سلطان محمود ميرزا روزي چند بسر برد(١٩١٠ و ١٩٠٤ إزان در فارس اورا با حاكم شيراز تا الكام ليدر (١١) على بيك، در إمان حسن بادشاء بعصبار شادمان آمده (١١) ، در خدست با ولد(۱۱) خود سیف علی بیک از عراق بر آمده در بدخشان سکونت نمود و قوای و بسر دبكرش ميرزا جمهاشاه در زمان خاقان اعظم شاء اسمعيل (١٠) صفوى يار بيك بهوده فه چند کس از ایشان بپادشامی وسیدهاند(۹) مثل قرا بوسف و بسرش قوا سکندر حال تلمرو على شكر بيك مشهوراست. و بهاراو از اعاظم^(٨) طوايف تركمان قراقوينلو هسان و دينور و كردستان (٣) و توايع باقطاع او مقرر بوده چنانچه آن ولايت تا (٧) نيك دانستي، در (۱۱) زمان ارتفاع دولت جهاراو (۱۱) بر مسئد ايالت تكيد زده ولايت لیک امیری بوده در غایت جلادت و شجاعت و آداب لشکر کشی و سرداری را (۳) الذ (١٠) سيف على بيك بن يار بيك بن يد على بيك بن على شكر بيك وعلى شكر و ألجناب از احداد على شكر (١) بيك بنهارلوست بدين ترتيب محمد بيرم خان

ب ع: الا ندار. عا الفا: و دره ويعش بهاء : سفا ۲ الف: ابن.

[.] ال استهان : و ٨ الف : على شكر فشهور است و بهار بو أزاعظم . الف : بهار بو. ۹ الف : دمير ر د كونستان ؛ ب ، دينوره كونستان .

الف : ميرزا جهانشاه اسمعيل ؛ عيرزا جهانشاه درزمان شاه اسمعيل . الف : رسيد اند .

الف : أمد ؛ ب : شادمان و أمدة . الف: بردة . ه مالع : فغصنا هسيمه ٠٤٠٠٠ خالم

[.] فيراز مغالفت و معاربه . ١١ الف: رسيد والد ارسيش.

[.] را*همن*ق: چ ب، ع: المده الدارد .

ب: الأنداد. ۱۰ ع: نمونه و در.

آرایش هیچ کس تخلف نمی ورزید (۹۲) و در بیستم جدادی الثالی (۱۲) نهجمد و شعبت المك وعام در كف كفليت آن عام بوده الم بهوده ال سندائ ساك (١٦) و الكار و المكار و المكار عبه (٣٠) فيهمشم تتاليالتسم قرق المام جميع قرق المام (١٦) إمان عنفوان شباب و ابتداى نشو و تماى ١٨١١ نهال اقبال شاعنشامي بود خاطرش مح الله رئيم شده و شغل سال منه (٧١) لولو نوانخ و العنج مدد شالا ك و غالمخالمان معتاز و سر اقراز(۲۱۰ گر دید و در زمان حدیرت شاهنشامی مستعد اس هو آينه بعنطابيهاي عاليه مثل يار وفادار و برادر نيكو سبر و فراند سادامند در فتح باجيوان و فتح سهرند (۱۶) أمهايت مرد،لكي و جلادت ظاهر ساخت در رکاب آامحضرت بوده سپه سلاری عساکر نصرت ماکر (۱۹۱۰ بلدو رجوع شد و چون عيون عنان توجه بجانب هندوستان منعلف ساخت (١١) خان مزبور(١١) أنبال فار جول اعلام معادوت برافراخت (١٠٠ ابتدا حكومت قندهار بوى تفويض كشت و (١١) از جبيشش مشاهده كرده لقب خاني با طبل وعلم بدو كرم فردود و جنت أشياني بود و شاه (۸) طبهاسپ صفوی (۹) آژار اجزایت و خرد شادی و گیاست و هوششدی خود را بشرف ملازمت آلحضرت رسانيده در رفتن و آمدن سفر عراق عده جا همراه بود و(۱۰ بعد از دو سال که بانواع (۲) تعب و محنت روزگار^(۷) گذراب آلدياني از سواد اعظم هند(۱۰) بجانب سند متوجه كرويد خان مزيور در كجرات قريت و مؤانست رسيده موتيه مصاحبت(١) را دريافت و(١٠) در حين كه چنت المده روز بروز دو ظل عنايت و عاطفت آلحضرت تربيت مي يافت (۱) تا بسعادت

الف : نورزيده .

77

الف : جي ندارد . الف: سواد هذد : ب : سواد اعظيم داد . . متفاي: سفاا ٠ ب : رسيد و مرابه مصاعب .

ب ع : امفري الدارد . الف : کو ندارد ، ٣ - ب : كم انواع . ٧ الف: (دز.

الف : بوده شاء ؛ ج : بوده و شاء .

الف: پرداخت. • 1 ١١ الف: ي ندارد. . مامان استفرار : رفاله .

الف : سوافراز ممتاز ؟ ب : ممتاز و سرفراز. 41 ٠ ١٠٠٠ ق : ١١٨٠ ب: مذبور. 41 م ا الف: "مآثر ندارد . ه! ب ع : سرهند .

۱۲ ع: جميدي الكاني. . نغيغشه : ب أنفاأ ١١ الف: فرق دانام. ١٩ الف: اقتضاي. . رولما عشو : سفاا ٧1 ۱۹ الف: بوده و خاطرش به نشاط و سير .

شده بود انتقام را پیش آمده و در وقت مصافحه (۱۸ خنجری بوی رسانید که بدان که سیارک اوحانی (۲۱) که پدوش در یکی از حروب (۱۷) بدست مغولان کشته رسید. روزی در کولی که بسمسلنگ (۱۱) اشتهار دارد بر کشتی نشسته سیر می نمود التماس وى بدرجه قبول انتاد و چون بنهرواله كه عبارت از يتن (۱۱) كجراتست اكرام تمام بشرف ملازست استسماد (۱۱٪ یافت و بعد از دو روز رخصت حج طلبیده ٬ روان كرديد و حضرت شاهنشاهي جميع امرا و خوانين را باستقبال فرستاده باعزاز و جانب شبید روند ایشان را تکایف آمدن نمودند٬ و خان مزبور بلا توانه بخدست مزاور با بعضي مخصوصان (۱۰) بدرون كوه در آمد و (۱۱) بعد از آن كسان (۱۱) از ناله منشأ منش بدنه منن ببوا شعاب مل سعام بالمه مادي وديد كمنه جالع رجابه ايشان تعين فرموده خود نيز از عتب روان كرديد؛ و بعد از تفارب فريقين بدامن كوه لاهور كشائيد وشاعنشاهي خان اعظم را با جمعي از امرا برسر اللميشان كه بوى استيلا يافته بودند بي اختيار مراجعت فرموده خود را (٩) هما يم الله الما إلى الله المحمد محمد الما الله عمل الما الله المحمد (١٥ معليمة الله المحمد الله الما الم سلطنت را مصحوب حسين قلي بيك ذوالقدر روانه درگاه نموده (۱۸ خود از وي جدا گشته (۵) در دهلي مجتبع (۳) گشتنگ خان مزبور (۷) نيز اسياب از طرف خان مزيور(١٩) عباري بر حاشية خاطر شاهنشاهي نشسته سهاء بالكليه استحکام قلعه (۱۱) کوشید و چون خاطر نشین مردم دور و نزدیک گردید که بلعلى متوجه (٣) شد و شهاب الدين احمد خان آنحضرت را بقلعه در آورده در رد هغت جهت بعضي امور از وي انحراف مزاجي بهم رسانيده (۱) ببهانه شكار

۱۰ الف: «مغفور؛ ب: «مفبور. ۵ الف: از روي بالكاليه جدا شده . ۲ ع: «مچمع . ۸ الف: أمود . ۸ الف: أمود .

و الف: كوتاء. • ١ الف: ريعضي «مصمومان ؛ ب: يا جهوي «مصمومان ،

۱۰ الف: استماد . ۱۰ الف: افتاد چون بنهراد له که عبارت از بین . ۱۱ الف: الفاد چون بنهراد الم که عبارت از بین . ۱۱ الف: الفاد الفاد : کولی که بسهالگ . ۱۱ الفاد : نومانی .

۱۱ (اف : کولی که بسیالک : چ : کولی که بسیسلنگ . ۱۱ (اف : اف : احمالی .
 ۱۷ ب : موب .

बर्ड्स्टा कुंक्त प्रशेषक (अ) : درگذشت و (۱) این واقعه در نهمها و شمت و هشت (۱) روی داده او تاریخ را

در واقعه هالغي بي تاريخشي ودراور والمهار ماملة ملت مليهورة المك التفاق بهرم بطواف كعبه جون بست احرام در راه عد از شهادتش کار دنام

. (* الله الم المجدد المان البيان المراه المست (* !) . المراه المراه المراه المراه المراه المست (* !) : کا، کا، از برای استحان طبع و تشحید خاطر قصیده با غزای گفتی و بالماس بیان شد تا بشمع دولت جای فالد خود را روشن ساخته خانخانان گردید. و خان مغنور يرداهته بادرگاه جهان باد (۸) آوردند و او روز بروز منظور نظر شفقت و عنایت سی چهار ساله بود محمد امين ديوانه و بابا زنبور (٣) و ٧٠٠ چندى از خدستگاران اورا يره) در آن فيقد سيرنا عبدالحجم كم الحال به بالناب نشق في (٩) دو).

عنايت حق و لطف رسول و قوت روح کمال رتبه بدود در غمزای خببر او بلي إ سادر دهرش ازاد طفل الطير (١١) كسيكه همجو يسب د بود ، بادر او بعبه على المدين كسي أبود كه بود ورادر و شدر و ابن عم (۱۱) پیمبر او ز قيد 'سروي(۱۰۰ هر دو كون آزادست كسيكد از دل و جان شد غلام قنبر او در مدينة علم آنكه از كمال شرف فتادهالله سران همجو خاك بر در او امير عالي اعلى (١١) امير عرش جناب كه هست خسرو خاور كمينه چاكر او شهي كه بكذرد از نه سينهر انسر او (١١) اكر غلام على نيست خاك برسر ار

سال ۱۹۱۹، مفحه ادل : دلي دالي دالا .

ب: خسرر.

الد

٠ ويم : بقرم . a 3: 'c' iche. ١ ١٠٠٠ و فالرفال وندو. الف: ج ندارد . ۱ چ: او هشت اندارد . n . i ditte . D.

 $_{5}$: % is % .

الف: غزاى بالماس بيان كوهوه ٠٠ ع: است ٥٠ م الفا: جهايانه .

ديول بيرم خان خانطانان • ريم أي . دينيسن راس عياب انجه س آسياني كاكته 41 . يا دبة : رفاا 1 1

عا الف: بولاد خسر د ابن تشم . ७। ंः ह्यु^र•

اسمادار چنانه که از کسال کرم المعجر خاك درت عمل ابترى دارد ولى بخاك جناب توروى خويش نسود(۱۶) شما خلام تو ابدم كه از عنايت تست هزار بار بود بهترم (۱۱۰ ز بوی بهار خوش آنزمان که شود توتیای دیدهٔ من (۱۱) بكوه قاف جو خنجر كشد بروز (٩) مصاف دلاورى كه چو تين دو سركشد إ غلاف سعذبوريكه بجبان آسمست(۲) نطق «سيح (۷) عبت شد مردان سجو زبي پدري درين حديث يكي سفته كوهر(١٩) عجبي عبت تو بود بـر حــرامزاده حــرام سموم قمهد تو بر هر قبيلة كه كانشت بملسد ماسه جالستة آ بمشم في التم مث يروز فضل يدالته جو زرشدش همه كار ز تاب تشنگی مشر خماتی را چــه فهرر عدالان كمال عبوليم أزو نمود كه بود

ither the and mak i them le
I've many sec (1) shows i Zeit le
The man lun sein sein in elle
The man in lun sein in elle
The man in meles (1) sec stand le
inge Tine anich in lum seen le
the seen alies in lum seen le
The seen alies in lum seen le
The seen alies in lum seen le
The seen alies in lum seen le
the seen alies in lum seen le
the seen alies in the seen le
where seen alies in lum seen le
in see et in lum seen le
see et in el man sein els seen le
see et in el man sein els seen le
see et in el man sein ele (1)
seen alle man els le in aim, aim sing le
sing alle noth en en en en en elle

نظر دريغ ندارى زحسال ابتراد

ز گردش فلک و اختر (۱۷ ستمکر او

ازان چسود که بر چرخ سود(۲۱) انسر او

كه كشيه (۱۹۱) سلطنت ظاهرى ديسر او

3: 2000 ·

ب: شود .

١ ديوان بيرم غان خانخانان مفحه ٢ : شود .

[،] لخة : مقال

۲ الف: مهر يكسواري .

۸ ب: سځ۰

۹ ب: خنچري کشد ډر د (.

١١ الف: توتياي ديده او؛ ب: توتيا رديده ص.

۱۱ ديول بيرم غان غانغانان من ٥: غوشترم . ۱۲ ب ۱۱ الف: جناب او روي غويش بسود ؛ ب: جناب تو روي غوش شود .

^{.)}ا سالاش عيش : ب عيامنا ^نيا : _{و ال}ا

[.] سشاري ب اله

[•] يمخفا : لقا ٧١

67

664

حرفي نه نوشتي دل ما شاد نه کردى مارا بيزيان تسلمي (۱) بياد تيکردى آباد شد از اطف تو حد خانه (۷ ويران وييرانه ما بيود که آباد تيکردى

زمانی که در قندهار بوده حضرت جنت آشیانی (۱۰ این رباعی گفته بوی فرستاد (۱۰):

ای آلکه ایس (۱۰) خاطر مجودنی چون طبح (۱۰) نطیف خوبشتن دوزونی بی باد تو من نیم زسانی هرگز آیا تبد بیاد من محبودن چیونی

و (۱۱) خان مزبور در جواب این رباعی گفته بوی فرستاد (۱۱): ای آنمه بدات سیاسهٔ بیمپویی از هسرچه ترا وصف کرم افزونی بون میدانی که بی تو چون میکذرد چون می پرسی که در فراقم(۱۱) چون

و این رباعیات (۱۹) نیز در اوراست (۱۹) :

ای کری تو کمبه سمادت مارا وی روی تو قبله عبادت مارا غوش آنکه بجذبه عنایت سازی وارسته زقید رسم و عادت مارا

۱ . ب: كز . ۱ . الف: داغ شود ؛ ديوان بيرم خان خانخان مفحه ۱۰ مجات نبود .

۱۱ الف: النيس، ندارد. ۱۱ الف: 'طبع، ندارد. ۱۱ الف: 'د' ندارد. ۱۱ الف: در جواب نوشته ؛ ب: فرستاد رباعي ، ۱۱ ب: «پرسي که در فراقت. ۱۱ ب: ارباعي ، ۲۱ ب: ارباست زاعي ؛ چ: ادراست -۵.

ولد

ای واقف اسرار نیمان (۱) همه کس (۱) وی در همسه ممال راز دان همسه کس بی بیاد تو من اییم زسیانی هسرگسز ای ذکر تو بر سر زبان (۱۱ همه کس (۱۱)

6/4

ای در دام از هر خم (۵) زانت بندی هر بندی را بجان من پیوندی (۲) در هرچه نظر کنیم (۷) مانند تو نیست سانند تو کس نیست تو بی مانندی (۸)

الامير الاجل (٩) سپك سالار عبدالرحيم ميرزا (١٠١ خات الملقب (١١) بضائضانان

در آن درج و دری آن برج است خوبی ذاتش زیاده از چند و جون و نیکوئی مناتش از سرحد (۱۱) اندیشه بیرون (۱۱):

با غلق اطف او عجب آید اگر کسی ذکر بهار و یاد کل کلستان کند (۱۱۱)

و اسروز آنچه از مبداء فیاض در شان (۱۶ او بوصول بیوسته دیگری را دست نداده چه تیغش در هیجا کاف از روی ماه زدوده و مایده انعامش برای غربا

ا الف: نهاني ، ۲ ب: اين مصراع ذدارد ، ۲ الف ب: بر زبان ، ۲ معراع ذدارد ، ۲ الف ب: بر زبان ، ۲ معراع اخير اين براعي اينجور مبط مده : اي ذكر تو برسر زبان همه كس ري نام غوش تو هرز جان همه كس و براج : پرچم ، ۲ الف : نيوندي ، ۷ الف : نظر كنم .

مانف توکس نديده يې مانفۍ. ۱ ب ب : اهيرزا ندارد . ۱ ب ب : اهيرزا ندارد .

۱۱ ب: از مد . ۱۲ ع: 'بدردن' ندارد . ۱۳ الف : ذكر بهار د ياد كاستان كند كسي . ۱۱ ب : فيافس شان .

نهاده (۱) و در سرایش بر اصناف فضلا (۱) کشاده و همیشه اناضل کرام در صحبتش می باشنه (۱۱) و مدام فصحای عالی مقام در خدمتش بسر سی برنه (۱۱) تقریت علما و رواج فصحا درین روزگا ازدست و اینکه بزر نانی تام بانی سیخرد هم اوست(۱۱) :

زهی بجودش ایسام مکسرست مشهسیر شهی ز جاعش ایام عمدت منعسور (۲) بهسر دیبار عملامسات اعلم او پیمدا بهسر بلاد متسامات تین او مذکور

e(V) cc lage limit clear(A) e lant $2\Delta z_{23}$ ight all of end of λ c. $\mu_{10}(V)$ in the land index of the land of the index of λ and λ of the index of λ index in the land index of the index of λ index

ز طبع او هنر زاید بدان سیرت که در از چې (۱۹ ۱۱ ز تبغ او غفر زاید بدانگونه که زر از کان

و (۱۱) از جمله فتومات وی یکی فتح گجرات است که با پنچهزار کس پنجوه هزار سوار را در غوغای هزیمت (۱۱) افکنه، و بصلهٔ آن فتح بخطاب خانخانانی و مناسبه پنجهزاری سرفراز گردیده و دیگری (۱۷) تسخیر ولایت سنه است که

٣ ع: معمور؛ ب: غهي زجامش إنام محمدت معمور.

۷ الف: 'و نداود. ۸ الف: آرائي. ۹ براج: ئرديد. ۱۰ الف: داده و بدر الف: آرائي. ۴ بر زخا يك. .

١١ ب: كرديد (ديكر ؛ ج: كرديد (ديكري .

The matheta tag splan \mathbb{Z}_{n} where we can preme to gradum $e^{(1)}$ likely and under the salid of gillar e we we with $e^{(N)}$ with e we will salid of gillar e with e wi

باد امروزش برغم (۲) دشمنسان بهتر ز دی باد(۷) امسالش بکام دوستان خوشتر(۸) ز بار

و با این مفات لطف طبع (۱) و درا باعث می آید که گلمی نظمی چون آب زلال و شعری چون سحر حملال بپردازد (۱۰) و اوراق لیل و نهار را بدان (۱۱) زیب و زینت بغشد . این (۱۱) ایبات که میورت تحریر می پذیرد از آنجمله است (۱۱):

شمار شوق الدانستدام كه تما چند است جز اینقمد كه دام سخت آرزومنم است نراف دانس و نه دام اینقسدر دانسم كه پاى تا بسرم هرچه هست در بند است غیال آفت جان گشت و خواب دشمن چشم بلای نیمشب است این (۱۱۱) نه مسهر پیوند است ادای عق عبت عنمایتی است ز دوست وگرنه خاطر عاشق بهیچ خرسند(۱۱) است

الف: الدن أدارد .

[،] ب: نو نداره .

٠ ١٠٠٠ عبالق إلى والشات مع : معاا

ع الف: دان اميد له؛ ب: دان است كه.

ه الف: كرداناد فرد ؛ ب، ج : كرداناد -٥.

۷ الف: ياد. ۸ ب' ج: بهتر.

۱۰ ع: پردازه .

۱۰ الف: بخشد و لين.

[.] ج. ان نام نوارد .

[.] الف : ياد امررزش ر رتم . . با با نوبله : _و نب م

¹¹ Harrior

١١ الف: بديرين .

م. سدسا: ب ال

وا ب' ع : خورسند .

حدد الماي باداهاي(١) عشق ماند است اذ أن غوشم بسختخسا ومشيغ فأ غداي داند و آنكو مرا ١٠٠ غداوند است بسلامتي كسه بعيسز دوستي أمي دانسها

胡 鬼 电热 路 电抗 路 دوئي بمذهب فرمانبران دل كذر است

6/20

دل نو طانت این گفتگو کجا دارد غمت مباد چه مي پرسي (۱) از عکايت من وأبه

باز عارا داء نه دهلفدا مده كر بدلداريت فتد (٩٠) سر وكار ه آله

از دل حیدی(۸) آزو کمندی چه خوش است والل تو كه دل شكار (٧) لاغير اوست دل سوختکي و دردسندى چه خوش است(۲) در راه وقسا نيسازمندى چه خوش است وله في الرباعي (9) :

۷ الف: شكاري .

ويه : سفال ، داها؛ : بادها؛ .

٣ الف: مياد كه مي ورسي : ب: مياد چه مهرسي .

۹ ب: قند؛ ج: گر بدادار بدست قند.

ب: وله في الرباعي وباعي .

[،] ب: سکی ؛ چ: س^{یل}ی ، ٢ الف: است أنداره .

داع

داری سی کن و گدانداری بس کن جون داده و نداده نه از امروز است وی اشک نیاز در نشاری ۱۱۱ بس کن ن کن بین میله معسله باری بس کن

وله

مشاطه روی تو همين روی تو بس (۱۹) استساد پریشسانی (۱۹) من موی تو ۱۳۷۱ دربان مجازیان (۱) همین خوی تو (۱۱) اس جاسوس دلسم بسوى تو بوى تو بس

دانی غم تو و گدر(۲) نسدانی غم تو کنتی که چنین واله و شیدات که کرد بهتسر ز هسزار شسساده سأنى غم تد سرمسایم عمسر جسساودانی غم تسو

گر خاک طلب کند من دل دهمی(۱۸) از دست دل آنچنسان به تنکم اسروز كسر سر طلبسة بسة تيني قباتل دهمي آنم (۷) که حیسات غود بسایل دهمی

٠ وازانه : و ١

١ الف: شماري .

٩ ٠٠: پرشاني .

و الف: اين مصراع ندارد .

الع : 'دكر' ندارد .

٧ ب: دانم.

۸ ب: دل من دهمي ؛ ج: من آن دل دهمي .

على قلى و محمد سعيد (١) مخاطب بخانزمان و بهادر خان (١)

دو برادر بودند که بزیور سخاوت و استعداد و بعدیه شجاعت (۱۱ و استبداد از الزان و استار ادار و استبداد از المال استباز فراوان داشتند (۱۱):

در وغا از غیرت (۵) رغشیدن شمشیر شان (۲) دست موسی را قضا سر در گریبان یافتی هر کجا نوک (۷) سنان شان روی بنمودی برزم دشمنان را چون سر (۸) پرچم بریشان یافتی

و ایشان ولد حیدر سلطان اوزیک اند و (۵: حیدر سلطان در جنگ جام (۱۰) قرایش در آمده امارت یافت و در حینی که جنت آمیانی از سفر عراق معاودت فرمود آن دو برادر شرف مادزست یافته در رکاب نفر انتساب بقندهار آمدند وازین روز (۱۱) باز در هر مرتبه از مراتب عاربه انواع مردی و شجاعت را بجای اوردند خصوصاً در جنگ هیمو که مساعی (۱۱) جمیله بجمور رسانیدند، و بعد از افردند خصوصاً در جنگ هیمو که مساعی (۱۱) جمیله بجمور رسانیدند، و بعد از نشح (۱۱) هیمو ولایت سنبل بافطاع ایشان مقرر بده ایشان را در آن ولایت با افغانان عاربات روی داده همه اوقات غالب آمدند و تا موالی بهار فتح نمودند افغانان عاربات روی داده همه اوقات غالب آمدند و تا موالی بهار فتح نمودند حفورت شاهنشاهی بجلدوی آن نیکو غدمتی ولایت جنبور را بجاگیر ایشان مقرد دهست و در آنجا نیز ایشان را با افغانان (۱۱) عاربات محب روی د با بدان داشت و در آنجا نیز ایشان را با افغانان (۱۱) عاربات محب روی د با بدان دلایت مستولی گردیدند و همچنین در دفع و فع مخانین می کوشیدند و کارهای

الف : على قالى « حدد سعيد ؛ ب : على أقي و « حدد سعيد .

۲ الف: "و بهادر خاك نداره .

م الف: استعداد كمال و بحليه شجاعت: ب: استعداد برير شجاعت ؛ ج: استعداد ع الف: داشتند نظم ؛ ب: داشتند نظم ؛ ب: داشتند . م

ه ع: اغبرت الف: بتان ، ۷ ع: هر الهذا اله الله . ١ الله . ١ الله . ١ الله : عام . ١ الله : عام . ١ الله : عام .

١١ ألف: (ساليداند (فقع ؛ ب: (ساليد بعد أرفق .

ا ب ع : از درى داده كي الفلال الدارد .

با نام می کردند تا هر آیند اسری سانح شد که غیانت در افعال شان (۱) ظاهر گشت و مرغ فتند در غاطر شان بیضه نهاده سالک طریق خلالت گردیدند (۱۱):

برا دلی نعست ار بردن آئی گر سهبری^(۱۱) که سر نگون آئی

چون متیت اموال مسموع حضرت شاهنشاهی گردید جبت تادیم ایشان الدایم میون ماهنت اموال مسموع حضرت شاهنشاهی گردید جبت تادیم ایشان الدایم میشتانی و تدامت نمود (۵) یا تیم خبر (۵) یا تیم خبر (۵) یا تیم خبر (۵) یا تیم خبر (۱) و بندگان حضرت میم خبری را شامل حال ایشان گردانیده جریمهٔ (۷) ایشان را تابود انگلشت و میون ایامی چند بر آمد دیگر باره (۸) طریق خلاف بیش گرفته قدم از جادهٔ و میون ایامی چند بر آمد دیگر باره (۸) طریق خلاف بیش گرفته قدم از جادهٔ سلامت بیرون نهادند و میمار شاهنشاهی مکرراً دفع ایشان را بر ذمهٔ همت واجب ساهته در نبیمند و هفتاد و چهار بیجانب جونبور (۹) در مرکت آمد و از رای (۱۰) هد دای ایلفار بر سر ایشان برده (۱۱) در موض سنکرول من اعمال اله آباد (۱۱) که بد دای ایلفار بر سر ایشان برده (۱۱) در موض سنکرول من اعمال اله آباد (۱۱) که العال بفتحبور مشهور است هر دو برادر را باست آورده بتنا رسانید (۱۰):

ناک را سر انداختن شد سرشت نشاید کشیدن سر از سر نوشت(۱۱) که داند که این خاک انگیخته بخون چسه دامهاست آمیخته

و تاريخ ايشان (١٠) را عزيزى چئين يافته (٢١):

قتل على قلى و(١١) بهادر أجور جدخ جانا ميرس از من يبدل كه چون شده

۱۱ الف: أرردة. ۱۱ الف: برادر را بقلّل أرردة ؛ ب^{را}ع: سانيدة ـــه.

al las: file (1 just 1/100 · + 3 : (might -- .

 $^{(1, \}dots, n_n)$ والمنا $(2, \dots, n_n)$ والمنافئ والم

آمي ز دل کشيده (۱) بکنتا : دو خون شده ناك شان بالسار بالمد عنوا إمتسم

و دیکری چنین (۲) یافته :

فسروباد إ دست فلك بي بنيسياد الريخ وفالش زخيرد جستم (١٠) كنت : بمساد فلك مراس أز بما المساد جون خسانومان ازين جهسان رقت براد

داشته (۵٬ و "ساطان" تخلص مبكرده (۳) از آنجمله است (۷) : ا كرجه هر دو برادر را (۱۱) طبع شعر بوده اما خالزمان در آن شيوه رغبت بيشتر

بكويش اركذوى اى نسيم وميل (١٠) بكويش نیازمندی من عرفیه (۹) ده چنانکه تو دانی مبا بعضرت جانان بان زبان (۸) که تو داني

بدست هجر گرفتار شد چنانکه تو دانی

ليك در ديد؛ هر كي نظرى ظاهر نيست همه جا با همه كس هست (١١) تجلي رغت از تعبلي جمسال تو مكر حماضر نيست الكه در آئينه حسن بتسان ناظر نيست

ا ب : عرض ،

. الغاء 'راسم) : سقال ١٠

ا الف: كشيد.

٠ الف : كردة . ٣ الف: پرسيدم.

٧ ٠٠٠ ع- ســـه. ٩ ٠٠: ١٦ نداره .

و الف : داشت. ب الهاين العارد .

[،] ريالي: سفال ۸

[.] نتسينا: ب ١١

مالع

جانان (۱) نبود شل تو جانانه دیکر انسد من دل شده دیوانه دیکر ای باد اگر گوش کنی تصه سلطان هرگز ننبی گوش بر (۱) انسانه دیکر

این رباعی بهادر خان راست (۱۱) :

ان را كه بكرى خويشتن ^(۱۱) جاش دهى از ساعد اب مى تىنىش دهى بوئى (۱۹) ز سر زاند سەن سىاش دهى دېوانه كىي و(۱۲) سر بعىخىراش دهى

مبهرزا جانى

lj din lgagimin (V)? Tij e lante ezo aan eëin et ahani metani (A) aael e ang dan lante lgagimin (V) aael e ang ees an ein et ahani metani (V) ang alimin (V) ang ees alang ees ang ees ang lang (V) ang alimin (V) ang limin ang ees lang ees lang (V) ang min ang en ang ees

۷ اف: ارغارست. ۲ ما ۲ و ۱۰ ما ۱۰ م

[.] ١١ الف : سفال ١ المناد . . مشا : ب : منام ديم لايه شموله : ب : منام بداه شماه : سفال ١١ الم

، مكشاله " . رما! ٢

تالته باز آن ولايت را بدو عنايت فرسود و أو از روى أغلاص التش عقيدت و الشالعات المعالم عليه عماليه (۱۹ سياف كشت و براو النفات بادشاعي د منحات احوالش مقاوست سست كرديد چاره غير از اطاعت و انقياد نديده باتفاق سهه سالار خالجانان المهاده (۱۰ الرزي چند كر و قر المود (۱۱ الما چين بازوي قوشه از كشيدن كمان (۱۱ م) مفارقت از وطن مألوف و مقام مأنوس (۱۰ ابتدای قلم در معرکه سانعت و مبارزت را فرستاد(۲۱) تا آن ولايت را (۲۱) از تصرف أو بيرون آرد(۲۱) و ميرزا جاني بنابر شاهنشاهي بناير خلاف حكمي كه از وي سر زده بود سي. سالار عبدالرحيم خانخانان سهام و رعيت را بجواهر وعايت و الحسان مكان و رمي ميداشت تا آلكه حفرت حكومت ل بقبقه و (١١) اختيار او نماد(١١) و ميرزا جازي سالم حلن احوال(١١) خود ميرزا جاني را از سهوان كه باقطاع او مترر بود ظلب داشته زمام (۱۱) مهام مماهيت بوداخت اما چون دانست كه سهم از وي ستمشى نسيكردد لاجوم فرالد مصروف سيداشت و (١١) بعد از ميرزا بأني اكرچه ميرزا باينده روزي چند بامر شده بود هر آينه ميرزا بائي همكي (١) همت وا در تربيت ليسم (١١) خود معمهولي (٧) كشته كرديد و ميرزا باينده را چون نشأ خبطي(٨) بر مزاجش مستولي يسعمه مياليع و ديكري بميرزا (٥) باينده و محمد مباليج در أبيام حيات بدر بلست (٢٠ هرب سهر سال رايت ملك دارى را(۱۱) افراشت و (۱۱) ازو دو پسر بوجود آمد بكى موسوم ۱۹۰۱ نامیا و رهای الهام (۱۱) میوای با منامی و رعبت کماشت (۱۷) نوای تبولها ع

الف : فرستاده . ۱۱ ج ج : ۱۷ نداره . ١١ انف : اراد . . د د کون : سفاا el i وا الما بعد المام المراد : منال المرال . الف: ترك ندارد . ے ہولیں : ب ال بي ع : إذ يوارد . الف : "ممكى أندارد . ١٠ الف : بنيه ؛ ج : لبيشه . الفياء : و مجهول . ه رحابه: نما ۸ الف: ديكري موسوم بعيرزا . ه ب ن ع : و ميرزا مدالي درايام حيات ؛دست. . عامه نه : و نب م الف: ج نداره . الف: داشت همت در آروديه .

٠ س^{اد} سميش : و 44 . بايلقتب : ب ١٣٠ . هياد: سفاا ١١٥٠ . عليه : مقاا ۱۹ الف: کور دولوه . ب: رطن مانوس د مقام مالوف ؛ ج: رطن مالوس د مقام مانوس .

Letricelary it is write some exists and think and tak the form it interest and the same exists and the same and (a) is a same and (a) is a same and (a) and (a) is the same and (a) and (a) is the same and (a

غوش آنوقتی(۵) که عشق غمخوارم بود^(۹)

To شب و گـــریـــهٔ سحـــر کارم بود (۱۰)

بد گردی چرخ بین که با من تگذاشت

کالای غمی کـــه زیب بــازارم بود (۱۱)

منح سلا معهد زا المعالمة المعالمة معشد منح سلسنا معه (۱۱) معر اما مهم سار (۱۱) مارا

(۱۰۰۰) گالله می داند دین

دستى كد كريبان هوس چاك كند

بعلو قدر و رفعت شان درون آستان دولت آشیان بر(۱۱) بسیاری از خوانین بلند مکان رایت اسیاز میافرازد و بصفت(۱۱) فراست و کاردانی بر همکنان رجعان

ا ب: بنجا . ۱ ب: بنجا . ۱ بنا ع: هر آینه در «مجلس . ۱ بنا ع: هر آینه در «مجلس . ۱ می: هر ایندارد .

ه ع: عرامي پاميان . م العني : آخوان .

و ب: بوده . ۱۱ الف: مؤه كه ، ۱۲ ع : باک ، . ۱۱ الف: مؤه كه ، ۱۱ ب: بوده ، ۱۱ ب: بوده ، ۱۱ ب: بوده ، ۱۱ ب: بوده ، ۱۱ بات بات التواريخ جله سوم ، المواريخ جله سوم ، المواريخ جله سوم ،

منحه ۱۹۱۵ : رایس ۱۹۵۹ : به ۱۹۵۹ و مختیانی ۱۹۱۹ و معضت . ۱ و : ب : ب ۱۹۱۹ : ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ : ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱۹۱۹ و ۱

ایک می الوازد و طبع شعر نیز میدارد٬ این اییات از و میآیرا۱۰ : لددازد و در راک و کیت(۲) هندی سهارت تمام بکارمی بدد و اکثر سازها را (۷) تنظيم أمور حكوست(١٠) و تنسيق منهام مملكت فراغت مي بايد(١٠) بدان شغل مي اساس عيش و عشرت و انساط بسط لهو و دسرت رغيت بسياره (دارد و هرگاه در از مميهمة بالنجاء واشاء والزاء عدا تسا تسا تا عوا والماء والمنا والماء ما كه بعثايت طبل و علم معزز و محترمش ساخته؛ بيوبه كابل را بع مقباقات تربیت و رعایت وی بوده فشمول مکارم و عواطفش میدارد خصوص درین ایام دارد و از ایام حبی تا الحال همواره مزاج اشرف حضرت ۱) شاهنشاهی متوجه

رد بدر مسيح من(٩) لطف كن اي مبل بكه

کلتنی و لوشتنی هر دو جدا جدا الکو لاسه و قامهام تولي چون برسي بنزد او

وله

کر حرف دوستی(۱۱۰ بنوشتن در آدرم آتش زند یک دو رقم غامه نامه(۱۰) را چسدانکه رمم در دل کافید در اورم كريان بكوى دوست نشينم بدوذ (١١) غم

الغا: 'مضرت ادارد . ۱ اغت : پادشاه و دو ،

الف: لهو و لعب و مسرت بسیار.

ب: امور و عكمت ؛ ج : امور عكمه . ه ج : ميبايد .

الف: طبع سليم شعر نيز دارد اين ابيات از دى مياند ؛ ب ع : ميابد - ه. الف : كبيت . ٧ الف: ١٦ أداره.

الف: بجو. • | ١١ ب: نشينيم بردر.

[.] أ همول هنالله وتي : ب : أنا همالله ومن ؛ مقال 41 ۱۱ الف: درشتي.

وله

ديده (۱) سلامت رو است(۱) دل تو تماشا يكن چشم ز حسرت بسوخت(۱) اين پجهان روشن است

ಪ್ರ_{ತ್ರಿ} ಎಹೂ ಎಲ

If all take a, $i_{i,0}$ (a) $i_{i,0}$ (b) $i_{i,0}$ (c) $i_{i,0}$ (c) $i_{i,0}$ (d) $i_{i,0}$ (e) $i_{i,0}$ (e) $i_{i,0}$ (f) $i_{i,0}$ (f) $i_{i,0}$ $i_{$

عاشق هوس فعبال در سر دارد - همونی زرقی ز خرقه در بر دارد^(۱) من بندهٔ آن کسم که فارغ ز همه - دایم دل گرم و دیده تر دارد

وله

تا ز عارض آنتاب من نتاب انداعته دو مان خورشید را در اجطراب انداعته

ماله نالم

در سک شجاعان زمان التظام داشته و در اکثر معارک دلاوربهای شکرف ا الف: دل. ، با ب: سلامت ررست. ، الف: بصرت اسرغت ،

و الف : ميكند راين رباعي ربيس أروسس بيت ؛ ب : مر ادراست -0.

١٠ ب: صوفى أرقم در بولا .

در اسدن :

بوداها كن همه مردى و جلادت بكار نياسه و بزخم (ه) عني يكي از سخالفان از باى سعركه را از خون نخالفان كاكونه بخشيده اما چون ايام حياتش (٣) بسر رسيده البارعروس وساليده خصوص (١) در جنگ داؤد افنان كه سشاطكي تيخ آبدارعروس

له دانا کذر یابد از چنگ مرک نه جنگ آدران زیر خنتان و ترک چنين است رسم سراي سينج (۲) نساني درد جادراي سرنج

: (٨) تنسا ملمجنا إا و با ولور شعباء ت شعرى در غايت سلاست و هموارى ميكنمه اين اينان (۱۷) تاليان (۷)

بسزيسان دادة جواني را ريش كندن دكر ندارد(١) سود ום לג לנים ואוני ניית שביר یک بیک میکنی ز بهدر نمود

بجلوه آسامه و تيز كرره آتش را(١١) ن سرک ال بدر (۱۰) کرده شوخ سرکش من

هراسا ، دو كوكتاش ميرزا كاسران بود. الله (١٠١٠ و هر دو سليقه شعر (١١) و خان عالم ولد(١١) هملم كوكة است و هدام كوكه و برألا كوكة

ب : الده نداره .

م الف : 'بود' أداره . الف: بتقديد اليد خصوماً ؛ ب: بقديد وسائيدة خصوص .

الف: بكار أيامده برخم ؛ ع: كار أيامده برخم -. بانان الشاليم؛ : و اب

الف: مشالفان بسر در امد . • وهم هم مسرعا : سفا .

م ن' ع: است - ه. ٠ ع: نداري .

[.] سيبي سيا هتافلا : ب

٠٠: نر٠ ٠٠٠ : دفا ١١

وا ب: شعر نداره . ٠ و١٤٠ : سفا

، هـ سسا: ب ۱

: (٣) تسما محرك ولمنه تسم نبوا (١١) المتبدأة

نیست جز سودای خوبان حاصلی در دل مرا تا چه آرد بر سر این سودای بیحاصل مرا

و ابن يست بين الجمهور أز مراد كوكه مشهور است(١٠) :

جامه کاکمولی درآمد سست^(۱۱) در کاشانه ام خیز ای همدم که افتاد آتشی در خانه ام (۱۰)

\hat{u} نی غان $u^{(r)}$

از بدكان قديم الخدست اين آستان بوده و(٧) آخر بمرتبهٔ امارت رسيله، بابر الله على شعرى هم ميكانته، مر اوراستاله):

ای رسم تو آزار من و قاعده بیداد بیداد ازین رسم و ازین قاعده فریاد

مشقى خان(۱)

از اعفاد قدوة الاوليا اسمعيل اناس (١٠) است كه درديان اتراك شهرت تمام دارد و(١١) بنابر جودت غط و مسن غلق چند سال همت بر بغشيگرى حضرت عامنها مى گماشت و آخر از آن منصب معزول گشته بنابر (١١) لطف طبح شعرى

١ الف: 'اند' ندارد.

ب ب : است عن عن است شعر .

الله : تاني غارب ؛ منتصب التواريخ جلد سوم مفحه ٢-١ : ثاني خان هوري .

[.] هـ سسا ملمه سأن ا متفليه عش : ق ن ٨ من عليه الله الله ١٠٠٠ من ١٠٠٠ من ١٠٠٠ من ١٠٠٠ من ١٠٠٠ من ١٠٠٠ من ١٠٠٠ من

[•] ا ع: أماس ؛ شايد شيخ اسمعيل دراس (رجوع شود به نفحات الانس صفحه ١١٣) .

١١ ج، چ: در ندارد. ١١ الف: از 'جودت' تا ابنابر' ندارد.

: (١)تــــا ملمجناً إا (تتفكيم

عکس چشم از مضارت(۹) در شراب افتاده است سارهٔ دانتهٔ با را (۳) در سیمیمه

126

سقاي چفتاي (۱۰)

Treet eithen sector the sid sides may would east to sector e and attent to the time of the sector and the secto

ز خال عارضی (۱۹) در هر نظر عیرانی دارم بسدور نقطه چون پرکار سرگردانی دارم گسر از غیر گدایانم ولی بست دونان بخون داد قناعت کردهام سنطانی دارم

[،] م-سسا : ق ^نب ،

۱ الف: عكس از غمارت ؛ «المَالِمَةِ جِالْ المَالِي عَلَمُ مَالِي مَالِي » ١٤٨ عنس چشم با ب: "كز سومستري اندارد ، جابي سفيد مااده .

الف: سقائي چغتاي ؛ ب: سقاي چغتاي، ندارد ؛ چغتاي، ندارد ؛ مغتعب

الآواريخ جلد سرم " صفحه ۱۹۹۲ : سفا نام . ۹ ب ع : (افعاده . ۲ افع : دافت مقرحه شهر .

۱ الف : شخصي بعد از جنازة ري ماضرشعة .
 ۱ مانية : سام .
 ۱ مانية : سام .

۱۱ الف: پارسي. ۱۱ منتخبارتوارنځ جلد سوم' صفحه ۱۹۹۴: بطال عارمش.

. 777

شد روزگار ما سیه از دود آه ما یارب کسی مبساد بروز سیاه ما

متصمل إبوسف

سالها در غدمت حضرت شاهنشاه_{ی (۱)} بخدمت بالش نویسی مأمور بوده و (۱) هم در ریمان جوانی نوت گشته (۱۱):

« ا بن دو این د

غوش $\Gamma i \Omega \lambda$ جای خویش بعیخانه ساخته $^{(r)}$ در پای غم بساغر و پیمسانسه ساخته $\Gamma i \Omega_{r_0}$ که داد $^{(v)}$ شیوهٔ مستی $^{(v)}$ بچشم یار

غواجة محمد عبدالرعيم عهدي (١)

مستم ازان دو ندركس مستانه مساخته

ابتدا در سلک بروانچیان مفبرت شاهنشاهی انتظام داشته(۱۰) و بعد از آن از دیران مفبدار وغا و هزیران معرکهٔ هیجا گردیده(۱۱) بدان نام برآورده و(۱۱) بنایر

ه هـ متشد : ب ٢٠ . مامغ في : مقال ٢ . . مهامغ في هلشنهلش : ب ١

م بن ع : مصوعوزون ؛ منتخب المرازع جلد سرم، مفحه • ١١٤ . عارين عود اي عزوزان ، ه بن ع : ارست - ه .

ه منتضبالتوازخ جلد سوم مفحه ۱۳۰۰ خوش وقس آلکه جای به نفانه ساخته .
 ۱۳ مانی به نامی
۷ (یف): داده .
 ۱ (ف): خواجه محمد رحیم عهدی ؛ ب : خواجه محمد عبداار دیم عهری .

۱۰ الف: 'و' ذدارد .

مد آرزد کرد بدل از تار (۱۰) می نست دل نیست در برم کرده آرزوی نست (۱۱)

446

مولانا (۱۱) يادكار حالتي

در سلک مستمدان زمان انتظام داشته و شمری هموار^(۱۱) میکفته و ۱۱ این دو بیت مر اوراست(۷):

در نمالمه ز رعنسالي آن كل شمدهام باز (۸) كل ديدهام امروز كمه بليل شمدهام باز (۸)

Fly

شب فسراق نکشتم بهیچی بهملوئی کسه یاد آن مژه تیر^(۹) در دام نخلید^(۱)

محمد حسين

ولد یادگار حالتی است و بقائی تخلص میکرده ٔ هنوز از باغ زندگانی بر نخورده بود که خبطی بر مزاجش خالب گشته منجر بجنون گردید و پدر خود را بجرعه بیمبری مسموم گردانیده (۱۱) در عوض بقتل رسید (۱۱) ۱ این بیت مر اوراست(۱۱):

تا غمزه غونریز تو غارتگر جانست چشم اجل از دور بحسرت نکرانست

ع - تا او راست - ه.

الف: 'رسيد' ندارد .

۳ ب: کمو از روی تونست. ۲ الف: "مولان" اماره . م ۱۱ ب کیدار سال انتظار داراته شد مدیار بر ساید: "داراد .

ه العاد أن المعلسه : رقاله عده هنداه والمتناع الماعلسه : رفاله . من المعالم . من المعالم . من المعالم : من ا

وقايع أحوال(١٠٠ شام و مصر معطوف ميكرداند و ختم اين اقليم مينمايد(١٠) : از احوال هندوستان و سلاطين آن مرز و يوم (١) نوشته آدد الحال عنان بيان بصوب يد نسمير مطالعه كنندگان اين اوراق بوشيده و بسهان(١) نماند كه چون بارة

سي باشند(۱۱). آنست که هرگزه) از ولی خالی(۱۰) نبوده و ابدالان که هفتاد تن اند در شام نه قسم آن بشام است و یک قسم آن(۱۰ بسام جهان و از خوامن شام یک عليه و آله و سلم(۳) بزبان معجز بيان كذرانيده (۷) كه نيكوني ده قسم است ولايتي است وسيح و حتى تمالي(ه؛ آزرا ارض مقدسه خوائده ' رسول مبلي الله

: (١٩) تسا المثالية است و شرقیش بادیه ابله(۱۷) است تا فرات و جنوبیش حلا مصر(۱۱) و تیه انی برخاسته اند . ماحب مسالک و ممالک آورده که غربی و شمالی شام (۱۱) روم بدانجا (۱۱) نزول لكرده باشد و يكمبد و بيست و چهار (۱۱) هزار پيفمبر از آن ديار در عجايب المخلوقات آمده كه يك(١١) ارش زمين نيابند(١٩) كه جبرايل

جسمي است زمين (۱۹۰ بهفت اندام دانش عربست و پشت او شام

٠١٠ ب : شمالي د شام .

^{2: 26 ,60 .}

الف: بيان را بصوب احوال ؛ ع: بينان بصورت وقايع احوال .

والمسى يعلد طلباً يعلم : ب ؛ إلماس هيلد طلبا يعلم : سفا . الف: نمايد . ه الف: ولايتي رسيع است حق أهالي .

^{. :} Veliuca : 3 : Veliuc . . ب : ب : سال السع حدي عسسا الرشيه : ب م

الف : غوامن أن يكي أنست هوكز.

[.] ئىشلان : ب ا الف: در آنجا . ب: هرکز دل خالی . . مَنْشَلْنِي رِلشَّ : بِ ١١

الف: أرزدة يك.

الف: البله الدارد . الف ؛ بيست چهار .

۱۸۱ (اف : جنوبيش به مصره

[.] هـ سسا : ر ب

٠٠ مالن نهيمي : ب ٢٠٠

ب هم مكتب عسلم انبيسا اوست

(١) تسريد جدان اليفيا اوست(١)

شهم است خبركه ملايك مكالت بألقاليه مكتمي

داراله لكش بيت المقدس است . و بهترين ولايت شام ولايت فلسطين(١٠) است و ايتداى شام ليز الروست و

يبئن المقدس

نهاد. آوردماند که هر روز صد هزار(۱۰ سنگ تراش در آن شهر کار میت (۱۰ و ۱۳) فرموده شهري (١١) ساخت مشتمل بر دوازده سور و بناي آن شهر را از سنك رخام لد سرير سلطنت(۱۳) نشست در اتمام مسجد اقصى و تعمير زاده بيتالمقدس اهتمام نالسيك نايو. شنالو لمعايمة (١١) ولتنذا رديكي، ولمستعل لمجسم فآآ ممك ميرا، (١١) إلو فآ نهاد(٠) و چون ديوار آن بقد آدم وسيد(٠٠) وحي آمد كه اكنون دست از اتمام آبادانی آن شهر گردید و بانفاق عظمای بنی اسرائیل مسجد اقصی(۱۰ را بنا هجرت(٧) كرده در بيتالمقلم تبرطن كريدند چون نويت بداؤد رسيد در مهدد حشر عالىيان در آن موضي كنند. و بني اسرائيل جد از فيت والد غود از كنمان آخرالزمان تمام عالم خراب گردد(٣) الا مكه و مدينه و بيت العقلس. و در ثياست ميخوانده اند (١٠) و اورا شلم نيز ميكانمته(٣) . در عجايب المخلوقات أورده كه در سمبط ومي و محل توطن انبياى بني أسرائيل بوده است (١٠ و آن شهر را بعبري ايليا

٠ بهر ٠

الف: مصرع يس وييش شده است.

الف : ولايت شام نلسطين ؛ ب : ولايات شام ولايت فلسطين .

[.] ما اعا است الدارد . े । एक्ट्रीएक **।**

الف : بعبري انبيامي خوانده أمد و او را شلم نيز ميكفتداند .

الف: از البيدند؛ كا "مسجد اقصى أندارد . . فعالمية : سقال م . كالم الله إلما : ب ؛ كالم خواب كموك : بعدا : معاا

الف : أدمى در رسيك . الف . كلون دست از آن عمارت باز. 1.1

الف: ديكري زينت أخللكم . 41 الف: بورت .

الف : فرمودة شهر ؛ ب : فرقود شهرى .

الف: إلى "سنك رضام نهاد أدردهاند كه هر درز صد هزار ندارد . 41

الف: "ميكرده و" ندارد . 41

آن سائل ظاهر است. و آنحضرت در شب اسری (۲۰) از آنجا بعمراج فقته و بکطرف سام (۱ ٪ ۱ ٪ ۱ هما و ۱ ۱ هما و میلاد مشاری امنی المام نامین المام (۱ ٪ ۱ ٪ میلون و ماه از این میلاد میل قبه عظيم است(١١) مثمن كه آذرا قبدالصخره كويند(١١) و در درون قبه سنكي است مبلعه ناليماء و ١١ ٥٠ الله عن ويم نا ولغتها مح ١١١ السيامبلعه مجسم ١١٠ نان جهة آب غرج (۱۱) كردن در آنجا گذاشته بودند؛ و چهار صد منبر داشته و در صحن ميهيده و هفتمبد (١١) قراش هميشه غدمت آن مسجد ميكرده و پنجاه خم أراين چها و هزار قنديل بوشن ميكرده اند و هزار هزار گز حصير هر سال صرف فرشن(۲۰۰۰ آن مبد و بنجاه و بنج ذرع و ششمباد و عاشتاد و چها (۱۸ استوانه دارد و هر شميه (۱۹) الهج ناهجا وي الهجاء التشم (٧) المعتنه الجسان أل رايه فراه الما إلما إلما إله عجاب المخلوقات مسطور است که یکمبد و بیست و چهار هزا ر بینمبر در آن مسجد نيابي كه در آن پيغمبري نماز نكذارده باشد يا آنكه فرشته مقام نكرده باشد . در اين مسجد است از ابن عباس مرويست كه در تمام مسجد اقصى يكدست ذمين المصمي در شرقي بيت المقلاس واقع شده و اول(٥) مسجدي كه در عالم ساخته شده(٢) موفور و در(۳) غير تمصور جهت زينت و تزئين مسجد اقصى آوردماند . و مسجد(١٠) بشمر مي آورده الله (١) و بعد از اتمام شهر ديوان بمادن و بعدور (١) شتافته جواهر سمی هزار کمی از جبال سنگ میبریده اند و هفتاد هزار پیل و شتر را سنگ بار کرده

آن منته بعوانت رسول (۱۱) همای شایه و آله و سلم (۱۲) فریب ده ذرع از زمین

الف : تورك ندارد . الف : أوردند مسجد . الف: أوردند . الف: بمعادن ديجور .

شرقي بيت المقدس واقع شده د ادل . 3 : " wes' iche . الف: وأقع شدة اين مسجد أزابن عباس مرويست كه درأمام مسجد أقصى در

ه ب: ارهرشب انداره . الف : او چهار نداره . 3 : Adam. .

ا الف: الن ندارد . . بالما أوراض : سفال 41 . محفه : _{و '}ب اا الف: الأرش الدارد .

الف: است ندارد . ب: مضبطة ايسمت . 41

٧١ ب: ميكونيد . ب : منا المناه : ب 41

الف: أن ظاهر است آنحفرت درشب اسرا . ، رملس ميله : ب نطا 61 . بمايمة الحرابه : مقال

الف: أن سنك واقع است رسول . ٠ المس ع هلكه : ق أسفا ١١ .

شمير است و معتبرترين محرابهاست و مقام خليل درسيزده ميلي واقع است نه در بورون در بیرد (۵) در بیشالسین در در بورون در بورون در بورون در بورون در بورون البها عن المارد فالمبيل وكري المارده الله و كري سليمان كداله المعالم إليها إلها عن در ألبها برغاسته بود كه آلحضرت فرموده الله كه قلس ١٤٠ همچنان بحال غود مالده . محراب مريم

اكثر كتب متداوله مسطور است از آنجهت بذكر ايشان . بادرت نسود . بیت المفدس و مغباقات بیت المقدس متولد شده اند و چون احوال ۱۰ ایشان در ارسيا و دانيال و عزيز و ذكريا (١١) في يحيي فرعيسي سلام الله عليمهم (٧؛ جبله در تحت و تصرف سلاطين اسلام است و حضرت(۱۵) داؤد و سليمان و يونس و شعيا و بعوزة اسلام در آوردند (۱۹) و شعار مسلماني آشكارا كردند و از آنزمان تا حال در ونود و پنج سال در تصرف داشتند تا در پانصد و مشتاد و پنج آل ایوب آنرا فرايميان (۱۱) بر آن شهر دستولي شده عرابهاي اهل اسلام (۱۱) را غراب ساختند محراب مسجد اقصى را برسمت كعبه راست ساخت (۱۱ و در چهار چه و هفتار و نه قبر المراهيم اسعاق يعقوب فيوسف في ساره آنجاست . و ذر عمله اسلام خليفه اول که در شش میلی بیت العقدس است نواید نموده و هم از بیت اللحم (۱۰) تاسمان رفته . عهمت أعبراني خوالند، و بعضي گفته الد كه عيسي عليه السلام (٩) در بيت اللعم الطيل (٧) خوانند، ولادت عيسي [عليه السلام] در أنجا ١٨٠ به زه و أرسايان را از أن در صور اقاليم أمده كه در دو(٢) فرسلكي بيت المشدس ديهي است كه أبرا ناهبرة

. متضاس : سقاا

۸۱

11

[.] هيكرده . ٢ الف: آمدة در دة . ، بنائج: فاصر الخليك . • سائيمان د ي الله د ي د الله مايدان . ٠ اعذ: و ١ . سفة عدا عنهمها : و أب 4 1625 36 W.

ب عيسي آنجا . المه، ب: عليه السلم، أداره .

[.] در الماري : و الماري . الف: ١٠٠ در شش ميلي بيت العقدس است تولد أموده و هم از بيت اللحم، نداره .

الف: 'اهل اسلام' أنداره ؛ جاي سفيده ماأندة . 41

الف : آل ايوب بهوزة اسلام در أدردة أنه . 41

⁸¹

ب : عيسي عليهما السلام . الف: تصرف اسلام است حصرت.

Lothi

همه شهر گرمابه و رود و جوی بهر ندانی رامش (۱۰) و رنگ و بوی

مغبرت رسالت بناه مبلى الله عليه وسلم (١١) چند كرت از نزديك دمشق كانشته و قدم در آن شهر لكذاشته و بر زبان معجز بيان كذرانيده كه دمشق بېشت دنياست و (١١) قدم من آن را نسپرد . و در آن (١١) شهر هيچ منزل و (١١) برزن و اسواق بي آب روان ايست و عمارات عالى و اسواق متكاف (١١) و ممامات نيكو چندان دارد كه زبان از كميت و كيفيت آن عاجز و مغبطر مي ماند (١٠):

ز رشک ملقه ملقه آب (۱۷) کاندر جوی او غاطه همی بر خویشتن زنجیر گردد هر زمان جیحون

11	. ع)اعة 'بلس عديد شا يعلمه دلنه : و نب	
	. الأرادة ــــــــــــــــــــــــــــــــــــ	٠١ ج : دامش
	3 : •mætlia .	٨ الف: نبور؛ ب: 'بيور' ندارد .
	الف: ازفخشد؛ ب: بن فاني ارفخشد.	، عادا رئس سام ا ندارد .
	الف: 'د' ندارد .	۴ الف : ۲۵٬ زدارد .
	الف: ننبودة دمشق دارالمك.	، ما ان الله ما الله الله الله الله الله الله ا

۱۱ اون کی نیو د ۱۱ می امان (-1) د میران کی $\frac{1}{6}$ او (-1) میران کی تا او (-1) به نیمانی د ا (-1) به نیمانی د به ن

Elegante salem angel l'é ange et mange (1) lum La election en le election et mange de mange e salem anges l'é et set entre e sous l'é mange e sous l'é mange et la lum en mange and en sale e sous sing mile (1) e se ain mile anger e salem e la sous est en mile anger e salem l'é mange e salem et e la sous et e dais lum anger e de le mange e salem l'al e act l'el e salem en l'el e act l'el en en l'el e en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en l'el en le en l

القصيم له مسجدًا أن بطار است. ينا آنكم بهشت زر أكار است. كلهاى درش كه بيحساب است. هر شمه ازد چو آفتساب است.

e aland leile (V) Tû ar (eie ail e ceimin (A) citl ur ji iece e ceimin equil ar annu aren (emilo) Tû romano. E ce ili ar camin Dean Imin unde li ally linge e lette e ce Tirel vislolimin (P) To Tirel vislolisegà (*1) aelitati ally linge e lette e ce Tirel vislolimin (P) To Tirel vislolisegà (*1) aelitati lingua zo (11) app prient li lentzo ce Tirel veco lite' e iam praimo Timmi To lingua alied (vi) el ce Tirel milo Tece. E liet, miner ce ignori li vislolini alied perce Tuno Tù reim litel per liet, intel liet, mycin cle e amori it (vi) li cuitati per lato (vi) licei alemin. san si ece listes Tece To ri literati per lato (vi) lacei alemin. san si ece listes Tece To ri literati miner e mo (vi) integnar emine e li Tù Tirel minere e ac interestati

ا الف: مسجد اهيه . الف: أشدة بعضى ينع سال .

۲ ع: آنل. ه ع: خابه ي . ۲ م: الف: ارقاف ادارد ؛ ه ع: المؤاف . ۲ م: باشد - ه .

١٠ الف : مردند و زمم بعضي أنست قابيل و هابيل . ١١ الف : چشيكه .

۱۱ الف: أمدة . (۱۱ اين تاريخ درست ليست از جهت اينكه محدد بن موير الطبرى درسال ۱۳ هجرى قدرى فرت كردة است .

[،] الف: داراني؛ بـ : غيرالومن داراني؛ بـ : غيرالومن داراني. المان دي الف: دي الف: دي المان ج: نشا اله . ستة : نشا ا

م الله : وحسة . به تذرو الأرايا چاپ مطبع مجتبالي دملي سال ۱۱۱۷ هجري ، صفحه ۱۵۱ : از گوشه كه ميغنديد و روشني او تا بحدي كه .

العادة الارايا مفحه ۱۹۵ : (رشلی رجمال ، ۱۵ الف : أرزمى و أفت قطرة .
 الف : بهار از كمال ؛ تفكرة الارايا مفحه ۱۹۸ : بها و كمال ،

ا الله و الارايا صفحه ۱۹۸ : شما ياكان كاكولة درى حورانست .

ا ب: كفت ملات ادار؟ ع: كفت چه غرامي ملات ادار؛ تذكرة الادليا مفهه

۱۱ ب: آخو، ۱۹۱ ما الف: "بر ينغبيران اظهار آيات و معجوات ميهان الله ب : مجهوات ميهان

فريفه اسس ندارد . ۱۱ الف: بوفس دوروشي . ۱۱ الف: بهشم بر غرقه ارفلاده .

3: 4832.

العمل بن الى الصوارى (١١) كه در جمله علوم عالم (١٩) بوده و در طريفت اهل (۱۷ دستق همه مريد و معتقد او بودماند . و داكود (۱۷ بي احداد داراني او سونده الله و بادب (۱۱) با وي سلوك سيكرده الله . شينع على كولدي (۱۱) الله الله الله و المال المعي كذارده الما الرمغيبات خبر مي داده و علماي ظاهر بغدمت كدكرامات ظاهر از مكر ايدن نبوذ . شيع سليمان توكمان (١٠١٠ اكرچه در ومغنان كه موا سولى إلله و شديتي آب دهد وكرله بكراست آب لمايد(١٠١٠) از بيم غدود المساود بود، درویش گفت: بعزت و جلال تو که آب نغورم مکر از دست اعرابی يوزي در باديد تشدد (١١) بود وي را از آسمان قدمي فرد گذاشتند از زر و درو (١١) كراست است يلكه بيغاره است(١٠) در طريق تصوف و از درويشي نقل كرده كه و بالماورة) الماد عد آماز باللادة أودين شيدم (٥) خواجه عبدالله أويد اين له الله بوده . از وي نفلست كه در تيه بني اسرافيل مي رفتم مرا كان بداده المام كران بود بد آنجه خداى عز و جل خمان كردماست . كفشيري (١) اسيار الم المعلمة المعلم الما جماع تسا تبوان و المعالم المعا الله الم مامة خود دوخه بود دانست(ا. كه حرمت دائمت شير از بركت آن(١٠).

الف : بود و أو انست .

ه الف: "كفت ندارد . ٠٠٠٠ ن المالية و ١٠٠٠ ب: مشغول دراج تو در زیادت ؛ ج: مشغوای دراج تر در زیادت.

الف : برزده باقلى ؛ چ : برزده د باقاي . . رجني : رفعا .

الف: (ردرد : ج: (دردر. ب: اواز داقلى دريس شكيدم . . سسيام النيه ؛ و ؛ شسيله الغيب : ب

[،] دلسشا ديال: سفاا

الف: واكربكواماتم أب نيايد. 41

الف : شيخ ابوعلى كونى ؛ ب : شيخ على «بجذوب . . باها ديشيه : ب • سامل الملس ويد : و الماري سامان المفاي ويد : ب . ب الله : ميرفلند بادب.

ب: المحالجوارى ؟ ع: المحالجورى ؛ نفصات الأنس مفحه ٢٧ : احمد بن العوارى . ج : ميشد و اهل دمشق همه مرود و معتقد ري ميبوده ازد داؤد .

ب: ماهر،

ها داهند د اور عبدالله مكسول هذاي (۱) كد عدر اا بادود و الدرار الدوم و الدرار و الدرار و درار المارار الدوم و المرار و الدرار و الدرار و الدرار الدوم و المرار و الدرار و الدرار و الدرار و الدرار الدوم و المرار المرار و الدرار الدوم و المرار و الدوم و مدرار الدار الدوم و الدرار الدوم و الدرار الدوم و الدرار الدوم و الدوم

كبالعا

التظام داهته و خدست هارون الرشيد مي نموده از نيكان آن (١٠٠٠ ولايت و مكان الله . .

در نزدیکی دمشتی واتع شده و قلعه در غایت عصالت داشته و از بردمش کسیکه بنظر رسیده همچذن (۱۱) پعلیکی است . این غلکان در تاریخ خود آورده که بمد از قتل بروان عمار (۱۱) کاتب و سلام عادی و مؤذن بعلبکی را که از جمله امیعاب بروان بودند گرفته پیش ابو جعفر منصور دوانتی (۲۱) آوردند و ابو جعفر بهتال ایشان اشارت (۲۱) قربود . سلام گفت : یا امیرالمؤمنین مرا مکش که من

ا الف: هزاري ، الف: محمد بن الحسن شيباني كه يسر خال ، مرابي الحسن شيباني كه يسر خال ، مراب ، بر القضائي داشته و شمسرالدين عبدالله المعروف ندارد ،

م الف: مليه . و ب ع : الأندارد . ١ ب : الأندارد .

v الغَه دَلَشَهُ عَ : وَ عَلَقَاهُ عَ الْمُعَلِينَ عَلَيْكُ اللَّهِ عَلَيْكُ اللَّهِ عَلَيْكُ اللَّهُ اللَّهُ

[.] ب : ازوالعمالي محمد على ازي الحسن. .

رسولي و مترسلي (١٠) ييابي . كنت: آري (١١) تو آني كه بيان نامه جهاني را زبر (١٠) مشار كايا شايدا ، كايمناح الاراه الاركيال در شايد الدل باشد و(١٠) ا المبير مدا . كان كه جون من مؤذن الماي . كنت: حد مؤذاي الو بمنتهول سلام را سلازم ساخته مواجب فرمود . چون مؤذن(٧) بعلبك را پيش آوردند . كرة غير من برآورد و حيران بماند و تا منكاسكه (١) خادوش اشد شد آب الغورد عهدته بداهسد و يباوردند و(٥) چون دمن بر آب نهاد سلام حدى كنين آغاز ي المؤرد كا وقتى كه من خدوش أشوم . بس منصور فرمود تا شترى را سه روز معامد كه دمان بد آب نبد من آداز بدآديم اد از (١٠) آب خوردن باز ايستد الله الماليكة اكر غيري (١٠) را سه غيالزوز آب لدهند و اورا بكيار (١٠) آب ولد المنابع الوالم . منسور كانت: فايت عدى كنتن تو تا كجاست . كانت: شالئا إمياقا

از آن بعل را با بک ترکیب کرده بدلیک غواندند (۱۱) . بعل (١١) شيطان از تجاويف آن بت بمدم تكم مي نمود . و آن شهر وا ندست بك الإماللوماي بعليك شخصي بوده احب (١١) نام و أورا جنمي بوده إز طلا موسوم به پیمشد(۱۵). و بموجب روایت بعضی مورخان در زمان الیاس بیغمبر علیهااسلام دالد سيكردي وألمهد كردي و نوشتي هيچ در آن تقصير نبود يس بفرمود تا اورا يواه . و(١١) چون نوبت بعبدالعميد رسيد گنت : يا أمير مرا مكش كه همچو من گید اول خبر نباشد . و چون منصور اورا نیز امتحان فرسیره بنواخت و جابزهٔ لیکو ألمن در دست تو ريزد چون من بانك تماز (١١) بنياد كنم آفتابه از دست او بيفتد ,

ا اس

١١ الف : لجب .

ب: المار العالو. ١١ ب ع: الا لمالو.

[•] جو لوړي : ب م ب : جاء كه شكر؛ ي: جاء كه شكر. م الف : او بكذار . (النساء المجار المراجع المنافع ب اين المارسكي : أو مترسكي الدارد . الف : موذني تو كچا ست كفت تا بدانچا ١٠ . ١٠ الف : الأناور. الف : موزن . ٨ ١١٤٠ : أورداد فرصود ١٠٠ الف : برآب داز. ه جن ۽ : ري نداره .

المان بي عن الري تعالا و الم 8

[.] مالدن نعاب ار آپ تا دېمليک خواندند نعارد . ١٧١ ﴿ عَلَمْ عَرْسُومَ بِعَلَ ؛ عَلَمْ عَرْسُومَ بَعْلَ .

المارايل إ(اا) در آن إنمان إلى بوده ازيول الم كمه همت في المارية المواهدة المرايد البيارية المرايد المرايدة ال

કૃષ્ઠ(41)

العالمات الروع المادي المعادي المعمود عن المعادي الروع الروع المادي المعادي المعادي المعادية المادي المعادية المادي المعادية المادي المعادية المادي المادي المعادية

ابو عبداللة [مصمد] بن ادريس

مشهور بشافعي از غزه است (۱۸), در فراست و كياست يكانه بوده و در فتوت

[.] ما الله : ب عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا ال و الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا الله عنا ا

و الف: ميبودة المب : بن الف: ميبود الهب : بن المينودة الهب . . ب ب م الف: بيرداخت. ، ۱ الف: بيرداخت. ، ۱ الف: الكرونود .

و الف: أمود . 1 الف: أمود . 1] : أورده .

الله : غرة ؛ ب : عرة ؛ ج : غرة ؛ معجم البلدان جاب بيروت جلد جهارم سأل ٢٧٣١ معجوي قدرى سلون ٢٠١١ : غزة ،

عا الف: بسيار از ولايست. ١٦ الف: فوادم، ندارد . ١١ الف: فود ب : عرد ؛ چ غرد . ١١ الف: عقلانست و ابوعبدالله بين ادريس مشهور بشافعي از غود است ؛ بب : عسقلان

است ابر عبدالله بن ادربس متعرر شافع المعالى از عرة است عن عسقال است ابر عبدالله بن ادربس متعرر شافعي ارغرة است

e, itea i vyd Sistematika

The stage (who, experience all the perty then to ange) at simply to a series all the series and the series of the series and the series and the series of the series and the series are an interesting the series and the series are at the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series and the series are and the series

گویند مادرش زاهده بود(۱۰) از بنی هاشم و دردم امانت غود بدو دی سپردند . یوزی دو کس بیامدند و جامع دازی بوی سپردند(۱۱) قرار نمودند که تا هر دو یک چه امنی آلیم جامع دازی نخواهی داد (۱۱) . بعد از آن بکی از آن (۱۱) دو کس آمده چه امنی آلیم جامع دازی نخواهی بوی داد . بعد از آن بکی از آن (۱۱) دو کس آمده چه مهددان (۱۱) غواست مادر شافعی بوی داد . بعد از یک چندی (۱۱) دیگری بیامد چه مهددان طابید . گفت: بیار تو دادم . گفت: نه تزار کرده بود م که تا هر دو عافیر نباشیم ندهی؟ وی شرمنده شد . شافعی در آن وقت هش ساله بود

. (سام ندام : در اسلام د جامعان (چ : جامه دان) .

ا الله: مرت ونترت.

ه الف، : بدر مدس دارد از ژرری نقلست که عقل شافعی را ندارد . ۱۰ الف : ۲۰۰ ندارد .

[.] معالش راده استعفده : رو ش ، م و استعفده : رو ش ، م م استعفده : رو ش ، م م م م م استعفده : رو م م م م م م م م

۱۱ الف: دوشخص جامعالتي آرزه مواله مادرشافعي كردند . ۱۱ ع: بوده . ۱۱ الف: دوشخص جامعالتي آرزه مواله مادرشافعي كردند . ۱۱ ي ع: از توارفه دنيد كا انصواهي داد ندارد . ۱۱ ع: ويد . وا الف: جند .

A Let they do have see soll the Hi Rese (4). e allow of the production

feights fig airis calm inces seger Tota(a) e beite ce cemm e aple seco.

بهلف

از مشاهیر بلاد شام است و آب و هوای (۲) نیک دارد . چون ایراهیم غایدا هلیمانسلام در روزهای جمعه گوسپندان (۷) خود را در آن موض می ذوشیده (۸۶ یو شهر آن را بغترا قسمت می نموده (۹) هر آینه بحلب موسوم گردیده چه در نفت هرب هلب بعنی شیر دوشیدن باشد .

گویند در نواحی آن شهر چاهی (۱۰) است که مرکرا سک دیوانه بگزد و از آن آب بیاشامد شفا یابد . و در ششمه و بیست و چهار اژدهائی در (۱۱) ملم پیدا شده بود که دوازده ارسنگ از تف نفسش گیاه نمیرست تا آنکه بقدرت مین پیدا شده بود که دوازده ارسنگ از تف نفسش گیاه نمیرست تا آنکه بقدرت مین تمالی (۱۱) ایری بیدا شده آن اژدها را درهم بیچیده از نظر دردم غایب ساخت . از دردهش کسیکه بنظر آمده

ابوالبقا يعيش بن على ١٩١١)

راها) المعلم بموفق الدين فحوى (١١) كه از كمل فشهلا بوده شرح مفصل (١١) . وتعشرى و شرح التصريف العلوكي (٢١) از مؤلفات اوست .

ال الماه المان ال

۱۱ ب: جاري ني دي ۱۱ ب: دور ندارد . ۱۱ ب ني الله تعالى . ۱۱ ب: ابواليقا حسن بن على ؛ ي: ابواليقا حبس بن على .

۱۱ کاب بغیقالرعاه فی طبقات اللغویی و النصاه تالیف جال الدین عبدالومین السیومی فیدالوماه فی طبقات اللغویی و النصاه تالیف جال الدین عبدالرس السیومی فی مخصه ۱۱ م به ۱۲۹۱ هجری : بغیش بن هایی بین السیومی و محمد بن به ۱۲۹۱ هجری : بین محمد بن بعیش بن محمد بن بعیم النصوی الحلبی مرفق الدین ابرالبقاه المهبور با بن بعیش الحمری محمد بن بعیم النصوی الحابی مرفق الدین ابرالبقاه یعیش بن علی المعروف کشف الفلون جاند درم ستون ۱۲۸۹ موفق الدین ابرالبقاه یعیش بن علی المعروف بابر بعیش بین علی المعروف بابر بعیش الفطوی .

۱۹۱۱ اما عله سيناها الفشر الجهامي عنه الله المحالية المعالم المستناء الما المعالم المستناء الما المعالم المعا

-113 (1)

مان د فرات دانع شده د انوشيردان مست بر بناي (۱) آن كماهيد (۱) و هودارويد نيز در تعمير آن كوشيده .

الموعبادة ولبد بن عبيد المعروف ببصتري ١٩٠

if the mark lumin (a) and many arishes llimble it series (b) Tecto Za aris etras and its series it series and its sale its sale in the mark articles. It can be series and the mark articles and the mark articles and the mark articles and the mark articles and the individual articles and the mark articles are articles are the mark of articles in the property of the articles are articles are to articles are the clark clark in the interior and a deluming the largest of the articles are cles are articles are articles are articles articles are articles articles articles articles articles are articles articl

سخنان بكفت (۱۷)، و بعد ازين تغييه درخدست او مي بودم . و هم از بعته يي ۱۸)

طويش جس داد(۱۹ که من بتو مزاج (۲۱) ميکردم و بس از آن در وصف شعر من

الوتمام لوخيز ويوا(١٩١٠ تعظيم كن . ليرخاستم موا معانقه كرد و كذت: خاطر

ب: تبوا شرم . ١١ الف ع: الرمن نداو .

۱۱ الف : بس چلین .

ا الف: مسيم ؛ ب: بحترى ؛ ج: مسم ؛ معجم البلادان چاپ بيروت جلد پذيم، مفحه ١٠٠٠ ستون ٢: منبي.

الف: البوعبادة وليد بن عبيدة المعروف ببحثرى ؛ ب: ابوعبادة وليد بن عبد المعروف سحوى ؛ ج: ابوعبادة وليد بن عبد المعروف سحوى ؛ ج: ابوعبادة ولدتر عبدة المعروف ببخترى ؛ شف الظنون چاپ استالبول جاد إدل ستون ۱۹۳ : ابوعبادة وليد بن عبدالله [عبيد] البحترى .

ه الف:شهريست. ١ ب: مجرى ؛ چ: بخدّري. ٧ ب: در برري. ۸ الف: المَّمُوُ لَمَارِد. ٩ ب: 'دِ' ندارد. ١٠ الف: نموده.

و شش اوده (۱) . و چهار بشت (۱۱) بيمرب بن قعطان طائي (۱۱) مي بيوندد . و لوزش در ميد و مشتاد فرده الله و او المعراي فرب السلمة در(١١) تشييه كرده الله و او المست المندورون كوست ? كذت ذا إبو تمام و منتبي حكيم الله و بعتري (١٠) هاهر است المناها ، الموالملاد المدى (٨) را بدسيانا كه ميان الموالما ، بعدى د ميتني ية المؤرستان عد كه أو كنته بود . و بس از وي (٢) ملك المشرائي ابتحترى (١٧) المرا البته بمدرد و العال (٥) كه همجو تولي برخاست ديكر زيستن من مويت فلاود المها المهم (١١) است كم هركاه شاعرى كاأه للم در منسار شاعرى لهد يتقلام (١١٠) المناع من تعالى قرا سالها بدارد عرا جنين سيكوني (١١) ؟ كنت : فالانت الله Some gillings of occo dest title & poul dest lim to and out of the limbers the term (Lie to and out of the the total action of the party of the said

3 (+ 1)

از بهند ملي الله عليه وآله وسلم نقلست كه هركه از عستلان (١٠) بغزا بدرون است ، عبدالله سلام كويد كه تاج دنيا شام است و تاج شام مستلان (۱۱) ، إلى عبدالله العسين عليه السلام در آنجاست و آن مقام الحال زيارتكاء خاص و فام يد سامل بعدشام واقع شده و(۱۷ بعضي كويند كه مشهد سر امام مظلوم

ه ب ، ي : بميود الحال ، أمميمة : و فب ال ٠ ج: ميگرځي. . عاما ندا : معا

٠ بعقد. ب

ع: يس ازان . . روايغها : و

الف : ابوعلى مخزيراً ؛ ب : ابوعلى مخزى را : ج : ابوعلى معزى را ،

^{3 :} parle (" hito met.

ب : مكيم وبعدوي ؟ ج : مكيم أند وبغدوى "

الف: أد بيست و چهار لسبت . الارتبالة : ب ؛ سائلة ؛ سفاا 3: بمهنري . ١١ الف ب: زر ١٠

الظاري جاد ادل ستري ۱۹۴ : المدوى سلة ۱۸۹ .

ri lla : alle . . بهانه کی: و نمانو . ΛI Plan : william.

[.] سالقه يا دريم در سيسلقا وله عليه دلال مله : سفاا

ر بعد از دست مال بدرد درجه شهادت (۱) را باده باشد . بالمقعيا بهاا

الله عليه الوالطير از يكان آن كاند .

طرسوس

فالم و سهدى عباسي (١) در مد و شعبت و عشت آن را بنا نماده و از مردسي آنچه المعالم و وا و فيم سين سيمله و سكون واو شهريست بسامل درياى

ابر عبيدة بن القاسم (١٠) بن سلام

که کذب از اعادیث پینمبر صلی الله علیه وآله و سلم (۱۱) دور کرد ٔ چهارم أجمل حنهل كه در غلق (۱۱) قرآن محنت قراوان كشيلاً سيوم (۱۱) يعميم ان سمين كرد(٩) دوم ه من المول علاتي كويد كه خداى تمالي (٧) يوميار نفر منت نهاد (٨) يكي در شاطرة الانسان أورده [كه] اول كسيكه در غرايب حديث چيزى الوشته كه در اختاف (۱۰) علوم ماهر بوده و بيست و اند (۱۰) كتاب تصنيف نموده (۲).

أثرا بعوالروم و بعد افريقيه(١٧) و بعدالكبير نيز غوائنه طولش هذار و ششحمار(١١) فيادت ال من است (٢١). و ال بنج بحرى كه در ربع مسكونست يك بحر شام است كه آورده كه ابوعيده در(19 علم اوسع از من و در ادب اكثر از من و در جمع تصنيف الله عبيله (١١) الله قاسم كه غرايب احاديث(١١) را تفسير كرد ، اسعنى بن زاهويه

3: " www iche.

to the Toda

والحد : أبو عبيد بن القاسم ؛ ب : أبو عبيده أبن القاسم ؛ ع : أبو عبيدالله بن القاسم . . أنهمة : مقال . سالهد : ب

الغه : كودة . ٧ الله: خداوند تعالى ٠ م الف : نهادة . . مَعْلَمُهُ إِنْ هُمْ وَ مِهَامًا . الف : بیست و دو اند .

م الف : أبو عبيد . . في عليه وسلم المشفراج نعوده . ٠١ ۽: حق ٠

١٠ ٠ : افريقه . . محمد : سفاا ٨١ . شينهم : و الف : ابو عبيد در ؛ ب : ابو عبيدة بن قاسم در . و لوکس: سوم و • ولس فيلد .: ب فرفاا

و الله : رجيرة .

مطالعه (١١) كنندكان را ملالت الزايد الهذا بقليل (١١) إن السيار اغتمال التناه . كه شام ولايت وسين (١١) است كه اكر در حدد ذكر جله آيد سفن دراز كشد يو فر مسأحت ابن جزيره ها (١١١ از دو فرسخ تا بالمد قرسخ (١١) أست . منظي الثالية ديكريدا(١٠) خاج بولان كريند و درين بعر دويست و شعبت جزيره معمور (١٠) است. و دو عميد ازين دويا بميان اين اقاليم در آسد(م) يكي را علي الدومي و المناجع الد جنوب المن دريا (١٧) است و اكثر رودها كه در روم أيد بدين بحر بمواهدة المنظولة علم وسند و عشل فرسخ كرود و ديار الدامي ما ي عمال واده الجود الما الما و در (۱) المعلى بها موض ويها الما دويست لربع بالمدري روي

204 (FI)

ومعالن وي المايد آنجا لابستان باشد . و حاصب وفية المنا له عبدالمبسل الداهيم از سستاارأس ایشان دور تر افتد و باین بلاد نزدیک تر شود و (۱۹۱۱) جون اینجا كه جون درين بلاد تابستان شود (١٩٠٠ در بس خط استوا زمستان باشد چه آلتاب كه تمام آبها در نقمان باشد آن آب در افزایش بود و(۱۹) سبب را چنین كلته الد أن أذ يعين (١٧) خط استواست من جبال القمر و به بعد الروم (١٧) منتهي مي شود و هركاء يكي وود اييل است كه از جنوب بشمال مي رود برخلان (١١) ديكر آبها . و ابتدأي بمعدد الله المعم الله معما الله الحراس عليه السلام متسوب است و إذ الدرتشور (١١٨

ا براي : و الحاره ، الف : دويست دويست فرسخ أست. ب ع: روي نداره . الف : تور ندارد .

و عالمحمد و بيارة معمورة . ٩ الف : ديكورا . ي : ازيس بمياس ايس اقاليم در آمده . ٧ الف: ديار. الف: بي نداد. الف ب: انديس.

ب : افرايد و لهذا بقليلي . Ilai : allancio . الله : وسيدي . الفد : "تا پانصد فرسم ، ندارد .

ب: بسيرين ابيم بن ذرع؛ چ: بسيرين إيمين علم بن ذرع. ب : إمصر كدارد .

الم ب: دامد (دراع ع: د المحددال) . الغد: أله بس ؛ ب: أله اربس .. 3 : partie. ب: است و الدريس .

^{41 117 2 1 6 10} feet الله : المو و تداره . ١١٠ الف : المود تداره .

ب: وفاعي ؛ در كشف الظنون جلد ارل (چاپ التالبول) سترن ولا : فارسي . المن و قولاد در آن الر نكند . پادشامي بطيع زر (۱۰) و جواهر سمي موفور در ويراني عيواهر بسيار در آن مكان دنن فرموده و بر زبر آن قبها بساخت . گويند بميچ وجه ا فرد كيد. هر آينه قير چندى از آبا و اجداد خود را با زر(۱۷) و كه حضرت ادريس دا بوحى معلوم شده بود (٢١) كه در عمل نوع طوقاني خواهد شد علتاه سال باتمام انجاسيده و هفتاه هزار مرد در آنجا كار كرده . و بعضي كفته الد إلى الله عليم تلك كرده كه الهرام (١١١) را حميرالموتذى بها نهاده و(١١) در مدت عياية الرسم كنبة است كه حكمات سلم ساخته الله . وبا مب عجايب المحلوقات بالمخلوعات يوسف حديق عليدالسلام است (١١) . و ديگرى اهرام (١١) است و آن خط تهود هركاه ازين بيشتر شود بمصر خرابي راه بابد . كويند اين مقياس از مُجْلِينَ وَلَمُمْ إِنَّا مُعْدُولُ مُنْدُولُ مُنْدُولُ اللَّهِ عَامِلُ آلِيدُ وَ عَامِتُ أَيْادُهُ أَ مُؤْدُهُ (١١) البيشة (ه) إلى ألمها خطى جند است كه از أن دستور كفاف اهل مصر معلوم ميشود(٩) الله مقادير(٢) زياده و تقصان آب را (٧) معلوم كنند و آن دوسان نيل موضوع الله الله الروى روزه هر آينه رجعت نمايد . و أهل مصر را مقياسي بود كه الله و ال موضى خود مدائع كشته در ييش آب جون مدى شود اكذارد (ه) الله المعان أب أيل أنست كه بحر روم در أممل خزان هيجان كند بسبب (۱۱) عال مالي على تسا (۱۱) بيونيما بالبا ماليال ميمله على

٠٠٠ : در ١

ا الله : (ده الدارك .

[.] اولاما : و د الاما : ب ع: اسباب العجاب .

الكالمارد . م بايان مقيلس مقادير . الف: چون سبدى كذارد: بد: جون شدى شود د كذارد؛ ع: چون تندى شود

م : ميرسيد . (làn : majes ! !! agles . . بان لا تداره . . سميعنيم: مؤمديست. 4 الف : اهل مصر شود .

الف : مرضعات درسف صديق است عليه السلام .

الغب: ج ندارد . ب: فبود أداره . ٠ : ديكر اهرام ؛ ج : ديكر هراس . ع: اون غفر نقل كوده كه هومان .

المعاد ليس كد ال عليم ال د عركرا از ال بهرا بودي (ال بعدر بالمعرد) الما الما بعديم وساليدوا ؛ و أخر أن لما ما مادود فهذا بال والماء الإلاام

هر آینه مردم مصر (۱۰) روی بوی نیاده کسادی در متاع دیگر خدر فروشان افتاد. و خدر فروشی اختیار نمود٬ و ۱۸۱۵ چون خدش بهتر بودی و ارزان از فروختی (۲۱) شرابي شاع که در همه مصر مثل آن نبودي؛ پس در کنار نيل خانه بساخت مالي الي قياس حاصل كرد (١١٧). و كاسه خاصيتي داشت كه جون آب درو كردندي كد اين طلا را خاصيت اينست كه عرجند فروشند باز بس آيد (١) و اذابن سبب مشاعده نمود (۱۹) دیگر باره بصرافی فروخت و (۱۹) باز طلا را دومیان زر دیده دانست أري چند در هوفي (۱۱) بستد و چون بخانه غود (۱۱). آمد طلا را درميان از غود رتما كرده كاسه را با قرص طلا بدكرقت و بشمير آمد(۱۱) و طلا را بصراف بدفه جون سر آن باز كرد كاسه ظاهر شد كه قرص طلائي (١٠) دوسيان آن بود مندوق بيمايند البته جيزى بابند . و او بدان عمل (٨) نموده ، مندولي (٩) ظاهر شد از آهن ، لما يافت كه در أنجا نوشته بود كه از فلان طرف قبة كرچك جون هشت ذرج به هد دوزه(١٠) البيماي هرمان (٧) راتي و نظر را وقف الحراف آن ساختي تا دوزي درق ولارا إلى سور (٥) كردائيد . بمثلنة ١٤٥١ ثمايد اورا أز آن طلسم المعجي بالمله المست كه عضمي اذ بزرك زادكان مصر را بديشاني دريافت و فلرو دويشي Spark and sage .

ب ، دريكي از ديراني از أنها بلقعيم رسانيد (ع: رسانيده) .

١ الف : اسمه كه هركوا كه اران بهرة بود .

و الما الم الم ه ا ب : درويه و در يم يد. ٠ ١٠ الف: ندارد .

٠ به ع : عملي . ه ب: مندرق. . 4:41 3:412. A SHILL ا بن : اهران ،

VA - spen : E, rolle . . مان فيمنا: و ١٩٠ el 160; 2 whe ** ** ** ** الم به بعوض 11 llis : loce . at the safe wife .

NI A PINONING ١١ ١١٤٠ : ١٢٠ الماره

ا ب : المصواء الذار فروندان غود را مي غوردند، و چون فرزند نماند شروع در خور ن اطبا نمود: چه الموادي آغر كار بجيائي النجامية كه در مصر كربه و سك نماند؛ و بعد از آن مردم غوف کان بوشانید (۱۱) و جمعی که احوال ایشان سلک نرسیده (۱۷) از قیاس ایرون مل دويست هزاد كس از كرسنكي علاك عدند و ملك عادل همه آنها را از مال سلك عادل بسال پانصد و عشتاد و عفت در مصر قحطي روى داد كه در عرفي يك الله كالمثلا . حاصب تاريخ الفي (١١) از ابن كدير نمامي نقل كرده كه در عمهد الله به و (۱۱) آنجماعت جوان طريق تصرف آن را (۱۹) نمي دانستند بمحروبي أمام الم ساعتي ديوار خانه شكاني بهم رسانيده و (١١) بر اثر آن سر بريده آن سرد ظاهر المروده سه دانه از آن برداشت در اور از نظر این جماعت عایب کشت (۱۱) اس كالمُتِيمَةِ. و هيمونين در هر صفه أرمني از جواهر بود شخصي از أن جماعت جرأت المسته كه هركه دست بوش آن غم بردى شيران به بنجه دستش را مجروح الله المواهد منه ده خم زدين بد زد نماده بودند و بد سر هر خمى شيرى از زد الإلا عداء إلى با ده تن از خاصان بدوون آن جاه وقت جها رحمه بتفارش در آمد الما العلي درامدي او طلسم كشائي (١٠) كه داشت در آن چاه انكند همه اللافع كمه شعفهي وا دو مصد طلسم كشائي بلست اقتاد؛ و (٧) دو موالي قبة كلان الله المالية المالية (١٠) الله الله الراوي بستد . در آلارالبلاد (١٠) احوال (١٠) كولميده حليك را بملك مصر (١) عوض لمودلد و (٣)

The Manual of Links .

160, 4: (2 16.6.

119 . - 14. 35, 1660 .

The : The year.

. للمفالم : سالم.

المناس،

و ج: او اداره ه جاري : ر و در د

A lim : Imperite c.

و الله : جندي الدما بلظرش أحدى اركشالي ؛ ب: -

Labor talle.

ا انف · (را أندارد .

[.] بويئاليونة .

VI 3: Lukemich.

Ethan Britas of attending to the temporal property along

را معامر ؟ المرا مند ان لعواره را عائد كرات قرباني از هم من ريودلا...

حلم اين درياجه تا ولايت شام همه ريك روانست وآن مايين را جفار خوائد و در كردد (١٩٠٠ و در آن درياچه چند قسم مامي باشد (١٩٠١ كه در ديكر ما تباشد. و از اود أيل عليه كند آب آن (١٠) درياچه شيرين شود و هرگاه رو يكسى نهد باز شور يسمار است . و در زمين مصر درياچه ايست (۱۷) كه آب آن (۱۸) شور است چون به ایم (۱۰) گز د داباله او ایر کشیده است چنانچه میان دنبال (۲۱) کر شکم فرق که دو عدد آن را بر یک شتر بار کنند و سری پیچیده دارد بهیات مار قریب كمرالله ال العبهت دونده و عابك باشتد , در يكي از (١١) ناحية معدر خربوه مي شود تكردد (١٠٠٠ و در معدر خران و اشتران بيش بها بسيار بود (١٠١٠ چون از كور كيشرة المسئل و آب حوض بداوى كردد و(١١) تا آب حوض را بيرون لكنند آب چشمه ووائن المرفي آيد هرگاه كه خايش (١٩) و جنب دست باره چشمه كند آب چشمه باز(۱۹) بالإدافط باز روعن شرد . و ايضاً حوض است و چشمة كه آب آن چشم بدان THE IT IS THE . TOWN ALL and REAL WALL & ALL PARK GILL SELE المان المان المان المان المان المان المان المان المان المان كانتها المان كانتها المان كانتها المان المان كانتها المان ال المهاقة بارد و هركه (١١) بسيار بارد علامت (١١) قعط باشد زيراكد (١١) ميوبات دو عرود تمام معد آب وال است مكر رود الل و يول العرد بباعد و فرال لود

^{3 : 26.} Ten : P. refe 4:40 14. AL INC. Proper .---الف : دنياله . و المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة al 3:190. ا المركبة : و الما 41 الف: اشرد ؛ ب: لكفاد روان عشمه روان لكود . ا ما الله : ١٠ الله الله الله ب: كذ أن چشم باز؛ ع : كند باز. ب: أميد و هركاد عايض ال : أيد هركاد عايض A . Ilia : [Iw ! !!/. . عاما العلم : بيقاا ه ب: ۱۵، ندارد . P PL : Lemics . 4 : Callanion . 3 : at de of de . ٠ : كشيد . ٠ ؛ ١٠٠٠ نماره .

المالية المالي عبداء بسطار است كد اكر كسي ذر عدل (١) باشد جسته خوذ

عباله روز راه است. و شهری که در زمان سابق دارالملک بود اللا الموازي (١١١ قاست او مي افزوده . و مسلمت (١١) طول و عرفو معدر چهل الله المرازلدي كد متولد شده با جامه (١٥) بوده و چنداكد نشو و نما يافتد جامه و اهما الله ما المناس المناس المناس المناس المناس المناسم المن من المعالم الراميين چيزى اوده و سلوى مرغايي كه بكبك، (١١) مشابهت داشته . البشان بهابان وسيد، ذاق على الاطلاق من و سلوى بديشان كرامت أدموه ١١١) قال المؤدر الما المعشد أن تتعلم فأ عدد أن عادم الما المنافع على الما المنافع المن المنطين و ابله و اودن و مصر (٩) واقع شده و مدت استيلاد اسرائيليان به بلاى الله عالي لا جهل ووز امتداد مي يابد و(٧) بعد از آن منقطع ميكردد(١٠). و تيد مايين الله توانيد به دور دو دوخت است که (۱۱) اوراق آن طرور می باشند مثل چگاوک و سامه است و روک بوم ست (۵) و بارچه سکمها این دارد و آن را بادیدآامرب الراقي روم و على به قيه أبي اسرائيل دارد. مسافت!١١) تيه بني اسرائيل چهل الداوه الداور و كزيدن أن مارن سهك باعد و بنارس عدى

(۱۱)هراکست

المد: بعد الداران ؛ ب: معل المارد . است که بد شمال نیل واقع است و درین شهر کوچها و علتهای عالیست(۱۱ که

•ا الفت: بود

، مدلمع: ج أب ال

م الف : منقطع شول .

م : الله : دارد و مسامدين .

وم الله : المساور

۱۰ الف: مسافت: في : سامت.

ا الف ب : محل .

و ي : قوسك است دريك يوم است. ٠ د د ځوا د د

٧ ٢٠ ٦: ١ الدارد .

الله : ال معر تدارد .

الله و مع دار الله بني اسرائيل كهند رياره اشده ؛ ج: كه در أران الله جامهاي

المرابعة المعالمة الم Service Men. 2: Care

ъb

المعارفة المعارفة المعارفة و معارفة و معارفة منه مرابة و مهارات المعارفة ا

فاهريه معريه

است . در هبین السیر آمده که در زبان البعز لدین الله(۱۷) اسعیل جوهر خادم که در ساک غلاماش انتظام داشت در سیمند و پنجاه و هفت مصر را پتصرف آوردهٔ میان قسطاط(۱۸) و عین شس (۱۹) شهری بنا نهاده و (۱۹) موسوم بتاهریه معزیه

-1 16 : 2 Lette.

الله : شطاط: بن ع: قسطاط. الله : عالمان : علياء : عن الله : علياء : عن عن الله : عن عن عن عن عن عن عن عن عن عن • الله : الله : الله : أرزده . الله : الله : الله : الله : الله : الله : الله : الله : الله : الله : الله : ا

^{» . (} المنالك : ق) المبالك با صابح المنالك المنالك عنا المنالك المنا

و الف: نشرد . ١٠ ج: بديداش . ١١ الف: در دو دست.

۱۱ الف: أرزدة , ١١ ب: مصر . ۱۱ الف: مرمياها . 1 هرسه نسطه : قسطاط , ۲۱ الف: 'و' ندارد .

١١ الف: «هزالدين بالمه؛ ب ع: المعز الدين الله؛ عبيب السير جزر چهارم از جالد درم، مفحه ١٢ (چاپ بينكي سال ١٥٨١ عيسري) المعز لدين الله .

Al de ma imma : imald .

١١٠ الغب : عدين الشمس ؛ بي عبد الشمس ؛ مجم البادان مفحه ١٧١ ما و

ودر سعما و شعب و یک المعز الدین الله از افریقیه بقاهریه از بالشرا دارالیسک باخت. و در وقت آمدن بازده هزار شدو ده هزار پر واسه از بار کرده همراه آورده بود . و هر روز چندین مندوق از پیش بازگاه پر واسه از بار کرده همراه آورده بود . و هر روز چندین مندوق از پیش بازگاه پر واسه از که بوابستگان (۱) و مترطنان آنشهر و منان میداد . و (۱۱) چون پر مهاوی بود رسیا در آن باده بقاع خیر و همارات عالی بسیار ساخته شده و و پر وی به کناو نیل واقع است و عماراتش چهار طبقد و بنج طبقه ماخته شده (۱۱) . پر هر به برکناو نیل واقع است و عماراتش چهار طبقد و بنج طبقه ماخته شده (۱۱) . پر وی مدون مشتمل بر طاقبهای (۱۷) بدیم و رواقبهای داکش و اقسام عمارات از برهام الوانست و بازارش که فردیب (۱۸) بنج فرسک است تمام از رضام است پر همام الوانست و بازارش که فردیب (۱۸) بنج فرسک است تمام از رضام است پر هماره منازاش خود از مد و مصر بیرونست . و دیگر (۱۰) از شهرهای مهروند مصر

لايا المكذلال

هست که آن ایز درکنار نیل واقع شده و تمام عمارات آن شهر از اخام الوانست همارش چهار دروازه (۱۰) دارد که یکی همیشه مسدود است و دیگری را همارالهید (۱۱) و سیوم را بابالبحر گویند از آنجهه که بجانب دریای روم هاز می شود و درکنار این دریا نیز معماری در کمال متانت ساخته اند که سفاین هزوم و روم و شام بدین بندر آمد و شد می امایند و از استعه و اقعشه آنیسه آنچه مغربه و روم و شام بدین بندر آمد و شد می امایند و از استعه و اقعشه آنیسه آنچه غواهند درین بندر یافت میشود . و (۱۱۱ ازین دریا بهسطنطنیه که از غشکی سه ماه واه (۱۱) است بهنج روز می روند و دروازه چهارم را (۱۱۱ باب انسدره گویند چه درخت سدری در بیش آن دروازه واقع است . گویند که (۱۱ این درخت از زیاز سکندر

و الله : ١٠ نوالو .

. الله : ماة راست.

ه را د ما د ما د م

. ارف : کو نداره .

ا ب: السلورا أدارك ه

[.] سي : بقاهريه كوانيد .

الله : الأو در سيصد كا المده لا لو .

و الله وآما: لغال ال

ا ع: از وقاهود بركنار كا اشده ندارد .

۸ الف: الوانست بازاش قريب ؟ ج: الوان د بازارش كه قريب . ۱ الف: چهار د درازده ؛ چهار د درازده ؛ چهار د درازده ؛ چهار د درازده .

و الف: و ديكون. ا ب ن ع : ديكو باب الشيد .

[،] الغان الها العان العان العان العان العان العان العان العان العان العان العان العان العان العان العان العان ا

و ما الف: ١٧٠ نداره .

المنظمة و موار شانه المعارئة والدعة والدعة تابعه ان (م) شهر وا بيايت شيعة المنظمة و موار شانه المعارئة وده ه هي (٧) از آن خوام كرديمه و المعارفة المعارفة المنظمة و السعد كه موذيات (٣) منان مار و كردم در أميا لبامد (١٠) و معارفة (١٠) المنا و الديم بادي المنظمة و و المنطبة و المنطبة و و المنطبة و و ي المنطبة و و المنطبة و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و و المنطبة و المنطبة و المنطبة و المنطبة و المنطبة و المنطبة و المنطبة و و المنطبة و

بطلمهوس

است (۱) که در هندسه و نجوم منفرد بود و چندين (۲۰) كتاب تأليف نموده از

ا الف: ايس. ١ الف: ساخته ادد هزار سال آباد بوده پس ، ١ الف: مرزيات. ١ جن كردم در آنچا نباشند . ١ الف: مبل ،

١ الله : الما يا الله

^{ा ।} सः कृतिकः स्था पः कृतिः

الله : كابول . (مامن ر عام با ألبمه ذكا ر فعلمت بدان منصي فريفته عبالة

تا آلينه . ١١ الف: الاداره . ١١ ع: الماره . ١١ ع : الماره . ١١ ع : الماره . ١١ ع : الماره . ١٠ ع : الماره . ١٠ الماره . ١٠ ع الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١٠ الماره . ١١ ع الماره . ١ ماره . ١ ع الماره . ١ ع الماره . ١ ع الماره . ١ ع الماره . الماره . الماره . الماره . الماره . الماره . الماره . الماره . الماره . الماره . ا

تدوة العارفيون شيخ على بن عبدالله الشاذلي (٥)

attended lune . Lett.

The The Land malling (r) To ame, seco e ee along e singling e (alone aplein e) and e singling the ame inco e ee, ligh alone Teluling (v) e and eliming and alone multipliate on this e imm. The play (a) this ame (b) six alone and liming and liming has seed that experience e ee teluly and particles lithing claims experience to another the another income and the first ending on the end of The leef ching on the To another and the first leef ching on the To another and the first leef chings on the To another and the first leef chings on the To another and the first leef chings on the To another and the first leef chings on the To another and the first leef chings on the To another and the first leef chings and the To another and the first leef chings are started that the To another and the first leef chings are the To another and the first leef chings are the To another and the first leef chings are the To another and the first leef chings are the To another and the first leef chings are the To another and the first leef chings are the first leef chings are the first leef chings and the first leef chings are the first leef chings and the first leef chings are the first leef chings and the first leef chings are the first leef c

किंदिन (11)

se sulti els ans e lacte I ic comm e isimili sulc cle e (titlate ((1)) i. In sect is such it such it. In sect i. In the interior of isolate in the subset of the such is such it. In the subset is such along the subset is such in the subset in the subset is such in the subset is such in the subset is such in the subset is such in the subset is such in the subset in the subset is subset in the subset in the subset is subset in the s

۱۱۵ و در منطق کو بلغت: ب : در فنطق که بلغت . ۱۱۵ : از بدیغت کی کیوند و نداود . ۱۱۵ : از بدیغت کی کیوند و نداود .

و الله : الأول . و الماداي . و الماداي . و الله : الأول . و الله : الأول . و الله : الأول . و الله : الأول . و و م الله : المول بالماد . م الله : الله : الله المول من شعة و نسب البوناب باماء ؛ ددارد .

هفتاد كس بيفيير را صلى الله عليه و آله و سلم (١١) بغواب ديدند (١١) كم ميكفته و الله وكا(١٠) را باش . و أو در دويست و چهل و بنج از عالم رفته . آن(١٠) همه كلتند: اين را شرح بايد. كنت: از هرچه كذشت و از هرچه بيايد اندېشه بيكن شعفهم از دی دستی خواست . گفت: همت خود را بیش د بس مغرست . با خدا مشغول كند. كذت: دنيا چيست ؟ كفت: هرچه ترا از خداى باز دارد(۱۱، كانت: به خوى ترين سردمان را . كانتند : دين (١٠) چيست ؟ كذت: هرچه ترا مواص از غلبت. كنت: تركل ترك تديير باشد . كمتند الدو. كرا ييشتر ؟ چنانکه او غداوند تست در همه حال . کنت : توبه عوام از کناه است و توبههٔ المسان و بدا از انسان . كنت: عبوديت آنست كه بندة او باشي بهمه (١) خال كا دو دويا الدازلد . برسيدند كه عارف كه باشد ؟ كفت: مردى باشد از المثور. و گذت (٧) كه خوان آتش در جنب خوان اراق (٨) بمنولة بك المواد [آب] مجاولها را خايت نيست . از سخنان اوست كه دوستي يا كيسي كن كه بخور دو مخور عالمت عبت جست ؟ كفت: عبت را نهايت نيست . كلتم جرا ؟ كفت : ازيدكم ه جدار خواستند (١٠) . از ذوالنون نفلسته كه در سد زني را ديدم سوال كردم كه المراس بكرات و بدان باززگان داد . جون اين بديدند من در باي اوري الخاويد Hay on killich (4) of the least of call the billing the M Seiter chamb a ten, set il at place com to it sil sell Beather in him an ime ten and te beat

ا الف: كوهر يكي اراك بازركاني ؟ ع: كوهري اراك بازركاني . ١ الف : ١٠٠٠ ندارد .

ا العد: بر أرزده اذه . ١ ع : ازان ، و العد: ري ، و العد: ري ، العد: ري ، و العد: ري ، و العد: ري ، و العد: ري ، و العد: العديد ، و العدد العديد ، و العدد العديد ، و العدد العديد ، و العدد العديد ، و العدد العديد ، و العدد العديد ، و العدد

٧ الف : كسى كن كه بغير غوف تر متغير نشود كفت.

٨ هرسه نسخه : قرآن در تذكرة الأرليا صفحه ٢٨ (چاپ دهاي سال ١٩٩٨) : فراق .

۱۱ الف: ولله رأن . 19. باري: ديدمالد .

والله المن عواهد المد باستطيال الو المدهام (١٠) . و جون جنازة ويرا (٩٠)

فوالنون ميمي الله من الشوق قتيل الله . عركاء آن نوغته جراعيدندى (١١) ال نوغته الما در نفعات آسام روز دیگر بر سر تبرش نوشته بالند که Reterra see acque da delumic da bee Belle bee Betra line . e(") que ellon كا مروم را مطلعه شد كه زانده است خيازة اورا (٨؛ بسهادند و الكشتى كه الرود الماك لما المتالية عبون المحد شهادت ال وبد ذوالدن الكلت الراورد ويع أن زيان كسي بدان مورت مرغي لديده بود . و در راه كه جنازة او مي زرند Bitter Leag etall & et R bier (4) Rein giliege ane als et alge en feine

שונה בון הנין זט شهر(۱۱) ديكرى

مفحه۸۷۱: عين شمس .

ابو طالب

فرديكري (١١١١) از شهرهاى معروف مصر " ליים ולע נג יני אני לב יבים كرו زهره بودى كه نام تو به زبان رائدى . الموطالب هميشه با مرغان سغن گفتي و سغن ايشان فهم كر. ي و او در ساجات كه در سك مشابغ عظام التظام داشته . از ابو عثمان مذربي نقلست كه

(۱۱) سمش نهره

بوده و العبري كه زليخا جهت يوسف عليه السلام ساخته درين شهر است . و . رخت المنت و در جنوب فسطاط(١٥) واقع شده و دارالملك فرعون و بوسف [عليمالسلام]

الف : مرفان بر در پر تافقه . و ج: "موذي" الدارد . . باشد ؛ که میکفته که امشب . 112 : Toly. الم الم الم الم

الف : الا أداره . . تتالېش د مالايا : 🖪 ٧ الف: 'دِ اخارد ،

ب: خطى زيز أرشته إند هذا ؛ ع : خطى سيز أرشته أرشته إند هذا . الف : جلازة أو ؛ ب : چلانچه أوراً .

[.] سالمسة : ب ! الملمسة : و 'سفاا الف عبد الشمس؛ ب: عين الشمس ؛ در معجم البلدان جلد چهارم سكون درم الف: أن تراشيدند . ١١ الف: الأن شهر. 41 . ياري: نيال.

المسائع الموقفة درون ووني است فر خاصيت آن وا از آب جامي داند (ه) كه حصوبت محمور [عليه السلام] در آن (ه) چاه عسل كرده و (س) پيوسته آن دوخت وا از ايون چاه آب دهند. و از همايدي آن شهر مناره ایست از يك هارچه سنك سرع كن المامهاي لبهه دارد و طول اين مناره زياده از صد ذرع است و يد سر آن صورت انسانيسته از مين و يد بسين و يسار آن دو صورت ديكر است كه پيوسته آب از آن تنتالها (س) هين و يد بسين و يسار آن دو صورت ديكر است كه پيوسته آب از آن تنتالها (س) پرهيم كند بهرجا كه رود سبزه روئيده شود . گويند : ديوان (۵) در زمان سليمان [عليم السلام] اين مناره ساخته اند (۳), و ايضاً

همراء (٧)

lum Za elilla lant deleti (A) seca e dedes Iti $\frac{1}{2}$ #### فرميا (a ۱)

است اگرچه شهری(۲۱) کوچک است اما نهایت خضرت و نضرت و آبادانی را(۱۷) دارد و قبر جالینوس حکیم درین شهر واقع است. و از فرما تا بلیس (۱۸) دو فرسنگ است. و

سلون درم مفسه ۱۹۹ : القرما . ۲۱ ب : شهر . ١١ الف: ١٠ نداره . الف: و ديكري قرامان ؛ بنا ع: و ديكو فراه است ؛ در معهم البلدان جلد چهارم ا الف: مرهوش . 41 ١١ الف: بهمرساليدة . الف: مرجوئي . ١١ الفرد غوملي . ۱۱ الف: راست و بالا . • ٢٠٠٠ : سفا . ويهاله: مغسنه دسيمه و م : اشهر نداره . . بالثما: ب ه ب: 'ديولي' ندارد . . طا فقضاس؛ فالذه : ب ٣ . نيدانند . ٩ ٠:١٤٠٠ . سي الما ني : ب ال

١٨ الف: ذراما تا تليس؛ ب: ذراه تليس؛ ي: ذراها تليس؛ معجم البلدان جلد اول صفحه ٢٧٩ سدري أول: بلبيس.

(1) **سبببدل**

المن وسم كويل نيمكن اذ زمان دوسي عليه السلام شايع بونه (١٠) و همعيزين وي آلست كه بالاى يكديكر مردم را دفن كردواند تا بدان مرتبه رسيده ۱۳۰۷ و بد زمين وفيعي واقع هده و بد يك طرف آن تلي است ثركوم (۱) نام و باعث رفعت

ره) لن**گن**ځ

والوأن مواقوان داشته شروع در مردم (۱۰) مصر نمود : المعلم معتمين بنظر آمده اين جيد شهر بود كد بوشته آمد (٢)، بالني را بنا برعدم سسری در آنجل حاصل می شود ۱۸۱ و خشخاش آن سیاه است. و از شهرهای مصر شهریست در غربی ایل داز اواحی صعید (۲) د ایستش (۷) سطح است د الیوان

شبيع كامل ١١٠٠ عمو بن على المعرف بارب الفارض

يرخاسته . شيخ گفت: برد و ابن فارض در ساعت بمكه رسيامه بود و دوازده (۲۱) المست. والكشتان خويش بكشاد . كفت اينك مكه (١٥). و در فور حجاب : بيش المن فارض (١١١ كانت: رسيدن من بمكه دشوار است. بدر كانت: هيچ دشواري مالت بهم وسيده كمنت: كشاد من در كجا خواهد شد ؟ ٪ بير كنت: در .ك. . بهر گفت: ظاهراً ترا در مصر كشاد نخواهد شد؛ و اورا ازبن سغن ترتيب (۱۱ وغيو ميكرد . گفت : اي شيخ تو با اين سن (۱۱ عنوز ونيو كردن از كاملان عصر بوده. روزى از مدرسه خود بيرون آسد پيرى را ديد كه بخير

ستون اول: "دوابديس" يا "نكيس" (معجم البادان جلمه دوم صفحه ١٥ سترن اول) . الف: دليس؛ جاد الماليات ؛ ١٩٤٥ ، ١٩٤٥ ؛ و المالي جاد اول مفحه ١٧٩٩

الف : د تليس ؛ ب : فيوم . الف: أن يلي ذيو؛ ج · أن تلي است تركي . ٢ ع : رسيد ، ١ الف: بود ،

الف: افيون در أنجا حاصل ميشود؟ ب: افيون مصرى در أنجا مي شود.

الف : برده كه دوشته آمد ؛ چ : بود كه نوشته بود .

الف: 'صردم' فدارد . • 1 11 3: Betilelle.

١١ الف : رسيدة دراردة . الف: بغير از ترتيب ؛ ب: بغير نست. 41 الما المالية المالية

الف: اين فايض . ١٥ الف: غود بكشاد وكفس ١٨٠٠ al le

ابوعلى كانب

از كبار مشايخ است و بزركي وي بغايتي (١١) بوده كه هركاه چيزي برو مشكل شدي

الف: هاضرشويد أنجا كه . ٢ الف: هاضر شد ايشيخ اين. .

٣ الف: بكن . ٣ ب : كويند .

ه الف : برداشتم بنجائیکه ؛ ب ن ج : بنجای که . $^{\mu}$ ب ن ن ج : 'د' ندارد . $^{\mu}$ ب : سبز شد ریک پزنده بزرگ از میان پرندای میآمه . $^{\mu}$

۸ ج: د ډرونه مي ځ: د بهود مي . الف : شدم .

[.] ١٠ براي تقصيل اين مكايس رجوع كنيد بنفصات الأس مفحه ٢٨٩.

¹¹ الف : عنوان معارف ؛ عيون معارف . (ي عن ١١ ع : الله عن الله و الله الله عند الله عند الله عند الله عند الله ع

١١ الف : تالييه . ١١ الف : است بسي نكات لطيف .

[.] ١١ الف: (رزها و وقتها كما بيش ؛ ب: (رزها و هفتها كم و بيش . ١١ الف : بغايت.

م الف: بساخت .

مطبرت مصطفى وا حلى الله عليه وآله و سلم(٢٠) بخواب ديدى و ازآن پرسيدى(١٠):

ابو على المشتولي (س)

: شنك ، سيمه له ينه (٧ عنا رأيمه له : ١٠٠ (٩ ك دارم ؟ الما ي دارم عليه شالايم كما أيم منسله : شنا ، فنها با يسم لا تسميه : وتنظم . ويبالله لا فالشوا شبعمه م ديدم كه كنت: يا ابا على ميينهم (٩) ادا كه درويشان را دوست . يدارى از نیکان زمان خود بوده وی گفته که بیخمبر را عملی انتدعا به و آباد و سلم (۵)

كمعد بخبية

و يس از آن ديرا کاری برخاست (۱۸) و درويشان روی بوی انهاداله.

اساند و چند سرخ دربان كردند و بيش (۱۰ وي آوردند ايماره بآذيا كرد كه در إندان كردند و بعد از ساعتي أو را در(٢٠٠٪ بيرون إندان يافتتد؛ و بقدم اعتذار متناکر ایری منیر به هر است. مداهین مع مده مدانی می میداند. از می. میداند. از (۱۰) پ۱ بنده بود حبشي و اورا در آنجال (۹) جذبه رسيد که شش ماه له طعام خورد و نه

بهريد همه (۱۱) زنده شدند و بهريدند .

الف: « محطفي را عملي الله عليه و سلم را ؟ ب: « محلفي را عملي الله عليه و مملم .

ب: ابو على المثلوي ؛ ج: ابوعلى المشرى ؛ نفحات الانس (صفحه ١٩١) : الف: وأنرا پرسبغي .

الف: من بيدم . و الماء : ايشان لياري دارم . ١ ١٩٠١مم مسكولي . م ا المام عليك طلا عليه : دفا ا

الردست من چيزي رود كه ابيايد يا كارى پيش أيد كه بدست من برايد به تعتم ميلخواهي كه ترا بوكيلي درريشان وكفايت مهمات ايشان بهاي كلم بترسيدم أن دارى بصحبت ايشان كفتم چلين ست يا رسول الله پسر (دى بمن كود رُنفت نفحات الانسي (صفحه ۱۹۱) : مي بينم ترا كه دوست ميداري درويشال را و ميل

الف: عبشي داد در آنحال ؛ ج: حبشي ادرا در آن مال . b . طلّا لايس ل

الف : طعام خورد و نه شراب ؛ ب : طعام بود و نه آب . • 1

الف: است ندارد. 1.1 ۱۱ چ ني : ^{در زړا}ره .

٠ رسي ١٠٤٠ ولي ؛ بريان كرده پيش ٠ الم ٠٠) ۱۵-۱۷ : ب اله

الماسي يكم شربت آب بدى داد و اد آزا (۱۹) שנט ומוכי תולב ת לנוב לני كيست !! باديد رامع آخران attle og tales Villes 😅

ابوالحسين القرائي (٢)

برئیاملہ که زنی بخواست و اورا فرزندان (۱۱) امهم رسید . از تو مجرد تری (۱۱) در جهان نیست اما ترا درمیان کهواره (۱۱) می بینه ؛ چهدا كردند. و همچنين ابوبكر بقراني (١٠) ١٠٨(١١) ويرا كفت: يا ابابكر(١١) ا.... اما درسیان دو ابروی تو حکومت می یابع، چند وقت لکذشت که اورا بهنوب سائ قوافي (٨) بوي نكريست و كنت: يا ابا سليمان (٩) اكرجه ترا ١٩٠٠ خلق جاسه بينه الله دنيا بوده در نفحات مسطور است كه ابو سليمان نيلي بتراني آدد ۱۷ ·

. ساملس : و نب

ب: ابرسعب المقنع ؛ نفعات الأنس (مفحه ٨٧) : ابر شعب المفقع .

الفوين هج سكى ديد در باديه . م افتحات الانس (صفحه ۸۷): اعرام بستى د بيانيك تبوك در آصدى او الكل او . (والقما ا

نفحات الأنس (صفحه ١٧) اين حكايت بانحافة اين عبايت ختم ميشود : و نعب م الف: كه كيست كه تا هفتاه مي بيك شربت أب نغود .

است که فی کل ذات کید هری اجر. اين بهد است مرا از مجهام من زنوا كه رسول على الله عليه و آله و سلم در٠٠٠٠

نفحات الأنس مفحه ١١٧ : إبر الحسين القرافي ١ الف: ابرالحسن القرافي ؛ ب: ابرالحسن قراقي ؛ 3: lightemen iller!

ب: قراقي ؛ ع: فراقي . الف : بقرافي أمده ؛ ب: بقراقي أمد ؛ ج : بفراقي أمد .

ب: بقراقي ؛ چ: بفراقي .

الف: از توافي بوي نكريست تا ببقوافي آمد ندارد . 1.1

⁴¹

نفحات الأنس (محفة ۱۱۸) : درميان دوكهوارة . 81 3: 4 (ic. الغه ؛ إن العسن ؛ بن ع: إن عبين . भा ः भक्रा

شمع نوالدين عبدالرصي

ولد. مالبان بوده. در نفيعات آمده كه در خدءت شيخ جمالاالدين المال ديرا كمتر از بيست روز كار بنظام رسيده٬ و اجازت ارشاد يانقه٬ ومجاوعة والمراز نوشته بود از آنكه محمر بوده٬ ۱٬

شفخ ابوالعباس دمنهوري (١٠)

ر استار ازرگ اوده وی می کاشه که دریا در دست راست من سند و بیابان در

ابو عبدالله البوذي

از كران مشایخ مصرست . وقتی بیمار بود شربت آبی بوی آوردند نخورد (۱۱) و گفت در مملکت حادثه انتاده و پس از آن سیزده روز جیزی نخورد با زر آمد که در حرم افتادند و خاتی را بکشتند و حجر الاسور را بی سی ، باز گشتند بعد از آن بخورد (۱۱) .

ابه جعفر عداد

شارد ابن عطا (۱) بوده در لفحات آمده که ابو جعفر در بعداد می بود و دیگری حضیر که مصریست . از ابو تراب نفاست ده ،وزی ابو جعفر (۷) را در بادیه دیدم بر سر چاحی نئسته بر آب می نئریست . گفتم : با ابا جعفر چه سیکنی ؟ گفت : شاوده روز است تا آب نیافته بر المحال که رسر ابا به معفر چه سیکنی ؟ گفت : شاوده روز است تا آب نیافته بر المحال که رسر شسته میان یقین و علم تا هر کدام غلبه کند بر آن جانب روم . ساون باری آشیخ الاسلام خواجه عبدالله انصاری] گوید (۱۸): بیتن آن بود که آکنون تشنه ام (۹)

ا هم سه نسخه : كوراني ؛ نفحات الأنس صفحه ١٩٩١ : لوراني (در هاشيه كركاني) .

الف: بود.

الم : إيخورك .

۲ ب: ابن غطا . ۲ الف: که ابر جعفر ؛ ب ۲ ؛ که (رزی جمعر . ۸ ب : از ارعلم کا النصاری گوید کنداده . ۴ ج : انشسته ام .

اللعوات بوده (١١) و أبوبكر إقاق كبيوك استاد (١١) إبوبكر إثاق المناد بسيار باشد. وايفرآ بنان عبدالله و شيبان [بن على](١١٠) كه مستجاب غود را دید و سا را کم کرد و ستصور همه سارا دید و خود را کم کرد پس فرد در سجين مي ايينم ? در سر من ندا دادند كه فرعون يخود بيني در افتاد مسه (۱۱) هر دو دعوى غدائي (۱۰) كردند اكنون روج منصور را در عليين و روج فرعون را (۱۰) البن مه حالت است كه فرعون النا ربكم الاعلى كذت و منصور النا العتى كذت و(* جون مراقبه كردم روح اورا در علميين ياقتم! مناجات كردم و(۱۸ كفتم : خداوند وى استنسار أمود (٩)، شيخ فرمود (٢): مرا وتنى حال كرم بود بزيارت (٧) وى رانتها مريدان وي داخل شد . الذي حكايت منصور حملاج در افتاد الحي على از حال أنتلك ، منتفي علامالدوله (۱۰) [سنالي] عالم كير شد؛ با مريدان خود رفته در حلته أواوا فراوم وشام بسيار بوده و مريد بسيار داشته اما بيرى و مرشدى نديده مون

. همه ع دالغا : الغال و همه .

١٠ ٦ : دعواي خداي .

۸ ج: نو نداره.

الف ب: فرقوداد .

ا الف: از 'د علم آن بهو' تا "گرفت شايد' ندارد .

٠ جاد : من ال ٠٠٠ الله الاعار سارد كاد ينها الله ١٠٠٠

الف: أوازه علاءالدين ؛ ب: آواز شيخ علاءالدوله .

الف : نمودة .

چ ۱ بود ر بزيارت .

الف: الا ندارد .

^{3: &#}x27;l' iele.

٠ ميم ؛ لا م . بيان بي الميد : (٨٥١ ه حف) سائان العام ؛ الميد : قي الميد الميد المان الميد المان الما

الف: 'د ابوبكر زقاق كبيركه اسكاد ندارد .

مان في مهمان اخوردى مشايخ آن ديار الد.

؟ ردی و پس از آن بدان شغل پرداختی . ره ۱۰۰۰. و او هو وقت که مسئله در آن کیاب درج کردی اول دو رکعت ایماز رت الرق الموشقة جنائجة البوالعباس شريح (١) كذب كه "مختصر" مزني (١) از رنيا يكر عواصي (٧) در آن درياي عميق غوص نندوده و آن كتاب را در غايت كالمدرو الما العام والعبر مذهب منست فواز جداء مصنفاتش يكي "مغتصر" است كه در ۱ شهر ۱ مجتمها، بوده و در مذهب شافعي خسائيف دارد ، شافعي در حتى وي ابو ابراهبم اسمعبل بن يحبي مزني (٥)

١٠١) لمبيزها المبد بي عبد الحكيم ١٠١)

و (ب أول إنزد مي أوردند و ٢٠١) عمد وا سوار كرده بعد از أن بديكر شفل (١٩١) أعمياني بوداله وطعام باليكديكر مييغوردلد و(۱۸) . در وقت رخصت ميفر ود. تا(۱۹) إدرياسا(١٠) بخلاف عمد كه چون مي آمد شافعي اورا بدرون خانه مي طبيد و ديري(١٧) در ۱۵ (۱۹ در ۱۵ میش شافعی جهت سعاع حادیث میرفتم از در دی انست ۱۵ میگامیکه (۱۶ در در فقه شافعي نميايت مميارت را داشته (۱۱) از ايو ابراهيم موني (۱۱) (دل است كه

ا ب ع : ال والوبك وقاق كبيو كا المست الدارد؛ نفعات الاس (صنعد ١٧١) :

. معارات رقاق ممغير بغداديست شاكرد رفاق كبير است.

. سکلکم : ۱۰۰۰ ۱۳

٢ الف : كويد . ٧ ع: غواص

. رياله : فطسا فسه

٠ ويدهما طلاعيد بي طمعه : رفاا ١١

. دو الله : هنشسا هس که ۱۳

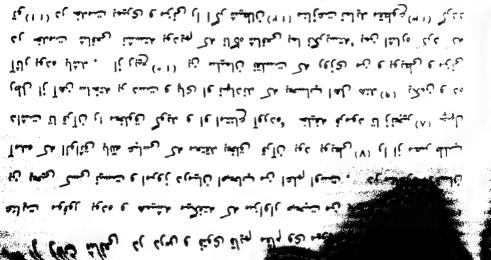
٠٠٠ الله ١٠٠٠ الله ١٠٠٠ الله

٠ ١٦ من عيمها فيه : و نبي ١٩ ۲۰ الف: برک ندارد . ۱۱ الغا: ميطلبيد ديري ؛ ب: مي طلبيده و ديري .

11 - 2 : cherry

דו וום: ינימצומר יונונה . الم الم من على الم الم الم الم الم

١١ الف : شغل ذدارد . ۱۸ الف: او نداره .

ابوبكر مصملاه ١١ بي احمد بن جعفر كنابي المعروف

و بويطي در تيد زنجير سيرد و آخر چنان شد كه او گفته بود . و بويشي در

در فقه شافعي تفاير و عديل تداشته و عمرها قاصي و مدوس بوده سلاطير

دويست وسي و دو دومجبس (۱۱) بغداد وفات يانت .

۱ ب: قرض بترجه . ۳ الف: بوده است و هشتاه سال عدر او داشنه .

م الف: البرسطى ؛ ب: المرسطى ؛ ع: الترسطى ؛ معهم البلدان جلد أول "أور دوم " صفحه ١١٥ : البويطى . ٥ الف: ? ندارد .

ا الف: ترك ندارة. ١١ ب: شيطاني. ١١ الف: • قطع. ١١ إن ب: «بجلس.

۱۱ ب: مجس . ۱۱ کشف الظنون جلد دوم ستون ۱۹۱۷ : ابریکر محمد بن اعمد المعروف بابن الحداد المصرى الشافعي .

leash lit. الإلام موزى و قامي ابوالطيب طبرى و شيخ ابو

كالممك بن ابوالقاسم المعووف بالمسبري ...

1. C family & wh (+1) ; ec (+1); هرار و دريست ورقي . ولادتش در سيماد و شمت و شش (۱۱) و فوتش در چهار براهمد ورق، و(۲٪ کتاب المالاحد و العالمحد(۱۱) است(۱۱٪ در اصالم جملع و العدا كتاب الجرق و السرق (١١) است دويست درق و تصمل الالبياست هزار و المخادي الما المن متضمن سغفان غديب و عجيب وغداراه ال سيزده هزار ورن و تووت رسیل (۹) امهم رسانیده و مقدار سی کشب تصنیف کرده کد یک از الما الله عزيز اسمعيلي (٧) قرب و منزلت موفور (٨) دانشه و ازين ممر

ΛI

[۽] الف: ج نداره.

^{3: 1662 .} اشف الطنون جلد دوم ستون ١٩١١ : الفردع في مخصب الشافعي .

لا الشف الظنون جال دوم ستون ۱۹۹۷: ايو عاء ، حسي ايو الشعيب الموروف باين भ कि : हिस्ति क्यी खेरी ! . हिस्तिह की क्यो .

^{(16} Leve p 0 24). ٠٠٠٠٠٠٠٠٠ (المعاوفي سنه ١١٥٥) و العاضي البوالطيب عالمه بير، عبدالك الطبره ، السلجي الشافعي المدوني سلة ٢٠١٠ وشيخه أبوبكر (محمد بن على) ١١ مال المداشي

ي: المعروف بالمسيعي: كشالظارن جاد دوم، ...

١٠١ الف: عجيب عقدار الف ؛ موفور . عبدالمك المسبعي العوابي . ٧ ج . اسمعيا

الغرق والسرق . مرسه نسخه: كلّاب العرب و الشرق ؛ كشف الغلوب جاد درم ١٠٠٠

ب : أول المال المال و الدام عالم و الدام عالم علم عالم المال المال و الدام عالم المال الم • معمالنماا ١٠٠٠ نسس : نقال الد ١١٠٠٠ ١١ د ١١٠١ د دويه ماه دويالمفال فعد ؛ وعدالممال معتالفال بزالا : فغسا فسه ١١

[.] قاع: بودة .

to they are person at the state of

family presents (9). (") unlay for gents (0) . Co ainte e fing in the fait religion religion to the control of

آورد. اند که بیش از اسلام (۱۰) میان اهل فارس و روم بر سر مصر مکررآ مماریات روی داد (۱۰) و آخر بدان قرار یافت که خراج آنرا مناصفه نمایند بس از

۱ ب: لقرمانی ؛ چ: الچرلانی . ۲ ب : رسیده . ۲ ب : چ: دره ندارد . ۴ ب : مسلم برین زحمیه . .

ا بنج: الإسلام. ١ الف: وروات موفروه . ٧ ب ع : الأ الدارد .

۸ کشف الظنون جاد اول ستون ۲۰۳: قطب الدین عبدالکریم بن «حدد (ابن عبدالنور بن المنیر) الحلبي .
 ۱ المنیر) الحلبي .

۱۰ كشف الظنون جاد أدل ستون ۲۰۰: خمس و ثلاثين و سبعمائة . ۱۱ ب: كرديد . ۱۱ الف: ابوالحسين . ۱۱ ب ع : مي بود . ۱۱ ب ع : جودت ندارد .

۱۱ الف: ابوالمغز مظفرين بن . ٢١ الف: بود و در .

١١ الف: ادب وعروض وقافية شهرتش . ١١ الف: • متاءيش ؛ ب: منهمش .

۱۹ الف: أوردة اذد كه در إصاب إسلام . ١٠٠٠ - ١٠ الف: رويدادة .

معر(١) را من حيث الاستقلال متصرف كشمة مقولس (١) لاسي

المالية عامل الن ولايت را داخل حوزة ١١٠ السارم كردانيد ال نوب بخللاي المان مان مان مان المان عليه دان ديار مكور

ر رسود (۱۱) که قال یا توم الصل کی طال محد عياس (و) رسيد . كويند روزي هارون ارشيد قرآن مي خواند كر جون ي

مير (۱۷) تيرك تادون كرده (۱۸) بياري آديد و اخيال

الما الما المعالى المعالى المعالى الما المعالى الما المعالى الما المعالى الما المعالى الما المعالى الما المعالى المان دول هماني عقولي البودية في لايوست من لمودة و ان (١٠) مناد الوردمام كان The feature collection to the france (of he plants expected of the

الما الما الما الميدا سازند كه ازو زيونتر نباشد ، عذارا ال لاسر جهت اين

الدي در عايت خلقاني و شوخگي (۱۹) و او هرگز موي و تاخي نچله بود ، سر د الله طولون نام کد همیشد با دکان هم کاسه و هم خوابه ۱۹۰۰ در باسه . المين يا**ذت . و آنجماعت بعد از** چهار ماه كه كرد : ما مك و آرميد (۱۷ سخصي

از ديدن تعير و تعجب كرده (١١) بعمامش فرستاد تا سرش تراشيدند و بداش الل در آب (١٠) منسسة . جون بهارون عرض كردانه فرمود تا بعضر أوردند و بعد

بشستند و بخلع (۱۹) ملوكانه آراستهاش ساخته (۱۹) بيارگاه آوردند . مردى بنايت

نع: حالها دوم و مسرد. · راه اي اي اي اي الما ي توا به ا

٣ ب از کریند، لا اسید، اداره . الف : دران حکومت مي أموده و عمور عأب آن ولايت را داخار ديزه .

القراب ٣٩: ٥٩. A 3: 11 Beste D Best lette. و سالا العنو : مقاا

4: 15 of dieces of carlino iete. 41 الماريكي: إلهروالك 3: " is iche. ١٠ الف: 'ك أداره. 1: 2: arroto . m.

الف : بقره ود در آمام مملكت . 41

J. 5: '(' ic'c. 8 1 ١١ الف: رايون فري فبالله فوار.

الف: هم كاسه ډولي و هم خواده . ١١ الف: شوخكيني . ١٠ الف: آن ذأب . 41

1 4 ، مُنتَخَلَس : و ني ١٩ ، مُعَلِطِي : بي ١٩٩

٠ : ١٠ -

طفيج (١٧) نام داشت از ولايت قرغانه بود و اهالي فرغانه (١٨) در آن وقت (١٩) پادشاه جزيره را لييز در قبضهم اقتدار او نمهاد و اورا اخشيد لقب داد . چه والد وي كه الراضي بالله متقلد قلاده خلافت كشت زمام الماست حرمين شريفيين (٢١) و مملكت مسئد خلافت تهاد حكومت مصر را نيز باقطاع او منضم ساخت. و چون (۱) از ستجنده (۱۳ ٪ خود برگزیده ایالت دسشتی داد و(۱۳ ٪ چون القاهر بالله پای بر رهيت كار را از پدر و جد بكذرانيد . چون نوبت به المقتدر بالله رسيد محمد نامي را ازد بسرش ابوالجيش نيز در زمان معتضد بالله سالمها حكومت كرده٬ در رعابت اد آن جاسه نهادي تا كانيان ديكر آنجيان عملي تتواند كرد . و يس (١١) اطلاع أيافنه هر خلعتي كه بعنشيدي (١٠) الكشت در دوات زده نقطة ال (١١) سياهي غلمت عمان (م) جامه غريداري نموده بنظر وي در مي آوردند (م) . و احمد از آن بعنشيدي ﴿ وَكَلَّ وَ وَإِذَا أَزْ سَامَانَ آنَ نَوْعَ جَامَةً عَاجِزُ آمَدُنُهُ . هُرِ آينه أَزْ صَاحب كريند (١٠) هر دوز جامة بوشيدى كه بهاى آن هزار درم (٧) بودى و آخر دوز آنرا جي طولون (٥) بجاي پدر امور ايالت را جنانچه بايد و شايد بتنديم رسايد كرده بساط عدل و داد بكسترد (١٠) و رسمهاى نيكو نهاد (١١) و بعد ازو العمد مصر را بنام او در قلم آورده اورا بمصر (٩) فرستاد . و او مدتى حكوست آن ديار وجيه و با مهابت و متانت ظاهر شد . و هارون در همان مجلس نشان حكومت (١)

ب: ايشان عكوسى .

الف: أرزدة بمصر؛ ب: در قلم أوردند أورا بمصر.

٩ ب: رسمها ليكو لهاد؛ ج: رسمهاي ليكو كذاشت. ب: داد کستری بکسترد.

٠ ج: ١٤١٤، نعارد . الف: احمد طوارن .

الف: هر خلعت كه بخشيدي ؛ ب: هر خلعتي كه بخشيد . ا ج: دى أدردند . ٨ الف: همه . الف: هزار دينار دينار.

الف: ديك، آنچاك عماي ديكر للوائد أمود پس . 5 : نقطه را ز. 41 1.1

الف: 'د' ندارد. 16 الف : نامي أر مي خلاة . 41

الف: هرمين الشريفين ؛ ب: هرمين شرفين . 41 الف: منظم سلفت چون ؛ ب: منظم سلفت و چون . 8 1

^{: 6} و معيد ويسمش ويجو ١١١١ الله المال ما المال معيد المال المال المعالم المال الف: طفي ؛ ب: طناع ؛ عند ؛ طبق سلاطين اسلم تأليف استاناني اين پول د ٨ŧ

V I

فرستاره مصر را نيز متصرف كشته نام عباسيان را از خطبه افكنه . و اين كامات كرفته الله(١٧) وفته آن ولايت را بتحت تصرف آورد (١٩) . و بعلا از آن اورا بعصر و جزاير خالدات كه التمهاء معمورة جهانست و حكما ابتداى اقاليم را از أدجا تربيت (۱۹) کرده باقعمي بلاد مغرب قرستاد و جوهر تا سواحل (۱۹) درياي اوقيانوس (۲۱) عاصل كرد البوالعسن جوهر بن عبدالله باكد بكاتب (١٠) ومي المشتبار داشت الله اسمعيل (١١) از خبنط ممالك موروثي كه ولايت مغرب زمين بوده باشد فراغت مضهر به بني فاطمه مثنقل گشت . در حبيه جالسير آمده َ دله چون خاطر المعز لدين ملات عمرش شصت و الله سأل بوده و بعد(۱۱) ال كاور در سيمه، وشصت و يكم بر زبان (۱۰) خطبا میکنشت تا در سیمد و پنجاه و شش زمان او نهایت انجامید . مستقل کشته قرب دو(٩) سال در جمله بلاد مصر و شام و حجاز بر مثابر بدعای او بر روش گرفتند و در سیمند و پنجنو، و چهار ابواهست^{ن ۱۸۱} نیز وفات یافت و کانور و بنابر(٣) ونور عقل و شجاعت و فرط عنها، و كياست جدانه امرا غاشيه اطاعتش (٧) اللابكي البوالقاسم سرافراز كشته در مصر(٥) متصلى ادور سلطنت كرديد البوالحسي و بعد از وي انوالسك (۱۱) كافور كه غلام حبشي الاحل بود وقات يالته (١٠) دو پسر صغير ازد يادگار مالا، يكي اندوالقاسم و ديگرى کرد . و چون شعبت و شش سال از عموش بگذشت بتاریخ سیمه و سی و چها ر لمهاد و حشمت و مکنتش (۱) بجائی رسید که شصبت هزار غلام زار خریده (۲) ببدا خود وا المشيد مي كفتند يعني پادشاه پادشاهان . واو قدم بر مسئد عظمات و اببات

[.] معالي : مقال م الشما ي : ابو المشك . المارد ، الله : عظمت نهاده و حشمت و بخشش . ١ الف: (ر خويد.

^{6 4:00.} ب: كرويدة بنابر. ، ريشادله : رغا!

ب ع: بلمعامی او بر منابر زبان . • | ١١ الف : شعت و له سال بوده بعد . ب ع: ابوالقاسم .

الف: معزالدين بالله اسمعيل ؛ ب: المعزالدين الله اسبعبل . 41

الف: بكتابت . 11 عها الف: ترايب. وا الله: خوامل .

الف: آررده؛ ب: رلايت را بتصرف أررد. ب: دقيانوس . 41 الف: كوفيند ؛ ب: اقاليم را أنجا كرفند الد .

I k sidis Tecc To "Illian and also som lonation e also llections e thank lined to the side of the continuous of the cont

الحاكم بامرالله(١١)

بعكوست نشست و حاكم بغايت عادل بوده و هميشه بي كوكبه سنطنت بر حماري (١١) در المنه نشسته در كوچه و بازار سير (١١) كردى و در امر معروف و نهي منكر (١١) مبالغه بسيار فرمودي تا حديكه چون مردم از خوردن شراب منتاعد نشدند بتخريب باغات بسيار فرمودي تا حديكه چون مردم از خوردن شراب منتاعد نشدند بتخريب باغات انكور حكم فرمود . و ايضاً فرمان داد كه نصاري بر اسپ سواري نكيند (١١) و بر التكور حكم فرمود . و ايضاً فرمان داد كه نصاري بر اسپ سواري نكيند (١١) و بر استر و حمار هرگاه سوار گردند (١١) از ركاب آهنين احتراز نمايند و زنكي چند قلاده سازند و بعمام بعفاهان آيند تا از (١١) اهل اسلام امتياز داشته باشند . و در ايام

و الف: بقاهرة .
 الف: اقبال كذرانيد .
 الف: اقبال كذرانيد .
 ب: عم پسرش .
 الف: الفائر .

۱۱ ج: عم پسرس. ۱۱ ج: أزر پسرش الحاكم بامراشه الظاهر لدين الله ؟ ي: ازر پسرش الحاكم . ۱۰ به ۱۸ . الله

ا ع: الله الدين الله . ا ع : جمازى . ا ع : سيرى . ا الله : سيرار الشراد .

^{11 2, 3:} sine.

ARINE AR ARA (Ce (1) The imp cellials man I in intil e sergic ing e inter Ara (1) lielly cd Lai, ming y hand (11) e in claim e Regal interg e matal in liellin e ch (11) and (11) e ch c of cellials e artic La e in her liellin e intergraph interg e matal in liellin e ch (11) alone in her liellin e artic in e in her liellin e intergraph intergraph intergraph intergraph in lielling and lielling intergraph in lielling in lielling in the content intergraph in lielling in lielling in the content intergraph intergraph in lielling in lie

الظاهر لدين الله ١٠٠

Ibur meeter in me ingles to felicite Energiet (8) (29 pl in the state of leach greet (19/11) and the ingles and the state of the state

المستنصر بالله

در سن هفت سالگی متصدی امر جمهانبانی گشت و بتدریج کارش بجائی عبد که چون بساسیری القایم بالله عباسی را عبوس ساخت و قرمب^{۱۹}۱۰ یک سال در بغداد خطبه

ر المشاد الماد . عادم الماد ا

م بنائع: باشد. ما بنائع: لارا لدارد. ۱۵ الف: اشلام. ۱۹ بنائع: لارا لدارد. ۱۹ الف: از لبكر از كا لارشتد را مراد.

٨ الف: الظاهر دين الله: ب: الظاهر الدين الله .

و الف: او بقيصر؛ ب: "قيصر نداره . ١٠ ع: قبود لعنه رزم : ٢٠ : ١٠ وناه .

١١ الف: شبيخون كوده بسيارى ؛ ب: سبخون بوده بسيار.

١١ الف : أموراند . ٢١ الف : إمان شائرنه سال بوده از ري .

[.] سبئية) شنخاس : ب ؛ بية نشخاس : مغال اله

الم المراجع الم

ا بن ع: د در المام ده در.

خس د تسعين د اربعمايه (۱۱) بر دست عوادارن نزار كشته كشت . أذرار را بنتيل رسانيد و(۱۱) بعد از هفت سال و دو ماه كه حكومت نموده در سنهٔ بالله اتفاق نمودند . المستعلى بالله (١٠) برطبق وميت بر تخت نشسته برادر خود د نزاری قهستانی آن مذهب داشتند و طائفه جانب خلاف گرفته برخلاف المستعلی كه اعتبار نص اول (٩) دارد باماست نزار قايل گشتند .. حسن حباح و اتباع او ساخت. بنابر آن بعد از فوت وي اسميليه (٨) دو فرقه شدند. زمرة بنابر احمل مذهب گرد انید(٧) و بعد از چند کاه از وي رنجيده پسر دوم المستعلى بالله احمد را قايم مقام بودند و مستنصر (١) نخست پسر بزرگتر خود المصطفى لدين الله نزار را وليمهد طعيان در دريا مضطر گشتند . ناصر غسرو (۵) و حسن صباح در خدست مستنصر مي قرب حد هزار کس از نقدان نان جان ميدادند . و همچنين زازله بوقوع انجاسيد كه بداد آن تمام شهر روشني گرفت و مقارن آنحال عسرتي (۱۰) روي داد كه هدروز بنام أو(١) خواندند. و در ايام أو در(١) مصهر شبى ستارة ظاهر شد كه از ١١)

الاصر باصلم الله بن المستعلى بالله ١٠١١)

رسانيدند . آورده اند كه جملة متروكات امير الجيوش (١١) ششمه هزار دينار سرخ امير الجيوش (١١) ملك افضل را كه راتق (١١) امور سلطنت وي بوده (١١) بال قوی گشته بمرتبه اعلی رسید و در سنه خمس و عشر و خمسمایه فدائیان (۱۱۱ ور در انج سالكي بر تخت صعود نموده . در إمان وي حسن صباح كه أمر ازار بود

ا الف: غود .

الله : او معموشيي سكاره شد از.

الما : مغطب كمثلة و لأمر غسور .

الله : اسعيل . الف : بزركة غود را المصطفى ادين الله نزار را دليمهد غود كردانيد . و الف : مسلمهم ميبود مسلكم.

الف : أمود در سله 110 ؛ ع : أموده نار سي غمس و تسعين و أربعمايه . الف: "العاق أمرداد احسلماي بالله" دراو . 11 160: 15: 16/6. ه ساع: اول اص

ب: الآمر باعكم المسلمل بالله ؟ ع : الامر باعكم بن المستمل بالله .

الف: اهير العبوس . ۱۱ ب: سلطنس برد . الف: واثق. الف : رسيد در سنه 10 قراييل . وا الف: اميرالحبوس .

خالفا إمياقا

31 m, 2: 'adl, 'cl,c,

. 4: 16 Gen to mb. O galliche tale.

٨ الف : نه سال قراييان در سنه 340 .

ا الف: كوديده

4 3 : 200 fee.

ميندوق اقمشه و تنسوقات و دوات مرصعي (۱) بوده كه مقودان (۱۱) دوازده

هزار دينار قيمت كرده بودند (١٠) اسم و شتر خود حساب نداشته كو و كاوميش

آسر(١) را أياز بآخر رسانيدند (١٠٠٠ و بعد از آسر

ير داد (۱۷). مدت حكومتش بيست سال بوده و در پانصد و چهار و چهار

و الا ال ميان بدداريم و حافط مضطر كشته يكي از اطباي يهدد را كفيت تا اورا

وسانيد. و باقي امرا بعافظ(١٠) بيغام دادند كه اكر بسر خود را بعا سياري أيمها

و او (١٠١١) دو يك شب چهل كس از امراء عظام (١٠) مصر را دست آورده يشل

درغم ملاحده از بای در آمده . اس از آن حافظ بسر غود حسن را دزارت داد

الصانظ الديس باللا بن المستنمر باللاسي

می شده (۷) و بعد از نه سال ندائیان در سنه اربع و عشرین و خمساید ۱۸۱ کار

و دويست و يتجاء اردب (١) مملو از نقره و عنتاد و ينج عزا (اطاس بوده بغير بالمبله

و كوسلندان (9) شير دار جندان بوده كه از شير آنها عر سال هزار ديناولاً باصل

الراسة المسكة : الرب ؛ حقيبالسير جور جه رم الرام الربم . and the second section of the second second second second second second second second second second second sec

. dans .

مفت اقليم

. ويواهم : بسفان

ع : الأ تعالو ،

€: 10°4.

A : FRY

عيد السيد: سي هوار ديدار.

ير دست فدايران كشيه كشيه ديتري (۱۱) متصلى أن مسب كرديد ١١٠ و أو أوز بای در انعنت خلافت نیهاده منصب وزارت را ماسمد بن امیرالمجیوش داد و او نوز

4: " wated the two antion thin! 3: It wated to antion, the

الله : العاشقة كارميش وأرسفند ؛ ب: كار كارميش وأرسياندان.

الف : وللسوقات دولت موصعي : ب : و دولت موصعي .

स्मिरं प्रीप्र क्ष्य नास्य प्रदूर । प्रिर

pak li μ l, λ l λ : ising a lime, λ l ξ is a city a interpret solution that λ is a city and the same into leaf is a single into least and lead in the same and into least into leaf in the same into least into le

العافد لدين الله بن الفايز بنصر الله ١٠٠

المعافدت اركان دوات بوصول مرتبه خلافت فايز كشت و در ايام او كغار فرنك قاصد تسخير مصر كشتند و عاضد از نورالدين بن عمادالدين زنكي كه والى شام بود طلب امداد نمود و(١٠) نورالدين اسد الدين (١١) شيركوه را با هشتاد هزار سوار بدان جانب فرستاد و فرنكان (١١) از توجه شيركوه خبر يافته معاودت نمودند . و توجه بالب فرستاد جهة فرنكان مكرراً روى داد و در نوبت سيوم شيركوه در(١١) اسدالدين جهة فرنكان مكرراً روى داد و در نوبت سيوم شيركوه در(١١) بانصد و شصت و چهار سر انجام امور ملك و مال عاضد را از بيش خود كرفت بانمد و شصت و بنج روز در آن مهم دغل نفرمود (١١) و از اين جهان بعالم

ا الف: الطاهر بالله بن الحافظ لدين الله: بن ع: الظاهر بالله بن مافظ الدين الله $(_{3}: [L_{2}]_{\text{tot}}]_{\text{tot}})$ ؛ طبقات سالطين اسالم مفحه $_{1}$ ؛ ظافر ابوالمنصور اسماعيل ؛ مبير السير جزر جهالم ارجاله دوبم مفحه $_{1}$ ؛ الظافر بالله ابوالمنصور محمد بن الحافظ لدين الله. $_{2}$: ثر ندارد . $_{3}$: أن ندارد . $_{4}$ الف : فدت ندارد . $_{4}$ الف : خدت ندارد .

ب: القابض بنصراشه المظاهر بالله ؛ الف ع : الفايض (الف : الفايز) بنصراشه بن الظاهر بالله .
 ب ج ب ج ب ب ج ب ب ب ب ب الف : يانصد و چهل و يذي بجاردان .

الف: العاضدين بالله بن الفايز بنصرالله ؛ ب: العاضدالدين الله بن قابض بنصرالله ؛ ع: العاضد لدين الله بن فايض بنصرالله .

ا ب ع : إ ب ع : إ ب ع : إ ب ع : إ ب ع : إ ب ع : إ ب اب ع : أب الله : فرستاد و فرنكان .

۱۱ ب: فرستاد فرنگان مكرراً روى داده در ذربست سيوم شيركولا خبد يافنه معاودت نمودند و توجه عضدالدين جهت فونگان مكرراً روى دادة و در نوبت سيوم شير كوة در . ۱۱ الف: نفرموده .

البوالقاسم (۱۱) محصد بن عبدارالة

است كم اورا سهدى مى گفتند. و سهدى خود را منسوب باسمه بل جعفرالصادق ميداشت عليهما السلام . و عمدالله مستوفى اسامى آباى اورا بدين موجب نقل كرده كد المهدى عمد بن الرخى عبدالله بن التى قاسم بن الوفى احمد بن الوص عمد بن اسمعيل بن جعفرالصادق (۱۱) و اكثر اعل سنت و جماعت و مغربيان بهدى دا

اسمعيل بن جعفر بن المادق بن صحمد . محمد بن الوفي عبدالله بن الثقى قاسم بن الوفي احمد بن الومي مسمد بن عاب ليدس " سنه ١٩١١ فجرى مطابق سنه ١٩١٠ مسيعي " صفحه ١٥: ١١٠٠ الوافي احدد بن الوصى «محمد بن اسمعيل بن جعفر الصادق؛ للديع كريده جلد اول؛ جعفر الصارق ؛ ع: نقل كرده كه المهمي بن الراضي عبد الله بن المتقى كاسم بن الراضي عبدالله بن المتقى قاسم بن الوفي احمد بن الرضي محمد بن اسعيل بن العدد إن الوصي محمد بن اسمعيل بن جعفر الصادق ؛ ب : نقل دوده له المه عي ان الف: لقل كودة أذه كه المهدى محمد بن الراضي عبد الله بن الملتفي قاسم بن الوفي الو 11 3: 'ac' icic. ب: 'له نداره , السراع ال : و ب الد H الف: 'وشمس ندارد . ٩ ١١١٠ ب خطبه . ١٠ ١١ف: 'و ندارد . عبقات سلاطين اسلام صعه: از ۱۳۹ تا ۱۲۲ ملاء ١٠٠٠ الله : كوداد چارده لغه دوداد. هرسه نسخه: المستنصر بالله . a 2: Myllery & Reading. الف: فرهود . الفد: المداللة . ١١١٥ ما الفد: ووشيد .

li kigin antilin içi mila imaçes maçes litt e incâ li açlatió legi li antilin içi (1) antem antegi attig (1) latale Res litt. e ian lunatha Timin To super Jaciliculó antem li sant içi antilin antegel lumi. e li mance altraplem atas so llandelin litand genin so. Zitt To iqueçe (1): ale fine itande tadis luman, so sarend. e legim so. Zitt To ique antem Tilim litande tadis luman, so sarend. e Resist isist mance cesto metan li sant içi antilin lumi. e supter irela lunq giran e nate ppy e icelimi essat içi antilin lumi. e supter lique, ce unto ppy e icelimi essallaris ce mor ppy (1) ec ek im liqueçes Teces Teces Teces Teces Teces Teces antem little (1) e inter yyy (1) ec atas super Teces antem little Teces inter teces inter teces inter antilumi manin e ce ulti igeo.

القايم بامر الله احمد بن محمد

Use stily get 2mn lime algerin some some some 4mn of 2mn of

ا الف: از شمودهاند، تا مبدالله بن نداره .

۹ هرسه نسخه: قدح.

۷ برای : در سیمه و سی و دو . ۸ الف : ونات .

و الف : افسر مكومت بافسر لهاد . ۱ ما : ابو يو لام .

۱۱ الف : قايم . ۱۱ ب : شقافته . ۱۲ ب : بمهد . ۱۱ الف : قايم ، البر يزيد أنداره . ۱۵ الف : قايم ، هنام در سنه ۱۳۵ .

فرت كرديده امرا و ازكان دوات وقائش را پسهان داشته با (۱) پسرش اسميل يمت نمودند . مدت دوات قايم دوازده سال بوده .

المنصور بقوة الله اسمعيل بين القايم ١٠٠ بامرالله

agi and absence to letterce it that to large that earlier closs lett simply and are my it is lett there it letter at the $(x^{ij} - x^{ij})$ and it is letter than it is a simple of the interpretation of the interpretati

المعز لدين الله بن المنصورات بقوة الله

در دو و فات پدر در تخت سلطنت نشرته در ایام دولت خود بسیاری از ولایات را تسخیر نمود (۱۰) و بعد از انتشار قوت کافور اخشیدی چنانچه قبل ازین نوشته آند خورشید دولتش از انق مملکت مصر باعانت (۱۱) جوهر خادم طلوع نمود . در (۱۱) خورشید دولتش از انق مملکت مصر باعانت (۱۱) جوهر خادم طلوع نمود . در (۱۱) حیب السیر آمده که چد ملک (۱۱) ملاح الدین شادی نام داشته و در زمان سلطان مسعود سلجوتی کوتوال تکریت (۱۱) بوده و بعد از فوت دی پسر بزرگرش مسعود سلجوتی کوتوال تکریت (۱۱) بوده و بعد از فوت دی پسر بزرگرش بنجم الدین ایوب بجای دی نشسته بواسطه خونی که کرده بود از تکریت (۱۱) گریت (۱۱) گریت با براد خود اسدالدین متوجه مومل گردید و عمادالدین زنکی ایالت بمایی در تبضه اختیار (۱۱) او نباد و نجم الدین و برادرش ار دالدین ۱۷۰ بعد از بماید و بیمادالدین نزد پسرش نوراندین اعتبار و اختیار به به استمدی

الف: بعد ازدى . و الف: بنياد عيالش را بر انداخت و مندر عكوساً الها: بعد ازدى . و الف: بنياد عيالش را بر انداخت و مندر عكوساً ادراد . ۳ ب: وفائش . ۷ ب: سال بودة و أج : سال بود و ، م ب: بود . و الف: المعز لدين الله ابو تعيم بن المنصر (ع : المقر ادين

۱۱ الف: باغات. ۱۱ ب: نمود ر در، ۱۲ الف: المعدة جديد محمد. ۱۲ الف: ب: تكويب. ۱۱ ب: تكويب. ۱۹ ب: المغذار الدارد.

١١ الف : ار 'مترجه' تا 'اسداادين' ندارد .

كتاب از كتب انيسه . و در پانجله و شعبت و نه (٧) اورالدين فوت شده تسوقات(٥) عاضد كه بدست مملاح الدين افتاد عصائي بود از٩) زمرد و صد هزار العباسيد. بجباى وي تكيد زده (١٠), در تاريخ امام يافحي مسطور است كه از جمله صلاح الدين بدان (٣) خدمت قيام نمود تا وقتى كه اقبال خلفك اسميليه بنهايت كلشت اسدالدين در مصر مانده وزير عاقبه كرديد . و بر الر او برادر زاده اش نورالدين اسدالدين را كه منصب سيه سالارى داشت بمصر روان ساخت و چنانچه لايين سرافراز كشتند و در(١) حيني كه عاضه التماس (١) امداد از نورالدين نمود

ملاح الدين ١٨٠

پانصبد و هشتاد و نه نوت گشت . گویند سخاوتش بمرتبه بوده (۱۷ که با وجود زر را کرفته درمیان سپاه و عاما تقسیم کرد و بدین نهج روزگار سی گذرانید تا در آن وجه بيرون لتواند آدد در دست اهل اسلام اسير باشد . و حدلاجالدين اين (٢١) و هر يك(١٥ از نسوان پنج دينار جواب گفته مطلق العنان كردد و هر كه از عنهدهٔ مهرج الدين فرلكان را امان ۱۹۱۱ داده مقرر كردانيد كه هريك از رجال بيست دينار . شعبت هزار در بيتالمقدس (١١) اقاست داشتند ، چون آثار فتح ظاهر شد غليل را از تصرف ايشكن بيرون كرده . گريند در آن زمان از نصارى زياده بر و در ایام سلطنت چند نویت با کفار فرنگ محاربت نموده بیستالمقلمس (۱۱) و فدس و او پادشاه فاضل عادل و باذل (۱۰) بوره و علما و فضلا را دوست سیداشته (۱۱)، استقلال تمام يافت. و در اندك زداني دملكت شام را نيز بتعت تصرف (٩) [ورد .

^{3:} i450. ن ع: دها ١ ب، عتشا : ر. 3 : عاضدالدين النماس .

الف : الونه ندارد . . شار کاس : ب و الف: بتحسر أصرف. • تالعها: نفاا و الف : عمالي أز؛ ب : عصاء بود از.

ب : عادل باذل ؛ ج : عادل باذل . . سرشاعيه : مقال ١١

الف: نموده و بيسالمقدس . 11

الف: أزار قدس غليل، تا ابيساامقدس، نداره .

ب : فرنكيان را امن ه al l

ب: اين نداد . ب ع: "بوده ندارد . 41 الف: فرد .

Ting (A) The use it Less lightly & and & abolts & abol of (F) on tilling , souther جول وقالش لزديك وسيد(٧) أمرا بخدمت وفنه وصيت حواستند جواب گفت چه وصبت **دیکرش علی(۵) در دمشتن می بوده و پسرش عثمان در سجر بنیایت مشفو**لی داشته(۲) و برادر ديكرش عمر نام داشته و در مماة (١٠) رايت ارالت ١٠٠ مي افراشده و برادر كه هملاج الدين را برادرى بوده ابي بكر عام كه در حلب (١٠) حكومت مي نموره بسطت(١) مملکت در هنگام فوت زیاده از چهل و هفت درم موجود نیوده . آوردهاند

ملك عزيز ابوالفتع عثمان ١٠٠

minent e james e ce jinglye lizgloch . e(v 1) gou lite contation omital Bank toly يا سهاه معقور آمنده اهرا از دمشتي به سميساط(١١) ، فرستاد تا در آنجا عمرش بسال ير مستله عزب ديكي گرديد . و يس از دلك عزيز(١١٠ عديد(١١٠ عديد) هداك عادل ابويكو صرغه (۱۱) را بوي عنويت فرميرد (۱۱). و ملك الفيل بعد از فوت برادر بدمشتن آمده و او در ایام حکومت دسشی را از برادر خود ملک افضل اعتراع داده الله عبد بر مسئد سلطنت نشسته در پانجد د نود و پنج روی ۱۱۰ بوادی خادوشان

Λİ

⁽ تقي الدين) عمر بوادر زادة د على (الملك الانسان) يسر صلح الديس بوداد جزو چهارم از جلد دوم صفحه ۱۹۹ : ممالا . الم الم الم المحاومة الماسة . الف، ب: عمل؛ معجم البادان جاد درم، مقحه ووم، ستون أدل و مييب السير . دين ناهاسه : رفاا ر سله ۱۱ ن نوا ۱

سلاطين اسلام، نسب نامة مقابا، صفحه ۱۳) . (رجوع شود به حبيبالسبر جزر چهارم از جلد درم سعحه ۱۲۴ د طبقات

ج : مشغولي داشت. ، عديد : رسوله ٧

انف: از نجند كا روي داد. و بيناه : نظا « الف : الإولار عمر و سال وا .

ب: سرجد: ج: سرحد . 41 11 1. 2: mg. ج · عزيز ابرالعنج ،

الف از دير مسند كا "ملك عزيز أندار . 41 . ما الما 'رشمه' ، قراره . 31

الف: شمياط؛ ب، ع: تسمياط؛ معجم البادان جلد ٢ مقحه ١٥٦ سكور ادل و 41

الف : الله ندارد . حبيبالسير جزر چهارم أز جلاد درم صفحه ۱۹۹ : سميساط .

(it) to being the control of the litth sign of (4) march of (4) march of the control of the

ماعاد ردله سب مامه ددله

The sequence that a least the claim y cale also also are responding to each and the sequence of the sequence o

مأبشا للله

4دشاهی بود (۱۱) در غایت ملم و کرم و رافع اساس عدل و قامع بنیان ستم (۱۱) سالم باستمالت (۱۱) سپاهی و رعیت پرداخت تا در ششمه و سی و پنج در کب بمالم دیگر تاخت و ملک کادل نیز در همین سال رایت ممات بر افراشت (۱۱) بمالم دیگر تاخت و ملک کادل نیز در همین سال رایت ممات بر افراشت (۱۱) و پس از فوت ملک کادل پسرش

41

ا الف: إمام اختيار رتق . ١ الف: كمال . ١ الف: سوم . ١ الف ب: اخلاط ؛ إ اخلاط ؛ يا 'خلاط ؛ ندارد ؛ معجم البلدان جلد ٢ مفحه ١٨٠٠ ستون دوم رحبيد السير جزو چهارم از جلد دوم مفحه ١٩١١ : خلاط .

a .: 1 (out;]: 1 (outs.

۳ طبقات سلاطين اسلم، نسب نامة مقادل مفحه ۲، ۱۹۱۲ و حبيبالسير جزر چهارم از جلد درم مفحه ۱۹۱۸ : در سنه خمس عشر دستمائه .

۱ الف: فقول.
 ۱ الف: فقول.
 ۱ الف: جزك و شوبك و تابلس؛ ب: كرك و فريك تابلس؛ هبيد بالسير جزر ههارم أز جلد درم، صفحه ۱۹۰۸: كرك و شوبك و طرابلس.

[•] ا الف: ملك، أدارد . الف: ١١ الف: ملك المون بار إده بوده .

[•] الله والله والله عن الله عنه الله عنه الله عنه الله الله عنه الله الله عنه الله الله الله الله الله الله الل

بابالد سلاله

در مصر بسلطنت رسیده بعد از یک سال امرا و اعیان مسلکت از اطاعتش (۱) متنفر گشته برادرش ملک حمالح را که ایوب نام داشت بهادشاهی برداشتد (۱) و ملک عادل را بقلعه (۱) برستادید و

ملك صلك

thanks. (A) tiga all and alab the and the Toko The all thanks the additional thanks. (A) tiga and the first of the all and and the same and the and the and the and the and the and the and the allowing and the allowing and the allowing and the theory of the and the thanks that the tenders are the tenders and the tende

[·] رشته له يا سنلمه باليدا ع المحا ؛ ق شاعلها يا بناله باليداع لملد : مغال ،

١ اله : بركونين ، ١ اله : بولق ، ١ عل ، بولتي ؛ بعا ١ ١ اله . والره

و الف: ترجه نمين عم خود را اسمعيا، ١٠٠ لـ ٢ ب ع : داد ملك مال . ٧ الف: بر آمدة بنايات كرك توجه نمين . ١ م ب: شدا تامد : م ب شدة تامد . م ب : شدا تامد .

و الف : فرستاده . ١٠ الف : خدمت كنم ملك ناصر ؛ ب : خدمت ميكنم ناصر .

[.] ١١ الف : از واضحه شدة ، تا " حالمه محال ، أنا : منه بعضا ١١ الف : منها ١١ الف : منها ١١ الف : منها

all asidy (1)

وا قابم مقام بدر ساختند. در خلال احوال غلامان(۱) ملک حالج بر ولی نعمت زاده(۱۷) خروج کرده وی را بختل رسانیدند و عزالدین نام ترکمانی را مقدمه سپاه ساختند و ملک ناصر حاکم کرک از قضیه واقف گشته اشکر بجانب مصبر کشید و امرای (۱۹) مسبر استقبال کرده بعد از جنگ هزیمت یافتند و

ملک نامر

illacus I.A.o.(α) sidus sige siglitt e sidenti pat I (\$\alpha\mathrm{\text{m}}\) siglitt, siglitt e el III (α) siglitt sidenti siglitt, e el IIII (α) siglitt sidenti siglitt sidenti siglitt sidenti siglitt sidenti siglitt sidenti siglitt sidenti

عزالاين تركماني

را كه مطوك (١١) ملك علاج ايوب بود بسلطنت برداشتند و (١١) اورا ملك معز التب دادند و از آن تاريخ پادشاهي تعلق بفلامان گرفت و نفاذ فرمان آل ابوب (١١) از ان ديار هفت انقطاع پذيرفت و عزالدين و غلامي چند كه بعد از آن(١١) در مصر از آن ديار هفت انقطاع پذيرفت و عزالدين و غلامي چند كه بعد از آن(١١) در مصر بر سربر عزت و حكومت نشستند با سلاطين چنگيزيه معاجر بودند و هميشه با هلاكو جان(١١) و اولاد او مقاتله و مجاداه مي نمودند و ايشان را چراكسه (١١) نيز گويند

الف: (ده، على معالى ؛ بن عمادل معظم ، على عادل : معلى والمن : معلى عدل . على عدل الفن : معلى والمن : معلى والمن : رده ، على الفن : كشيد امراء . و ب عي : آمد ، الفن : بيرده ، م الفن : محل . الفن : بيرده ، م الفن : محل . و الفن : المعالى داسك سيمد ، الفن : الفن : المعالى داسك سيمد ، الفن : تركماني را كه از معلوك (ب : معلوكي) ، على الفن : و' ندارد .

١١ الف: فرمان البي ايرب. ١١ الف: ازر. ١١ الفي ع: منان أندارد. ١١ هرسه نسخه: چراكه .

سکما ایشان دویست و بیست و یک سال (۱) بوده و سیزده ندر مکووست کرده اند (۱۹) اولي ايشان عزالدين ايبك بوده و ابتداء ملك ايشان ششمد و چيل و دو ولا مدت

ها اكثرى از امرا كشته كشته مصر وشام بتصرف سلطان سليهم دوآسد (٧٠ و از نجوري (19 ك. آخرين سلاطين چرا كسه است صف قتال و جدال آواسته قانضو (1) تا در نبهمد و بيست سلطان سليم على بن سلطان بايزيد در حوالي علب با قائمه

. تسا نالمه را (٨) منهميم رالد لا زال زار .

اللم **جهارم معطوف سيدارد (۱۱) و دماغ جان مطالعه كندكان را از يغور** عنهر مجمعي از احوال اقليم سيوم در سلك تحرير كشيده آديراه الجان عنان بيان بصوب و بد فمسير دراك اهل ادراك حظى نساند كه چون بموافقت وفين الوفق

ر بان (۱۱) سخنان تازه آن معطر و مورد سي سازد:

بسازم يكد اوستان چون امشت بسائم یکی دیدهٔ شاعدار

كستاني آرابم ۱۹۱۱ از خوش سنن کاش سد بسد در گویا بود

06 S 901 2. A. Z. Blive (41) Blive Zoto درغت و گیا مشک بویا (۱۹) بود که خلاش به بینی در اردی بهشت (معنيش ١٩٠٤ (١٩٠٠ لكار

يايان اقليم ثالث

الي، عدشف : بال

، ما دميش : لفا ،

41

الف : أربع ؛ ب : بيارايم .

S8-6- 47 6

عوا جا: بهارش .

ب: کر ندارد . ، ماله : 'سال ندارد .

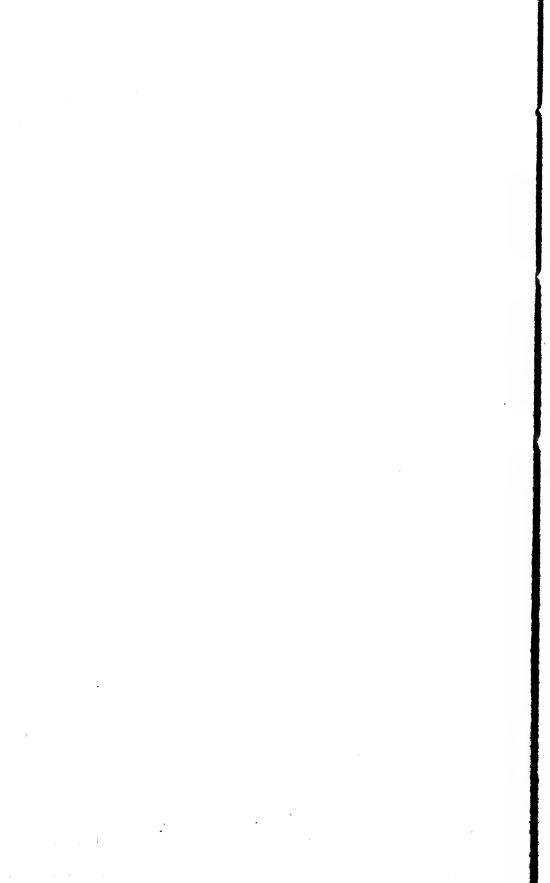
الله : اقانفر . ، ومعلم : ب

ب الف : در آمدند .

a continuentes.

^{1 1121:} clienter.

١١ الف: عذبو بويان .

iiix

689	•••	•••	•••	•••	•••	Salfm	Zniigu	(7.67)
889	• • •	•••	(zzi'uM	Malik (Malik	urkmani		_	
889	• • •	• • •		***	••••		Malik	
889	•••	•••	• • •	• • •	urež	že,nM		
L89	•••	* * *	***,	•••	• • •		Malik	
L89	•••	•••	•••	• • •	I	L lipy,		
989	•••	• • •	• • •	•••		Ashraf		
989	•••	• • •	• • •	libA'	b. Malik			
\$89	•••	•••	• • •	ia e e	Abu Bakr	libA'	Malik	(687)
589	•••	•••	u	ւր նաց`	<mark>∀թո,</mark> լ-Էցգի	zizA'	Malik	(882)
†89	• • • •	• • •	• • •	***	(Saladin)			
£89	•••	Abli'ilawwu O	rid 1ùșn	sM-la .	d dall'iniC	I-il szi'ı	M-IA	(987)
£89	•••		• • •			isil'irra.		
					isewwuQ-i			
789	• • • •				. dell'inm#			
189		called Mahdí						
089	•••				ni'lláh b. a			
089	•••	ч			astri'lláh t			
089	• • •	* * *			ур Р. Ну			
6L9	•••				d Abil'ini			
849	• • •	પૃકાાંન	Musta'li		.ljikámi'llál			
LL9	• • •	• • •	***			ıstanşir		
LL9	•••	* • •	•••	• • •	dall'ink			
9 <i>L</i> 9	•••	•••	•••	***	A sll'inmA			
<i>9L9</i>	• • • •	•••	•••	•••	પુષ્ટ્રાાંન 2			
919		• • •	•••	• • •	Akll'iniQ			
<i>\$19</i>	***	* • •	•••	•••	***	Hasan		
SL9	• • •	• • •	• • •		16 * 6	mis&O.		
\$L9	•••	•••		bidgdy	II bəliinə			
† 19	•••	•••	***	• • •	***	-Jaysh		
7 19	•••	•••	• • •			Tr od b		
EL9	***	•••	•••	•••	***		uninT	
219	• • •	իոչկչու	5 mids	b, Ibr	Muzaffar	zzi'uM-	I'udA	(997)
Page								

7 /9		4+4					
7 <i>L</i> 9	•••		лV,	b. Abí	р. Харуа	n I-Hasan	QW (COZ)
CL9	•••	1ùV-i	r'ubdA'	arim b.	A-l'ubdA'	uid-p no	RO (590)
	•••		***	•••	JIV.	१ पृष्ट्या, गास	11U (CO7)
<i>LL</i> 9		•••	•••	•••	ોપ્રેલ	im b. Yah	1:II (£96)
<i>LL</i> 9	•		•••	jugi			
129	јч	Musabbil	SE RWORD	1 44:390	TudA d 3	MIRIAT-L DIV	17, (196)
1/9	•••				umoux		
		lei'	ad b. Ja	mņA .d	Demmeim	M DAKE IN	1111 (60%)
129	•••	ř	Transmer [o endey	A THEU I	Onhpin	037 /0 383
99			TI WELLA	, भ प्रशा	Pinba A a	OMBRIDA	DEAT //cms
99	• • •]	Muzarn	Lanya	d li'smal	pommoq a muuliilli	(72.7)
99	•••	•••	•••		ığnınê u	թույւ <i>ու</i> գը անվելվի ն	4A (652)
99	•••	• • •	•••	• • •	manigui manigu	ikkh 'lmia	sd2 (222)
99	•••	•••	• • •	• • •	it:-Admil	ú Bakr M	44 (\$\$7)
99	***	• • •	***	•••	i In	n Bakr	dA (€-1)
99	• • •	• • •			<u> </u>	V.] upqkı	(252) She
99	• • •			• • •	4511.	ubd∆' nàn	
99	• • •	•••	•••		Dinne.	`````\ A ' ìd	(520) YE
99	•••	• • •	•••		իագրերել	d talket u	(548) ¥P
99	•••	•••). 	ah al-Barq	ll'ubdA' ù	(548) ¥P
99	•••	***	ju Tumunir	<u>։</u> Արաթաւթ(I-Abbás D	iykh Abu	³ 48 (242)
99			սբազ	κ Я -າ'ubd	A' nì d-b'i	ıykh Müru	(246) Sh
99 99	•••	***		J	isieO-le i	iyszuH-l'u	(542) Y P
	•••	•••		,	inpsM-ls o	g zyn, sk	(544) VP
99			•••		16mma	ցչևի №u՝	(5 † 3) 2P
99	• ••			• • •	Mashtelli	-le ilA' ùc	(5¢5) VI
99				* * *	Kátib	∃A, òc	(24I) AE
99		sin&A-l'unx	dI as awo	nal ilA'.	il 'Uniar b	ayklı Kanı	(240) SP
99 -	•••	•••	8 4 8	•••	***	***	արձերդ
99		•••	• • •		• • •	รพน	Bilbis or Ti
99	• • •	•••	***		* * *	***	
	• • •	***					Farama
9	•			* • •	***	* * *	puuvij
9	• • •	•••	•••	• • •	(sile	s (Heliope	umyS-i-uk¥-,
9	•••	•••				qijgj, no	
9	. • • •	. • •	• • •	• • •	• • •		12 (852)
	•••		A 0 0	b 1 0	• • •	anistrati	
9							ıkpınını
9	Hizeda	leh ash-	ubdA', d	уу, чу	ysd2 nitin		
9	***	•••	• • •	•••		4) sùmilie	
9	***	***	•••	***	dria)	nexəlA) <i>d</i>	12kandari8a
9	•••	•••	•••	- • •			Qahiriyah I
_			•••	• • •	***	***	ipisn _. j
9							777
Rd							

000	•••	•••	• • •	•••	•••	(1 d V2	Mişr (Eg
0\$9		•••	menec	a misa	dan b. al-Ca	Abú 'Ubay	
649	•••	•••		4			žarsus į
679		•••	• • •		וו ז-דאומאי	Shaykh Ab	(607)
679		•••	•••	•••		ùp'sY ùdA in dauod2	
6 1 9	•••	•••	•••	•••	tenred M d	(Ascalon)	นกเต้ระ
81/9				·			
L 17 9	•••	n as Buhturí	q know		d bileW de	badil' ind A	(686)
Lt9	• • •	• • •	•••	•••			iidna M
949	• • •	•••	• • •	JIV,	Ya'ish b.	ApaA-l'udA	
979	• • •	• • •	• • •	•••	•••	• • •	վոլոլ
† †9	• • •	gap-2pguj	b, Idris	րբաա	, լեր Muha	ubdA' ùdA	(052)
779	• • •	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,		• • • •			Chazzah
			• • •	• • •	sa idaki	f-i-nisze'uM	(677)
749		* * *	•••	• • •	71 117		Ba'lbak
749				*********	o menir s	PARK DOW	
7 †9	• • •					BWUN DOA	
2 4 9	• • •		STUO-In	Marám	aroza o u	r̀'sM l'udA ùG-b'u'àlA'	(077)
7 1 9	• • •	•••		ueseH	1648 A W	areasy i nast	(CZZ)
749	•••		88 ∀ , 'q	nezeH-	de d'ilA' d	nica-o orașa nicasO-l'udA	(\$CC)
749	•••	•••			hùmdeM	and-b'olèlet Találo'd-Din	(677)
749	•••	Ibnu'l-Lassán	SE UMO	ah knc	Wichda' al		(777)
719	•••	• • •	jugqve	34S-428	ueseH 4	Muhammad Moor book	(177)
2 †9	• • •	• • •		սн լով	ALIISH Mak	ubdA' ùdA	(077)
149	• • •		•••	ju	ièweH-l'id A	Ahmad b. A	(617)
179	•••	• • •	***		ikikU hemi	Daykh 'Al	(017)
179	• • •		•••		ayunan rac	unc Hykeus	(117)
119	•••	• • •	•••	, kmán	uT nemve	շրցչkր շոր Kat <u>շ</u> ըււ	
149	•••	• • •		• • •	DD PAT	d midsidi	
01/9	•••	•••				namU'ùdA A madadada	
049	•••	•••					
019	• • •		ու. ԴեЯ-1′,	աթգ ∀ ,	nèmvelu2 i	Дашагсаг) Туратасаг)	บังชุมแก
889	• • •		- •		Annua	•	
632		* * *	• • •	•••	msalem)	es) soppobn	_
\$69		• • •	• • •	• • •	• • •	(pir	rs) mpys
		• • •	• • •	• • •	นักรรรม	Muḥammad	(212)
633	•••	• • •	• • •	1	isisi Tego Maisi	Nauláná Y	(511)
633		··· WASTE?		יל צוממת ו-ז	A DSMMBQ	uM siswa?	(012)
632		પ્રમ્પ∀	 Հայվաչ	 [-1'115d.	y, possony	bsmmsņuN	(60%)
269					ARIBIIS A.c	Saqqá-i-Chag	(802)
169		•••	•••			Ishqi Khan	. (7.02)
0 E9	•••	***	•••		•••	and Khan	
069	•••					~77A J~7	
Page							

879	•••	•••	•••	•••
879	•••	•••	•••	WEIW-I-UDUAL (COA)
979	•••	•••	***	(407) Cilich Muhammad Khén
\$79	•••			CO2) KAND KARAL
129	• • •	*** ***	***	
179	•••	uy	hádur Kh	I d o dinous high Dillingham (row)
	• • •		u	(200) 'Alf Qulf known as Khánzamán
919		•••	•••	entitled Khánkhánán
	Khán	szriM m	յփթչլ- ւ ,ոթզ	AA' 1862 Ale Amfra Ale (1991) Ale Amfra Ale (1991) Ale
609	•••			
		Khán	Rayran	(198) Al-Amíru'l-A'zam Muḥanmad entitled K hánkhánán
809	•••	•••	***	A. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L. L.
909	***	•••	•••	isbniH sviM (791)
909	•••		•••	heals A skain (don)
009	***	• • •		mishO-l'adA BaliM (CCI)
565	•••	•••	111	USING PARTALLAND
168	• • •		116	MAY bearmeditM diQ-D'ulgible (221)
888	• • •	•••		Lib & becomedit M nistluz (291)
185	•••	• • •	* * *	(191) Salim Khán
695	•••	Hiphicia	DT IID (no	EDUC THE COLOR
£95	• • •	4849h	ed niven	WITH DEMINDING TARINGS TO THE
795	***	49	in Pádshá	dea tremmeduM nid-b'urides, (881)
195	* * *	* • •		bearing mailed (781)
				midirel nişluz (881)
855 -	•	•••	* * *	(185) Sultán Sikandar
988			•••	luldus asilus (481)
555	•••	•••	* - •	mid-b'u'elli' nailuz (881)
7 55			Mubárak	d Alta Sultan Muhammad Shah b.
553	•••	• • •	* * *	Add JanduM nailue (181)
055	•••	***		ded bumdeM mici-b'unigeM (081)
088	• • •	* * *	2PSh	179) Sultan 'Als'u'd-Din Sikandar
055	• • •	•••	quag	sinit a dade bammaduM (871)
645	• • •	• • •	***	(177) Sulika Abû Bakt Sháh
645	• . •	• • •	apply bi	osligu T nid-b'usevind nailue (871)
945	• • •		4 + 4	ugys 20.014 ugilns (571)
945	•••	• • •		nud-b u slA' aditus (4/1)
243	* + *	• • •	nenc	peldguT beransduM najiu2 (671)
243	• • •	• • •	ad outail	sliguT niQ-b'ugsginO ngule (571)
245	• • •	***	1740	niCl-b'urigh nhilu (1/1)
145	•••		Here v	
SES		• • •	4549 4	Assistant mich dajud ngilus (071)
		•••	•••	mid-biuish/ mailud (661)
155		•••	•••	micl-fridglet neituz (851)
068				nid-b'usmails milus (781)
675	- • •	***		(166) Mu'izzu'd-Din Kayqubád
Page				

LTS	•••	• • •	Golján Ghiyáşu'd-Din Balban
979	•••	•••	bùmásM nìd-b'unish (\$31)
225	•••	•••	
225	•••	•••	Akal du'sem nicl-dukla' nkilud (201)
225	•••	•••	nàde mànhad nìd-b'uzzi'uM nàilue (201)
224	• • •	• • •	haite and the definition (191)
223	•••	•••	(160) Rukan'd Din Firitz Shah
223	• • •	•••	(deimiuill) deimeild nid-b'uemede night (981)
223	•••	. •••	hàde màth (881)
		•••	(157) Sulián Quibu'd-Din Aybak
271	•••	***	mà2 bemmehuM nici-b'uzzi'uM nàilu2 (821)
250	•••	• • •	(155) Khustaw Malik b. Khustaw Sháh
250	•••	• • •	(154) Khustaw Sháh d. Bahrám Sháh
615		•••	dåd2 måhfa (E21)
615			dàda ablat (221)
615	•••	•••	bù'zsM (Idl)
818	•••	• • •	(150) Sulțán Ibráhim b. Mas'úd b. Mahmúd
LIS	•••	***	bừmhak d bù'sak (241)
SIS	•••	***	Maihúrah haidigi
\$1 \$	• • •	***	Alişan Mahmüd Sabuktagin
715	• • •		(147) Amír Náşiru'd-Din Sabuktagín
505	•••	***	(146) Shaykh Abú Sa'id
\$0\$	• • •	• • •	Kálpi
\$0\$		•••	nid-b'uelA' biyyes rimA (241)
204	•••	HdiG-i-r	(144) Shaykh Naşíru'-d-Din known as Chirágh
100	•••	* * *	ypomy
661	•••	***	maine biyyes (E41)
667	• • •	•••	rakinau mounist
867		***	idšis2 (241)
867	•••		id <u>z</u> ideW (141)
56t		• • •	(140) Shaykh Adu'l-Fayş Fayşi
	• • •		
767		* * *	işa4-l'udA dakçısı(981)
764			
164	•••	•••	hsdgA (881)
167	•••	•••	ppsH-l'ubdA' snèlusM (781)
067	•••	***	bemilA ilA' šnšlusM (dči)
687	•••	***	ilâmâl haykh Jamál
484	• • •	• • •	mszał kiswak (481)
7L\$	•••	***	wstaudy timA (EEI)
717	***	***	dhadə nid-b'unadnu a analusM (281)
1Lt	• • •	•••	Ilys Mid-b'usiA' sasiusM (181)
14	•••	•••	(130) Fakhru'd-Din Zarádi
			77 7 and 7746 5 7 5 5 60 100 77
Page			
	_		

IIIA

11t	•••	•••	•••	nsim r			
0/4	• • •	•••	•••	bpner bpner	nid-b'uemad	Z grišlusM	(159)
897	ıls	IM₩-E-WIPŽINI	пауын	Tehson	Badru'd-Din	Mauláná	(158)
597	•••	in A : andmild	441.042	, se ame	d b. 'Alí kno	smmsduM	
597	•••	• • •	• • •	•••	•••	_	ગુપ!ત
163	•••	Au Qalandar	ກດພະ	D HAORE	I lice o name	hihèQ	(179)
£9¢	•••	N	, 541A .	•••	nia-b'ulera	Shavkh Sh	
£9¢	•••		•••		***		Pánipai
794	•••	жиг	euc-us r	mas iis	zám b. Shayl	ાના કરાવા આવેલા કરા	(174)
791	•••	- 2-1	12 -1-4.	424 V , 42	luodo d mès	Shavkh Mi	(153)
197	***	•••	•••	•••	191	Shaykh Ja	
197	•••	•••	•••	***	iarugīus	T DIIDINDIA	Thánúsar
097		•••	1	ewwenu	M nìd-b'udit	Mauláná J	(171)
097	•••	•••	***	atieus	nì d-b' ul sm	st itayand O davod2	((()))
6S t	• • •	•••	•••	177-12	-30 binlam	ol 44ve42	
654	• • •	• • •	• • •	• • •	IMPON	1 131 (22) 22 22 2	isnbH
654		•••	• • •	• • •		Mauláná	
428	• • •	* * *	• • •	•••	માં માટે કે કે કે કે કે કે કે કે કે કે કે કે કે	Mauláná	(211)
428	•••	• • •	• • •	• • •		. isnistas Mangaris is	
854	• • •	* * *	• • •	1	ypqn,ż-żamac	anayan . Manikané	(511)
428	• • •	•••	•••		ají Fathu'llá		
854	• • •	***	• • •	•••	րբաաքվոլ		
854	• • •		• • •		adru'd-Dín	Suaykn 18	(111)
LSD	• • •	• • •		***			puiyriS
954	• • •	• • •		• •	4 + +	•••	Να8αrκώι
954	• • 1	***	•••	•••	Munawwar		
554	• • •	• • •	• • •	• • •		Hus izbo	
\$\$\$	• • •	* * *		• • • •	nd-b'ulàmat		
554	• • •	• • •	* * *	• • •	Sa'du'lláh		
554	•••	* * *	* * >	* * *		Oází Sadi	
\$\$\$	• • •	• • •	* * *	***	***	Jaghní	
†\$ †	•••	• • •	***	• • •		Mauláná	(104)
423	***	A 8 6	4+4	• • •		Mauláná	
425	* * *				bù'zsM nìd-i		
154	•••	ı an-Mukati	fàll'ubd.	∀, વ વા	du'lláh Rúzb	dA' ùdA	(101)
443	* • •	ìnù A-16 bù'	b. Mas		udA ilsįA·ľu		
747					.d usmU' us		
775	•••				ultrie mejA'		
IPP	•••	Jul-Malik	ydA' d	bernmer	juM bishduS	Fakhru'z	
0 > \rd						•	whil
440	•••	•••	4 - 4	•••	hìd2	Mauláná	(96)
Page							

(95) Mauláná Bíkas	15	•••	•••	•••
	su'd-Dín Muḥan	ad Khán	Atkah	•••
(94) Mírzá 'Azíz Kú	nknitash known	-i-ueuy	mez 7	
69) Mír Muḥamma (93) Mír Muḥamma		. / 121	'	•••
	ibnewėje2-se be	•••	•••	•••
(92) Maliku'i Kalán h Muhamma		กหมม่		
(91) Khwája Ahmad (92) Khwija Khmad			•••	• • •
		•••	•••	
w <i>and</i> (90) Khwája Yúnus	Magnicial 2	• • •	• • •	•••
emgU' analuaM (98)	PTAT CD HAAHN IN	מוזט קשחו	••• 1	•••
rkh Mauland (188)	M as amond as	baz ana	•••	•••
(88) Mauláná Ya'qu	เกริมเหมา ดก	• • •	***	•••
1 nid-b'ulamet (78)		n-1-481118	mazini	• • •
		J: 10159	wyanoq	• • •
mshuh d ilA' (88)		T A 11	• • •	• • •
(85) Abú Bakt b. al		j/16		
, nid-b'ubibes (48)		•••	•••	•••
-i-deftineH vdA (88)			•••	
(82) İsmá'il b. Ibrá		•••		
(81) Ziya'u'd-Daulal			Abí Masr	
nì G-b'udshind (08)			***	• • •
(79) Hakim 'Usmán	ı b. Muḥamnad	-Mukhtár	ì	• • •
I nid-b'ulamal (87)	Muḥammad b.	A'-le rie	Jar	• • •
BlA'-la TişèN	··· JAE	• • •	***	• • •
A-l'ubiyys2-sA (77)	I-b'ulan <u>d</u> gA llaj.	Hasan l	'(
(76) Shaykh Raziyu	d-Din 'Ali La	* * *	***	• • •
(75) Ustádu'l-Hukan	má Majdu'd-Dír	-se mepy	gana'i	• • •
··· uju2		***	•••	•••
dåll'ubdA' (₽7)				
			• • •	
		• • •	•••	• • •
midzsH (ET)	***			
tradwat (ST) imi <u>d</u> zaH (ET)	•••	***	***	•••
Inùnut (17) Tishwet (27) Imi <u>d</u> eaH (67)	•••	•••	•••	•••
(70) Khwája Hasan (17) Jawhari (72) Jawhari (73) Has <u>h</u> imí	u	•••	•••	•••
(2) DammaduM (69) (7) Assantia Hasantia (17) Iawhart (72) Taminaria (73) Masiniaria	tenU dède n 	•••	•••	•••
(68) 'Abdu't-Razzág (69) Muhammad Si (70) Khwája Hasan (71) Jawhari (73) Has <u>h</u> imí	neseh d p lenU dêdî n	•••	•••	•••
(57) Ahmad b. Has (68) 'Abdu't-Razzác (69) Muhammad Sl (70) Khwája Hasan (71) Jawhari (72) Jawhari (73) Has <u>h</u> imí	nsan hàsan ìsaU dàsh ìsaU dàsh n	•••	•••	
(66) Hasan-i-Mayma (67) Apmad b. Hasa (68) 'Abdu'r-Razzac (69) Muḥammad Sl (70) Khwaja Hasan (71) Jawharl (72) Hashmir	mss nesah d p lanU dada lanU dada	•••	•••	
(57) Ahmad b. Has (68) 'Abdu't-Razzác (69) Muhammad Sl (70) Khwája Hasan (71) Jawhari (72) Jawhari (73) Has <u>h</u> imí	nsan hàsan ìsaU dàsh ìsaU dàsh n	•••	•••	
(66) Hasan-i-Mayma (67) Apmad b. Hasa (68) 'Abdu'r-Razzac (69) Muḥammad Sl (70) Khwaja Hasan (71) Jawharl (72) Hashmir	ìbna nasan ìsnU dàdi n	•••	•••	
	ìbna nasan ìsnU dàdi n	•••	•••	•••
mand hak bid kelo (28) mand mand (68) Hassari-Mayms (68) Hobdu'r-Razzk (68) Muhammad Sammad (70) (10) Khwaja Hasan mand (17) Haham mand	ipayhadi bamadi sandi isan basan di pi isan bahan man man man man man man man man man m	•••	•••	•••

38		***	4 + 4	11	Phoar popular	
£	•••	***	•••	•••	ıykh Ahmad Nüqaı	(62) Sha
ε	•••	•••	•••	•••	dwar, Bust	Qandahár, I
ε	•••	•••	•••	•••	in initial ini	(61) BU
ε	•••	•••	•••	***	aumiT &	JM (09)
Ε	• • •	րջաացգ	nivi o ni	A CHILLIST HILLS	am Sharafu'd-Din I zi Barakah	9O (6S)
ε	•••	• • • • • •		••••	r aid.b'manad2 mà	m1 (88)
Ē	•••	• • •	•••	• • •	n Nasr	4A (72)
	•••	***	•••	•••		<i>чр</i> лр <u>А</u>
,	• • •	•••	• • •	•••	ìpid	§¥, (9¢)
		• • •	muSper	r (rimes a	ziy-i-Başír	(55) Qá
	•••	• • •	redok I.	i-vìsàO 21	zi Ahmad known s	(54) Qá
	• • •	• • •			nír Kamálu'd-Dín	(53) An
'	•••	• • •	•••		nid-b'ulàlat Aili	(25) W
	•••	***	•••		մեր 1րդ Մակմ-ընսկը	(1c) Rg
		***		isii2-a	s nysZ ms[A'-l'ulis	f∀ (Oc)
		······································		niQ-b	ana i wisim ingsiln.	fur con
	• • •	miiis	mM-ls il	A' AßAA.	l'ususk nid-b'ubin	(48) Eg
	* * *				ZNDILL liker-n nf:	DY (IL)
	•••	Tis	ad b. Vá	Muḥamm	am Snamsu'd-Din	(40) IU
		т чу	bárak Sh	uM bsmi	amsu'd-Din Muḥan	4S (SV)
	• • •			• • • •	on i raraj	T-7 (4-4-)
			-Farrukhi	ls dgùlùl	' 'd NA' neseH-l'ud	(₹ (£ 1)
		•••	•••	isjis i	nd-b'uni'uM sisw n	X (7±)
		• • •	•••	Bas <u>ihari</u>	nszki-l'ada Alykin	(41) 21
			•••	ìpi	Ţ ılàll'ubdA' sįswi	M (04)
	•••		• • •	***	izji2 dill'ubde' ùd	¥ (66)
	••.	***	•••	***	***	uptsis
	• • •	144	* * *		เรียน	H (8E)
	•••	•••	•••	***		H (8E)
	•••	• • •	• • •	• • •		N (28)
	•••	• • •	•••	***	Neg nim Yiqo	
	•••	• • •	•••	* * *	danma Banını 1962 de	V (5€)
	•••	• • •	DEI		nid-b'usmad? him	▼ (7 ξ)
	• • •	• • •		Itt	idzsH rigushet ded eigh b'usmed2 rig	♥ (EE)
	• • •	สโสเท	0-12 Hen	ทกดน กเ	I-b'ndâdid2 sjâwd. idanU dangde1 dâd	5 (33) 2
	• • •	***		nniininiai	Thurshid signed	7E (1E)
	• • •	• • •	***	birmelo M	nid-b'udshine işb	
	• • •	• • •	***	****	hipa r roma	
	• • •	1 • •	•.•	asl	madi Faqih	
	•••	•••		Ri	Samslu d-Din Khwa	
	• • •	• • •	•••	•••	ntd-b'ulayt	
,		•••	•••	• • •	աջչչել	
					***	นเนซส

CONLENLS

(Names of Places and Personages)

Et			7-1	Trie Alb	ommediik	գ այլլա	rusmed2 met	UI (1/ 7)
1	328	•••	•••	•••	Hamid	uiQ-p,n	аукр Апрад	IC (C7)
•	328	•••	•••	•••	***		'stud2 dis	10 (77)
	377	•••	•••	•••	•••	•••	12149 43.	
	376	•••	•••	•••	•••	• • •		nbmrix
	326	•••	•••	• • •	•••	• • •	Ami a	N (IZ)
	326	•••	•••	•••	•••		ìzbyi	N (07)
	372	• • •	•••	•••	·han-		ishati	N (61)
	325	•••	•••	•••	Tagi	pemme	dulk kašlusi	
	373	•••	•••	•••	•••	• • • •		A (71)
	377	• • •	• • •	•••			igəfi knalusi	
	322	• • •	• • •	• • •		II yyllin	bdA' knklusN	N (SI)
	377		• • •		•••	પુષ્ટી!'શ	odA' knklusN	
	321		• • •	•••	•••	•••	blsW-l'uda	A (E1)
		•••	•••	• • •	•••	dàll'ubo	β Α' .d Iγεπυ	(15) 2
	321			***	•••	•••	• • •	Shushtar
	371	•••	• • •	• • •	• • •	***	•••	D_{i}
	320	• • •	* * *	•••	• • •		นเอมเอหก	M-i-skar-i-M
	319	***	• • •	•••	•••	***	***	ysnys
	319	***	* * *	***	•••	• • •	* * *	2pmy b
	318	• • •	• • •	***	• • •	• • •	• • •	upisizinA X
	318	• • •	• • •	• • •	***	• • •	Hariff	
	LIE	* * 4	•••	•••	***	• • •	Muwál	
	LIE	• • •	* * *	• • •	***	•••	γινής Αμμηνίλ	((()
	916	• • •	•••		DRIHHI	PÚDIAT I	nìCl-b'uemshŽ ViduM	(0)
	916	• • •		• • •	neu	HIPUDTAT	Sadru'd-Dín Shamen'd Dín	(8)
	316	• • •	• • •	• • •	1110	r-tı münç	uM snisiusM Sadmidhid	(0)
	SIE	• • •	• • •	• • •	inir	n is a property of the	JA' knklusM uM knklusM	(9)
	315	• • •	• • •	• • •				
	SIE	• • •	• • •	114	omi inedî	ayOrpany	IA' knklusM	(7)
	312	• • •	•••	дэгг	Denning July Huser	ուս . Մ.Իՙ ան	Maulana Kar	(8)
	311	• • •	•••	veg		q u	Ibráhím Khá	(2)
	ΠĘ.	•••	• • •	* * *	• • •	• • •	Partaví	
	Page)	
								Shiráz

332

681

138

(24) Imám Shamsu'd-Dín Muhammad b. at-Tughán

reference. Besides, the readers will find that I have, in several p differed from Dr. Ethé in the reading of proper names.

It may be mentioned here that the entire work of the "Huft Iquised been published in three volumes from Teheran. The coverable title-pages of all the three volumes of the work exhibit that the have been published with the correction and notes,* no other no but unfortunately, with the exception of ten notes,* no other no collation work is found on any page in any of the volumes. The is full of errors, presumably, the editor has given a faithful reproduct the contents of the manuscript at his disposal. He has not extend to write a short introduction or preface to the work. It is, in a great pity that such a valuable work should be printed so errored a great pity that such a valuable work should be printed so errored it is, therefore, quite desirable that the editing work of the Haft I is, in undertaken by the Asiatic Society should continue till the work completed.

In conclusion I thank Prof. Dr. S. B. Samadi of the Luck University for his transcribed copy of the third Iqlim so kindly to me. Had it been an original manuscript, the same could have utilised with profit. Thanks are also due to my colleague the Mauláná Fazlu'r-Raḥmán Báqí of the Calcutta University, and friend Mauláná Abú Maḥfúzu'l-Karim Ma'súmi of the Calc friend Mauláná Abú Maḥfúzu'l-Karim Ma'súmi of the Calc Mauláná Abú Maḥfúzu'l-Karim Ma'súmi of the Calc Mauláná Abú Mahfúzu'l-Rarim Ma'súmi of the Calc

AUGAHEI .M

Calcutta, Deceniber, 1, 1963.

One note on each of the pages 6, 7, 8, 9, 20, 26, 41, 144 and 334 of first volume and one note on page 68 of the accond volume.

Three fascicles of the Haft Iqlim forming Volume one were published in the Bibliotheca Indica Series' in 1918, 1927 and 1939. All the three fascicles were jointly edited: the first (pages 1-112) by the late Sir E. Denison Ross and the late Khán Bahádur Maulavi 'Abdu'l-Muqtadir; the second (pages 113-208) by the late Mr. A. H. Harley and the late Khán Bahádur Maulavi 'Abdu'l-Muqtadir; and the third (pages 209-311) by the late Mr. A. H. Harley, the late Khán Bahádur Maulavi 'Abdu'l-Muqtadir and the late Khán Bahádur M. Mahítúzu'l-Harley These three fascicles comprise the first two Iqlims and a portion of the third (up to the end of Shítás).

In June 1958, the Council of the Asiatic Society entrusted me with the task of editing the present volume i.e. the remaining portion of the third Iqlim (pages 311-689). I deemed it a privilege to be associated with the work partly completed by the eminent scholars mentioned above.

Asiatic Society—Nos. 282 and 283 of the Society Collection and Mo. 706 of Curzon Collection. Manuscript No. 282 consists of 373 folios and has been written in Indian Nasia'liq. It was transcribed for H, Blochmann in A.H. 1288/A.D. 1871 No. 283 was transcribed for H, Blochmann in A.H. 1288/A.D. 1871 by Muhammad Amjad. It comprises 657 folios and has been written in modern Indian nasia'liq. An index is appended to it. Manuscript No. 706 consists of 469 folios written in Indian nasia'liq. An index is appended to it. Manuscript No. 706 consists of 469 folios written in Indian nasia'liq. An index is appended to it. Manuscript No. 706 consists of 469 folios written in Indian nasia'liq. It was copied in the 13th century of the Hijts (A.D. 19th century). For further information about these manuscripts reference may be made to Concise Descriptive Catalogues of the Persian Manuscripts of the Asiatic Society by Wladimir Ivanow (1924 and 1926).

It may be noted that I have differed from the editors of the previous fascicles in placing the notes and variants. Instead of writing them in English and Persian and prefixing them to the text, I have written them in Persian and placed them at the foot of the corresponding pages.

Although an exhaustive table of contents of the Hajt Iqlim has been given by Dr. Hermann Ethé in the Catalogue of Persian Manuscripts in the Library of the India Office (Vol. I, pages 380-499 under No. 724), yet I have given the contents of the volume edited by me for ready

Published by the Asiatic Society Calcutta December 1963

1 19 denus molos 330 à

Price Rs. 50.00

Printed by M. M. Saha at the Rupasree Press (Private) Limited, 9, Anthony Bagan Lane, Calcutta-9.

A COLLECTION OF ORIENTAL WORKS A COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

THE GEOGRAPHICAL AND BIOGRAPHICAL THE GEOGRAPHICAL AND BIOGRAPHICAL

40

AMIN AHMAD RAZI

PDITED BY

M. ISHAQUE, B.Sc., M.A. (CAL.), Ph.D. (LONDON), F.A.S.
Reader and Head of the Department of
Arubic and Persian (Retired), University of Calcutta.

MDCCXTAI-WDCCXCA

Work Number

Issue Number

THE ASIATIC SOCIETY

